

کتیبي

"الفتح الرباني
و
الفيض الرحماني"

به كوردی

شیخ عبدالقادر گهیلانی
(ره‌مه‌تی خوای لی بی)

وهرگیرانی

ماموستا عبدالکریم فتاح

۱۴۲۸ ک - ۲۰۱۷ ز

چاپی یه‌که‌م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خودای به خشندهی میهره بان

* ئەم کتیبە تەنھا لە پیناوە و هەدا کراوەتە (Pdf)، تاوەکوو
خوینەرانی و سوودلێوەرگرانی زیاترین، وە ئاسانکاری یەکیش
بێت بۆ ئەوانە ی ناتوانن کتیب بکرن یا کتیب هەلگرین و،
تەنھا بە (pdf) مەیلی خویندنه وەیان هەیه. ئەک بۆ
ئەوێ کرپارانی کەم بن، یا هەر بابەتیکی نەخوازراوی
تری لەم شیوەیه.

لەگەڵ ئەوێ پێ رێزو سوپاس و ستایش بۆ وەرگێری
بە توانای گەلە کەمان: م. عبدالکریم فتاح.

"ئومێدە وارین: پارێزگاری لە کتیبە کە بکەن و گرنگی
بە خویندنه وە بدهن. وە (بیورن لە هەلە و کەم و
کورپیه کانمان).

ناوی کتیب: کتیبی (الفتح الربانی والفیض
الرحمانی) به کوردی.

له بهر هه مه کانی: شیخ عبدالقادی گیلانی.

وهرگیرانی: ماموستا عبدالکریم فتاح.

نه خشه سازی ناوهوه: احمد خالد

تایپ: وهرگیر.

نۆرمو سائی چاپ: یه کم ۲۰۱۷ زایینی.

تیراژ: (۱۰۰۰) دانه.

نرخ: (۱۲۰۰۰) دینار

چاپخانه:

به سه رپه رشتی: نه هرو محمود

Nuri.haqqeeqat@gmail.com

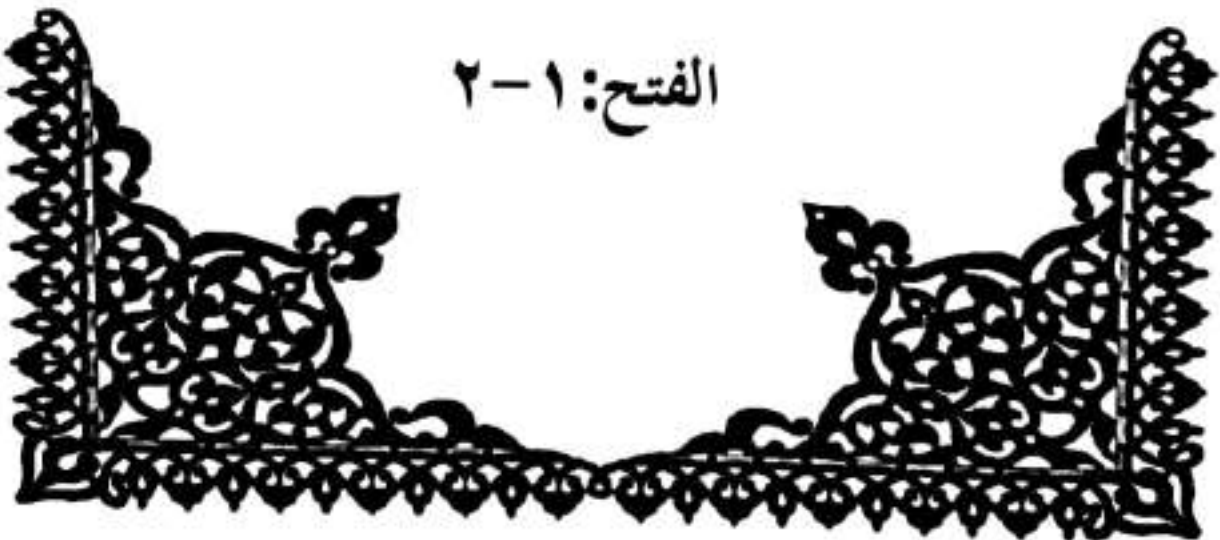

﴿ إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ

مِنْ ذُنُوبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ

صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾ ﴾

الفتح: ١-٢

پیشہ کی وہرگیر

بسم الله الرحمن الرحيم

کتیبی "الفتح الرباني والفيض الرحاني" کۆمەلێک قسە و نامۆژگاری شیرینی شیخی گەیلانییە، لەلایەن موریدانی شیخی گەیلانییە و نووسراوەتەو کە لە مەجلیسە کەیدا نامادەبوون، گرنگی ئەم کتیبە لەو جێگەداوە لە زمانی زانایەکی عاریفەو قسەکان دەکرێن و لیوانلیۆ بە گەرمی و گەشی و دڵسۆزی، کتیبە کە کۆمەلێک نامۆژگارییە بە دەوری یەکتاپەرستی و راستکردنەوێ ئەخلاق و پەرەردە و دڵ و دەرووندا دەسوپێتەو، ئەزموونی عاریفیکی مەزنە و بە موریدانی خۆی دەگەیەنێت.

بۆ وہرگیرانی ئەم کتیبە شانم لەسەر سێ سەرچاوە داداوە:

یەكەمیان: "الفتح الرباني والفيض الرحاني" منشورات الجمل، كولونیا (ألمانيا) - بغداد ٢٠٠٧

دووەمیان: "الفتح الرباني والفيض الرحاني"، دەستنوسیکی ئەلەکترونییە کە هەمان نوسخەی یەكەمی ناماژەبۆکراوە.

سێیەمیان: "الفتح الرباني والفيض الرحاني" -تقديم وتقریظ الدكتور ماجد عرسان الكيلاني، إعتنى به الدكتور علي أبو الخير، تەخریجی فەرموودەکانم لەسەر ئەم کتیبە وەرگرتوو و ئەو فەرموودانەش تەخریج نەکراون بۆخۆم هەولمداوە لە سەرچاوەکانی فەرموودەدا بیاننۆزمەو و سەرچاوەیان بۆ دیاری بکەم.

جیاوازی له هەندێ شوێنی ئەم سێ سەرچاوەیەدا بوونی هەیە، لەو شوێنانەدا
ماناکان ئالۆزیوون هەولمداوە دواى بەراورد پێکردنى هەرسى تێکستەکه و
تێپامان لە یەک بە یەکى وشەکانى و دانەدەمیه‌کى له‌گەڵ پاش و پێشى ئەو بە‌شه
له تێکستەکه شیاوترین و گونجاوترین مانا هەلب‌گۆزم و وەرگێڕانى بۆ بکەم.
لەم کتێبەدا ئەوانەى کەوانەیان نیە بۆ تەخریجى ئەو فەرموودانەیه که له
کتێبى ناوبراو وەر‌م‌گرتووه، ئەم جووره له کەوانەش () بۆ پەر‌او‌یزى وەر‌گێ‌ر
بە‌کارهێ‌نراوه.

داوامه له خودا ئەم وەر‌گێ‌رانه‌م لى قبول بکات و بیکات به تۆ‌یش‌وو‌یه‌کى
رو‌حى بۆ خوێنه‌رانى زمانى کوردى شیرین.

ک

وەرگێڕ

شەوی هەینی ١ لەسەر ٢/١٢/٢٠١٦

سێمانی

بسم الله الرحمن الرحيم

- ❖ گه وره مان عبدالقادرى گهیلانى (۱۰۷۷-۱۱۶۶ز، ۴۷۰-۵۶۰هـ) له ههریمى گهیلانى نیران له دایک بووه.
- ❖ له بهغداد کوچیدوایی کردووه و ههر له ویش نیژراوه.
- ❖ دامه زړینه رى ته ریکه تی قادرییه و یدکیکه له سوږییه مه زنه کان، له بهغداد گوشه یه کی بو کرایه وه.
- ❖ هه میسه ناموژگاری خه لکانی ده کرد به خوشه ویستی غه ریبان و خو دوورخستنه وه له دنیا و زیاده پړه وی.
- ❖ له دانراوه کانی "الفتح الرباني والفيض الرحمانی"، هه روه ها "الغنية لطالبي طریق الحق".
- ❖ ره چه له کی ده چیته وه سهر حه سه نی کوپی عه لی کوپی نه بی تالب (خودایان لی رازی بیت).

به رهه ئستی نه کردنی خودا

بسم الله الرحمن الرحيم

گه وره مان "محیی الدین أبو محمد عبدالقادر (رضی الله عنه)" به یانی رۆژی یه کشمه مه له ۳/شوال/۵۵۴ هه فەرمووی:

به رهه ئستی نه کردنی خودا

به رهه ئستی کردنی خودا (عزوجل) له باری دابه زینی قه ده ره کاندایا مردنی نایندارییه، مردنی یه کتاپه رستییه، مردنی ته وه کول و ئیخلاصه، دلی با وه پدار "بۆچی و چۆن" نانا سیت، به لکو ده ئیت: به ئی، هه موو نه فس سه ریچی کهر و به ریهریکاره، هه ر کهس ده یه ویت نه م نه فسه چاک بکات با له گه ئی بکو شیت تا له شه ری سه لامهت بیته، هه موو نه فس شه ره له شه ردا، کاتیک دژی کوشا و نه فسی نارامبوویه وه هه موو نه فس ده بیته به خیر له ناو خیردا، له هه موو نه رک و عیباد ته کاندایا له گه ئی ته با ده بیته، هه ر به و جو ره له وازه ئینانی له هه موو یاخیبوونه وه کان، له و باره دا پیتی ده وتریت:

﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾﴾ الفجر: ۲۷-۲۸

نه خو شی و نافه تی لینه بیته وه و شه ره که ی لی دوور ده که ویت ته وه و خو ی نابه ستیت ته وه به شتیک له دروست کرا وه کانه وه و ره چه له که که ی بۆ سه ر ئیبرا هیم (علیه السلام) به راست ده ره ده چیت، نه و (علیه السلام) له نه فسی خو ی ها تبه وه ده ره وه و به بی نار هزوو ما بوویه وه، به دلیکی نارامه وه له ژیا ندا جا ری ده بوو، چه ن دین جو ر له

دروستکراوه کان خویان بۆ خسته پروو بۆ نهوهی یارمه تی و کۆمه کی بدهن، به لām نهو دهیفرموو کۆمه کی و یارمه تی ئیوه ناویتی، زانستی نهو (سبحانه وتعالی) به حاله بینیازم دهکات له دوعا و داوا، کاتیک خۆپاده سترکردن و تهوه کوله کهی راست و دروستبوون به ناگر وترا:

﴿قُلْنَا يَنْتَظِرُ كُونِي بِرَدَا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝﴾ (الأنبياء: ٦٩)

کۆمه کی خودایی (عزوجل) بۆ کهسی نارامگر له دنیادا بۆ حساب و نیعمهت و بهخشه کانی له دواپۆژدا ههه بهو جۆرهیه، خودا (سبحانه وتعالی) دهفرمویت:

﴿إِنَّمَا يَوْفَىٰ الصَّبِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝﴾ (الزمر: ١٠)

شتیک له لای خودا - لهوانه شانه دهنه ژیری له پیناوی نهودا - شارهو نییه، ساتیک له گهلی نارام بگرن چه ندين سال لوتف و نیعمه تی نهو ده بینن، نازایه تی بریتیه له ساتیک له نارامگرتن ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝﴾ (البقرة: ١٥٣)، به سهرخستن و گهیشتن به نامانجه کانیان.

له گهلی نارام بن و لینی به ناگا بن و بیناگایی له نهو داگیرتان نهکات، به ناگاهاته نهو ههله گرن بۆ دواي مردن، چونکه نهو کات به ناگاهاته نهو سوودیک به تیه ناگهیه نیت، بهر له گهیشتن به خودا به ناگایینه وه، به ناگایینه وه بهر له وهی به ناگاتان بهینه وه و په شیمانی روتان لی بکات له کاتیکدا په شیمانی سوودیک به تیه ناگهیه نیت، دلی خوتان چاک بکن، چونکه گهر دلتان چاک بکن هه موو حال و بارتان چاک ده بیت، بۆ نهو مه به ستمیه پیغه مبهه (ﷺ) دهفرمویت: ((دهزانن له جهسته دا پارچه گۆشتیک ههیه گهر هاته راسته هه موو جهسته دیته راسته، گهر تیکچوون روی لیکرد هه موو جهسته تیکده چیت، دهزانن نهو پارچه گۆشته بریتیه له دل - أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَنْدِ مُضِلَّةً إِذَا صَلَحَتِ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتِ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ)).

^١ رواه البخاري في الصحيح.

چاکیوونی دل به ته قوا و ته وه کول له سدر خودا (عزوجل) و یه کتاپه رستی بۆی و نیخلاص له کارو کرده وه کاندایه، تیئکچوونی دلش له نه بوونی نه وانه دایه، دل بالنده یه که له قهفه سیکی دروستکراودا، ههروهک دوریک له سندووقیکدا، وهک زیتر و پاره یه که له گهغینه یه کدا دانراوه، گرنگی له بالنده که دایه نه که له قهفه سه که دا، له دوره که دایه نه که له سندووقه که، له ماله که دایه نه که له گهغینه که دا.

خودایه، نه دنامه کاغمان به گوئی رایه لی خۆته وه خه ریک بکه، دلمان به مه عریفه تی خۆته وه، به درییایی ژیان شهوان و رۆژان به گوئی رایه لی خۆته وه سه رقالممان بکه، خودایه بانگه یه نه به وانه ی پیتش نیتمه که وتن له صالحان، نه وه ی کردت به رۆزی شهوان بیکه به رۆزی نیتمه ش، خودایه وهک چۆن بۆ شهوان بویت بۆ نیتمه ش بیه، نامین.

خه لکینه، بۆ خودا ببن وهک چۆن صالحان بۆ خودا بوون، تا خودا بۆ نیته وه ش بییت وهک چۆن بۆ شهوان بوو، گهر ده تانه وی حه ق (عزوجل) بۆ نیته وه بییت خۆتان سه رقالتی گوئی رایه لی خودا بکه من و نارامبگرن له گه لی، رازیبه به کرداره کانی له خۆتان و له خه لکانی تر دا، خه لکانی سه ره نه م رینگه له دونیا زوه دیان کرد و به شی خۆیان له دونیا به دهستی ته قوا و وه ره وه ده ست بۆ برد، پاشان گهران به دوای دواپۆژدا و کاری دواپۆژیان نه بجا مدا، له نه فسی خۆیان یاخیبوون و گوئی رایه لی په ره رد گاریان (عزوجل) کرد و نامۆژگاری نه فسی خۆیان کرد و پاشان نامۆژگاری نه فسی خه لکانی تریان کرد.

ئه ی گه نه ج، یه که عجار نامۆژگاری نه فسی خۆت بکه پاشان نامۆژگاری نه فسی کهسانی تر بکه، ناگات له نه فسی تایبه ت به خۆت بییت، تا شتی که له نه فسا مابیت پیویست بییت چاکی بکه ی مه چۆ بۆ چاکی کردنی نه فسی کهسانی تر، هاوار به حالت، تۆ له کوئی ده زانی ت کهسانی تر چاکی بکه ی تۆ کویت، چۆن رینموونی کهسانی تر ده که ی تۆ ته نه ا که سی چاوساغ رینموونی خه لکانی تر ده کات، ته نه ا په سه ندکراو ده توانیت له ده ریای بیته یدا قوتاریان بکات، ته نه ا که سیک ده توانیت خه لکی بۆ لای خودا بگیت ته وه خودای ناسیبت، به لام که سیک خودا ناسیبت چۆن ده توانیت رینموونی خه لکی بکات بۆ لای نه و؟ ده بی له کاروباره کانی خودا دا (عزوجل) قسه ت

نەمىنى، خۆشبویت و كار بۆ ئەو بىكەى نەك بۆ كەسانى تر، لە ئەو بترسى نەك لە شتانى تر، ئەمانە بە دل دىنەدى نەك بە زمان ھەلسوران، ئەمە لە پەنھاندا دەكرىت نەك لە ناشكرادا، گەر يەكتاپەرستى لە بەردەم دەرگا يىت و ھاوئەلدانان لە ژوورەو يىت ئەو لە خودى خۆيدا دوورويىيە، تۆ زۆر داماو و لىقەوماويى، زمانت تەقرا نیشان دەدات و دلەت پرە لە خراپە! زمانت شوكر نیشان دەدات و دلەت پشتى لە خودا كردووە، خودا(عزوجل) دەفەرمویت: ((ئەى رۆلەى ئادەم، خىرم بۆ تۆ دادەبەزىت و شەرت بۆ من سەردەكەویت))^۱.

ھاوار بە حالت، بانگەشەى ئەو دەكەى بەندەى خوداى بەلام گوپرايەلى كەسانى تر دەكەى جگە لە ئەو، گەر لە راستەقىنەدا خۆت بە بەندەى ئەو بكرىبايە دوژمنايەتى و دۆستايەتت لە پىتناوى ئەو دەبوو، باوەردارى خاوەن يەقىن گوپرايەلى نەفس و شەيتان و ئارەزووى خۆى ناكات، شەيتان ئاناسىت تا گوپرايەلى لى بكات، باكيكى بە دونيا نىيە تا خۆى بۆ زەليل بكات، بەلكو دونيا سوک و رسوا دەكات و كار بۆ دواپۆژ ئەنجام دەدات، گەر دونياى بۆ بە دەست ھات وازى لى دەھىيىت و پەيوەست دەيىت بە مەولاي خۆيمە، عىبادەتەكانى لە ھەموو كاتەكاندا لە پىتناوى ئەودايە، گوئى لەم ئايەتە پىروژە گرتووە كە دەفەرمویت:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾ البينة: ۵

واز لە ھاوئەلدانان بەيئە بە بەشداری كردنى خەلكى لە عىبادەتەكاندا، ھەق(سبحانە وتعالى) بە تاكوتمەنھا شكۆمەند بكە، ئەو دروستكەرى ھەموو شتەكانە، ئەى ئەو كەسەى شتىك لە خەلكانى تر جگە لە خودا داوا دەكەى تۆ كەسێكى ژىر و ھۆشەند نىت، ئايا شتىك بوونى ھەيە لە گەنجىنەى خودادا(عزوجل) بوونى نەيىت:

﴿وَلَنْ يَنْفَعَكَ إِلَّا عِنْدَ خَزَائِنِهِ﴾

الحجر: ۲۱

^۱ رواه الراعي في إحصار قروين.

ئەي گەنج، لەژێر پلوسكى قەدەردا سەربىتو و ئارامگرتن بىخە ژىر سەرت و تەبابى
لەگەل خودا بدە بەسەر خۆتدا و بە چاوەروانى دەروويەكمەو بەندايەتى بكە، گەر تۆ بەم
جۆرە بىت ئەوا "المقدر-ئەندازەگىر" قەزل و منەت و چاكەى خۆى بەسەر تۆدا
دادەبارىنى، بە جۆرىك زمانى داوا و خۆزگەى تۆ نەيگاتى.

خەلكىنە، لەگەل قەدەر تەبابىن و لە تەبابى لەگەل قەدەردا روو لە عبدالقادرى
موجتەهيد بكن، تەبابىم لەگەل قەدەردا بۆ لای "القادر" پىشى خستم.

خەلكىنە، وەرن با بۆ خودا و قەدەر و كارەكانى ملكەچ بىن، سەرى ناشكرا و
پەنھاغان لەبەردەمى دانەوتىن، لەگەل قەدەر تەبابىن و لە قافلەى قەدەردا هەنگاو
هەلبگرىن، چونكە قەدەر پەيامەتتى مەلىكە و لە پىنناو ئەودا رىزى لىدەگرىن، گەر
ئەو كارەمان لەگەل قەدەر(پەيامەتتى) ئەنجامدا بە هاوەلى خۆى دەمانبات بۆ لای
"القادر"، پاشان: ﴿هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ﴾ الكهف: ٤٤

خواردنەوى رەوانت لە دەريای زانستى ئەو بۆ بەدەست دىت، خواردن لەسەر خوانى
فەزلى خودا و ھۆگرىوون بە ھۆگرى ئەو و نوqmبوون لەناو رەحمەتى، ئەم كەسانە
كەسانىكى دەگمەنن لە ھەر ھەزار ھەزار(مىليۆنىك) كەسى ھۆز و عەشرەت و گەلان
تەنھا يەك كەسە.

ئەي گەنج، ناگات لە تەقرا و سنوورەكانى شەرع بىت، ناگات لە سەرىتچى نەفسى
خۆت و ئارەزوو و شەيتان و هاوەلى خراپ بىت، باوەردار لە كۆشان دژ بەوانە خودە
لەسەرى داناگرىت و شمشىرەكەى ناخاتەو كىلان و زىن لەسەر پىشتى ئەسپەكەى
داناگرىت، خەوتنى زالبوونى خەو بەسەر چاويدا، خواردنىيان لە برسیتىدايە،
قەسەردنىيان بۆ زۆر پىتويستىيە، كەرولاتى بوو بە نادابيان، بەلكو قەدەرى پەروەردگار
و كردارى خودا ئەوان دەھىتتە قسە، خودا لە دۇنيادا زمانىيان بەگەر دەخات وەك
چۆن لە دواوژدا ئەندامەكانىيان دەھىتتە قسە، خودا(عزوجل) دەيانھىتتە قسە وەك
چۆن ھەموو قسەكەرىك دەھىتتە قسە، دەيانھىتتە قسە وەك چۆن بىتگيان دەھىتتە
قسە، ھۆكارەكانى قسەكردنىيان بۆ فەراھەم دەكات و دىنە قسەكردن، گەر خودا ئەوانى

بۆ کارىڭ بويىت ئەوانى بۆ ئامادە دەكات، ئەو (سبحانه وتعالى) دەيىمويىت بە ترسان و مۇددەدان پەيامى خۇى بە خەلکى بگەيەنيت تاكو بەلگەيان لەسەر راستبكاتەو، بۆيە پيغەمبەرانى (عليهم السلام) هيتايە قسە، کاتىڭ پيغەمبەرانى (عليهم السلام) بۆ لاي خۇى بىردەو زانايانى کارکەرى لە جىگەى ئەوان راستکردەو، ئەوانى هيتايە قسە بۆ ئەوئى لە جىگەى پيغەمبەران (عليهم السلام) خەلکى چاک بکەن، پيغەمبەر (ﷺ) دەفەرمويىت: ((زانايان ميراتگرى پيغەمبەران))^۱.

خەلکىنە، شوکرى خودا (عزوجل) بکەن بۆ نىعمەتەکانى و لە ئەوئەو تەماشايان بکەن، ئەو (سبحانه وتعالى) دەفەرمويىت:

﴿ وَمَا يَكُفُّ عَنْكُمْ مِنْ نِعْمَتِ اللَّهِ ﴾ النحل: ۵۳

کوا شوکر لە ئیوئەو بۆ خودا ئەى ئەوانەى لە نىعمەتەکانى خودادا رۆچوون؟! ئەى ئەوانەى نىعمەتەکانى خودا لە خەلکانى ترەو دەبينن، تاويىڭ نىعمەتەکانى لە خەلکانى ترەو دەبينن و جارىکيش بە کەميان تەمasha دەکەن و چاوەرپوانى شتانيىکن بەشى ئیوئەو نين و تاويىکيش بەهۆى ئەو نىعمەتانەو لە خودا ياخى دەبن.

ئەى گەنج، لە تەنھايىدا پيويستت بە وەرعيىکە لە ياخيىوون و ھەلەکارى دەرتبھيىت، ناتاجى بە چاوديريىدە تەماشاکردنى خودا بۆت بەبىر بھيىتتەو، تۆ ناتاجيىكى ناچارى بۆ ئەوئى لە تەنھايى و پەنھاندا ئەمانەت لەگەل يىت، پاشان ناتاجى بە جەنگان دژ بە ئارەزوو و شەيتان، مالتويىرانى زۆرىنەى خەلک لە ھەلە و تىنکەوتنەوئەى، مالتويىرانى زاھيدان لە ھەزەکانەوئەى، و مالتويىرانى ئەبداليش^۲ لەگەل بىر و ختوورەى تەنھايىدا، مالتويىرانى صاديقانىش لە سەرنجەکاندا، پارىزگارى لە دليان سەرقال و خەريکى کردوون، چونکە ئەوان لەبەر دەرگانەى مەليکدا نووستوون، ئەوان لە مەقامى بانگەوازدا راوەستاون، خەلکى بۆ ناسيىنى ھەق (عزوجل) بانگ دەکەن، بەردەوام دلان بۆ لاي خودا بانگ دەکەن، دەليىن: ئەى دلان و ئەى رۆحان، ئەى

^۱ حديث حسن. رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وابن حبان.

^۲ جىگرمەوى پيغەمبەران يان ئەو دۇستانەى خودا ھەركات بەكيتيىان دەمرىت دانەپەك لە جىگەيان دادەنرىت.

نیس و ئەى جن، ئەى موریدانى بەردەستى مەلىك، وەرن بۆ بەردەرگای مەلىك، بە هاتنە پێشەوێ دلتان گوتى لىبگرن، بە پێشكەوتنى تەقوا و یەكتاپەرستى گوتى لى بگرن، هەر بەو جۆرە بە مەعریفە و وەرعى بالا و زوهد لە دنیا و دواپۆز گوتى لى بگرن، جگە لە مەولا (عزوجل) کارىكى تریان نییە، هەول و لىبرانىان چاککردنى خەلكییه، هەول و لىبرانىان ئاسمان و زەوى، لە عەرشەو بۆ فەرش داگیر دەكات.

ئەى گەنج، واز لە نەفس و ئارەزوو بهێنە، ببە بە زەوییهكى تەخت لەبەردەم خەلكیدا، ببە بە خۆلى بەردەستیان، خودا (عزوجل) دەفەرمویت: ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ (الأنعام: ٩٥، ئىبراھیمی (عليه السلام) لە دایك و باوكىكى مردووى بىباوەر دەرھێنا، باوەردار زیندوو، بىباوەر مردوو، یەكتاپەرست زیندوو و هاوێلدانەر مردوو، بۆ ئەو مەبەستەیه خودا (سبحانه وتعالى) لە هەندى لە فەرموودهكانیدا فەرموویەتى: ((یەكەمین كەسێك لە دروستكراوەكانم مردبێت بریتىیه لە ئىبلىس))^١ واتە لىم یاخى بوو و بەو یاخیبوونەش مرد، ئەم سەردەمە سەردەمى كۆتاهاتنى دۆنیایە، بازاری دووڕووى دەرکەوتوو، بازاری درۆ گەرم بوو، لەگەڵ دووڕوو درۆزنە فریودەرەكاندا دامەنیشن، هاوار بە حالت، نەفست دووڕوو و بىباوەر و خراپەكار و هاوێلدانەر، ئەى چۆن لەگەڵى دادەنیشیت؟ سەرپێچى لى بكە و لەگەڵى تەبا مەبە، كۆتوبەندى بكە و بەرەلای مەكە، بەندى بكە و ئەوەندەى مافی ئەو پێى بدە، بە تىكۆشان قەلاچۆى بكە، سواری ئەسپى ئارەزوو ببە و مەھیڵە ئەو سواری تۆ ببێت، هاوێلى سروشتى خۆت مەكە، چونكە منداڵىكى بچووكە و ژیری و فامى نییە، چۆن لە منداڵىكى بچووكەو فێردەبیت و شتى لى وەرەگرت، شەیتانىش دوژمنى تۆ و باوكە گەورەت نادەمە (عليه السلام)، چۆن دەبێ لەگەڵ شەیتان نارامیت بۆ بیت و قسەى وەرگرت لە كاتێكدا لە نێوان تۆ و ئەودا دوژمنایەتییەكى كۆنى خۆنپشتن هەیە؟! لە ئەو دلتیا مەبە، ئەو دایك و باوكى تۆى كوشتوو، گەر بەسەر تۆدا دەستى بپروات هەروەك دایك و باوك تۆش دەكوژیت، تەقوا بكە بە چەكى خۆت و كۆمەكى وەرگرتن

^١ لم أجده.

له خودا(عزوجل) بکه به سهربازی خۆت، نهم چەك و سهربازانهیه شهیتان دههزینن و تیکوینکی دهشکینن و سوپاکهی ویران دهکەن، چۆن ناتوانی بیبهزینیت له کاتیکدا حق(سبحانه وتعالی) له گەل تۆدایه؟

نهی گەنج، دونیا و دواپۆژ کۆیکەرەوه و له یەك شوین دایانبنی، و له گەل مهولای خۆت تهنابکهوه، له دڵدا له دونیا و دواپۆژ رووتبهرهوه، کاتیک روو له خودا بکه له همرچی شته لهخوار خوداوه رووتبیتهوه، دروستکراوه کان له به دیهیتنهر(سبحانه وتعالی) کۆتیه ندت نهکەن، هۆکاره کان وه لا بنی و خۆت له ئه ربابه کان داپرنه، گەر به لوتکهی دامه زران گهیشیت دونه بۆ نهفس و دواپۆژ بۆ دڵ و مهولا(عزوجل) بۆ په نهانت دابنی.

نهی گەنج، له گەل نهفس مه به، له گەل ئاره زوو مه به، له گەل دونیا مه به، له گەل دواپۆژ مه به، تهنه شوینپی حق ههلبگره، به دنیایی ده گهیت به و گه نینهی همرگیز کۆتایی پی نایهت، له و باره دا له حهقه وه(عزوجل) هیدایهتت بۆ رهوانه ده کریت و بۆ ههتا ههتایه گومرا و سه رلیشتیواو ناییت، له گونا هه کانت تهویه بکه و بۆ لای مهولای خۆت(عزوجل) لییان رابکه، گەر تهویهت کرد با ئاشکرا و په نهانت تهویه بکهن، تهویه کردن وه رگه رانی ده ولتیکه، به تهویهی تهواو پۆشاک یی یاخیبوون له بهر خۆت داپرنه، حهیا له خودا بکه به حهقیقهت نهك به مهجاز، نه مهش بریتیه له کار و کرده وه کانی دڵ له دوای پاکیتی نه ندامه کان به کرده وه شه رعیه کان، قالب کرداری خۆی ههیه و دلش(قلب) کرداری خۆی ههیه، کاتیک دڵ له هۆکاره کان و په یوه سنبوون به دروستکراوان دیتته دهروه سواری ده ریا ی ته وه کول و ناسینی خودا(عزوجل) و زانست به نهو بووه، وازیهتتاوه له هۆ و ههولنی به دهستهینانی هۆ، گەر چووه نار نهو ده ریا به نهوکات ده لیت:

﴿الَّذِي خَلَقَ فَهُوَ يُدِينُ﴾ الشعراء: ۷۸

له که ناراوینکه وه بۆ که ناراوینکی تر هیدایهتی ده دات، له شوینیکه وه بۆ شوینیکه تر، تا له سه ر شه قامی راست و دروست راده وه ستیت، ههتا زیاتر یادی خودا بکات شه قامه که ی زۆرتر جیلوه ده کات و شته نامۆکانی زیاتر لی دوورده که ویتته وه، دلی نهو

كەسەى بەدواى خودادا(عزوجل) دەگەرپت مەودايەكى زۆر دەپرېت و ھەموو شتىك دەخاتە پشتى خۆيەو، گەر لە يەكئىك لە قۇناغەكاندا ترسى تياچوونى ھەبوو ئىمانەكەى دەردەكەوتت و ھانىدەدات و ئاگرى ترس و نامۆبوون خامۇش دەكات و لە جىگەى نەو نوورى ھۆگربوون و دلخۆشى و نرىكى جىگەى دەگرېتەو.

ئەى گەنج، گەر نەخۆشى رووى لىكردى ئەوا بە دەستى نارامگرتن پىشواى لى بىكە و نارامبگرە تا دەواكەى دىت، گەر دەوات بۆ ھات بە دەستى شوكر پىشواى لى بىكە، گەر لەسەر ئەم ھالە بووى ئەوا لە زىندەگىيەكى خىراداى، ترسان لە ئاگر جىگەرى باوھەدارانى لەت لەت كىردو، رەنگى زەرد ھەلگەپاندوون و دللى پىر لە دلئەنگى كىردوون، گەر ئەم ترسە زال بوو بەسەرياندا خودا(عزوجل) ئاوى رەھمەت و لوتقى خۆى بەسەرياندا دادەبارتېت، و دەرگەى دواپۇژيان بۆ دەكاتەو و نەمن و ئاسايشى ئەوئ دەبىنن، كاتىك سوكناييان بۆ ھات و دلئىابوونەو و كەمىك دلخۆشى و ئاسوودەى رووى لىكردن دەروازەى جەلال بە رووياندا دەكاتەو و دل و نەئىيان پارچە پارچە دەكات و ترسىكى توندتر لەوەى يەكەم داياندەگرېتەو، كاتىك ئەم ترسەش گەشتە لوتكە دەروازەى جەماليان بە روودا والا دەبىت و سوكناييان بۆ دىت و دلئىايى روويان لى دەكات و بەئاگا دىنەو و پلە و پاىەى بەرز بەدەست دەھىنن، نەمانە چەند ئاست و پلە و پاىەكى يەك لەدواى يەكن.

ئەى گەنج، با ھەول و خۆزگەت خواردن و خواردنەو و پۇشاك و ھاوسەرىكردن نەبىت، ھەر بەو جۆرە ھەول و خۆزگەت مەكە بە شوئىنى نىشتەجىبوون و كۆكردنەوەى مال و سامان، ھەموو نەمانە برىتىن لە ھەول و خۆزگەى نەفس و سىروشتى سىرۇق، ھەول و خۆزگەى دل و پەنھانت لە كوئىە كە داواى ھەق(عزوجل) دەكەن؟ ھەول و خۆزگەت نەوہىە كە داگىرت دەكات، با پەرورەدگارت و نەوہى لەلاى نەوہى بىت بە ھەول و خۆزگەت، دۇنيا ھاوتايەكى ھەىە كە برىتییە لە دواپۇژ، دروستكراوہكان جىگرەوہبەكیان ھەىە كە برىتییە لە بەدەپىنەر(سبحانە و تعالى)، ھەر شتىك لەم دۇنيا كەموكورتەدا وازلىبھىنى برىتییەكى و چاكت و باشتر لە جىگەى نەوہى لەم دۇنيابەدا بەدەست دەھىتت، وا دابنى تەنھا نەمىق لە تەمەنت ماوہ، خۆت بۆ دواپۇژ نامادە

بىكە، بۇ ھاتنى فرىشتەى رۇھكىشان، دۇنيا بۇ خوداناسان نامادە بوو و دواپۇزىش ئاۋەدانكەرەۋەيە بۇيان، كاتىك غىرەت لە خوداۋە(عزوجل) دىت ئەوان لە دۇنيا دادەبىرەيت، سەرھەلەدان(تكوين) لە جىنگەى دواپۇز راستدەبىتەۋە ئەۋكات نە ئاتاجن بە دۇنيا نە بە دواپۇز، نەى درۋزىن، تۆ لە بوۋنى نىعمەتدا خودات خۇشەۋىت، كاتىك بەلا دىت ھەلدىت ۋەك ئەۋەى رۇزىت لە رۇزان خودا خۇشەۋىست نەبوۋىت، بەندەى راستەقىنە لە كاتى تاقىكرەنەۋەدا دەردەكەۋىت، گەر بەلا و ناخۇشى لە خوداۋە دابارى و تۆ دامەزراۋ بوۋىت ئەۋا تۆ خودات خۇشەۋىت، گەر گۇرانت بەسەردا ھات درۋ دەردەكەۋى و بانگەشەكە ھەلدەۋەشەۋە و دەۋات.

پىاۋىك ھات بۇ لاي پىغەمبەر(ﷺ) و ۋتى: ((نەى پىغەمبەرى خودا، من تۆم خۇشەۋىت، فەرموۋى: پۇشاكىك لە ھەژارى بۇ خۆت نامادە بىكە))^۱ پىاۋىكى تر ھات بۇ لاي پىغەمبەر(ﷺ) و ۋتى: ((من خودام(عزوجل) خۇشەۋىت، فەرموۋى: لە بەلا پۇشاكىك بۇ خۆت دروست بىكە))^۲.

خۇشەۋىستى خودا و پىغەمبەر(ﷺ) ھاۋتا و ھاۋملى ھەژارى و بەلا و ناخۇشىن، بۇ ئەۋ مەبەستەيە يەكىك لە صالھان دەلىت: بەلاى بە ۋەلا ئەۋە گرەداۋە بۇ ئەۋەى كەس بانگەشە نەكات، گەر بەۋ جۆرە نەبۋايە ھەموو كەسىك بانگەشەى خۇشەۋىستى خوداى(عزوجل) دەكرد، دامەززان لەسەر بەلا و ھەژارى كەدوۋە بە بەلگەى ئاگاھى لەسەر ئەۋ خۇشەۋىستىيە:

﴿ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ

النَّارِ ۝۲۱﴾ البقرة: ۲۰۱

^۱ رواه الحاكم والترمذي والبيهقي بلفظ آخر.
^۲ لم أجده بهذا اللفظ.

هه ژاری

له ٥ / شه‌وال / ١٤٤٥ هـ شیخ عبدالقادر (خودا لئی رازی بیټ) له قوتابخانه‌که‌ی
فهرمووی:

به بزریوون و که‌نارگیریت له خودا فریوت خواردوو، له‌و گومرایی و سه‌رلیشتیوان و
بی‌تاگایه‌ی خۆت بگه‌رپوه به‌ر له‌وه‌ی لیتبدریت و سوک و رسوا بیټ و مار و
دوو‌پشکی به‌لا و ناخۆشییه‌کان به‌سه‌ر تۆدا داببارین، هیشتا تام و چیژی به‌لات
نه‌کردوه بۆیه سه‌یر نییه فریو بخۆی و گومرا بیټ، به‌ کۆکردنه‌وه‌ی نه‌وه‌ی تۆی
له‌ناودای دل‌خۆش مه‌به نه‌وه شتیکی تیاچوو و به‌م نزیکانه تیا‌ده‌چیت، خودا (عزوجل)
ده‌فهرمویت: ﴿حَتَّىٰ اِذَا فَرِحُوا بِمَا اَوْفُوا بِعَهْدِهِمْ فَقَدْ اِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ (٤٤) الانعام: ٤٤

به نارامگرتن ده‌توانی نه‌وه‌ی له لای خودایه به‌ده‌ستی به‌یټیت، بۆیه خودا فهرمانی
به نارامگرتن کردوو، هه‌ژاری و نارامگرتن ته‌نها له باوه‌رداردا کۆده‌بنه‌وه،
خۆشه‌ویستان تاقیده‌کرینه‌وه و نارام ده‌گرن و نیلها‌می خیر ده‌کرین له‌سه‌ر به‌لا‌کانیان،
نارام ده‌گرن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی له په‌روه‌ردگاریانه‌وه (عزوجل) له‌سه‌ریان نو‌یده‌بیته‌وه، گه‌ر
نارامگرتن نه‌بوایه منتان له‌ناو خۆتاندا نه‌ده‌بینییه‌وه، کراوم به‌ تۆپیک و بالنده‌کانم پی
راو ده‌کرین، نه‌م شه‌و به‌ شه‌و چاوم ده‌که‌نه‌وه و لاقه‌کانم به‌ره‌لا ده‌که‌من، له
روژیشدا هه‌ردوو چاوم داده‌خه‌ن و لاقه‌کانم به‌ تۆپه‌که ده‌به‌ستنه‌وه، نه‌وه‌ش له‌پیناو
به‌رژه‌وه‌ندی نیوه‌دا، به‌لام نیوه نازانن، گه‌ر فهرمانی خودا (عزوجل) نه‌بیټ نایا که‌سی
ژیر و هۆشه‌ند له‌م شاره‌دا نیشته‌جی ده‌بیټ و مامه‌له له‌گه‌ل خه‌لکی نه‌م شاره‌دا
ده‌کات له‌ کاتی‌کدا ریا و دوو‌پوویی و ستم و زۆری شوبه‌ه و حه‌رام تیا‌یدا په‌ره‌ی

سەندووه، کوفر بە نىعمەتەکانى حق (عزوجل) تەشەنەى سەندووه و نىعمەتەکانى خودا
 لە گوناھ و خراپە و تاواندا بەکار دەهێنن، کەسى دەستەوسان لە مالهوه و خۆپارێز
 لە دوکانە کەیدا و زەندىق لە شەرابخواردنەوهدا و صدیق لەسەر کورسییە کەى زۆربووه،
 گەر بپارى خودا نەبوايە ئەوێ لە ماله کانتاندا گوزەر دەکات باسم دەکرد، بەلام
 بناغەى گەم هەيە ناتاجە بە بينا، منداڵم هەيە ناتاجن بە پەرودە، گەر هەندىک
 لەوێ لامە پەرودەى لەسەر لادەم دەبێتە هۆى داپرانى من لە ئێو، لەم حالەتەى من
 تێکەوتووم ناتاجم بە هێزى پێغەمبەرە (عليه السلام)، ناتاجم بە ئارامگرتنى
 ئەوانەى پێش من کەوتوون لە ئادەمەوه (عليه السلام) تا ئەم سەردەمە، ناتاجم بە
 هێزى رەبەانى، خودايە داواى لوتف و کۆمەك و رازىبوونت لێدەکەم.. آمين.

ئەى گەنج، بۆ مانەوهى دونيا و خۆشى وەرگرتن لە دونيا دروستنە کراوى، ئەوێ
 تۆى تەداى و خودا (عزوجل) پێى رازى نىيە بىگۆرە، لە گوێرايەلى خودا بە وتنى: ((لا
 إله إلا الله محمد رسول الله)) قەناعەت کردووه، ئەمە سوودىک بە تۆ ناگەيە نیت گەر
 شتىکى تری نەخەيە سەر، نىمان برىتييە لە گوشتار و کردار، ئەمەش لە تۆ قبوول
 ناکریت و سوودىک پێى ناگەيە نیت گەر گوناھ و ياخيبيون و هەلە و تێکەوتن و
 سەرىنجى لە حق (عزوجل) نەبەم بەدەت، لەسەر ئەمانە سوور و بەردەوام بىت و واز
 لە نوێز و رۆژوو و صدەقه و کارى چاکە بەيئى، ئەو دوو شايەتييە چ سوودىک بە تۆ
 دەگەيە نیت، گەر بلىت: "لا إله إلا الله" تەنها بانگەشەت کردووه، پىت دەوترىت: ئەى
 خاوەن گوشتار، نایا بەلگەيەکت لەسەر ئەو وتنە بەدەستەوهيە، بەلگەکت چىيە؟
 بەلگەکت نەبەمەدانى فەرمانەکان و دوورکەوتنەوهيە لە نەهیلێکراوەکان، و ئارامگرتن
 لەسەر بەلا و ناخۆشییەکان و خۆپادەست کردن بە قەدەر، ئەمانە برىتين لە بەلگەى ئەو
 بانگەشەيە، گەر ئەم کارانەشت نەبەمەدا تەنها بە نىخلاص بۆ خودا (عزوجل) لىت
 وەردەگيرىت، قسە بەيى کردار و کردار بەيى نىخلاص و تەبایی لە گەل سوننەت
 وەرناگيرىت، بە شتىک لە مال و سامانتان دڵنەوايى هەژاران بکەن، دەست بەرپووى
 ئەوانەوه مەنين لىتان داوا دەکەن و دەتوانن پىيان ببەخشن با شتىکى کەم يان زۆریش
 بىت، لە گەل حق (عزوجل) تەبا بن لە خۆشويستنى بەخشیندا، شوکرى خودا بکەن

ئىۋەى شايستە كىردوۋە و دەسلەتلى بەخشىنى پىداۋن، ھاۋار بە ھالەت، گەر ھەزار
 ھەدىەى خودا(عزوجل) بىت و تۆش بتوانى پىتى بىەخشىت چۆن ھەدىە بۆ سەر ھاۋەن
 ھەدىە دەگىرپىتەۋە؟!^۱ لەلاى من گوئىدەگىت و دەگىت، بەلام كاتىك ھەزارىك رووت
 لى دەكات دلت رەق دەبىت، ئەۋەش بەلگەى ئەۋەىە گىران و گوئىگرتنەكەت بۆ
 خودا(عزوجل) نەبوۋە، يەكەجار گوئىگرتن لەلاى من بە نەپتى(سەر)، پاشان بە دل و
 ئەۋجا بە ئەندامەكان، ھەموو ئەمانەش لە خىردا، گەر ھاتى بۆ لاى من ۋەرە، بەلام
 زانست و كىردار و زمان و رەچەلەك و پىلە و پاىەى خۆت ۋەلا بنى، ھاۋرپى لەگەل
 لەبىرچوۋنەۋەى مال و سامان و خانەۋادەكەت، لەبەردەم مندا بە دلىكى رووت لە
 ھەرچى شتە جگە لە خودا(سبحانە وتعالى) رابوۋەستە بۆنەۋەى بە نىكى لە خۆى و فەزل
 و منەتى خۆى پۆشتەى بكاتەۋە، گەر بەم جۆرە ھاتى بۆ لاى من ۋەك بالندەىەكت لى
 دىت بە سكى برسپىەۋە دەردەچىت و بە سكى پىرەۋە دەگەپىتەۋە، نوورى دل لە نوورى
 ھەقەۋەىە(عزوجل) بۆ ئەۋ مەبەستەىە پىغەمبەر(ﷺ) دەفەرموئىت:

((لە فىراسەتى باۋەردار بترسە، ئەۋ بە نوورى خودا(عزوجل) دەپوانىت))^۲

ئەى مەزى لادەر، لە باۋەردار بترسە و مەچۆ ژوۋرەۋە بۆ لاى، لە كاتىكدا بەھۆى
 پىسى گوناھ و ياخىبوۋنەۋە خۆت پىس كىردوۋە، ئەۋ بە نوورى خودا(عزوجل) ئەۋەى
 تۆ تىكەۋتوۋى دەبىنىت، ھاۋەلدانان و دوۋروۋىەكەت دەبىنىت، كىردەۋە خراپەكەت
 لەژىر پۆشاكەكەتەۋە تەماشاشا دەكات، رسواىى و شەرمەزارىت ھەست پى دەكات، ھەر
 كەس كەسىكى سەرفراز نەبىنىت سەرفراز نابىت تۆ ئارەزوۋبازى و ئارەزوۋبازىەكەت
 لەگەل ئارەزوۋبازانداىە.

(كەسىك پىسى ئەم كۆپىيە تاكو كەى؟)-

نەۋىش پىتى ۋت: تا دەگەى بە پزىشكىك و لەبەر دەرگانەيدا دەمىنىتەۋە و گومانى
 باشى پى دەبەى و ئەۋ تۆمەتانە دەسپىەۋە بەرانبەرى كەۋتۆتە ناۋ دلتەۋە،

^۱ رواه الرمذي وقال حديث غريب والطبراني بإسناد حسن.

^۲ رواه الرمذي وقال حديث حسن غريب والطبراني بإسناد حسن.

مندالە کانت دەهینی و خۆت دەخەیه بەر دەرگای ماله کەم، ئارام دەگریت لەسەر
تالاری دەواکانی، لەو بارەدا کویری چاوە کانت نامینیت، بۆ خودا زەلیل و گەردنکەج
بە و پتووستییە کانت ببە بۆ لای ئەو، ئەفسی خۆت بە هیچ مەزانە و وەك کەسینکی
موفلیس تەماشای بکە.

دەرگای دروستکراوەکان داخە و ئەو دەرگایە لە نیتوان تۆ و ئەودایە ئاوەلا بکە،
دان بە گوناھەکانی خۆتدا بنێ و بۆ کەموکورتییە کانت داوای لێبوردن بکە، یەقینت
هەبیت هیچ کەسێک نییە زیان و قازانج بە تۆ بگەیهنیت، هیچ کەسێک نییە بە تۆ
ببەخشێ و لێت بگرێتەو جگە لە خودا (عزوجل)، لەو بارەدا کویری چاوە کانت نامینیت
و بینین و بەصیرەت بە گەر دەکەون.

ئەم گەنج، زیری پۆشاک و خواردن گرنگییەکی نییە، گرنگی لە زوھدی دلی
تۆدایە، یەكەمین شتێک کەسی صادق بەسەر ناوەوەیدا دەپۆشیت بریتییه لە خوری،
پاشان ئەم پۆشاکە روو لە دەرەوێ دەکات، یەكەجار نەینێ و پەنھانی پۆشاک
دەپۆشیت، ئەوجا دلی و پاشان ئەفسی و لە کۆتاییدا ئەندامەکانی لاشە، کاتێک
هەموو بوونی زیری پۆشی دەستی سۆز و بەزەیی و رحمت و مننەت رووی لێ دەکات
و هەموو شتێکی بۆ دەگۆریت، پۆشاکێ رەشی لەبەردە کاتەو و دەیگۆرێتەو بۆ
پۆشاکێ دڵخۆشی، ناخۆشییەکانی بۆ دەکات بە خۆشی، بێزار و ناپەسەندەکانی بۆ
دەکات بە پەسەند، ترسی بە ناسایش بۆ نالوگۆر دەکات و دووری بۆ دەگۆریت بە
نزیکی و هەزاری بە دەوڵە مەندی.

ئەم گەنج، بە دەستی زوھدەو دەست بۆ بەشە کانت (بەشە دونیایەکان) ببە ئەك بە
دەستی حەزەو، ئەو کەسێ دەخوات و دەگری وەك ئەو کەسە نییە دەخوات و
پێدەکەنیت، بەشی خۆت بۆ و دلت لەگەڵ حەق (عزوجل) بێت، چونکە بەو جۆرە تۆ لە
شەپی ئەو بەشە دەپارێزیت، گەر لەسەر دەستی پزیشکێک بھۆیت باشترە بۆت وەك
لەوێ بەتەنها و بۆ خۆت بھۆیت بەبێ زانیینی بھەرەت و ریشە کەم (واتە ئەسل)، چەندە
دلی نێو رەق بوو! ئەمانەت لە نیتوان نیتووەدا هەلگیراوە، بەزەیی لە نیتوان نیتووەدا

نەماوە، حوکمەکانی شەرع نەمانەت بوون لەلای ئێوە، وازتان لێهێتەن و ناپاکیتان لێکردن، ھاوار بە حالت، گەر پابەند نەبیت بە نەمانەتەو لە کەمترین ماوەدا چاوەکانت پڕ دەبن لە ئاو و کۆتوبەند دەکریته دەست و لاقەکانتەو و خودا (سبحانە و تعالی) دەرگای رەحمەتی خۆی بە رووی تۆدا دادەخات، دلێرەقی بەرانبەر بە تۆ هەڵدەداتە ئاو دلی مەردوو مانەو و رێگریان لی دەکات بە تۆ ببەخشن.

سەرەتایان لە گەڵ پەرورەدگار (عزوجل) پارێزگاری لی بکەن، خۆتان پیاڕیزن لە ئەو، چونکە گرتنی ئەو توند و نازار بەخشە، لە ئاسایش و عافییت و خوشگوزەرانی و رەفاهییت ئێوە دەر دەهێنیت، لە ئەو بترسن ئەو خودای ئاسمان و زەویە، نێعمەتەکانی بە شوکر پیاڕیزن و فرمانەکان و نەهیەکانی بە گوێراپەلێ و ملکەچبوون و ەریگرن، بە ئارامگرتن رووبەرۆوی ناخۆشی و بە شوکر رووبەرۆوی خۆشی ببەنەو، ئەوانە ی پێش ئێوە کەوتن لە پێغەمبەرەکان و صالحان بەم جوێرە بوون، لەسەر نێعمەت شوکریان دەکرد و لەسەر بەلا و ناخۆشی ئارامیان دەگرت، لەسەر سفرە ییخیبوون لە خودا ەستەن و لە خوانی گوێراپەلێ ئەو (سبحانە و تعالی) بخۆن، سنوورەکانی خودا پیاڕیزن، گەر خۆشی رووی لێکردن شوکری بکەن، کاتێک ناخۆشی رووی لێکردن لە گوناھەکانتان تەوێە بکەن، دادگایی نەفسی خۆتان بکەن، چونکە پەرورەدگار لە بەندەکانی سەتم ناکات، بێر لە مردن و دوای مردن بکەنەو، بێر بکەنەو لە پەرورەدگار و دادگایی پەرورەدگار و تەماشاکردنی بۆ ئێوە.

بە ناگابێتن، ئەم خەو تا کو کە ی، ئەم نەزانی و دوودلییە لە پووچیدا تا کو کە ی، ەتا کە ی ھاو دەمی کردنی نەفس و ئارەزوو و عادیەتی خراپ؟ بۆچی خۆتان بە عیبادەتی پەرورەدگار (عزوجل) و شوێنکەوتنی شەرع ناپارێژنەو؟ عیبادەت وازەیتانە لە عادیەتی خراپ، بۆ بە نادابی قورئان و کەلامی پێغەمبەراییەتی ئەدەب و ەرنایگرن؟

ئە ی گەنج، لە گەڵ کوێری و نەزانی و لە گەڵ بیتاگایی و خەوتن تێکەڵ بە خەلکی مەبە، بە بەصیرەت و زانست و ناگاہی تێکەڵ بە خەلکی بێ، گەر شتیکی پەسەندت لەوان بێنی و سوودی پێدەگەیانندی شوینی بکەو، گەر شتیکی ناپەسەندت بێنی و

زیانی پی ده گه یاندى لى دووریکه وه و بیده ره وه به روویاندا، ئیوه له بیتاگایسه کی ته وادان له پوره دگار (عزوجل)، بۆ شهو به ناگایین، پابه ندین به مزگهوت و زوری سه له وات له سه ر پیغه مبه ر (ﷺ)، چونکه شهو فره موویه تی: ((گهر له ناسمانه وه ناگریت دابه زیت ته نها نه هلی مزگهوتی لی قوتار ده بیت))^۱.

گهر له نویژه کاندایه مبه لی بکه ن په یوه ندیتان له گهل خودا (عزوجل) ده پچریت، بۆ شهو مبه ستیه پیغه مبه ر (ﷺ) ده فره مویت: ((نزیکترین کاتی بهنده له پوره دگار یه وه شهو کاته یه له سوژده دایه))^۲.

هاوار به حالت، چهنده ته نیل ده که ی! به روخسه ت کار ده که ی، که سی ته نیلکه ره غه درکه ره، خۆزگه ریگهی عه زیمه تمان ده گرت به ر و له سه ر کۆده نگی کۆده بوینه وه و له کار و کرده وه کاندایه نی خلاصمان ته نجام ده دا، شهو کات له سزای حق (عزوجل) رزگارمان ده بوو، نه ی ده بی حالممان چۆن بیت کاتیک ته نیل ده که ی و ریگهی روخسه ت ده گرینه به ر؟ عه زیمه ت و نه هلی عه زیمه ت نه مان و رویشتن، شهو سه رده مه سه رده می روخسه ته نه ک سه رده می عه زیمه ت، شهو سه رده مه سه رده می ریا و دوو پرووی و وه رگرتنی مال و سامانی خه لکیه به بی هیچ ره وایه تییه ک، شهوانه زۆرن نویژ ده که ن و به رۆژوو ده بن و حج ده که ن و زه کات ده دن و کاری چاکه له پیتاوی خه لکیدایه نه ک له پیتاوی خودادا نه نجام ده دن، زۆریه ی شهو جیهانه بووه به "خه لک له ناو خه لکدا" به بی خودا، هه مووتان دلتان مردوو و نه فس و ناره زووتان زیندوو و به دوا ی دنیادا عه ودالتن، بن به و که سه ی دلی زیندوو به ده رچوون له خه لکی و هه ستان له گهل حق (عزوجل) له رووی ماناوه، چونکه وینه و رووات له م مه قاصه دا به هه ند وه رناگریت، زینده گی دل هه ستان و خۆرازانده وه به فره مانی خودا (عزوجل) و کۆتا هیئتانه ی به و شتانه ی نه ی لی کردوون و نارامگرتن له گه لی له سه ر به لا و به ریار و قه ده ره کانی.

^۱ لم أجده بهذا اللفظ، إنما روی ابن عدي والديلمي في مسند الفردوس كما في "الجامع الصغير" پیغه مبه ر (ﷺ) فره موویه تی: "گهر خودا په نا و نه خۆشیه کی بز گهل و هۆزیک و یست ته ماشای نه هلی مزگهوت ده کات و لییان لاده وات".
^۲ رواه مسلم.

ئەي گەنج، لە بېرياره بپراوه كانيدا خۆت رادهست بکه لەدواي ئەوه لەگەڵ ئەو (سبحانه و تعالی) راستبەرەوه، کارەکه پتویستی بە بناغە و پاشان بینا هەیه، لە شەوان و رۆژان و هەموو کاتەکاندا لەسەر ئەوه بەردەوام بە، هاوار بە حالت، بێر لە کاری خۆت بکەرەوه، بێر لە کاروباری دڵ بکەرەوه، گەر چاکەیهکت لە خۆدا بینی شوکری خودای (سبحانه و تعالی) لەسەر بکه، گەر خرایهکی خۆت بینی تەوبەي لی بکه، بەو بێرکردنەوهیه نایینهکت زیندوو دەبیتەوه و شەیتانەکت دەمریت، بۆ ئەو مەبەستەیه و تراوه: ساتیک بێرکردنەوه لە زیندووکردنەوهی شەوێک باشتره، ئەي نومهتی محمەد (ﷺ) شوکری خودا بکه، بە کەمیەک لە کار و کردەوهی چاک لە ئێوه‌وه - بەراورد بەوانەي پێشوو - رازی بووه، ئێوه دواينەکانن و لە رۆژی دوايیدا پێشینه‌کانن، ساغان و چاکانی ئێوه هاوتایان نییه، ئێوه ئەمیران و نومه‌ته‌کانی پێشوو رەعییەتن، هەتا تۆ لە خانەي نەفس و ئارەزوو و سروشتی خۆدا بیت تەندروست نابیت، هەتا لەگەڵ خەلکی مەملانیت هەبیت لەوهی لەژێر دەستیاندایه و بە ریا و دوورویی لێیان وەرگیریت ساغ و تەندروست نابیت، هەتا هەزی دونیات هەبێ تۆ ساغ و تەندروست نیت، هەتا بە خەلکییه‌وه کۆتوبەند بیت ساغ و تەندروست نیت، خودایه، ساغی و تەندروستیمان پێ ببه‌خشه.

﴿ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ

النَّارِ ﴾ البقرة: ٢٠١

خۆزگەنە خواستىن بۇ دەۋلە مەندى

بەيىنى رۆژى ھەيىنى، ۸/شەۋال/۵۴۵ ھ لە قوتابخانە كەي، شىخ عبدالقادر(خودا لىتى رازى بىت) فەرموۋى:

ئەي ھەزار، ئاۋات مەخۋازە بۇ دەۋلە مەندى لەۋانەيە ھۆى تياچوۋنى تۆ بىت، تۆ ئەي نەخۇش، ئاۋات مەخۋازە بۇ لەشساغى و تەندروستى لەۋانەيە ھۆى تياچوۋنىت بىت، كەسكى ئاقل بە، بەرۋوبومىت بىپارىزە كارەكانت پەسەند و شوكرىراۋ دەبن، بەۋ بىرەي لەلەي تۆيە قەناعەت بىكە و زىاتر لەۋە داۋا مەكە، ھەر شتىك كە پەرۋەردگار بە ھۆى داۋاى تۆۋە پىتتەدا دەيىتە لىلى و بىزارى، مەن بۇ خۆم ئەمەم ئەزمون كىردوۋە، مەگەر بەندەكە لە دلەۋە فەرمانى پى كرايىت بە داۋاكرىدن، كاتىك فەرمانى پىكرا بە داۋا بەرەكەت دەكەيىتە ناۋ ئەۋەي داۋاى كىردوۋە و پىسىيەكانى لى جىيادە كىرئەۋە، با زۆرىەي داۋاكانت داۋاى عەفو و عافىيەت و سەلامەتى ھەمىشەيى بن لە دىن و دۇنيا و دۈپۈژدا، تەنھا بەمە قەناعەت بىكە.

ھەلبىزاردىن نەيىت بەسەر ھەلبىزاردىن خودادا بۇ تۆ، زۆردارى بەكارمەھىنە، چۈنكە ئەۋ(سبحانە وتعالى) پىشت دەشكىنى، بە گەنجىتى و ھىز و مال و سامانت زۆردارى بەسەر خودا و خەلكىدا مەكە، چۈنكە خودا(سبحانە وتعالى) لە تۆ دىتە دەست و وىزانت دەكات، خودا دەتگىرىت ھەرۋەك چۈن ئەۋانەي پىش تۆى گىرت، گىرتى خودا توند و نازارىەخشە، ھارار بە حالت، زمانت موسلمانە و دلت بەۋ جۆرە نىيە، گوشتارت موسلمانە و رەفتارت بەۋ جۆرە نىيە، تۆ لە ئاشكرادا موسلمانى و لە تەنھايدا بەۋ جۆرە نىت، نازانى گەر نوپۇت كىرد و بەپۇژوۋ بوۋى و ھەموۋ كارە

خیره کانت نه نجامدا گهر بهو کارانه مه به ستت رووی پاکی خودا (عزوجل) نه بیت شهوا
تو ده بیه که سیکي دوو پرووی دور له خودا (عزوجل)، هر نیستا تهویه بکه و بو
لای خودا (عزوجل) بگه پتوه، تهویه بکه له هرچی کردار و گوشتار و مه به ستته
نرمه کانه، پیاوani نه رینگه روپامایی له کارو کرده و کانیا ندا بوونی نیسه، شهوان
سه رفرازان و خاوهن یه قینان و یه کتاپه رستان و موخلیصان و نارامگران له سه
به لا کانی خودا و ناخوشییه کانی، شهوان شوکر که رانی نیعمه ته کانی خودان، به زمان و
دل و پنهانیان یادی خودا ده کهن، کاتیک له خه لکه وه نازاریان پی ده گات خنده
ده کهن به پروویاندا، مولکی دنیا له شهوان که نارگیره، هه موو نه وانه ی له سه زه وین
له لایان مردوو و دهسته وسان و نه خوش و هه ژارن، به هشت له لای شهوان وه ویرانه
وایه، ناگر له لای شهوان کوژاوه ته وه، نه زهوی و نه ناسمان و نه نه وانه ی له زهوی
ناسماندا نیشته جی بوون، هه موو ناراسته کانیا یه کده گرن و ده بن به یه ناراسته،
کاتی خوی له گهل دنیا و نه هلی دنیا بوون دواتر له گهل دواپوژ و نه هلی دواپوژ
بوون، پاشان له گهل پهروه دگاری دنیا و دواپوژ بوون، به خودا و خوشه ویستانی
خودا گه یشتن، به دلیان له گهل به ره خودا ههنگاویان هه لگرت تا به خودا گه یشتن و
هاوه لیان بهر له رینگا هه لپژارد، ده رگایه کیان له نیوان خویان و خودادا کرده وه، خودا
یادی شهوان ده کات و نه وانیش به رده وام یادی خودا ده کهن تا یادی خودا گونا هه کانی
له گهردن کردنه وه، له گهل خه لکی بزر و داپراون و بوون و ناماده بوونیان به
خودا وهیه، گوئیان له نه یه ته بوو که ده فرمویت:

﴿فَاذْكُرُونِي اَذْ كُنْتُمْ اَوَّلَ كُفْرًا لَّيْلًا وَلَا تَكْفُرُونَ﴾ البقرة: ۱۵۲

بویه پابه ندبوون به یادی خوداوه بو نه وهی نه ویش یادیان بکات، گوئیان له
فرموده ی خودا گرت که هندی کهس باسیان کرده وه: ((من هاوده می شهو که سه م
یادم ده کات))^۱ بویه کوچیان له مه جلیسی خه لکی کرد تا کو بین به هاوده می خودا.

^۱ رواه البيهقي في "الشعب".

خەلگىنە، ھەۋەسبازى نىشان مەدەن، ئىۋە بۇ خۇتان ھەۋەسن، ئەم زانستە بەبى
 كىدار سوود بە ئىۋە ناگەيەنئىت، ئىۋە ئاتاجن بەم رەشىيە لەسەر سىپىتى كار بىكەن و
 ئەۋەش ھوكىمى خودايە (عزوجل)، رۆژ لەدۋاى رۆژ و سال لەدۋاى سال كارى پى دەكەن
 تا بەرۋىۋەكەى دەكەۋىتتە دەستتان.

ئەى گەنج، زانستەكەت بانگت لى دەكەت و پىت دەلئىت من بەلگە و شايدەم
 لەسەرت گەر كارم پى نەكەى، بەلگە و شايدەم بۆت گەر كارم پى بىكەى، لە
 پىغەمبەرى خوداۋە (ﷺ) فەرموۋىتەتى: ((زانست بانگ لە كىدار دەكەت، ئەگەر
 ۋەلامى دايەۋە باشە، ئەگەر نە، كۆچ دەكەت))^۱.

بەرەكەتى زانست كۆچ دەكەت و بەلا و ناخۇشەيەكەى دەمىنئىتەۋە، شفاعەت كىدارنى
 لاي مەۋلا (سبحانە و تعالى) بۇ تۆ نامىنئىت، و لە كاتى پىۋىستىيەكانى تۆدا نايەت بۇ
 لات، كۆچ دەكەت، چۈنكە ۋەك تۈيۈكلىك دەمىنئىتەۋە، كۆكى زانست برىتتىيە لە
 كىدار، شۈيۈنكەۋتىنى تۆ بۇ پىغەمبەر (ﷺ) راست و دروست دەرنەچىت تا كار نەكەيت
 بەۋەى فەرموۋىتەتى، گەر كار بىكەى بەۋەى فەرمانى پىكردۋى دل و پەنھانت پىشۋازى
 لى دەكەت و دەيانبات بۇ لاي پەرۋەردگار (عزوجل)، زانستەكەت بانگت لى دەكەت
 بەلام گۈنى بۇ ناگرى، چۈنكە خاۋەنى دل نىت، بە گۈنى دل و پەنھانت گۈنى بۇ بىگرە
 و بىيىستە، قسەكەى ۋەربىگرە چۈنكە سوودت پى دەگەيەنئىت، زانست بە كىدار لە
 زاناي دابەزىنەرى زانست نرىكت دەكەتەۋە، گەر بەم ھوكمە كارت كىدار - كە برىتتىيە لە
 زانستى يەكەم - سەرچاۋەى زانستى دوۋەمت بۇ ھەلدەقۇلىت، ئەۋ كەت دەبىت بە
 خاۋەنى دوو سەرچاۋەى جارىبۋو، دلەت لە ھوكم و زانستى ئاشكرا و زانستى پەنھانەۋە
 ترسى بۇ پەيدا دەبىت، ئەۋ كەت پاك كىدارنەۋەى ئەۋ زانستەت لەسەر پىۋىست دەبىت،
 بە زانست ۋەسپىت بۇ برايان و مورىدان بىكە، زەكەتى زانست برىتتىيە لە بەلاۋەپىنكردن و
 بانگەۋازى خەلگى بۇ لاي ھەق (عزوجل).

^۱ لم أجد له أصلاً ولعله رَواه باللعنى وهذا اللفظ هو من قول إبراهيم بن آدم.

ئەى گەنج، خودا (سبحانه وتعالى) دەفەرموئە: ﴿إِنَّمَا يَوْفَى الصَّدِيقُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ

حِسَابٍ ﴿١٠﴾ الزمر: ١٠

بە كەسابەتى خۆت بىخۆ ئەك بە ئايىنە كەت، كەسابەت بىكە و بىخۆ و دئەوايى
كەسانى تىرىشى پى بىكە، كەسابەتى باوەرداران ژەمى صادىقانه، لا بەلاى كار و
پىشەدا دەكەنەو لە پىناو ھەزاران و گەداياندا، ناواتى گەياندى رەھمەت بە خەلكى
دەخوازن، بەو كارەشيان داواى رەزامەندى پەرورەدگاربان (عزوجل) و خۆشەويستى ئەو
بۆيان دەكەن، گوئىيان لە فەرموودە كەى پىغەمبەر (ﷺ) بوو كە دەفەرموئە:
(خەلكى خىزانى خودان (عزوجل) خۆشەويستى كەس لەناو خەلكىدا لەلاى
خودا (عزوجل) بەسوود ترىيانە بۆ خىزانە كەى))^١.

دۆستانى خودا بەراورد بە خەلكى كەپ و لال و كوئىن، گەر دليان لە حەق (عزوجل)
نزىكبووئەو لە ھىچ كەسىكى تر جگە لە ئەو (سبحانه وتعالى) نايست، و ھىچ كەسىكى
تر جگە لە ئەو نايست، ئەوان لە نىوان سىفەتى جەلال و جەمالدان و چەپ و راست
ناكەن، پىشەو دەبينن و دواوھيان بۆ نىيە، نىنس و جىن و فرىشتە و جۆرەكانى تىرى
دروستكراو خزمەتى ئەوان دەكەن، حوكم و زانست خزمەتى ئەوان دەكات، فەزلى
خۆراكيان پى دەبەخشى و ھۆگريوون پاراويان دەكات، لە خۆراكى فەزلى ئەو دەخۆن و
لە خواردنەو ھى ھۆگريوونى ئەو پارا و دەبن، سەرقاتى بە خۆيانەو لە بىستى قسەى
خەلكى بىتئاگاي كردوون، ئەوان لە دۆلىكن و خەلكى لە دۆلىكى تر، بە فەرمانى
خودا فەرمان بە خەلكى دەكەن، بە نەھى كردنى خودا نەھى لە خەلكى دەكەن وەك
جىگرەو ھى پىغەمبەرى خودا (ﷺ)، ئەوان مىراتگرى راستەقىنەن، كارى گەورەيان
گىرانەو ھى خەلكە بۆ دەرگاي حەق (عزوجل)، بەلگەى خودا لەسەر ئەوان
راستەكەنەو، شتەكان لە شوئىنى خۆيان دادەنن و فەزلى بە ھەموو خاوەن فەزلىك
دەبەخشن، مافى كەس داگىر ناكەن، مافى تىر و تەواو بە نەفس و سروشتى خۆيان

^١ رواه الطبراني في "المعجم والأوسط" ورواه أبو نعيم في "الحلية" والبيهقي في "الشعب".

نابه‌خشن، له‌بەر خودا(عزوجل) شته‌كان و خه‌لكيان خۆشده‌وێت و له‌بەر خودا(عزوجل) رقیان له‌ هه‌موو نه‌وانه‌ ده‌بێت، هه‌موو بوونیان بۆ نه‌وه‌(سبحانه‌ وتعالی) و به‌شی كه‌سی تر له‌ نه‌واندا نییه‌، هه‌ر كه‌س نه‌مه‌ی بۆ تیروته‌واو بوو هاوه‌لیكردنی بۆ خودا بۆ تێر و ته‌واوبوو و رزگاربوون و سه‌رفرازی به‌ده‌سته‌پێناوه‌، سه‌رۆڤ و جین و فریشه‌ و زه‌وی و ئاسمان نه‌ویان خۆشده‌وێت.

ئه‌ی دووروو، ئه‌ی به‌نده‌ی خه‌لكی و هۆكاره‌كان و له‌بیركه‌ری خودا(سبحانه‌ وتعالی) ده‌ته‌وی ئه‌م پله‌یه‌ به‌ده‌سته‌پێنیت له‌گه‌ڵ نه‌وه‌ی تۆ تێكه‌وتوو، تۆ رێز و عیزه‌ت نییه‌، سه‌ره‌تا موسلمان ببه‌ و پاشان ته‌ویه‌ بکه‌ و پاشان فێربه‌ و کار بکه‌ و ئیخلاص نه‌جام ده‌، نه‌گینا هیدایه‌ت به‌ده‌ست ناهێنیت، هاوار به‌ حاله‌ت، له‌ نیوان من و تۆدا دوژمنایه‌تی نییه‌ جگه‌ له‌وه‌ی من هه‌ق ده‌لێم و له‌پێناو دینی خودادا(عزوجل) بۆ تۆ ناچه‌مێمه‌وه‌، من له‌سه‌ر ره‌قی و زه‌ری قسه‌ی گه‌وره‌پیاوان په‌روه‌رده‌ کراوم، له‌سه‌ر زه‌ری و ناخۆشی ژیان و هه‌ژاری راهاتووم، گه‌ر قسه‌یه‌ك له‌ منه‌وه‌ بۆ تۆ ده‌ركه‌وت له‌ خوداوه‌یه‌، وه‌رێبگره‌، چونكه‌ خودایه‌ ئه‌و قسه‌ی بۆ تۆ به‌ من كردوو، گه‌ر هاتی بۆ لام خۆت له‌ هه‌موو شته‌كان، له‌ نه‌فس و ئاره‌زووت رووتبكه‌ره‌وه‌، گه‌ر به‌صیره‌ت بیویه‌ منیشت به‌ داڕناو له‌ شته‌كان و نه‌فس و ئاره‌زوو ده‌بینی، به‌لام نافه‌تی تۆ تێگه‌یشتنی نادروستی تویه‌، ئه‌ی موری‌د خۆت بۆ هاوه‌لیكردنی من و سوودبینین له‌ من یه‌كلاه‌كه‌ره‌وه‌، حاله‌ی من دروستكراو و دونیا و دواپۆژی تێدا نییه‌، هه‌ر كه‌س له‌سه‌ر ده‌ستی من ته‌ویه‌ ده‌كات هاوه‌لیم ده‌كات و گومانی باشم پێ ده‌بات و نه‌وه‌ی ده‌بێم کاری پێ ده‌كات، ده‌بێ ئه‌و كه‌سه‌ به‌م جو‌ره‌ بێت گه‌ر خودا(عزوجل) بیه‌وێت، خودا به‌ كه‌لامی خۆی و گفتوگۆی خۆی پێغه‌مبه‌ران و نه‌ولیا په‌روه‌رده‌ ده‌كات، گفتوگۆی خودا بریتیه‌ له‌ ئیلهام بۆ سه‌ر دلی نه‌ولیا، چونكه‌ وه‌سیتداری پێغه‌مبه‌ران و خه‌لیفه‌ و خزمه‌تکاری نه‌وانن، خودا(عزوجل) فه‌رمووده‌ی خۆی راگه‌یاندا، له‌گه‌ڵ موسا(عليه السلام) قسه‌ی كرد، خودا قسه‌ی له‌گه‌ڵ كرد كه‌ دروستكراوێك قسه‌ی له‌گه‌ڵ كردبێت، زانای په‌نه‌انه‌كان قسه‌ی له‌گه‌ڵ كرد، به‌ قسه‌یه‌ك له‌گه‌ڵی دوا

موسا (عليه السلام) لئی حالی بوو و بهی ناوهند گه‌یشته نه‌قلی، هر بهو جوړه له گهل پیغه مبرمان محمد (ﷺ) بهی ناوهند قسه‌ی له‌گهل کرد^۱، نم قورثانه په‌تی توندوتولی خودایه، نهو په‌ته‌یه له نیوان نیوه و په‌روردگاری نیوه‌دایه (جل و علا)، جبریل (عليه السلام) له ناسمانه‌وه و له‌لای خوداوه (عزوجل) دایبه‌زاندووه، دایبه‌زاندووه بو سهر پیغه مبر (ﷺ) وهك چون گه‌یاندی و هه‌والی پیدا، داننه‌نان به‌مدا و ملپیچی لئی دروست نییه، خودایه هه‌موان هی‌دایت بده و ته‌وبه له هه‌موان قبول بفهرموو و ره‌حم به هه‌موان بکه.

له نه‌میری موسلمانانه‌وه (المعتصم بالله) -ره‌حمه‌تی خودای لئی بیت- ده‌گیرنه‌وه له کاتی ناماده‌بوونی مردندا وتوویه‌تی: "سویند به خودا، من ته‌وبه‌م کردووه و گه‌راومه‌ته‌وه بو لای خودا (عزوجل) له‌وه‌ی به‌رانبه‌ر نه‌حمه‌دی کورپی هه‌نبه‌ل نه‌نجام دا له‌گهل نه‌وه‌ی شتیک له کاروباری نهو پی‌اوه‌م نه‌گرتبووه ده‌ست و که‌سانی تر لده‌ستیان گرتبوو".

نه‌ی گه‌دای هه‌ژار، خوت به‌دووربگره له شتیک سوودت پی ناگه‌یه‌نیت، واز له ده‌مارگیری مه‌زه‌ب بهینه و به شتیکه‌وه خه‌ریک به له دنیا و دواړوژدا سوودت پی بگه‌یه‌نیت، بهم نریکانه هه‌والی خوت ده‌بینیت و بیر له قسه‌کانی من ده‌که‌یه‌وه، له داهاتوودا ده‌بینی چون شمشی‌ر ناراسته‌ی سهرت ده‌کریت و خوده به سهرته‌وه نییه و چون برین ده‌کاته سهرت، دلت له خه‌م و په‌ژاره‌ی دنیا خالی بکه‌ره‌وه چونکه بهم نریکانه کوچ له دنیا ده‌که‌ی، به‌دوای خو‌شگوزه‌رانیدا مه‌گه‌رپی له‌وه‌ی به‌ده‌ست هیناوه، پیغه مبر (ﷺ) ده‌فهرمویت: ((ژیان زیانی دواړوژه))^۲.

هیوا و ناواته‌کانت کورتبکه‌ره‌وه زوهد له دنیا رووت لئی ده‌کات، چونکه زوهد- هه‌موو زوهد- بریتییه له هیوا و ناواتی کورت، له هاوه‌لانی خراپ کوچ بکه، و

^۱ (معبستی شعری میراجه).

^۲ رواه البخاري.

خۆشەويىستى نىۋان خۆت و ئەوان بىرە و يىگۈرە بە پەتى پەيوەندى نىۋان خۆت و
 صالحان، كۆچ لە كەسى نىزىكت بىكە گەر لە ھاۋەلانى خراپ بوو، نىۋانخۆشى لە گەل
 كەسانى دوور دروست بىكە گەر لە ھاۋەلانى باش بوون، خۆشەويىستى بە ھەر كەس
 بەدەي خزمەتەتى لە نىۋان تۆ و ئەودا سەرىھەلداۋە، بۆيە تەماشىا بىكە بزىنە
 خۆشەويىستى بە كى دەدەي.

بە يە كىك و ترا: خزمەتەتى چىيە؟ وتى: خۆشەويىستىيە، واز بەيتنە لە ھەولدان بۆ
 ئەۋەي بەشى تۆيە و ئەۋەي بەشى تۆ نىيە، چونكە ھەولدان بۆ ئەۋە شتەي بەشى تۆيە
 خۆماندوۋكردنە و ھەولدان بۆ ئەۋە شتەي بەشى تۆ نىيە شەرمەزارى و رسوايە، بۆ ئەۋ
 مەبەستە پىغەمبەر (ﷺ) فەرموويەتى: ((سزاي خودا (سبحانە و تعالى) بۆ بەندەيەك
 ھەولدانىيەتى بۆ شتىك بۆ ئەۋە دانەنراۋە)).^۱

ئەي گەنج، بەلگە بە دروستكراۋەكانى خودا لەسەر خودا (سبحانە و تعالى) بەيتنەرەۋە،
 بىر لە بەدەيتنراۋە بىكەرەۋە بە بەدەيتنەر دەگەي، كەسى باۋەردارى خاۋەن يەقىنى
 عاريف دوو چاۋى ئاشكرا و دوو چاۋى ناۋەۋەي ھەيە، بە دوو چاۋى ئاشكرا ئەۋەي
 خودا (عزوجل) دروستى كردوۋە لەناۋ ئاسمانەكاندا دەبنىت، پاشان پەردە لەسەر دلى
 لادەدات و بەبى چواندن (تشبىھ) و چۆناندن (تكىيىف) ئەۋ دەبنىت، ئەۋ كات دەبى بە
 كەسىكى نىزىكى خۆشەويىست، خۆشەويىستىش ھىچى لى ئاشاررەتتەۋە، پەردە لەسەر
 دلىك لادەدرىت لەۋەي لە پشەۋەيە خۆي دارىبىت، ھەر بەۋ جۆرە لە نەفس و
 سروشت و ئارەزوو و شەيتان رووت بوويىتتەۋە، كىلىلى گەنجىنەكانى زەۋى دەدرىتتە
 دەستى و بەرد و زىر لەلاي يەكسان دەبن، كەسىكى ژىر بە و لەۋەي دەيلىم تىپرايىنە و
 تىبگە، چونكە مەن بە كرۆكى قسان قسە دەكەم، بە جەۋھەر و ناۋەۋەي ماناكان ۋەك
 نامۇزگارى بۆ تۆ دەيغەسەروو.

ئەي گەنج، سىكالا مەكە لە دروستكەر لەلاي دروستكراۋ، بەلكو سىكالات بۆ لاى
 ئەۋ (عزوجل) بىت، چونكە ئەۋە قەدەرەكان دىيارى دەكات نەك كەسانى تر، لە

^۱ لم اجد له املا.

گه نچینه کانی کاری چاکه پاراستنی نهیښی و باس نه کړدنی ناخوښییه کان و نه خوښییه کان و صده ده قه کړدنه، به دهستی راستت خیر بکه و هه ولېده دهستی چه پت پنی نه زانیښت، خوټ له ده ریای دنیا بیاریزه، چونکه خه لکیتی زوری نوقم کړدووه، دانه دانه یه ک له خه لکی قوتاریان بووه، دنیا ده ریایه کی قووله و هه صوان نغرو ده کات، به لام خودا (عزوجل) هه ندی له بهنده کانی قوتار ده کات، وه ک چون له روژی دوایدا باوه پرداران له ناگر رزگار ده کات، چونکه ده بی هه صوان به سهریدا پپرینه وه، نهو کات نهوانه ی خودا بیه ویت رزگاریان ده کات، خودا (سبحانه و تعالی) ده فهرمویت:

﴿وَلَنْ يَنْفَكُوا إِلَّا وَأَرِذُّهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾ ۷۱: مریم

خودا به ناگر ده فهرمویت: ﴿كُونِي بَرًّا وَكَلَّامًا﴾ الانبیاء: ۶۹، تا بهنده باوه پرداره کانم- نهوانه ی نیخلاصیان بو من بوو، حز و ناره زوویان بو لای من بوو، له کهسانی تر زوهدیان کرد بوو- به سهر تودا گوزهر بکه، نهو (سبحانه و تعالی) فرمان به ناگر ده کات وه ک چون فرمانی به ناگره که ی نه مروود کرد که بو ښیراهیم (علیه السلام) نیله درابوو تا کو بیسووتینیښت، خودا (عزوجل) ده فهرمویت: نه ی ده ریای دنیا نه ی ناو نهو بهنده موراده خوښه ویسته نوقم مه که، نهو کات بهنده که رزگاری ده بیت له ده ریای دنیا و له سهر نهیښی هه نگاوه هه لده گریټ وه ک چون موسا و هوزه که ی لهو ده ریایه رزگار کرد، خودا فزلی خوی به هر که سیټک ده به خشیت که بیه ویت:

﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ البقرة: ۲۱۲

هه موو خیر و به خشین و گرته وه یه ک به دهستی خودایه، ده وله مهندي و هه ژاری به دهستی خودایه، عزیزهت و زه لیلی به دهستی خودایه، هیچ شتیټک له مانه به دهستی که سټکی تر نییه، ناقل که سټکه ده رگای خودا بهرنادات و پشت له ده رگای کهسانی تر ده کات، نه ی بابای ته گپیر که ده بینم خه لکی رازی ده که ی و خودا تووپه ده که ی، دواپوژی خوټ به ناوه دانکړدنه وه ی دنیا که ت ویران ده که ی، به م نزیکانه نهو که سه (خودا) تو ده گریټ که گرتنیټکی توند و نازاریه خشه، گرته که ی چهنډین رهنگ و

رووی همدیه، به لادانت له دهسه لات ده تگریت، به نه خوشی و زه لیلی و هه ژاری ده تگریت، به زالکردنی دژواری و خهم و په ژاره به سهر تۆدا ده تگریت، به زالکردنی زمانی خه لکی و دهسه لاتیان به سهر تۆدا ده تگریت، هه موو دروستکراوه کانی به سهر تۆدا زال ده کات، به ناگا و هره وه نهی خه وتووی بی ناگا، خودایه به تۆوه و بو تۆ به ناگامان بهینه. نامین.

نهی گهنج، له دهستبردنت بو دنیا وه نهی کهسه مه به به شهو دار کۆده کاته وه، نازانیت چی ده که ویتته بهر دهست، من له هه لسوکه وته کانتدا وه ک کۆکه ره وهی دار له شهو دا تۆم دیتته پیش چاو، شه ویککی تاریکی بی مانگه شهو و رووناکی، نهو له دهشتیکی پر له درکودال و میرووی زیانبه خشدایه، نزیکه یه کیلک له وانه بیته هوی تیاچوونی تۆ، به رۆژدا دار کۆیکه ره وه، چونکه تیشکی خۆر ریگره له وهی دهست بو شتی زیانبه خش بهی، له هه لسوکه وته کانتدا له گه ل خۆری یه کتاپه رستی و شرع و تهقوا به، چونکه نهو خۆره ریگریت لی ده کات له به ربوونه وه بو ناو داو و تۆری نارهزوو و نفس و شهیتان و هاوه لدانان به هوی خه لکه وه، ههر بهو جۆره ریگریت لی ده کات له په له کردن له رۆشتندا.

هاوار به حالت، په له مه که، چونکه نهو کهسهی په له ده کات هه له ده کات یان خه ریکه هه له بکات، ههر کس نارام و له سه رخۆ بیته به دهستی ده هیئت یان خه ریکه به دهستی بهیئت، په له کردن له شهیتانه وهیه و له سه رخۆیش له ره حمانه وه، نهوهی هه لته دنیته بو په له کردن هه لپه کردنه بو کۆکردنه وهی دنیا، قه ناعهت هه بیته، چونکه قه ناعهت گه نجینه یه که کۆتایی بی نایهت، چۆن داوای شتی که ده کهی که بهشی تۆ نییه و ههر گیز ناکه ویتته بهر دهست، نهفسی خۆت بگره وه و رازی به به وهی پیته راوه و له ههر چی شتی تره زوهد بکه، به وه وه پابه ند به تا ده بیته به عاریف و زانا به خودا (عزوجل)، نهو کات له ههر چی شته بی نیاز ده بیته، دلت والا ده کهن و نه بیته پاکده که نه وه، و په روه ردگارت (عزوجل) فیرت ده کات، نهو کات دنیا له سهرت ناسان ده بیته و دواپۆزیش له بهر دوو چاری دلت، ههر چی شتی تره جگه له

خودا له بهر چاوی نهیښی و پنهانت ده که ویت، هیچ شتیک جگه له خودا (سبحانه و تعالی) له بهر چاوت مه زن نابیت، نه وکات له لای هموو دروستکراوه کانی خودا مه زن ده بیت. نهی گه نچ، گهر ده ته وی ده رگایه کی داخراو له بهر ده مت بوونی نه بیت له خودا (عزوجل) بترسه، چونکه نه وه کلیلی هموو ده رگا کانه، خودا (سبحانه و تعالی) ده فرمویت: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۖ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ (الطلاق: ۲-۳) له نه فسی خوتدا بهر هه لستی حق (سبحانه و تعالی) مه که، هر بهو جزره له خانه واده و مال و سامان و خه لکی سهرده می خوت، تو شهرم ناکه ی فرمان به سهر خودادا ده که ی بو نه وه ی دوخه که ت یگوریت و نالوگورپی پی بکات، بو تو لهو داناتر و زاناتر و بهر هه متری؟ تو و هموو خه لکی بهنده ی نهون، نهو (سبحانه و تعالی) کارهه لیسوریتنه ری تو و نه وانه، گهر ده ته وی له دنیا و دواړوژدا هاوه لی بکه ی له گه لی نارام و پیده نگ و که رولال به، نه ولیای خودا له بهر ده ستیدا خاوه نه ده بن، جووله یه که ناکه ن و هه نگاویت که هه لئاگرن موله تیکی راشکاوانه ی نهو بو دلایانی له سهر نه بیت، له شته مویاحه کان ناخون و پو شاکیک ناپوشن و هاوسه رگیری ناکه ن و له هموو هوکاره کانیاندا هه لسوکهوت ناکه ن هه تا موله تیکی راشکاو بو دلایان له لا نه بیت، نه وان له گه ل خودادا (عزوجل) راستبوونه ته وه، له گه ل نهو که سه ی دل که کان و چاوه کان وهرده گیتريت راستبوونه ته وه، نارام ناگرن له گه ل په روه رد گاریان (عزوجل) تا له دنیا دا به دل به خودا ده گه ن و له دواړوژیشدا به جهسته به خزمه تی ده گه ن.

خودایه له دنیا و دواړوژدا لیکای خوتمان پی ببه خشه، به نزیکی له خوت و بینینی خوت تام و چیتومان پی ببه خشه، بمانگتیره لهو که سانه ی به تو رازی ده بن و له هموو خه لکی بینیا ز ده بن:

﴿رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

البقرة: ۲۰۱

تهوبه کردن

سەرلەبەیانى رۆژى يەکشەممە، لە "الرباط"، ١٠/شەوال/٥٤٥هـ، لە پیتغەمبەرى
خوداوه (ﷺ): ((گەر کەسێک دەرگاىەك لە خێرى بۆ کرایەوه بە سوودی لى ببینیت،
چونکە ئەو نازانیت کەى بە روویدا دادەخریت))^١.

خەلکینە، سوود لە دەروازەى ژيان ببین و بەدەستى بهیئن تا دەرگاىە کراوەیە،
چونکە بەم نزیکانە دەرگاىە بە رووتاندا دادەخریت، کارى خێر بەدەست بهیئن تا
توانای ئەنجامدانیتان بۆ هەید، دەرگاى تەوبە بەدەستبهیئن و لێیەوه بچنە ژوورەوه تا
دەرگاى بە روودا والایە، دەرگاى دوعا بەدەست بهیئن، چونکە بۆتان کراوەتەوه،
دەرگاى پتیشپکیتى برا صالحە کانتان بەدەست بهیئن، چونکە بۆتان والابووه.

خەلکینە، ئەوى وێرانتان کرد بینای بکەنەوه، ئەوى پیستان کرد بیشرن و پاکی
بکەنەوه ئەوى تینکتاندا چاکى بکەنەوه، ئەوى لێلتان کرد روشنى بکەنەوه، ئەوى
بردووتانە بیگیرنەوه، بگەڕێنەوه بۆ لای مەولاتان (عزوجل) هەر ئەوه نێوهى
هێلاوەتەوه و بۆ لای خۆى نێوه دەگیرێتەوه.

ئەى گەنج، لێره تەنها خودا (سبحانه وتعالى) بسوونى هەید، گەر لەگەڵ
دروستکەرى (خالق) تۆ بەندەى ئەوى، گەر لەگەڵ خەلکیت ئەوا تۆ بەندەى ئەوانى،
هیچ قەسەکت بۆ نییه تا چۆلەوانى دەشت و سارای دلى خۆت نەبەیت، لە نهیتى و
پەنھانى خۆتدا لە هەموان جیا بێیەوه، نابینى کەسێک داواى حەق (عزوجل) بکات و
هەولێ بۆ ئەو بیت لە هەرچى شتە جیادەبیتەوه، یەقینى لا دروست بووه، هەرچى شتە

^١ حدیث مرسىل دواء ابن البارک فی الزهد والمقام فی مسند الشهاب وابن حجر فی الإصابه.

له دروستکراوه کان پەردە یە له نیتوان ئەو و خودادا (عزوجل)، له گەڵ هەر شتیک بوەستیت بەو شتە پەردە له نیتوان ئەو و خودا (سبحانه وتعالی) سەر هەڵدەدات.

ئەو گەنج، تەمبەلی مەکە، چونکە هەمیشە تەمبەلی بێبەشبوون و پەشیمانی له گەردندایە، کار و کردەوه کانت پاک و جوان بکە خودا له دنیا و دواڕۆژدا پاک و جوانت دەکات.

ئەو محەمەدی عەجەمی (خودا رەحمی پێ بکات) دەیسوت: خودایە، بمانکە بە چاک، ئەو دەیویست بلیت: خودایە باش و چاکمان بکە، بەلام زمانی بۆی نەدەهات، هەر کەس تاسی کردبیت ناسیویەتی، رەوشتی جوان له گەڵ خەلکی و تەبایی له گەلیان له سنووری شەرع و رازیبوونی خودادا باش و فەردارە، بەلام گەر ئەو له شکاندنی سنووریک له سنوورەکانی خودادا بیت و رازی بوونی ئەو له سەر نەبیت نە باش و بەفەرە و نە ریزیکیان بۆ هەیه، قبوول بوونی کار و کردەوه باشەکان یاخود رەدکردنەویان کۆمەلێک نیشانەن له لای ئەهلی سەفا و هەلبێژراوان.

ئەو گەنج، تۆپی دوعا دا بە زۆرینە و بگەڕێوە بۆ رازیبوون، بە زمان دوعا مەکە و دلت پستی هەلکردبیت، له رۆژی دوایدا مەرۆف بێرە کاتەوه چی له دنیا دا نەنجاداو له خێر و له شەر، ئەوکات لهوێ پەشیمانی بە دەردت ناخوات، هەر بەو جۆرە یاد و بیرکردنەوه بە دەردت ناخوات، گەورەیی له بیرکردنەوهی نەمەرۆدایە بەر له مردن، بیری کێلان و تۆو وەشاندن له کاتی دروینەدا سوودیک ناگەیهنیت.

له پیغه مەبری خوداو (ﷺ) فەرموویەتی: ((دوینا کێلگی دواڕۆژە، هەر کەس خیریک بچینی خۆشییهک دەدوریتەوه، هەر کەس شەرێک بچینی پەشیمانییهک دەدوریتەوه)).^۱

گەر مردن رووی لێکردی ئەوکات بەناگا دینیت و بەناگا هاتنەوه سوود و قازانجت پێ ناگەیهنیت، خودایە له خەوی بیتاگایان له تۆ بەناگامان بهێتە.. ئامین.

^۱ ذکره الغزالي في الإحياء وقال مخرجه المصنف العراقي: لم أجده بهذا اللفظ، معناه صحيح مقتبس من قوله تعالى: ﴿مَنْ ذَكَرَ اللَّهَ حَذْوَ تِلْكَ الْآيَةِ نَفَعَهُ﴾. وبنها وناله. في الآخرة من أحياء (١) الشورى: ٢٠.

ئەي گەنج، ھاوئەلى كۆردن لە گەل بەدكاران دەتخاتە ناو گومانی خراب بە چاكان،
لە ژیر سێبەری كۆتیبە كەى خودا (عزوجل) و سوننەتى پيغەمبەردا (ﷺ) ھەنگاو
ھەلبەرگە سەر كەوتن بە دەست دەھيئت.

ئەي خەلكينە، بە باشى ھەيا و شەرم لە خودا بکەن، بيشاگا مەبن سەردە مەكەتان
گوزەر دەكات، خۆتان سەرقال كۆدوو بە كۆكۆدەوێ ئەوێ ناخۆن و ئاوات بۆ شتيك
دەخوازن پيشاگەن و كۆشك و تەلاریك بيشا دەكەن تيايدا نيشتەجى نابن، ھەموو
نەمانە دەبنە پەردە لە گەيشتن بە مەقامى پەرورەدگار (عزوجل)، يادى خودا دللى
عاريفان داگیر دەكات و نابلقەى دەدات و يادى ھەرچى يادكراو لە پەردەباتەو، گەر
ئەمەى بۆ تەواو بوو ئەوا بەھەشت دەبیتە ماوا، بەھەشتى دەرکەوتوو و بەھەشتى
مەوعود (بەلیندراو)، بەھەشتى دەرکەوتوو لە دۇنيادا بریتىيە لە رازىبوون بە
بەربەرەكانى خودا (عزوجل) و نزىكى دل لە ئەوێ و موناجات لە گەلى و بۆ ئەو و
ھەلگرتنى پەردە لە نیتواندا، خاوەنى نەم دلە لە تەنھايیدا و لە ھەموو حال و بارىكدا
لە گەل ھەق (عزوجل) دەبیت بەبى چۆناندن و چواندن (تکيف و تشبیه).

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشورى: ۱۱

بەھەشتى بەلیندراویش ئەو بەھەشتەى خودا بەلینى بە باوەرداران داو، ھەر وەھا
بەلینى تەماشاکردنى رووى جوان و پەر لە بەخشنەبى خۆى (سبحانە وتعالى) بەبى بوونى
پەردەيەك، گومانى تیدا نىيە ھەموو خيترىك لەلای خودايە و ھەموو شەپرىك لای
كەسانى ترە جگە لە خودا، خيتر لە رووكردن لە خودايە و ھەموو شەپرىك لە پشتكۆردنە
لێى، ھەر كارىك كە پاداشت دەوى لەسەرى كارەكە بۆ خۆتە، ھەر كارىكيش بۆ خودا
نەھامى دەدەى نەر كارە بۆ ئەو، گەر كارت كرد و داواى بریتى (پاداشت) ت كرد ئەوا
پاداشتەكەت بە شتيكى دروستكراو، بەلام گەر تەنھا بۆ رووى پاك و جوانى
خودا (عزوجل) كارت نەھامدا ئەوا پاداشتەكەت بریتىيە لە نزىكى لە ئەو و
تەماشاکردنى ئەو (سبحانە وتعالى)، پاشان بەگشتى داواى پاداشت مەكە لەسەر
كاروكرەوێكانت، دۇنيا چىيە و دواپۆژ چىيە بەراورد بە خودا (عزوجل)؟! داواى خاوەن

نیعمهت بکه نهك داواى نیعمهت، داواى جیران بکه بهر له خانووه که، شهو (سبحانه و تعالی) بهر له هه موو شتیك هه بووه و شهو هه موو شتیكى به دیهیناوه، له داواى هه موو شته کان هه شهو (سبحانه و تعالی) ده مینیتته وه، بهر له مردن بکه ره وه و له سهر ناخوشیه کان نارام بگه ره و له هه موو باره کاندای ته وه کولت به خودا بیته، گهر شه سى خه سهله تهت بۆ ته و او بوو فریشته یهك یادی مردنت بۆ ده هیئت تاکو زوده کهت راست و دروست ده بیته، به نارامگرتن شه وهى تۆ ده ته وى له پهروهردگارت (عزوجل) به ده ستی ده هیئت، به ته وه کولیش هه موو شته کان له دلت ده ره ده چن و به پهروهردگاره وه په یوه ست ده بیته، و دونیا و دواپۆژ و هه موو شتیك جگه له مه ولا (عزوجل) له تۆ که نار ده گرن، له هه موو لایه که وه ناسووده یی رووت لى ده کات، هه به و جوړه چاود تیریکردن و پاسه وانی و پاریزگاری له هه موو لایه که وه رووت لى ده کات، مه ولا (عزوجل) له شهش ناراسته که وه تۆ ده پاریزیت و ده رگاگانى شه شهش ناراسته لى داده خات و ده بیته به یه کیتك له وانه ی خودا (عزوجل) ده رباره یان ده فەر مویت:

﴿ اِنَّ عِبَادَیْ لَیْسَ لَکَ عَلَیْهِمْ سُلْطٰنٌ ۝ الْحَجَرُ: ۴۶ ﴾

چۆن شهیتان ده سهلاتی ده بیته به سهر یه کتاپه رستانی موخلیصاندا که له کاروکرده وه کانیاندا ریا نه بجام نادهن، قسه له کۆتاییه وه یه نهك له سهره تاوه، سهره تا هه مووی که و لالییه و کۆتایی سه فەر هه مووی قسه کردنه، که سی موخلیص مولکه که ی له دلیدایه و ده سهلاته که ی له نهینى و په نهانیدایه، رووالتهت به هه ند وهر ناگیریت، ده گمه نن شه که سانه ی مولکی ده ره وه (ناشکرا) و مولکی ناوه وه یان کۆکرد بیته وه^۱، هه میشه به حالى خۆته وه شاراه به، به و جوړه بمینه ره وه تا کامل ده بیت و دلت ده گاته پهروهردگار (عزوجل)، کاتیتك کامل بوویت و دلت به خودا گه یشت نه و کات گوی مه ده به وهى چۆن بیر ده که یه وه، چونکه حالى خۆتت به ده ست هیناوه و له مه قامی خۆتدا دامه زراوى و پاسه وانه کان پاریزگاریت لى ده کهن و چاویان له سه رته، و خه لکی له لات ده بن به دیوار و دار و درهخت، و هه مد و زه مى شه وان و

^۱ (له و که سانه ی مولکی ده ره وه و مولکی ناوه وه یان کۆکرد بووه یه یوسف و داود و سوله یان (علیهم السلام)).

رووتیتکردن و پشتتیکردن لاهات یه کسان ده بیئت، تۆ ده بیئت به رووختنهر و بیناکهره وه یان، به مۆله تی پهروه ردگاریان کاریان له سههر ده که ی، کردنمه وه و به ستنه وه ت پی ده دریت و واژووکردن ده دریتسه دهستی دلت، و نیشانهش ده دریتسه دهستی نهیئی و په نهانت، تا نه مه به دهست نهیه ت قسه کردن نییه، نه گینا ناقل به و هه وه سبازی مه که، تۆ کویریت، داوای که سیک بکه رینموویت بکات، تۆ نه زانی داوای که سیک بکه فیرت بکات، گهر بۆ چالیک به ربوویه وه دهست به نه وه وه بگره و قسه و فهرمایشته کانی قبول بکه، نهو بکه به به لگهی رویشتنی سههر راسته شه قام، کاتیک به کوتایی راسته شه قام گهیشیتیت لهوئی دابنیشه تا ناسینی تهوات به رینگه که بۆ دروست ده بیئت، نهو کات هه موو سه رلیشیتیاوئیک په نات بۆ ده بات و ده بیئت به ژه مه خوراکی هه ژاران و گه دایان، له جوامیری که سیک نه وه یه پاریزگاری له نهیئی خودا (عزوجل) بکات و به رهوشتی جوان له گه ل خه لکیدا رهفتار بکات، تۆ له کوئی داواکردنی هه قدا ی، له کوئی رازیوون به نهو و بیتیا زیوونی له هه رچی شتی تره جگه له نهو؟ گویت له م نایه ته پیروژه نه بووه که ده فهرمویت:

﴿ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ﴾ آل عمران: ۱۵۲،
له جینگه یه کی تر ده فهرمویت:

﴿ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ﴾ الکهف: ۲۸

گهر بهخت باش بیئت دهستی غیره ت ده گاته تۆ و له دهستی هه رچی شتی تره جگه له خودا رزگارت ده کات و ده بات بۆ بهر ده رگای هه ق (عزوجل)، بۆیه:

﴿ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ ﴾ الکهف: ۴۴

گهر نه مه ت بۆ تهواو بوو دنیا و دواپۆژ رووت لی ده کات وه ک دوو خزمه تکار به بی زیان و ماندوو بوون، له ده رگای هه ق (عزوجل) بده و لهو شوینه دا بهیته ره وه، چونکه گهر لهو شوینه دا بهیته ره وه خایله و ختوره کانت بۆ روشن ده بنه وه، خایله ی نهفس و خایله ی ناره زوو و خایله ی دل و خایله ی شهیتان و خایله ی فریشته لاهات روشن ده بنه وه، پیت ده وتریت نه مه خایله ی هه قه و نه مهش خایله ی باتله، هه ریه که یان به

نیشانەیک دەناسییەوه، گەر گەشتییە ئەم مەقامە لە حەقەوه خایلەیهکت بۆ دیت
فیری ئەدەبت دەکات و دامەزراوت دەکات و راست دەکاتەوه و داتەنیشینیت و
دەتەزۆینی و لە جوولەت دەخات و فەرمانت پی دەکات و نەهیت لی دەکات.

ئەو خەلکینە، داوای زیاد و کەمی مەکن، داوای پیشکەوتن و دواکەوتن مەکن،
قەدەر نابۆقەو هەریەک لە ئێوەی داوه، هەریەکەتان نووسراویک و بەرواریکی تایبەت
بە خۆی هەیە، پیغەمبەر (ﷺ) دەفەرموێت: ((خودا لە دروستکردن و روژی و نەجەل
بوویەوه، قەلەم بەوەی بوو و شکبویەوه))^۱.

بە بریاری پیشینە خودا لە هەرچی شتە تەواویووه، بەلام حوکم دیت و بە فەرمان
پێکردن و نەهیلکردن و پابەندکردن دایده پۆشیت، بۆ هیچ کەسیک حەلال نییه بەلگە
بە حوکم بهینیتەوه بەوەی پیشکەوتووه، بەلکو دەفەرموێت:

﴿لَا يَسْتَلْ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُمْتَلُونَ﴾ (الانبیاء: ۲۳)

ئەو خەلکینە، بەم ئاشکرایە کار بکەن، کار بەم رەشییه بکەن لەسەر سپیتی تا
هەلتان بنیت بۆ کارکردن بە ناوێوەی ئەم کارە، گەر بەم ئاشکرایە کارت کرد
هەنگاوت پی هەلەدەگریت بۆ تیگەشتن لە ناوێوە (پەنهان)، یەکەم جار نەینی و
پەنھانت لەمە تیدەگات و پاشان دلت بەسەر نەفسدا دەخۆینیتەوه، و نەفسیش بۆ سەر
زمانی دەگوێزیتەوه و زمانیش دەگوێزیتەوه بۆ سەر خەلکی، لەپیناوی بەرژووەندی و
سوود و قازانجیاندا ئەوەیان بۆ دەگوێزیتەوه، پیرۆزت بیت گەر لەگەڵ حەق (عزوجل)
تەبا بیت و خۆشت بویت، هاوار بە حالت، بانگەشەو خۆشەویستی خودا دەکەو،
نازانی چەندین مەرجی هەیە؟ لە مەرجەکانی خۆشەویستی: تەباییە لەگەڵ ئەو (سبحانه
و تعالی) لە خۆت و کەسانی تر، هەروەها لە مەرجەکانی ئەوەیە لەلای کەسانی تر
جگە لە خودا سوکنایی و نارامیت نەبیت، هۆگریت بە ئەوێوە بیت و وەحشەت لەگەڵ
ئەو رووت لی نەکات، کاتیک خۆشەویستی خودا لە دلی کەسیکدا نیشتهجی دەبیت

^۱ لم أخرج عليه بهذا اللفظ، إنما روى ابن مسعود عن النبي فقال: "له رزقي نادى جوار شت كزاني بيناتوه:
دروستکردن و روشت و نەجەل و روژی" أخرجه الطبراني في الأوسط وفي مجمع الزوائد.

هۆگری پیوه پیدای دهکات و رق هه لده گریت له ههر شتیک سهرقالتی بکات له نهو،
تهوبه بکه له بانگه شه درۆینه کهت نهوه شتیکه به بانگه شه و ناواتخواستن و درۆ و
دوو پرووی و زۆرله خۆکردن به دهست نایهت، تهوبه بکه و له سههر تهوبه کهت دامه زراو به،
گه وهی له تهوبه کهدا نییه، گه وهی له دامه زراندا به له سههر تهوبه کردن، نازایهتی له
نه مامناشتندا نییه نازایهتی له پهروه ده کردن و بهروبوو میدایه.

ههروه ها شیخ (خودای لی رازی بیّت) ده فهرمویت: له ناخۆشی و خۆشیدا پابه ندبن
به تهبابی له گه لّ حق (عزوجل)، ههروه ها له هه ژاری و دهوله مهندی و گرانی و
هه زانی و نه خۆشی و له شساعی و خیر و شهر و پیدان و گرته وه دا به هه مان شیوه
بن، دهوای ئیوه تهنها خۆ راده سترکردنه به حق (عزوجل)، گهر به شتیک بریاری له سههر
نیوه دا وه حشهت رووتان لی نهکات، لهو بریاره دا له گه لّ خودا ماملانی مه کهن و
له لای کهسانی تر سکا لای له دهست مه کهن، چونکه نهوه به لای زیاترتان بۆ رهوانه
دهکات، به لکو بیده نگ بن و نارام بن و خامۆش بن، له بهردهستی خودا دا دامه زراو بن
و ورده بنه وه و بزائن چی له ناو ئیوه دهکات و چی به ئیوه دهکات، به گۆپان و
نالوگۆپی دلخۆش بن، گهر ئیوه له گه لّی بهم جۆره بوون گومانی تیدا نییه وه حشهتتان
ده گۆپیت به هۆگری و یه کتاپه رستی و دلخۆشی به نهو (سبحانه و تعالی).

خودایه له په نای خۆت و له گه لّ خۆت دامان بنی.

﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْأَلُكَ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (٢٠١)

البقرة: ٢٠١

په
جیه
هه
تهو
نه
به
نهره

گهر
دلی
مانوو
رازی
همه
دهرگای
حالی

ھۆي خوشەويستى خودا بۆ بەندەكەي

لە رۆژى سېشەممە ۱۲/شەوال/ ۱۴۰۵ ھ لە قوتابخانە، شېخ عبدالقادر(خودا لىي رازى بيىت) فەرمووي:

ئەي گەنج، بەندايەتى كردنى ھەق(عزوجل) لە كۆيە؟ راستەقىنەي بەندايەتى جىبەجى بىكە و لە ھەرچى كاروباردايە بەشى پىويست بەدەست بەيئە: تۆ بەندەيەكى ھەلھاتووي لە مەولاي خۆت(عزوجل)، بگەپىرەوہ بۆ لاي و زەلىلى بۆ نیشان بىدە و تەوازوعى بۆ بنويئە، ھەموو ئەمانە بە جىبەجى كردنى فەرمانەكانى و خۆگرتنەوہ لە نەھىلىكراوہكانى و ئارامگرتن و تەبايى لەسەر بىريارە براوہكانى، گەر نەمەت بۆ بەدەستھات بەندايەتییەكەت بۆ سەرودەرەكەت كامىل و تەواو دەبيىت و بەشى تەواو لە ئەوہوہ روو لە تۆ دەكەت، خودا(عزوجل) دەفەرمويىت:

﴿الَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ الزمر: ۳۶

گەر بەندايەتيت بۆ ئەو راست و دروست بيىت خۆشى دەويت و خوشەويستى خۆي لە دلى تۆدا بەھيىز دەكەت و ھۆگريت پى دەبەخشيت و تۆ لە خۆي نزيك دەكەتەوہ بەبى ماندووېوون و ھاوھلى كەسى تەرت بۆ داوا ناكەت، ئەوكەت لە ھەموو بار و ھالەتكەدا لىي رازى دەبيىت، گەر ھەموو زەويت-بەو فراوانىيەي كە ھەيەتى-لى بەرتەسك بىكەتەوہ و ھەموو دەرگاكانت-بە بەرىنى خۆيان-لى داخەت لىي تووپە و ناپەھەت نايىت و لە دەرگاي كەسيكى تر نزيك نايىتەوہ، و لە خۆراكى كەسيكى تر ناخويىت، ھالەت وەك ھالى موسا(عليه السلام) لى ديت كاتيك خودا(عزوجل) دەربارەي دەفەرمويىت:

﴿وَمَرَّمَا عَلَيْهِ الْمَرَضَ﴾ القصص: ۱۲

په روږدگارمان (عزوجل) شاهیدی هموو شتیکه و له هموو شتیګدا ناماده، و
له سر هموو شتیګ چاودیره و له هموو شتیګ نریکه و نیوه ناتوانن له نهو بیتیا
بن، له دوی ناسین ملیتیچی چ مانایه کی هیه؟!

هاوار به حالت، خدا (عزوجل) دهناسی کهچی ده گهرییه وه و سهرییتیچی لی ده کی،
له نهو پاشگهز مه بهر وه چونکه له هموو خیریګ بیتیه شت ده کات، له گه لی نارام
بگره و له نهو نارام مه گره، نهوه زانیوه هر کهس نارام بگریت ده بیتیه که سینی
خاوهن توانا، نه نه قله چییه؟! نه په له کردنه چییه! خدا (عزوجل) ده فرموت:

﴿جَهَنَّمَ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ

تُقَلِّصُوا﴾ ﴿٢٠٠﴾ آل عمران: ٢٠٠

له سر نارام گرتن له قورئاندا نایه تی زور هاتوون و ناماژه ده کهن بۆ بوونی خیر و
نیعمت و پاداشتی باش و به خشین و ناسوودهیی دنیا و دواړوژ له نارام گرتندا، نارام
بگرن خیری دنیا و دواړوژ به ده ست ده هیتن، سهردانی گوږستان بکهن و بچن بۆ لای
صالحان و کاری چاکه شه نجام بدن حال و بارتان دینه راسته، له وانه مه بن گهر
ناموژگاری بگریتن ناموژگاری وهرناگرن و گهر قسیدان بۆ بگریتن نایستن، رویشتن و
له ده ستچوونی نایینی نیوه به هوی چوار شته وه یه:

یه کهم: کار به وه ناکهن ده یزانن.

دوه: کار به وه ده کهن که نایزانن.

سییه: نهوه نایزانن فیری نابن، بویه به نه زانی ده هیتنه وه.

چواره: ریگری ده کهن له وهی خه لکی نایزانن فیری بین.

نهی خه لکینه، نیوه کاتیک له مه جلیسی زیګردا ناماده ده بن بۆ سهرکردن ناماده
ده بن نهک بۆ دهرسانی دهرده کانتان، پنده کهنن و گالته و یاری ده کهن، نیوه سهرکهشی
ده کهن، نیوه تنها به سهر (به زهین) له کهن خودان (عزوجل)، له کاره تان تمویه بکهن و
خوتان به دوژمنانی خدا (عزوجل) مه چوینن و له وهی ده بیتیه سوودمه ند بین.

ئەي گەنج، دەقت بە عادەتەو گرتووه و خۆت كۆتوبەند كردووه، خۆت كۆتوبەند كردووه بۆهەي لە خودا تەنھا داواي بەشي خۆت دەكەي و لەسەر ھۆيەكان دەوہستی و سەبەبكار تەبیرچووہتەو و تەوہكولى پى نەبەستیت، جارێكى تر بە كارەكاندا بچۆرەو و نىخلاصیان تیدا نەجام بدە، خودا (عزوجل) دەفەر مۆیت:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُنِي﴾ الذاریات: ۵۶

بۆ ھەوہسبازی دروستى نەكردوون، بۆ گائە و گەپ دروستى نەكردوون، بۆ خواردن و خواردنەو و خەو و ھاوسەریكردن دروستى نەكردوون، ئەي بیتاگایان لە بیتاگایان بەناگا بیت، دلت یەك ھەنگاو بەرەو لای نەو ھەلبگریت خۆشەویستی نەو چەندین ھەنگاو بەرەو لای تۆ دیت، نەو بۆ لىقای خۆشەویستان لەوان بەشەو قترە:

﴿يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ البقرة: ۲۱۲

گەر خودا بەندەيەكى بۆ كارێك بۆیت نەو بۆ نامادە دەكات، نەمە شتێكە پەيوەندى بە ماناوەيە ئەك بە رووالەت و وینەو، گەر نەوانەي باسەم كرد بۆ بەندە تەواو و كامەل بوو زوھدى لە دنیا و دواپۆژ و ھەر شتێكى تر جگە لە مەولا (عزوجل) بۆ دیتە راستە، تەندروستى و مۆلك و دەسلەلات رووى لى دەكەن، ھەموو نەوانە رووى لى دەكەن و گەردیلەيەكى دەكەن بە شاخێك، دلتۆپێكى بە دەریایەك و روژنای نەستیرەيەكى بە روژنای مانگ و روژنای مانگی بە روژنای خۆر، كەمى دەكەن بە زۆر و سەرانەو و نەبوونی دەكەن بە بوون و فەناى دەكەن بە بەقا و ھەژان و لەرزۆكى بە دامەزران، درەختەكەى بالا دەبیت و بەرەو عەرش بەرز دەبیتەو و رەگ و ریشەى بە زەویدا رۆدەچیت، پەلوپۆكانى لە دنیا و دواپۆژدا دەمیتنەو، ئەم پەلوپۆیانە چين؟ حىكەت و زانست، دنیا لەلای ئەك نەلقەيەكى پەنجەى لى دیت، دنیا نەو ناكات بە كۆيلەى خۆى، و دواپۆژیش نەو كۆتوبەند ناكات، نە مۆلك و نە خزمەتكاران ناتوانن نەو بكەنە كۆيلەى خۆیان، ھىچ شتێك ناتوانیت پەردەى بۆ دروست بكات و ھىچ كەسێك ناتوانیت نەو داگیر بكات و بۆ خۆى ببات، لىلى ناتوانیت نەو لىل بكات، گەر نەمەى بۆ تیر و تەواو بوو شیاوہ بۆ نەو بەندەيە لەگەڵ

خەلکی بوەستیت و دەستیان بگریت و لە دەریای دنیا رزگاریان بکات، گەر
 حەق (سبحانە و تعالی) خیری بۆ بەندەیکە ویست دەیکاتە رێنیشاندەر و پزیشک و
 ئەدەببەدەر و پەرورەدەر و زماغال و رێگەنیشاندەریان، ئەو دەکات بە پێبەخشەر و
 چرا و خۆریان، گەر خودا ئەوێ بۆ بەندەیکە بویت نامادەێ دەکات و بەو جۆرە
 دەبیت، ئەگەر نە، پەرەیکە بەسەردا دەهینیت بۆ ئەوێ کەس نەیناسیت و بزری
 دەکات لە خەلکی، خودا (سبحانە و تعالی) دانە دانەیکە ئەم جۆرە کەسانە دەگیریتەوێ
 بۆ لای خەلکی لەگەڵ پارێزگاری و تەندروستی تەواو بۆیان، بۆ بەرژووەندی خەلکی و
 هیدایەتیان سەرکەوتووێان دەکات، کەسێ زاهید لە دنیا بە دواپۆژ تاقیدەکریتەوێ،
 کەسێ زاهید لە دنیا و دواپۆژ بە پەرورەدگاری دنیا و دواپۆژ تاقیدەکریتەوێ.

ئەوێ بێناگابوون دەلێن نامەن، وەک ئەوێ رۆژی دواێ حەشر نەکرین و لەبەر
 دەستی خودادا (سبحانە و تعالی) دادگایی نەکرین، و بەسەر پردی سیراتدا گوزەر نەکەن،
 ئەمانە سێفەتەکانی ئێوەن کەچی بانگەشەێ نیسلام و نیسان دەکەن، ئەم قورئان و
 زانستە بەلگەن لەسەرتان گەر کاریان پێ نەکەن، گەر لەلای زانایان نامادەبوون و کارتەن
 نەکرد بەوێ پێتان دەلێن ئەو نامادەبوونەکەتان لەلای ئەوان دەبیت بەلگەێ گوناھ
 لەسەرتان، وەک ئەوێ وایە بە پێغەمبەر (ﷺ) گەیشتبە و لێتان قبوول نەکردیت، لە
 رۆژی دوایدا هەموو خەلکی ترس لە گەورەیی و شکۆمەندی و مەزنی و دادپەرورەری
 خودا (عزوجل) دایان دەگریتەوێ، مەلیکەکانی دنیا دەرۆن و مۆلکەکانیان بەجێدەهێلن،
 لە رۆژی دوایدا هەموو بۆ لای خودا دەگەڕیتەوێ، لەو رۆژدا مۆلک و دەسەلاتی
 خەلکی سەر ئەم رێگەیکە دەرەکەوێت، عیززەت و دەولەمەندی ئەوان لەو رۆژدا
 دەرەکەوێت، ریزلێگرتنیان لە نەسەردا لەلایەن حەقەوێ (عزوجل) ئەوێ کردوونی بە
 کەسانی بەندەکان و ولاتان بە نیسان گەرم دەکەنەوێ، دەیانکات بە کۆلەیکە زەوی و
 مانەوێ زەوی بە هۆی ئەوانەوێ، ئەوان بریتین لە پێشەوا و ئەمیرەکانی خەلکی، ئەوان
 نوێنەرێ حەق (سبحانە و تعالی)، ئەوان لە رووی ماناوە بەمانە گەیشتوون نەک لەرووی
 رووالەتەوێ، نەسەردا بە مانا و سەبەبێ بە وێنە و رووالەت، هانی ئەیاران و بەرەبەرێکارانی
 بێباوەران دەدەن بۆ ئەوێ کاتی بەوان دەکەن دامەزراو بن، هانی صالحان دەدەن بۆ

نه‌وی کاتیک له‌گه‌ل نه‌فس و ناره‌زوو و شه‌یتان و هاوه‌لی خراپ-که شه‌یتانی مرۆڤن- ده‌جنگن ده‌مه‌زراو بن و نه‌به‌زین، هانی تایبه‌نمندان ده‌ده‌ن بۆ زوهد له‌ دنیا و دواړۆ و هه‌رچی شتی تره‌ جگه‌ له‌ خودا (عزوجل).

ئه‌ی گه‌نج، به‌ناگا بێ به‌رله‌وه‌ی به‌ناگابیییت و هیچت پێ نه‌کریت، بیه به‌ خاوه‌نی نایین و تیکه‌لی نه‌هلی دین بکه‌، چونکه‌ نه‌وانه‌ مرۆڤی راسته‌قینه‌ن، ژیرترین مرۆڤ نه‌و مرۆڤه‌یه‌ گوێرایه‌لی خودا (عزوجل) ده‌کات، نه‌زانترین مرۆڤ نه‌و که‌سه‌یه‌ له‌ خودا یاخی ده‌بییت.

پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: ((تربت یداک))^۱ واته‌ هه‌زار که‌وتی، "آترب" ش بۆ کاتیکه‌ که‌سه‌که‌ بی‌نیاز بی‌ییت، گه‌ر تیکه‌ل به‌ نه‌هلی دین بوویت و خۆشتویستن ده‌ست بی‌نیاز ده‌بییت و دلت له‌ دوو‌پووی و نه‌هلی دوو‌پووی و ریاکاران هه‌لدیت، هیچ کاریک بۆ تۆ نانوسریت گه‌ر مه‌به‌ستت پێی رووی پاکی خودا نه‌بوویت، روواله‌ت و وینه‌ی کاره‌که‌ت لی قبوول نا‌کریت به‌لکو مانای کاره‌که‌ت لی قبوول ده‌کریت، گه‌ر له‌ کاره‌که‌تدا سه‌رپی‌چیت کرد له‌ نه‌فس و ناره‌زوو و شه‌یتان و دنیا لیت قبوول ده‌کات، کار نه‌بجام بده‌ و ئیخلاصه‌ت هه‌بییت و ته‌ماشای کاره‌کانت مه‌که‌، به‌گشتی ته‌نها نه‌وه‌ت لی قبوول ده‌کریت بۆ رووی نه‌و نه‌بجامت دا‌بییت نه‌ک له‌پێناوی رووی خه‌لکید. هاوار به‌ حاله‌ت، کار بۆ خه‌لکی ده‌که‌ی و ده‌ته‌ویت خودا (عزوجل) لیت قبوول بکات، نه‌مه‌ هه‌وه‌سه‌بازییه‌ له‌ تۆوه‌، وازیینه‌ له‌ چلیسی و زیاده‌په‌وی و دلخۆشی، دلخۆشی که‌م بکه‌روه‌ و دلتنه‌نگیت زیاد بکه‌ له‌ خا‌نه‌ی دلتنه‌نگی و به‌ندیخا‌نه‌ی دنیا‌دا.

پیغه‌مبه‌ری ئیمه‌ (ﷺ) هه‌میشه‌ له‌ بیرکردنه‌وه‌دا بوو، دلخۆشی زۆر که‌م و دلتنه‌نگی زۆر بوو، که‌م پێده‌که‌نی، مه‌گه‌ر ته‌نها خه‌نده‌یه‌کی شیرین بۆ سه‌ر روخساری نه‌وه‌ش بۆ دلخۆشکردنی که‌سانی تر^۲، له‌ دلیدا حوزن و سه‌رقالییه‌ک هه‌بوو، گه‌ر هاوه‌لان و کاروباری دنیا نه‌بوایه‌ له‌ ماله‌که‌ی نه‌ده‌هاته‌ ده‌روه‌ و له‌ گه‌ل که‌س دانه‌ده‌نیشت.

^۱ روهت علی لسان الرسول (ﷺ) فی اکثر من حدیث، ومعناها علی الدعاء: "خیرت دستگیر نه‌بییت"، البخاری و مسلم و غیره‌ها.

^۲ رواه البیهقی فی السنن و مسلم بنحوه‌ واحد.

ئەي گەنج، گەر تەنھايىيە كەت لە گەل خودادا راست بىت نەيتى و پەنھات سەرسام دەبىت و دلت خاوتىن و پالقتە دەبىت، ئەو كات وردبىوونەووت دەبىتتە پەندوۋەرگرتن و دلت پەر لە بىر كەردنەو و رۆح و مانات بە حەق (عزوجل) دەگات، بىر كەردنەو لە دۇنيا سزا و پەردەيد، بىر كەردنەو لە دواپۆژ زانست و زىندەگى دلت، ھەر كەس بىر كەردنەو پى بىبە خىرىت زانستى بە حالى دۇنيا و دواپۆژ بۆ دروست دەبىت.

ھاوار بە حالت، دلت لە دۇنيادا بىز كەردوۋە لە كاتىكدا خودا بەشى تۆى بېرپەتەو، لەلای خۆى كاتە ديارىكراۋەكانى بۆ بەشەكانت ديارىكردوۋە، ھەموو رۆژىك رۆزىيەكى نویت بۆ نوى دەبىتەو، داۋاي بىكەى يان داۋاي نەكەى، پەلامار و ھەلپەت لەلای خودا و خەلكى رسوا و شەرمەزارت دەكات، بە كەم كەردنى باۋەر داۋاي رۆزى دەكەى و بە زيادبىوونى باۋەر لە داۋا كەردن دەۋەستى و بە كەمال و تەۋاۋى باۋەرىش بە نارامى سەردەنئىيە سەر سەرىن.

ئەي گەنج، كارى گرنگ بە كارى بى ئەرزش و كەم بايدەخ تىكەل مەكە، تۆ ھىشتا دلت لە خەلكى بەرنەداۋە ئىتر چۆن لە گەل خودادا كۆدەبىتەو لە كاتىكدا تۆ بە سەبەب (ھۆ) ھاۋەلت بۆ خودا داناۋە؟! چۆن دلت لە گەل سەبەبكار (ھۆكار) كۆدەبىتەو گەر تۆ بەم جۆرە بىت؟

چۆن ناشكرا (روائەت) و پەنھان (ناۋەو) كۆدەبىتەو، ئەۋەى دەبىرئەۋى و ئەۋەى نايۇنەۋى، ئەۋەى لای خەلكە و ئەۋەى لای خودايە، چەند نەزانە ئەو كەسەى سەبەبكار لەبىر دەكات و بىر لە سەبەب (ھۆ) دەكاتەو، لە گەل دوۋەم (ھۆ) دەۋەستىت و يەكەم (ھۆكار) ۋازلىتە ھىتت، ئەۋەى دەمىنئىتەو لەيادى دەكات و بە فانى دلخۇش دەبىت!

ئەي گەنج، ھاۋەلى نەزانان دەكەى و لە نەزانىنەكەى ئەۋانت بۆ دەگويزرىتەو، ھاۋەلى كەسى كەمۇ ھاۋەلىكەردنى دۆرانە و پەشىمانى لەدوايە، ھاۋەلى باۋەردارانى خاۋەن يەقىنى زاناي كار كەر بە زانستەكەيان بىكە، چەندە حالى باۋەرداران- لە ھەموو ھەلسوكەوتىكدا - جوان و ناۋازەيە، چەندە بەھىزن لە تىكۆشان و زالبىون بەسەر نەفس

و ناره زوودا! بۆ ئەو مەبەستە پێغەمبەر (ﷺ) دەفەرموئیت: ((کرانه‌وه‌ی باوه‌ردار له
روخساریدايه و دلته‌نگییه‌که‌ی له‌ناو دلیدا))^۱.

ئەمە له‌ به‌هێزی ئەوه‌وه‌یه، ده‌توانیت له‌ناو خه‌لکیدا خوشی و سرور بخاته‌ سه‌ر
روخساری و حوزنه‌که‌ی به‌شارتته‌وه‌ له‌ نیتوان خۆی و خودا (عزوجل)، خه‌م و په‌ژاره‌ی ئەو
هه‌میشه‌یه، زۆر بیرده‌کاته‌وه، زۆر ده‌گری و که‌م پێده‌که‌نیت، بۆیه‌ پێغەمبەر (ﷺ)
دەفەرموئیت: ((پشوو و ناسووده‌یی بۆ باوه‌ردار ته‌نها ئەو کاته‌یه‌ به‌ لێقای
په‌روه‌ردگاری (عزوجل) ده‌گات))^۲.

باوه‌ردار به‌ رووخۆشییه‌که‌ی حوزنی خۆی ده‌شارتته‌وه، ده‌ره‌وه‌ و ناشکرای بۆ
که‌سابه‌ت ده‌بزوئیت و ناوه‌وه‌ی بۆ لای په‌روه‌ردگار (عزوجل) سوکنایی هه‌یه، روواله‌تی بۆ
خانه‌واده‌که‌ی و ناوه‌وه‌ی بۆ په‌روه‌ردگاری (عزوجل)، نه‌یتنی خۆی بۆ خانه‌واده‌ و منداڵ و
جاریه‌ و جیرانی باس ناکات، هه‌ر به‌و جووره‌ لای هه‌یج که‌سیک له‌ دروستکراوه‌کانی
په‌روه‌ردگار (عزوجل) باسی لێوه‌ ناکات، گوئی له‌ فه‌رمووده‌که‌ی پێغەمبەر (ﷺ) بووه‌ که
دەفەرموئیت: ((کۆمه‌کی کاروباره‌کانتان بکه‌ن به‌ شاردنه‌وه‌یان))^۳.

به‌رده‌وام ئەوه‌ی له‌لایه‌تی ده‌یشارتته‌وه، گه‌ر زالبوونیک هات به‌سه‌ریدا یان وشه‌یه‌ک
له‌ ده‌می ده‌رچوو زوو فریا ده‌که‌وئیت و گوزارشته‌که‌ی خۆی ده‌گۆڕیت، و ئەوه‌ی لێی
ده‌رکه‌وتوو ده‌یده‌پۆشیت و داواي لێبوردن ده‌کات بۆ ئەوه‌ی لێیوه‌شایه‌وه.

ئە‌ی گه‌نج، من بکه‌ به‌ ناوینه‌ی خۆت، من بکه‌ به‌ ناوینه‌ی نه‌یتنی و په‌نه‌ان و
دلت، من بکه‌ به‌ ناوینه‌ی کاره‌کانت، لێم نزیک به‌ره‌وه‌ له‌ نه‌فسی خۆتدا شتگه‌لێک
ده‌بینی که‌ هه‌رگیز نه‌تبینیوه‌ له‌ سه‌رده‌می دووری تۆ له‌ من، گه‌ر پتووستیه‌کت بۆ
دینت هه‌یه‌ ئەوا وه‌ره‌ بۆ لام، من له‌ پێناو نایینی خودادا مه‌رامیت بۆ ناکه‌م،
زمانتیژییه‌کم هه‌یه‌ بۆ نایینی خودا ده‌گه‌ڕێته‌وه، به‌ ده‌ستیکی زه‌ر په‌روه‌رده‌ کراوم،

^۱ لم أجد له أصلاً، إنما جاء في "صفة الصفوة" نسبة هذا القول إلى محمد بن علي الرضوي.

^۲ رواه ابن أبي عاصم في "الزهد".

^۳ أخرجه ابن حبان في "روضة العقلاء" والسهمي في "تاريخ جرجان".

نەك بە دەستیكى بخۆرى دووروو، دنیاكەت لە مالهوه به جیبهیلە و لە من نزیك
ببەرەوه، لەلام بوەستە و قسەكانم بیستە، كار به قسەكانم بكە بەر لهوهی بهم نزیكانه
بمریت، ترس و لەرزت لە خودا بیّت و لەناو ئەو بازندها بمێنەرەوه، گەر ترست لە خودا
نەبیّت ئەوا لە دنیا و دواپۆژدا ناسایشت نابیّت، ترسان لە خودا لە خودی خۆیدا
زانستە، بۆ ئەو مەبەستە خودا(عزوجل) دەفەرمویّت:

﴿ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴾ فاطر: ٢٨

تهنھا زانایانی کارکمر به ژانسته که یان ترس و له رزی راسته قینه یان له خودا هه یه،
 نهو زانایانه ی فیرده بن و کارده که ن، و له سهر کار و کرده وه کانیا ن پادا شت له خودا داوا
 ناکه ن، به لکو تهنھا رووی پاکی خودا و نزیکی له خودا داوا ده که ن، خو شه ویستی
 خودایان ده ویت، ده یانه ویت له دووری و داپران له خودا رزگار یان بییت، ده یانه ویت
 ده رگایه که به روویاندا دانه خریت له دونیادا یان له دواپوژدا، ده زیان نه له دونیایه نه
 له دواپوژ و نه له هیچ شتیکی تر جگه لهو دوانه، دونیا بو ده سته یه که و دواپوژی ش
 بو ده سته یه که، ده قیش (عزوجل) بو ده سته یه که که بریتین له باوه ردارانی خاوه ن یه قین،
 عاریفانی خوا ویستی خو پاریزی خاوه ن خوشوع بو خودا و دلته نگ و دلشکاو له
 پیتناوی نهو دا، ده سته یه که ن له په نهاندا له خودا ده ترسن له کاتی که نهو (سبحانه و تعالی)
 له بهر چاوی ناشکرایاندا بزر و نادیاره، و له بهر چاوی دلایاندا ناماده و ناشکرایه، چون
 لینی ناترسن له کاتی که نهو ههر رۆژی که له شانوشکۆیه کدایه، شته کان ده گوژی ویت و
 نالوگوژی یان پی ده کات، نه مه سهر ده خات و نه مه رسوا و شه رمه زار ده کات، نه مه
 زیندوو ده کاته وه و نه مه ده مرینیت، نه مه قبول ده کات و نه مه رهد ده کاته وه، نه مه
 نزی که ده خاته وه و نه مه دوور ده خاته وه:

﴿ لَا يَسْئَلُ مَا يَفْعَلُ وَهُمْ يَسْأَلُونَ ﴾ ﴿١٣﴾ ﴿ الأنبياء: ٢٣ ﴾

خودایه نزیکمان بکمرده له خوټ و دوور مانه خبره ده،

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾

البقرة: ٢٠٩

نامۆژگاری باوه‌پدار بۆ براکه‌ی

روژی هه‌یینی له مه‌درسه‌که‌ی نیوه‌ی شه‌والی سالی ١٩٤٥ هه‌ی شێخ عبدالقادر (خودا لیلی رازی بیته) فهرمووی:

دلی کهسانی سه‌ر نهم ریگه‌ پاک و خاوین و بیگهرده و خه‌لکی له‌بیرچووه‌ته‌وه و خودای (عزوجل) له‌یاده، دونیا و دواپۆژی له‌بیرکردوه، نه‌وه‌ی لای نیه‌یه له‌بیرکردوه و که‌وتووه‌ته‌یادی نه‌وه‌ی لای خودایه، په‌رده هه‌یه له‌نیوان نیوه و نه‌وان و هه‌موو نه‌وه‌ی تیایدا ده‌ژین، نیوه به‌دونیاسه‌رقالبوون و دواپۆژتان له‌بیرکردوه، حمیا و شه‌رمستان له‌په‌روه‌ردگارتان وازلیه‌یتناوه و به‌بیشه‌رمیه‌وه بۆ لای ده‌گه‌رینه‌وه، نامۆژگاری برا باوه‌پداره‌که‌ت وهریگره و سه‌رپیتی لێ مه‌که، چونکه نه‌و شتیک بۆ تو ده‌بینیت تو بۆ خۆتی نابینی، بۆ نه‌و مه‌به‌سته‌یه ییغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فهرمویت: ((باوه‌پدار ناوینه‌ی باوه‌پداره))^١.

که‌سی باوه‌پدار له‌ نامۆژگاریه‌که‌یدا بۆ برا باوه‌پداره‌که‌ی راستگۆیه و کۆمه‌لێک شتی بۆ رۆشن ده‌کاته‌وه که له‌ نه‌وه‌وه ناشکرا نین، چاکه و خراپه‌ی بۆ جیا‌ده‌کاته‌وه، نه‌رکه‌کان و مافه‌کانی پێ ده‌ناسیتیت، پاکیتی بۆ نه‌و خودایه‌ی نامۆژگاری خه‌لکی خسته‌ دله‌وه و کردی به‌گه‌وره‌ترین هه‌ول و خه‌م، من نامۆژگاریکه‌رم و له‌سه‌ر نه‌وه پاداشتیکم ناویت، دواپۆژم له‌لای په‌روه‌ردگار (عزوجل) به‌ده‌ست ده‌هینم، من داواکه‌ری دونیا و دواپۆژ و شتانی تر جگه‌ له‌ دوانه‌ نیم، ته‌نها هه‌قم (عزوجل) گه‌ره‌که، ته‌نها دروستکه‌ریکی تاکوته‌های دیرین ده‌په‌رستم، خوشحالییم به‌ سه‌رفرازی نیوه‌وه‌یه، و خه‌م و په‌زاره‌م به‌ تیاچوونی نیوه‌وه، کاتێک رووی موریدیکی صادق ده‌بینم له‌سه‌ر

^١ إساده حسن، أخرجه أبو داود والبخاري في "الأدب المفرد".

دەستىم سەركەوتنى بەدەست ھىناو تىز و پاراۋ دەيم و پۇشتە دەيمەۋە و دلخۇش دەيم و دەپىرىم: چۈن ئەۋە لەسەر دەستى من بەرھەم ھاتوۋە؟!

ئەي گەنج، مەبەستى من تۆيە ئەك خۇم، گەر بگۆرئىت تۆ دەگۆرئىتى ئەك من، من پەريومەتمەۋە، لەپىناۋ خۇتدا مەنت خۇشەدەۋىت، دەستىم پىتوۋە بگەرە بۆ ئەۋەي بە پەلە پەرىتەۋە.

ئەي خەلگىنە، لوتبەرزى بەسەر خودا و دروستكراۋەكانى خودادا وازلىتەيىن، سنوۋرى خۇتان بزانن و لە نەفسى خۇتاندا خۇلى داكراۋ بن، سەرەتاكەتان نوتفەيەكى سوۋكى بۆگەنە و كۆتايىيەكەتان لاكىكى ھەلداۋە بۆ ناۋ گۆر، لەۋانە مەبە ھەلپە دەيىيات بەرىتوۋە و ئارەزوۋ راۋى كىردوۋە، ئارەزوۋ ھەلپەدەنيت بۆ دەرگاي سولتەنەكان بۆ داۋاكردنى شتىك كە بەشى ئەۋ نىيە يان داۋاي شتىكىيان لى دەكات خودا بۆ ئەۋى دانائە و بەشى ئەۋ نىيە، بەلام بە زەلىل و رساۋى بوۋە بە بەشى ئەۋ، پىنغەمبەر (ﷺ) دەفەرمەيت: ((توندترىن سزاكانى خودا بۆ بەندەكەي داۋاكردنى شتىكە كە بەشى ئەۋ نىيە)).^۱

ھاۋار بە ھالەت، ئەي ئەزان بە قەدەر و خاۋەن قەدەر، وا گومان دەبەي رۆلەكانى دۇنيا دەتوانن شتىك بە تۆ بېخشن كە بەشى تۆ نىيە و بۆت نەپراۋەتمەۋە، بەلام ئەمە ۋەسۋەسى شەپتانە كە لە دل و سەرى تۆدا خۇي دامەزراندوۋە، تۆ بەندەي راستەقىنەي خودا نيت، بەلكو تۆ بەندەي نەفس و ئارەزوۋ و شەيتان و سىروشت و درھەم و دىنارى، تىبىكۆشە بۆ ئەۋەي سەرفرازىك بېيىنى تاكو بە رىگەيەك تۆش سەرفرازى بەدەست بەيىنى.

لە يەكەنك لە گەرە پىاۋانەۋە (رەھمەتى خودايسان لى بىنت) دەلئىت: ھەركەس سەرفرازىك نەيىنى سەرفرازى بەدەست نەيىنىت، تۆ سەرفرازىك دەيىنى، بەلام بە دوو چاۋى سەرت تەماشاي دەكەي ئەك بە دوو چاۋى دل و نەيىنىت، باۋەرەكەت باۋەرەنكە بۆ تۆ نىيە، بۆيە گومانى تىندا نىيە بەسەرتىكت نىيە كەسانى تىرى پى بېيىنى،

^۱ لىمەنە لە ھەلە. ۋەلەپ مە روى احمد لى سەدە

خودا (عزوجل) ده فەرموئیت: ﴿لَمَّا نَهَا لَا تَعْمَىٰ الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَىٰ الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ۖ﴾ (الحج: ٤٦)

کەسی ھەلپە کەر بۆ وەرگرتنی دنیا لە دەستی خەلکی دینە کەمی بە ھەنجیر دەفرۆشیت، ئەوەی دەمی نیتتەو دەفرۆشیت بۆ ئەوەی نامینیتتەو، گومانی تیدا نییە نە ئەمە و نە ئەو بە دەست ناهینیت، لەبەر ئەوەی باوەڕە کەت ناتەواوە بپۆ بە لای چاککردنی گوزەرانی خۆتەو بۆ ئەوەی ناتاج نەبیت بە خەلکی و نایینە کەتیا پێ ببەخشی و بەو ھۆیەو ماله کەیان بخۆیت، کاتیک باوەڕە کەت بە ھێز و کامل بوو ئەوا تەو کول بە خودا (عزوجل) ببەستە و لە ھۆیەکان وەرە دەرەو و نەربابەکان وازلیبھیت، و بە دلت لە ھەرچی شتە کۆچ بکە، دلت لە ولات و خانەوادە و دوکان و خزم و ناسراوانت دەرکە، ئەوی لەبەر دەستدایە رادەستی خانەوادە و برایان و ھاو دەمانی بکە، ئەوکات وەك ئەو وایە فریشتە ی رۆحکیشان رۆحی کیشابیت، وەك ئەوی ھەلۆی مەرگ تۆی فراندییت، وەك ئەوی زەوی شەقی بردییت و تۆی ھەلگوشی بیت، وەك ئەوی شەپۆلە پێشینەکانی قەدەر تۆی بۆ ناو دەریای زانست بردییت و لەوی نوقم بووییت، ھەر کەس گەشتە ئەم مەقامە ھۆیەکان زیانی پێ ناگەینن، چونکە ھۆیەکان لەسەر رووالەتی ئەون ئەك لەسەر ناوہوی، ھۆیەکان بۆ کەسانی تر دەبن بە ھۆ ئەك بۆ ئەو.

خەلکینە، گەر نەتانتوانی لەسەر ئەم حالە بن لە دەرچوون لە ھۆیەکان و پەڕووستبوون پێیانەو لە دلتا لە ھەموو روویە کەو ئەوکات لە روویە کەو جیا لە روویەکی تر ھەولێ بۆ بەن، گەر نەتانتوانی ھەمووی بە دەست بەینن ئەوا ھەندیکێ بە دەست بەینن، پێغەمبەر (ﷺ) دەفەرموئیت: ((چەند دەتوانن لە خەم و پەژارە ی دنیا بە کلا ببەنەو)).^١

ئە ی گەنج، گەر توانیت لە خەم و پەژارە ی دنیا بە کلابییەو ئەوا نەنجامی بە، نەگینا دلت ھانبە بۆ لای ھەق (عزوجل)، دەستبگرە بە پەتی رەحمەتی خوداوە تا خەم

^١ رواه الطبراني في "المعجم والأوسط".

و په ژاره د دنیا له دلت دهرده چیت، نهو (سبحانه و تعالی) به سهر هه موو شتی کدا زال و به توانیه، به هه موو شتی ک زانایه، هه موو شتی کی به دهسته، دهرگا که ی به رمه ده و داوای لی بکه دلت له هه رچی شته پاکبکاته وه، و به نیحان و ناسینی خوی و زانست به نهو و بینیا زیوون له خه لکی به نهو دلت پر بکات، داوای لی بکه یه قینت پی به خشیت و هزگری به خویه وه بخاته ناو دلت هوه و نه دنامه کانت به کاری چاکه وه سهرقال بکات، هه موو نه وانه له خودا داوا بکه نهک له کهسانی تر، بۆ دروستکراویکی وهک خوت زه لیل مده به، به لکو بۆ خودا زه لیلی بنویته نهک بۆ کهسانی تر، مامه له ی تو له گهل خودایه و بۆ نه وه نهک بۆ کهسانی تر.

نهی گهنج، فیهی زمان به یی کاری دل ته نها یهک ههنگاو له حق نزیکت ناکاته وه، روشتن روشتنی دله و نزیکی نزیکی نهی نی و په نهانه، کار کاری ماناکانه له گهل پاریزگاری له سنوره کانی شمع به نه دنامه کانت و ته وازوع له پی ناوی خودا (عزوجل) بۆ بهنده کانی، هه ر کهس کیش و سهنگ به نه فسی خوی بدات هیچ کیش و سهنگی کی نیه، هه ر کهس کاره کانی بۆ خه لکی دهریخت هیچ کاریکی بۆ نامینیت هوه، کاروکرده وه کان له ناشکرا دهن، ته نها فهرزه کان-که هه ر ده بیته و ابن و ناشکرا بن- له ناشکرا دهنجام دهرتین، له بناغه و بنچینه ی دامه زراندا که مته رخمیت کردوه، بزیه نهو بینایه ی له سهری دروستت کردوه سودیکت پی ناگه یه نیته، گهر بیناکه ت گزپی و بنچینه و بناغه که ت توندوتول کرد ده توانی سوود له بیناکه ببینی، بنچینه و بناغه ی کاروکرده وه کان یه کتاپه رستی و نیخلاصه، هه ر کهس یه کتاپه رستی و نیخلاصی نه بیته کاروکرده وه ی بۆ نامینیت هوه، بنچینه و بناغه ی کاره کانت به یه کتاپه رستی و نیخلاص دامه زرنه، پاشان کاره کان به هه ول و هیزی خودا نهک به هه ول و هیزی خوت- بینا بکه، دهستی یه کتاپه رستی بیناکه ره نهک دهستی هاوه لدانان و دوو پرووی، که سی به کتاپه رست شکوی کاروکرده وه کانی خوی به رزده کاته وه نهک که سی دوو پروو، خودایه له دوو پرووی له هه موو کار و حال و باری کدا به دوو زمان بگره:

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِيَا عَذَابَ النَّارِ ۝﴾

البقرة: ۲۰۱

نارامگرتن

روژی یه کشه مه له "الرباط"، ۱۷/شوال/۵۵۴۵ هـ شیخ عبدالقادر (خودا لیتی رازی بیت) فەرمووی: **اللهم صل على محمد وعلى آل محمد، خودایه نارامیمان پی بیه خشه و دامه زراومان بکه: ﴿أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَكَيْتَ أَقْدَامَنَا﴾ البقرة: ۲۵۰**

به خشینه کانت بۆ ئیمه زۆر و بیسنوورن، له سهریان شوکرمان پی بیه خشه.. تا کۆتایی دوغایه که می، پاشان فەرمووی:

خه لکینه، نارام بگرن دونیا هه مووی ئافهت و ناخوشییه، که میکی زۆر که می بهو جۆره نییه، هه موو نیعمه تیک نه قمه تیک له پالدایه، هه موو خوشییه که ناخوشییه کی له گه لدایه، هه موو بهرینییه که تهنگه لانییه کی له گه لدایه، شتیک له دونیا به ژیاستان بیه خشن و بهشی خۆتان به دهستی شهرع دهست بۆ بهن، چونکه نهوه ده رمان و دهوایه له دهستبردن بۆ دونیا.

ئهی گه نچ، گهر خۆت به مورید ده زانی به دهستی شهرع دهست بۆ بهشی خۆت بیه، گهر له خاسان و صادیقانی به دهستی شهمر دهستی بۆ بیه، گهر که سیکی گهر دنکه چ و نزیک له خودا و به خودا گه یشتوویت به دهستی کرداری خودا (عزوجل) دهستی بۆ بیه، به دهستی شهرع بۆت رهوانه ده کریت و به دهستی شهمر فەرمانت پی ده کریت و نه هیت لی ده کریت و به دهستی کرداریش له ناو تۆدا ده بیرونییت.

خه لکی سی جۆرن: ره شوکی و تایبهت و تایبهتی تایبهتان.

ره شوکی که سیکی موسلمان خۆباریزه و شهرع دهستی گرتووه و رینموونی ده کات، پابهنده به شهرعه تهوه و لیتی جیا نابیتتهوه، بهم نایهته کار ده کات که ده فەرمویت:

אֲנִי מְבַרְכֶּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

جنتی کے لیے جو کچھ کہیں گے، وہ سب سچا ہے۔

[illegible]

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७

၂။ အသံအလွန်အကျွံသော အသံ (အသံအလွန်အကျွံ) အသံအလွန်အကျွံ

[illegible]

٨: (جاء) جاءني رجل من بني النضير

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بى رىايى

رۆزى سېشەمە لە مەنزەسەكەى ۱۹/شەوال/ ۵۵۴۵ ھى شىخ عبدالقادر فەرمووى:
كەسى رىاكار جەكەنى پاكىن و دلى پىسە، لە موباحات زوھد دەكات و لە
كەسەت تەمبەلى دەكات، بە دىنەكەى نان دەخوات و بەگشتى وەرە لە ھىچ شتىك
ناكات، ھەرامى ناشكرا دەخوات، حال و بارى خۆى لە خەلكى رەشۇكى دەشارىتەو،
بەلام لە كەسانى تايەت شاراو، نىيە، ھەرچى زوھد و گوپرايەلىيەتى لە رووالەتيدايە،
ناشكراكى ناوہدانە و ناوہوۋى وىرانە.

ھارار بە ھالەت، گوپرايەلى خودا(عزوجل) بە دلە نەك بە رووالەت، ھەموو نەم
شانە: پەيوەستە بە دلان و پەنھان و ماناۋە، رووتبەسەرەو لەوۋى تۆى تىدای لە
پاداشتیدا لە ھەقەو(عزوجل) پۇشاكىكت بۆ وەرەگرم ھەرگىز نەرزىت، تۆ رووت
بەسەرەو بۆ نەوۋى نەو پۇشتەت بەكاتەو، پۇشاكى تەمبەلىت بەرانبەر مافى
خودا(عزوجل) فرىبە، پۇشاكى وەستان لەگەل خەلكى و كەردىيان بە ھاوۋەلى خودا
فرىبە، پۇشاكى ھەز و مەيل و خۇبەسەندى و دووۋوۋى و خۇشەويستى قىوولبىوون
لەلای خەلكى و رووكردىيان لە تۆ و بەخشىنيان بە تۆ فرىبە، پۇشاكى دونيا فرىبە و
پۇشاكى دوۋرۇز لەبەرەكە، لە ھەول و ھىز و تەكەنى خۇت وەرە دەرەو، خۇت لەبەرەم
خودا(عزوجل) راجە بەبى ھەول و ھىز و وەستان لەگەل ھۆبەكان و ھاوۋەلدانان بۆ خودا
بە شتىك لە دروستكراۋەكەنى، گەر نەو كارەت نەخامدا لوتقى خودا لە دەورەسەرەو
بەسەر تۇدا دادەبارىت، رەھمەتى نەو كۆتەدەكاتەو و نىعمەت و مەنەتى نەو(سبحانە
و تعالى) پۇشتەت دەكات و لەنامىزەت دەكرىت، ھەلبەى بۆ لای نەو(سبحانە و تعالى) و
بەرووتى و بەبى خۇت و كەسانى تر خۇت بۆ لای نەو يەكلاپكەرەو، بە داپراوى و

جیابووه له هەرچی شته بچۆ بۆ لای ئەو، بەتەنهایی و خۆهەلواردن له هەرچی شته رووی لی بکە، ئەویش کۆتەدەکاتەوه و بە هیزی ناشکرا و ناوهوی خۆت دەگەیهنیت، تەنانت گەر هەرچی گەردوونه لەسەر تۆ داخرايیت و هەرچی کۆلی قورسە لەسەر پشت دانرايیت هەموو ئەوانە زیانت پێ ناگەیهنن بەلکو له هەموو ئەوانەدا دەتپاریزیت، هەر کەس بە دەستی یەکتاپەرستی حەزەکانی فانی کرد، بە دەستی زوهد دونیای فانی کرد و بە دەستی حەز بۆ گەیشتن بە خودا هەرچی شته جگە له خودا لای فانی بوو ئەو ئەو کەسە چاکە و سەرفرازی بەدەستەیناوه و خیری دنیا و دواڤۆزی مسۆگەر کردووه، ئەفسی خۆتان و ناره‌زووه‌کانتان و شەیتانە‌کانتان بمرێن بەر لەوهی خۆتان بمرن، مردنی تاییبەت تەنجام بەدەن بەر له مردنە گشتییەکە.

خەلکینە، وەلامبەدەنەوه من بانگکەرەکی خودام بۆ دەرگای خودا و گوێرایەلی ئەو(سبحانه و تعالی)، بۆ لای خۆم بانگتان لی ناکەم، کەسی دووڤوو هیچ کەس بۆ لای خودا(عزوجل) بانگ ناکات، ئەو بانگ بۆ لای ئەفسی خۆی دەکات، ئەو لەلای خەلکی داوای بەش و قبوڵکردن دەکات، ئەو داوای دنیا دەکات.

ئەو نەزان، بیستنی ئەم قسانە وازلێدەهێنیت و له خەلوەتدا لەگەڵ ئەفس و ناره‌زووی خۆت دادەنیشی، یەکەبجار تۆ ناتاجی بە هاوێلی کردنی پیاوانی رینگە، و کوشتنی ئەفس و سروشتی خۆت و هەرچی شتی تره جگە له مەولا(عزوجل)، بچۆ بۆ لای ئەوان(مەبەستم پیاوانی رینگەیه) و دەرگاکیان بەرمەدە، لەداوای ئەوه خۆت تەنها بکەرەوه و بەتەنهایی لەگەڵ خودا له خەلوەتدا دابنیشە، گەر ئەمەت بۆ تیر و تەواو بوو دەبیت بە دەرمان و دەوا بۆ خەلکی، دەبیت بە هیدایەتدەر و خۆشت جینگە هیدایەت دەبیت بە مۆلەتی خودا(عزوجل)، تۆ زمانت وەرە دەکات و دلت پەرە له بەدکاری، زمانت حەمدی خودا دەکات و دلت پشی لیکردووه، ، رووالەت و دەرەوت مۆسلمانە و پەنھان و ناوہوت بیناوەر، ناشکرا و دەرەوت یەکتاپەرستە و ناوہوت هاوێلدانەر، زوهدت تەنها له رووالەتدایە و دینت تەنها له دەرەوه، و ناوہوت وێرانەیه، وەك سپیتییهك له پیسیدا و پینستیک لەسەر سەرەنگۆیلکینک، گەر بەم جۆرە بوویت شەیتان لەسەر دلت رەشمالی خۆی هەلدەدات و دەیکاتە شوین و ماوای خۆی،

کەسێ باوەردار بە ناوەدانکردنەوهی ناوەوهی دەست پێدەکات، پاشان بە
ناوەدانکردنەوهی دەرەوه، وەك ئەو کەسەى خانوویەك دروست دەکات و پارەییەکی زۆر
لە ناوەوهی خەرج دەکات، بەلام دەرگای حەوشەکەى شکاو و رزیو، گەر بیناکردن و
ناوەدانکردنەوهی خانووەکە کامل بوو لەدوای ئەو دەرگای حەوشەکەش چاکدەکات،
سەرەتاش بە خودا و رازیبوونی خوداوە (عزوجل) بەم جوهریە، پاشان لاکردنەوه بوو لای
دروستکراوان بە مۆلەتی خودا، سەرەتا بە بەدەستەینانی دواپۆژ و پاشان دەستبردن بوو
بەشەکانی دنیا.

تاقیکردنه‌وی باوهردار

به‌یانی رۆژی هه‌یینی له مه‌درسه ٢٢/شه‌وال/٥٤٥هـ، شیخ عبدالقادر(خودا لیتی رازی بیت) فەرمووی:

له پیغه‌مبه‌ری خوداوه(ﷺ) فەرمووی: ((خودا خۆشه‌ویستی خۆی نازار نادات، به‌لام تاقیده‌کاته‌وه))^١.

باوهردار شه‌وی لا ساغبووه‌ته‌وه خودا ته‌نها له‌پیناو به‌رژه‌وه‌ندییه‌کدا شه‌و تاقیده‌کاته‌وه، به‌رژه‌وه‌ندییه‌ک که به‌دوای تاقیکردنه‌وه‌کدا روو له به‌نده ده‌کات، جا به‌رژه‌وه‌ندییه‌که یان دونیاییه یان دواپۆژی، شه‌و به به‌لاکه رازییه و نارام ده‌گریت له‌سه‌ری و په‌روه‌ردگاری(عزوجل) تۆمه‌تبار ناکات، یادی په‌روه‌ردگاری به‌لاکه‌ی له‌بیربردووه‌ته‌وه، با شه‌واندی به‌ دنیاوه سه‌رقالن قسه‌ له‌م مه‌قامانه وازلیه‌یه‌نن، چونکه ئیوه ته‌نها به‌ زمان قسه‌ ده‌که‌ن نه‌ک به‌ دل، ئیوه پشتتان له‌ خودا و که‌لامی خودا و پیغه‌مبه‌ران و شوێنکه‌وتوانی راسته‌قینه‌ی پیغه‌مبه‌ران کردووه، شه‌و شوێنکه‌وتواندی خه‌لیفه و وه‌سیتدارانی پیغه‌مبه‌رانن، ئیوه مملاتی له‌گه‌ل قه‌ده‌ری به‌راوه و ده‌سه‌لاتی خاوه‌ن قه‌ده‌ردا ده‌که‌ن، به‌ به‌خشینه‌کانی خه‌لکی رازین و به‌خشینه‌کانی خودا و به‌هره‌کانی خوداتان وازلیه‌یتناوه، قسه‌یه‌کی بیستراوتان له‌لای خودا و به‌نده صالحه‌کانی خودا بۆ نییه تا ته‌وبه‌ ده‌که‌ن و له‌ ته‌وبه‌که‌تاندا نیخ‌لاص نه‌نجام ده‌ده‌ن و به‌رده‌وام و دامه‌زراو ده‌بن له‌سه‌ری و له‌گه‌ل قه‌ده‌ر و قه‌زادا ته‌با بن، له‌و شتانه‌ی بۆ ئیویه و له‌و شتانه‌ی له‌سه‌ر ئیویه له‌گه‌ل قه‌ده‌ر و قه‌زادا ته‌با ده‌بن،

^١ مرسل. رواه ابن أبي عاصم في كتاب الزهد.

به هه مان شیوه لهو شتانهی عیززهت ده به خشن و لهو شتانهی زه لیلی ده سه پینن، هه
بهو جوړه له ده وه مهندي و هه ژاری و له شاغی و نه خوشی و نهو شتانهی
خوشتاندهون و نهوانهی لینیان بیزارن.

خه لکینه، شوینکه وتوو بن با شوینتان بکهون، خزمه تکار بن با خزمه تتان بکریت،
شونپنی باشرین و قه دردارترین هه لېگرن و خزمه تیان بکهن تاكو شوینتان بکهون و
خزمه تتان بکهن، بویان زه لیل بن تاكو بوتان زه لیل بن، نهو هتان نه بیستوه که
ده فمر مویت: ((وهك چون قهز ده کهی قهرزت لی داوا ده کریت))^۱

هه روه ها: ((نیوه چون بن لهو جوړه تان بو ده کریت به ده سه لاتدار))^۲.

کارو کرده کانی نیوه کرنکاری نیوه، خودا (عزوجل) که مترین ستم له بهنده کانی
خوی ناکات، له سر کهم پاداشتی زور ده داته وه، دروست به تیکچوو دانانیت و
راستگو به دروزن سرژمیر ناکات.

نهی گهنج، گهر خزمهت بکهیت خزمهت ده کریت، گهر رابوهستی راده گیریت و
سرکه وتوو ده بیت، خزمهتی حق (عزوجل) بکه و به خزمهتی سولتانه وه - که نه زیان
ده به خشن و نه قازانج - سرقال مده و خزمهتی خودا وازلیمه هیته، نهوان چی به تو
ده ده؟ نایا شتیک به تو ده به خشن بهشی تو نه بیت، یان ده توان شتیک به تو
به خشن خودا (سبحانه و تعالی) نه یکر دیت به بهشی تو؟ هیچ شتیک نیبه له لای نهوان تو
تیبه لچوونه و ی بو بکهی، گهر بلتی به خشینه کانی نهوان تیبه لچوونه وه بو بریاری
خودا ده کهن به وه بیباوهر بوویت، نایا نازانیت (معطی، مانع، ضار، نافع، مقدم،
مؤخر) تمها بریتیه له خودا (عزوجل)؟ گهر بیشلیت: من نهوه ده زانم نهوا پیت
ده لیه: چون نهوه ده زانی و کهسانی تر به سر خودا دا پیشده خعی؟!
هاوار به حالت، چون دواړوژت به دنیا خراب ده کهی؟! چون گوڼه ایله لی مه ولای

خوت (عزوجل) به گوڼه ایله لی نفس و ناره زوو و شمیتان و خه لکی خراب ده کهی؟! چون

^۱ مصنف: روه الهي في الوعد الكبير مرسله و این ای عامه في الوعد
^۲ في حفظ السعادي روه احكام ومن طريقه المصنف عن ای مکره مراده.

تەقواي خۆت بە سكالاً لەلای خەلکی خراپ دەکەي؟! بۆ نازانیت خودا (عزوجل)
تەقواداران دەپاریزی و سەرخەری ئەوانە و ناخۆشییەکانیان لێ دوور دەخاتەوێ و فێریان
دەکات و خۆی بە ئەوان دەناسینیت، و دەستیان دەگریت و لە بەلە و ناخۆشییەکان
دەریاندەهینیت؟ تەماشای دلانیان دەکات و بە جۆریک روژیان دەدات بە بێر و
خەیاڵیاندا نەهاتینیت.

خودا (عزوجل) لە هەندێ لە کتێبەکانیدا فەرموویەتی: ((ئەي رۆلەي ئادەم
شەرمم لێ بکە وەك چۆن شەرم لە جیرانە صالحەکەت دەکەیت))^۱.

پێغەمبەر (ﷺ) دەفەرموێت: ((گەر بەندەیهك دەرگاكانی خۆی داخات و
پەردەکانی دابداتەوێ و خۆی لە خەلکی بشاریتەوێ و بە یاخیبوون لە خودا
تەنها بکەوێت، خودا (عزوجل) دەفەرموێت: ئەي رۆلەي ئادەم منت کرد بە سووکترین
سەیرکەرانی خۆت؟))^۲.

^۱ قال المصنف في "المجمع" رواه الطبراني وأخرجه السيوطي في "الجامع الصغير" وصححه قال الطبراني في "الكبير" والبيهقي في "الشعب".

^۲ ذكره ابن رجب في "جامع العلوم والحكم".

زۆرلە خۇنە كىردىن^۱

بەيىنى رۇژى يەكشەممە ۲۴/شەوال/ ۱۵۴۵ ھىجىرىيە (خودا لىتى رازى بىت) فەرمانى:

لە پىغەمبەرى خوداۋە (ﷺ) فەرمانى: ((مىن و تەقواداران لە ئومەتە كەم لە زۆرلە خۇنە كىردىن (تەكلىف) بەرىن))^۲.

كەسى تەقوادار لە عىبادەتى ھەققىدا (غەزەل) زۆرلە خۇنە كىردىن نىيە، چۈنكى عىبادەت بىرەر بەر بىر شىئى ئەمەس، ئەمەس بە ئاشىقرا و پەنھانى بەبى زۆرلە خۇنە كىردىن - خودا دەپەرستىت.

بەلام كەسى دوۋرۋو لە ھەمىو ھال و بارىكىدا زۆرلە خۇنە كىردىن، بەتايىبەت لە عىبادەت كىردىن ھەق (غەزەل)، لە رىۋالەتدا زۆرلە خۇنە كىردىن و لە ناۋەۋەش خالىيە لە عىبادەت، ناتوانىت بىگاتە مەنزىلگى تەقواداران، بۇ ھەر شىئىنىت گوتارىت ھەمە و بۇ ھەر كارىت پىۋى تايىبەت بە خۇى ھەمە، كۆمەلىك پىۋى بۇ جەنگ خولقاۋن، ئەمە دوۋرۋوۋان لە دوۋرۋوۋىيە كەتەن تەۋبە بىكەن، لە ھەلھاتىن بىگەپتەۋە، چۈن ۋاز لە شەيتان دەھىتىن پىتان پىنكەنىت و دەست بە سىنەيدا بىھىنىت و ئۆخەى بىكات؟ كاتىتە نوتىز دەكەن و بىرۋزۋو دەپن ئەمە كارانە بۇ خەلگى دەكەن ئەمە بۇ ھەق (سەھانە و تەلى)، ھەر

^۱ ("تەكلىف" بىم مائىشەش ھائىۋە: دەمكىرىن لە شىئىن پەيۋەنىمە بە تەۋبە نىيە، ھەمەۋە رۇژى بە كارھىيە رەۋاسىۋى و ھەمەۋە كاسى ئىرى زەمان لە قەدەردە، ياھود شىئىن بەمە تەۋبە لە عەادەت و تەرىتى ئەمە نىيەت، ئەمە شىئىنە شىئىن گەپلەس مائى رۇزە مەكەردىن لە رىيا و دوۋرۋوۋىيە نىيەت دەكەتەۋە).

^۲ "أشار الحافظ ابن حجر بطوله روى مرفوعا من حديث سلمان

بهو جزوه کاتیک صدهدهقه دهکهن و زهکات دهردهکهن و حهج دهکهن، نیتوه بهر نهم نایهته کهوتوون که دهفهرمویت: ﴿عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ﴾ الغاشية: ۳، کارکهری ماندوو. بهم نزیکانه دهگهده ناگرینکی سوتینهر گهر پیدانهگهن و تهوبه نهکهن و داوای لیخوشبوون نهکهن، شوینی پیغهمبهه(ﷺ) بکهون بهبی دروستکردنی بیدعه، شوین رهوگهی پیشینی چاکان بکهون، لهسهر راسته شهقامی دروست ههنگاو ههلبگرن، بهبی چوواندن و پهکخستن(بلا تشبیه و تعطیل)، بهلکو به شوینکهوتنی سوننهتی پیغهمبهه(ﷺ)، بهبی زورله خوکردن و رووالهتکاری و توندپهوی و زماندریژی و رووپامایی، نهوهندهتان بهسه که نهوانهی پیش نیتوه لهسهری بوون.

هاوار به حالت، قورئان لهبهه دهکهی و کاری پی ناکهی، سوننهتی پیغهمبهه(ﷺ) لهبههدهکهی و کاری پی ناکهی، بۆ چ شتیک نهو کاره نهنجام دهدهی؟ فهرمان دهکهی به خهلکی و خوٚ نهنجامی نادهی، نههی دهکهی له خهلکی و خوٚ نهنجامی دهدهی، خودا(عزوجل) دهفهرمویت:

﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ (الص: ۳)

بۆچی شتیک دهئین و خوٚتان سههپینچی لی دهکهن، نایا شهرم ناکهن؟ بۆ بانگهشهی نیمان دهکهن و خوٚتان باوهپتان نههیتاوه؟

نیمان ریگری له ئافهت دهکات، نیمانه لهژیتر باری قورسی نیتهدا نارام دهگریت، نهوه ململانی دهکات، نهوه دهجهنگی، نیمانه دهتوانیت دونیا بهخشیت، نیمانه بۆ رووی پاکی خودا(عزوجل) دهبهخشیت، نارهزوو بۆ شهیتان و مهرامهکانی نهفس دهبهخشیت، ههر کهس دهرگای حهقی(سبحانه و تعالی) لهدهست بهجیت لهبهه دهرگای خهلکیدا دادهنیشیت، ههر کهس ریگهی حهق(عزوجل) بزر بکات و سهریلبشینیت لهسهر ریگهی خهلکی دادهنیشیت، ههر کهس خودا خیری بۆ بویت دهرگای خهلکی بهروودا دادهخات و بهخشینهکانی خهلکی له نهو دهبریت تا بهو کارهی نهو بهگیریتتهوه بۆ لای خوٚی، له ستم و ناپاکییهوه دهیگیریتتهوه بۆ دادپهروهی، له کهسینکی نهبووهوه دهیگۆریت بۆ کهسینکی ههبوو، هاوار به حالت، به دانیشتن له زستان و

نيعمەتەكانى دلخۇش مەبە بەم نزيكانە ھاوين ديت و ئەو ئاۋەى لاتە دەبىت بە ھەم.
 ئەو كات لە شوئى خۆت-كە لە قەراغ دەريايە - ئاۋەكەت لى دەبىت و دەمىت، لە
 زستانىش دەگەرتتەو و زۆر دەبىت، لەگەل خودا بىبە دەبىت بە كەستىكى نەمىرى
 دەولەمەندى بەرىزى سەرۆكارى رتتشانىدەر، ھەر كەس بە خودا لە شتەكانى تر بىنباىز
 بىت ھەرچى كەسە پىنى ئاتاج دەبىت، ئەمە شتىكە بە خۆزگە و ئاۋات بەدەست
 نايەت، بەلام بە شتىك كە لە سىنەدا نىشتەجى بوۋە و كاروكرەوۋەكانىش بەراستى
 دەردەكەن.

ئەى گەنج، با بىدەنگى ئاكارى بىت و خامۇشى پۇشاك و ھەلھاتن لە خەلكى
 ھەمرو مەبەست بىت، گەر توانىت كۈنىك بەكەبە زەۋى و خۆتى تىدا بىزىر بەكى
 نەنجامى بىدە، با ئەوۋە ئاكارى بىت تا ئىمانت گەشە دەكەت و پىنى يەقىنت
 دادەمەزىت، و بالى صدقت پەر دەردەكەت، و چاۋى دلت دەكرىتتەو، ئەو كات لائەى
 مالىكەى خۆت بەجىدەھىلى و دەفرىت بۇ ئاسمانى زانستى خودا، خۆرھەلات و خۆرئارا
 دەگەرتىت، دەريا و وشكانى و دەشت و چىا تەى دەكەى، ئاسمانەكان و زەۋىيەكان
 دەپشكىنى، تۆ ئەو كات لەگەل دۆستىكى رتتشانىدەرى بەناگاي، ئەو كات زمانت بە
 قە دەپرىت و پۇشاكى خامۇشى فرى دەدەى، و ھەلھاتن لە خەلكى وازلىتەھىتت،
 ئەو كات لە تەنھايى خۆت وەرە دەروە بۇ لاي خەلكى، چونكە تۆ دەۋاي ئەوانى و
 زىيان بە خۆت ناگەبەنىت، گۈى مەدە بە زۆرى و كەمى و رووتىكرەن و پىشتەلكرەن و
 مەدە و زەمىان، گۈى بەمانە مەدە، لە ھەر كۈى بەرۋەوۋە تۆ لەگەل پەرۋەردگارى
 خۆتى و بە پەرۋەردگارى خۆت(عزوجل) دەگەيت.

خەلكىنە، ئەم دروستكەرە(عزوجل) بناسن و لەبەردەستىدا بەشەدەب بىن، ھەنا
 دلتان لە ئەم(سەمانە و تعالى) دووربىت نەدەبتان لەگەلى خراب دەبىت، كاتتىك دلتان لىجى
 نزيكەوۋە نەدەبتان جوان دەبىت، ژاۋەژاۋى خزمەتكاران لەبەر دەرگا بەر لە
 سواربۈۋى مەلىكە، كاتتىك مەلىكە ھات و سواربۈۋى بىدەنگى و جوانى نەدەب روۋىيان
 لى دەكەت، چونكە لە مەلىكەوۋە نزيكە، ھەرىكەيان ھەلدىت بۇ گۆشەيەك، رووكرەنە
 خەلكى برىتتەبە لە خودى پىشتەلكرەن لە خودا(عزوجل)، ھىچ سەركەۋىن و

سەرفرازیەکت بۆ نییە تا پۆشاکی ئەر باب فری ئەدەی و ھۆکارەکان لە خۆت نەبێ و تەماشاکردنی خەلکی لە زیان و قازانجدا وازلی نەھێنیت، نیتو لەشساغانی نەخۆشن، دەوڵەمەندانی ھەژارن، زیندووی مردوون، ھەبووی نەبوون، تاکە ی ئەم ھەلھاتنە لە ھەق (عزوجل) و پشتھەلکردن لێی، تا کە ی ناوھەدانکردنەوی دنیا و وێرانکردنی دواوژ؟ بۆ ھەر یەکیک لە نیتو تەنھا یەک دڵ بوونی ھەیە، چۆن دەتوانی دنیا و دواوژ لە یەک دڵدا جێبەجێیەو؟ چۆن دەبێ خەلک و خودای تێدا بێت؟ چۆن ئەو لە یەک ھالەت و لە یەک دڵدا روودەدات؟ ئەمە درۆیە، پێغەمبەر (ﷺ) دەفەر مۆیت: ((درۆ لە ئیمان پەریگرتووە))^۱.

ھەموو دەفرێک ئەو ی لێ دەپژێت کە تێیدا یە، کاروکردەو کانت بەلگەن لەسەر بیروباوەڕت، ناشکرات بەلگە یە لەسەر ناوھەت، بۆ یە یەکیک لە خودا ناسان دەلێت: ناشکرا ناو نیشان ی پەنھانە، ناوھەت لای ھەق (عزوجل) و بەندە تاییەتەکانی خودا ناشکرایە، گەر یەکیک لەو بەندەکانی خودات بەرچنگ کەوت لەبەردەستی ئەودا خاوەن ئەدەب بە، بەر لەو ی بە لێقای ئەو بگەیت لە گوناھە کانت تەو ی بەکە، خۆت بچووک بەکرەو و تەوازوعی بۆ بنوینە، گەر تەوازوع بۆ صالحان بنوینی ئەو تەوازوعت بۆ خودا نیشانداو، بۆ یە بێ بە کەسیکی خاوەن تەوازوع، چونکە ھەر کەس تەوازوع بنوینێت خودا (عزوجل) بەرزی دەکاتەو، ئەدەبی جوانت ھەبێت لەبەردەم کەسانێک لە خۆت گەورەترن، چونکە پێغەمبەر (ﷺ) فەر مۆیەتی: ((بەرە کەت لە خەلکە بەتەمەنە کە ی نیتو دایە))^۲.

دەلێت: پێغەمبەر (ﷺ) نە یو یستوو تەنھا باسی تەمەن بکات، بەلکە دەبێ لە گەل نۆزی تەمەن تەقوا و ھەستان بە فەرمانەکان و خۆگرتنەو لە خراپەکان و پابەندبوون بە کێتاب و سوننەتەو بوونیان ھەبێت، نەگینا چەندین کەسی بەتەمەن بوونیان ھەیە و دروست نییە ریزیان لێ بگرت و سەلامیان لێ بکە ی، و لە بینینیاندا بەرە کەت بوونی

^۱ صحیح موفوف، رواه احمد في المسند.

^۲ إسناد صحیح، رواه ابن حبان والطبرانی في "الأوسط" والبيهقي في "الشعب" والحاكم في "المستدرک" وصححه دار الفکر القدوسی في "اللمعة".

نیبه، گهوره کان بریتین له صالحانی ته قواداری خاوهن وهرعی کارکمر به زانست و
 موخلیص له کاره کانیاندا، گهوره کان کومه له دلنکی پاک و بینگمردن که له همرچی شته
 جگه له خودا (عزوجل) پشتیان هه لکردووه، گهوره کان کومه لیک دلی خوداناسن و
 زانستیان به خودا ههیه و له نهوهوه نزیکن، ههتا زانستی دلی زۆرتر به دهست بهینن
 زیاتر له مەولاه (عزوجل) نزیکه بنهوه، ههه دلیک خوشه ویستی دونیای تیدا بیت له
 خودا داده بریت، ههه دلیک خوشه ویستی دواپوژی تیدا بیت نزیکی له خودا به دهست
 ناهیتیت، به نه ندازهی حمزت له دنیا حمزت له دواپوژ کهم دهیتتهوه، به نه ندازهی
 حمزت له دواپوژ (به ههشت و خوشیه کانی) خوشه ویستیت بو خودا (عزوجل) کهم
 دهیتتهوه، پله و پایهی خۆتان بزنان و له شویتیک دایمه نین که خودا تیایدا دایمه ناو،
 بویه یه کیک له خوداناسان دهیتیت: ((ههه کهس سنوور و رادهی خوی نه زانیت رۆژگار
 و قهدهره کانی سنوور و رادهی خوی پی نشان دهه))، له شویتیک دامه نیشه
 ههلبستینن، گهر رۆشتی بو مالتیک له شویتیک دامه نیشه خاوهن مال توی تیدا
 دانانیت، چونکه به بی ویستی خۆت لهو شوینه ههلبستینن، گهر نه تهوی له شوینه که
 ههلبستیت نهوا بهر زنده که نهوه و سوو کایه تیت پی ده کهن و ده رنده که نه دههوه.

ئه ی گه نهج، ته مهنی خۆت له ناو کتیبی زانست و له بهر کردنیان به بی کارکردن
 پییان به فیهوذا، چ سوودنکی به تو گه یاند؟ پیغه مبهه (پیغه) دهه مروت:
 ((خودا (عزوجل) له رۆژی دوایدا به پیغه مبهه ران و زانیان دهه مروت: ئیوه کاتی
 خۆی شوانی خه لکی بوون نایا له گه رعه عیه ته کاتاندا چیتان نه نجامدا؟ ههروه ها به
 مه لیکان و دهوله مه ندا دهه مروت: ئیوه کاتی خۆی خه زنده داری گه نه عیه کانی من
 بوون نایا به هه ژاراتان گه یاند و بیابانان پهروه ده کرد و مافی منتان لی دهه کرد
 که له مروتان پهیستم کرد بوو؟)).

ئه ی خه لکینه، ناموزگاری وهریگرن له ناموزگاریه کانی پیغه مبهه (پیغه) و
 قه که ی قبول کهن، چه نه دلی ئیوه سخت و رقه! پاکیتی بو نهو خودایه ی له سهه

له احمد له اصلا في الكتب المشهوره.

نازاره‌کانی خه‌لکی توانای پیداووم، هه‌رکات ده‌مه‌وی بفریم مه‌قه‌ستی قه‌ده‌ر دیت و
 باله‌کانم ده‌بریت، به‌لام به‌وه دله‌ه‌وایی خۆم ده‌کم من له خزمه‌تی مه‌لیکدام، هاوار به
 حالت نه‌ی دوو‌پوو، ناوات ده‌خوازی له‌م شاره‌ بچمه‌ ده‌روه، گهر من لیتره‌ بچوولیم
 کاره‌کان نا‌لو‌گۆر ده‌بن و نه‌ندامه‌کان جیاده‌بنه‌وه، و قسه‌کان ده‌گۆرین، به‌لام له‌ سزای
 خودا (عزوجل) ده‌ترسم له‌و په‌له‌کردنه‌دا، من خۆم بۆ هه‌لنه‌کردوه، به‌لکو له
 به‌رینه‌یه‌کی قه‌ده‌ردام، من له‌گه‌لی ته‌بام و خۆم راده‌ست کردوه، خودایه‌ ناسایش و
 خۆرا ده‌ست کردنمان پی‌ ببه‌خشه.

هاوار به‌ حالت، گالته به‌ من ده‌که‌ی له‌کاتی‌کدا من له‌به‌ر ده‌رگای هه‌قدا (عزوجل)
 راوه‌ستام و خه‌لکی بانگ ده‌کم بۆ لای؟ پاشان وه‌لامه‌که‌ی خۆت وه‌رده‌گریست،
 پێوانه‌ی بالتیک بۆ سه‌روه‌ه بێنا بکه‌، به‌لام بۆ ناوه‌وه هه‌زار بال، پاشان نه‌ی دوو‌پوو‌وان
 سزا و تۆله‌ی خودا (عزوجل) له‌ دنیا و دوا‌پۆژدا ده‌بینن، رۆژگار سکی پره‌، پاشان
 ده‌بینن چی لیوه‌ له‌دایک ده‌بیت، من له‌به‌ر ده‌ست وه‌رگێرانی هه‌قدا (عزوجل)، تاوێک
 ده‌مکات به‌ چیا‌یه‌ک و تاوێک ده‌مکات به‌ گهر دیله‌یه‌ک، تاوێک ده‌مکات به‌ ده‌ریایه‌ک
 و تاوێک به‌ دلۆپێک، تاوێک ده‌مکات به‌ خۆرێک و تاوێک به‌ رووناکی مۆمێک، هه‌روه‌ک
 چۆن شه‌و و رۆژ وه‌رمده‌گێریت: ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِی شَأْنٍ﴾ الرحمن: ۲۹

به‌لکو هه‌مه‌و چرکه‌یه‌ک، رۆژ بۆ ئێوه‌یه و چرکه‌سات بۆ که‌سانی تر.
 نه‌ی گه‌نج، گهر سینه‌ فراوانی و دلپاکیت ده‌ویت گوێ بۆ شه‌وه‌ مه‌گره‌ خه‌لکی
 ده‌بلین، و لا به‌ لای قسه‌کانیاندا مه‌که‌روه‌، تۆ ده‌زانی نه‌وان له‌ دروستکه‌ری خۆیان
 رازی نین نیت چۆن له‌ تۆ رازی ده‌بن؟

تۆ نازانیت زۆرینه‌ی نه‌وانه‌ نه‌ قسه‌ ده‌ژنه‌ون و نه‌ ده‌بینن و نه‌ باوه‌ر ده‌هێنن؟ به‌لکو
 درۆ ده‌که‌ن و راستگۆ نین، شوینی نه‌و ده‌سته‌یه‌ بکه‌وه‌ که‌ ته‌نها خودایان له‌لایه‌ و
 به‌وه‌وه‌ خه‌ریکن، گوێ ناگرن له‌ که‌سی تر جگه‌ له‌ شه‌و و ته‌نها شه‌و ده‌بینن، له‌سه‌ر
 نازاری خه‌لکی نارام به‌گره‌ بۆ رازی‌بوونی خودا (عزوجل)، نارام‌بگره‌ له‌سه‌ر هه‌مه‌و شه‌و
 به‌لا و ناخۆشییانه‌ی تۆی پی‌ تا‌قیده‌کاته‌وه‌، نه‌مه‌ سوننه‌تی خودایه‌ له‌گه‌ڵ شه‌و

به ندانهی هه لېژنیراون و دلیان بۆ خودا یه کلابووه تهوه، له خواردن دایانده بریت، به
چهندهین جۆر له بهلا و نافهت و ناخۆشی دایانده گریتتهوه، دونیا و دواړوژیان لى
تورگه لان دهینت، له عدرشهوه بۆ فەرشیان لى بهرتهسك ده کاتهوه، بوونیان بهو کاره
ده سرتتهوه، کاتیک بوونیانی سرپیهوه نهوان بۆ خۆی یه کلاده کاتهوه نهك بۆ کهسانی
تر، له گهڼ خۆی راوهستاویان دهکات نهك له گهڼ کهسانی تر، دهیانگوړتیک به
دروستکراونیکى تر، وهك ده فەر مویت:

﴿لَمَّا أَنشَأَ خَلْقَ الْآخِرِ فَبَارَكُ اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ۝١٤﴾ المزمون: ١٤

خه نقى یه کهم هاریه شه، بهلام نه م خهلقهیان تاک و ناوازیه، له براکان و
هاوړه گره کانی (له رۆله کانی ناده م) ته نهی ده کاتهوه و مانای یه که مى ده گوړت و
ناوگوړی یی دهکات، سه ره وهی ده خاته ژیره وه، دهیکات به که سیکی ره بانى رۆحانی،
دلى له بینینی خه لکی بهرتهسك ده کاتهوه، خودا ده روازی په نهانی نهو له خه لکی
داده خات، دونیا و دواړوژ و بههشت و ناگر و هه موو دروستکراوه کان و بوونه وه ره کان
وهکو یهك شت بۆ وینا ده کریت، پاشان نهو شته رادهستی دهستی نهی نهو ده کریت
و قووتی ده دات و له نهو جیانابیتتهوه، هیز و دهسه لاتى تیدا ده ده که ویت وهك چۆن له
عمساکى موسادا (عليه السلام) ده ریخت، پاکیتی بۆ نهو خودایه هیز و دهسه لاتى
خۆی ده ده خات له هه شتیکدا بیه ویت و له سه دهستی هه رکس بیه ویت،
عمساکى موسا (عليه السلام) زوړتیک له پت و شتی تری قووتدا، بهلام ناوه وهی
عمساکه نه گوزا، خودا (عزوجل) ویستی فیریان بکات نهوه هیز و دهسه لاتى و
حیکهت نییه، چونکه نهوهی ساحره کان لهو رۆژده نه نهامیاندا حیکهت و
نعمه یاری بوو، بهلام نهوهی له عمساکى موسادا (عليه السلام) ده رکعوت هیز و
دهسه لاتیک بوو له هه قهوه (عزوجل)، تیکشکاندن عادهت بوو، مو عجزیه کی معزن
بوو، بۆ نهو معهسته نه میری ساحره کان وتی به په کینک له هاوه لانی: ته ماشای موسا
بکه نهو له چ حاله تیکدا په؟ نهویش پینی وت: موسا رهنگی گوزاره و عمساکهش کارى
خۆی دهکات، نهویش وتی: نه مه له کرداری خودایه (عزوجل) نهك له کرداری موسا،
چونکه ساحره له سیهره کهى خۆی ناترسیت و دروستکمر له دروستکراوه کهى خۆی

ناترست، پاشان ئىمانى بە موسا (عليه السلام) هيتا و هاوه لانى بەدواى ئەودا
ئىمانيان هيتا.

ئەي گەنج، كەي لە حيكمەت ھەلەستىت و روو لە قودرەت دەكەي، كەي
كارکردنت بە حيكمەت تۆ دەگەيەنیت بە قودرەتى خودا (عزوجل)، كەي نىخلاصت لە
كاروكرەوه كاندا دەتگەيەنیت بە دەروازەى نزىكى لە پەرورەدگارت (عزوجل)، كەي
خۆرى مەعرفەت رووى دل خەلكى رەشۆكى و دلى خاسانت پى نیشان دەدات؟

بەھۆى بەلاۋە لە ھەق (عزوجل) رامەكە، ئەو بۆيە تاقيتدەكاتەو بە ئەو
دەركەوت ئايا دەگەرپەئەو بە ھۆكار و واز لە دەرگانەى ئەو دەھيتى يان ئە؟

ئايا دەگەرپەئەو بە ئاشكرا يان دەگەرپەئەو بە پەنھان؟ دەگەرپەئەو بە ئەو پەي
پەراوە يان بە ئەو پەي پەنەبراوە؟

دەگەرپەئەو بە ئەو دەيىنى يان بە ئەو نايىنى؟

خودايە، تاقىمانان مەكەرەو، خودايە بەي بەلا نزىكى لە خۆتەو بە نىمە
بەخشە، خودايە نزىكى و لوتفى تۆمان دەوت، خودايە نزىكى تۆ بەي
دورگەوتنەو، توانامان نىيە بە دوورى لە تۆ و چەشتنى نازارى بەلا و ناخۆشەكان،
خودايە نزىكى خۆمان پى بەخشە لە گەل ئەبوونى ناگرى ئافەتەكان، ئەگەر ھەر دەبى
روو پەروى ناگرى ئافەت بىيەو خودايە وەك گياندارى "سەندل" مان لى بکە كە لە
ناگردا ھىلكە دەكات و بىچوو پەروەردە دەكات، لە كاتىكدا ناگرەكە ئە زىانى پى
دەگەيەنیت و ئە دەبىتە ھەرەشە بە سەرى، خودايە بىگىرە بە ناگرەكەى نىبراھىمى
خەللىل (عليه السلام)، بە دەورماندا سەوزى و گزۇگيا پەوتنە وەك چۆن بە دەورى
نىبراھىمدا روواندت، خودايە لە ھەرچى شتە بىتيازمان بکە، وەك چۆن نىبراھىم
بىتياز كرد، خودايە ھۆگرمان پى بەخشە و سەپەرشتىمان بکە و بمانپاريزە وەك چۆن
نىبراھىم (عليه السلام) پاراست.. نامىن.

١ (وا باوہ بالندەيەك بىت لە ھەمستان بە ناگر نەسوتى) (معجم المعاني).

نیراهیم (علیه السلام) بهر له وهی رینگه بگریته بهر هاوه لی بۆ خۆی ههلبژارد، جیرانی بهر له خانوو دیاریکرد، رازیسوونی بهر له قهزایی خودایی ههلبژارد، له باوکتان نیراهیموه (علیه السلام) فیر ببن، له گوفتار و کرداریدا شوینی بکهون، پاکیتی بۆ نهو خودایه له دهريای بهلادا لوتفی به نهو کرد، داوای مهلهی لیکرد له دهريای بهلادا و پشتیوانی خۆی بۆ رهوانه کرد، داوای لیکرد هیرش بکاته سهه دوزمنه کهی له کاتیکدا نهو تهنها سواریک بوو، داوای بهرزبوونه وهی لیکرد بۆ شوینیککی بهرز و دهستی له پشتموه دانابوو، داوای لیکرد خه لکی بانگهینش بکات بۆ سهه سفره و خوان و خهرجی بۆکردنیان له لای خۆیهوه، نه مه بریتییه له لوتفی ناوه کی شاراهه.

نه ی گه نهج، له باری هاتنی قهدهه و کرداری خودادا نارام به تاکو زۆریک له لوتفی لی بیینی، گویت له مندا له کهی گالینۆسی هه کییم بووه؟ ده بیینی چۆن خۆی کرد به کهه و لال و گیل و خۆی بیدهنگ کرد تا هه موو زانسته کهی لی وه رگرت، حیکمه تی خودا (عزوجل) به هۆی زۆری ژاوه ژاو و ململانی و ناکۆکی و پشتهه لکردنه وه روو له دلت ناکات.

خودایه تهبا ییمان پی به خشه و ناکۆکی و ململانی مان لی به دوور بگره.

﴿رَبَّنَا اِنَّا فِي الْاَلْبَابِ حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَدْ آتَاكَ النَّارُ ۝۱﴾

البقرة: ۲۰۱

ناسینی خودا (عزوجل)

بهیانی رۆژی هه‌یینی له مه‌درسه‌که‌ی ٢٩/شه‌وال/٥٤٥ هه‌ی شێخ عبدالقادر (خودا لێی رازی بی‌ت) فهرمووی:

خه لکینه، خودا بناسن و نه زان مه بن بهرانبه ری، گوئی پیه لئی خودا بکهن و لئی یاخی مه بن، ته بایستان له گه لئی هه بیته و سه پیچی لئی مه کهن و به قه زای نه و رازی بن و نا کوک مه بن له گه لئی، به به دیهاتوو ه کاندای حق بناسن، نه و به دیهته نه ری روژیده ده، نه و (سبحانه و تعالی) یه که مین و دوا هه مین و ناشکرا و په نهانه (الخالق الرازق، الأول الآخر، الظاهر الباطن) نه و (سبحانه و تعالی) دیرینه و یه که مه، هه ره ره یه و کوژی یی نایهت، نه و هه شتیکی بویت ده توانیت به نه نه جاسی بگه یه نیت.

﴿ لَا يَسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴾ ﴿٣٣﴾ الأنبياء: ٢٣

ئەو دەولەت مەندىكەر و ھەژار كەرە، ئەو قازانبەخش و مەرتەنەر و سزادەر و ترستەنەر و رجا بەخشە، لىنى بىرەن و لە ھىچ كەسى تر مەترەن، رجاتان لاي ھەيىت و رجاتان لە كەسى تر نەيىت، لە گەل دەسلەلات و ھىكمەتى ئەودا بىسۆپىنەو تا قودرەت زال دەيىت بەسەر ھىكمەتدا، لە رەشيتىيەو بۆ سېيتى خاوەن ئەدەب بن، تا ئەو دەيت نىو لە ئەو جىادە كاتەو، ئەو كات پارىژراو دەبن لە سنوور بەزىنى شەرع كە بە مانا ناماژى بى دەكەم ئەك بە رووالەت، دانە دانەى صالحان دەگەنە ئەمە، لە دەرەوى بازەنى شەرع پىتويستىيە كەمان نىيە، ھىچ كەس ئەم كارە نازانىت مەگەر ھەنگاوى بۆ ناو ھەلگرتىت، تەنھا بە سىفەت مەيناسە، لە ھەموو كار و بارىكدا لەبەر دەستى پىغەمبەرى خودادا (ﷺ) خۆت كۆيكەرەو، لە ژىر فەرمان و نەھى و شۆتىكەوتنى

نهودا به، تا مهليك بانگت دهكات بو لای خوی، نهوكات مؤلعت له پینغه مبهري
 خودا (بِسْمِ اللَّهِ) وهر بگرن و بچن بو لای مهليك، بۆچی نهبدال به نهبدال ناوانراون؟ چونكه
 له گهڵ وستی خودا وستی نیکیان بو نییه و له گهڵ ههلبژاردنی خودا ههلبژاردن نیکیان بو
 نییه، به هوکمی رووالهت و ناشکرا هوکم دهرده کهن و کار و کرده وهی ناشکرا و
 دهره وه نه نجام دهن، پاشان تهنها دهنه وه بو نهو کارانهی تایبه ته به خویان، ههتا پله
 و پایه یان له خودا نزیکتر بێت نه مر و نه هیان بو سه ر خویان زۆرتر ده بێت، تا ده گنه
 مه تر یله یه كه نه فرمائی تیدا یه و نه نه هی، به لکو فرمانه کانی شمع له گه لیان
 کار لێك ده كات و ده درێسه پالیان و نهوان لیان كه نارگیرن، به رده وام له گه ل
 حق (عزوجل) رۆچوون، و له كاته کانی نه مر و نه هیدا ناماده دهنه وه (دینه وه به ر
 هوش)، لهو دوو باره ی شمع ردا (نه مر و نه هی) به ناگان و پارێزگاریان لی ده کریت بو
 نه وه ی سنوور لێك له سنوور ه کانی شمع نه به زینن، چونكه دهرچوون و وازه یان له
 عیباد ته فرز کراوه کان زنده قه یه و نه نجامدانی قه ده غه کراوه کان یاخیبوونه له خودا،
 له هیچ باریکدا فرزه کان له سه ر كه سی لاناچن و به ر نا بنه وه.

نه ی گه نج، کار به حیکمهت و زانستی خودا بکه و له به رنامه ره نگرێژ کراوه که ی
 خۆت لامه ده، په یمانه که له بیر مه که، دژ به نفس و شاره زوو و شه یان و سروشتی
 خۆت و دنیا تیبکۆشه، له سه رخستنی خودا بو تو بته یوا مه به، چونكه له گه ل
 دامه زران و خۆراگری تو روت لی ده كات، خودا (عزوجل) ده فرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ
 الصَّابِرِينَ﴾ البقرة: ۱۵۳، ههروه ها ده فرمویت: ﴿فَإِنْ حَرَبَ أَقْوَاهُمْ الْقَوْلُونَ﴾
 المائدة: ۵۶، ههروه ها ده فرمویت: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾ العنكبوت: ۶۹
 زمانی خۆت بگره له سکا لکردن له لای خه لک، له پینناوی خودا بیه به نه یاری زمانی
 نه فست، هه ر بهر جوړه له پینناوی خودا بیه به نه یاری هه موو خه لکی، فرمانیان پس بکه
 به گوێرا په لی خودا و نه هیان لی بکه له سه ر پینچی و یاخیبوون له خودا، نه هیان لیبکه
 له گو مراهی و بیدعه و شوێنکه موتنی نارزوو و ته بایی له گه ل نفس، فرمانیان پس بکه
 به شوێنکه موتنی کتبه که ی خودا (عزوجل) و سونه تی پینغه مبه ره که ی (بِسْمِ اللَّهِ).

خه لکینه، ریز له کتنبه کېدی خودا بگرن و له گه لې به نه دې بڼ، نه و کتنبه پدې پېوه نسی نیتوان نیتوه و خودایه (عزوجل) و مهیکن به مه خلوق^۱، خودا (عزوجل) ده فرمویت: نه مه که لاسی منه، نیتوه پتی ده نین نه خیر، هر کهس به ریه رچی خودا به اتموه و قورنان بکات به مه خلوق نه و کوفری به خودا کردوه، و قورنان له نه و وصفه کې به ریه، نه قورنانه خویراوه، نه قورنانه بیستراوه، نه قورنانه تیرامانی نیا ده کړیت، نه قورنانه له مه سحفه کاند نوو سراوه ته و بریتیه له که لاسی خودا (عزوجل)، نیمامی شافعی و نیمامی نه حمد (خودا لیتان رازی بیت) دیانفرموو: قه له مه خلوقه (دروستکراوه) و نه وې پتی ده نوسریت مه خلوق نیه، دل مه خلوقه، به لام نه وې تیایدا پاریزراوه مه خلوق نیه.

خه لکینه، ناموژگاری قورنان وهریگرن به کارکردن به قورنان نه ک موجد له کردن نمر قورنان، بیرویاوه چه ند وشه یه که، به لام کارکردن به بیرویاوه زور و یسنووه، نیمان به قورنان بهینن و به دل به راستی بزنان، و به نه دمه کانتان کاری پی بکمن، سمرقال بن به شتیکه وه سوودتان پی بگه یه نیت و لامه که نه و به لای کومه لیک نه قلی ناته وای پست و نرمد.

خه لکینه، نایت به نه قل ده ستمبرداری گوازاوه (المنقول) بین، ده ق به پتوانه (القیاس) وازینتاهیترت، به لگمی روشن و ه لانا نریت و بانگه شې بی به لگه و ه رنا گیت، پیغه مبر (ﷺ) ده فرمویت: ((گمر خه لکی به بانگه شه کانیان بگیتن نه و ده ستمیه ک بانگه شې خوتن و مالی ده ستمیه کی تر ده کات، به لام به لگه لمر نه و که سیه بانگه شه ده کات و سوتندیش لمر نه و که سیه رده بانگه شه که ده کاتوه))^۲.

زمانی زانا و دلی نه زان سوود و قازانچیک ناگه یه نیت، له پیغه مبري خوداوه (ﷺ) فرموی: ((نه وې زور ده ترسم لمر نه و ته کهم دوو پرویه کی زمان پاراوه (که سیکي زانا به زمانه))^۳.

^۱ (نیردا شېخی کمیلانی تاماره به فیتنه مو عتمزیه ده کات که پپیانواو قورنان مه خلوقه).

^۲ صحیح رواه البخاري ومسلم.

^۳ صحیح. رواه الطبراني في "المعجم" والبيهقي في "الشعب" والمغري في "ترغيبه"، وقال الهيثمي: و رجاله رجال الصحيح.

ئەي زانايان، ئەي نەزانان، ئەي نامادەبوان و نامادەبوان شەرم لە خودا (عزوجل) بکەن، بە دڵ تەماشای بکەن و بۆی زەلیل بن، نەفسی خۆتان بۆ ئەو ژێر چە کوشی قەدەرەکانی، پابەند بن بە شوکری نەعمەتەکانی، لە رۆشنايیهوه بۆ داھاتنی لێلە لە گوترايەلنی خودادا بن، گەر ئەو لە نیتویدا ھاھە دی ریز و پلە و پایەى خودا (عزوجل) بە دەست دەھێنن و بەھەشتی خودا لە دنیا و دواڤۆژدا رووتان لێ دەکات.

ئەي گەنج، ھەولبە شتێک لە دنیا نەمێنیتەوێت، خۆشتبۆیت، گەر ئەمەت بۆ ھاھەدی ساتێک لە گەل نەفسی خۆت بە جێمەھێلە، گەر لەبیرت کرد یادی بکەرەو، گەر بێناگا بوویت خۆت بەناگا بەینە، رێگە مەدە چاوبەریتە شتێکی تر جگە لە خودا، بەگشتی ھەرکەس چێژی ئەمەى کرد خودای ناسیو، ئەمە دانە دانە یەکن لە خەلکی کە سوکنايان لەلای خەلک نییە، ئەي دووڤوان ئافەت و بەلا لەسەر سەری دێت، خوداناھان ھەر کات بە چاوی دڵ تەماشای شتێک دەکەن جگە لە خودا (عزوجل) سەلامەتی خۆیان لە سوکنايي بۆ لای خودا و کەوتن لەبەردەستیدا و بێناگابوون لە خەلکی و زمان کۆلیان لە بەرھەڵستی کردنی قەدەرەکانی خودا لە دەست دەدەن، بۆیە چەندین رۆژ و شەو و مانگ و ساڵ بەسەریاندا گوزەر دەکەن و ئەوان لە یەك دۆخدا (دۆخی چاوبەرینە دەرگانی خودا) دەمێننەو، ئەوان ژیرترین خەلقى خودان، گەر بیانبین دەلێن ئەمانە شیتن، گەر ئەوانیش نیتو بێنن دەلێن: ئەمانە باوەرپان بە رۆژی دوايی نییە، دلیان پەر لە حوزن و شکاو لەبەر دەستی خودادا (عزوجل)، بەردەوام لە ترسی خودادان و دەلەرز، ھەر کات پەردەى جەلال و مەزنی خودا بۆ دلیان لادەدریت ترسیان زۆرتر دەبێت، خەریکە دلیان پارچە پارچە بێت و ئەندامەکانی جەستەیان لەیەکتر جیا بێنەو، گەر ئەوێ لێ بێنن دەرگاكانی رەھمەت و جوانی و لوتف و رجاى خۆی بەروویاندا دەکاتەو و سوکنايي بەو حالەیان دەبەخشیت، تەنھا پێمخۆشە تەماشای ئەوانە بکەم داواکەری دواڤۆژ و عەودالی ھەقن (عزوجل)، بەلام داواکەرانى دنیا و خەلک و نەفس و ئارەزوو، من نازانم چى ئەوانە بکەم، تەنھا دەسەویت چارەسەریان بکەم، چونکە ئەوان نەخۆش و دەبێت پزیشک لە گەل نەخۆش نارام بگریت.

هاوار به حالت، نهیینه کانی خۆت له من دهشاریهوه، له کاتیکدا ناشارینهوه، وا
 بۆ من نیشان ددهی داواکهری دواپۆژی له کاتیکدا تۆ داواکهری دونیایت، نهو
 ههوهسبازییهی له دلتی تۆدایه له نیوچاوانت نووسراوه، نهیینه کهت له ناشکرای تۆدا
 دیاره، نهو دینارهی بهناو زیڕه‌ی - له دهستی تۆدایه ته‌زویرکراوه، دانقینک نالتوونی
 تۆدایه و نهویتی زیووه، خۆت له من مه‌گۆژه، چونکه نمونه‌ی زۆرم لهو شینویه
 بینیه، رادهستی منی بکه و بیخه ژێر دهستم تاکو بیتوینسهوه و زیڕه‌که‌ی لی
 دهریهتم و خه‌وشوخاله‌که‌ی فری بدهم، که‌مینیکی باش چاکتره له زۆریکی خراپ،
 دیناره‌که‌ی خۆتم رادهست بکه من سکه‌لیده‌رم و نامیتری نه‌وهم له‌لایه، له ریا و
 دوورپوویی ته‌ویه بکه و شهرم مه‌که له دانپیدانانی به‌سهر نه‌فسی خۆتدا، چونکه
 زۆریه‌ی موخلیصان له دوورپووان بوون، بۆ نه‌و مه‌به‌سته یه‌کینک له خوداناسان(ره‌حه‌متی
 خودای لی بیت) ده‌لێت: ((ته‌نها ریا‌باز ئیخلاص ده‌ناسیت))، که‌میکی زۆر که‌م هه‌ن
 له سه‌ره‌تاوه تا کۆتایی موخلیص بن، منداڵان له سه‌ره‌تای ته‌مه‌نیانه‌وه درۆ ده‌که‌ن و
 به خاک و خۆل و پیسی یاری ده‌که‌ن و خۆیان به‌رده‌ده‌نه‌وه بۆ ناو تیاچوونه‌کان و دزی
 له باوک و دایکیان ده‌که‌ن و قسه له که‌سیکه‌وه بۆ که‌سیکی تر ده‌گۆڕنه‌وه، هه‌رکات
 ژیری رووی له‌وان کرد ورده ورده نه‌و شتانه وازلیده‌هێنن و له دایک و باوک و
 مامۆستانه‌وه نه‌ده‌ب وهرده‌گرن، نه‌وه‌ی خودا خیری بۆی بویت نه‌ده‌بی داده‌دریت و
 نه‌و سیفه‌ت و ناکارانه وازلیده‌هێنیت، هه‌رکه‌شیش خودا شه‌ری بۆ نه‌و بویت له‌سه‌ر
 نه‌و ناکارانه ده‌میتێته‌وه و دونیا و دواپۆژ له‌ده‌ست ده‌دات، خودا(عزوجل) ده‌رد و
 ده‌وای دروستکردووه، یاخیبوون ده‌رده و گۆڕپایه‌لی ده‌وايه، سه‌مه‌کردن ده‌رده و
 دادپه‌روه‌ری ده‌وايه، هه‌له‌کردن ده‌رده و راست و دروستی ده‌وايه، سه‌ره‌پنجی کردن له
 حق(عزوجل) ده‌رده و ته‌ویه‌کردنیش له مه‌ستی گونا‌ه ده‌وايه، کاتینک ده‌وا به‌ده‌ست
 ده‌هیتیت گه‌ر به دل له خه‌لکی جیا‌بوویه‌وه و دلت به په‌روه‌ردگاره‌وه(عزوجل)
 په‌یوه‌ست کرد و بۆ لای نه‌و به‌رزت کرده‌وه، نه‌وکات دلت له ناسمان ده‌بینت و رۆح و
 ماله‌که‌ت له زه‌وی، به دلت له‌گه‌ل خودا ته‌نها‌بکه‌وه به‌وه‌ی خودا ده‌یزانیت و له دلت
 به‌ناگایه، له‌گه‌ل خه‌لکیش به کارکردن به حوکم به‌شداری بکه، له هه‌یج یه‌کینک له‌و

فرماناندا له خه لکي جيامه بمره وه تا کو به لگهي خودا و خه لکي له سر تو
 راسته يته وه، به ناو وه و په نهانت له گمل پمرو د گارت (عزوجل) ته نها بمره وه، به
 دهر وه و ناشکراش له گمل خه لکيدا به، کاتينک سوري پستي نه فس بوويت ريگه به
 سمره ويي نمو مده، نه گينا نمو سوار پستي تو ده بيت، هه ولېده بيه زينه و
 زنده ستمي بکه نه گينا نمو تو ده بيزينيت گمر گوپرايه ل نه بيت له وهی داواي لي
 ده کميت له گوپرايه لي کردني خودا (عزوجل)، نه گمر نه، سزاي بده به قه مچي برسيتي
 و تينويتی و زه ليلي و رووتی و نه هايی له شويتينکدا دلنه واييکمرينکي له خه لکي
 تندا نه بيت، نمو قه مچي مي له سر هه لمره تا دلنياده بيه وه له هه موو بارينکدا
 گوپرايه لي خودا (عزوجل) ده کات، کاتينک نه فس گمشته پلدي سوکنايی و نارامي نه و
 سزادان له نيوان خوت و نمو هه لمره گره، پي بلي: فلان کار و فلان کارت کرد، بمره ووام
 سمره نشتي بکه تا به تمواوي و به هه ميشمي زه ليل و ملکه چ ده بيت، له هه موو نم
 کاراندا هه مست رازامندي خودا بيت و بتمويت له گه لي ته با بيت و واز له
 ياخيون به نيت، شوکري بکميت به بي کوفري نيمست و يادي بکه ي به بي
 له بيرچون، دلت سمرکوتن و سمرفرازي به دست ناهينيت گمر که سينکي تندا بيت
 جگه له خودا (عزوجل)، گمر هزار سال له سر پشکو بو خودا سوژده بيهيت، گمر
 دلت روو له که سينکي تر بکات هيچ سوودينک پي ناگه يه نيت، هيچ سمرنه غامينيکي
 نابيت له کاتينکدا که سينکي تري خوشده و نيت جگه له هه ولاي خوي (عزوجل)، به
 خوشمويستي نمو به ختموهر نابيت تا همرجي شته له لات بزر نه بيت، دهرخستني زوهد
 له شته کان چ سوودينک به تو ده گه به نيت له کاتينکدا به دل رووت له شته کان کردووه؟!
 نه ي نازانيت خودا (عزوجل) نمو ي له دلي هه مواندايه لي بي به ناگايه و ده يزانيت؟! تو
 شرم نا که ي به زمان ده لي پشته به خودا به ستوده و له دلي تو دا که سينکي تر هه يه
 جگه له خودا؟!

نه ي گه نچ، به جيلس خودا (عزوجل) به رايسر به تو فريو مه خو، چونکه
 ده ستو شاندي خودا روو توند و تيزه، بهو زانا نمرانان به خودا (عزوجل) فريو مه خو،
 چونکه هه موو زانسته کايان له سريان ماله و بو شومان نيه، شومان زانان به

حوکمه کانی خودا و نەزانن بە خودا (عزوجل)، فەرمان بە خەلکی دەکەن بە فەرمانی
خودا و خۆیان پێیەهێنەسن، نەهییان لێ دەکەن لە شتێک و خۆیان لێ ناگرەوه،
بانگ بۆ لای حەق (عزوجل) دەکەن، بەلام خۆیان لێی هەڵدین، بە یاخیوون و هەلە و
تێکەوتن زۆران لەگەڵ خودادا دەگرن، ناوەکانیان لەلام نووسراو و تۆمارکراو و
ژمێرراون.

خودایە تەو بە لە من و لە ئەوانیش قبوڵ بفرموو، هەموومان بێخەشە بە
پێغەمبەرە کەت (ﷺ) و باوکمان نێراھیم (علیه السلام)، خودایە هەندێکمان زال مەکە
بەسەر هەندێکی ترمان و هەموومان بۆ ناو رەحمەتی خۆتەوه.. ئامین.

نه‌هی له "داواکردن له کهسانی تر جگه له خودا"

له به یانی روژی په کشفه مه ۲/ ذی القعدة / ۱۵۴۵ هـ له "الرباط" شیع
عبدالقادر (خودا لیتی رازی بیت) فہرمووی:

نهى گه‌نج، تو ويست بؤ خودا نه‌هاتروه‌ته راسته و موريدى نه‌و نيت، چونكه هر
كس بانگه‌شه‌ى ويستى حق(عزوجل) ده‌كات و له‌پال نه‌وه‌دا داواى كه‌سينكى تر
ده‌كات بانگه‌شه‌كئى پسوچ ده‌بيته‌وه، موريده‌كانى دونيا له‌ناو نه‌وه‌ندا زؤرن،
موريده‌كانى دواپؤز له‌ناوياندا كه‌من، موريده‌كانى حق(عزوجل)-كه له ويست و
ليبرانياندا راستگون- له كم زؤر كه‌مترن، نه‌وان له كه‌مى و نه‌بووندان وه‌ك كيرتى
سور، نه‌وان تاكه‌تاكه‌يه‌كى زؤر ده‌گه‌من و ناوازه‌ن، دانئيه‌ك نه‌گه‌ر بيبيرئيه‌وه، نه‌وانه
له‌ عه‌شره‌تيك ژماره‌يه‌كى زؤر كه‌من، نه‌وان له زه‌ويدا كاثران و تيايدا مه‌ليكن،
نه‌وانه به‌كه‌م خه‌رى به‌نده و ولاتن، به‌وان به‌له له‌سهر خه‌لكى هه‌لده‌گيريت، به‌وانه‌وه
بارانيان بؤ ده‌ماريت، و ناسمان بارانى خوى ره‌وانه ده‌كات و زه‌وى سه‌وز ده‌بيست، له
سهره‌ناى كاربانوه له‌ لوتكه‌به‌كه‌وه هه‌لدين بؤ لوتكه‌يه‌كى تر، له ولائيكه‌وه بؤ ولائيكى
تر، له ويرانه‌به‌كه‌وه بؤ ويرانه‌يه‌كى تر، هه‌ر كات له شوئينيك ده‌ناسرين روو له
شوسيكى تر ده‌گه‌ن، هه‌مووان ده‌خه‌نه پشتى خويانه‌وه، كليله‌كانى دونيا راده‌ستى
ده‌هريت، و روه‌باره‌كان روو به‌ دلى نه‌وان به‌وه‌وام به‌وه‌ جوژه ده‌بن تا قه‌له به‌ ده‌ورياندا دروست
هه‌قه‌وه(حرم‌حل)، چواره‌دوربان ده‌وه‌ن، هه‌ره‌به‌كه‌مياى جوژنيك له پاسه‌وانى ده‌كات، نه‌وان
دوربان لى ده‌هريت و پاريزگارى ده‌كړين، و ده‌كړينه سهره‌رشتياري خه‌لكى، هه‌موو
نه‌مانه له پشتى ژبرى نه‌مانه‌وه، له‌و كاته‌دا روو كرده‌يان له خه‌لكى(بؤ بانگه‌كره‌ديان)

دەبىت بە فەرز، ئەوان ۋەك پزىشكىيان لى دىت و خەلكانى تر ۋەك نەخۇش، ھاوار بە
حالت، بانگەشەى نەو دەكەى تۆ لەوان بىت، چ نىشانەىەكت لەوان ھەىە؟

نىشانەى نىزىكى لە ھەق(عزوجل) و لوتفى نەو چىيە بۆ تۆ؟

تۆ لەلاى ھەق لە چ مەنزىلەتىنكداى و لە چ مەقامىنكداى؟

ناو و لەقەبى تۆ چىيە لە مەلەكوتى بالا؟

لەسەر چ شتىك ھەمىو شەوئىك دەرگات دادەخرىت؟

خواردن و خواردنەوەكتە موباحە يان ھەلالى رەھايە، دەچىيە لاى دونيا يان لاى

دوارۆژ يان نىزىكى لە خوداۋە(عزوجل)؟

كى ھۆگرى تۆيە لە تەنھايىدا؟

كى ھامنىشىنى تۆيە لە تەنھايىدا؟

نەى درۆزن، ھۆگرى تۆ لە تەنھايىدا نەفس و شەيتان و نارەزوو و بىرکردنەوەىە لە
دونيا، لە ناشكراشدا ھۆگرانى تۆ مرقۇشە شەيتانەكانن، ئەوانەى ھاۋەلى خراپن و
ھاۋدەمى وتىوتىن، نەو كارە بە ژاۋەژاۋ و تەنھا بانگەشە بەدىنايەت، قەى تۆ لەم
ھەمەسبازىيە سوودىك بە تۆ ناگەيەنىت، سوكنايى و خامۇشى ھەلبىزىرە لەبەردەم
ھەقدا(عزوجل) لەگەل ۋازھىتان لە خراپى نەدەب، نەگەر ھەر دەبى لەم بابەتە قە
بوونى ھەبىت ئەوا با قەسەكردنت لىتى لە رىگەى بەرەكتە وەرگرتنەوە بىت لىتى و
بەفەرپوون لە يادكردنى نەھلى نەو رىگەى، نەك بە ناشكرا و روۋالەتت بانگەشەى
بەكى لەگەل خالىبوونى دلت لەو بابەتە، ھەر ناشكرايەك پەنھان تەبائى لەگەلى
نەبىت ورتنە و ژاۋەژاۋ، گوئىت لە فەرموودەكەى پىغەمبەر(ﷺ) بوو كە دەفەرموئىت:

((نەو كەسەى بەبەردەوامى گۆشتى خەلكى دەخوات بەرۆژو نەبوو))^۱

پىغەمبەر(ﷺ) نەوەى رۇشن كردهو رۆژو تەنھا بىرىتى نىيە لە ۋازھىتان لە
خواردن و خواردنەو و نەو شتانەى رۆژو دەشكىنن، بەلكو تەنانت بىرىتى نىيە
لەوانە و ۋازھىتان لە گوناھىش، خۇتان لە غەبىيەت بىپارىزن، چونكە چاكەكان دەخوات
ۋەك چۆن ناگر پلويۇش دەسوتىنىت.

^۱ رواه الديلمى في "مسند الفردوس".

هەركەس سەرفراز بێت هەرگیز دەق بە غەیبەتەوه ناگرێت، هەركەسیش بە غەیبەت
ناسرا لەلای خەلکی كەم حورمەت دەبێت.

خۆتان لە سەیرکردن بە حەزەوه بپاریزن، چونكە ئەو جۆرە تەماشاكردنە تۆوی گوناھ
بە زەمەینە دلی نێوەدا دەوشیئێت، و سەرئەنجامەكەی لە دونیا و دواڕۆژدا
ناپەسەندە، خۆتان لە سوێندی درۆ بە دووربگرن، چونكە ئاوەدانێ وێران دەكات و
بەرەكەتی مال و نایین ناھێلێت.

ھاوار بە حالت، مائەكەت بە سوێندی درۆ ساغدهكەیهوه و دینەكەت دەدۆزێنی،
گەر تۆزێك نەقلت ببوایە ئەوه لە خودی خۆیدا زیانیكی گەورەیه، سوێند دەخۆیت و
دەلێیت: سوێند بە خدا لەم شارەدا وەك ئەم شەكەنەیی من بوونی نییه و لای كەس
بەدەست ناكەوێت، سوێند بە خدا ئەوەندە و ئەوەندە دەهێنێت، سوێند بە خدا
نرخەكەی ئەوەندە و ئەوەندە لەسەر خۆمە، لەگەڵ ئەوەش تۆ لەو قسانەدا درۆ دەكەیی،
پاشان شاھەتی درۆ دەدەیی و سوێند بە خدا (عزوجل) دەخۆی كە تۆ كەسێكی
راستگۆی، بەم نزیكەنە كوێری و چاوێشە رووت لێ دەكات، لەبەردەستی
خودا (عزوجل) خاوەنی نەدەب بن -خودا رەحمتان پێ بكات- هەركەس بە ئادابی شەرع
نەدەب وەرنەگرێت ناگري رۆژی دوايي نەدەبی دادەدات.

پرسیارەكەریك پرسیاری لێكرد و وتی: نایا هەر كەس ئەو پێنج خەسلەتە تێدا
بێت یان بەشێك لەو پێنج خەسلەتە تێدا بێت حوكم دەدرێت بە بەتالێبونەوهی
رۆژوو كەیی و دەستنویزەكەیی؟

فەرەمۆی: رۆژوو و دەستنویزی بەتال نابنەوه، بەلام ئەمە لەسەر شێوازی
نامۆزگاری و ناكاداركردنەوه و ترساندن ھاتوو.

ئەیی گەنج، لەوانەمە سەبەینی بێت و تۆ لەسەر پەشتی زەوی نەمایت، یان لەوانەمە
لە كاتیكی تردا زەوی بەجێھێلێت، ئەم بیناگایەت لە چیبە؟! چەندە دلی نێوە رەقە،
نێوە وەك بەرد وان، من و كەسانی تر پێتان دەلێین و نێوە لە یەك دۆخدا، قورئانستان
بەسەردا دەخوێنرێتەوه، فەرەمۆدەكانی پێغەمبەر (ﷺ) و سیرەیی پێشینیانتان بۆ

ده خوینتریتتهوه کهچی نیتوه پهنه و ناموژگاری و درناگین و له گوناوه خوتان داپ ییت و
کرده وه کانتان ناگۆږن، ههر کهس له شویننیک ناماده بییت و ناموژگاری و یرته گیت
نهو کهسه له خراپانی نهو شویننهیه.

نه ی گهنج، سووک ته ماشا کردنت بۆ نهولیاکانی خودا (عزوجل) له کهسی ناسینی
خودایه، ده لیت نهوانه تۆمه تبارن بۆ له ناو نینه دا ناژین؟ بۆ له گهتمان داپ ییت؟
به هۆی نه زانییت به نهفسی خۆت نه م قسمیه ده کهیت، کاتینک ده لیته معریفهت به
نهفسی خۆت نییه، مه به ستم معریفهتی تۆیه به قهدر و پله و پایه ی حکمی، به
نه اندازه ی کهسی معریفهتی تۆ به دنیا و دواپۆژ قهدری دواپۆژ نه لات کهسه میتتهوه،
به نه اندازه ی کهسی معریفهت به قهدری دواپۆژ نه ناسییت به خودا کهه ده میتتهوه، نه ی
نهو کهسه ی سهرقالتی به دنیاوه، به م نزیکانه زیانۆمهندی و پشیمانی له دویب و
دواپۆژدا له سهر تۆ دهرده کهویت، پشیمانییه کان له رۆژی دواپۆژدا دهرده کهویت. رۆژی
زیانۆمهندی و رۆژی رسوا بوون و رۆژی پشیمانی و زیانۆمهندی، دادگی نهفسی خۆت
بکه بهر له هاتنی دواپۆژ، به حوکمی خودا له تۆ و به خشندهیی نهو بهر نه سهرت فرسو
مه خۆ، تۆ له خراپترین باری یاخیبوون و ههله و ستم کردن له حکمی روهستوی.
یاخیبوونه کان په یامبهری بیتاوه ږین، وهک چون تا (گهرمدا هاتن) په یامبهری مردنه، بهر
له مردن تهویه بکه، بهر له وهی فریشتهی رۆح کیشان رووت نی بکت.

نه ی گهنجینه، تهویه بکه، نابین خودا (عزوجل) به بهلا نیتوه تاقیده کهتتهوه ته کو
تهویه بکه، بهلام نیتوه تهویه ناکه و بهردوام دهین له سهر یاخیبوون له خودا که نه
دانهیهک له م سهرده مه دا رووبه پروی بهلا و ناخۆشی دهیتتهوه، درۆ کردن نه قهسته سهر
نیعمهت، سزایه که بۆ گونا هان نهک زیادهیهک له پله و پایه و ریزه داری، دهستبه
تاقیده کهیتتهوه بۆ نهوهی له لای مهلیکی خویان پله و پایه یان پله ییت. نهو له گهر
خودا نارام ده گرن، چونکه روهی پاک ی خودایان دهوینت، گهر نه مه یان سۆنیر و نهو
بوو نهوا مهلیکیان به دهست هیناوه، گهر نه مه یان بۆ به دهست نه هات داو ږیر و به
نهوان له تیاچووندا، خودایه تیاچوون نه ییت، داوی تریکی له تۆوه ده کهمین، داوی
سهر کردنی تۆ ده کهمین له دنیا و دواپۆژ، له دنیا دا به داپ و له دواپۆژدا به چو.

خه لکینه، له ره جهتی خدا (عزوجل) و دهر وی نهو بیهیوا مهب، چونکه بهر وی
خدا زور نریکه، بیهیوا مهب، چونکه بهر دیهینه بریتیه له خدا (عزوجل):

﴿لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُخْدِتُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾ (١) الطلاق: ١

له بهر له راهه که، چونکه بهر له گه ل نارامگرتن بنچینه ی هه موو خیریکه، بنچینه
پتفه مبه راهه تی و په یام و مه عریفه و خو شه ویستی بریتیه له بهر له، گه له سر بهر
نارام نه گرت بنچینه و بناغه یه کت بهر نییه، بینا له سر بنچینه و بناغه
را ده و ستیت، هه رگیز مالیکه دامه زراوت له سر سهرنگو تیلکینکی فشه ل بینیه؟ نه
بویه له بهر له و نافه هه ل دیت له بهر نه وه ی پتویستت به ویلایه و مه عریفه و
نریکی له خدا وه (عزوجل) نییه، نارام بگره و کاریکه تا کو دل و نهیته و روح
بیهیت بهر ده رگای نریکی له په روه ردگار (عزوجل)، زانایان و شه ولایا و نه بدل
میرا تگرانی پتفه مبه ران، پتفه مبه ران (علیهم السلام) نهو که سانه مامه له
بهنده کان له گه ل خودای خویان رتکده خه، نهو خه لکانه بانگ ده که، باوه ردار ته نه
له خدا (عزوجل) ده ترسیت و رجای ته نه له لای نه وه، له دل و نهیته هتزی
پتفه خه روه، چون دلای باوه رداران به خدا (عزوجل) به هتیز نابیت له کاتیکدا نه وان
دلایان بر دوه ته خه مته تی خودا؟ بهر ده و ام نهو دلانه له لای خودا ده میتنه وه
جه ته کانیش له سر زه وی، خودا (عزوجل) ده فهر مویت:

﴿وَلَا تَهْتَفُوا بِأَنفُسِكُمْ أَن تَحْبِرَ لَبَّائِكُم مِّنْهُنَّ أُولَٰئِكَ لَبُّوا بَعْدَ عَزَاظِكُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِسُونَ﴾ (٢٧) ص: ٤٧

له نار نه هلی سهرده و خانه واده یاندا هه لده بهر تریتن، مانا کانیاں جیاده کرتنه وه و
بینا کانیاں سوورانی ده بن، بهر نه مبه سته یه له خه لکی جیابونه ته وه و له
ده قپتیه گه روه کان زوه دیان کردوه، بهر وه پتفه وه هه نگاو هه لده گرن و گیا له دواپانه وه
ده روت، گه رانه بهر نه وان نییه، و به ته نه یه وه هه رگریان په یدا کردوه، ویرانه و
بیابان و که نار ده ریا و چوله وانی و سارایان هه لبارد، نه ک ناوه دانی، له روه کی
بیابانه کان ده خوند و له جو که ناوه کان ده خونه وه، نارام ده گرن له سر درنده کان، له
جینگه دایه دلایان له خدا نریک ده بیتنه وه و هه رگری پتفه په یدا ده که، بینای نه وان له سر

بینای پیغمبران و صادقان و شهیدان بیناکراوه، ماناگانیان هر بهو جزره لهسر
ماناگانی نهوان وهستاون، بهردهوام به شمو و رۆژ له خزمهتی نهواندان، تهنهایی و
ناسودهیی موشتاقان و نارامی و خۆشی هۆگران تهنها به خوداوهیه (عزوجل).

نهی گهنج، ههردهبی شیرینی و تالی و چاکی و تینکچوون و پاکی و لیتلی بوونیان
ههیت، گهر پاکی و روونی تهواوت دهویت شهوا دلت له خهتکی جیابکهروه و
پهیهستی بکه به حهقهوه (عزوجل)، له دونیا جیابکهروه و واز له خانهواده کت بهینه
و رادهستی پهروهردگاری خۆیان بکه و دلت له ههمووان رووتبکهروه و وهره دهرهوه،
له دهرگای دواپۆژ نزیکهبهروه و پاشان بچۆره ژوورهوه، گهر پهروهردگاری خۆت تیدا
نهینییهوه شهوا به ههتهاتن لیتی وهره دهرهوه بۆ شهوی نزیکی له شهو به دهست
بهیتیت، گهر خودا ببینییهوه ههرجی پاکی و روونی و ناسودهیه دهیبینییهوه،
نهوانی خودایان خۆشدهویت به هیچ شتیکی تر نایگۆرهنهوه، به ههشت خانهی نهوانیه
به دواي پله و پایه دا وێلن، خانهی بازرگانه گانه، دونیایان به به ههشت فروشتووه، بۆ
نهو مه بهسته خودا (عزوجل) دهفرمویت:

﴿وَفِيهَا مَا شَتَّاهِ الْأَنْفُسُ وَلَكِنَّ الْأَعْيُنَ﴾ الزخرف: ٧١

نایه ته که ناماژهی به دل و نهینی و مانا نه کرد، به ههشت بۆ شهو که سانهیه به پۆژوو
دهبن و شهو نوێژ ده کهن، بۆ شهو که سانهیه وازیان له ههموو شت هیتاوه و زوهیدیان له
حهز و تام و چیژه کان کردووه، رۆژوویدک به رۆژوویدک دهفرۆشن، بیستانیک به بیستانیک
دهفرۆشن، خانوویدک به خانوویدک، کارم له ئیوه دهویت به بی قسه کردن، که سی عاریفی
کارکمر بۆ رووی خودا (عزوجل) دهزگای ناسنگه ریه و ههموو شتیکی لهسر ده کوتن و
نهو به دهنگ نایهت، زهویه که له سهری ده پۆن و گۆرانی به سهردا دیت و ئالوگۆر ده بیت
به بی شهوی دهنگی لیوه بیت، دۆستانی خودا تهنها خودا (عزوجل) ده بینن، تهنها له
شهوه ده بیستن، نهوان و یژدانیان ههیه به بی زمان، نهوان ریتا و یاسان و به هه می شهیی
بهو جزره ده میتننهوه، کاتیک خودا (عزوجل) بیهویت ناویان بلاوده کاتهوه و
دیانهستیت، به بی ویستی خۆیان و یژدانیان دهیتننه سهر زمان وه که شهوی
به نهکرابن، مه لیک به دهستی سۆز و بهزهیی خۆی نهوان ده بات بۆ لای خۆی، تهنها بۆ

خۇي دايانده، پىرىت و پىكىيان دەھىتىت نەك بۇ كەسانى تىر، بۇ خۇي خۇي بەدىر
دەھىتىت وەك چۇن موساى (عليه السلام) بۇ خۇي بەدىھىتا و پىتى فەرموۋ:

(وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ) ﴿٤١﴾ طه: ٤١

ناسودەیی بەبێ ماندبوون، هۆگری بەبێ نامۆبوون، نیعمەت بەبێ ناخۆشی،
دلخۆشی بەبێ دلتەنگی، شیرینی بەبێ تالای ژیان، مۆلک و دەسلەت بەبێ تیاچوون.

(مِنْ أَمْرِكَ الْوَلِيَّةُ لِلَّهِ الْكُفْرُ: ٤٤)

هەر کەس گەشتە نەم حالەتە ناسوودەیی بۆ پێنشدە کە ویت، بەلام لە گەڵ نەوێ تو
لەسەریتی لە دنیا دا ناسوودەیی نابینیتەو، چونکە خانەمی لیلی و خانەمی نافەتە و
هەر دەبێ لینی بێتە دەرەو، بۆیە لەسەرته لە دل و لە دەستت دنیا دەریکە، گەر
لات گران بوو لە دەستت دەریکە، ئەوجا لە دلت دەریکە، پاشان کە بەهێز بوو لە
دەستت دەریکە و بێدە بە هەزاران و گەدایان کە بریتین لە خانەوادەیی حەق (عزوجل)،
لە گەڵ نەوێش لە دنیا دا هەندێ شت بۆ تو هەیە هەر دەبیت دەستی بۆ بێی و
لە دەستت نەچن، یە کسانە دەوڵە مەند بیت یان هەزار، زاھید بیت یان دنیا پەرسە،
تەندروستی دل و نەینی تو و پاکی تیان بە فێروونی زانست و کردار کردن بە زانست و
نیخلاص لە کردار و صدق لە داوی حەقدا (عزوجل) بە دەست دین.

نهی گه‌نج، نهو قسەت نه‌یستوه که ده‌لێت: فێربیه و پاشان که‌ناری‌گه‌ره، به‌ فیه‌قی
 ناشکرا ناشنا بیه و پاشان بو فیه‌قی ناوه‌وه گو‌شه‌نشین بیه، به‌م ناشکرا کار بکه‌ تا
 کردار له‌ زانستیک (زانستی دێ) نزیکت ده‌کاته‌وه که‌ یێشتر نه‌‌ترانیوه، شه‌م زانسته
 ناشکرا رۆشنایی ده‌ره‌وه‌ی مرۆقه، رۆشنایی ناوه‌وه‌ش ناوه‌وه‌ رووناک ده‌کاته‌وه، شه‌وه
 نووریکه‌ له‌ نینوان تو و په‌روه‌ر دگا‌ردا (عزوجل)، هه‌رکات به‌ زانسته‌که‌ت کار ده‌که‌ی
 رینگه‌که‌ت له‌ حق (عزوجل) نزیکه‌‌یه‌تته‌وه و ده‌رگا‌که‌ له‌ نینوان تو و خودادا به‌‌مرین
 ده‌بیت و نه‌وه‌ ده‌رگا‌به‌ی تایبه‌ته به‌ تو ده‌‌خه‌رتیه‌ سه‌‌ریشته‌.

﴿رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حُكَّاءٌ وَفِي الْآخِرَةِ حُكَّاءٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٥٥﴾﴾

البقرة: ٢٠٩

پيشخستنى دواپوژ به سهر دونيادا

شەوى سيشەممە لە مەدرەسە كەى ٤/ ذي القعدة ١٤٤٥ هـ شەيخ عبدالقادر خودانى رازى بيت) فەرمووى:

ئەى گەنج، دواپوژ پيش دونيا بچە، چونكە هەردوو كيان بە دەست دەهيتيت، بە ئە
گەر دونيا پيش دواپوژ بچەى وەك سزايەك بۆ تۆ - هەردوو كيان دەهيتيت، چون دەهيت
بە شتىكەوه خەريك بيت فەرمانت پيش كراوه، گەر بە دونياوه سەرقات نەهيت خودا
كۆمەكى خۆى بۆ تۆ رهوانە دەكات و سەرگەوتنت پيش دەهيتيت و كەتى دەستەردن بۆ
دونيا بۆ تۆ ديارىدەكات، گەر شتىك ئە دونيا بە دەست بەهيتيت بەرەكەتى تينا
دادەنريت، باوەردار بۆ دونيا و دواپوژى كاردەكات، بۆ دونيا كار دەكات بەو ئەندازەى
پيشى پيشەتى، بەوەندە قەناعەت دەكات وەك توشووى كەسكى موسافىر، زۆر
لە گەل خۆى هەلناگریت، كەسى نەزان هەموو خەم و پەژارەى كى بریتىيە ئە دونيا،
كەسى عاريفيش هەموو خەم و پەژارەى كى بریتىيە ئە دواپوژ و شەوچە مەولای
خۆى (عزوجل)، گەر كۆلیرەكە ئە دونيا كۆتە بەر دەست و نەهست مەلەتینى ئە گەر
دەكردى و حەزەكان داوايان دەكرد ئەوا تەماشای بکە بزانە دەتوانى نەهست و حەزە
بشكىنى و كۆلیرەكە ئە گەل كەسانى تر ئەت بکەيت، تۆ سەرگەوتن بە دەست
ناهيتيت تا رقت لە نەفسى خۆت دەهيتتەوه و ئەهيتتەوى خودا (عزوجل) دەستەردى
دەكەيه سەر، صادیقان هەندىكيان هەندىكى تریان دەناسنەوه، هەريە كەيان بۆنى صدق
و قبول لەو تریان دەكات، ئەى ئەو كەسى ئە حق (عزوجل) و صادیقان ئە بەندەكانى
خودا كۆچت كەردووه و رووت ئە خەلكى كەردووه و بە هۆى ئەوانەوه هاوالت بۆ خودا
داناوه تا كەى روو لەوان دەكەى؟ ئەوانە چ سوودىك بە تۆ دەگەيەن؟ زيان بە دەستى

نهوان نییه، قازانج و پیته‌خشین و لینگرتنه‌وه له‌لای نهوان نییه، له‌و شتانه‌ی بو زیان و قازانج ده‌گه‌پرته‌وه هیچ جیاوازیه‌ک نییه له نیتوان نهوان و بیگیاناندا، یه‌ک مه‌لیک و یه‌ک زیانبه‌خش و یه‌ک سوو‌ده‌به‌خش و یه‌ک بزوتنه‌ر و وه‌ستینه‌ر، یه‌ک زالکمر و یه‌ک رامه‌ینه‌ر و یه‌ک به‌خشر و یه‌ک لینگره‌وه، دروستکهری رۆزیده‌ر بریتیه له خودا (عزوجل)، نه‌و دیرینی ههره‌ری هه‌میشه‌یه، نه‌و به‌ر له دروستکراوه‌کان بوونی هه‌بووه، به‌ر له باب و باپیران و دایکان و ده‌وله‌مهندانی ئیوه بوونی هه‌بووه، نه‌و دروستکهری ناسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له نیتوانیاندایه.

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (الشورى: ١١)

هاوار به حالتان، نهی دروستکراوه کانی خودا، به دروستی دروستکهری خوتان ناناسن، گهر له رۆزی دوايیدا شتینکم له لای خودا (عزوجل) هه بیته کۆله کانتان له یه کهمین کهستانهوه تا دواهمین کهس هه لده گرم، نهی نهو که سهی به سهر مندا ده خوینییهوه به ته نهها به سهر مندا بخوینییهوه، به بی نه هلی ئاسمانه کان و زهوی، هه رکهس به کاره کانی خۆی هه لده ستیت ده رگایه ک ده که ویتته نیتوان نهو و خودا (عزوجل) و دلی لیهوه ده چیتته ژوره وه، به لام تو نهی زانا سه رقالی وتیوتیت، به زانسته کهت مال و سامان کۆده که یه وه، بۆیه ته نهها رووالهت ده که ویتته به رده ستت نه ک مانا، گهر خودا خیری بۆ یه کینک له بهنده کانی بویت فیری ده کات، و پاشان کردار و ئیخلاصی ئیلهام ده کات، له ویره لینی نزیکده بیته وه و نزیکسی ده کاته وه و مه عریفه ی پی ده به خشیت و زانستی دلانی فیر ده کات، نهیتنی و په نهانی له ناو خه لکیدا پی ده به خشیت، وه ک چون موسای (علیه السلام) هه لبارد و له خۆی نزیک کرده وه نهویش هه لده بژیریت و نزیکسی ده کاته وه.

﴿رَأَيْسُكُمْ لَكَ لِنَقُولِ﴾ طه: ٤١، ٤٢ خمر

بۇ ھەزەكان و چىز و توپەھات، نەك بۇ زەوى و بۇ ئاسمان، نەك بۇ بەھەشت و شاگر،
نەك بۇ مولك و تياچوون، ھىچ شتىك نايىت بۇ لای من كۆتوبەندت بىكات،
خەپزۇكەر (سەرقالىكەر) نايىت سەرقالىت بىكات، رووالەتتىك نايىت نەسیرت بىكات،
دروستىكراونىك نايىت لە منت دابىرىت، ھەزىك نايىت لە منت بىتىياز بىكات.

زیان و
لیک و
سیدک
له له
سوونی
، نمو

نۆتان
ن له
مندا
ئەس
(ل) و
کەت
گەر
صی
پی
پی
ویش

نەك
اگر،
ات،
ات،

نەى گەنج، بەهۆى ياخيبيوونىكەوه نەنجامت داوه له رهحمەتى خودا(عزوجل) بېتھيوا
مەبە، بەلكو پيىسى پۆشاكى نايىنت بە ئاوى تەوبە و دامەزران لەسەر تەوبە و
نېخلاص تيايدا بشۆ، ئەوجا بۆنى خۆشى مەعريفەت بەدە لە پۆشاكى نايىنت، لەو
شەينەى تۆى تىكەوتووى خۆت بپاريزە، چونكە هەركات لا بەلايدا دەكەيهوه دەرندەكان
له دەورى تۆن، و نازارەكان رووت لى دەكەن، خۆتى لى لايدە و بە دل بگەيرتەوه بۆ
لاى حق(عزوجل)، بە سروشت و حەز و نارەزوو شت مەخۆ، بە دوو شايەتى راست و
دروست شت بخۆ، نمو دوانەش بریتين لە كىتاب و سوننەت، پاشان دوو شايەتى تر داوا
بکە، نمو دوانەش بریتين لە دلى تۆ و کردارى خودا له تۆدا(عزوجل)، گەر كىتاب و
سوننەت و دلت مۆلەتياندا تەماشای شايەتى چوارەم بکە كە بریتييه له کردارى
خودا(عزوجل)، وەك نمو كەسە مەبە بە شەودا دار و چلۆچيتو كۆدەكاتەوه و نازانیت
چى دەكەوتتە بەردەست، نمو كات دروستكەر و دروستكراو دەست بۆدەبات، نمو كارە
بە رووالەت و ئاواخواستن و زۆرلەخۆکردن نىيە، بەلكو نمو كارىكە له سينەدا
نيشتەجى بسووه و کردارەكان بەراستى دەگەيرنن، واتە كارىك شەنجام دەدات كە
مەبەست پى رووى پاکی خودايە.

نەى گەنج، عافىيەت لەوه دايە واز له داواى عافىيەت بهيتنى، دەولەمەندى له
وازيهتاندایە له داواى دەولەمەندى، دەوا و دەرمان له واзиهتاندایە له داواى دەوا،
هەموو دەوايەك له رادەستکردنى حق(عزوجل) و برىنى هۆكار و دەرکردنى نەربايدايە
لەناو دل، دەرمان له يەكتاپەرستيدايە بە دل ئەك تەنها بە زمان، يەكتاپەرستى و
زۆهد بە جەستە و زمان نىيە، يەكتاپەرستى له دلدايە، زۆهد له دلدايە، تەقوا دلدايە،
مەعريفە له دلدايە، زانست بە حق(عزوجل) له دلدايە، خۆشەويستى خودا(عزوجل)
له دلدايە، نزىكبوونەوه له نمو(سبحانه وتعالى) له دلدايە، كەسيكى ژيرومەند بە،
هەرسەبازى مەكە و زۆرلەخۆکردن وازليبهيتنە، تۆ له هەوسەبازيداي و زۆرلەخۆدەكەى
و درۆ و ریا و دوورپووى نەنجام دەدەى، هەموو ئاواتى تۆ راكيتشانى خەلكييه بۆ لاى
خۆت، نمو نازانیت هەركات بە دل هەنگاوينك بۆ لاى خەلكى هەلدەگریت له
حق(عزوجل) دوورده كەوييهوه؟ بانگەشەى نمو دەكەى تۆ بەدواى حەقدا(عزوجل)

عمودالٰی له کاتینکدا تۆ به دوای خهلکدا عمودالٰی، نمونهی تۆ وهك شهو کهسه وایه که ده لیت: ده مهوینت بچم بۆ مهکه کهچی روو له خوراسان دهکات، بۆیه له مهکه دورده کهوینتهوه، بانگهشهی شهو ده کهی دلت له خهلکی هاتووته دهرهوه له کاتینکدا تۆ لییان دهترسی و رجات پییان ههیه، رووالهتت زوهده و ناوهوت ههزه، رووالهتت ههقه و ناوهوت خهلکی، شهم کاره به وتنی زمان شه نجام نادریت، شهم حالته خهلک و دنیا و دواړۆ و به گشتی ههرشتیکی تر جگه له خودای تیدا نییه، شهو یه که و تنها یهك قبول دهکات، شهو یه که و هاوهل قبول ناکات، شهو شهو کهسه یه کاروباره کانی تۆی له دهستدایه و بهرته یان دهبات، هه موو خهلکی دهسته وسانن، زیان و سوودت پی ناگه یه نن، تنها خودا (عزوجل) شهو کارانه له سهر دهستی شهوان جاری دهکات، لهوانیه له تۆ و لهواندا جاری بکات، قهلهم له زانستی خودادا (عزوجل) به سهر تۆ و شهوانیه له دهووبه ری تۆدان جاری بوه، یه کتاپه رستانی بۆ خودا صالح به لگهی خودان له سهر هه موو دروستکراوه کانی، هه یانه له پرووی ناوهوه و دهرهوه له دنیا رووتده بیتهوه، ههشیانه تنها له پرووی ناوهوه له دنیا رووتده بیتهوه، له ناوهوه یان ههق (عزوجل) شتیک له دنیا نابینیتتهوه، شهو دلانه کۆمه لیک دلی پاک و بیگهردن، ههه کهس بتوانیت دلی بهو جزره لی بکات مولکیان له ناو خهلکیدا پی دهدریت، شهو کهسه نازای پالنه، نازا شهو کهسه یه دلی خۆی له ههچی شته جگه له خودا (سبحانه و تعالی) پاک کردووتهوه و له ده رگای دلیدا به شمشیری تیژی یه کتاپه رستی و شه رعهوه وهتاره و رینگه نادات شتیک له دروستکراوه کان بچنه ناو دلییهوه و له گهل وه رگپیری دلان (خودا) نیشته جی بن، شه رع^۱ رووالهت و دهرهوه پاک ده کاتهوه، یه کتاپه رستی و ناسینی خوداش ناوهوه پاک ده که نهوه، له گهل تۆمه، له نیتوان وتیان و وتمان هیچ سهوز نابیت، ده لینی شهو هه رامه و خۆت شه نجامی ده دهی، شهوه هه لاله و خۆت به کاری ناهینیت، تۆ هه وه سبازیت له ناو هه وه سبازیدا، له پیغه مبه ری خوداوه (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) فهرمووی: ((یهك جار وهیل بۆ نهزان و ههوت جار وهیل بۆ زانا))^۲.

^۱ (شه شونه دا مه بهستی فیهقه).

^۲ لا اصل له. روی محوه بلفظ آخر.

بهك وهيل بۆ نه زانتيك بۆچى نه يزاني، بهلام حموت جار وهيل بۆ نمو زانا چونكه زاني
 و كارى پى نه كرد، بهره كه تى زانستى لى هه لگيرا، و زانسته كه وهك به لگيهك
 لهسرى راستبوويهوه، زانست فترېبه و پاشان كارى پى بكه و نهوجا به گۆشه نشيني
 خۆت له خهلكى كه نارگير بكه و به خۆشه ويستى خوداوه (عزوجل) سمرقال بيه، گهر
 نههاكه وتنهوه و خۆشه ويستيت بۆ هاته راسته نهوا خودا تۆ له خۆى نزيكده كاتهوه و
 نيابدا فهنات دهكات، پاشان گهر خودا ويستى ناشكرات دهكات و ناوبانگت پى
 دهكات و بۆ خهلكى ده رتده خات و دهگيترتتهوه بۆ دهستبردن بۆ بهشكان، فرمان به
 با دهكات و له ديوارى خهلو هكاكهت هه لدهكات و ويرانى دهكات، بۆ خهلكى تۆ
 ناشكرا دهكات، نهوكات تۆ به خوداوه لهناو خهلكيدا ده ژيت نهك به خۆتهوه، بهشى
 خۆت وهرده گريست به پى هه لپه ي نهفس و سروشت و شاره زوو، دهگيترتتهوه بۆ
 بهشكانت بۆ نهوه ي ياساى كار كردنى له تۆدا پوچ نه بيتتهوه، بهشكان وهرده گريست و
 دلت له گه ل حه قدايه (عزوجل)، گوڤيگرن و كاريكهن نهى نمو كه سانه ي به
 حهق (عزوجل) و دۆستانى خودا نه زانن، نهى نمو كه سانه ي تانه له خودا و له دۆستانى
 خودا ده دن، حهق بريتييه له حهق (عزوجل)، پوچ بريتييه له ئيوه ي دروستكراو، حهق
 له دلائ و په نهان و مانادايه، پوچيش له نهفس و شاره زوو و سروشت و بهندوباو و
 نهريت و دونيا و ههر شتيكى تردايه جگه له خودا (عزوجل)، نم دله سمر فزاي
 به دهست ناهيتيت تا پيوهست ده بيت به نزيكى له خوداوه (عزوجل)، نمو خودايه ي
 ديزين و ههره مري و هه ميشه ي و هه تاهه تايه، شانسانين مه كه نهى كهسى دووروو،
 تۆ له م مهيدانه دا خيريكت بۆ نيه، تۆ بهنده ي نان و پتخور و شيريني و پزاشك و
 نمپ و دهسه لاته كه تى، دلى صادق كوچ له خهلكى دهكات و ده چيت بۆ لاي
 حهق (عزوجل)، له ريگه دا شتگه ليك ده بينيت سه لاميان لى دهكات و به پالياندا
 گوزهر دهكات، زانايانى كار كهر به زانسته كه يان نوڤته رانى پيشيني چاكانن، نهوان
 ميدانگري پتغه مبه رانن، نهوانه ن له پاشين كه به "اولو بقه" ناوبراون، نهوانه پيشى
 خهلكى ده كهن و فرمانيان پى ده كهن به ناوه دانكر دنهوه له شارى شمر عدا، و
 نهه يان لى ده كهن له ويرانكارى لهو شاره دا، له رۆژى دوايدا نهوان و

پينغه مېرآن (عليهم السلام) كود بڼه وه و پاداشتي خويان له پوره دردگار (عزوجل) ودرده گرن، خودا نمونده نو زانايه كې كار به زانسته كې ناكات له م نايه ته دا نامه پيداوه: ﴿كَمَثَلِ الْجَمَارِ يَتَحْمِلُ أَسْفَارًا﴾ الجمعة: ٥

نه سفار بريتيه له كتيبي زانست، نيا گوډريژ سوود له كتيبي زانست ودرده گرن؟ تنها ماندوويون و شه كېتيان ليوه دروينه ده كات، هر كهس زانستی زياد بوو پتويسته ترسي له پوره دردگاري (عزوجل) زورتر بيت و زورتر گوډرايه لي بكات، نه نو كسې بانگه شه زانست ده كې كوا گريانت له ترسي خودا (عزوجل)؟ كوا خوپاريزي و ترست؟ كوا دانانت به گوناوه كاندا؟ كوا بمرده و امبونت له رووناكييه وه بؤ تاريكي له گوډرايه لي خودا (عزوجل)؟ كوا نه د بېدادانت بؤ نه فسي خوت و تيكوشان له گه لي له پيناوي حمدا (عزوجل) و دوژمنايه تي كردني؟ تو هم مو همول و خوزگيه كت بووه به كراس و جبه و ميزره و خواردن و هاوسه ريكردن و دروست كردني خانو و ريزه دوكان و دانېشتن له گمل خلكي و هوگري پيانه وه، همول و خوزگت له هم مو نه جوړه شتانه كه ناگير بكه، گمر به شي تو له وانه دا بووني هميت له كاتي خويدا روت لي ده كات، دلت له ماندوويوني چاوه پواني و كولي قورسي هله پد كردن رزگار بكه و له گمل حمدا (عزوجل) راسته مروه، نه ماندوويوني تو له پای چي له پيناوي شتيك كه پراوه ته وه.

نه گه نچ، خه لوه ته كه تينكچووه و دروست نييه، پيسه و پاك نييه، من نازام چي به تو بكم؟ دلت به كتاپه رستي و نيخلاصي تندا دانه مه زراوه، نه نو كه سانه خوتوون، خودا له نيوه بېناگايه و ناخه و نيت، نه نو انه پشنتان هلكردووه، نيوه پشنتان لي نه كراوه، نه نو انه خوداتان له بير كردووه، نيوه له بير نه كراون، نه نو انه وازقان له كاري چا كه هيناوه، نيوه وازقان لي نه هينراوه، نه نو انه نه زان به خودا و پينغه مېر (ﷺ) و نه انه پيشكه و توون و نه انه دواكه و توون، نيوه وه ته ختمه كي فرېدراون و بدي كاري هيچ شتيك نايه،

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (٢٠١)

البقرة: ٢٠١

نه هیکردن له دوو پووی

بەیانى رۆژى ھەيئىنى لە مەدرەسەكەى ۷/ذى القعدة/ ۱۴۰۵ھ، شىنخ عبدالقادر(خودا
لىنى رازى بىت) فەرەمۇوى:

ئەي دوورۇو، داوامە لە خودا زەوى لە تۆ پاكيكاتەو، دوورۇويە كەت بەس نىيە دەستداهەتە غەيبەت كەردنى زانايان و دۆستانى خودا و صالحان بە خوارەنى گۆشتى ئەوان، تۆ و برا دوورۇو كەنت بەم نزيكانە كرم زمان و گۆشتى جەستەتان دەخوات و پارچە پارچەتان دەكەن، زەوى لە باوەشتان دەگریت و وردوخاشتان دەكات و وەرەتان دەگيرت، هەركەس گومانی باشى بە خودا (عزوجل) و بەندە صالحەكانى خودا نىيەت و تەوازوعيان بۆ نەویتیست سەرفرازی بۆ نىيە، بۆ تەوازوعيان بۆ نەویتیست لە كاتىنكا ئەوان سەركردە و فەرماندەي راستەقىنەن، تۆ چیت بەراورد بە ئەوان؟ (عزوجل) دامەزران و هەلوەشانى داوەتە دەست ئەوان، بەوانەو ناسمان باران دەباریتیست و زەوى شین دەبیت، هەموو خەلكى رەغیبەتى ئەوان، هەریە كەیان وەك چىايەك وایە باپەشى نافەت و موسیبەتەكان نایانەیتنە لەرزە و هەژان، لە شوینی یەكتاپەرستى و رازیوونی خویان لە مەولا (عزوجل) نایانیزوینن، داوا بۆ خویان و بۆ خەلكى دەكەن، بۆ لای خودا بگەڕێنەو و تەوێبە بكەن و لە نیتوان خۆتان و خودادا دان بنیتن بە گوناھەكاندا و لەبەردەستى بپارینەو و بۆی گەردنكەچ ببن، چ شتىك لەبەردەستى نێو دایە؟ گەر بتانزانىبايە چ شتىك چاوەروانتان دەكات ئەوا دەكەوتنە سەر بارىك جىاواز لەمەى نێوئى لەسەرە، لەبەردەم حەقدا (عزوجل) خاوەنى ئەدەب ببن وەك چۆن ئەوانەى پێش نێو خاوەنى ئەدەب بوون، نێو بەراورد بە ئەوان نێو مووك و شافەرەن، نازايتەتان ئەو كاتانەيە نەفس و ئارەزوو و سروشتان فەرمانتان پى دەكەن، نازايتەتى

له نایندا له جینه جینکردنی مافه کانی خودادایه (عزوجل)، قسه ی حه کیمان و زانیان به سوک تماشاشا مکه، چونکه و ته کانیان دهوایه و وشه کانیان بهری وهی خودایه (عزوجل)، له نیوان نیوه دا به رووالهت (له دهروه) پیغه مبهرتک بوونی نییه تاگو شونی بکهون، کاتیک شونی شوینکه وتوانی راسته قینه ی پیغه مبهرت (ﷺ) ده کمون وه نهوه وایه شونی پیغه مبهرت (ﷺ) کهوتن، کاتیک نهو کهسانه ده بینن وه نهوه وایه پیغه مبهرتان (ﷺ) بیی بیت، شونی زانیانی خاوهن تهقوا بکهون، گهر هاوه لیثان کردن ده بیت به بهره کت له سدرتان، هاوه لی نهو زانیانه مکه کن کار به زانسته که بیان ناکمن، چونکه گهر هاوه لی نهوانه بکه کن ده بیت به شوومی له سدرتان، گهر هاوه لی که سینکت کرد له تهقوا و زانستدا له تو گهره تر بوو هاوه لی کرده کت ده بیت به بهره کت له سدرت، گهر هاوه لی که سینکت کرد له ته مه ندا له تو گهره تر بوو به لام تهقوا و زانستی نه بوو - هاوه لی تو له گه لی ده بیت به شوومی له سدرت، بو خودا (عزوجل) کار بکه، نهک بو که سینکی تر، بو خودا واز له شتیک بهینه نهک بو که سینکی تر، کار کردن بو که سانیگه جگه له خودا بیتاوه ریبه، وازه تان له کاریک بو که سانیگه جگه له خودا ریبه، هر کهس نه مه نه زانیت و جگه له مه کاریک تر نه نجام بدات نهو کهسه له هوه مسبازیدایه، بهم نریکانه مردن رووت لی ده کات و هوه مسبازیه کت کوتایی پی ده هینیت.

هاوار به حالت، به پهره ردگار هوه پدیوه ست به و له دلهوه له کهسانی تر دابری، پیغه مبهرت (ﷺ) ده فرموت: ((نهوه ی له نیوان نیوه و پهره ردگاری نیوه دایه جینه جینی بکه کن به خته وهر ده بن)).^۱

نهوه ی له نیوان نیوه و پهره ردگار دایه ریکی بخن و دلی صالحان رابگرن. نه ی گهنج، گهر جیاوازیت بینیده وه له نیوان ده وله مه ند و هه ژاردا له باری رووتیکردنت نهوا سه رفرازی بو تو نییه و به دهستی ناهینیت، ریز له هه ژارانی سارامگر بگرن و فم و بهره کت له خویان و دانیشتن له گه لیان وهر بگرن.

^۱ رووه این ماحه

پیتغه مبسر (ﷺ) ده فرموت: ((هه ژارانی نارامگر نه هلی مه جلیسی ره جانن له رۆژی دوایدا))^۱.

له نه مېرۆدا نه هلی مه جلیسی خودا به دله و له رۆژی دوایدا به جهسته، نهوانه نهو کهسانه له دونیادا دلیان زوهدی کرد و پستی هه لکرد له جوانییه کانی دنیا و هه ژاریان به سهر دهوله مه ندیدا هه لېژارد و نارامیان گرت له سهری، کاتیک نه مه میان بۆ تمواو بوو دواړۆژ چوو داخواریان و خۆی بۆ نمایش کردن، نهوانیش په یوه ست بوون به دواړۆژ هوه، کاتیک نه مه ویهان به دهسته هینا بینییان دواړۆژ شتیکه جیا له پهروه ردگاریان (عزوجل)، بۆیه خۆیانیان لێ که نارگیر کرد و پستی دلیان له دواړۆژ وهرگیرا و لیتی هه لتهاتن، نهوهش وهک حمایه که له حق (عزوجل)، چۆن له گم شتیک جگه له پهروه ردگار رادهوستن و سوکنایان له دروستکراوهوه بۆ دیت و هۆگری پینوه پیدیدا ده کهمن؟ کردهوه چاکه کان و هه موو نهوهی نه غامیان دابوو رادهستی دواړۆژ کرد و پاشان به باتی صدق روو به مه ولایان (عزوجل) دایان له شقهی بال، قهقهه کیان به جیهینلا، له قهقهسی بوونی خۆیان هاتنه دهرهوه و بهروه خاوه نه کیان فرین، نهوان داوای هاوه لێ بالا (خودا) ده کهمن، داوای نهو کهسه ده کهمن یه کهمین و دواهمین و ناشکرا و په نهانه، رۆیشتن بۆ لای بورجی نزیککی له خودا، بوون به یه کیک لهوانه ی خودا دهریاره یان ده فرموت:

﴿وَلَا يَهْتَمُّ عَنْكَ لِمَنِ الْمُسْطَقَيْنَ الْآخِرَ ۖ﴾ ص: ۴۷

دلی نهوان و خهم و په ژاره ی نهوان و ماناکانی نهوان له لای نیتیه، کرۆک و ناوه رۆکیان له دنیا و دواړۆژدا له لای نیتیه، گهر نه مه بۆ دهسته یه هاته دی و تیر و تمواو بوو نایا دنیا و دواړۆژ له لایان ناسپێنهوه، ناسمانه کان و زهوی و نهوهی له نیتوانیاندا به راورد به دل و نهیننی نهوان ده پێچرینهوه، له هه رچی شته فهنا ده کهمن و به خوداوه بوون پیدیدا ده کهمن، گهر به شیکیان له دونیادا هه بیت نهوا خودا ده یان گیتیهوه بۆ مرۆقبوونیان بۆ نهوهی به شه که ی خۆیان وهریگر بۆ نهوهی زانست و

^۱ ذكره الغزالي في الاحياء، بلفظ قريب منه.

قهزای دیرین و بریاری پیشینی خودا نالوگژی به سمردا نهیهت، بویه له گهل زانستی
 خودا و قهزا و قهدهری نهودا خاوهنی نهدهبی جوانن، نهوهی پتیان ده دریت به
 ههنگای زوهد و بهجتهیلان دهستی بۆ دهبن نهك به نفس و نارهزوو و ویستهوه، له
 هه موو باریکدا حوکی ناشکرا (پابه ندبوون به شرعهوه) له لایان پارترزراوه، بهرانبر
 خه لکی به بهخشینی دونیا دهستوقاو نین، گهر بتوانن هه موویان له حق (عزوجل)
 نزیک ده که نهوه، شتیک له دروستکراوه کان و رووداوه کان له دلیاندا کیشی
 گهر دیلهیه کی بۆ نه ماوه تهوه، ههتا له دونیادا بیت په یوه ست بوونت نییه به
 دواپوژدهوه، ههتا له دواپوژدا بیت په یوه ستبوونت نییه به مه ولاره (عزوجل)، ببه به
 کارکمر و نهزانی به خهرج مه ده، تۆ په کیکی له وانهی له سهر زانست خودا گومرایی
 کردوویت، په کیکی له مافه کانی خودا نهوهیه شتیک له ماله کهت به هه ژاران
 ببه خشیت، نهوهت زانیوه صه ده که کردن مامه لهیه له گهل حق (عزوجل) که که سیکی
 دهوله مه مند و بهخشندهیه، ثایا مامه له له گهل که سیکی دهوله مه مند و بهخشنده زیانی
 لیه پهیدا ده بیت؟ له بهر خودا گهر دیلهیه که ببه خشه چیا به کت پی ده به خشیت، دلۆپتیک
 ببه خشه ده ریاهه کت پی ده به خشیت، له دونیا و دواپوژدا پاداشتت ده داتهوه.

خه لکینه، گهر مامه له له گهل حق (عزوجل) بکهن کشتوکاله کهتان گهشه ده کات و
 پاک ده بیتتهوه، رووباره کانتان ده ته قین و جاری ده بن، دره خته کانتان گهلا ده کهن و لق و
 پۆپ لی ده ده ن و بهر ده ده ن، فرمان به چاکه بکهن و نه هی له خراپه بکهن، نایینی
 خودا سهر بهن و لهو پیناوه دا پشت له هاوه لان و دۆستانان بکهن، ههر کهس له خیردا
 له گهل نهو (سبحانه و تعالی) راست بکات له ته نه های و ناشکرا و خوشی و ناخوشی و
 گرانی و هه رزانیدا راست گۆیه که ی بهرده وام ده بیت، پیوستیه کانتان له حق (عزوجل)
 داوا بکهن نهك له دروستکراوه کانی، گهر ناچار بووی له خه لکی داوا بکهی نهوا به دل
 بچه خزمهتی حق (عزوجل)، نهو ناراسته و شوین و جیگهی داوا به کهت نیلهم
 ده کات، گهر پیتان درا یان پیتان نه درا نهوه له خودا وهیه (سبحانه و تعالی) نهك له وانهوه،
 دۆستانی خودا خهم و په ژاره ی رۆزیان له دل ده کردووه، نهوه یان زانیوه له کاتی دیار
 و زانراودا بۆیان براهه تهوه، بویه وازیان هینا له داوا کردن و ده رگای مه لیکی خویان

بەرنەدا، بە چاگە و نەزىكى و زانستى خودا لە ھەرچى شتە پىتياز بوون، كاتىك نەمەيان بۇ تەواو بوو بوون بە رووگى خەلكى و وتارخوئىن بۇ بردىيان بۇ لای مەلىكى خۇيان، دەستى دىيان دەگىرن بۇ لای خودا و پۇشاكى قبول و رازىبوونىيان لەبەر دەكەن.

لە يەكىنك لە خوداناسانەو (رەحمەتى خوداى لى يىت) فەرمووى: بەندەكانى خودا (عزوجل) كە بەندايەتيان بۇ خودا ھاتووتە راستە دونىا و دواپۇز لە خودا داوا ناكەن، بەلكو ئەو (سبحانە و تعالى) لە ئەو داوا دەكەن نەك شتىكى ترن، خودايە ھەموو خەلكى ھىدايەت بەدە بۇ دەركاى خۆت، ئەمە ھەمىشە داوامە و كارەكەش لەلای خۆتە، ئەمە دوعايەكە پاداشتى لەسەر وەردەگىرم، خودا (عزوجل) لەناو دروستكراوەكانىدا ئەو نەجام دەدات كە دەپەيتت، گەر دىك دروست و تەندروست بوو پەر دەپىت لە سۆز و بەزەبى بەرانبەر دروستكراوەكان.

لە يەكىنك لە خوداناسانەو (رەحمەتى خوداى لى يىت) فەرمووى: زۆرن نەوانەى خىرى زۆر نەجام دەدەن بەلام ناتوانن واز لە گوناھ بەيتنن جگە لە صادقان، كەسى صادق گوناھى گەورە و بچووك وازىندە ھىتت، پاشان وەرەكەى ورد دەپتەو لە وازھىنان لە ھەزەكان شەوجا وازھىنان لە موباحى تىكەل، ئەو ھەمىشە بەدواى ھەللى رەھاوہ، كەسى صادق زۆرەى كاتەكانى شەو و رۆزى لە عىبادەتى پەرورەدگاردايە (عزوجل)، عبادەت و نەرتەكانى خەلكى تىكەدەشكىتت، بۆيە شتەلەك لەسەر دەستى روودەدەن كە تىپەرائندى عبادەتە، و بە جۆرىك رۆزى دەدرت بۆرى لى نەكردپتەو، پىيەدەرت و فەرمانى پى دەكرىت دەستى بۇ بىات، شتەكان پالغە و پاك و بىگەرد دەبن بۆى، چونكە ماوہىكى زۆر لى گىراوہتەو، پىيەستىيەكانى لە سىنەيدا پەنگيان خواردووە و لەسەر شكاندى مەرام و پىيەستىيەكانى نارامى گرتووە، ئەو لە ھەموو ھائەكانىدا رەدكراوہتەو، دوعاى كردووە و وەلام نەدراوہتەو، داواى كردووە و پىيەدراوہ، پارادەتەو و پارانەو كەى لى وەرەگىراوہ، سكالەى كردووە و ئەو سكالەى ئەدەست كردووە بۆى زياد كراوہ، داواى دەروويەك دەكات و بەروويەدا ناكەرتەو، رىگەى خۇيارىزى دەكرىتە بەر چارەسەرىك

نابینتتهوه، په کتابه رسته و له کاره کانیډا نیخلاص نه نجام ده دات که چی نژیکیبه ک لهو
 که سوه (خودا) نابینتتهوه کاره که یی بۆ نه نجام داوه، وهک نهوهی ساوه پردار و
 په کتابه رست نه بیت، له گڼل هه موو نه مانده دا مدارات ده کات و نارام ده گرت له سر
 مداراتی نهو شتانه، نهوه ده زانیت نارام گرتن دهوای دلی نهوه، و هویه که بۆ
 پالفته بوونی دلی و نژیک کردنه وهی له خودا (سبحانه و تعالی)، ده زانیت خیر له دهوای نهو
 تاقیکردنه وانه رووی لی ده کات، نهو تاقیکردنه وانه بۆ نهوه یه که سی ساوه پردار له
 دوو پروو، و په کتابه رست له هاوه لډانه ر، و که سی موخلیص له ریاباز و که سی نازا له
 ترسوک و که سی دامه زراو له له روزوک و که سی نارامگر له پهریشان و حه قرو له پووج
 و راستگو له دروزن و خوشه ویست له بیترزو و شونکه وتوو له بیدعه چی جیابیتتهوه،
 گوئی له قسه یی که یی که نهوان بگره که ده لیت: له دونیادا وهک نهو که سه وابه که
 تیماری برنیک خوی ده کات و نارام ده گرت له سر تالوی دهوا و رجای لاجوونی
 بهلا، بهلکو هه موو بهلا و نه خوشیه کان.. هاوه لډانانت به دروستکراوه کان بریتیه له
 بینینی زیان و قازانج و به خشین و لنگرته نهوه له نهوانه وه، هه رچی دهوا و لابرندی
 به لایه له ده کردنی دروستکراوه کانه له دل و ویستی پتو له باری دابه زینی قهزا و
 قهدهره کان بۆ سهرت، هه روه ها وازه یتان له داوای سهرزکایه تی به سر خه لکید و
 به رزبوونه وه به سهریاندا، هه روه ها له وه دایه دلت بۆ په روه ردگارت (عزوجل) به کلا
 بیتتهوه و نه نیت بۆ نهو پالفته بیت و هه ول و لیبرانت به رز بیتتهوه، گهر نه مهت بۆ
 هاته دی دلت به رز ده بیتتهوه و نژیک ده بیتتهوه له پیغه مبه ران و شوهدها و صالحان و
 فرشته نژیکه کانی خودا، هه تا نه مهت بۆ به ردهوام بیت گه ووه و مه زن و به رز و
 پیشکه وتوو ده بیت و کاره کان ده گرتیه ده ست و فرمانت پی ده گرت، نهوهی ده تعوی
 رووت لی ده کات، نهوهی ده تعوی له دهستی بگری له دهستی ده گرت، نهوهی ده تعوی
 پیبدریت پیت ده دریت، مه حرووم که سیکه له بیستنی نهو قسانه و نیمان بهم قسانه
 و ریزگرتن له نههلی نهو قسانه مه حرووم ده بیت.

نهی سه رقالان به ژیان و گوزهرانه، دهوله مه ندی ژیان و گوزهران له لای منه،
 قازانج له لای منه، که لویه لی دواړوژ له لای منه، من جاریک دهیم به بانگکه و

جاریکیش دهم به ریکخه ری مامه لئی ئیوه و خودا، هه موو شتیک مافی خۆی پی بده،
 گهر شتیک له دواړوژم بو به دهست هات به تنه نا یخوژم، چونکه مرۆفی به خشنده و
 دلاوا به تنه شت ناخوات، هه کس له به خشنده یی خودا حالێ بووینت به خیلی له لا
 نامینیتسهوه، هه کس خودای ناسیبت جگه له خودا هه چس شته له لای
 که مبابیه خه، دهستنو قاوی (دهرووتنه سکی) له نه فسه وهیه، نه فسی که سی عاریفیش
 مردوو به راورد به نه فسی دروستکراوه کان، نهو نه فسیکی نارام و پر له سوکنا ییه
 به رانه به لینه کانی خودا (عزوجل) و له هه ره شه کانی شی ده ترسیت.

خودایه نه وه ی به خودا ناسانت به خشی به نیمه شی به خشه.. نامین.

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (٢٠١)

البقرة: ٢٠١

پیشخستنی باوهردار به سهر نه نفسی خودا

روژی به کشه مه له "الرباط" ۹/ ذی القعدة/ ۱۴۰۵ هـ شیخ عبدالقادر (خودا لیتی رازی

بیئت) فهرمووی:

کەسی باوهردار توتیشوو کۆده کاتهوه و بیتاوه چیت و خوشی وهرده گریت، باوهردار
توتیشوو کۆده کاتهوه، چونکه له سهر ریگهیه که به کهمیک له مال قهناعت دهکات و
زۆرینک پیش خۆی دهخات بۆ دواپۆژ، به نه ندازهی توتیشووی موسافیریک به نفسی
خۆی ده به خشیت، نه وهندهی بیگهیه نیتته جینگه، هه موو نه وهی ههیه تی له دواپۆژدایه،
هه موو دل و ههول و لیپانی له ویتیه، نهو دلی لیتره له دنیا برپاوه، هه موو گوپرایه لی و
چاکه کانی رهوانهی دواپۆژ دهکات نه که رهوانهی دنیا و نه هلی دنیا، گهر خۆراکینکی
پاک و هه لالی له لا بیئت به هه ژارانی ده به خشیت و به سهر نه نفسی خۆیدا پیشیان
دهخات، نهو ده زانیئت له دواپۆژدا چاکتر و پاکتر له وهی پیده دریت، نامانجی باوهرداری
عاریفی زانا ده روزهی نزیک بوونه وهیه له حهق (عزوجل)، ههر نه وهش نامانجی
ههنگاوه کانی دل و ریگهی نهین و په نهانییه تی، من تو له وهستان و دانیشتن و رکوع
و سوژده و شهو غونی و ماندوو بووندا ده بینم که چی دلت له جینگهی خۆیدایه و ههنگاو
هه لئاگریت و له مالی بوونی خۆی نایه ته ده رهوه و گۆپان به سهر نه ریت و ناکاره کانیدا
نایه ت، راسترین ههول ههول به بۆ گهیشتن به مهولا (عزوجل)، راستگۆیه که ت له
زۆرینک له ماندبوون بینیازت دهکات، به ده نوکی صدق بده له هیلکهی بوونی خۆت،
دیواری بینینی خه لکی و کۆتوبه ند به وانوه به پاچ و نویلی نیخلاص و به کتاپه رستی
بروخینه، به دهستی زوه د له دنیا قه نفسی هه لپه و داوای شته کان بشکیتنه، به دل له
شه قهی بال بده تا ده که به ره خسی رزگاری ده ریای نزیک بوونه وه له

پەروەردگارت (عزوجل)، ئەوکات دەریاوانی پیشینە بریار-کە کەشتی رزگاری لەگەڵ-
 دەگاتە هانات و پەلت دەگرت و دەپەریتتەوه بۆ لای پەروەردگارت (عزوجل)، ئەم
 دۆنیایە دەریایەکە و نیمانە کەت بریتییه لە کەشتی ناو ئەو دەریا، بۆ ئەو مەبەستە
 لوقمانی حەکیم (رەحمەتی خودای لێ بیت) فەرمووی: کۆری خۆم، دۆنیا دەریایەکە،
 نیمان کەشتییه، دەریاوان کارە چاکەکانە و کەنارە کەمی بریتییه لە دواپۆژ، ئەو
 ئەوانە لەسەر گوناھ و یاخیبون سوور و بەردەوامن، بەم نزیکانە کۆیری و کەری و
 پیری و هەژاری و دلپەقی خەلکی بەرانبەرتان رووتان لێ دەکەن، مال و سامانە کەتان
 بە زیانکردن و دەستبەسەرداگرتن و دزی کوتایان پێ دیت، بێ بە کەسانیکی ژیر و
 هوشمند و بگەریتتەوه بۆ لای پەروەردگارتان (عزوجل)، بە مال و سامانە کاتان هاوێ
 بۆ خودا بریار مەدەن و شانی لەسەر دامەدەن و لەپای مەوێستن، لە دلتان دەریکەن و
 لە خانوو و گیرفاندا دابینن، لەلای خزمەتکاران و وەکیلە کاتان دابینن، چاوەپوانی
 مردن بێن، هەلپەتان کەم بکەنەوه و هیوا و خۆزگە کاتان کورت بکەنەوه.

لە "ئەبو یەزیدی بوستانی" یەوه (رەحمەتی خودای لێ بیت) وتی: باوەرداری
 عاریف دۆنیا و دواپۆژ لە خودا (عزوجل) داوا ناکات، بەلکو مەولای خۆی (عزوجل) لە
 خودا داوا دەکات.

ئەو گەنج، بە دل بۆ لای خودا (عزوجل) بگەریتتەوه، تەوێه کار بۆ لای خودا ئەو
 کەسێه بۆ لای ئەو دەگەریتتەوه ﴿وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ﴾ الزمر: ۵۴، واتە بگەریتتەوه بۆ
 لای پەروەردگارتان، بگەریتتەوه و هەموو شتێک رادەستی ئەو بکەن، ئەفسی خۆتانی
 رادەست بکەن و لەبەردەستی قەزا و قەدەر و فەرمان و ئەهی و وەرگێڕانەکانی
 ئەودا (سبحانە و تعالی) رایبەخەن، دلتان لەبەر دەستی رابەخەن، بەبێ زمان و دەست و پێ و
 چاو، بەبێ چۆن و بۆچی و مەلەلانی و سەرپێچی، بەلکو بە تەبایی و بەراستزانی، بێلین:
 فەرمان راست و دروستە، قەدەر راست و دروستە، بریاری پیشینە راست و دروستە،
 گەر نێو بەو جۆرە بن گومانێ تێدا نییه دلتان بۆ لای ئەو دەگەریتتەوه و تەماشای
 ئەو دەکات و بە هیچ شتێکی ترەوه هۆگری پەیدا ناکات، بەلکو لە هەرچی شتە-لە
 عەرشەوه بۆ فەرش- نامۆ دەبیت، لە هەرچی دروستکراوه هەلدیت، لە هەرچی

رووداوه خوی داده پښت و داده پښت، تنها نهوانه ی خزمه تی گه وره پساوان ده کمن و ناگاهییان به هندی له حالیان هدی له گهل خدا (عزوجل) ده زانن به جوانی لهوان نه دهب بکمن، خودانسان هم د و زه میان له لا وه هاوین و زستان و شو و روژ وایه، همدووکیان له خوداوه ده بینن، چونکه تنها خودا ده توانیت نهوانه بهیتیت و نالوگوپیان پی بکات، کاتیک نهو هیان بو هاته دی و لایان نه کرده به لای مه دحکمران و له گهل زه مکه رانیش به جهنگ نه هاتن و خو یانیان به وانه وه سرقال نه کرد، خو شه ویستی و رق له خه لکی له دل یاندا نه ما، نه خو شیانده ون و نه رقیان لیانه، به لکو به زه ییان پیاندا دیته وه، زانست به بی صدق چ سوودیک به تو ده گه یه نیت، خودا له سر زانست تو ی گومرا کردو وه: زانست فیر ده بیت و نویژ ده کی و به روژوو ده بیت له پیناوی خه لکیدا تا کو به گه وره ته ماشا ت بکمن و مال و سامانت پی ببه خشن و له ماله کان و دانیشتنه کانیاندا مه دحت بکمن، وادابنی نه وه ت له وانه وه به ده سته ینا، به لام کاتیک مردن و سزا و تن گه لانی و ترس و هه ژان رووی لیکری هه موو نه وانه ت لی جیا ده بیتته وه، و سوودیک به تو نا گه یه نن، نه وه ی به ده ست هتانه له مال و سامانی نه وان میراتگران ده یخون و سزا و داد گایه که ی له سر تزیه، نه ی نه و که سه ی پشتت هه لکردو وه، نه ی بی به ش، تو له کار که رانی ماندو ویت: ﴿عَلَمَةُ نَامِيَّةٍ﴾ الفاشية: ۳، سبهینی له ناگردای، عیباده ت پیشه یه که و پیشه وه ره کانی بریتین له دوستان خودا و نه بداله دل سو ز و نزیکه کان له خوداوه (عزوجل)، زانیانی کار که ره به زانسته که یان نوینهری خودا و پیغه مبه رانن له زه ویدا، نه وان زانسی پیغه مبه رانیان (علیهم السلام) به میرات گرتو وه، نه ک نیوه نه ی هه وه سبازان، نه ی سرقالان به زمانبازی و فیهی روواله تی له گهل نه زانی ناوه وه.

نه ی گنج، تو له سر هیچ شتیک نیت، هیشتا نیسلامت بو نه هاتو وه ته راسته، نیسلام نه و بنچینه یه شایه قمانی له سر بینا ده کریت گهر بو ت ته و او بیت، ده لیت: "لا إله إلا الله" و درو ده که ی، له دلی تو دا ده سته یه ک "إله" بوونیان هدی، ترست له سولتان و والی شاره که ت "إله"، شاندا دانت له سر که سابه ت و قازانج و هه ول و هیز و بیستن و بینن و ده ستره شاندن خوت "إله"، بینینی زیان و قازانج و پیدان و

لینگر تنه وه له خه لکه وه "إله" ه، خه لکیکی زۆر به دل شانیان له سهر نهم شتانه داداوه وا
 نیشان ده ده ن پشتیان به حق (عزوجل) به ستوه، تا وایله اته تروه باسی حق (عزوجل)
 له سهر زمانیان نهک له ناو دلیان- بووه به عادهت، گهر لهو مهیدانه دا لپینه چانه وه یان
 له گهل بکریت تووړه ده بن و ده لین: چون ده بیت نهو قسه یه به نیتمه بو تریت؟! بو مه گهر
 نیتمه موسلمان نین؟! سبه ینی رسواییه کان ده رده کهون و شاراوه کان دینه ده ره وه.

هاوار به حالت، له وتنی: ("لا إله" نه ری کردنی هه موو و "إلا الله" جیگیر کردنی
 هه موو بو خودا نهک بو که سیکی تر) پشتگیری ده که ی، هه رکات دلت شانی له سهر
 شتیک جگه له حق (عزوجل) دادا نهوا لهو جیگیر کردنه دا بو خودا درۆت کردووه و
 نهو شته ی شانت له سهر داداوه ده بیت به "إله" ت، بۆیه رووالت و ده ره وه به هه ند
 وه رناگریت، باوه ردار بریتییه له دل، دل یه کتاپه رست و موخلص و ته قوادار و خاوه ن
 وه رع و زوهد و خاوه ن یه قین و عاریف و کار که ره، دل بریتییه له نه میر و هه موو
 شته کانی تر سه ریاز و شوینکه وتوون، گهر ده ته مو ی بلیت "لا إله إلا الله" یه که عجار
 به دل بیل ی پاشان به زمان، پشتی پی ببهسته و به ته نها شان له سهر نهو دابده،
 ناشکرا و ده ره وهت به فرمانه کانی شه ریعه ته وه سه رقان بکه و ناوه وهش به
 دروست که ری خیر و شه ره وه خه ریک بکه، هه رکس خودا بنا سیت بۆی زه لیل ده بیت
 و له به رده ستیدا زمانی لال ده بیت و ته وازوع بو نهو و به نده صالحه کانی ده نویتیت،
 خه م و په ژاره و گریانی زیاد ده کات، ترس و له رزینی زۆر ده بیت، حه یا و په شیما نی
 له سهر نه وه ی نه عجمیداوه له زیاده ره ی زۆر ده کات، خو باریزی و ترسی له
 تیا چوونی نه وه ی له لایه تی له مه عریفه و زانست و نه ده ب- په ره ده سینیت، چونکه
 حق (عزوجل) ده فهر مویت:

﴿قَالَ لِمَا يُرِيدُ﴾ البروج: ١٦،

هه ره وه ها ده فهر مویت:

﴿لَا يَسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ الأنبياء: ٢٣

له نیتوان دوو سەرئەجدا ھاتووچۆ دەکات، سەرئەجک بۆ ئەوێ پێش خۆی خستوو له کاری خراپە و کرداری پیس و ئەزانی، بۆیە له حەیدادا دەتوێتەو و ترسی گرتن دایە گرتەو، له گەڵ سەرئەجک بۆ نیتسا و داھاتوو، نایا قبوول دەکرت یان رەد دەکرتەو، نایا ئەوێ پێیداو لێ وەرە گیرتەو یان لەسەر ئەو حالە دەمینیتەو، نایا له رۆژی دوایدا له ھاوێلی باوەرداراندا یان بیباوەران، بۆ ئەو مەبەستە پیغەمبەر (ﷺ) دەفرمویت: ((من له ھەمووتان زیاتر خودا دەناسم و له ھەمووتان زۆرتر له خودا دەترسم))^۱.

ھەندی له عاریفان-کە دەگەن و ناواژەن- سەرئەجام و ئەو چارەنووسی روویان لێ دەکات لایان ئاشکرا دەیت، ئەوێش بە خۆندنەوێک کە بەسەریدا دەخوێنیتەو، نھیتی (السر) چارەنووسی خۆی له "اللوح المحفوظ" دەخوێنیتەو، پاشان دڵ ناگامی بەو پەیدا دەکات و نھیتی فرمائی پێ دەکات بپارێزیت و نھیتیت نەفس پیتی بزائیت، سەرەتای ئەم کارە بریتییە له نیسلام، و جیبەجی کردنی فرمانەکان و خۆگرتنەو له نھیلیکراوەکان و ئارامگرتن لەسەر ئافەتەکان، کۆتایی ئەم کارەش بریتییە له زوھد له ھەرچی شتە جگە له حەق (عزوجل)، ھەروەھا بگاتە قوناغیک ئالتوون و خۆلی لا یەکسان بیت، ھەر بەو جۆرە حەمد و زەم و پێبەخشین و لیگرتنەو و بەھەشت و دۆزەخ و نیعمەت و نیکمەت و دەوڵە مەندی و ھەژاری و بوونی خەلکی و نەبوونیان، گەر ھەموو ئەمانە بۆ تەواو بوو خودا (عزوجل) له پشتی ھەموو ئەمانەوێ، پاشان واژووی ئەمارەت و ویلایدت لەسەر خەلکی له خودا (عزوجل) بۆ ئەو رەوانە دەکرت، ھەر کەس ببینیت سوودی لێ دەبینیت، ئەوێش بە ھۆی ھەببەت و نووری خوداوە کە بەوی بەخشیو و لەودا دایناوە.

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝﴾

البقرة: ۲۰۱

^۱ صحیح روایە البخاری و مسلم.

کارکردن به قورئان

شەوی سێشەممە ١١/ ذی القعدة / ١٤٤٥ هـ لە مەدرەسە کە ی شێخ عبدالقادر (خودا لێی
رازێ بێت) فەرمووی:

حده‌نی به‌صری (ره‌حمه‌تی خودای لی بیّت) ده‌فه‌رمویتی: ((دوتیا سووک و رسوا
که‌ن، سویند به‌خودا ته‌نھا دوی رسواکردنی خویش و به‌تام ده‌بیّت))

نهی گهنج، کارکردن به قورشان بۆ لای دابه‌زینه‌ره‌که‌ی سه‌رکه‌وتووت ده‌کات، کارکردن به سونه‌ت بۆ لای پیغه‌مبه‌رمان محمد(ﷺ) سه‌رکه‌وتووت ده‌کات، نه‌و فه‌خر ناکات به دل و هه‌ول و کووشانی خو‌یه‌وه، کێ بوو نه‌و که‌سه‌ی دلی نه‌وانی به‌و جو‌ره‌گو‌ژی؟ نه‌وه(ﷺ) دلی نه‌وانی جوان و رازوه‌ کردووه و بۆنی خو‌شی پی‌ادا پ‌ژاندووه و بۆ نه‌ینییه‌کان پ‌ا‌لقته‌ی کردووه و جوانی و رازاو‌یه‌ی پی‌ به‌خشیوه، نه‌وه(ﷺ) بۆ دل‌انیان له‌ ده‌رگای نزیک‌ی خودا ده‌دات، نه‌وه(ﷺ) شانه‌ی دل‌یان ده‌کات، نه‌وه ده‌بیته‌ نۆسه‌ر له‌ نیوان دل‌ان و په‌نه‌ان و په‌روه‌ردگارا(عزوجل)، هه‌ر کات یه‌ک هه‌نگاو له‌ نه‌و نزیک ده‌بیته‌وه و پی‌ش ده‌که‌ویت خو‌شی و سه‌رووری به‌و نزیک‌یه‌ بۆ زیاده‌بیته‌ به‌هۆی نه‌و حاله‌ با‌آوه، له‌سه‌ری پی‌وسته‌ شوکر بکات و گو‌نپ‌رایه‌لی بۆ خودا زیاده‌بیته‌، به‌لام دل‌خو‌شی به‌بی نه‌م حاله‌ و به‌بی نه‌م هه‌نگاوه‌ هه‌وه‌سبازیه‌، نه‌زان له‌ دونیادا دل‌خو‌شه‌، زاناش له‌ دونیادا خه‌م دا‌یده‌گریته‌وه، نه‌زان م‌ل‌ملانی و کێبه‌رکی له‌گه‌ل قه‌ده‌ر ده‌کات و زاناش ته‌بابه‌ له‌گه‌لی و پی‌ی رازییه‌، نه‌ی هه‌زار م‌ل‌ملانی مه‌که‌ له‌گه‌ل قه‌ده‌ر و نۆزانبازی له‌گه‌ل مه‌که‌، چونکه‌ تیا‌ده‌چیت، بازنه‌که‌ نه‌ویه‌ به‌ کرداره‌کانی خودا(عزوجل) رازی بیته‌ و دلت له‌ دروستکراو به‌ینیته‌ ده‌ره‌وه‌ و پی‌یه‌وه‌ به‌ په‌روه‌ردگاری دروستکراوه‌کان بگه‌یت، به‌ دل و نه‌ینی و مانا‌ت به‌ خودا بگه‌یت،

چونكه تۆ بەردەوام بووئیت لەسەر شوئینكەوتنی حەق (عزوجل) و پیتغەمبەرانی (علیهم السلام) و بەندە صالحەکانی، گەر توانیت خزمەتی صالحان بکەیت بیکە، چونکە ئەو لە دنیا و دواپۆژدا بۆ تۆ خێر و چاکەیه، گەر ببیت بە خواوەنی هەموو دنیا و دلت وەك دلت ئەوان نەبیت وەك ئەو وایە خواوەنی گەردیلەیهك نەبیت، هەر کەس دلت بۆ خودا ساز و چاك بکات دنیا و دواپۆژی لەگەڵە و لە نیتوان خەلکی رهشۆکی و تاییەتاندا بە فرمانی خودا فرمان دەردەکات.

هاوار بە حالت، ریز و رادهی خۆت بزانە، تۆ چیت بەراورد بەوان، تۆ هەموو خەم و هەولێکت بریتییە لە خواردن و خواردنەو و پۆشین و هاوسەریکردن و کۆکردنەوی دنیا و سووریوون و هەڵپە بۆی، بۆ کاروبارەکانی دنیا کارکەر و سەرقالن و بۆ کاروبارەکانی دواپۆژ بێکار و دەستبەتالێ، خۆت قەڵەو بکە و نامادەیی بکە بۆ کرم و میرووەکانی ناو زەوی، لە پیتغەمبەری خوداوه (ﷺ) (فرموی: ((خودا فریشتەیهکی هەیه هەموو رۆژێک بەیانی و ئێوارە بانگ دەکات و دەلێت: ئەم رۆژەم شادەم بۆ مردن لە دایکبێن و بۆ وێرانە بینابکەن و بۆ دوژمنەکانتان کۆیکەنەو))^۱.

کەسی ساوەردار خواوەنی نییتی چاک و پاکە لە هەموو کارەوبار و هەلسوگەوتەکانیدا، لە دنیادا بۆ دنیا بینا ناکات، لە دنیادا بۆ دواپۆژ بینا دەکات، مژگەوت ناوەدان دەکاتەو و جۆگە و قوتابخانە و قەلە و قوللە بینا دەکات و رینگەکان بۆ موسلمانان خۆشەکات، گەر جگە لەمانە شتیکی تری بینا کرد ئەوا بۆ خانەواده و بیوژنان و هەژاران و ئەوێه کە هەر دەبیست ببیست، ئەو کارانە ئەنجام دەدات تا کۆ لە دواپۆژدا و لە پاداشتی ئەوانەدا بۆی بینابکریت، بۆ سروشت و ئارەزوو و نەفس هیچ شتیکی بینا ناکات، گەر رۆژەم شادەم راست و دروست بوو ئەوا لە هەموو پیتغەمبەرانی (علیهم السلام) دەکات لە دنیا و دواپۆژدا.

کەسی یادکەری خودا بە هەمیشەیی زیندوو و لە ژیا نیکەو و دەگۆتێتەو بۆ ژیا نیکێ تر، تەنها بەك چرکە دەمریت، گەر زیکر لە دلتا دامەزرا یادی بەندە بۆ خودا

^۱ ذکره السوطي في "الجامع الصغير" والسلفي في "الشعب".

بەردەوام دەبیت با بە زەمانیش یادی نەكەت، ھەتا بەندە لە یادی خودا (عزوجل) بەردەوام بیت تەبابی و رازیبوون بە کردارەکانی لە خوداوە بۆ ئەو بەردەوام دەبیت، گەر لە ھاتنی ھاوین لەگەڵ ھەق (عزوجل) تەبا نەبەن ھاوین بەدرۆمان دەخاتەو، گەر لە ھاتنی زستان لەگەڵ خودا (سبحانە و تعالی) تەبا نەبەن زستان بەدرۆمان دەخاتەو، تەبابی لەگەڵ خودا لەو وەرزدەدا نازار و توندی کاریگەرێکە دەسپێتەو، تەبابی لە بەلا و نافەتیشدا ھەر بەو جۆرە، ناخۆشی و تەنگەلانی و ناپەختی و بێزارییەکی لە کاتی دابارینیدا نامێنێت، چەندە کاروباری دۆستانی خودا سەیرۆسەمەرە! چەندە حال و باریان سەیرۆسەمەرە! ھەر شتێک لە ھەقوە (عزوجل) روو لەوان بکات لایان چاک و پاک، شەرابی مەعریفەتی خۆی دەرخواردی ئەوان داو و مەستی کردوون و لە نامیزی لوتقی خۆیدا ئەوانی خەواندووە، بە ھۆگری خۆی ھۆگری پێ بەخشیون، بۆیە مانەو لەگەڵی و بزربوون لە ھەر شتێکی تر جگە لە ئەو درێژە دەکێشێت و لایان خۆشدەبیت، بەردەوام وەك مردوو وان لەبەردەستی ئەودا، ھەببەت ئەوانی داگرتووەتەو گەر بپەوێت ناویان بلەو پێ دەکات و راستیان دەکاتەو و زیندووێان دەکاتەو و بەئاگایان دەھێنێت، ئەوان لەبەردەستی خودادا وەك یارانێ نەشکەوت وان لە نەشکەوتەکیاندا، ئەوانە ی خودا (عزوجل) دەربارەیان دەفەرموێت:

﴿وَقَلِّبَهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ﴾ الکھف: ۱۸

ئەوان ھۆشەندترینی خەلکین، لە ھەموو بارێکدا داوای لێخۆشبوون و رزگاریبوون لە پەروردگاریان داوا دەکەن، ئەمە بریتیە لە ھەول و لێپڕانیان، ھاوار بە حالت، بە کاری نەھلی دۆزەخ کار دەکەن و رجای بەھەشتی خودا دەکەن، تۆ چاوتیپووەتە شتێک جینگە چاوتیپڕینی تۆ نییە، بە شتی خوازارا فریو مەخۆ و وا گوومان ببە تۆ خاوەنیتی، بەم نزیکانە خاوەنەکی لیت وەردەگرتەو، ھەق (عزوجل) ژيانی بە خواستن پێداوی تاكو تیايدا گوێراپەلێ ئەو بکەیت، وا دادەنێ تۆ خاوەنی ئەو ژيانە بیت و ئەو دەتەوێ تیايدا نەبھامی دەدەن، ھەر بەو جۆرە لەشەاغی لەلات خوازاراوە، دەولەمەندی لەلات خوازاراوە، ناسایش و پەل و پایە و ھەموو ئەوێ لەلای تۆیە لە نەعمەتەکان و ھەموو شتەکانی تر خوازاراوە، لەم شتە خوازاراوەدا زیادەپەوی مەکە،

چونکه داوات لیّ ده کریتسه وه و له سهریان دادگایی ده کریت، له سهر هه موو شتیک
 پرسپارت لیّ ده کریت، هه موو نهو نیعمه تانه ی له لای ئیوهیه خودا خاوه نینی بۆیه بۆ
 کاری چاکه به کاریان بهیتن، هه موو نهو ی نیوه هزی لیّ ده کهن له لای خودا ناسان
 سه رقاکه وه و له دونیا و دواړوژدا تهنه ها سه لامه تیپان له گهلّ حق (عزوجل) گه ره که.
 له یه کینک له خودا ناسانه وه فه رمووی: له ناو خه لکیدا له گهلّ خودا دا (عزوجل) ته با
 به، له گهلّ خه لکیدا له حه قدا ته با مه به، شکاوه کان راستبکه ره وه و شکسته کان
 بگه ره وه، له بهنده صالح و ته باکانی خودا وه فیتری ته بایی بهن له گهلّ حق (عزوجل).

راسته قینه ی پشتبه ستن به خودا

به یانی رۆژی هه یینی ١٤/ ذی القعدة / ٥٤٥ هه شیخ عبدالقادر (خودا لی رازی بیئت) له مه درسه که ی فهرمووی:

گرنگی به رۆزییه که ت مه ده، چونکه داوای رۆزییه که بۆ تۆ له ئه وه وه (سبحانه وتعالی) زۆتر و توندتره له داوای تۆ بۆ رۆزییه که ت، گهر ئه مپۆ رۆزییه که ت بۆ به ده ست هات ئه وا خه م و په ژاره بۆ رۆزی سبه یینی له خۆت بکه ره وه، وه ک چۆن دویینی گۆزه ری کرد و به ریت کرد ناشزانی سبه یینی به تۆ ده گات یان نه، به ئه مپۆ وه سه رقāl بیه، گهر هقت (عزوجل) بناسیبا به ئه وا به خودا وه سه رقāl ده بووی و بیئاگا ده بووی له داوای رۆزی، گهره یی و شکۆمه ندی ئه و (سبحانه وتعالی) ریگر ده بوو له وه ی داوای رۆزی لی بکه یت، چونکه ههر که س خودا بناسییت زمانی کۆل ده بیئت، به رده وام که سی "عاریف به خودا" له به رده ستیدا که پ و لاله تا ده یگپیتته وه بۆ به رژه وه ندی دروستکراوه کان، کاتیك خودا ئه و ده یگپیتته وه بۆ ناو خه لکی لالی و کۆلی و له که له سه ر زمانی هه لده گریت، موسا (علیه السلام) کاتیك سه رقāl له وه پاندنی مه پ و مالات بوو له که و گری و وه ستانیك له زمانیدا بوو، کاتیك خودا ویستی بیگپیتته وه نیلهامی کرد تا فهرمووی: ﴿وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانٍ ﴿٣٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٣٨﴾﴾ طه: ٢٧ - ٢٨

وه ک ئه وه ی بفهرمویت کاتیك له ده شت و سارا بووم و مه پ و مالاتم ده له وه پاند پیوستیم به وه نه بوو، نیستا کارم له گه ل خه لکی بۆ هاتووه ته پیش و ده بیئت قسه یان بۆ بکه م، داوامه ئه م کۆلی و له که یه له سه ر زمانم لابه، بۆیه خودا گرییه که ی له سه ر زمانی کرده وه، له مندالیدا نه وه د و شه ی ره وانی ماناداری به زماندا جاری ده بوو به

نەندازەي نەوەي كەسەني تەر قەيان پى دە كەرد، دە يويست لە بەردەستى فەرەستە و
ناسەدا لە مەندالیدا قەسە بەكات خەدا پەشكۆيە كى خەستە ناو دە مەيەو.

ئەي گەنج، دە بىنم كەسەني كەم مە عەرفەتەي بە خەدا (عەز و جەل) و
پەنغە مەبەرە كەي (ﷺ)، كەم مە عەرفەتەي بە دۆستانى خەدا و نە بەدالى پەنغە مەبەرە كەني و
خەلپە كەني، تۆ لە مانا خەلپە و پەنغە، تۆ قەفەسەني بە بى بالەندە، مەلەني چۆلەي
و پەنغە، دەرەختەني و شەكەي و گەلەكانتە هەلەوەرەيون، نەوەدانى دەلي بەندە بە
نەسەلە مەوەيە، پەشان لە بەدەيەنەني حەقەتەني نەسەلام كە بريتەيە لە
خەدا (ﷺ) (الەستەلام)، هەموو بوونی خەت رادەستى حەق (عەز و جەل) بەكە نەویش
نەفسى خەت و نەفسى كەسەني تەر رادەستى تۆ دەكەت، بە دڵ لە خەت و خەلەني
دەرەچە و لە بەردەستەيدا بەرووتەي لە خەت و لە خەلەني رابووەستە، گەر حەق (عەز و جەل)
بەيوتە پەيت دە پەشەيت و پەشەت دەكەتەو و دەتەگەيتەو بە ناو خەلەني، نەو كەت
فەرمانى خەدا لە خەت و لەواندا جەنەجەي دەكەيت، نەمەش بە رازى بوونی پەنغە مەبەري
خەدا (ﷺ) و رەوانە كراو، پەشان بە چاوە پەوانىيەو بەوەستە بە نەوەي فەرمانى پى
دەكەت تەبا لە گەلە هەموو نەوەي فەرمانى پى دەكەت بەسەر تۆدا، هەر كەس لە
هەر چى شەكە جەكە لە حەق (عەز و جەل) خەي دەرەيت و لەپەي دڵ و نەيەني خەيدا
لە بەردەستى خەدا (سەحە و تەالي) بوەستەيت نەوا بە زەمانى حال نەوەي و تەووە كە
موسا (عليه السلام) فەرەموى: ﴿وَصَلِّ عَلَىٰ إِلَٰهَيْكَ رَبِّ لِرَحْمَتِهِ﴾ طه: ٨٤

خەم لە دۇنيا و دوا پەژ و هەموو خەلەني كەنەر گەر كەرد، هۆكارە كەنم بەري، نەريابم
لە بەر خەم داكەند، بە پەلە هەتم بە لات بە نەوەي لەيم رازى بىيت و بە نەو وەستەني
پەشتەر هەمبەرە لە گەلە خەلەني لەيم خەش بىيت، ئەي نەزان تۆ چەيت داوە لە مە؟ تۆ
بەندەي نەفس و دۇنيا و نەرەزووي خەتەي، تۆ بەندەي خەلەني و بەوان هەوالت بە خەدا
رەجەي چوونە ژوورەو دەكەي، لەلەي دۆزەخ تەرسى چوونە ژوورەو هەيە، نەيە لە
كويتە، هەمووتان لە كويتە وەر گەيە دڵان و چاوانن، نەو كەسەي گەر بە شەيتەك بەلي:
بە دەيەت ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ البقرة: ١١٧

نەى گەنج، بە گوێپرايهلى خۆت فريو مەخۆ و پيى سەرسام مەبە، داوا لە
 ھەق (سەھانە و تەلى) بکە قبوولى بفرمويىت، ناگادارىيە و بترسە لەوھى خودا رەوانەى
 ناراستەيە کى تەرت بکات جگە لە گوێپرايهلى، چ شتيك تۆى دلتيا کردووہ؟ کى ناليت
 بە چاکە کانت دەوتريت بى بە خراپە و بە پاکيتى و روونيە کەت دەوتريت بى بە ليتى؟
 ھەرکەس خودا (عزوجل) بناسيت لە گەل شتيك ناوەستى و فريو بە شتيك ناخوات، لە
 سەلامەتى ناين و پاريزگارى ئەوھى لە نيتوان ئەو و خودا دا بە دلتيا نايستەوہ تا لە
 دوتيا دەردە چيت.

خەلکينە، خۆتان سەرقال بکەن بە کار و کردەوھى دلتان و ئيخلاص تياياندا،
 ئيخلاصى تەواو بریتيە لە خۆدارين لە ھەرچى شتە جگە لە خودا (عزوجل)، ناسيني
 خودا (عزوجل) بنچينەيە، دەبينم زۆرينەتان لە گوشتارى بى کردار و کردارى بى
 ئيخلاص و يەکتاپەرستيدا درۆ دەکەن، گەر سەنگى مەحەک بە دەستى منە پيست
 بکات يان رازى بيت لە تۆ، چ شتيك سوودى بۆ تۆ دەيت؟ دەتەوى ھەق (عزوجل) تۆ
 قبوول بکات و ليت رازى بيت؟ بەم نزیکانە رسوايە کەت دەردە کەوت، کاتيك
 دەخنيە ناو کورە و دارشتە لى دروست دەکريت، دەوتريت ئەمە سپيە و ئەمە
 رەشە و ئەمەش تیکەلە، ھەموو ئەوانە لە رۆژى دوايدا دینە دەردەوہ، ھەموو
 کارو کردەوہ کانت-کە بەم جۆرە دوو پرووت تیدا ئەنجامداون- بە کەم و بێنرخ تەماشای
 دەکړن، ھەر کارىک بۆ خودا ئەنجام نەدرائيت پوچ و بى بەھايە، کار و خۆشەويستى
 و ھاوالتى و داواتان لە کەسيك بيت کە:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝﴾ الشورى: ۱۱

نەرتى ناتەواوى و کەموکوپى لە خودا بکەن و پاشان سيفەتە بەرز و شکۆدارەکانى
 بۆ جينگير بکەن، ئەو سيفەتانەى شايبستەى خودا نين نەرتيان بکەن، و ئەوانەش کە
 شايبستەى خودان جينگيريان بکەن، ئەوانەش بریتين لەو سيفەتانەى خودا بۆ خۆى پيى
 رازيسە و پينغەمبەر (ﷺ) رايجەيانددون، گەر ئەم کارەتان ئەنجامدا چواندن و
 بەگەستن (التشبه والتعطيل) لە دلتاندا دەسپرنەوہ، بە ريزلنگرتن و شکۆدارکردن و

بهمه زترانين هاوه لى خدا (عزوجل) و پيغه مبهري خدا (ﷺ) و بهنده صالحه كان بكن،
 گهر سرفرازيتان دهويت تنها به نهده بي جوانه وه له لام ناماده بن، نه گينا با ناماده
 نه بيت، نيوه بهرده وام له زياده پره ویدان، نه ساته لى منن زياده پره وى وازلي بهينن،
 له وانده له دانسته دا كه سانيك ناماده بن له پشتي ژيري و تيگه يشتنى نيوه وه بن
 و پويست بيت ريزيان لى بگيريت و نهده بي جوانيان له گهل به كار بهينريت، چيستلنن
 چيشته كه لى خوى ده زانيت و ده ناسيته وه، نانهوا نانه كه لى خوى ده زانيت و ده ناسيته وه،
 پيشه وه پيشه كه لى خوى ده زانيت و دروستكراوه كه لى ده ستى خوى ده ناسيته وه،
 خاوه نى بانگه واز ده زانيت كامانه بن بانگكراوان و ده يان ناسيته وه، ناماده بهوان
 ده ناسيته وه، دنيا دلى كوتر كردون و شتيكى پى نابيين، لى به ناگا بن، دنيا جار
 له دواى جار نيوه له خويده نوم ده كات تا هلتان بنيت و دوا جار سمرتان بريت،
 شراب و ماده سركه لى خوى ده خواردى نيوه بدات پاشان ده ست و لاقتان بريت وه
 و چاوتان هلبكوليت، كاتيك به نجه كه بهرتان ده دات و هوش ده كه نه وه ده بينن چى
 به سمر نيوه هيناوه، نه به برتبييه له سمر نه نجامى خوشه ويستى دنيا، دوزمن له وديو
 دنيا و هله به بزدنيا و كوكردنه وه دنياوه خوى حه شارداوه، نه به برتبييه له
 كاره كانى دنيا و خوتانى لى بياريزن.

نهى گهنج، تو سرفرازي به ده ست ناهيتيت له كاتيكدا دنياى خوشده ويت، تو ش
 نهى نهو كه سى بانگه شى خوشه ويستى حه (عزوجل) ده كه لى سرفرازي و هاته
 راسته بزييه له كاتيكدا دواړت خوشده ويت يان شتيكت خوشده ويت جگه له
 خدا، كه سى عاريفى خوشه ويست هيچ كام له دنيا و دواړزى ناويت، جگه له
 حه (عزوجل) هيچ كه س و شتيكى ترى ناويت، كاتيك خوشه ويستى بزي ته واو بوو و
 هاته دى به شى خوى له دنيا روى لى ده كات نه وه ش وهك پاداشت و دلده نه وه بهك،
 همر بهر جوره كاتيك ده كاته دواړز، همر نه وه لى پشتي خويه وه به جنيه نلاوه له
 ده رگاي حه (عزوجل) ده يان بهينته وه، بهر له نهو كه يشتونه ته نه وى و پيشى نهو
 كه وتون، چونكه بزي روى پاكي خدا وازلي بهينان، له شته كان به شى دوزستانى خوى
 ده دات، چونكه نهوان خويانان لى كه نارگير كردوه، حه و به شه كانى دل برتبييه له

ناوهوهی، حمز و بهشه‌کانی نفس بریتیه له دهرهوهی، حمز و بهشی دَل کاتیک دیت
رنگری بکریت له نفس بگات به حمز و بهشی خۆی، کاتیک رنگری لیکرا
دروازه‌کانی بهشی دَل ده‌کرینهوه، کاتیک دَل به بهشی خۆی له حهقه‌وه (عزوجل)
بێنیاز بوو ره‌حمهت روو له نفس ده‌کات، بهو بهندهیه ده‌وتریت نفسی خۆت مه‌کوژه،
نهو کات بهشه‌کانی نفس دین و به‌دهستی دلتیاییه‌وه ده‌ستیان بۆ ده‌بات، دانیشتن
له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی حمزی دونیات بۆ زیاد ده‌که‌ن و له‌سه‌ری هانت ده‌ده‌ن وازلییه‌ینه و روو
له‌ دانیشتنی نه‌وانه‌ بکه‌ زوهدت له‌ دنیا بۆ دروست ده‌که‌ن، ره‌گه‌ز مه‌یلی به‌ لای
ره‌گه‌زدا هه‌یه، هه‌ندیکیان به‌ده‌وری هه‌ندیکیاندا خول ده‌خۆن، موحیب به‌سه‌ر
موحیاباندا تا له‌لایان خۆشه‌ویسته‌که‌ی ده‌بێنیه‌وه، نه‌وانه‌ی خودایان خۆشه‌ویته‌ له
خودادا و بۆ خودا یه‌کتریان خۆشه‌ویته، گومانی تیدا نییه‌ خوداش نه‌وانی خۆشه‌ویته
و پشتیوانیان ده‌کات و هه‌ندیکیان ده‌به‌ستیه‌وه به‌ هه‌ندیکی تریان‌ه‌وه، له‌سه‌ر
بانگه‌وازی خه‌لکی کۆمه‌کی یه‌کتر ده‌که‌ن و بانگیان ده‌که‌ن بۆ نیمان و یه‌کتاپه‌رستی و
نیخلاص له‌ کاروکرده‌وه‌کاندا، ده‌ستیان ده‌گرن و له‌سه‌ر رنگه‌ی حه‌ق (عزوجل)
دامه‌زراویان ده‌که‌ن، هه‌ر که‌س خزمه‌ت بکات خزمه‌ت ده‌کریت، هه‌ر که‌س چاکه‌ بکات
چاکه‌ی له‌گه‌ل ده‌کریت، هه‌ر که‌س به‌خشیت پیتی ده‌به‌خشریت، گه‌ر بۆ شاگر کار
ده‌که‌ی نه‌وا سه‌به‌ینی ناگر به‌شی تویه.

کاروکردهوه کانی نیتوه کریکاره کانی نیتوه، به کاروکردهوهی شهلی دۆزه خ
کارده کیمیت و رجات له خودا (عزوجل) باخچه کانی بههشته، چۆن ناوات بۆ بههشت
دهخوازی بهبی کارکردن به کاری شهلی بههشت، خاوهن دلان نهواندن له دونیادا به
دل کاریان نهغامدا نهک تنها به نهندامه کانی جهستهیان، کار بهبی دل چی پێ نهغام
دهدریت؟ ریا باز به نهندامه کانی جهستهی کار دهکات، کهسی موخلیص به دل و

نەندامەکانی کار دەکات، بە دل-بەر لە نەندامەکانی - کار دەکات، باوەردار زیندوو
 و دووڤوو مردوو، باوەردار کار بۆ خودا (عزوجل) دەکات و دووڤوو کار بۆ خەلکی
 دەکات و لەسەر کارەکی داوای مەدح و بەخششیان لێ دەکات، کاری باوەردار لە
 ناشکرا و پەنەنایدایە، لە تەنهایی و تێکەڵیدایە، لە خوشی و ناخۆشیدایە، بەلام کاری
 کەسی دووڤوو تەنها لە ناشکرا دایە، کاری نەو لە کاتی خۆشیدایە، کاتێک زبان و
 ناخۆشی دیتە بەرەو کاری بۆ نییە، هاوێلی نییە لە گەڵ خودا (عزوجل)، باوەری نییە
 بە خودا و پیغمبەران (عليهم السلام) و کتیبەکانی، بێر لە رۆژی دوازی و
 دادگاییکردن ناکاتەو، نیسلامەکی بۆ نەو یە لە دنیادا سەر و مالتی سەلامەت بن،
 نەک لە دواڤۆژدا لە ناگر سەلامەت بن، نەو ناگرە ی بریتییه لە سزای خودا (عزوجل)،
 بەرۆژوو دەبێت و نوێژ دەکات و لەبەرچاوی خەلکیدان زانست دەخوینیت، کاتێک لەوان
 تەنها دەکەوێت دەگەڕێتەو بۆ سەرقاڵی خۆی و بێباوەری خۆی.

خودایە، نیتە لەو حالە پەنات پێ دەگرین، داوای ئیخلاص لێ دەکەین لە دنیادا
 و داوای خەلاص (رزگاری) لێ دەکەین لە دواڤۆژدا. ئامین.

ئە ی گەنج، ئیخلاص لە کاروکردەو کاندانە نجام بدە، چاوت لەسەر کارە کەت هەلبگرە
 و لە خودا و خەلکی لەسەری داوای بریتی و پاداشت مەکە، تەنها بۆ رووی پاکی
 خودا (عزوجل) کار بکە نەک بۆ نێعمەتەکانی، بێه بە یەکیک لەوانە ی رووی پاکی
 خودایان دەوێت (بڕێدون و جەه)، داوای رووی پاکی خودا بکە تا پێتدەبەخشیت، گەر
 نەو ی پێدای لە دنیا و دواڤۆژدا بەهەشت بە دەست دەهێنیت، لە دنیادا نزیککی لە
 خوداو و لە دواڤۆژیدا تەماشاکردنی خودا (سبحانه و تعالی)، پاداشت بۆ بەلێندراوەکی
 فرۆشتن و دەستەبەریه.

ئە ی گەنج، نەفس و ماله کەت رادەستی دەستی قەدەر و حیکمەت و بڕیاری بڕاوێ
 خودا بکە، کپراو (نەو شتە ی فرۆشراو) رادەستی کپیارە کە بکە و سبەینی نرخە کەیت
 پێ دەدات.

ئە ی بەندەکانی خودا، نەفسی خۆتان رادەستی نەو (سبحانه و تعالی) بکەن، نرخ و
 نرخەر بە دەست بهێنن، بێن نەفس و مال و بەهەشت بۆ تۆیە، هەرچی شت هەیه

جگه له تۆ له تۆوهیه و هیچ شتیگمان ناوێت جگه له خۆت، جیران بهر له خانوو، هاوێل بهر له گرتنه بهری رینگه، نهی نهو کهسهی ده تهوێت لیتره به ههشت به دهست بهیئتیت و نه مرق و نهك سبهینی بیکریت، روباره کانت زۆر بکه و ناو به به ههشته که تدا جاری بکه، نه مرق نهك سبهینی.

خه لکینه، له رۆژی دوایدا دلان و چاوان و مرده گه پێن، پێیه کان هه لده خلیسکین، هه ریه کێک له سه ر پێی نیمان و ته قوای خۆی راده وه ستیت، لهو رۆژه دا جیتیگه ر سوونی پێیه کان به پێی نیمانه، رۆژیک سته مکار گاز له دهسته کانی ده گریت: ﴿يَعِزُّ الْقَلِيلُ عَلَى يَدَيْهِ﴾ الفرقان: ۲۷، دهستی خۆی ده گه زی، چۆن و بۆچی سته می کرد، تیکده ر دهستی خۆی ده گه زیت بۆچی کاری تیکدانی نه غامدا و نیصلا ح و چاکسازی نه غام نه دا، چۆن له مه ولای خۆی (عزوجل) هه لته ات و رووی لی نه کرد.

نه ی گه نج، به کاری چاکه فریو مه خو، چونکه کاره کان به سه ر نه غامه کانیان ده رخیترین، داوا له حق (عزوجل) بکه بۆ نه وه ی سه ر نه غام و کۆتایت به خیر کۆتا پی بهیئتیت و له سه ر باشتین کردار له لای نهو (سبحانه و تعالی) گیانت بکیتیت، نه که ی گه ر تهو بهت کرد بگه ر پێیه وه بۆ سه ر یاخیبوون، به قسه ی که سیك له تهو به کهت په شیمان مه به ره وه، له گه ل نه فس و ئاره زوو و سروشتی خۆتدا ته با مه به و سه ر پێنجی مه که له له مه ولای خۆت، یاخیبوون لهو رۆژدا و له سبه ییندا زۆر گرانه، گه ر له حق (عزوجل) یاخی بیت رسوا و شه ر مه زارت ده کات و سه ر تناخات، خودایه، به گوێرا به لی خۆت سه رمان بجه و به یاخیبوون له خۆت رسوا و شه ر مه زارمان مه که.

﴿رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

البقرة: ۲۰۱

تيكوشان دژ به نه فس و نارەزوو و شەيتان

بهیانی روژی یه کشفه له "الرباط" ۱۶/ ذی القعدة/ ۱۴۰۵ هـ شیخ عبدالقادر (خودا لیلی رازی بیت) فەرمووی:

خودا ههواتی به دور جیهاد ییډاوی: ده‌ره‌وه و ناوه‌وه.

جیهادی ناووه: بریتیه له جیهادی نه‌فس و ئاره‌زوو و سروشت و شه‌یتان، و ته‌ویه‌کردن له یاخیبوون و هه‌له، و جیگیربوون له‌سه‌ر ته‌ویه و وازه‌یتان له حه‌زه‌کان و حه‌رام‌کراوه‌کان.

جیهادی دهره وهش: بریتیه له جیهادی بیباوه رانی سه ریچیکار له خودا و پیغه مبره کمه (ﷺ)، جیهادی نهوانه شمشیر و نیزه و تیریان لی راکیشاوه و ده جهنگ و جهنگیان له گهله ده کریت، جیهادی ناوه وه له جیهادی دهره وه سهخت و گرانتزه، چونکه شتیکی په یوه سستی دووباره یه، چون له جیهادی دهره وه دژوارتر نییه له کاتیکدا بریتیه له برینی نولفه پیگیراوه کانی نهفس له حهرا مکراره کان و کوچکردن لییان و پابه ندبوون به فرمانه کانی شرع و کوتهان به نه هیلیکراوه کانی، ههرا کهس لهو دوو جیهاده دا فرمانی خوی جیهه جی کرد له دنیا و دواپوژدا پاداشت به دهست دهه نییت، برینی جهسته ی شهید وه برینی مولووله ده ماریک وایه له دهستی یه کیلک له نیوه دا و هیچ نازارینکی نییه، مردن له حهقی کهسی تیکوشه ری نهفسدا و تهویه کار له گوناوه کانی وه خوار دنه وهی ناری سارد وایه له لایه ن کهسی تینووه وه.

کمی مورد له هدموو ساتینکدا نهمر و نه هییهک بق سمر دلی داده به زیت و پنی

تابهت ده کریت، به پیچه وانهی خه لکانی تره وه، به پیچه وانهی دوو پرووان - دوژمنانی
خودا و پیغه مبه (ﷺ) - نه وهش به هوی نه زانیان به حق (عزوجل)، چون ناچنه ناو
دۆزه خه وه له کاتیکدا له دونیادا سه ریچیاییان له حق (عزوجل) ده کرد و ته بایی و
گوپرایه لیان بو نفهس و ناره زوو و سروشت و عادهت و شهیتان سوو، دونیاییان به سه
دواپۆژدا ههلبژارد، چون ناچنه ناو دۆزه خه وه له کاتیکدا نه قورنانه یان بیست و
باوه ریان پی نه هیئا و به فرمانه کانی کاریان نه کرد و له نه هیلیکراوه کانی خویان
نه گرتوه؟!

خه لکینه، نیمان بهم قورنانه بهینن و کاری پی بکهن و له کاره کاندایه نیخلاص
نه بجام بدن، ریا بازی مه کهن و دوو پروو مه بن له کارو کرده وه کاندایه، به کارو کرده وه کانتان
داوای مه دح و ستایش و بریتی و پاداشت مه کهن له خه لکی، تاکه تاکه یه کی خه لکی
نیمان بهم قورنانه ده هیئن و بو روی پاکی خودا (عزوجل) کاری پی ده کهن، بۆیه
موخلیصان که مبه و نه وه و دوو پرووان زۆریوون، چه نه ده له گوپرایه لی خودادا ته مبه لئ و
له گوپرایه لی دوژمنی خودا و دوژمنی خۆتان (شهیتانی نه فره تلیکراو) به هیئن،
خودا ناسان ناواتیان خالی نه بن له داوای حق (عزوجل)، نه وه یان زانی نارامگرتن
له سه داوا و بریاره کان و قه ده ره کانی خیریکی زۆری تیدایه له دنیا و دواپۆژدا، له
تاتویکردن و وه رگیترانه کانیدا نه وان ته باییان له گه له خودا (عزوجل) ههیه، جاریک له
نارامگرتندا و جاریکیش له شوکر کردندا، جاریک له نزیکه له نه وه وه و جاریکیش له
دووری له نه وه وه، جاریک له ماندوو بوون و جاریکیش له پشو و ناسوده یی، جاریک
له ده و له مه ندیدا و جاریکیش له هه ژاریدا، جاریک له له شساغیدا و جاریکیش له
نه خشیدا، هه موو ناواتیان بریتییه له پارێزگاری کردنی دله گه له حق (عزوجل)،
نه مه گرنگترین شتی که له لایان، ناواتی سه لامه تی خویان و خه لکی ده خوازن له گه له
دروستکه (عزوجل)، بهردهوام داوا له حق (عزوجل) ده کهن بو بهرژه وهندی خه لکی.

نه ی گه نهج، به به که سینیکی دروست و ته ندروست ده بیت به که سینیکی زمانه وهان،
له حوکمدا راست و دروست به له زانستدا زمانه وهان ده بیت، له په نهان و نهیتیدا
راست و دروست به له ناشکرادا زمانه وهان ده بیت، هه رچی سه لامه تییه له گوپرایه لی

خودادایه (عزوجل)، ههروه‌ها له جیبه‌جی کردنی هه‌موو نه‌وه‌ی فەرمانی پێکردوه و
خۆگرتنه‌وه له‌وه‌ی نه‌هی لێکردوه و نارامگرتن له‌سه‌ر هه‌موو نه‌وه‌ی بۆ تسۆ
برپوه‌ته‌وه، هه‌ر که‌س وه‌لامی خودا بداته‌وه خودا وه‌لامی ده‌داته‌وه، هه‌ر که‌س
گوێزایه‌تی خودا بکات هه‌رچی شته‌ گوێزایه‌تی لی ده‌کات.

خەلکینە، لە من قبوڵ بکەن من نامۆزگاریکەری نێو، لەوێ منی تێدام لە
 هەرچی شتی خۆم و نێوێه کەنارم گرتووه، من لەوانە کەنارم گرتووه و تەماشای
 کرداری خودا (عزوجل) دەکەم لە خۆم و نێویدا، تۆمەتبارم مەکەن، چونکە ئەوێ بۆ
 خۆم دەوێت بۆ نێوێشم دەوێت، پیغەمبەر (ﷺ) دەفەر مویت: ((باوەردار ئیمانەکی
 تەواو نایێت تا ئەوێ بۆ خۆی دەیهوێت بۆ برا موسلمانەکەشی بوێت))^۱.

نەمە فەرموودەي نەمىر و سەرۆك و گەورە و پيشەوا و سەفەر و شفاعەتكارمانە،
تەسەي پيشەواي پيشەمبەران و صادقان لە سەردەمى ئادەمەو (عليه السلام) هەتا
رۆژى دوايى، كەمالتى ئيمانى نەرى كرد لە كەسيك گەر ئەوەي بۆ خۆي پيتى خۆشە بۆ
برا مۆسلمانەكەي پيتى خۆشەبەيت، گەر خواردنى خۆش و پۆشاكى جوان و مالى
رازاو و روخسارى شيرين و زۆرى مال و سامانت بۆ خۆت پيشخۆشە و پيشەوانەي
نەودت بۆ برا مۆسلمانەكەت پيشخۆشە ئەوا لە بانگەشەي ئيماندا درۆت كردووە، ئەي
نەو كەسەي كەم تەگبەري، جيرانىكى هەژارت هەيە، كەسوكارى هەژارت هەيە و
مالەكەت زەكاتى لەسەرە، هەموو رۆژى قازانچ دەكەي و قازانچ دەخەيە سەر قازانچ،
زۆر زياتر لەودت لەلایە پەيوستت پيشەتى، كاتيك لايان دەگریتەو و پيتيان نابەخشی
رازيت بەو هەژاريسەي ئەوان تتيكەوتوون، بەلام گەر نەفس و ئارەزوو و شەيتانەكەت
لە پشتى تۆو خۆيان حەشارداييت گومانى تيندا نيسە كارى خيتر و چاكە لەسەرت
ئاسان نابيت لە كاتيكدا هەلپەي زۆر و ئاواتى دوورودريژ و خۆشەويستى دونيا و
كەمى تەقوا و ئيمان تۆي داگرتووەتەو، تۆ بە خۆت و مالەكەت و خەلكى و ئەو
خيزەي لەلاتە هاوالت بۆ خودا داناو، هەركەس زۆر حەزى لە دونيا بوو و هەلپەي

صحیح، رواہ البخاری ومسلم.

زیادی کرد و مردنی له بیرچوویهوه و لبقای خودای لهیاد کرد و جیساوازی نه کرد له
نیوان هه لال و هه رام نهوا خوی به بیباوه پان چوواندوه، نهوانه ی ده لئین:

﴿ مَا مِنْ إِلَّا حَيَاتِنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا جِئْنَا إِلَّا الدَّهْرُ ﴾ الجاثیه: ۲۴

وهك نهوه ی تۆ یه کیتک بیت لهوان، به لām پۆشاک ی ئیسلامت له بهر کردوه و به وتنی
شایه تمان خوی نی خۆت رزگار کردوه، و له نوێژ و رۆژوودا به عادهت نهك به
عیبادهت- له گه ل موسلمانانی، بۆ خه لکی و نیشان ده ده ی تۆ که سیکی ته قوادی و
دلت پر به به دکاری، بۆیه نهوه هیچ سوودیکت پی ناگه یه نیت.

خه لکینه، برسیتی و تینویتی رۆژگرتن له رۆژدا و رۆژوو شکاندن به هه رام له
شه ودا چ سوودیك به نیوه ده گه یه نیت، به رۆژ به رۆژوو ده بن و به شه و گونا و تاوان
ده کهن، نه ی نهوانه ی هه رام ده خۆن نیوه له رۆژدا خوارد نه وه ی نا و له خۆتان قه ده غه
ده کهن پاشان له سه ر خوی نی موسلمانان رۆژوو ده شکینن، هه تانه به رۆژ به رۆژوو
ده بیت و شه و خه ریکی به در په فتارییه، له پیغه مبه ری خودا وه (ﷺ) فه رموی: ((هه تا
نومه ته که م مانگی ره مه زان گه وه رابگرن شه رمه زار و سه رشۆر نابن))^۱.

به مه زنرا گرتنی مانگی ره مه زان بریتییه له نه غامدانی ته قوا تیایدا و به رۆژوو یوون
بۆ رووی پاکی خودا له گه ل پارێزگاری له سنووره کانی شه رع.

نه ی گه نچ به رۆژوو به، گه ر شکاندت به شتیك له به ربانگه که ت دله وایی هه ژاران
بکه، به ته نه نا نان مه خۆ، چونکه نه و که سه ی به ته نه نا نان ده خوات و به شی که سی لی
نادات ترسی روویه پروویوونه وه ی هه ژاری و سوالتی بۆ هه یه.

خه لکینه، تیره ده خۆن و جیرانه کانتان برسین و بانگه شه ی نه وه ده کهن نیوه
ساوه ردارن، که سیك له نیوه له به رده مه یدا خوارد نیکی زۆر داده نریت و له خۆی و
خانواده کی زیاده و هه ژاریك له به رده م ده رگا که ی وه ستاوه و داوای خواردن ده کات،
به لām ده ست به پروویه وه ده نیت و به بیته وایی ده گه رپته وه، که سیك به ربانه ر هه ژاران

^۱ لم اجد له اصلا.

بهو جوړه بیت نیمانه کوی دروست نیی، بهزووی هوالی توش ده زانریت، بهم نریکانه
 وهك شو هه ژاره لسی دیت، دهست بهرووی توشهوه دهین بههوی سر
 دهستبهروودانانای لیت وهشایهوه له گهل توانینی بهخشین.

هاوار به حالت، بز دهبی هه لتهستی و نهوهی له بهر دهستت دانراوه بهو هه ژاره
 بههخی و دوو حال له خوتدا کویکه یهوه، تهوازوع له ههستان و بهخشین مالکته،
 پیغه مبهرممان (ﷺ) به دهستی خوی به هه ژاری ده بهخشی و نالقی به وشتره کوی ده دا، و
 معر (شك) ی ده دوشی و کراسه کوی خوی ده دووری (پینه ده کرد)، چون ده بی بانگه شوی
 شوتنکه وتنی پیغه مبهرم (ﷺ) بکهن له کاتیکدا له گوشتار و کرداردا سهر پیچی لهو
 ده کهن، نیتوه بانگه شوی کی بینه ما و بی بهلگه راده گیه نن، له پهن دیکدا هاتوه: یان
 به هودی به کی پالفته به، نه گهر نه دم له تهورات مه کوته، به هه مان شیتوه به توش
 ده لیم معرجه کانی نیسلام له خوتدا به دیهینه - که بریتین له خورادهست کردن به
 خودا (عزوجل) و دلتهوایی دروستکراوه کانی له نه مپوډا تا سبهینی
 پهروهر دگار (عزوجل) به بهزیی خوی دلتهوایت بکات، بهزه بیت هه بیت بهواندی له سر
 زهوبن تا نهو که سدی له ناسمانه بهزه بیت پی بکات...

له دواي نم قسانه فهرمووی: گهر له گهل نهفسی خوت راوه ستاو بیت ناگهیه نم
 مهقامه، تا بهش و هزه کان به نهفست بههخی تو له کوتویه ندی نهفسی خوتدای،
 مافی خوی پی بده و هز و بهه کانی تری لی بگرهوه، پاراستن و مانهوهی به پیدانی
 مافه کیه تی و تیاچوونی به پیدانی هز و بهه کانی تره، مافی نهفس پیدانی خواردنی
 زهروور و پوشاک و خواردنهوه و شوتنی نیشته جیبوونه، هزه کانی بریتین له هزبازی و
 چینه کان، له دهستی شرعهوه مافی خوی پی بده، هزه کانی رادهستی قهدهر و
 زانستی پیشینهی خودا (عزوجل) بکه، مویاحی پی بده نهك حرام، له بهر ده رگای
 شرع دابنیش و نهفست پابه ند بکه به خدمت کردن و گوپراهی له سرکهوتن به دهست
 دهیتیت، خودا (سبحانه و تعالی) ده فهرموت:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ الحشر: ۷

به کهم رازیبه و نه فست دایمه زرینه له سهری، گهر له دهستی پتیشینهی خودا و زانستی خودا (عزوجل) زورت له مال و سامان بۆ هات نهوا تیايدا سهرکه وتوو ده بیت، گهر به کهم رازی بووی، نهوکات نه فسی خۆت تیا نابهی و بهشی خۆشی پی ددهی.

حه سنی به صری ده یفه رموو: نهوهی بهشی گیسکیکی بچووک ده کات بهشی مرۆفیکیش ده کات، مشتیک ئالف و قومیک خواردنهوه، باوه پدار بۆ تین و وزه ده خوات و دوورو بۆ تام و چیژ، باوه پدار بۆ تین و وزه ده خوات، چونکه له سهر ریگهیه و نه گه یشتوو ته مه نزل، نهو ده زانیت له مه نزلگاکی هه موو شتیکی بۆ ناماده کراوه، کهسی دوورو مه نزلئ نییه و نامانج به ده ست ناهیتیت، له رۆژان مانگاندا چه نده زیاده په ویتان زۆر و بیثوماره! به پی سوود ته مه ن به ریده کهن، ده بینم له دونیا که تان که مه تر خه میتان نییه، به لام بۆ دینه که تان که مه تر خه من، پیچه وانیهان بکه نه وه ده که ونه سهر ریگهی دروست، دونیا بۆ کهس نامیتیتته وه، ههر بهو جۆره بۆ ئیوهش نامیتیتته وه.

خه لکینه، ئایا واژوویه کت له حه قه وه (عزوجل) وه رگرتوووه بۆ ژبان، چه نده ئیوه پی ته گیرن، ههر کهس دونیای که سیکی تر به ویران کردنی دواپۆژی خۆی ناوه دان بکاته وه و دونیا بۆ کهسانی تر کۆیکاته وه نهو کهسه دینه کهی خۆی به خشیوه ته وه، و توپه بوونی خودای (عزوجل) به رازی کردنی خه لکی به ده سه تهیتاوه، گهر بیزانیایه و به قینی هه بوایه که به م نزیکانه ده مریت و له به رده م خودادا (عزوجل) ناماده ده کریت و له سهر هه موو هه لسه که وته کانی دادگایی ده کریت نهوا زۆریک له کرده وه خراپه کانی وازلیده هیتا.

له لوقمانی حه کیمه وه (رحمه تی خودای لی بیت) فهرموویه تی: کوپی خۆم، وه ک چۆن نه خۆش ده که ویت و نازانیت چۆن نه خۆش ده که ویت به هه مان شتیه ده مریت و نازانیت چۆن ده مریت.

ناگادارتان ده که مه وه و ریگریتان لی ده که م، به لام ئیوه به ناگا نایه ن و له خراپه دوورناکه ونه وه، نهی نه وانیهی له خیر بزر و نادیارن و به دونیا وه سه رقالن به م نزیکانه دونیاتان لی لیل و تاریک ده بیت و ده تاغنه کتیتیت و نهوهی کۆتان کرده وه ته وه له

دهستی دونیا و چیتان لی وەرگرتوو سوودیك به ئیتوه ناگهیه نیت، به لکو هه موو
نهوانه دهبن به کۆل و باری گهر دنتان.

ئهی گهنج، خۆگره و رینگه مه ده وشه ی شهر و خراپه به زمانی تۆدا گوزهر بکان،
گهر وشه به کی خراپ به زمانی تۆدا گوزهری کرد چهن دین وشه ی خراپی تر رووت لی
دهکات و شهر له نیتوانتان ناماده ده بیت.

دانه دانیه کی خه لکی ناماده ده کرین بۆ بانگ کردنی خه لکی بۆ ده روزه
هه ق (عزوجل)، نهو دانه دانیه دهبن به حوجه (به لگهی یه کلاکه ره وه) ی خودا له سه ر
خه لکی گهر لیتان وهر نه گرن، نهوان بۆ باوه رداران نيعمه تن و له سه ر دوو پروان-
دوژمنانی نایینی خودا - نه قمه تن.

خودا به یه کتاپه رستی پاک و خاوینی کردو وین و به فه نابوون له خه لکی و هه موو
شتیک جگه له خودا (عزوجل) بۆغۆشی کردو وین.

ئهی یه کتاپه رستان، ئهی هاوه لدانه ران، هه یج که سیک هه یج شتیکی به ده ست نییه،
هه موان ده سه ر سنان، پادشایان و ده سه لاتداران و سولتانه کان و ده وله مه ندان و
هه ژاران هه موو دیل و یه خسیری قه ده ری خودان، دلیان به ده سه تی خودایه و چۆنی بویت
بهو جۆره وهر یان ده گهریت:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشوری: ۱۱

نفسی خۆتان قه لهو مه کهن، چونکه ده تاغوات وهك چۆن که سیک سه گیتی درنده
دینیت و گهره ی دهکات و قه لهوی دهکات، پاشان له گه لی ته نها ده که ویت، گومانی
تیدا نییه خاوه نه که ی دهخوات، ره شو (ره شوو) بۆ نه فستان شل مه کهن و چه قۆکانی له
خۆتان تیز مه کهن، چونکه هه لتان ده داته دۆلی تیاچوونه وه و فریوتان ده دات،
ناره زوووه کانی بچن و ره شوو بۆ هه زه کانی شل مه کهن، خودایه له سه ر نه فسان
کۆمه کیسان به.

﴿رَبَّنَا إِنَّا أَلَّاهُكَ حَسَنَةً وَآلَا حُسْرَةَ حَسَنَةً وَقَدْ عَدَّابَ النَّارِ﴾
البقره: ۲۰۱

قرسان لە خودا (عزوجل)

شەوی سێشەممە لە مەدرەسە کە ١٨/ ذی القعدة/ ١٤٤٥ هـ شیخ عبدالقادر (خودا لینی رازی بیت) فەرمووی:

حەق (عزوجل) شایستەمی ئەوەیە لینی بترسی و رجات بۆ لای ئەو بیت گەر بەهەشت و ناگریشی دروست نەکردبایە، گوێپرایەلی خودا بکەن بۆ بەدەستەیتانی رووی پاکی خودا (عزوجل)، گوێپرایەلی لێ بکەن لە جێبەجێ کردنی فەرمانەکانی و خۆگرتنەو لە نەهیلێکراوەکان و نارامگرتن لەسەر قەدەرەکانی، تەوێبە بکەن و بۆ لای ئەو (سبحانە و تعالی) بگەرێنەو، لەبەردەستیدا بگرین، بە فرمێسکی چاو و دلتان زەلیلی بۆ دەربەر، گریان عیبادهتە و زیادەییە کە لە دەربڕینی زەلیلی، گەر لەسەر تەوێبە و نیتی پاک و کاروکردهوی چاک بمریت خودا (عزوجل) سوود و قازانج پێ دەگەیەنیت و بۆ خۆی پاداشتی مەزلۇمان دەداتەو، چونکە هیچ کەسێک نییە بەزەمی و سۆز بۆ گوێپرایەلانی خۆی نیشان بدات جگە لە خودا، لە دنیا و دواپۆژدا خودات خوشبۆیت، خوشەوێستی ئەو بکە بە گرنگترین شت لەلات، هەر دەبێ خودات خوشبۆیت، چونکە ئەو سوود و قازانج بە تۆ دەگەیەنیت، هەموو خەلکی تۆیان بۆ خۆیان دەوێت، بەلام حەق (عزوجل) تۆی بۆ خۆت دەوێت.

خەلکینە، نەفسی ئێو بانگەشەیی خواوەندی دەکات کەچی ئێو لینی بیتاگان، چونکە دەیدوێت زۆر لە خودا بکات، شتێکی دەوێت خودا نایەوێت، دوژمنە کە خودا (شەیتانی نەفرەتلیکراو)ی خوشەوێت کە خودا خوشیناویت، کاتێک بریارە براوەکانی خودا رووی لێ دەکەن لە گەلیان تەبا نییە و نارام ناگریت، بەلکەر بەرهەلستی دەکات و مەملانی دەکات و لە خۆراوەست کردن هەوالێکی نییە،

تهنها به ناوی ئیسلام رازی بووه، نه مهش سوودینکی پی ناگهیه نیت و به قازانج به سهریدا ناشکیتتهوه.

تهی گهنج، پابهندی ترسان به له خودا و ئاوات مهخوازه تا به خزمهتی پهروهردگارت دهگهی و پتیهکانی دل و نیتت له بهردهمیدا جیگیر دهبن و واژوی ناسایش و دالدهدان له بهردهستیدا به دهست دههینیت، نهو کات دهتوانی خۆت له ناسایش و نهماندا ببینیت، گهر نهمانت پی بدات خیرینکی زۆر له لای نهو دهبینیهوه، گهر نهمانی پیدای نارام و دامهزراو به، چونکه گهر شتیکی به خشی لئی پهشیمان نایتهوه، گهر خودا (عزوجل) بهندهیهکی ههلبژارد نزیکی دهکاتهوه، ههراکات ترس به سهریدا زال دهیتت شتیکی بۆ ههلهدهات تاکو نهو ترسهی بسپریتهوه و دل و پهنهانی نارام ببهوه، نهو شتهش له نیتوان نهو و خودادایه (سبحانه و تعالی).

هاوار به حالت، نهی نهزان، پشت له حق (عزوجل) دهگهی و ههلهیده دهیه پشتی دلتسهوه و خۆت سهرقالی خزمهتی خه لکی دهگهی، خودا ناسان به خزمهتی ههقهوه (عزوجل) خۆیان سهرقال کرد خوداش دلی نهوانی له خۆی نزیك کردهوه، خۆی به دلیان دهناسینیت، گهر یه کیک لهوان ههقی (عزوجل) ناسی و له جهنگان دژ به نفس و نارهزوو و سروشتی خۆی و شهیتانهکی بوویهوه و رزگاری بوو لهوانه نهوا خودا (عزوجل) له دنیا دهروازهی نزیکی له خۆی بۆ والا دهکات و کارینکی فیر دهکات پییهوه سهرقال بیت، نهو کات پتی دهوتریت بگه پتیه بۆ نهو شوینهی لییهوه هاتوویت و خۆت به خزمهت کردنی خه لکیهوه (واته بانگکردنیان بۆ لای حق) سهرقال بکه، رینگهیان بۆ لای نیتیه نشان بده، خزمهتی شاگردان و موریدانی بۆ لای نیتیه - بکه، نیهو بیناگان لهوهی خودا ناسان تیایدا دهژین، له بهیانیهوه ههتا ئیواره له پیتناوی نهفسدا خۆتان ماندوو دهکهن، نهو نهفسی دوژمنی نیهویه، ژنه کانتان به تووپه کردنی خودا (عزوجل) له خۆتان رازی دهکهن، زۆرینک له خه لکی رازی کردنی ژنه کانیان و منداله کانیان به سهر رازی کردنی خودادا پیشدهخمن، من جووله و وهستانی تو دهبینم، ههر بهر جووره هه موو خه م و ههولینکت بۆ نهفس و ژن و مندال، کهچی له حق (عزوجل) ههولینکت نییه.

هاوار به حالت، تۆ له ریزی پیاوان سەرژمێر ناکریت، پیاوی تەواو پیاوەتی تەنها بۆ خودا (عزوجل) کار دەکات، هەردوو چاوی دڵت کوژیوونەتەوه و پاکییتی نهیینی و پەنھانت لەدەستداوه، لەخودا داپراوی و هەواییکت لیتی نییه، بۆ ئەو مەبەستە یەکیکت لە خوداناسان دەلیت: وەیل بۆ ئەو بیبەش و داپراوانەمی نازانن بیبەش و داپراون.

هاوار به حالت، خۆراکهکەت وەرده شووشەمی تێدایە و دەبۆزیت و پیتی نازانیت، نەمەش بەهۆی زۆری هەلپەمی خواردن و زالبوونی حەز و ئارەزوو و سووریوونت بۆ هەلگوشینی خواردنەوه.. دواي ماوەیەك گەدەت وێران دەکات، هەموو بەلاکانت بەهۆی دووریەوه لە خودا (عزوجل) و هەلبژاردنی کەسانی تر بەسەر خۆدادا، گەر خەلکی تاوتووی بکەمی و بیانناسیت رقت لێیان دەبیت و دروستکەری نەوانت خۆشدەوێت، پێغەمبەر (ﷺ) دەفەرموێت: ((أخبر نقله-تاوتووی بکە و بیناسە رقت لیتی دەبیتەوه))^۱.

تۆ بەبێ هەوایی نەقل خۆشەویستی و رق بەکاردهییت، نەقل هەوایی دەدات، بەلام تۆ نەقلت نییه، دڵ هەوایی دەدات، بەلام تۆ دڵت نییه، دڵ بێردەکاتەوه و دەهێنیتەوه بیری خۆی و نامۆژگاری وەرده گریت، خودا (عزوجل) دەفەرموێت:

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِّمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ ق: ۳۷

نەقل وەرده گەریت بۆ دڵ و دڵ وەرده گەریت بۆ نهیینی و نهیینی وەرده گەریت بۆ فەنا و فەناش وەرده گەریت بۆ بوون (وجود)، نادەم و پێغەمبەران (عليهم السلام) حەز و رەغبەتیان هەبوو، بەلام سەریتچییان لە نەفسی خۆیان دەکرد و داوای رازیبوونی خۆدایان دەکرد، نادەم (عليه السلام) تەنها یەك حەزی لە بەهەشتدا نەخامدا و تەنها بەك جار هەلەمی کرد و لە بەهەشتدا بوو، پاشان تەوبەمی کرد و نەگەراییەوه سەر کوناھەکی، حەزەکەشی پەسەند بوو، چونکە داوای دەکرد لە جیرانی خۆدادا بێنیتەوه و لینی جیانهبیتەوه، پێغەمبەران (عليهم السلام) بەردەوام سەریتچییان لە نەفس و سروشت و حەزی خۆیان کردوو تا لەرووی حەقیقەتەوه چوونەتە خانەمی فریشتەکانەوه

^۱ أخرجه أبو يعلى في مسنده والطبراني في المعجم.

بەھۆى زۆرى سەرپىچى و تىڭۇشانىيان دژ بە نەفس، پىڭھەمبەران و دۆستانى خودا
نارام دەگرن، نىۋەش لە نارامگرتندا لەگەلىان تەبا بن.

ئەى گەنج، تىڭۇشە و ھەولبە كەس نازار نەدەى، و بەرانبەر ھەمووان نىيەتكەن
چاك و پاك بىت، مەگەر كەسك شەرع فەرمانى كىردوۋە بە سزادانى، ئەوكان
نازاردانى بۇ تۆ دەبىتە عىبادەت، لاي كەسانى ھۆشمەند و نەجىب و صادق نەفخى
صوور لىندراۋە و دواپۇژيان لەسەر نەفسى خۇيان ھەستاندوۋە و بە خەم و ھەوليان
پشتيان لە دونيا كىردوۋە و پەرىنەۋە لەسەر پردى سىرات لەلايان بوۋە بە راستى، دلى
خۇيان ھەلگرت و بىردىيان بۇ بەر دەرگاي بەھەشت، لە رىگە رايان ۋەستاندن، ئەوانىش
وتيان بەتەنھا ناخۇىن و ناخۇىنەۋە، چونكە كەسى بەخشندە بەتەنھا خواردن ناخوات،
لەو جىڭگەيەۋە ئەوانيان گىرپايەۋە بۇ دونيا، بۇ ئەۋەى خەلكى بانگ بىكەن بۇ گۆرپايەلى
خودا(عزوجل) و ھەواليان پى بەدن بەۋەى بىنىورىانە و كارەكەيان لەسەر ئاسان بىكەن،
ھەركەس نىمانەكەى بەھىز بىت و لە يەقىندا دامەزراۋ بىت ئەۋا ھەموۋ ئەۋەى خودا
ھەۋالى دەربارەى داۋە-لە كاروبارەكانى دواپۇژ- بە دل دەبىنىت، بەھەشت و دۆزەخ
و ئەۋەى لەو دوانەدايە دەبىنىت، دىمەنەكان و فرىشتە بەرپرسەكان بەۋ دوو شوپنە
دەبىنىت، خەلكى ۋەك كۆمەلىك جەستەى مردوۋى ناۋ گۆر دەبىنىت كە لەم دونيادا
ھاتوۋچۇ دەكەن، كاتىك بە پال قەبرىستانىكدا گوزەر دەكات ھەست بەۋ نىعمەت و
سزايە دەكات كە تىپدايە، دواپۇژ و ئەۋەى تىپدايە لە ۋەستان دەبىنىت، رەھمەتى خودا
و سزاي خودا(عزوجل) دەبىنىت، پىڭھەمبەران و ئەبدال و ئەوليا و فرىشتەكان بەپىتى
نەھلى دۆزەخ دەبىنىت لە ئالە و ھاۋاردان، ھەر كەس سەرغىچى دروست بىت بە چاۋى
سەر دروستكراۋەكان دەبىنىت و بە چاۋى دلش كىردارى خودا(عزوجل) تەماشى
دەكات، جوۋلاندىن و ۋەستاندىنى خودا بۇ دروستكراۋەكان دەبىنىت، ئەمە برىتىيە لە
سەرغىچى عىززەت لە دۆستانى خوداۋە، ئەۋانەى كاتىك تەماشى كەسك دەكەن بە
چاۋى سەر روۋالەتى دەبىن و بە چاۋى دل ناۋەۋە و پەنھانى تەماشى دەكەن و بە چاۋى
نەتىش مەۋلاى ئەۋ سەرنج دەدەن، ھەر كەس خىزمەت بىكات خىزمەت دەكرىت،

کاتیڤ قەدەر رووی لی دەکات لە گەلی تەبایە، هەلی دەگریت بۆ وشکانی یان بۆ دەریا، بۆ دەشت و سارا یان بۆ چیاکان، شیرینی دەرخوارد دەدات یاخود تال، لە عیززەت و زەلیلیدا، لە دەولەمەندی و هەژاریدا و لە لەشساغی و نەخۆشیدا لە گەلی تەبایە، لە گەل قەدەر دەروات، کاتیڤ قەدەر دەزانی ت کەسە کە ماندوو بوو دادەبەزیت و ئەو لە جینگەیی خۆی سوار دەکات، ئەو کات کەسە کە سواری قەدەر دەبیت و قەدەر دەبیتە خزمەتکاری ئەو و بۆی گەردنکەچ دەبیت بەهۆی نزیکیی کەسە کە لە خوداوە (عزوجل) و ریز و پلە و پایە لەلای ئەو، هەموو ئەوانەش بەهۆی سەرپێچی لە نەفس و ئارەزوو و سروشت و عادیەت و شەیتان و دۆستی خراپ.

خودایە، لە هەموو باریکدا تەباییمان پێ ببەخشە لە گەل قەدەری خۆت.

﴿رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (٢٠١)

البقرة: ٢٠١.

گوفتار به بی کردار

بديانی روژی ههینی له مەدرەسه‌که‌ی، ٢١/ژی القەدە/٥٤٥هـ، شیخ
عبدالقادر(خودا لێی رازی بێت) فەرمووی:

ئەي خەلكى شار، دوورۈۈپى لە ئاۋتان زۆرۈۈۋە و ئىخلاص كە مېۋە تەۋە، قەسە
بى كار زۆرۈۈۋە، قەسە بەبى كردار ھېچ بەھايەكى نىيە، بەلكو دەبىتتە بەلگە لەسەرتان
نەك بەلگە بۆتان، قەسە بى كردار ۋەك خانۋىيەك ۋايە دەرگا و دەستشۈرى تىدا
نەبىت، گەنجىنەيەكە لىنى خەرج نەكرانیت، بانگەشەيەكى بى بەلگەيە، ۋىنەيەكە بەبى
رۇق، بىنكە دوو دەست و دوو لاقى نىيە و ناتوانىت دەستبەشەيتىت و بىزۈيت،
زۆرىنەي كارەكانتان ۋەك جەستەيەكى بى رۇق وان، رۇق بىرىتىيە لە ئىخلاص و
يەكتاپەرىستى و دامەزران لەسەر كىتەكەي خودا(عزوجل) و سۈننەتى
پىغەمبەرەكە(ﷺ)، بىناگامەبن ۋەرگەپرانىك لە خۆتاندا بىكەن رىگەي راست دەگرە
بەر، فەرمانى خودا جىبەجى بىكەن و خۆتان لە نەھىلىكراۋەكان بىگرەۋە و لەگەل
قەدەر تەبا بن، دانەدانەيەك لە خەلكى دلىان بە ھۆگرى و موشاھەدە و نرىكى لە
خودا ھەست دەبىت، بۆيە ھەست بە نازارى قەدەرەكان و بەلا و ناخۆشەيەكان ناكەن،
رۆژەكانى بەلا بەسەرياندا گوزەر دەكات و تەۋار دەبن، بەلام ئەوان پىنى نازانن،
ھەمدى خودا(عزوجل) دەكەن و شوكرى بۆ دەرەبىرن، ئەوان ۋەك ئەۋە وان بوۈنىكىان
نەبىت تاكو بەرھەلىستى بىرپارەكانى خودا(عزوجل) نەكەن.

نافهت و ناخوشی بز سمر خوداناسان داده باریت وهك چون بو سمر نیتوه داده باریت،
همیانه نارام ده گریت و همیانه بزر و بیتاگا ده بیست له نافهت و ناخوشیه که د
نارامگرتن لسمری، همت به زیانکردن له باری لاوازی نیماندایه، نهو کاتهی که

نيمان منداله، نارامگرتنیش بۆ کاتيکه نيمان تازه لاو و همرزه کاره، تهبايش له گهژ
 زيان و نازار و نافه ته کان کاتيکه نيمان پيگه يشتوه، رازي بوونيش کاتيکه کهسه که له
 خودا نزیک بيت، به زانستی خودا ته ماشای پهروه دگاري (عزوجل) ده کات، بزريوون و
 فدهاش کاتيکه دل و نهيني له لای حق (عزوجل) بوونيان ههبيت، نهوهش بریتیه له
 حالتی موشاهده و ناخافتن له گهژ خودا، بهراورد به خه لکی ناوه وه و بوونی خوی
 فدها ده کات و دهیانسرپيته وه، له خزمهتی حه قدا (عزوجل) بوون پهیدا ده کات، ناوه وه و
 بوونی خوی دهسرپيته وه و ده توینه وه، توانه وه یه کی مه زن لهو شويته رووده دات، پاشان
 گهر خودا (عزوجل) بیه ویت نهو کهسه ده ناسي نیت، گهر بیه ویت ده یگيرپيته وه و به شه
 پارچه پارچه بووه کانی پيکه وه ده لکي نیت و کویان ده کاته وه، وه ک چون له رۆژی دوايیدا
 جهسته ی مردوویان له دواي پووان و رزان کۆده کاته وه، نيسک و گوشت و موویان
 کۆده کاته وه، پاشان فرمان به نيسرافيل ده کات رۆحیان به بهردا بکاته وه، نه مه له
 پای دروستکراوه کان، به لām هينانه وه (زيندوو کردنه وه) ی نه وانه به بی ناوه ند و نامرازه،
 سهرنجیک فدهایان ده کات و سهرنجیک ده یان نه يتيته وه، مه رجی خوشه ويستی نه وه یه
 له گهژ خوشه ويسته که ت ويست (إرادة) بوونی نه بيت، و به دونیا و دواپۆژ و خه لکه وه
 له نهو بیتاگا نه بيت، خوشه ويستی خودا (عزوجل) ناسان نییه تا هه موو که سيک
 بانگه شه ی بکات، زۆرن نه وانه ی بانگه شه ی خوشه ويستی ده که ن و لسی دورن، زۆرن
 نه وانه ی بانگه شه ی ناکه ن و دلیان له لایه تی، هيج کهس له موسلمانان به چاوی سووک
 ته ماشا مه که، چونکه نه يتيته کانی حه ق (عزوجل) به واند چيتراره، له نه فسی خۆتاندا
 خاوه نی ته وازوع بن و به سهر به نده کانی خودادا لوتبه رزی مه نوینن.

له بیتاگایه کانتان به ناگا بین، ئیوه له بیتاگایه کی مه زندان، وه ک نه وه ی ئیوه
 دادگایی کرابن و له پردی سیرات په رپينه وه و شوي نی خۆتان له به هه شت بیني بیت، نه م
 فريوخواردنه گهره یه چيیه ئیوه ی تیکه وتوه، هه ریه ک له ئیوه یاخيبوون و گوناھی
 نۆزی به رانبهر به خودا نه فجامداوه و بیری لينا کاته وه و ته ویه ی لی ناکات، وا گو مان
 ده بات گونا هه کان له بیر چوونه ته وه، به لām نهو گونا هانه له لایه ره کاند به بهر وار و رۆژ
 تزار کران، له سهر زۆر و که می نهو گونا هانه دادگایی ده کرین، به ناگایتن نه ی

بیتاگایان، له خه و به ناگایتن نهی خه و تووان، خۆتان بده نه بهر
 ره جمدتی خدا (عزوجل)، هه رکهس گونا و هه له و تیکه و تنه کانی زۆر بوون و
 له سهریان سوور و بهرده وام بوو و تهوبه ی نه کرد و په شیمان نه بوویه و نه و کسه
 بپاوه پری و یستوو و به ووه بو لای خدا ده گه پیتته و گه فریای خۆی نه که ویت، نهی
 نه وانهی دنیایان به بی دوا و ژ هه لپهاردوو، خه لکتان به بی خدا به دوست کردوو، له
 هه ژاری ده ترسی و ته نهها هیوات ده و له مه ندیه.

هاوار به حالت، رۆزی به شکراره و زۆر و کهم ناکات و پیتشناکه و ی دوانا که و ی،
 تۆ له دهسته بهر کردن و دابینکردنی حق (عزوجل) بۆ رۆزی شکت ههیه، هه لپه ده که ی
 بۆ شتیک بۆت نه پرا و ته و، هه لپه کهت بووه به ریگر له نه هاتنت بۆ لای زانایان و
 کاری خیر و چاکه، ده ترسی قازانجه کهت کهم بکات و کپیاره کانت کهم ببنه و.

هاوار به حالت، کێ خۆراکی به تۆ به خشی کاتیک تۆ کۆرپه یه ک بووی له سکی
 دایکه، تۆ شانت له سهر هه و لی خۆت و خه لکی و دینار و دره مه کانت داداوه، شانت
 له سهر کپین و فرۆشتن و ده سه لاتنداری شاره کهت داداوه، شانت له سهر ههر که سیک
 دادایت نه و کسه خوا و هندێ تۆیه، له ههر کهس به ترسی و رجات لای هه بیته نه و
 که سه خوا و هندێ تۆیه، هه رکهست له زیان و قازانج به خۆت بپنیه و و نه بیته نه و
 شانه له سهر دهستی حق (سبحانه و تعالی) جاری ده بن نه و نه و که سهت به خوا و هند
 کردوو، بهم نزیکانه هه والی تۆش ده بیترێ، خودا (سبحانه و تعالی) بیستن و بیستن و
 هه و و جو و له و مال و سامان و هه و نه و له خوار خوداوه شانت له سهر داداوه له
 تۆ و ده ده گریته و، په یه وندی تۆ به خه لکی به و ده بریت و دلیان به رانه برت ره قهت ده کات
 و ده ستیان له ناست ده نو قینیت و له کاره کهت که نارگه رت ده کات و ده رگا کان به
 دوی تۆدا داده خات، و له ده رگا یه که و بۆ ده رگا یه کی تر ده ده گریته، لوقه یه ک
 هه و نه و له بهر ها و له دایان بۆ خودا و شان دادانت له سهر کهسانی تر جگه له خودا
 و دا وای نیعمت له کهسانی تر و به کاره نیاس نیعمت له یا خبه وونی خودا، هه و ده
 نه مانه له سهر زۆرینک له خه لکی ده بیستن و له یا خبه و و اندا زۆر تر و زال تر، به کینک به

تهویه فریای کاره که ده کهوئیت و خودا (عزوجل) تهویه کهی وهرده گریئت و به ره همه تهویه
ته ماشای ده کات و به لوتف به خوشندهیی خوی مامده لای له گهل ده کات، نهی
دروستکراوه کانی خودا تهویه بکهن، نهی زانایان، نهی فقیهان، نهی زاهدان، نهی
عابدان هیچ کهس له ئیوه نییه ناتاج نه بیئت به تهویه، ههوالی ئیوه له لای منه له
ژیان و مردنتان، گهر لای کهسه سه ره تا کان حال و باری ئیوه ناپوون بیئت نهوا
تیاجوونی تو لای من په ردهی له سهر لادراوه.

نهی دروستکراوانی خودا تهویه بکهن، نهی زانایان، نهی فقیهان، نهی زاهدان،
نهی عابدان، هه ریه که له ئیوه ناتاجه به تهویه، ههوالی ئیوه له لای منه له زیان و له
مردنتان، گهر سه ره تایی کاروبارتان له لام نادیار و نالۆز بیئت نهوا له کۆتاییدا و له
کاتی مردنی ئیوه دا بۆم ده رده کهوئیت، گهر بنه رتهی مال و سامانی یه کیک له ئیوه لام
شاراوه بوو، چاوه پروانی چۆنییتی خه ر جکردنی نهو مال و سامانه ده کهم، گهر خه ر جی بو
مندال و خانه واده و هه ژارانی راسته قینه کرد و له به ره ژه وهندی خه لکدا به کاریهینا
ده زانم بنه رتهی نهو مال و سامانه له خه لاله وه هاتووه، گهر به سهر صادیقاندا و
نهوانه تاییه تانی خودان به خشییه وه تیده گهم بنچینه و به ده سه تهینانی نهو مال و
سامانه به پشتبه ستن بووه به خودا (عزوجل)، نهو مال و سامانهش به ره هایی خه لاله،
من له بازار و کرپین و فروشتندا له گهل ئیوه نیم، به لام بهم ریگهیه و به چه ندین
ریگهی تر حق (عزوجل) بۆمی روشن کردووه تهوه.

نهی گهنج، ناگاداریه حق (عزوجل) که سینکی تر له ناو دلی تو دا نه بینیت، چونکه
رسوا و شه رمه زار ده بیئت، ناگاداریه ترس له که سینکی تر یان رجا لای که سینکی تر یان
خۆشه ویستی بۆ که سینکی تر له دلی تو دا نه بینیت، دلتان پاکبکه نهوه له هه ر جی شته
له خوار خوداوه، زیان و قازانج ته نها له نهو (سبحانه و تعالی) بیینن، ئیوه له خانه و
میوانداری خودادان.

لهی گهنج، هه موو نه وهی تو ده بینیت له روخاری جوان و خۆش ته وهین
خۆشه ویستیه کی ناتمه واده و تو له سه ریان سزا ده درئیت، خۆشه ویستی راسته قینهی
نه گزراو بریتیه له خۆشه ویستی خودا (عزوجل)، نهو خۆشه ویستیهی به دوو چاوی دل

دەییڭنیت، ئەو خۆشەویستیە بریتیە لە خۆشەویستی صادیقان و کەسە
رۆحانییەکان، ئەو خۆشەویستیە بە ئیمانەویە، بەلکو بە یەقین و چاوی دلەویە،
پەردە لەسەر چاوی دلایان لادراوە و ئەوەی لە پەنھاندایە دەییڭن، ئەوان شتیکیان
بینی کە ناتوانن گوزارشتی لێ بدریت و لێکدانەوی بۆ بکریت.

خودایە، خۆشەویستی خۆت لە گەڵ لێبوردن و عافییەت بە ئێمە ببەخشە.
بەشە کانتان لەلای دنیا دانراوە بۆ کاتە دیاریکراوەکان لەلای حەقەو (عزوجل)، هیچ
کەس ناتوانن رێگری بکات لە رادەستکردنیان بە ئێو کاتێک مۆلەت لە خوداوە
دیت، دنیا بە خەلکی پێدەکەنیت و ئەقلیان بە سەرلێشیواو تەماشای دەکات و
گالتەیان پێ دەکات و پێیان پێدەکەنیت کاتێک داوای شتێک دەکەن بۆ ئەوان
نەپراوەتەو، یان لە کەسێک داوای بە شتێک دەکات بەبێ مۆلەتی خودا (عزوجل).

خەلکینە، گەر پشت لە دەروازەی دنیا بکەن و روو لە دەروازەی حەق (عزوجل)
بکەن دنیا دیتە دەرەو و شۆنتان دەکەوێت، داوای ژیری لە خودا (عزوجل) بکەن،
کاتێک دنیا روو لە دۆستانی خودا دەکات پێدەلێن بپۆ بە رێگەی خۆتەو، بپۆ
کەسانی تر فرسو بدە، ئێمە تۆمان ناسیو، تۆمان بینیو و تاقیمان مەکەرەو،
سەرئەخامی تۆمان زانیو، خۆت مەپازینەرەو بۆ ئێمە، چونکە دینارە کانت ساختەن
و جوانییە کەت لەسەر پەیکەری بێناوەرۆکی تەختە و رۆحی تێدایە، تۆ رووالەتی
نەنگیە کانی دنیا بۆ خوداناسان بەدەرکەوتن لە خەلکی خۆیان بزر کرد و هەلەتەن،
نامۆیان لەوان بۆ دروست بوو و هۆگریان بە دەشت و سارا و بیابان و وێرانە و
لەسەر شێوی تر جیا لە شێوی خۆیان روویان لێ دەکەن، هەندێ کات لە شێوی
راھیدان و راھیان ریش هاتوو بۆیان دەرە کەون، هەرەو ها لە شێوی دڕندەدا خۆیان
وەک پۆشاکێ هەلواسراو وایە لەلای بەکێک لە ئێو لە ماله کەیدا کامەیانێ بویت
لەبەری دەکات، مۆریدی راستگۆ لە ویستی حەقدا (عزوجل) لە سەرەتای رێگەی بەرەو

خوداچوونى له بينىنى دروستكراوه كان و بىستنى وشهيهك له شهوان و بينىنى
گهرديلهيهك له دونيا سینهى تهسك دهيتتهوه، ناتوانيت شتيك له دروستكراوه كان
بينيت، دلى سهرگردان و نهقلي بزر و چاوى نهبلهق دهيتت گهر شتيك لهوانه له دلى
خويدا بينيت، نهو بهردهوام بهو جوړه دهيتت تا دهستى رهممت دهگاته سهر دلى،
نهوكات سوكنايى و نارامى روى لى دهكات، بهردهوام مهست و سهرخوش دهيتت تا
بؤنى نزيكى و زانست و خوشهويستى له پهروهردگاروه(عزوجل) دهكات، نهوكات
دامهزران و فراوانبوون بؤ خهلكى روى لى دهكات، له خوداوه(عزوجل) هتيزى پى
دهبهخشرت، بؤيه كؤلى خهلكى ههلهدگريت بهى زؤرلهخؤكردن و تىچوونيك، لىيان
نزيك دهيتتهوه و داوايان دهكات و ههموو كارويارى بؤ بهرژهوهندى نهوانه، لهگه
شهوش چاوتروكانيك له پهروهردگارى بيتاگانىيه، زوهدكهرى سهرهتايى له
زوهدهكهيدا له خهلكى رادهكات، بهلام زاهيدى كامل له زوهدهكهيدا گوى به خهلكى
نادات، لىيان راناكات، بهلكو بهدواياندا دهپوات، چونكه نهو بووه به كهسكى
خوداناس، ههر كهس خودا بناسيت له هيچ شتيك راناكات و له هيچ شتيك جگه له
خودا ناترسيت، كهسى سهرهتا له لادهران و ياخيپوان ههلدتت، بهلام نهوهى
گهيشتووه ته كؤتايى داوايان دهكات، چؤن داوايان ناكات له كاتيكدا ههموو دهرمانى
دهرديان لهلاى نهوه، بؤ نهو مهبسته يهكيك له عاريفان(رههممتى خوداى لى بيت)
دهلتت: تهنها عاريف دهتوانيت بهرووى فاسيق(لادهر)وه پيتيكهنتت، ههركهس
مهعريفهكهى بؤ خودا كامل بوو دهيتته رينيشاندهر بؤ لاي نهو(سبحانه وتعالى)، دهيتته
تؤرنيك له دهرياي دونيا خهلكى پى راو دهكات، هتيزكى پى دهدرتت تيبليس و
سهربازهكانى شكست پى دههيتتت، خهلكى له دهستى شهيتان دهردههيتتت، نهى نهو
كهسى به زوهدهكهى گؤشهشين بووه لهگه نهزاني، وهره و له من ببيتته: نهى
زاهيدانى زهوى، وهرن، خهلهوگهگان بهروختن و له من نزيك بينهوه، له خهلهوگهگاندا
دانشتوون بهى بهرپوت و بنچينهيهك، نيره لهناو هيچدان، وهرنه پيشهوه و بهرى
هيكممت بگهنهوه رهممتى خوداتان لى بيت، هاتنى نيهوم بؤ خؤم ناويت، بهلكو
هاتنهكەتان بؤ خؤتانه.

ئەي گەنج، پېيويستە ماندوو بېت تا پېشەكە فېر دەبېت، ھەزار جار بېنا دەكەي و دەپروختېنى تا فېرى ئەو دەبېت شتېك بېنا بېكەي رووخانى بەسەردا نەيەت، گەر لە بېناکردن و رووخاندا فەنا بووی خودا (عزوجل) بېنايەكت بۆ دروست دەكات كە رووخانى بەسەردا نايەت.

خەلکېنە، كەي ئاقل دەبن، كەي پەي بەو دەبەن من ھەنگاوي بۆ ھەلدەگرم، سەردانی مۆرىدانی حق (عزوجل) بکەن، كاتېك پېيان گەيشتن بە مال و گيانتان خزمەتيان بکەن، مۆرىدانی صادق بۆن و بەرامەي خۆشى خۆيان ھەيە، نیشانەي ناشكرای رووناكيان لەسەر روخسار ھەيە، بەلام ئافەتەكە لە ئىوھەدايە، ئافەتەكە لە بېنېنى ئىوھەدايە، لە تېگەيشتنى نەخۆشى ئىوھەدايە، ئىوھە "صدیق و زەندیق" تان بۆ جياناكرېتەو، ھەلال و ھەرام و ژەھراوی و خاوتېن و ھاوھەلدانەر و يەكتاپەرست و موخلىص و دووروو و ياخی و گوێرپاھەلتان پى جياناكرېتەو، ناتوانن مۆرىدى حق (عزوجل) لە مۆرىدى خەلك جياناكرېتەو، خزمەتى ئەو گەرورەپياوانە بکەن بە زانستەكەيان كار دەكەن تاكو شتەكانتان وەك پېيويست فېرىكەن، لە ناسېنى ھەقدە (عزوجل) تېبىكۆشن، چونكە گەر ئەوتان ناسى ھەرچى شتى ترە جگە لە ئەو دەناسن، يەكەجار بېناسن و پاشان خۆشتان بویت، گەر بە چاوى سەرتان تەماشای شتەكان دەكەن ئەو بە چاوى دل سەرنجى ئەو (سبحانە و تعالی) بدەن، گەر نېعمەتەكان لە خودا بېناسن بەناچارى خۆشتان دەویت، پېغەمبەر (ﷺ) دەفەر مۆیت: ((خوداتان خۆشبۆیت بۆ ئەو نېعمەتانەي دەرخواردى ئىوھە دەدات، مەنېشتان بە خۆشەويستى خوداوە (عزوجل) بۆ من خۆشبۆیت))^۱.

خەلکېنە، خودا نېعمەتى خۆي دەرخواردى ئىوھە داوھ لە كاتېكدا ئىوھ لە سكى داېكاندا برون، ھەر بەو جۆرە دواي لەدايەكبوونتان، پاشان تەندروستى و لەشەاغى و ھېز و جوولەي پى بەخشېن، لە گوێرپاھەلتى خۆي بېبەشى نەكردن، ئىوھى كرد بە مۆسلەمان و شۆرئەكەوتەي پېغەمبەرەكەي (ﷺ)، شوكر كردن و خۆشەويستى ئەو

^۱ رواه الترمذي والبيهقي في "الشعب" والطحاوي وصححه، ووافقه الذهبي.

پیغمبره (ﷺ) وهك شوكر كردن و خوشه و یستی خودا وایه، گهر نیعمهت له خوداوه
 بیسن خوشه و یستی خهلكی له دلتان دهرده چیت، كهسی عاریف به خودا و
 خوشه و یستی نهو و تماشاکهری به دور چاوی دل-كه چاكه و خراپه له نهووه
 ده بیئت- هیچ سهرنجیکي نامیئت بۆ نهو كه سانهی چاكهی له گهل ده كهن یا خود
 خراپهی له گهل ده كهن، گهر چاكهی لی بینین به رامهیسانی خودا (عزوجل) تماشای
 دهكات، گهر خراپهی لی بینین به زالکردنی نهو (سبحانه و تعالی) تماشای دهكات،
 سهرنجی له خهلكهوه بۆ خودا دهگویتیهوه، له گهل نهووهش حهقی شرع دعات و
 حوكمهكانی بهرناداتهوه، بهردوام دلی عاریف له حالهتیکهوه بۆ حالهتیکي تر
 دهگویتیهوه تا زوهدهكهی له خهلكی و دهستبهردار بوون لییان و پشتتیکردنیان بههیز
 دهیئت و رهغهتی بۆ لای حهق (عزوجل) بۆ دروست دهیئت و نهووهكولهكهی لهسهر
 خودا بههیز دهیئت، وهرگرتنی شت له خهلكی لی دهروات و نامیئت، له کاتی
 وهرگرتنی شتیک له خهلكی له گهل دهستی خودا (عزوجل) دهمیئیهوه، نهقلی
 هاویهشی له نیوان نهو و خهلكیدا دلتیای دهکاتهوه و پشتیوانی لی دهكات و نهقلتیکي
 تری بۆ زیاد دهیئت كه بریتییه له نهقلتیک له خوداوه (عزوجل)، نهی ههژاری دهرگای
 خهلكی، نهی نهو كهسهی بهوان هاویهشت بۆ خودا داناوه، وریابه مردن روت لی
 دهكات و تۆ لهسهر نهووهی كه ئیستا لهسهری دهرۆی، خودا دهرگای خۆی بۆ رۆحهكەت
 ناکاتهوه و تماشای رۆحهكەت ناکات، چونكه نهو (سبحانه و تعالی) له ههموو
 هاوهلدانهران و شانداهران بۆ سهر خهلكی تووچهیه، له نهفت گۆشه نشین به، پاشان
 له خهلكی گۆشه نشین به، پاشان له دنیا گۆشه نشین به، پاشان له دواپۆز گۆشه نشین
 به، پاشان له ههرچی شته جگه له مهولا (عزوجل) گۆشه نشین به، گهر دهتهوی
 له گهل مهولا (عزوجل) تهنهباكهویت نهوا له بوونی خۆت و تهگیر و وپینه و ژاوه ژاوی
 خۆت وازیهینه.

هاوار به حالت، له خهلو، تگاكت دانیشتوی و دلت له مالی خهلكیه و
 چاوهروانی هاتن و ههویهکانیان دهكهی، عومری خۆت به فیهز دهدهی، وینهیهکی
 رووالهتی بیتمانای بۆ دروست کردوی، خۆت شایسته مهكه به شتیک خودا (عزوجل)

شایسته‌ی نه‌کردبیت پئی، گهر شایسته‌بوونت له خوداوه بۆ نه‌یهت تۆ و ههموو
خه‌لکی تواناتان به‌سه‌ریدا نابیت، گهر خودا تۆی بۆ کارێک بویت نامادهت ده‌کان،
گهر خاوه‌نی په‌نهانیکی دروست و دلێکی خالی نه‌بیت خه‌لوه‌تکردن و که‌نارگیربوون له
ههرچی خه‌لکه سوودێک به‌ تۆ ناگه‌یه‌نیت، خودایه، سوودم پیبگه‌یه‌نه به‌وه‌ی ده‌یلیم، و
سوود به‌وانیش بگه‌یه‌نه به‌وه‌ی ده‌یلیم و ده‌ییستن.

لانه كردنه وه به لای دروستكراواندا

شهوی سی شهممه له مه دره سه كهی ۲۵/ ذي القعدة ۱۴۰۵ هـ شیخ عبدالقادر (خودا لیتی رازی بیئت) فهرمووی:

دونیا په ردهیه که بۆ دواپۆژ، دواپۆژیش په ردهیه که بۆ په روهردگاری دونیا و دواپۆژ، ههرچی دروستکراوه په ردهن بۆ دروستکەر (عزوجل)، گەر له پایان بوهستی دهبنه په ردهی نیوان تۆ و خودا، لامه که روه به لای خه لک و دونیا و ههر شتیکی تر جگه له حهق (عزوجل) تا ده گهیه ده رگای حهق (عزوجل)، نه وهش به ههنگای نهینی (السر) خۆت و دروستی زوهده کهت له ههرچی شته جگه له نهو (سبحانه و تعالی)، له هه موو شتیک رووت ببه روه، عه و دالی خودا به، په نای بۆ ببه، کۆمه کی لی و هه رگه، ته ماشای پیشینه زانست و پیشینه بریاری بکه، کاتی که گه یشتنی دل و نهینیت هاته دی و چوونه ژووره وه بۆ خزمهتی و نزیکي کردیه وه و به خیرهاتنی کردی و تۆی کرد به سه ره رشتیاری دلان، و فهرمانکەر به سه ریاندا و بوون به پزیشک بۆیان نه وکات لا به لای خه لکی و دونیادا بکه روه، نه وکات لا کردنه وه کهت ده بیته نیعمهت بۆ نهوان، و هه رگرتنی دونیا له دهستیان و پیدانی به هه ژاران، ههر به و جووره و هه رگرتنی به شی خۆت له دونیا ده بیته عیبادهت و گوێرایه لی و سه لامهتی، هه رکهس دونیا بهم سیفه ته و هه رگرتی زیانی پی ناگهیه نییت، به لکو لی سه لامهت ده بییت و به شه کهی له بۆگه نی و لیلی دونیا پاک و پالفته ده بییت، ویلایهت له روخساری نه ولیادا نیشانهی ههیه، نه هلی فیراسهت ده یناسنه وه، ناماژه کان باسی ویلایهت ده کهن نه ک زمان، هه رکهس رزگاری ده ویت با نه فسی خۆی و نه وهی هه یهتی به حهق (عزوجل) ببه خشیت، به دل له

خەلك و دونيا بېتە دەرەو، وەك چۆن موویەك لە ھەویر یان لە ماست دەھینیتە
 دەرەو، ھەر بەو جۆرە ھاتنە دەرەو لە دواپۆژ، بەھەمان شێوە ھاتنە دەرەو لە
 ھەرچی شتە جگە لە خودا (عزوجل)، ئەو کات مافی ھەموو خاوەن مافێك دەدەن،
 لەبەردەستی خودادا بەشی خۆت لە دونیا و دواپۆژ وەردەگریت، تۆ لە دەرگای
 خودادای و بەشی دونیا و دواپۆژیش بە پێوە وەك دوو خزمەتکار راوەستان، بەشی
 خۆت لە دونیا مەخۆ لە کاتی کدا نەو دانیشتوو و تۆ بە پێوە وەستاوی، بەلکەر
 دەرگای مەلیك وەریبگرە و تۆ دانیشتوی و ئەو بە پێوە وەستاو و سینییەك لەسەر
 سەری دانراو و خزمەتی ئەو کەسانە پێ دەکات لەبەر دەرگای خودا راوەستان، ئەو
 کەسە لە دەرگای دونیا رادەوێستێ زەلیلی دەکات، لە دەولەمەندی و عیززەت بە
 حەقەو (عزوجل) لە دونیا بۆ، خودا ناسان رازیبوون بە خودا بە لە دونیادا مایەپووج
 بن، ھەر بەو جۆرە بە خودا رازی بوون بەوێ لە خۆی ئەوان نزیك بکاتەو بەرانبەر بە
 دواپۆژ، تەنھا خودا داوا دەکەن لە خودا، زانیان دونیا بەشکراو، بۆیە داواي بەشی
 دونیايان وازلێھێنا، زانیان پلەکانی دواپۆژ و نیعمەتەکانی بەھەشت بەشکراون بۆیە
 داواي ئەوانە و کارکردن بۆیان وازلێھێنا، ئەوان تەنھا رووی پاکی خودایان دەوێت،
 کاتیک دەچنە بەھەشتەو چاوە ناکەنەو تا نووری رووی پاکی خودا نەبینن، داپنینی
 سیفەتە ناتەواوەکان و تەنھا کردنەوێ خودا بە سیفەتەکانی کەمال کاری خودا ناسان،
 ھەركەس دلی لە خەلکی و ھۆ (سبب) دانەپنییەت ناتوانییت شارپێگە پێغەمبەرەن و
 صادیقان و صالحان بگریتە بەر، دەبێت بە کەمێك لە دونیا قەناعت بکات و زۆرێك
 گەر لە حەقەو (عزوجل) زۆرێك لە دونیا رووی لێکردی بەبێ وێست و ھەلبژاردنی
 خۆت ئەو تۆ تیایدا پارێزراو دەبیت.

لە حەسەنی بەصریە (خودا لێی رازی بێت) دەیفەرموو: بە زانست و قسە کانت
 نامۆزگاری خەلکی بکە، ئەم نامۆزگاریکەر بە پاکیتی نەپتینی و تەقوای دلت
 نامۆزگاری خەلکی بکە، بە جوانی و رازاوەیی ناشکرا و ناشیرینی ناوێوەت

ناموزگاری خه لکی مه که، حق (عزوجل) نیمانی له دلی باوه‌داراندا نووسیوه بهر له‌وهی دروستیان بکات، نه‌مه پیشینه‌یه که و دروست نییه له‌پای پیشینه بوهستین و شانی له‌سهر دابده‌ین، به‌لکو تیده‌کوشیت و خوی ده‌خاته بهر ره‌جمه‌تی خودا و هه‌ولتی خوی ده‌دات، هه‌ولتی به‌ده‌سته‌ینانی نیمان و یه‌قین ده‌دات و خوی ده‌خاته بهر به‌زه‌یی حق (عزوجل)، به‌رده‌وام له‌به‌ر ده‌رگانه‌ی خودا ده‌مینیتسه‌وه، بۆیه دلمان بۆ به‌ده‌سته‌ینانی نیمان تیده‌کوشیت، به‌لکو حق (عزوجل) پیمان ببه‌خشیت به‌بی که‌سپ و ماندوو‌بوونی نییه، نیوه شهرم ناکه‌ن، حق (عزوجل) زاتی خوی به‌کۆمه‌لێک سیفەت وه‌سف ده‌کات و پیتیان رازیه که‌چی نیوه ته‌ئویلی ده‌که‌ن و ده‌یده‌نه‌وه به‌رووی خودادا؟ ئایا نه‌وه‌ی بۆ هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان به‌س بوو بۆ نیوه به‌س نییه؟ په‌روه‌ردگارمان (عزوجل) له‌سهر عه‌رشه وه‌ک چۆن فەرموویه‌تی به‌بی چواندن و په‌ک‌خستن و به‌رجه‌ستاندن^۱.

خودایه، رۆزیمان پی ببه‌خشه، و سهرکه‌وتوو‌مان بکه و له بیدعه‌کاری دوورمان بجه‌روه.

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (٢٠١)

البقرة: ٢٠١

^۱ (من غير تشبه ولا تعطيل ولا تجسيم).

دهرچوونی خوشه ویستی دنیا له دل

بهیانی دواين روژی ذي القعدة / ٥٤٥ هـ له "الرباط" فەرمووی:

كه سێك پرسیاى كردوه: چۆن خوشه ویستی دنیا له دلم ده ربكه م؟

ده لیم: ته ماشای نه ریاب و رۆله کانی دنیا بکه چۆن ده یانگویتزیتوه، چۆن فیلان لى ده کات و فربویان ده دات و بیتاگیان ده کات و ده ستدریژیان پى ده کاته سهر خه لکی و پله به پله بهرزیان ده کاته وه تا به سهر خه لکیدا بالایان ده کات و ده چنه کۆل و گهردنی خه لکی و گه نجینه و سه یروسه مه ره ی خویشان بو ده رده خات، له کاتیکدا نه وان دلخۆشن به بهرزیوونه وه و دامه زران و ژیان خوشی و خزمه تکاری بزیان له ناگا و ده یانگرت و کۆتویه ندیان ده کات و چاویه ستیان لى ده کات و لهو شوینه بهرزه وه به سهر سهردا هه لیانده داته خواره وه و پارچه پارچه ده بن و تیا ده چن، دونه اش به پتوه وه ستاوه و پتیا ن پتیه که نیت و ئیبلیس له ته نیشتی دونه اوه وه ستاوه و له گه لى قاقا ده کیشیت، نه مه کاری دونه یاه له گه ل زۆریک له سولتان و مه لیک و ده وله مه ندان له ناده مه وه (علیه السلام) تا روژی دوا یی، به م جو ره خه لکی بهرزه کاته وه و پاشان بهریانده داته وه، پتشیان ده خات و پاشان دوا یان ده خات، ده وله مه ندیان ده کات و پاشان هه ژاریان ده خات، نزیکیان ده کاته وه و پاشان سهریان به سهر دونه ادا و ناهیلیت دونه ا زال بیت به سهریدا، که مێکی زۆر که م یارمه تی ده درین و له شه ره که ی سه لامه ت ده بن، نه وان ده دانه دانه یه کی خه لکین، نه و که یه دونه ا ده ناست و خۆ لى ده یاریز و له فیل و فربودانی به ناگایه له شه ره که ی سه لامه ت ده بیت، نه ی پر سیا رکمر، که م به دوو چاوی دلت له نه نگیه کانی دنیا

وردبیبیهوه دهتوانیت دنیا له دل دهریکهی، بهلام گهر به دوو چاوی سمرت تماشای
 بکهی خوت به جوانی و زرق و برقی دنیاوه خهريک دهکهی و ننگییهکانی نایینی،
 نهوکات ناتوانی له دل دهریکهی و زوهدی لی بکهی، بویه چون کهسانی تری کوشت
 توش دهکوژیت، لهگهل نفسی خوت تییکوشه تا دهگاته دلنیایی و نارامی، کاتیک
 دنیا و نارام بوو ننگییهکانی دنیا دهناسیت و زوهدی لی دهکات، دلنیاییهکهی
 نفس لهو شوینهوهیه له دلوه وهردهگریت و تهبابی هدییه لهگهل نهیینی خویدا،
 گوژپایهلی دل و نهیینی دهکات لهوهی فدرمانی پییدهکهن و نههی لی دهکهن، به پیدان
 و بهخشیینی نهو دوانه رازی بووه و لهو شتانهی ریگری لی دهکهن خوی دهگریتهوه،
 گهر نفس دلنیایی و نارامی بهدهستهیتنا خوی دهداته پال دل و لهلای نهو سوکنایی
 بؤ دیت، تاجی تهقوا و پوشاکی نزیکی له خودا لهسهر سهری و لهبهریدا دهبینیت،
 نیمان و بهراستزانین(تصدیق) بهدهست بهیتنن و له بهدرؤزانینی خوداناسان و
 مرجاههله لهگهلپان خوتان بهدوور بگرن، ململانی و کتبهریکیان لهگهل مهکهن،
 چونکه نهوانه مهلیکی دنیا و دواپوژن، نزیکیان له خوداوه بهدهستهیتنا، بویه
 هرچی شته له خوار خوداوه بهدهستیان هیتنا، خودا(عزوجل) دلی نهوانی دهولهمنه
 کرد و له نزیکی خوی و هؤگری پییهوه لیوانلیتوی کرد، هر بهو جوژه لیوانلیتوسون
 له نهوار و ریز و پله و پایهی خودایی، گوی بهوه نادهن دنیا به دهستی کتویه و
 کی دهپخوات و تماشای سهرهتای دنیا ناکهن، بهلکو سهرنجی سهرنهغنامهکهی و
 تیاچوونهکهی دهدهن، حق لهبهردهم چاوی نهیینی خویاندا دادهنیتن، له ترسی
 تیاچوون و رجا بؤ مولک و مالیک خودا بؤ نهوانی دروستکردووه خودا ناپهرست،
 بهلکو بؤ بهردهوامی هاوهلیکردنی خودا نهو دهپهرست، نهو کؤمهلیک شت دروست
 دهکات نیوه نایزانن، نهو(سبحانه وتعالی) کارایه بؤ نهغامدانی نهو کارهی دهیمویت،
 ((دوورو کاتیک قسه دهکات درؤ دهکات و کاتیک بهلین دهکات نایاته سمر و
 کاتیک نهمانهتی لا دادهنریت ناپاکی لی دهکات))^۱ هر کهس لهم خسلهتانه - که
 پیغهمبر(ﷺ) نامارهی پینکردوون پاکبیتنهوه - نهوا له دوورووی پاکبووهنهوه.

^۱ صحیح رواء البخاری و مسلم

نەم خەسلەتە سەنگی مەحەکن و جیاکاری نێوان باوەردار و بیباوەرین، نەم سەنگی مەحەک و ناوێتەیه لە دەستبەر و رووی دلی خۆتی پی بیینه، سەرنج بەدە بزانە تۆ باوەرداری یان دووڕوو، یەکتاپەرستی یان هاوەڵدانەر، هەموو دنیا فیتنە و سەرقالکەرە مەگەر ئەوەندە بە نییەتی باش لە پێناوی دواڕۆژدا دەستی بۆ بێریت، گەر نییەت لە دەستبردن بۆ دنیا چاک و پاک بوو ئەوا بۆی دەبیەتە کاریکی دواڕۆژ، هەر نیعمەتێک خالی بێت لە شوکر بۆ حەق (عزوجل) دەگۆڕێت بۆ نەقەمەت (تالای سزا)، بە شوکردن نیعمەتەکانی خودا (عزوجل) رابگرن، شوکرکردنی حەق (عزوجل) دوو شتە: یەکمە: بە کارهێنانی نیعمەتەکە لە گۆرپایەلی خودادا و دلنەوایی کردنی هەزاران بەو نیعمەتە.

دووەم: دانپێدانان بە نیعمەتەکەدا بەوەی بۆ خاوەن نیعمەتەکە (خودا) دەگەرێتەوە و شوکرکردنی ئەو کەسە دایبەزاندووە، ئەو کەسەش بریتییە لە حەق (عزوجل).

لە یەکیەک لە خودا ناساندووە (رەحمەتی خودای لی بێت) فەرموویەتی: هەر شتێک لە خودا (عزوجل) سەرقات بکات ئەو شتە دەبیەتە شوومی لەسەرت، گەر بوو بە هۆی سەرقات کردنت لە یادی خودا ئەو شتە لەسەر تۆ شوومی و خراپییە، تۆ بە یاخیبون رووبەرۆی نیعمەتەکانی خودا دەبییەو و لە کاروبارەکاندا بۆ لای خەڵکانی تر دەگەرێیەو، درۆ و دووڕوویی لە جوولە و وەستان و رووالەت و مانای تۆدا شوو و رۆژ بنجی داکوتیو، شەیتان فێلی لێکردووی و درۆ و کاری ناشیرینی لا جوان کردووی، تەنانت لە نوێژەکەدا درۆ دەکەیت کاتێک دەلییت: "الله أكبر"، درۆ دەکەیت، چونکە خواوەندێکی تەرت لە دل داناو، تۆ تەنها پشەت بە خواوەندەکەیت خۆت بەستوو، ترس و رجات لە خواوەندەکەیت خۆت، دلت لە گەڵ زمانت تەبا نییە، کردارە کانت لە گەڵ بێلی، تۆ شەرم ناکەیت دەلیی "لا إله إلا الله" و هەزار پەرستراوی تەرت هەبە، لە هەموو ناوەکە و بەی کارکردن قەناعەتت کردووە - زانستە کەت چ سوودێکت پی دەگەرێت؟

گەر بلیتی من زانام درۆت کردوو، چون له نهفسی خۆت رازی ده بیت فرمان به شتیک بکات به خه لکانی تر که خۆت نه نجامی نادهی، خودا (عزوجل) ده فرمویت:

﴿لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ (الصف: ۲)

هاوار به حالت، فرمان ده که ی به خه لکی راستگۆین که چی خۆت درۆ ده که ی، فرمانیان پی ده که ی به یه کتاپه رستی که چی خۆت هاوه لدانهری، فرمانیان پی ده که ی به نیخلاص که چی خۆت روپامایی و دوو روویی به خهرج ده ده ی، فرمانیان پی ده که ی واز له گوناھ و یاخیبوون بهینن خۆت نه نجامی ده ده ی، حهیا و شرم له چاوت هه لگراوه، گهر نیمانت هه بوايه شمرمت ده کرد، پیغه مبه ر (ﷺ) ده فرمویت: ((حیاه له نیمانه وهیه)).^۱

نه نیمانت ههیه و نه یه قین و نه نه مانه ت، ناپاکیت له زانست کرد و نه مانه ت له ده ستدا و له لای خودا به ناپاک تو مارکرای، ته نها ته وه کردن و به رده وامی له سه ری ده وای ده ردی ته وه، ههر که س نیمانی به خودا و قه ده ری خودا راست و دروست بیت هه موو کاروباره کانی راده ستی شه ده کات و له کاریک له و کارانه دا هاوه لی بو دانانیت، به دروستکراوه کان و هۆکاره کان هاوه ل بو خودا دامه نی، پیانه وه کۆتیه ند بیت و له خودا بیتاگا ببیت، گهر که سه که له مانه دا سه رکه وتوو بوو له هه موو باریکدا له نافه ت سه لامه ت ده بیت، پاشان له نیمانه وه به ره و یه قین ده گوێزته وه، پاشان ویلایه تی نه بدالی بو دیت، نه و جا ویلایه تی په نهان (غه یبیه ت) ی بو دیت، له وانیه له کۆتایی حاله کانی دا ویلایه تی قوتبی بو بیت^۲، خودا له لای هه موو دروستکراوه کانی - له سه رۆڤ و جین و فریشه و ره حه کان - شانازی پیوه ده کات، راهه ستای ده کات و نزیککی ده کاته وه و ده یکاته سه ره رشتیاری دروستکراوه کانی و مه لک و ده سه لاتی پی ده دات و دامه زراوی ده کات و خوشی ده ویت و له لای دروستکراوه کانی خوشه ویستی ده کات، هه موو نه مانه بنچینه و بناغه و سه ره تای نه و

صحیح. رواه البخاری ومسلم.

(سێ پله ی یه ک له ده وای یه کن له ویلایه ت).

که سه به، نیمان به خدا و به پیغمبرانی و به راستزانیان بنچینهی شهم کار به،
 نیسلام پاشان نیمان پاشان کردار به کتیه کهی خودا (عزوجل) و شهر بهتی
 پیغمبر کهی (ﷺ)، پاشان نیخلاص له کرداردا له گهل یه کتاپه رستی دل لهباری
 که مالی باوه ردا، باوه ردار له خوی و له کرداره کانی و له هر شتیکی تر جگه له
 حق (عزوجل) فانی ده بیت، کومه لیک کردار نه نجام ده دات لیان که نارگیره، به رده وام
 دژ به نفسی خوی له کوشاندایه و له پیناوی حقد (عزوجل) لاکردنه وهی به لای
 خه لکدا نیبه، تا خودا هیدایه تی دا بۆ سهر ریگهی خوی، خودا (عزوجل) ده فهرموت:

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾ العنکبوت: ٦٩

له شته کان زاهید بن و به ته گیر کردنی خودا رازی بن، نهو (سبحانه و تعالی) له دهستی
 قه ده ری خویدا و هریانده گیتیت، گهر لهو قه ده رانه دا له گه لی ته بابوون ده یان گویتیه وه
 بۆ قودره تی خوی، خوشبه ختی بۆ که سیک ته بابی هدی له گهل قه ده ردا، و چاره پروانی
 کرداری قه ده رداریت (خودا) ده کات، به قه ده ر کار ده کات و له گهل قه ده ر ده روات و
 ناشو کری بۆ نیعمه تی قه ده ره کان ده رنابریت، به لگهی به زه یی نیعمه تی قه ده رداریت
 بریتیه له نزیکی له خودا و بیتیا زبوون به نه وه وه له هرچی دروستکراوه، گهر دلی
 بهنده به پهروه دگاری گه یشت بهو گه یشتنه له هرچی خه لکه بیتیا زه ده بیت، نزیک
 ده کاته وه و دامه زراوی ده کات و ده یکاته خاوه نی مولک و پیتی ده فهرموت:

﴿إِنَّ الْيَوْمَ لَكُنَّا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾ يوسف: ٥٤

له مولکی خویدا ده یکاته جینشین وه ک چۆن مه لیک می مصر یوسفی (علیه السلام)
 کرده جینشین و کاروباری مولکه کهی راده ست کرد و پیاوانی دیوان و به رتیه بردنی
 مه ملکه کت و هۆکاره کانی دابه ده ست و کردی به نه میندار له سهر گه نجینه کانی
 ولات، دلش هه مان شیره به، کاتیک راست و دروست لینی ده وه ستیت و جوانی و
 پایه داری نهو ده رده کهوی و له هرچی شته جگه له مه ولا (عزوجل) خوی پاک
 ده کاته وه له دلی بهنده کانیدا و له مه ملکه ته کهیدا - له دونیا و دوا رۆژ - دامه زراوی
 ده کات، نهو کات ده بیته رووگی موریدان، ریگهی گه یشتن بهم زانسته بریتیه له

زانست به زانستی ناشکرا (شهریعت)، خۆت له سهر بێنکاری و ته مبه ئی راسه هینه و له گوێرایه ئی خودا (عزوجل) خۆت به دوور مه گره، چونکه وهك سزایهك تاقیتده کاتهوه، له پینغه مبهری خوداوه (ﷺ) فەرمووی: ((گهر بهنده له کاردا که متهرخه می کرد خودا به خهم و په ژاره دایده گریتهوه (تاقیده کاتهوه)))^۱.

خودا به خهم و په ژاره ی شتیك دایده گریتهوه که بهشی نهو نییه، ههر بهو جوړه خهم و په ژاره ی مال و مندال و نازاری خانهواده و که می قازانج له زینده گیدا و یاخیوونی مندال له نهو و بیزاری ژنه که ی لیتی، روو له ههر کوینه که ده کات رووبه پرووی ههموو نهوانه ده بیتهوه به هوی که متهرخه مییه که یهوه له گوێرایه ئی کردنی خودا و سهرقالبوون به دنیا و خه لکه وه، خودا (عزوجل) ده فەرمویت:

﴿ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ ﴾ النساء: ۱۴۷

بۆ هیچ که سیک دروست نییه به لکه به قهزا و قه دهری خودا بهیتهوه و بلیت خودا کاره کان تاوتوی ده کات و بریاره کانی ده کردوه:

﴿ لَا يَسْتَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُمْتَلُونَ ﴾ الانبياء: ۲۳

هاوار به حالت، تاکه ی به خۆت و خانهواده ی خۆتهوه خۆت سهرقال ده که ی و خودا له یاد ده که ی، له یه کیك له خودا ناسانهوه (ره جمه تی خودای لی بیت) ده لیت: گهر منداله کهت فیری نهوه بوو ناوکه خورما کۆیکاتهوه نیت پشتی لی بکه و به نه فسی خۆتهوه له گهل پهروه ردگارت (عزوجل) سهرقال بیه، مبهستی نهویه گهر منداله که زانی ناوکه خورما بۆ شتیك باشه و نرخیکی هیه نهوا که سابهت فیریوه و بۆ ژسانی خۆی خۆی ماندوو ده کات، بۆیه تو کاتی خۆت به ماندوو بوون له گهل به فیری مه ده، چونکه نهو له تو بێنیاز بووه، پیشه یه که فیری منداله کهت بکه و بۆ عیباده تی خودا (عزوجل) یه کلابه ره وه، چونکه خانهواده و مندال له لای خودا سوودیکت پی ناگه بنن، خۆت و خانهواده و منداله کانت له سهر قه ناعت بهوی ههر ده بی بی (واته

^۱ عراه لی "الجامع الصغير" لاحد لی "الزهد" وأوردته ابن حجر لی اللسان.

زهرووره ته کانی ژيان) رابهینه و خوت و نهوان بۆ گوئیږایه لى کردنى مهولا (عزوجل)
 یه کلابکه رهوه، گهر له پهنهانه وه رۆزی فروانتان هه بوو نهوا له کاتى خۆیدا نهوه
 له لای خودا بپراوه ته وه روتان لى دهکات و له خودای بناسن، خوت رزگار بکه له
 هاوه لاندان به خه لک بۆ خودا، گهر له قه ده ره وه نهو رۆزی به رینهت بۆ نه پرابوو به
 نهوا به زوهد و قه ناعت بپنیا به له هه رچی شته، کهسى باوه پردارى خاوهن قه ناعت
 گهر ناتاج بوو به شتىک له دونیا به داوا کردنى پى له گهر دنکه چى و زه لیلی و
 تمویه کرد نه وه روو له پهروه ردگارى (عزوجل) دهکات، گهر پى نه به خشر له
 لیگر تنه مه ودا تهبا ده بیت و له گه لى نارام ده گرت به بى به ره تهستکارى و مملانى و
 کتبه رکی، به نایینه کهى داواى دهوله مهندى ناکات و ریا و دوو پروو و چاو و پراو
 به کارنا هیتیت وهك چون تۆ به کاریان ده هیتیت، نهى کهسى دوو پروو، ریا و دوو پروو و
 یاخیبوون هوى هه ژارى و زه لیلی و ده رکردن له ده رگای حق (عزوجل)، کهسى ریا باز
 و دوو پروو و پۆشهرى پۆشاکى صالحان به بى نه وهى له صالحان بیت - به نایینه کهى
 دهست بۆ دونیا ده بات، به قسهى نهوان قسه دهکات و پۆشاکى نهوان ده پۆشیت، به لام
 نهو کارانه ناکات نهوان نه نجامى ده دهن، بانگه شهى ره چه له کی خوی دهکات بۆ سه
 نهوان، به لام نهو له ره چه له کی نهوان نییه، وتنى "لا إله إلا الله" ته نهها بانگه شهیه،
 ته وه کولت له سهر خودا و متعانهت به نهو و پشتهد لکردنى دلت له خه لکانى تر
 ناشکرایه، نهى درۆزان راستگۆ بن، نهى نهو کهسانه لى له مهولای خوتان هه له اتوون
 بگه رینه وه، به دل روو له ده روازه لى بکهن و ناشته وایى له گه ل بکهن و
 داوا لیبوردن و لیخو شبوونى لى بکهن، له بارى نیماندا به موباحى شرع دهست بۆ
 دونیا ده بریت، له بارى ویلايهتدا به دهستى خودا دهست بۆ دونیا ده بریت،
 فرمانه کانی خودا (عزوجل) ده بیت دوو شایهتى کیتاب و سونهیان له سهر بیت، له
 بارى ویلايهتى نه دالی و قوتبیدا به کردارى خودا دهست بۆ شته کان ده بریت.
 نهى گهنج، تۆ شرم ناکه، به سهر نهفسى خوتدا بگری، چونکه تۆ له راسته وى و
 سهر کهوتن مه حروم کراوى، شرم ناکه له خوت نه مرۆ گوئیږایه لى ده بیت و سههینى
 یاخى ده بیت، نه مرۆ موخلیص و سههینى هاوه لاندانه، له پیغه مبهرى خودا وه (عزوجل)

دەبىنى و سەرفرازی بەدەست دەهینیت، ھەر کەس بە درۆم بزانیت و لە ھاوھەڵیکردندا درۆ بکات ییڤەش دەبیت و بە سزایی دنیا یان دواپۆژ سزا دەدریت، لە ھۆکارەکانی ناسینی خودا وازھێنانە لە مەلەکانی و بەرھەڵستکاری قەدەرەکانی خودا و رازیبوون بە تەگبیرەکانی، بۆ ئەو مەبەستە مالیکی کوپی دینار بە ھەندێ لە موریدانی دەلێت: گەر ناسینی خودات دەوی بە تەگبیر و قەدەرەکانی رازی بە و نەفس و ئارەزوو و سروشت و ویستی خۆت لە تەگبیر و قەدەری خودادا مەکە بە ھاوھەڵ بۆ خودا، ئەو ئەوانەى جەستەتان ساغ و تەندروستە، ئەو ئەوانەى لە کارەکانتان تەواو بوون، زۆر شت لە پەرورەدگارەووە لەدەست دەدەن، گەر دڵتان تەماشای ئەو شتانەى بکەربایە کە لەدەستی چوون پەشیمانی و حەسرەت دایدەگرتهووە، بەناگا بێن.

ئەو خەلگینە، ئێو بەم نزیکانە مردوون، بەسەر نەفسی خۆتاندا بگرین بەرلەوێ بەسەرتاندا بگرین، کۆمەلێک گوناھى کەلەکەبووتان ھەیە بەسەر سەرنەخامینکی نادیاردا، دڵتان بە خۆشەویستی دنیا و ھەلپە لەسەری نەخۆشکەوتوو، بە زوھد و وازھێنان لە دنیا و رووکردنە حەق (سبحانە و تعالی) چارەسەری بکەن، سەلامەتی شایین سەرمایە و کردارە چاکەکان قازانج، واز لە داوای شتێک بھێنن گوھرپاتان دەکات، بەرەى بەشتان دەکات قەناعەت بکەن، کەسێ ژیر بە شتێک دڵخۆش نابیت حەلەلەکەى دادگایی لەسەر و ھەرامەکەى سزادان، زۆرینەتان دادگایی و سزاتان لەبیر کردوو.

ئەو گەنج، گەر شتێک لە دونیات لەبەردەستدا نامادە بوو و بێنیت دلت لێی بێزارە ئەو وازبێتھێنە، بەلام تۆ کوا دلت ھەبە، ھەموو بوونت بوو بە نەفس و ئارەزوو و سروشتی خۆت، ھاوھەلی خاوەن دڵان بکە تا دلت بۆ پەیدا دەبیت، ھەردەبیت شتێکی کارکەر بە ھوكمی خوات ھەبیت پەرورەدەت بکات و فێرت بکات و نامۆزگاریت بکات، ئەو ئەو کەسەى ھەموو شتێکی بە ھیچ شتێک فرۆشتوو و ھیچ شتی بە ھەموو شت کەپوو، دونیات بە دواپۆژ کەپوو و دواپۆژت بە دنیا فرۆشتوو، تۆ ئارەزووبازیت لەناو ئارەزووبازیدا، نەبوونیت لە نەبووندا، نەزانیت لە نەزانیدا، وەك چۆن ئازەلەن دەخۆن تۆ بە ھەمان شێو دەخۆی، بەبێ ئەوێ خواردنە کە بێشکى و لێی وردبیبوو و پرسیاری دەربارە بکەى، بەبێ نیت و بەبێ فەرمان و بەبێ کردار،

باوه‌پدار له موباحی شەرع دەخوات، وه‌لی له دله‌وه‌ فەرمانی پێ ده‌کریت به‌ خواردن و نه‌هی لێ ده‌کریت، به‌ده‌ل(ته‌بدال) گ‌رنگی به‌ شتێک نادات، به‌لکو کۆمه‌لێک شت نه‌ه‌جام ده‌دات له‌ کاتی‌کدا نه‌و له‌ نو‌قب‌سوون و فه‌نا‌بو‌وندایه‌ له‌ گ‌ه‌ل په‌روه‌ردگاری(ع‌زو‌جل)، وه‌لی له‌ گ‌ه‌ل فەرمان راوه‌ستاوه‌، که‌سی به‌ده‌ل و‌یست و هه‌لب‌واردنی لێ وه‌رگیراوه‌ته‌وه‌، هه‌موو نه‌وانه‌ له‌ گ‌ه‌ل پارێزگاری سنووری شەرعدا، نه‌و که‌سی فانی بووه‌ له‌ خۆی و خه‌لکی سنووری شەرع پارێزگاری لێ ده‌کات پاشان له‌ ده‌ریای قودره‌تدا هاوار ده‌کات، شه‌پۆله‌کانی جارێک به‌رزی ده‌که‌نه‌وه‌ و جارێک دایده‌گرن، جارێک به‌ره‌و که‌ناراو وه‌ریده‌گێرن و جارێکی هه‌لیده‌ده‌نه‌ ناوه‌راستی ده‌ریاوه‌، وه‌ک یارانی نه‌شکه‌وتی لێ دیت که‌ خودا(ع‌زو‌جل) ده‌ریا‌ه‌یان ده‌فەرمو‌یت:

﴿وَقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ﴾ الک‌هف: ١٨

نه‌ هه‌وش و نه‌ ته‌گ‌بیر و نه‌ ناگ‌اه‌ییان له‌ لا مابوو، نه‌وان له‌ خانه‌ی لوتف و نزیک‌ی له‌ خوداوه‌ چاوه‌کانیان له‌ ناوه‌وه‌ و ده‌ره‌وه‌ لێک‌نا‌بوو، هه‌ر به‌و جۆره‌ نه‌م که‌سه‌ نزیکه‌ له‌ خوداوه‌ دوو چاوی د‌لی له‌ هه‌رچی شته‌ جگه‌ له‌ خودا لێک‌ناوه‌، ته‌نها ته‌ماشای خودا ده‌کات و به‌ نه‌وه‌وه‌ ده‌بینیت و ته‌نها له‌ نه‌وه‌وه‌ ده‌یستیت، خودایه‌ له‌ هه‌رچی شته‌ جگه‌ له‌ خۆت فانی‌مان بکه‌ی و به‌ خۆته‌وه‌ بوونمان پێ به‌ه‌خشه‌.

﴿رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

البقرة: ٢٠١

سپىكىردنەۋەى ژەنگى دلان

بەيانى رۇژۇى ھەيىنى لە مەدرەسە كەى ۱۲/ ذى الحجة / ۱۴۴۵ ھەرموۋى:
لە پىئەمبەرى خوداۋە (ﷺ) ھەرموۋى: ((نەم دلانە ژەنگ دەگرن، پاككەرەۋەكەيان
برىتىيە لە قورئان و يادى مردن و نامادەبوون لە مەجلىسى زىكردا))^۱.

دل ژەنگ دەگرتت، گەر خاۋەنەكەى فرىايكەوت بەو رىگانەى پىئەمبەر (ﷺ)
ۋەسفى كردوون پاكى دەكاتەۋە، نەگەر نە، دلەكە بەرەۋ رەشبوون ھەلدەگەرپت، بە
ھۆى دوورىيەۋە لە نوور رەشدادەگەرپت، بە ھۆى خۆشەويستى بۆ دونيا و دەستگرتن
بەسەرىدا بەبى ۋەرع رەشەلدەگەرپت، چونكە ھەر كەستىك خۆشەويستى دونيا لە
دلدا چەسپا ۋەرعى نامىنىت و لە ھەلل و لە ھەرام كۆدەكاتەۋە، جياكارى لە
كۆكردنەۋەدا ناكات، ھەيا و چاۋدېرى لە پەرۋەردگارى (عزوجل) نامىنىت.

خەلگىنە، لە پىئەمبەرەكەتان (ﷺ) ۋەرىگرن و ژەنگ و ژارى دلان-بەو دەۋايەى
بۆى ۋەسفى كردوون- پاك بكنەۋە، گەر يەكيتك لە نىۋە نەخۆشەيەكى ھەيىت و
پزىشكىك دەۋاي بۆ ديارى بكات ئەوا تا ئەو دەۋايە بەكارنەھيىت تامى ژيان ناكات،
چاۋدېرى خودا بكنە لە ناشكرا و پەنھاندا، لەبەر چاۋى خۇتان داينىتىن ۋەك ئەۋەى
خودا بېين، گەر نىۋە ئەو (سبحانە وتعالى) نەبىنن ئەوا ئەو نىۋە دەيىنىت، ھەر كەس بە
دل يادى خودا بكات ئەو كەسە يادكەرە، ھەر كەس بە دل يادى خودا نەكات يادكەر
نەيە، زمان خزمەتكارى دلە و شۆينى ئەو دەكەۋىت، بەردەۋام بە لە بىستىنى
نامۇزگارى، چونكە كاتىك دل لە بىستىنى نامۇزگارى بزر دەيىت كوتىر دەيىت،

^۱ لم أجده بهذا اللفظ، رواه السهلي في الشعب بلفظ آخر.

حەقیقەتی تەوہە بریتییه لە بەمەزنزانیی فەرمانی حەق(عزوجل) لە ھەموو کاروبار و دۆخ و حالیکدا، بۆ ئەو مەبەستە یەکیەک لە خوداناسان(رەحمەتی خودای لی بیئت) دەلیت: ھەموو خێر لە دوو وشەدایە: بەمەزنراگری فەرمانی خودا(عزوجل) و بەزەیی لەسەر دروستکراوەکانی، ھەر کەسیەک فەرمانی خودا(عزوجل) بەمەزن رانەگریت و سۆز و بەزەیی لەسەر دروستکراوەکانی خودا نەبیئت ئەو کەسە لە خوداوە دوورە.

خودا وەحی بۆ موسا(علیه السلام) رەوانە کرد و پیتی فەرموو: بەزەبیئت ھەبیئت تا بەزەبیئت پی بکەم من بەزەبییکار(رحیم)م، ھەر کەس بەزەبی ھەبیئت بەزەبی پی دەکەم و دەبێت بە ھەشتە کەمەو، پیروزیایی لە بەزەبییکاران.

لە خواردیان و خواردمان تەمەنی خۆت بەفیو دا، خواردیانەو و خواردمانەو، پۆشیان و پۆشیان، کۆیانکردووە و کۆمانکردووە، ھەرکەس سەرفرازی دەویئت با نەفسی خۆی لە ھەرامکراوەکان و گومانلیکراوەکان و ئارەزووەکان بەدوور بگریت، ئارام بگریت لەسەر جیبەجی کردنی فەرمانی خودا(عزوجل) و کۆتاهیتان و خۆگرتنەو لە نەھییەکانی و تەبایی لەگەڵ قەدەرەکانی، دەستەبەک لەگەڵ خودا ئارامیان گرت و بۆ گەشتن بە ئەو ئارام بوون، بۆ ئەو و لە پیتاوی ئەودا ئارامیان گرت، ئارامیان گرت بۆ ئەو لەگەڵ ئەو بن، داوای ئەویان کرد بۆ ئەوێ نزیکێ لە ئەووە بەدەست بەیتن، لە خانەئە نەفس و ئارەزوو و سروشتی خۆیان ھاتنە دەرەو و ھاوێ شەریان کرد و بەرەو پەرەردگاریان ھەنگاویان ھەلگرت، نافەت و ناخۆشی و بەلا و خەم و بەزارە و برستی و تینۆیتی و زەلیلی و لارەملی و رسوایی ئەوانی داگریتەو، ئەوان گۆیان پی ئەدا و لایان بەلایاندا نەکردووە، لە رۆشتنی خۆیان بەردەوام بوون و نەگەرانیوە و گۆرانیان بەسەردا نەھات، ئەوان لە پیتەنگان و ساردبوونەو و خاوبوونەو روویان لی ناکات، ئەوان بەردەوام بەو جۆرە دەبن تا مانەوێ دڵ و جەستە بەدەستەھیتن.

خەلکینە، کار بۆ لایقی خودا(عزوجل) بکەن و شەرمی لی بکەن بەر لەوێ بە خزمەتی بکەن، ھەبایی باوەردار لە خودایە ئەو جا لە دروستکراوەکانی خودا، مەگەر کارەکە پەیرەندی بە نابین و پیتیلی سنووری شەرعەو ھەبیئت، لەو بارەدا شەرم کردن

بۆ ئەو ھەلەل نىيە، بەلكو لەپىناو ئايىنى خودادا (عزوجل) كارەكە بە ناشىرىن دادەنىت و سنوورى خودا راوہستاو دەكات و كارەكەى خودا پىيادە دەكات، خودا (عزوجل)

دەفرموىت: ﴿وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ﴾ النور: ۲

ھەرکەس شوینکەوتنى بۆ پیغەمبەر (ﷺ) بێتە راستە زیرپۆشیکی لەبەر دەكات و خودەیهکی لەسەر دەنىت و شمشیریکى دەداتە دەست، لە ئەخلاق و ئاکار و سیفەتە بلندەکانی پیغەمبەر (ﷺ) بەھرەمەند دەبیت، پۆشاکى ئەوى لەبەر دەکرىت، و بەو ھەو دەلخۆشییەكەى زۆر دەبیت بەو ھەو یەکیکە لە ئومەتی ئەو (ﷺ)، لەسەر ئەو کارە شوکری پەرورەدگاری دەكات و پاشان خودا دەیکات بە جیگری ئەو (ﷺ) لەناو ئومەتەكەیدا، دەیکات بە رێنیشانەدەر و بانگکەری ئومەتەكەى بۆ دەرگانەى ھەق (عزوجل)، ئەو (ﷺ) بانگخواز و رێنیشانەدەر بوو، کاتیک خودا بریدیەو بۆ لای خۆی لەناو ئومەتەكەیدا کەسانیکى راستکردووە بێ بە جینشینى، ئەوانەش دانەدانەیکەن لە ھەر ھەزار ھەزار کەسێک تەنھا یەك کەس، رێنومایی خەلکی دەکەن و لەسەر نازارەکانیان ئارام دەگرن لەگەڵ بەردەوامى ئامۆژگاری کردنیان، بەرووی دوورپووان و لادەرانیو خەندە دەخەنە سەر لیوانیان و ھەموو رێگەیکەیان لەگەڵ دەگرنە بەر تا رزگاریان بکەن لەو ھەو تییکەوتوون و ھەلیان بنین بەرەو دەرگای پەرورەدگاریان (عزوجل)، بۆ ئەو مەبەستە یەکیک لە خوداناسان (رەحمەتی خودای لى بیت) دەلێت: تەنھا عاریف بەرووی فاسقەو پێدەکەنىت، بەروویەو پێدەکەنىت و وا نیشان دەدات نایناسیت، لەگەڵ ئەو ھەو بەناگایە لە وێرانی خانەى دینەكەى و رەشى رووخسارى دلى و زۆرى ناپاکى و لیلى دەروونی، لادەر و دوورپووان گومان دەبەن خۆیان لە خوداناس شاردووەتەو و ئەو نایان ناسیت، نەخیر، شەرمەزار بێن، ئەوان لە ئەو شاراوە نین و بە سەرنج و تەماشاکردن و قسە و جوولە دەیانناسیتەو، بەبێ ھیچ گومانیک لە دەرەو و لە ناو ھەو دەیانناسیتەو، ھاوار بە حالتان، وا گومان دەبەن نێو لە عاریفانى صادق و زانا خۆتان دەشارنەو، تاکەى تەمەنى خۆتان لە پوچیدا بەفیرۆ دەدەن؟ ئەى ئەو کەسانەى رێگەى دواپۆژتان بزر کردووە بەدوای کەسێکدا بگەڕین رێگەتان نیشان بەدات، "الله اکبر" لەسەر نێو ئەى ئەوانەى

دلتان مردووه، نهی نهوانه‌ی به هۆکاره‌کان چوونه‌ته ریزی هاوه‌لدانه‌رانه‌وه، نهی نهوانه‌ی بوونه‌ته به‌نده‌ی هه‌ول و هیز و زینده‌گی و سه‌رمایه و سولتانی ولات، نهوانه له خودا(عزوجل) بیبه‌شن، هه‌ر که‌س زیان و قازانج له شتیکی تروه جگه له خودا(عزوجل) ببینیته به‌نده‌ی خودا نییه، نهو به‌نده‌ی نهو که‌سه‌یه زیان و قازانجه‌که‌ی لێوه ته‌ماشاش ده‌کات، نهو نه‌مپۆ له‌ناو ئاگری توورپه‌یی و دا‌براندایه له خودا و سه‌بینیش له‌ناو ئاگری دۆزه‌خدا، ته‌نها ته‌قوادارانی یه‌کتاپه‌رستی موخلیسی ته‌وبه‌کار له ئاگری خودا(عزوجل) رزگاری ده‌بیته.

به دل پاشان به زمان ته‌وبه بکه‌ن، ته‌وبه‌کردن وه‌رگێرانی ده‌وله‌تیکه، وه‌رگێرانی ده‌وله‌تی نه‌فس و ئاره‌زوو و شه‌یتان و دۆستی خراپ، گه‌ر ته‌وبه بکه‌ی بیستن و بینین و زمان و دل و هه‌موو ته‌ندامه‌کانت وه‌رده‌گێریت و خواردن و خواردنه‌وه‌ت له لێلی هه‌رام و شوپه‌ه پاک ده‌که‌یه‌وه و له ژیان و زینده‌گی و کپین و فرۆشتندا وه‌رع په‌یدا ده‌که‌ی و مه‌ولات(عزوجل) ده‌که‌یت به خه‌م و په‌ژاره‌ی خۆت، عاده‌ت وازلیده‌هینیت و عیباده‌ت له جینگه‌ی داده‌نیته، یاخیبوون و گونا‌ه وازلیده‌هینیت و گوێپه‌یله‌ی له جی داده‌نیته، پاشان له حه‌قیقه‌ت و رده‌به‌یه‌وه له‌گه‌ڵ دروستی شه‌ریعه‌ت و شایه‌تی شه‌ریعه‌ت له‌سه‌ری، چونکه هه‌ر حه‌قیقه‌تی که‌ شه‌ریعه‌ت شایه‌تی بۆ نه‌دات بریتییه له زنده‌قه، گه‌ر نه‌مه‌ت بۆ هاته دی فه‌نا‌بوون له نه‌خلاق‌ی ناپه‌سه‌ند و بینینی ته‌واوی دروستکراوه‌کان رووت لێ ده‌کات، نهو کات ئاشکرات(ده‌روه‌ت) پارێزراو و په‌نه‌انت(ناوه‌وه‌ت) به په‌روه‌ردگاره‌وه(عزوجل) سه‌رقاڵ ده‌بیته، کاتیک نه‌مه‌ت بۆ تیر و نه‌واو بوو گه‌ر سه‌راپای دنیا رووت لێ بکات و خۆی راده‌ستی تۆ بکات و هه‌موو خه‌لکی-نه‌وه‌ی رۆشته‌وه و نه‌وه‌ی دیت-شوینت بکه‌ویت زیانت پێ ناگه‌یه‌نیت و له ده‌رگای مه‌ولا(عزوجل) لاتنا‌ده‌ن، چونکه تۆ له‌گه‌ڵ نه‌و راده‌ستای و رووت له نه‌و کردووه و به نه‌وه‌ه سه‌رقالیت، ته‌ماشای شکۆمه‌ندی و مه‌زنی و جوانی نه‌و ده‌که‌یت، کاتیک ته‌ماشای سیفه‌تی جه‌لالی(مه‌زنی و شکۆمه‌ندی) ده‌که‌ی په‌رتبوون(جیا‌بوونه‌وه) رووت لێ ده‌کات، کاتیک ته‌ماشای سیفه‌تی جه‌مالی(جوانی و شیرینی) ده‌که‌ی کۆده‌به‌یه‌وه، له‌کاتی بینینی سیفه‌تی جه‌لالدا ترس رووت لێ ده‌کات و له کاتی

بینینی سیفه‌تی جه مالدا رجات بۆ په‌یدا ده‌بیّت، له بینینی جه لالدا مه‌حو و سرپانه‌وه
رووت لیّ ده‌کات، له بینینی جه مالدا بوون و دامه‌زراوی رووت لیّ ده‌کات،
خۆشبه‌خت نه‌و که‌سانه‌ی له‌م خواردنه‌ی تام و چیژ کردووه.

خودایه، خۆراکی نزیکی له خۆتمان ده‌رخوارد بده و به‌ خواردنه‌وه‌ی هۆگر بوون به
خۆته‌وه پاراومان بکه.

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (٢٠١)

البقرة: ٢٠١

راده ستبووونی ره ها بۆ خودا (عزوجل)

به یانی روژی یه کشه مه ۱۴/ ذی الحجة / ۵۴۵ هـ له "الرباط" فرمووی:

له ته گیر و زانستی خودادا به نفس و ناره زوو و سروسشتی خۆتان هاوهل بۆ خودا دامه نین، له خۆتان و خه لکیدا خۆپاریزی بکه و له خودا بترسن، یه کیک له خوداناسان (ره همتی خودای لی بیت) فرمووی: له خه لکیدا له گهله خودا ته با به، نه که له خودادا له گهله خه لکی ته با بیت، شکاوان راستبکه ره وه و شکسته کان چاره سه ر بکه، له به نده صالحه ته با کانه وه فیزی ته با یی بن له گهله حق (عزوجل)، زانست بۆ کارکردن دانراوه، نه که ته نها بۆ له به رکردن و خۆتندنه وه ی به سه ر خه لکیدا، فیر بیه و کار بکه و پاشان که سانی تر فیر بکه، گهر زانست فیربوویت و کارت پیکرد زانست له تۆوه قسه ده کات، گهر زانست له قسه کهوت به زمانی کردار قسه بکه زیاتر له وه ی به زمانی زانست قسه بکه ی، بۆ نه و مه به سته یه کیک له خوداناسان (ره همتی خودای لی بیت) ده لیت: (ههر کهس سه رنجدانی سوودت پی نه گه یه نیت نامۆزگاریه که ی سوودت پی ناگه یه نیت)، کارکه ر به زانسته که ی خۆی و که سانی تر له زانسته که ی سوودمه ند ده بن، چونکه خودا (عزوجل) به وه ی ده یه ویت زمانم ده یه نیتته گۆ، نه وه ش به پنی قه ده ری حال و باری نه وانه ی له لام ناماده ن، نه گینا له نیوان من و نیوه دا دوژمنابه تی هه یه، مال و شته تاییه ته کانی با بۆ نیوه بیت، به لام من ه یچم نییه و شتیک شک نابهم، گهر شتیکم شکبه ردا له نیوه م نه ده گرته وه، ته نها نامۆزگاری له نیوان من و نیوه دا هه یه، بۆ خودا (عزوجل) نامۆزگاریتان ده که م نه که بۆ خۆم، له گهله قه ده ر ته با به نه گینا پشتت ده شکینیت، به پنی هه لبه اردنی نه و له گهلی به رۆ نه گینا سه رته به ریت، له به رده مه ida نه ژنۆ دا به تا به زه یی به تۆدا دیته وه و له پاشکۆی خۆیه ره

سوارت دهکات، سهره تاي کارى نه هلى ريگه بریتیه له کهسابهت، به پیتی پتویستی و له دهستی شهرعه وه له دنیا وهرده گرن، تا بوونیان له کهسابهت دهستهوسان ده بیست و ته وه کول روویان لی دهکات، نهو کات مۆرتک له سهر دلّیان ده نریت و ده ستوپیه کانیاں ده به سترینه وه، نهو کات به شه کانیاں له دنیا به پیتی پتویست و به بی مانده ووبوون و شه که تی روویان لی دهکات، یه کیك له نزیکانی خدا له دواپۆژدا به بی ویستی نهو له نیعمه تهکانی به ههشت هه لده ژه نریت، به لکو له گه لّ حق (عزوجل) ته با ده بیست وه ک چۆن له دنیا دا رووبه پرووی به شی خۆی کرایه وه، له دنیا و دواپۆژدا به شی خۆیان پی ده نریت، چونکه نهو (سبحانه و تعالی) که مترین سته م له به ندهکانی خۆی ناکات.

ته ی گه نچ، به پیتی هه ولّ و لیبرانت پیت ده به خشریت، هه رچی شته جگه له خدا له دلّت دوور بجه ره وه تا له نهو (سبحانه و تعالی) نزیك ببیه وه، له خۆت و له خه لکی بمره پهرده له نیوان تۆ و پهروه ردگارت (عزوجل) هه لده گیریت، (یه کیك پرسى: چۆن بمرم؟) فه رمووی: له شوینکه وتنی نه فس و ئاره زوو و سروشت و عاده تی خۆت و شوینکه وتنی خه لکی و هزیه کان بمره و لییان بییه ویا ببه و به هۆی نه وانه و داوای شتیك جگه له حق (سبحانه و تعالی) هاوه لّ بۆ خدا دامه نی، هه موو کرده وه کانت با بۆ رووی پاکی خدا بن نه ک بۆ داوای نیعمه تهکانی، به ته گیر و قهزا و کرداری نهو (سبحانه و تعالی) رازی به، گهر نه مهت نه بجامدا له خۆت مردووی و به شه وه زیندووی ویته وه، دلّت ده بیست به نشینگه ی نهو، چۆنی بویت بهو جۆره وهریده گیریت، دلّ ده که ویته که عبه ی نزیکی له نه وه وه، خۆی به دیوار و پهرده کهیدا هه لده واسیت و یادی دهکات، هه رچی شتی تره جگه له نهو (سبحانه و تعالی) له یاد دهکات، کللی به ههشت بریتیه له "لا إله إلا الله محمد رسول الله" نه مرۆ و سه ینی به فه نابوونت له خۆت و خه لکی و هه رچی شتی تره جگه له خدا له گه لّ پارێزگاری له سنورهکانی شهرع به ههشت به ده ست بهینه، نزیکی له حق (عزوجل) به ههشتی خودا ناسانه و دووری له نهو دۆزه خیانه، ته نها رجایان نهو به ههشته یه و ترسیان لهو ناگره یه، نه وان چ غه ل و غه شکیان تیدا به تا له ناگری دۆزه خ به رسن؟! ناگری دۆزه خ به نا ده گریت به خدا له باوه ردار و لینی راده کات، چۆن له موحیانی موخلیصان هه لّ نایهت؟! چه نده حالی باوه ردار له

دونييا و دواړوژدا باش و چاكه! نهو له دونيادا باكيكي بهو نيه له چ بار و
 دڅيكدايه دواي نهو دې ده زانيت پيرو دگاري (عزوجل) پي رازيه، له هر كوي
 بهرپته به شه كې خوي ده بينپته و پي رازي ده پت، روو له هر كوي بكات به
 نووړي خودا (عزوجل) تماشاشا ده كات و تاريكي بو نيه، هموو ناماژه كاني بو لاي
 نهو، هموو متمانديكي به نهو، هموو تهو كولتيكي له سر نهو، خوتان له
 نازارداني باوهردار به دووور بگرن، چونكه نهو نازاردانه و هك ژهرتيك وايه له جهسته
 كسي نازاريه خشدا و زيانى پي ده گيه نيټ و هويه كه بو هژاري و سزاداني، نهى نهو
 كه سي به خودا و نه هلى تايبه تي خودا نه زانيت تامي غميه ت كردنى نهوان مه كه،
 چونكه نهو ژهرتيكي كوشنده يه، ناگاداريه و نه كې خراپه يان دهرحق بكې، چونكه
 كه سيك هيه بو نهوان خاوه ني غيره ته، نهى كه سي دووړوو شكي دووړووي به دلته و
 لكاو و دهره و و ناوه وې توى داگير كردوه، له هموو باريكدا يه كتاپه رستي و
 نيخلاص به كار به پته ده پته هوي شيفاي تو و شكه كات دهروات، زورجار سنووري
 شرع ده به زتن و زرتيوشي ته قواي خوتان پارچه پارچه ده كهن و پو شاكى
 يه كتاپه رستي تان ده درپتن و نووړي باوهردان كپ ده كهنه و خوتان له لاي خودا ناشيرين
 ده كهن و له هموو كار و باريكدا خوتان روويه رووي خشمي خودا ده كهنه و، گهر
 يه كتيك له نيوه سرفرازي به ده سته ينا و كاري گوتراپه لي نه جامدا شهوا تيكه له به
 خپه سندندي و بينيني خهلكي و داواي مدح و سنا له سر كاره چاكه كاني، هر كس
 له نيوه ده پوت خودا (عزوجل) به رستيت با خوي له خهلكي كه نارگير بكات، چونكه
 بينيني نهوان كاره چاكه كان پوچ ده كاته و، له پتغه مبهري خوداوه (ﷺ) فهرمووي:
 ((با كه نارگير تان ه پت چونكه عيباده ته و ناكاري صالحاني پتش نيوه))^۱

به كه عمار ده ست بو نيمان ببهن، پاشان يه قين و شهوا فهنا و بوون (الوجود) به
 خوداوه (عزوجل) نهك بوون به خوت و شتاني تره و، له گهل پاريزگاري له سنووره كاني
 شرع و رازي كردنى پتغه مبهري خودا (ﷺ) و رازي كردنى خوتنراو و بيستراو، هر كس

^۱ رواه البيهقي في "الزهد الكبير".

جگه له مه شتيكى تر بلنت ريز و شكويه كى بؤ نييه، نهوهى له مه صفحه فكهان و لاپهړه كاندايه كهلامى خودان(عزوجل)، لايه كى بدهه ستي نهوه وهيه و لاكمى ترى بدهه ستي نيمه وه، خوت به خوداوه خهريك بكه و بؤ نهوه يه كلا ببه ره وه و پييه وه پدیه ست به، چونكه نهوه تيچوون و ناخوشييه كانى دونيا و دواړو ژت له كوډ ده كاته وه و له ژيان و مردن پاريزگاري لى ده كات و له هه موو باريكدا بهرگريت لى ده كات، ده ست بؤ نهوه ره شييه ببه له سپيتى، خزمه تى بكه تا خزمه تى بكات، و ده ستي دلت بگريت و له بهر ده م په روه ردگار(عزوجل) راوه ستاوى بكات، كار كردن به مه په روه كانى باله دهرده كات و بهر وه په روه ردگار پتيان ده فريت، نهى نهوه كه سهى خوريت پوشيوه يه كه مجار خورى بكه به بهر نهينى و په نهانى خوتدا پاشان به بهر دلى خوتدا نهو جا بهر به بهر نفس و دواتر به بهر جهسته دا، سهره تاي زوهد ليتره وه ده ست پى ده كات نهك له دهره وه بؤ ناوه وه، كاتيک نهينى و په نهان پاك ده بنه وه پاكي تيه كه سهرده كات بؤ دل و نفس و نه ندامه كان و خواردن و خواردنه وه و پوښاك، سهرده كات بؤ هه موو حال و باريكت، يه كه مين شتيك ناوه دان ده كريتسه وه ناو خانوه كه يه، كاتيک ناوه دان كرده نهوه كه ي كامل بوو برؤ بؤ دامه زراندى دهرگا كه، نهك يه كه مجار ناوه دان كرده نهوه ناشكرا و دهره وه به يى ناوه وه، نهك پدیه ندى له گهل خه لك به يى خودا، نهك چاك كردنى دهرگا به يى خانوو، نهك ليتدانى قوفل له كه لاوه، نهى نهوه كه سهى دونيايت به يى دواړو ژ، خه لكيت به يى خودا، هه موو نهوهى توى تيډايه له روى دوايدا سوودنيكت پى ناگه مين، بهلكو زيان ت پى ده گه مين، نه م شه كمى له گهل تويه لينت وهرناگريت، شه كمى تى بريتيه له ريا و دووړوويى و ياخي بوون، نه مانه ش شتگه ليكن له بازاړى دواړو ژدا ساغنا بنه وه، يه كه مجار نيسلامه كه ت راستبكره وه نه رجا ده ست بؤ شته كانى تر ببه، نيسلام له "استسلام-خوړاده ست كردن" وه داتاشراوه، فرمانه كانى خودا(عزوجل) راده ستي خودا بكهى و خوت به نهوه بسپيريت و شانى لمر دابهى و همول و هيزى خوت له ياد بكهى، هه موو نهوهى له دونيا لده ستي تزدايه له گوڼرايه لى خودا خه رچى بكهى، كار به گوڼرايه ليه كان بكهى و راده ستي نهويان بكهى و له بهر يان بكهى، تى هه موو كاره كانت وهك گوڼريكى پووج

وايه، هر كارتيك ئىخلاصى تىدا نەبىت تويىكلينكى بى ئاۋەزۈكە، تەختەيەكى بى
رۈخى فريدراۋە، شىۋەيدەكە بەبى مانا، ئەۋەش برىتييە لە كارى دوۋروۋان.

نەى گەنج، ھەموو دروستكراۋەكان ئامپازن و خودا(عزوجل) دروستكەر و
ھەلسۆپتەنەريانە، ھەركەس نەمەى بىنى رزگارى دەبىت لە كۆتۈرەندىۋون بە ئامپازەۋە و
كار و ھەلسۆپاندنى خودا دەبىنيت، ۋەستان لەگەل خەلكى كىنە و تىچوون و تەنگەژەيە،
ۋەستان لەگەل خودا(عزوجل) ئاسوودەيى و خوشگوزەرانى و نىعمەتە، تۆ لەو
راستەشەقامەى پىشىنان لەسەرى بوون داپراۋى، ھىچ رەچەلەكىك لە نىۋان تۆ و نەۋاندا
بوونى نىيە، رازى بووى بە راي خۆت و مامۆستايەكت نەگرت خودات پى بناسىتيت و
نەدەبىت دابدات، نەى ئەو كەسەى لە رىگەكە داپراۋى، نەى ئەو كەسەى شەيتانەكانى
ئىنس و جىن يارىت پى دەكەن، نەى بەندەى نەفس و ئارەزوو و سروشى خۆت.

ھاۋار بە حالت، زىمانت لال بوۋە، پەنا بگرە بە پەرۋەردگار(عزوجل)، بە ھەنگاۋى
پەشىمانى و داۋاي لىبوردنەۋە بگەرپتۈە بۆ لاي تا لەدەستى دوژمنەكانت رزگارت
بكات و لە دەرياي تىياچوون بەھاناتەۋە بىت، بىر لە سەرنەنجامى ئەو كارانە بگەرەۋە
نەمىرۈ تۆى تىدای، ۋازھىتئانىيان لەسەرت ئاسانە، تۆ پەنات گرتوۋە بە سىبەرى دارى
بىتئانگايى، لە سىبەرەكەى ۋەرە دەرەۋە و رۆشنابى خۆر بىينە و رىگەكە بناسەرەۋە،
دەرەختى بىتئانگايى بە ئاۋى نەزانى دەرۋىت، دەرەختى بەناگايىش بە ئاۋى بىرکردنەۋە
گەشە دەكات، دەرەختى تەۋىبە بە ئاۋى پەشىمانى و دەرەختى خوشەۋىستىش بە ئاۋى
تەبابى لەگەل خودا و قەدەرەكانى.

نەى گەنج، تۆ ھەندى بيانو و پاساوت ھەبوو كاتىك مىندال و گەنج بووى، بەلام
نىستا تۆ لە چل سالى نىزىكبويەۋە بەلكو زياتر لە چل سال كەچى ھىشتا يارى بەۋانە
دەكەى مىندالان يارى پى دەكەن، خۆت لە تىكەلېۋون بە نەفامان و تەنھاكەۋتەنەۋە
لەگەل نافرەتان و مىندالان بپارىزە، ھاۋەلى گەۋرە پىۋانى خۇبارىز بگە و لە گەنجى
نەفام خۆت بەدوۋرېگرە، لە خەلكى خۆت كەنارگىر بگە، ھەر كەسنىك لەۋان ھات بۆ
لات ۋەك پزىشكىك ۋاھە بۆى، لەگەل خەلكى ۋەك باۋك لەگەل مىندالەكانى بەسۆز بە،
گوڭرەپەلى خودا زياد بگە، چونكە گوڭرەپەلى خودا يادى خودايە.

له پښه مېرې خورده (ﷺ) فەر مووی: ((هر کس گوټرایه لی خودا بکات یادی خورای کردوه، با نویژ و رۆژوو و خویندنه وهی قورنانی کم بیت، هر کس له خودا یاخی ببیت خورای له بیر کردوه، با نویژ و رۆژوو و خویندنه وهی قورنانی زۆر بیت))^۱.
 باوهر دار گوټرایه لی پهروه ردگار ییه تی (عزوجل) و بۆ نه و نارام ده گریټ، له گهل خودا له پای حهزه کانی و قسه کانی و خواردن و پۆشین و هه موو هه لسوکه و ته کانی ده وه ستیت، که سی دووړوو له هه موو کاروباره کانیدا گوی بهو شتانه نادات.

نه ی گهنج، بیر له کاروباری خۆت بکه ره وه، بانگه شهی شتیك مه که له تۆدا بوونی نییه، تۆ نه صادقی و نه صدیق، نه موحیب و نه تهبا، نه رازی و نه عاریف، تۆ بانگه شهی ناسینی خودات کردوه، پیم بلی نیشانه ی ناسینی خودا چیه، چی له دلی خۆتدا ده بینی له نوور و حیکمهت، نیشانه ی دۆستانی خودا و نه بدالی پښه مېرانی خودا چیه؟ وا گومان ده به ی هر کس بانگه شهی شتیکی کرد رادهستی ده گریټ و داوای به لگمی لی ناکریټ و دیناره که ی نادریته له سەنگی مه حەك؟ له سیفه ته کانی که سی عاریف به خودا (عزوجل) نه وه یه له سمر نافه ته کان نارام ده گریټ و به قهزا و قه ده ری خودا له هه موو حال و باریکدا - له نه فسی خۆی و خانه واده و هه موو خه لکید - رازی ده بیت.

نه ی گهنج. خودا (عزوجل) ده فەر مویت:

﴿ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَتِ فِي جَوْفِهِ ﴾ الأحزاب: ٤

دوینا و دواړۆز کۆنابنه وه، خودا و خه لکی کۆنابنه وه، واز له شته فانییه کان بهیته تا شتیك به ده ست بهینی که فانی نییه، مال و نه فست بیه خسه تا به ده ست به ده ست بهینی، خودا (عزوجل) ده فەر مویت:

﴿ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ ﴾

التوبة: ١١١

^۱ مراد الخمسي في "المصحح للطبراني في "الكبر".

پاشان له دلهوه زوهدت هه بیټ له هه رچی شته جگه له خودا تا نزیکی له خوداوه به ده ست بهیښی و له ویشه وه دونیا و دواړوژت پسی ببه خشریت، نهی نهو کهسهی حه قت (عزوجل) خوښده ویت له گه ل قه دهره کهیدا بسوړی بو هه ر کوتیه ک سوړا، دلت که نشینگه ی نزیکیه له خوداوه (عزوجل) پاکبکه روه، هه رچی شتی تره جگه له خودا له دل رابماله و به شمشیری یه کتاپه رستی و نیخلاص و صدق له بهر دهرگای دل دابنیشه و بو هیچ کهسه ی مه که روه جگه له نهو (سبحانه و تعالی)، گوشه یه ک له گوشه کانی دلت به هیچ کهسیکه وه جگه له خودا خه ریک مه که، نهی گه مه که ران له لای من گه مه بوونی نییه، نهی نهوانه ی تو ټیکلتان ده ویت له لای من ته نها ناوه روک بوونی هه یه، له لای من نیخلاص هه یه به بی دووړوویی، صدق هه یه به بی درو، حه ق (عزوجل) ته قوا و نیخلاصی له دلتان ده ویت، سه رنجی روواله تی کاره کانتان نادات، خودا (عزوجل) ده فرمویت:

﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ الْقُلُوبُ مِنْكُمْ﴾

الحج: ۳۷

نه ی رو لای ناده م، هه رچی له دونیا و دواړوژدایه بو نیوه دروستکراوه، کوا شوکر کردنتان، کوا ته قواتان، کو ناماژه تان بو لای نهو و خزمه تکاریتان بو نهو؟ هوشناکه نه وه و کو مه لیک کاری بی روح نه نجام ده دن، کرداره کان رو حیان هه یه که بریتیه له نیخلاص.

زوهده له دونیا

١٩/ ذی الحجة / ٥٤٥ هـ فەرمووی:

((له عیساوه (علیه السلام) کاتیک ههستی به بۆنیککی خوش ده کرد کونی لوتی ده ناخنی و دهیغه رموو: نه مه له دونیاوهیه، نه مه ده بیته به لگه له سه رتان))

نه ی نهوانه ی به قسه و کرداره کانتان بانگه شه ی زوهده ده کهن، به ناو پۆشاکی زوهده تان پۆشیوه و ناوه وه تان لیوانلیوه به حمز و حمسه رت بۆ دونیا، گهر نه م پۆشاکه تان له بهر خۆتان بکه نه وه و دلتان له حمزه کان پابکه نه وه نهوا خوداتان خۆشه وێ و له دوو پروویی دوور ده که ونه وه، که سی راستگۆ له زوهده کهیدا به شی خۆی بۆ دیت و وه ریده گریت، ده ره وه ی ده ست بۆ نهو به شه ده بات و ناوه وه ی (دلی) پیره له زوهده لهو به شه و له شتانی تریش، بۆ نهو مه به سه ته پیغه مبه رمان (ﷺ) له عیسا (علیه السلام) و پیغه مبه رانی تر (علیهم السلام) زاهیدتر بوو، له گه ل نه وه ش فەرموویه تی: (له دونیای نیوه سی شتم لا خۆشه و یستکراوه: بۆنی خوش و شافره ت، و بینایی چاریشم له نوێژدا دانراوه).^١

نهو (ﷺ) نهو شتانه ی خۆشه و یستووه له گه ل نه وه ی زوهده ی هه بووه لهوانه و له شته کانی تر، چونکه نه وه لهو به شانیه که زانستی پیشینه ی پهروه ردگاری بۆی په ریه نه وه، بۆیه ده ستبۆردنه که ی وه ک جیبه جی کردنی فەرمانی خودا و گوێرا په لێ بووه له نهو، هه رکهس به شی خۆی له سه ر نه م سیغه ته ده ست بۆ بیات له گوێرا په لێدا یه با هه موو دونیاش په روویدا کرابیشه وه، نه ی زاهیدان له پای نه زانی، گوێبگر و

^١ تقدم ترجمه

قسه گانم به پراست بزائن و به درۆيان مه زائن، فيئري نه مه بئن بۆ نه وهی به هۆی نه زائينه كه تانه وه قه ده ر رهد نه كه نه وه، ههر نه زائيك به زانست به رای خۆی بيئياز بووه و قسهی نه فس و شهيتانه كهی وه رگرتووه، نهو به بندهی ئيبيليسه و شوئینی نهو كه وتووه و نهوی كردووه به شيخی خۆی، نهی نه زانان و دووروان چهنده دلتان تاريكه! چهنده بۆنتان ناخۆشه! چهنده زمانتان هه لده سوپيئن و دم ده دن به يه كدا! له هه موو نهوانه ی تييكه وتوون ته وبه بكهن، واز بهيئن له تانه دان له خودا و دۆستاني خودا، نهوانه ی خودا خۆشیدهون و نهوانيش خودايان خۆشده ویت، به ره هه لستيان مه كهن له ده ستردن بۆ به شی خۆيان، چونكه به فرمان ده ستیان بۆ بردووه نهك به ناره زوو، نهوان خۆشه ويستی و شهوقيان بۆ لای خودايه و له هه رچی شتی تره جگه له خودا زوهديان كردووه و ناوه وه و ده ره وه يان پشتی له هه موو شتيك كردووه، به لام به شيكيان هه يه زانستی پيشينه برپويه ته وه و هه رده یی ده ستی بۆ به يه ن، گه وه ترين به لا له سهريان راوه ستانيانه له دونيا و مانه وه له گه لی و ده ستردن بۆ به شه كانيان و بيئینی نهوانه ی خودا (عزوجل) و دۆستاني خودا به درۆ ده زائن.

نه ی گه نچ، هه تا له گه ل نه فس و ناره زوودا بۆيت كوچ بكه له قسه كردن ده رباره ی خه لکی و له سه ر خه لکی، له قسه كردن به ره، چونكه گه ر هه ق (عزوجل) تۆی بۆ كاريك بۆيت ناماده ت ده كات بۆی، گه ر خودا ويستی ناشكرات ده كات و شايسته و دامه زراوت ده كات، نهو كات نهو ده يته ده ره خه ر تۆ نهك خۆت، نه فس و قسه و هه موو حال و باريتك راده ستی قه ده ری خودا بكه و به كار كردن پييه وه سه رقال به، به به كرداريكي بی قسه و ئيخلاصيتکی بی ریا و به كتاپه رستيه کی بی هاوه لدانان و خاموشييه کی بيئاو، و ته نهاييه کی بی ده ركه وتن و ناوه وه يه کی بی ده ره وه، به ناوه وه خهريك به به راست كردنه وه ی نييت، تۆ گفتوگو له گه ل هه ق (عزوجل) ده كه ی و له

نۆزه كه تا ده لييت: ﴿لَا تَقْتُلْ نَفْسًا وَلَا تَكْفُرْ بِاللَّهِ﴾ الفاتحه: ٥

نه مه گو تاره روو به كه سيكي ناماده به "اياك" تۆ له لام ناماده ی، نه ی نهو كه سه ی زانای به من و له منه وه نزيکی، نه ی نهو كه سه ی شاهیدی له سه رم، به و نييته و له سه ر نه م سيفه ته له نۆزه كانتان و كاره كانی تر دا له گه ل خودا به دوين، بۆ نهو

مههسته پيغه مبهه (ﷺ) فرموده تى: ((خودا بپه رسته وهك نه وهى ده بينيت، گهر
تو نهو نه بينيت نهو تو ده بينيت))^۱.

نهى گهنج، دلت به خواردنى حلال پالفته بکه له دواى نه وهى په روه ردگارى خوڼ
ناسى، پاروو و پوښاک و دلت خاوين بکه روه و ببه به که سيکى پاک و پالفته،
ته صوف (التصوف) له وشى "صفاء-پاکى و بپه گهردى و روشنى" وه داتاشراوه، نهک
له وهى "صوف-خورى" يان پوښيوه، صوفى صادق له ته صوفه کهيدا دلى پالفته ده کان
له هرجى شته جگه له مهولا (عزوجل)، نه مهش کارىکه به گوړپنى خه رقه (پوښاک) و
رهنگ زه رده لگه پان و شان به ريوونه وه و زمان هه لسوران به گيړانه وهى سه رورده
صالحان و بزوانى په نجه کان به ته سبيح و ته هليل به رهم نايهت، به لکو به راستگوى
له داواى حق (عزوجل) و زوهد له دونيا و ده رکردنى خه لک له دل و خودارپن له
هرجى شته جگه له مهولا (عزوجل) به ده ست ده هيتريت.

يه کيک له خوداناسان (رهحه تى خوداى لى بيت) ده ليت: (يه کيک له شه وه کان
داوام له خودا کرد و وتم: خودايه، شتيکم لى مه گره وه سوودم پيده گه يه نيت و زيان به
تو ناگه يه نيت پاشان خه وتم، له خه وندا بينيم وهك نه وهى که سيک پيتم بليت: که واپور
توش له کارىک خوت مه گره وه سوودت پى ده گه يه نيت، له کارىک خوت بگره وه زيان
پى ده گه يه نيت)، ره چله کتان له پيغه مبهه که تانه وه (ﷺ) راستبکه نه وه، ههر که س
شوينکه وتنه کهى بو پيغه مبهه (ﷺ) دروست بيت ره چله که کهى بو لاي نهو دروست
دهيت، به لام به وتنى من له نوم تى نهوم به بى شوينکه وتنى سوود نيکت پى
ناگه يه نيت، گهر له گرفتارى و رفتاريدا شوينى بکه ون نهوا له خانه ي روژى دوايدا
دهن به هاوه لى، گوستان له نايهت پيوزره بووه:

﴿وَمَا أَلْنٰكُمْ الرّٰسُوْلُ فَعٰذُوْهُ وَمَا نَهٰكُمْ عَنْهُ فَاْتَنَّهُوْا﴾

الحشر: ۷

^۱ رواه البخاري ومسلم

نەوھى فەرمانتان پى دەكات جىبەجىيى بىكەن و نەوھى نەھىتان لى دەكات خوتانى
 لىبىگرنەوھ، نەو كات لە دونيا بە دل لە پەرورەدگار تان (عزوجل) نزيك دەبن و لە
 دواپۇزۇشدا بە نەفس و جەستەتان، نەى زاهيدان ئىوھ نازانن چۆن زوھد بىكەن، بە
 نەفس و نارەزوو و خودپاىيەوھ زوھد دەكەن، بە خوداوھ ھاوھلى گەورە پىاوان لە
 عارىفان بىكەن، نەوانەى زاناي كاركەرن، بە زمانى ئامۇژگارى روويان لە خەلكى
 كەرووھ بەبى نەوھى چاويان بېرىيىتە دونىاي نەوان، نەوانەى دلىان لە ئىوھ كۆچى
 كەرووھ و روويان لە حەق (عزوجل) كەرووھ، نەوان روويان لە خودا كەرووھ و لە ھەرچى
 كەس و شتى ترە پشتيان كەرووھ.

نەى گەنج، بە دل بىگەپتوھ بۆ لاي پەرورەدگار ت بەر لەوھى دلت لىت دوابكەويت،
 تەنھا بە قسە كەردن دەريارەى صالحان قەناعەت كەرووھ و وازت لە حالى صالحان
 ھىناوھ، خەرىكى ھىوا و ناوات خواستنى، وەك نەو كەسەى دەست دەبات بۆ ناو و
 كاتىك دەستى دەكاتەوھ ھىچ لە دەستيدا نايىيىت.

نەى گەنج، بە دل بىگەپتوھ بۆ لاي پەرورەدگار ت بەر لەوھى دلت لىت دوابكەويت،
 تەنھا بە قسە كەردن دەريارەى صالحان قەناعەت كەرووھ و وازت لە حالى صالحان
 ھىناوھ، خەرىكى ھىوا و ناوات خواستنى.

ھاوار بە حالت، ھىوا و ناوات خواستن دۆلى گەمژەيە، پىغەمبەر (ﷺ)
 دەفەرمويت: ((ناگادار ھىوا و ناوات خواستن بن چونكە دۆلى گەمژەيە))^۱.

كارى نەھلى شەپ نەنجام دەدەى و ھىوا و ناوات بۆ پلە و پاىەى نەھلى خىر
 ھەلدەكىشيت، ھەر كەس رجاكەى زال بىت بەسەر ترسەكەيدا دەبىتە زەندىق، ھەر
 كەشيش ترسەكەى زال بىت بەسەر رجاكەيدا تووشى رەشبىنى دەبىت، سەلامەتى لە
 ھاوتايى و ھاوسەنگى نەو دوانەدايە، پىغەمبەر (ﷺ) دەفەرمويت: ((گەر ترسى
 باوەردار و رجاكەى بىكيشريت ھاوتا دەبن))^۲.

^۱ لم احمد بهذا اللفظ، إنما روى احمد بلفظ آخر وسند حسن.
^۲ قال الحافظ السخاوي في "المقاصد": لا اصل له في المرفوع، وقال المحلوني في "الكشف": قال في الآتي هذا ما روى عن
 بعض السلف وهو كلام صحيح.

له يه كيتك له خودانا سانه وه (ره حمه تی خودای لی بیت) فره مووی: (له دواي
 مردنی سوفیانی سه وریم له خه وندا بیینی و پیم وت: خودا (عزوجل) چی له گهل کردی؟
 وتی: یه کیتک له پییه کانم خسته سهر پردی سیرات و پییه که ی ترم له به ههشت بوو،
 سه لامی خودای له سهر بیت، نهو فقهیه کی زاهید و واریع بوو، فیری زانست بوو
 کاری پی نه جامدا، مافی زانستی دا نه وهش به کارکردن پی، مافی کارکردنی دا به
 نیخلاص تیایدا، ههستا به مافی خودا له سهری و رازیکردنی به مه به سترگرتنی خودا و
 گرتنه بهری رنگه بو لای، ههستا به مافی پیغه مبه (ﷺ) له سهری و رازیکردنی به
 شوینکه وتنی، ره حمه تی خودا له نهو و هه موو صالحان و نیمهش له گه لیان، ههر کهس
 شوینی پیغه مبه (ﷺ) نه که ویت و شریعه ته که ی به ده ستیک لی وهرنه گریت و کتیه
 دابه زینراوه که بو سهری به ده ستیکی تر وهرنه گریت و له رنگی نه وه وه نه روا ت بو لای
 خودا (عزوجل) نهو که سه تیاجووه و خه لکیش تیاده بات، گومرا بووه و خه لکیش گومرا
 ده کات، نهو دوانه (قورنان و سوننه ت) دوو رینیشاندهرن بو لای خودا (عزوجل)، قورنان
 رینیشاندهری تو به بو لای حمق (عزوجل) و سوننه ت رینیشاندهری تو به بو لای
 پیغه مبه (ﷺ).

خودایه له نه فسمان به دوورمان بگره.

﴿رَبَّنَا مَا آتَانَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَنَا عَذَابَ النَّارِ ۝۲۰﴾

البقرة: ۲۰۱

سکالانه بردن بۆ لای دروستکراوان

۲۰/ ذی الحجة / ۵۴۵ هـ له "الرباط" فهرمووی:

له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) فهرمووی: ((له گه نجینه کانی عهرش شاردنه وهی موسیبه ته کانه))^۱.

ئه‌ی ئه‌و که سه‌ی له‌لای خه‌لکی سکالا ده‌کات له‌ده‌ست موسیبه‌ته‌کانی خۆی، سکالا که‌ت بۆ لای خه‌لکی چ سوودی‌ک به‌ تۆ ده‌گه‌یه‌نی‌ت، ئه‌وان نه‌ سوودت پی‌ ده‌گه‌یه‌نن نه‌ زیان، کاتی‌ک شان له‌سه‌ر ئه‌وان داده‌ی و هاوه‌ل بۆ خودا داده‌نی‌ت به‌هۆی ئه‌وانه‌وه‌ له‌ ده‌رگای خودا دوورت ده‌خه‌نه‌وه‌ و هه‌لتده‌ده‌نه‌ ناو خه‌شم و توورپه‌یی خوداوه‌، په‌رده‌ ده‌خه‌نه‌ نیوان تۆ و خودا، تۆ ئه‌ی نه‌زان بانگه‌شه‌ی زانست ده‌که‌ی، له‌ نه‌زانی‌ی تۆ داوای دونیایه‌ له‌ که‌سانێکی تر جگه‌ له‌ په‌روه‌ردگارت (عزوجل)، به‌ سکالا کردنت له‌لای خه‌لکی ده‌ته‌وی له‌ ناخۆشییه‌کان قوتارت ببیت.

هاوار به‌ حالت، گه‌ر ئه‌و سه‌گه‌ چلیسه‌ فی‌ری پارێزگاری ده‌بیت له‌ نیچیری راو‌کراو و چلیسی و سروشتی خۆی وازلی‌ده‌هینی‌ت، گه‌ر ئه‌و بالنده‌یه‌ به‌ فی‌رکردن سه‌ری‌چی ده‌کات له‌ سروشتی خۆی و ئه‌وه‌ وازلی‌ده‌هینی‌ت که‌ له‌سه‌ری بوو له‌ خواردنی نیچیره‌که‌ی کاتی‌ک راوی ده‌کات ئه‌وا نه‌فسی تۆ له‌پیشه‌ به‌ فی‌رکردن و رامه‌ینان، فی‌ری بکه‌ و تی‌یبه‌گه‌یه‌نه‌ بۆ ئه‌وه‌ی دینه‌که‌ت نه‌خوات، و پارچه‌ پارچه‌ت نه‌کات و ناپاکی له‌ نه‌مانه‌ته‌کانی حق (عزوجل) نه‌کات که‌ سپارده‌ی ده‌ستی ئه‌و کراوه‌، نایینی باوه‌ردار له‌لای گوشت و خوینه‌که‌یه‌تی، هاوه‌لی نه‌فست مه‌که‌ هه‌تا فی‌ری نه‌که‌ی،

^۱ "اللفظ من كوز البر كتمان المصائب والأمراض والصدقة"، ذكره السوطي في "الجامع الصغير" وعزاه لابي نعيم في "الحلية".

كاتىك فېرت كرد و تېتگە ياند و نارام بوويەو نەو كات روو لە ھەر شوئىنك دەكات
 ھاوئى بکە و لە ھەموو حال و بارىكدا لىنى جيامە بەرەو، كاتىك دلتىا و نارام
 دەبىتەو دەبىتە كەسى ھەلىم و زانا و رازى بەوئى قەدەر لە بەشە دونيايەكان رووى
 لى دەكات و بۆى دەھىنەت، جىاوازی ناكات لە نىوان كرۆكى گەنم و ناننى جو، لە
 ھەزەكانى نەفس بەرز دەبىتەو، گەر نەخوات لەلای باشترە، گەر بخوات بۆ
 ھاوکارىکردنە لەسەر كارى خێر و گوپرايەلى و چاکەكارى، سروشتەكەى دەگوپیت و
 دەبىت بە كەسىكى ھاوئى سەخاوت و بەخشندەى زاھىد لە دونيا، ھاوئى رەغبەت بۆ
 دواپۆژ، پاشان گەر لە دواپۆژ زوھدى كرد و مەولای (عزوجل) داوا كرد نەوا لەگەل تۆ
 و دلى تۆ بەرەو دەرگای مەولا ھەنگاو ھەلدەگریت، نەو كاتە برىارى پىشینهى بۆ دىت
 پىنى دەلەت: بھۆ ئەى نەو كەسەى خواردن و خواردنەوئە نەدەخوارد، نەخۆشى ژىر
 تەنھا لە دەستى پزىشك و لەسەر فەرمان و رىتموونى ئەو شت دەخوات لەگەل
 بەردەوامى نەدەب و قبوولكردن لە نەوئەو و واھىنان لە ھەلپەى خواردن لە كاتى
 ئامادەبوونى ئەو و ئامادەنەبوونىدا، ئەى ھەلپەكەر بۆ خواردن و ئەى پەلەكەر لە
 خواردنىدا، خواردنىك بۆ تۆ خولقيئىرايىت كى تۆ دەتوانىت بىخوات جگە لە تۆ،
 پۆشاك و نشینگە و سوارى و ھاوسەرىيەك بۆ تۆ خولقيئىرايىت بىت كى دەتوانىك دەستيان
 بۆ بىات و بىانپۆشەت، ئەم نەزانىنەى تۆ چىيە، دامەزراويەكت پتوھ نابىنم، ھەر بەو
 جۆرە ژىرى و نىمان و بەراستزانینى بەلئىنى خودات (عزوجل) پتوھ شك نابەم، ئەى
 پەلەكار، گەر لەگەل پاوئىكى بەرىز و بەخشندە كارت كرد لەگەل ھاوئى نەدەب بە،
 داواى سامان و كرئ مەكە، ئەو دوانە بەبى داوا و بى نەدەبى بۆت دەستەبەر دەبن،
 گەر بتبىنەت ھەلپە و داوا و بىتەدەبىت وازلەھىتەوئە تۆ لە ھاوئەكەكە جىادەكاتەو،
 ئەو ھاوئەكەكە كارت لەگەل دەكەن، نەو كات خۆشگوزەرانىت پى دەبەخشىت و پەلە
 پاھىيەكى مەزنت پى دەدات، بە بەرھەلستى كردن و كىبەركى ھاوئى خودا (عزوجل)
 ناكريت، بەلكو بە نەدەبى جوان و سوكنایى دەرەو و ناوئەو و تەبایى ھەمىشەبى
 لەگەل ھاوئى پەرورەدگار دەكریت، ھەر كەس لەگەل قەدەر تەبا بىت ھاوئەبىيەكەى
 لەگەل ھەق (عزوجل) بەردەوام دەبىت، كەسى عارىف و زانا بە خودا لەگەل خودا

راوه ستاوه نهك له گهل كسان و شتانی تر، له گهل خودا ته بایه نهك له گهل شتیکی تر، به خوداوه زیندووه و له شته كانی تر مردووه.

نهی گهنج، گهر قسه ت كرد به نییته کی باش و چاك قسه بكه، گهر بیدهنگ بویت به نییته کی باش و چاك بیدهنگ به، ههر كس نییت نه خاته پیش كرداره وه نییته بۆ نییه، گهر قسه ت كرد یان بیدهنگ بووی تۆ له ناو گونا هداي نه گهر نییته كه ت نهی نایته راسته، بیدهنگ بوون و قسه كردنت به بی شوینكه وتنی سوننه ته، له باری گزینی حاله كاندا و بهرته سكبوونه وهی رۆزیدا - له پیناو پارووه نانیک - له گهل خودا ده گزین، له باری شكانی نامووسیكدا بیباوه پی به ههرچی نیعمه ته درده برن، له پیناو برین و تیا بردنی نیعمه تی كه سیكدا وهك كه سانیکی سته مكار و ملهوپ حوكم به سه ریدا ده دن، نه وه بكه و نه وه مه كه، بۆ نه وه ت كرد؟ پیویست بوو بهر جوړه بیت... نه مه دووری و خه شملینگیراوی و دوورخستنه وهیه، تۆ کیی نهی رۆله ی ئاده م، تۆ له ناو نیکی سووك و قیزه ون دروستكراوی، بۆ په روه ردگارت ته وازوع بنوینه و بۆی زه لیل بیه، گهر ته قوا بوونی نه بیته نه وا له لای خودا و بهنده صالحه كانی كه سیکی بهرین و به خشنده نیت، دنیا پیس و بۆگه نه و دواپۆژ هه مووی حیکمه ته.

نهی خه لكینه، نیوه چاودیرتان له سه ره، نیوه له بریکاری حه قدان و هه ولتیکتان لینی نییه، كه سانیکی ئاقل بن و چاوی دلتان بكه نه وه، گهر له مائی یه كیک له نیوه دهسته یهك ناماده بوو خاوه ن مال دهسته یه خه ری ناکات له قسه كردن، بهلكو قسه كه ی بریتییه له وه لام، پرسیار له شتیك ناکات په یوه ندی به نه وه وه نییه، یه كته پرستی فرهزه، داوای حه لال فرهزه، داوای نه وه ی له زانست ههر ده بیته بیته فرهزه، وازه یان له بریتی و پا داشت له سه ر كرداره كان له لای خه لكی فرهزه، له لاده ران و دوورپووان خۆت به دووربگره و خۆت بگه یه نه به كاروانی صالحان و صادقان، گهر كاره كه ت لا ئالۆز بوو و جیاوازیته بۆ نه كرا له نیوان كه سی صالح و كه سی دوورپوو: (شه وه كه ی ههسته و دوو ركات نویت بكه پاشان بلی: په روه ردگار، صالحانم له بهنده كانت پتیشان بده، خودایه كه سیك پی نیشان بده رینه مونیم بكات بۆ لای تۆ، و له خۆراكی تۆم ده رخوا رد بدات و له خواردنه وهی تۆم پی نوش بكات، چاوی نزیکیم به نووری نزیکي

تو برژیت، ههواڵم پێ بدات بهوهی به ناشکرا بینویهتی نهک وهک تهقلید کردن، خوداناسان له خۆراکی فەزلی خودایان(عزوجل) خواردوو، هۆگری نهویان نۆشیوه و ده‌رگای نزیکه‌ی نهویان بینیه، ته‌نها به هه‌واڵه‌وه نه‌وه‌ستان به‌لکو تیکۆشان و نارامیان گرت و سه‌فه‌ریان له خۆیان و خه‌لکی کرد تا هه‌واڵ له‌لایان بوو به ناشکرا و بێراو، کاتی که گه‌یشتنه خزمه‌تی په‌روه‌ردگاریان نه‌ده‌بی دادان و پالقه‌ی کردن و حیکمه‌ت و زانستی فی‌رکردن، مولکی به‌رینی خۆی پێنیشان‌دان و تێگه‌یان‌دن له ناسمان و زه‌ویدا ته‌نها نه‌و بوونی هه‌یه و که‌سیکی تر بوونی نییه بیه‌خشیت و بگه‌یه‌وه، ته‌نها نه‌و جوڵینه‌ر و وه‌ستینه‌ری شته‌کانه، نه‌ندازه‌گیر و پریاردەر ته‌نها نه‌وه، عی‌زه‌تبه‌خش و زه‌لیلکه‌ر ته‌نها نه‌وه، زالکه‌ر و رامکه‌ر ته‌نها نه‌وه، نه‌و زال و ده‌ست‌ڕۆیشتوو، نه‌وه‌ی له‌لایه‌تی نیشان‌یان ده‌دات بۆیه به‌ چاری دڵ و نه‌یتی ده‌یینه‌ن، بۆیه دنیا و مولکی دنیا له‌لایان رێژ و کێشی نییه، خودا پێمان نیشان ده‌وه‌ک چۆن به‌ نه‌وانت نیشان‌دا، له‌گه‌ڵ لی‌سوردن و عافییه‌ت، ﴿رَبَّنَا مَا فِئَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَّ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَدْ آدَابَ الشَّارِ﴾ البقرة: ۲۰۱

خه‌لکینه، ته‌ویه بکه‌ن له‌ وازه‌ینه‌ن له‌ ته‌قوا، ته‌قوا ده‌رمانه و وازه‌ینه‌ن له‌ ته‌قوا نه‌خۆشییه، ته‌ویه بکه‌ن ته‌ویه ده‌وايه و گونا‌ه نه‌خۆشییه، رۆژیک پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) فرموی: ((ده‌تانه‌وی پێتان نیشان بده‌م ده‌وا و ده‌ردی ئێوه کامه‌یه؟ وتیان: به‌لی، نه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا، فرموی: ده‌ردی ئێوه گونا‌هه و ده‌وا‌ی ئێوه ته‌ویه کردنه)) ته‌ویه شه‌وی زاوایی نیمانه، به‌رده‌وامی له‌سه‌ر مه‌جلیسی یادی خودا و گوێ‌رايه‌لی نه‌و(سحانه و ته‌الی) شی‌فای نه‌و ده‌رده‌یه، به‌ زمانی نیمان ته‌ویه بکه‌ن سه‌رفرازی رووتان لی‌ ده‌کات، به‌ زمانی به‌کته‌په‌رستی و نی‌خلاص قسه‌ بکه‌ن سه‌رفرازی رووتان لی‌ ده‌کات، له‌ کاتی هاتنی نافه‌ت له‌ په‌روه‌ردگارتانه‌وه نیمان بکه‌ن به‌ چه‌کی ده‌ستان.

شیخ عبدالقادر له‌ سه‌ره‌تای هه‌ر مه‌جلیسکه‌وه ده‌یفه‌رموو: ﴿الْمَسْكَةُ بِقَوْلِهَا﴾
الْمَسْكَةُ ٥ الفاتحه: ٢

رواه‌ البه‌قی فی الش‌عب

سیّ جار دووباره‌ی کرده‌ود، له‌دوای وتنی همر جارتیک بیتدنگ دهبوو، پاشان ده‌یفه‌رموو: "عدد خلقه و زنة عرشه و رضاء نفسه و مداد كلماته و منتهی علمه و جمع ماشاء و خلق و ذرأ و برأ، عالم الغیب والشهادة الرحمن الرحیم، الملك القدوس العزیز الحکیم، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد یحیی ویمیت وهو حی لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدير وإلیه المصیر، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله أرسله بالهدی ودين الحق ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾

﴿٣٣﴾ التوبة: ٣٣ ، اللهم صل على محمد وعلى آل محمد، واحفظ الإمام والأمة والراعي والرعية، ألف بين قلوبهم في الخيرات، ادفع شر بعضهم عن بعض، اللهم وأنت العالم بسرائنا فأصلحها وأنت العالم بخوائجنا فاقضها، وأنت العالم بذنوبنا فاغفرها وأنت العالم بعبوبنا فاسترها، لا ترنا حيث نهيتنا، لا تفقدنا حيث أمرتنا، لا تنسانا ذكرك ولا تؤمنا مكرك ولا تحوجنا إلى غيرك، ولا تجعلنا من الغافلين، اللهم ألهنا رشدنا وأعدنا من شر أنفسنا، أشغلنا بك عن من سواك، اقطع عنا كل قاطع يقطعنا بك، ألهنا ذكرك وشكرك، وحسن عبادتك" پاشان لای ده‌کرده‌ود به‌لای راستدا و ده‌یفه‌رموو: ((لا إله إلا الله ما شاء الله، لا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم)) پاشان بۆ پیتشه‌ود و به‌رو رووی خو‌ی هه‌مان دوعای ده‌فهرموو، پاشان بۆ لای چه‌پی هه‌مان دوعا، پاشان ده‌یفه‌رموو: ((لا تبدأ أخبارنا ولا تهلك أسرارنا ولا تؤاخذنا بسوء أعمالنا، لا تحينا في غفلة ولا تأخذنا على غرة ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾﴾ البقرة: ٢٨٦

پاشان ده‌ستی به‌ قسه‌کردن ده‌کرد به‌وه‌ی خودا(عزوجل) له‌سه‌ر زمانی والای ده‌کرد له‌کردنه‌وه‌ی ده‌روازه‌کانی په‌نهان به‌بی خو‌ن‌ماده‌کردن، له‌هه‌ندی مه‌جلیسدا هه‌والتیکی له‌ پیتغه‌مبه‌ری خوداوه‌(ﷻ) راده‌گه‌یاند، بیان حیکمه‌تیکی له‌ قسه‌ی هه‌کیسان باس ده‌کرد، بۆیه به‌وه‌ ده‌ستی به‌ قسه‌کردن ده‌کرد وه‌ک وه‌رگرتنی به‌ره‌که‌ت لیتی و ریشه‌دارکردنی قسه‌کان و بناغه‌دانان بۆ وتاره‌که‌ی.

نه هیگردن له درۆ

به یانی رۆژی ههینی له مه دره سه که ی ۱۷/جمادی الآخرة/ ۵۴۵هـ، فەرمووی:

کەسێکی ژیرمەند بە و درۆ مەکە، دەلێت من لە خودا (عزوجل) دەترسم بەلام تۆ لە غەیری خودا دەترسی، نە لە جنی و نە لە مرۆڤ و نە لە فریشتە مەترسە، لە گیاندارانی قسەکەر و قسەنەکەر مەترسە، لە سزای دنیا مەترسە، لە سزای دواپۆژ مەترسە، بەلکو لە خاوەن سزاکە بترسە کە سزا دەسەپێنێت، کەسی ژیرمەند لە پێناوی خودادا لە لۆمە ی لۆمە کەران ناترسیت، ئەو لە قسە ی هەر کەسێکی تر جگە لە خودا وەکو کەپ وایە، هەموو خەلکی لەلای ئەو دەستەوسان و پەککەوتە و نەخۆش و هەژاران، ئەمانە و نمونە ی ئەمانە بریتین لە زانایان کە سوود لە زانستە کەیان دەبێنریت، زانایان بە شەرع و حەقیقەتی ئیسلام بریتین لە پزیشکانی ئابین و راستکەرەوی لاری و لادان، ئەو ئەو کەسە ی دینە کە ی شکستی بەسەردا هاتووە بپۆ پێشەوە بۆ لایان (بۆ لای صالحان) بۆ ئەو ی شکستە کەت بگرنەو.

ئەو کەسە ی دەردی دا بە زاندوو هەر ئەو کەسە یە دەوا دادە بە زینیت، ئەو زاناکەر بە بەرژەوێندی تا کەسانی تر، پەرورە دگارت لە کارەکانیدا تۆمەتبار مەکە، نەفست بە تۆمەت و لۆمە کردن لە هەر کەسێکی تر لە پێشترە، پێی بلی: بە خشین بۆ کەسێکە گوێراپەتە و عەشاش بۆ کەسێک کە یاخی بیت، گەر خودا خیری بۆ بەندە یە ک و یست لێی دەگرێتەرە، گەر نارامی گرت بەرزی دەکاتەرە و جوان و باشی دەکات و پێی دە بە خشینت و قەناعەتی پێی پەیدا دەکات.

خودایە، داوای نزیکیت لێ دەکەم بەی بەلا، لە قەزا و قەدەری خۆتدا لوتفان پێی بکە، خودایە، شەری شەڕەنگیزان و فێلی بەدکارانمان لێ بەدوور بگرە، چۆنت دەوی و

وهك ده تهوئيت پاريزگاريمان لي بكه، داواي ليئوردن و عافيه تته له دين و دونيا و
 دواړو لي ده كهين، داواي كوومه كي و نيخلاصت لي ده كهين له كار و كرده وهی
 چاكه دا. نامين.

پياوئيك روښت بو لای نه بو يه زیدی بوستامی (رهحمته خودای لي بيت)
 ته ماشای لای راست و لای چه پی ده کرد، نه بو يه زید پتی وت: نه وه چيته؟

وتی: شوئنيكي پاكم دهوئيت نوږي تیدا بكم، نهویش پتی وت: دلت پاكبكه روه و
 له كوی ده تهوئ نوږي خوټ بكه، تهنها موخليصان ریا ده ناسنه وه، كاتی خزی له ناو
 ریا دابوون و لیتی رزگار بوون، نه وه له مپهريكه له بهر دهم خودانا سندا هر ده بيت
 له سهری بپه رنه وه، ریا و خو په سندی و دووړووی له تیره كانی شهيتانن كه ده يانگريته
 دل، روو له گه وړه پياوان بكم و روښتن بو لای خودايان ليوه فير بن، نه وه ريگه يه كه
 نهوان گرتيانه بهر، پرسياړی نافه تي نفوس و ناره زوو و سروسشتيان لي بكم، چونكه
 نهوان نازاری نافه تي نهوانه يان چه شتوه، ده زانن نه خوشی و پيچ و په ناكانيان له
 كوئدايه، نهوان سهرده ميكي زور لهو مهيدانه دا بوون، زوری خياند تا زالبوون
 به سرياندا و جلوه يان گرت ده ست، به فووی شهيتان به بهر تدا فريو مه خو، به
 تیره كانی نفوس شكست مه خو، چونكه نهو تیره كانی خزی له تو ده گريت و تهنها بهو
 ريگه يه زال ده بيت به سهر تودا، شهيتانی جين تهنها له ريگه يه شهيتانی نينسه وه
 به سهر تودا زال ده بيت، نهو هس برتیه له نفوس و هاوهل و هاوده می خراپ، په نا
 بگره به خودا (عزوجل) و هانای بو ببه و داواي كوومه كي لي بكه، نهو لهو دوژمنانه
 دالده ت ددهات، گهر خودات بينيه وه و نهو هی له لایه تي بينيه وه و به ده ست هينا
 نهوا له لای نهو وه بگه ريره وه بو لای مندا و خانه واده و دروستكراوه كان و نهوان ببه
 بز لای خودا، پنيان بلی: هه موو خانه واده كه تان بهينن بو لام، كاتيك يوسف (عليه
 السلام) مولك و ده سلاتی گرت ده ست فرموی به خانه واده كی:

﴿وَأَنْتَ يَا فُلُوكُ أَجْمَعُونَ﴾

يوسف: ۹۳

۱۷۵

بیبهش نهو کهسهیه له خودا بیبهشه و نزیکی له نهو له دونیا و دواپوژدا لهدست
دهدات، خودا(عزوجل) له یه کینک له کتیبه کانیدا دهفرمویت: (نهی رۆلهمی نادهم، گهر
منت لهدست بچیت هموو شتینکت لهدست دهچیت)

چۆن ههقت(عزوجل) لهدست ناچیت له کاتیکدا تو پشتت له خودا و بهنده
باوهردارهکانی کردوو، به گوشتار و رهفتارت نازاریان دهدهی، به ناوهوه و دهروه
پشتت لی کردوون.

له پینغه مبهری خوداوه(ﷺ): ((نازاردانی باوهردار له لای خودا خراپتره له پازده
جار روخاندنی کهعبه و بهیتوله عمور))^۱.

هاوار به حالت، گوئیگره، نهی نهو کهسهی بهردهوام نازاری ههژارانی بهردهرگای
خودا(عزوجل) دهدهی، نهوان باوهریان به خوداهیتناوه و بو نهو سولحاو، خودا دهناسن
و شانیان لهسهر داداوه، هاوار به حالت، تو بهم نزیکانه دهمری و راتده کیشنه دهروه
و له ماله کهت دهرتده کهن، نهو مالهش که فخرت پیوه دهکرد دابهش دهکریت و
سوودیک به تو نابهخشی و بو ت ناگه پرتتهوه.

^۱ أخرجه ابن ماجه بلفظ آخر.

خۆشه‌ویستی له پیناوی خودا (عزوجل)

له "الرباط" ٩/ جهادي الآخرة / ٥٥٤٥ هه‌رمووی:

له پیغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) هه‌رمووی: ((پیاویك هات بۆ لای و پینی وت: من تۆم له‌به‌ر خودا (عزوجل) خۆشه‌هویت، پینی هه‌رموو: به‌لا بکه به به عه‌بایه‌ك و بیپۆشه، و هه‌ژاری بکه به به عه‌بایه‌ك و بیپۆشه)).^١

چونکه تۆ ده‌ته‌هویت به سیفه‌تی من (پیغه‌مبه‌ر) خۆت پراژینیه‌وه، وه‌سفی من وه‌ریگری، چونکه له مه‌رجی خۆشه‌ویستی ته‌باییه، کاتیك ئه‌بویه‌کری صدیق (خودا لینی رازی بی‌ت) له خۆشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ری خودادا (ﷺ) راستی کرد هه‌رموو ماله‌که‌ی بۆ خه‌رج کرد و به سیفه‌تی ئه‌و خۆی رازنده‌وه و له هه‌ژاریدا به‌شداری ئه‌وی کرد تاكو بیته‌ خۆشه‌ویستی ئه‌و، له ده‌روه و ناوه‌وه له‌گه‌لی ته‌با بوو، له نه‌ینی و ناشکرایدا له‌گه‌لی ته‌با بوو، تۆش ئه‌ی درۆزن، بانگه‌شه‌ی خۆشه‌ویستی صالحان ده‌که‌ی و دینار و دره‌مه‌کانی خۆتیان لی ده‌شاریه‌وه له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش داوای نزیک‌ی له‌وان و هاوه‌لی ئه‌وان ده‌که‌یت، که‌سیکی ژیر به، ئه‌وه خۆشه‌ویستیه‌کی درۆزنانه‌یه، که‌سی موحیب له مه‌جبویه‌که‌ی هیچ ناشرتیه‌وه و ئه‌و به‌سه‌ر خۆیدا پێش ده‌خات، هه‌ژاری به پیغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) په‌یوه‌ست بوو و لینی جیانه‌ده‌بویه‌وه، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته هه‌رموویه‌تی: ((هه‌ژاری بۆ ئه‌و که‌سه‌ی منی خۆشه‌هویت خیراتره له جاریبوونی ناو بۆ کۆتاییه‌که‌ی)).^٢

^١ تقدم نحرجه.

^٢ تقدم نحرجه.

عائشه (خودا لىتى رازى بيت) ده فەرمويت: (تا پىتغە مېھرى خودا (ﷺ) لەناوماندا
بوو دونيا لەسەرمان لىت و دژوار بوو، كاتىك كۆچى دوايى كرد دونيا بەسەرماندا
دابارى، بۆيە مەرجى خۆشەويستى پىتغە مېھرى خودا برىتتېيە لە ھەژارى، مەرجى
خۆشەويستى خوداش (عزوجل) برىتتېيە لە بەلا).

لە يەكىك لە خودا ناساندە (رەحمەتى خوداى لىتى بيت) دەلىت: (بەلا بە
وەلاو (الولاء) گرىندراو، تاكو كەسەكە بانگەشەى خۆشەويستى خودا (عزوجل) نەكات
لەگەل درۆ و دوو پرووى و رىا)، لە بانگەشە و درۆ بگەريۆ، سەرى خۆت مەخە بەر
مەترسى، گەر راستگويانە ھاتووى باشە، ئەگىنا شوينى ئىمە مەكەو، خۆت
مەرازىنەرەو و فريوكارى وازلىبھىنە، تۆ وەك پارەى تەزوير وايت لەلای عوملەچى،
چونكە دەتەناسىتەو و لىت وەرناگريت و رسوا و شەرمەزارت دەكات، ھۆگرى لەگەل
مار و درىدە پەيدا، مەكە چونكە رۆژىك تۆ تىادەبەن، گەر مارەوانى لە مارەكە بچۆ
پىشەو، گەر ھىزت ھەيە لە درىدەكە بچۆ پىشەو، رىگەى خودا (عزوجل) ناتاجە بە
صلق، ناتاجە بە نوورى مەعريفەت، خۆرى مەعريفەت لە دلى صادىقان ھەلھاتووە و
نە شو و نە رۆژ لىيان ناوا نايىت.

ئەى گەنج، پشت لە دوو پرووان بکە، ئەوانەى خۆيان خستووەتە بەر خەشم و
توورەيى خودا، كەسكى ژىر بە و لە زۆرىنەى ئەھلى نەم سەردە مە نزيك مەبەرەو،
نەوان گورگرن و بۆشاکى مرۆڤيان پۆشيو، ناوينەى بىر بگرە دەست و لىتى وردبەرەو،
داوا لە خودا (عزوجل) بکە بەرچاوپروونىت لەسەر خۆت و خەلكى پى بدات، من خەلك
و خودام تاقىكردەو، بىنيم شەر لەلای خەلكىيە و خىر لەلای خودايە.

خودايە لە شەرى خەلكى سەلامەتەن بکە و لە دونيا دواپۆژدا خىرى خۆتان پى
بەى، من نىووم بۆ خۆم ناويت، بەلكو نىووم بۆ خۆتان دەويت، لە فىل و داوى نىوودا
دەجەنگم، ھەر شتىك لە نىو وەردەگرم بۆ نىوئە نەك بۆ من، نەوئە تايبەتە بە خۆم
لەلای خۆم ھەيە و بىنپازم لەوئە لىشان وەردەگرم، تەنھا كەسابەت و تەو كۆل لەسەر
خودا (عزوجل) لەلای من ھەيە، چاوپروانى نەو نىم بۆم دەھىتن وەك چۆن نەو كەس
دوو پروو رىابازە لە نىو چاوپروانە و تەو كۆلى بە نىو بەستووە و پەروەردگارى لەپاد

کردووه، من سەنگی مەحەکی نەهلی سەر زەویم، بۆیە ژیر بن و بە زرق و برقهووه روو
 لە من مەکەن، چونکە بە کۆمەکی خودا و شایستەکردنی من لەلایەن ئەوێوە (سبحانه
 و تعالی) چاکتان لە خراب جیادەکەمەوه، گەر بۆ سەرفرازی هاتووی ببە بە دەزگا بۆ
 چەکوشتەکانی من تاکو دەماغی نەفس و ئارەزوو و سروشت و شەیتان و دوژمن و
 هاوێدانە مانی خراپت بکۆتم، پەنابگرن بە پەرورەدگارتان بۆ سەرکەوتن بەسەر ئەو
 دوژمنانەدا، سەرکەوتوو کەسێکە لەسەریان ئارام دەگریت، رسوا و دۆراویش کەسێکە
 دەدریتە دەست ئەوانە، نافەتەکان زۆرن و دابەزێنەری نافەتەکان یەك کەسە،
 نەخۆشییەکان زۆرن و پزیشکەکیان یەك کەسە، ئەو ئەوانە ی نەفستان نەخۆشە
 نەفسی خۆتان رادەستی پزیشک بکەن، لەوێ پێتان دەکات تۆمەتباری مەکەن، ئەو لە
 خۆتان بۆ ئێوە بەبەزە ی ترە، لەبەردەمیدا لال و بیتدەنگ بن و بەرهەڵستی مەکەن
 هەموو خێری دنیا و دواپۆژی لا دەبیننەوه، خوداناسان لە بیتدەنگی و خامۆشی و
 سەرسامییەکی سەراپادا بوون، کاتیەک ئەوێان بۆ ئەواو و بەردەوام بوو خودا ئەوانی
 هێنایە قسە وەك چۆن بێگیانەکان لە رۆژی دوایدا دینیتە قسە، قسە ناکەن تا
 دەهینرێنە گۆ، وەرناگرن تا پێیان وەرەدەگرن، کرانەوه روویان لێ ناکات تا دەکرێنەوه،
 دلیان ئەناو کۆری فریشتەکاندا، خودا (عزوجل) دەفەرموێت:

﴿لَا يَصْنَعُونَ اللَّهُ مَا أَمَرَهُمْ وَفَعَلُوا مَا يُؤْمَرُونَ﴾ التحريم: ٦

ئەوان گەشتن بە کۆری فریشتەکان و پلە و پایەیان لەوانیش بالاتر بوو، مەعریفەت
 و زانستیان بە خودا لە ئەوان زۆرتر بوو، فریشتەکان خزمەتکار و شوێنکەوتە ی
 ئەوان، سوودیان لێ دەبینن، چونکە حیکمەت بەسەر دلیاندا دادەبارێت، لە هەرچی
 نافەتێک روو لە ئەندامەکان و جەستە و ئەفسیان دەکات پاسەوانی دلیان دەکریت،
 دلی ئەوان نافەت رووی لێ ناکات، گەر دەتەوی بگە ی بە مەنزێلە ی ئەوان ئەوا نیلام
 لە خۆتا بەدیبهێنە، پاشان واز لە گوناھ بەینە ئەوێ ناشکرایە و ئەوێ شاراو ئەو،
 پاشان وەرعتیکی ئەواو، پاشان زوھد ئەوێ پێت دەبەخشریت و بێنیازبوون لە هەرچی
 شتە بە هۆی نزیککی لە خوداوه، گەر بێنیازبوونت بە نزیککی لە خودا بۆ بەدەستەات لە
 بەخشەکانی خۆی بەسەر تۆدا دەپزێیت، و دەرگای بەشەکانی بەرووی تۆدا دەکاتەوه،

دهروازهی لوتف و بهزهیی و منهتی خوی بو تو والا دهکات، یه که مجار دنیا له سهرت بهرتهسک دهکاتهوه، پاشان تا کوتایی بهرینی دهکات، ئه مانه دانه دانه یه کن له دوستانی خودا و صدیقان بههوی زانستی خودا به تهقویان، ئهوان به شتیکهوه له خودا بیئاگا نابن، بهلام زۆرینهیان دنیا له سهریان بهرتهسکه، چونکه خودا یه کلابونهوهی ئهوانی بو خوی پیخۆشه، ههر بهو جوړه چوونه ژووره وهیان بو لای ئه و داویان له ئه و (سبحانه و تعالی)، گهر دنیا یان پی بدات له وانه یه پییه وه سهرقال بن و له خزمهت کردنی خودا دووریکه و نه وه و له گهل دنیا دابنیشن، ئه مه زۆرینه یانه، نه ویتیش زور ده گمه نه، ده گمه نیش حوکی پیغه مبه رمان (ﷺ) به سهریدا ناسه پیته، ئه و (ﷺ) له وانه بوو هه موو دنیای بو خرایه روو، بهلام له خزمهت کردنی خودا سهرقالی نه کرد، لای به لای به شه دنیا یه کاندانه کرده وه له گهل که مالی زوهد و پشتکردن له دنیا، هه موو گه نجینه کانی زهوی بو خرایه روو، بهلام ئه و ره دی کردنه وه و فهرمووی:

((خودایه به گهدایی بمژییه نه، به گهدایی بمژییه، و له گهل گهدایاندا حه شرم بکه))^۱.
 زوهد له بهشی خو کاریکی باشه، نه گهر نه، کهس ناتوانیته له بهشی خوی زوهد بکات، باوه ردار له قورسی و شه که تی هه ول و هه لپه ئاسووده بووه، هه لپه ناکات و په له ناکات، به دل له شته کان زوهدی کردووه و به نهینی و په نهانی پشتی تیکردوون و به ووه خوی سهرقال کردووه که فرمانی پیکراوه، ئه و ده زانیته به شه که ی تیاناجیته بویه هه لپه ی بو ناکات، ده سته بررداری به شه کانی خوی بووه و پشتگوئیخستوون و سهرقالی ده برپینی گهردنگه چیه بو خودا و داوی لی دهکات قبولی بفهرمویت.

ئه ی گهنج، تو ناتاجیت به نیمانیک به ریگی خودادا (عزوجل) هه نگاوت پی هه لبرگرت، بتهات به ره و یه قین و تیایدا دامه زراوت بکات، له سه ره تای سلوکه وه له سه ر نه م ریگه یه ناتاجی به کیسه ی پاره، له کوتایی ریگه که شدا ناتاجی به نیمان، به پیچه وانه ی ریگی "مه که" وه، هه ندی له خودا ناسان ده لیتن: ریگی مه که

^۱ رواه الرمذی وابن ماجه والحاکم وصححه ووافقه اللعی.

پیتیستی به نیمان و کیسه‌ی پاره‌یه، نهم رینگیه من ناماژهی پی ده‌کم پیتیستی به کیسه‌ی پاره و نیمانه له سهرتا و له کوتاییدا.

له سوفیانی سه‌وریسه‌وه (ره‌حمه‌تی خودای لی بیت): یه‌که‌جار که به‌دوای زانستدا ده‌گه‌را تووره‌که‌یه پاره‌ی هه‌لگرتبوو پینجسه‌د دیناری تیدا بوو، له‌و پاره‌یه‌ی خه‌رج ده‌کرد و زانست فی‌ر ده‌بوو و ده‌ستی ده‌دا له دیناره‌کان و ده‌یوت: نه‌گه‌ر تو نه‌بوویتایه بز خه‌مه‌تکاری خاویان ده‌دا به‌سه‌ر شاماندا، کاتیک زانستی به‌ده‌سته‌ینا و خودای ناسی نه‌وه‌ی مابوو‌یه‌وه له پاره‌که‌ی له یه‌ک روژدا به‌سه‌ر هه‌ژاراندا دابه‌شی کرد و وتی: گه‌ر ناسمان ناسن بیت و نه‌بارتینیت، زه‌وی تاشه به‌رد بیت و هیچی لی نه‌پرویت من خه‌م و هه‌ولتی روژیم هه‌بیت نه‌وا خۆم به بیباوه‌ر داده‌نیم.

که‌سابه‌ت بکه و په‌یوه‌سته‌به به هۆیه‌کانه‌وه تا نیمانه‌که‌ت به‌هیز ده‌بیت، پاشان له هۆیه‌کانه‌وه بگو‌تزه‌ره‌وه بو‌ خوا‌ه‌نی هۆیه‌کان، پیغه‌مبه‌ران (علیهم السلام) له‌سه‌ره‌تای کاربانه‌وه که‌سابه‌تیان کردووه و له‌سه‌ر خۆیان پیتیست کردووه و ده‌ستیان به هۆیه‌کانه‌وه گرتووه له کوتایی کاره‌که‌شیاندا پشتیان به خودا به‌سترووه، که‌سابه‌ت و نه‌وه‌کولیان له سهرتا و کوتاییه‌وه و له‌پرووی شه‌ریعه‌ت و حه‌قیقه‌ته‌وه له خۆیاندا کۆکردووه‌ته‌وه، نه‌ی بیبه‌ش با ده‌ستت له که‌سابه‌تدا بیت و نه‌وه‌کول مه‌به‌سته به‌وه‌ی له ده‌ستی خه‌لکیدایه و سوا‌لیان لی بکه‌ی، نه‌و کات بیباوه‌ر ده‌بیت به نیعه‌تی خوا‌ه‌ن قه‌ده‌ره‌کان و خودا خه‌شت لی ده‌گری‌ت و دوورت ده‌خاته‌وه، وازه‌ینان له که‌سابه‌ت و سوا‌لکردن له خه‌لکی سزایه‌که له خوداوه (عزوجل) بو‌ به‌نده، کاتیک تیا‌چرون روی له مولکه‌که‌ی سوله‌یمان (علیه السلام) کرد به‌دوایدا گه‌دایی و هه‌ژاری روی لی کرد، له روژگاری مه‌مله‌که‌ته‌که‌یدا به‌ده‌ستی ده‌هینا و ده‌بخوارد، کاتیک خودا (عزوجل) دونیای لی به‌رتسه‌ک کرده‌وه له مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی ده‌ریکرد و رینگه‌ی لۆزی لی ته‌نگه‌لان کرد تا وای لی هات داوای له خه‌لکی ده‌کرد، هۆی نه‌و سزایه‌چل لۆز عیباده‌تی نافره‌تیک بوو بو‌ بتیک له مالی سوله‌یماندا (علیه السلام)، بۆیه‌چل روژ له سزادا مایه‌وه، چل روژ به‌چل روژ، خودا‌ناسان ناسووده‌یی و دلخۆشی بو‌ خه‌م و به‌ژاره‌یان نییه و کۆلیان له پشت دانا‌گیریت، چاویان نارام نا‌گری‌ت و دلنه‌وا‌یه‌ک بو‌

موسیبه ته که یان نییه تا به خزمه تی په روه رد گاریان ده گن، لیکای ئه وانه به خودا دوو
جوړه: لیکایه ک له دونیادا بو دل و نهیئی و پنهانیان ئه مه یان زور ده گمه نه، لیکای
دواړو ژیش کاتیڅ به خزمه تی په روه رد گاریان ده گن و ئاسووده یی و ئارامی و دلخوښی
روویان لی ده کات، به لام بهر له و دوانه موسیبه ته که یان هه میشه ییه.

دواى قسه کردن له نه فس فهرمووى:

ئهی گه نج، نه فست له حه زه کان و چیژه کان بگه ره وه، خواردنیڅکی پاکی ده رخواړد
بده، با خواردنه که پیس نه بیټ، خواردنی پاک بریتییه له هه لال، خواردنی پیسیش
بریتییه له هه رام، (پاشان فهرمووى) هه لالی ده رخواړد بده تا له سنووری خوئی
ده رنه چیټ و لوتبه رزی رووی لی نه کات و بیټه ده بی نه نویټ، خودایه مه عریفه مان به
خوت پی ببه خشه تا کو بتناسین. ئامین.

ته وازوع نه نواندن بۆ دهوله مه ند له پیناو

دهوله مه ند ییه که یدا

١١/ جمادی الآخرة / ٥٤٥ هـ له مه درسه که ی فەرمروی:

له پیغه مبه ری خوداوه (ﷺ) فەرمروی: ((هەر کەس بۆ دهوله مه ندیک بچه میتمهوه - له پیناو داوای نه وهی له ده ستیدایه - دوو له سه ر سیی دینه که ی له ده ست ده دات))^١.

گوینگر نه ی دوو پرووان، نه م حال ی که سی که بۆ دهوله مه ندان ده چه میتمهوه، نه ی ده بی نهو که سه حال ی چۆن بیت نوێژ و رۆژوو و چه ج بۆ نه وان ده کات و لۆمه و زه زه نشتی نه وان قبول ده کات، نه ی نه وان نه ی هاوه لئان بۆ خودا (عزوجل) داناوه، هیچ ناگایه کتان له خودا و پیغه مبه ره که ی (ﷺ) نییه، موسلمان بن و تهویه بکه ن و نیخلاص تان له تهویه دا هه بیت تا ئیمان ه کتان ساغ و سه لامه ت بیت و یه قینه کە تان گه شه بکات و یه کتا په رستییه که تان بلا و ببیتمهوه و لق و پۆیه کانی خۆی بگه یه نیته عمرش.

نه ی گه نج، گه ر ئیمان ه که ت په ره ورده ببیت و گه شه بکات و دره خته که ی به رز ببیتمهوه نه وا خودا (عزوجل) له خۆت و خه لکی و که سابه ت و به ده سه ئینان بیت نیازت ده کات، خودا (عزوجل) نه فس و دل و نه ئینیت تیر ده کات، له ده رگای خۆی راوه ستاوت ده کات و به یادی خۆی و نزیک ی له نهو و هزگری به وه وه له هه ژاریه که ت بیت نیازت ده کات، گوینمه ده به وان نه ی له دونیا ده خۆن و پییه وه سه رقالن، گوینمه ده به وه ی له ده ستی نه واندا یه، چونکه بینینه که ت بۆی ده بیته زه حه ت و تیج وون و تاریکی، نه ی نهو که سی بانگه شه ی زانست ده که ی و له رۆله کانی دونیا داوای دونیا ده که ی و بۆیان

رواه السهلی بلفظ آخر.

زەلیل دەبی تۆ لەسەر زانست خودا گومرایی کردووی، بەرە کەتی زانستە کەت
 رۆیشتوو، کرۆک و ناوەرۆکی رۆیشتوو و تونیکلە کەمی ماوەتەو، تۆش ئەمی ئەو
 کەسە بانگەشە عیبادهت دەکەمی و دلت خەلکی دەپەرستی و لییان دەترسی و
 رجای لەلایان، رووالتی عیبادهتە کەت بۆ خودایە و ناوەرۆکی بۆ خەلکی، هەموو
 داوا و خەم و پەژارە کەت بۆ ئەو شتە ئەو دەستی ئەواندایە لە درەم و دینار و شتی
 دنیایی، رجای خەم و مەدح و سەنای ئەوانت هەبە، لە زەمکردن و پشتمە لکردنی
 ئەوان دەترسی، لە لیگرتنەوێان دەترسی و رجای پێ بەخشینی ئەوان دەکەمی، ئەمەش
 بە پێراکێشانی زۆر و فیلکردن و زمان لووسی لەبەر دەرگایان.

هاوار بە حالت، تۆ هاوێلدانەری دووڕووی ریاکاری پێچلێدەری زەندیقیت، هاوار بە
 حالت، بۆ کێ زرق و برق لە خۆت دەدەمی، خۆت لە کەسێک دەگۆری کە:

﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ غافر: ۱۹

هاوار بە حالت، لە نوێژدا رادەوێستی و دەلییت "الله أكبر" لەگەڵ ئەوێش لە وتنی
 ئەوێش درۆ دەکەمی، خەلکی لە دلتی تۆدا لە خودا (عزوجل) گەورەترن، تەوێش بکە بۆ
 لای خودا (عزوجل)، چاکەبە بۆ هیچ کەس جگە لە خودا ئەنجام مەدە، ئە بۆ دنیایا و
 ئە بۆ دواڕۆژ، ئەو کەسانە بە رووی پاکێ خودایان دەوێت، صافی پەرورەدگاری خودا
 بە، بۆ مەدح و سەنا کار مەکە، بۆ پێدان و لیگرتنەوێ کار مەکە، هاوار بە حالت،
 رۆزبە کەت کەم و زیاد ناکات، ئەوێش لە خێر و شەر بۆ تۆ بریاری لەسەر دراوێ هەر
 دەبییت رووت لی بکات، بە شتیکەرە خەریک مەبە براوەتەو و کۆتایی پێهاتوو، بە
 گۆنەرایەتی کردنی خوداوە سەرقال بە، هەلپەت کەم بکەرەو و هیوا و ناوات کورت
 بکەرەو، مردن بێنە پێش چاوی خۆت بەم جۆرە سەرفرازی بە دەست دەهێنیت، لە
 هەموو حال و بارێکدا لەگەڵ شەرع تەبە بە.

خەلکێنە، ئەو کەمەش لە تەبایی لەگەڵ شەرع کە لەلاتان بوو لە ناشکرا و پەنھاندا
 وازتان لێهێنا و شوینی نەفس و نەرەزوو کەوتن، رۆژ لەدوای رۆژ بە جیلمی
 خودا (عزوجل) فریوتان خوارد، لە دنیادا سزا و تۆلەتان لەسەر هەلەدەگریت و لە

دواړوژدا له هه موو لايه كموه به سمر نيسوه دا دايد باري نيت، ده تگريست و تولست
لنډه كاتموه، پاشان مردن و دابه زين بؤ گوږ رووت لى ده كات، تنگه لاني و سزاي گوږ
هه تا روژي دوايي به روكت ده گرن، پاشان لاشه رزيوه كمت يه كده گريسته و له
كوږونه وې مه زندا حشر ده كرين، له سمر گهر ديله يه ك له كار و كرده و و هه موو نه وې
نه بامت داوه له ساته كاندا دادگايي ده كريت، پرسياي زور و كمت لى ده كريت، تو
بتكي به بى روح، پيستيكي وشكهه لگه پراوى به بى مانا و هيز، تنهها شايسته ي ناگري
و بؤ نه وى شياويي، عيباده ته كانت شي خلاصى تيدا نيبه، گهر عيباده ته كان روحيان تيدا
نيت تو و عيباده ته كان تنهها بؤ ناگر شياون، ناتاج نيت به خو ماندوو كردن، گهر
ني خلاصت له كار و كرده و و كاندا نه بيت هيچ سوو ديكت پى ناگه يه نيت، تو له وانه ي
قورنان دهر باره يان ده فهرمويت: ﴿عَايِلَةٌ نَّاصِيَةٌ﴾ (الغاشية: ۳)، له دونيادا كاري كرده و و
و له روژي دوايدا ماندوو بووني بؤ ده مي نيتته و و ده چيته ناو ناگروه، مه گهر له م دونيا
تويه بكمي و داواي ليتووردن و ليتخوشووني لى بكمي بهر له وې مهرگ به روكت
بگريست، بگه ريره و بؤ لاي په روه ردگار (عزوجل) به نو تكردنه وې نيسلام و تويه ي
باش و ني خلاص له تويه كه دا بهر له وې مردن رووت لى بكات، نهوكات به پرووي تودا
دەرگاكه داده خريت و ناتواني بچيته ناو دەرگاي تويه و، به هه نگاهه كاني دل بگه ريره
بؤ لاي په روه ردگار تا دەرگاي چاكه ي نه و به پرووي تودا دانه خراوه و راده ستي نفس و
هيز و مالي دونيات بكات و له هه موو نه وانه دا فهدارت نه كات.

هاوار به حالت، بؤ شهرم له خدا ناكمي، دينارت كرده و به په روه ردگاري خوت و
دره مت كرده و به خه م و په ژاره و به تهاوي نهوت (سبحانه و تعالي) له بير كرده و، به م
نزيكانه هه والي خوت ده بيسي.

هاوار به حالت، دوكان و ماله كمت بؤ خانه واده و منداله كان تهرخان بكم، به
فرماني شمع كه سابه تيان بؤ بكم و دلت پشت به ستي به خدا بيت (عزوجل)، روژي
خوت و نهوان له خدا (عزوجل) داوا بكات نه ك له مال و دوكانه كمت، نهوكات روژي
خوت و نهوان له سمر ده ستت جاري ده بيت و فزل و نزيكي و هزگريش به خوداوه بؤ
دلت به ديديت، منداله كانت له تو بيتياز دهن و توش به خوداوه بيتياز ده بيت، به وې

خودا دهيه ویت و چونی بویت نهوان بیتیار دهکات و به دلی تۆش دهوتریت نهمه بۆ
 تۆیه و نهمه بۆ منداله کانت، چۆن دهگهیه نهه مهقامه له کاتیکدا به هه موو ته مهنت
 هاوه لدانه رینکی بیتیه شی ده رکراو بویت له قایی خودا، له دونیا و کۆکردنه وهی دونیا
 تیر ناخۆی، ده رگای دلت دابجه و هه مووان بیتیهوا بکه له چوونه ژووره وه بۆ ناوی،
 تنهها یادی ههق (عزوجل) دابارینه به سه ریدا، تهویه بکه له تهویه کردن له کار و
 کرده وه کانت، په شیمان به ره وه له وه په شیمانیهی له کاره ناشیرینه کان و خراپی
 نه ده به وه لات دروستبووه، زۆر بگری به سه ره وهی نه غامتاوه، دلنه وایی هه ژاران
 بکه به شتیک له مال و سامانه کهت و ده ستنوقا و مه به به رانه ریان، بهم نزیکانه
 ماله کهت به جیده هیلیت، باوه پرداری خاوهن یه قین به وه رگرته وهی پاداشت له سه ره
 به خشینه کانی له دونیا و دواړژدا ده ستنوقا و نییه له به خشین ماله کهی.

له عیساوه (علیه السلام) به ئیبلیسی فه رموو: (خۆشه ویستترین دروستکراو
 له لای تۆ کییه؟ وتی: باوه پرداریکی ده ستنوقا و، فه رموی: نهی خراپترینیان له لای تۆ
 کامهیه؟ وتی: که سیک فاسیقی به خشنده، پاشان پیتی فه رموو: بۆچی نه وه؟ وتی:
 چونکه هیوام وایه باوه پرداره ده ستنوقا وه که به هۆی ده ستنوقا ویه که یه وه به ریتته وه
 بۆ ناو گوناه و یاخیبوون، به لام ده ترسم فاسقه به خشنده که به هۆی
 به خشنده یه که یه وه خراپه کانی به سرتنه وه)، به دونیا وه سه رقال به بۆ دونیا، بۆیه
 شمع که سابه تی به رهوا داناوه بۆ نه وهی کۆمه کی لی وه رگریت بۆ گوێراپه لی
 کردنی خودا (عزوجل)، به لام تۆ کاتیک که سابهت ده کهی و رۆزی به ده ستده هینی بۆ
 یاخیبوون له خودا کۆمه کی لی وه رده گری، نوێژ و کاری چاکهت وازلێهینا و زه کانت
 ده رنه کرد، بۆیه له یاخیبووندای نه که له گوێراپه لیدا، که سابهت کهت وه که چه ته بی و
 رینگری وایه، بهم نزیکانه مردن دیت و باوه پردار پیتی دلخۆش ده بیت و که سی بیتاوه
 و دوو پووش پیتی خه مبهار ده بن، له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) فه رموی: ((کاتیک
 باوه پردار ده مریت ناواتی نه وه ده خوازیت ساتیک له دونیادا نه بویت به هۆی نه وه
 هه موو ریز و پله و پایه ی خودا (عزوجل) به دی به خشیوه)).¹

¹ رواه البخاري ومسلم والترمذي والنسائي بالفاظ مطابقة.

تەوبە کاری دامەزراو لەسەر تەوبە لە کوێشە، کەسی حەیاکار لە پەرورەدگاری و چاودێر بۆ خودا لە هەموو کاروباریکیدا لە کوێشە، کەسی پاک لە حەرامکراوەکان لە ناشکرا و پەنھانیدا لە کوێشە، ئەو کەسە لە کوێشە چاوی دڵ و چاوی سەری خۆی دادەخات؟ لە پێغەمبەری خوداوە (ﷺ) فەرمووی: ((دوو چاوی زینا دەکەن، زیناکەشیان بریتییە لە تەماشاکردنی حەرامکراوەکان))^۱.

چارت زینای زۆری کردوو بە تەماشاکردنی ئافەرەتان و مندالان، گوێت لەم نایەتە نەبوو کە دەفەرمویت: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُوبْنَ مِنْ أَنْصُرِهِنَّ﴾ النور: ۳۰

ئەو کەسی هەژار، نارام بگرە لەسەر هەژاریەکەت، چونکە هەژاری دنیا کوتایی بێ دیت، لە پێغەمبەری خوداوە (ﷺ) فەرمووی بە عائشە (خودا لیتی رازی بیت): ((ئەو عائشە تالابی دنیا لە پێناو نێعمەتەکانی دواڕۆژدا بنۆشە))^۲.

تۆ نازانی ناوەکەت لە گەڵ خودا ناسان بە چی نووسراوە: بەدبەخت یان بەختەر؟ ئەمە لە زانستی پیشینەی خودادا (عزوجل) زانراوە، بەلام ئەکەو ترس وازلیتەهێنی و شان لەسەر زانستی پیشینە داوەی، چونکە لە سنووری شەرع دەردەچیت، بکۆشە بۆ نەبامدانی ئەوەی فەرمانت پێکراوە و واز لە زانستی پیشینە بهێتە، ئەو شتیکە نە تۆ و نە هیچ کەسێکی تر ناگاهی پێی نییە و لەو شتانە بە سەر بە زانستی پەنھانە، خودا ناسان فەرشی دۆنیایان پێچایەو و خۆیان لێ کەنارگیر کرد و لەبەردەستی مەولای خۆیاندا راوەستان و خۆیان بە خزمەت کردنییەو سەرقال کرد، لە دنیا شتیک وەك توشوو وەردەگرن وەك وەك چیژ و خوشی، بەلکو وەك زەرورەتیک ئەو کارە دەکەن، بە نیت و مەرامی کۆمەکی وەرگرتن بۆ عیبادەت بەو کارە هەڵدەستن و داوینی خۆیان دەبارێن لە فیتل و پیلانی شەیتان، لەو کارەدا فەرمانی پەرورەدگاریان (عزوجل) جێبەجێ دەکەن و شوێنی سوننەتی پێغەمبەرە کەیان (ﷺ) دەکەون، هەموو سەرقالییەکیان بۆ جێبەجێ کردنی فرمانەکان و شوێنکەوتن، پێغەمبەرە (ﷺ)، لە گەڵ

^۱ رواه البخاري ومسلم واحده وغيرهم من طرق بالفاظ مطابقة.
^۲ ذكره العراقي في "الإحياء"، قال عرجه العراقي: أخرجه أبو بكر من لال في "مكارم الأخلاق".

نەوەش نەوان لە نەو پەڕی هەول و لێپران و هێزی زوھددان لە هەموو شت، خودایە،
بەمانگێڕە لەوانە و بەرە کەتی نەوان بۆ سەر ئێمە بگێڕەو. ئامین.

نە ی گەنج، هەتا خوشەویستی دنیا لە دلی تۆدا بێت شتێک لە حالی صالەحان
نابینیت، هەتا داوا لە خەلکی بکە و نەوان بکە بە هاوێلی خودا دوو چاوی دلت
ناکێنەو، تا لە دنیا و دروستکراوەکان زوھد نەکە قسە نییە، تێکۆشەر بە شتێک
دەبینی کە کەسانی تر نەیانبینیوە و یاسا و رێسای عادیەتت بۆ تێکەشکێن، گەر
دەستبەرداری نەو بەیت لە نەخشەدایە شتێک رووت لی دەکات لە نەخشە تۆدا
نییە، گەر متمانەت بە حق (عزوجل) بێت و لە نەو بترسی لە ئاشکرا و پەنھاندال
رێگە یە کەوێ رۆزیت دەدات بە پیری تۆدا نەهاتبێت، تۆ دەستبەردار ببە و نەو پیت
دەبەخشیت، تۆ زوھد بکە و نەو حەزت پێ پەیدا دەکات، لە سەرەتاوە وازھێنان و
دەستبەرداریبوونە و لە کۆتاییەو وەرگرتنە، لە سەرەتای کارە کەوێ داوا کردنە لە دۆ بۆ
دەستبەرداریبوون لە حەز و دنیا و لە کۆتاییەو داواکردنە لێی بۆ وەرگرتنیان و
دەستبەردنیان، سەرەتا بۆ تەقوادارانە و کۆتایی بۆ نەبدالی گەیشتووان بە گۆڕپایەلی
خود (عزوجل).

نە ی ربابازی دەوێ، نە ی هاوێلدانەر، لەو شتانە ی وازی لی دەهینی شانشانێ
لەگەڵ خودا ناسان مە کە نەوان بە پەنجە ی دەست دەژمێررێن، داوای حالی نەوان مە کە
لەو ی بەردەست دەکەوێت، نەوان یاسا و رێساکانی عادیەتیان شکاند، بەلام تۆ
وەک خزی مایەو، نەوان لە کاتی خەوی تۆدا راستدەبنەو، لە کاتی دەستگرتنەو
خودا، نەوان خودایان وێست تۆ کەسانێکی تر جگە لە خودا، نەوان کاروبارەکانیان
را دەستی خودا کرد بەلام تۆ بۆ خۆت راکێشا و دژ بە خودا جەنگای، بۆیە نەوان بە
بەریاری پراوێ خوداوە بێنیاز بوون و زمانیان لە سکالا بۆ لای دروستکراو بەی، بەلام
تۆ نەوێت نەھام نەدا، هەر بەو جۆرە نەوان لەسەر تالاو ئارامیان گرت و تالایان بۆ
گۆڕا بە شەینی، چەقوی قەدەر گۆشتی لە نەوان دەبەری، بەلام گۆشتیان پێ نەدەدا و

نازاريان نه ده خوارد، نه وهش به هوی بينیني نهو که سهوه نازاری به دهسته و سدرسام
 بوونیان به نه وهویه، خه لکی له دهستی نهوان له ناسوودهیدان، نازار له نهوانهوه بڼ
 سر کهسانی تر تیناپه ریت، و تراوه: نه برار (چاکان) نهوانه نازاری میروولهی ورد
 نادهن که له بچووکیدا خه ریکه نه بینرین، له گهل حه قدا (عزوجل) به گوپرایه لیه وه
 په یوه ستی و له ناو خه لکیدا به مامه لهی شیرین و له گهل خانه واده دا به سیلهی رحم،
 نهوان له نیعمه تی دنیا و دواړوژدان، له دنیا دا نیعمه تی نریکی و له دواړوژدا
 نیعمه تی به هشت و بینینی خودا (عزوجل) و نریکی له نه وهوه و گوپگرتن بڼ که لامی
 و پویشینی پو شاکي مه جلیسی نهو، تو چیته له وانه، تو به تهویه وه له گونا هه کان و
 کاره ناشیرینه کانت له بهرچاوی خودا و بویریت له نه نجامدانیان خوت سهرقال بکه،
 هاوار به حالت، حه یا له خودا (عزوجل) ده کریت نهک له دروستکراوه کانی، نهو بهر له
 بوونی هه صوو شتیک بوونی هه بووه، که چی تو له رووداو شهرم ده که ی و له بهر دهم
 دیزین (خودا) دا بیشهرمی ده نوینی، نهو به خوشندهیه و جگه له نهو به دکاره، نهو
 دهوله مهنده و جگه له نهو هه ژاره، رهوشتی نهو به خشینه و رهوشتی کهسانی تر
 گرته وه، پیوستیه کانت بگپره وه بڼ لای نهو، نهو له هه که سیکي تر له پیشتره، به
 دروستکراوه کانی به لگهی له سر بهینه وه، سنووری شهره که ی پارترگاری لی بکه و
 پابه ندبه به ته قواوه، چونکه گهر بهر ده وام بیت له سر ته قوا نهوا خوت به خوداوه
 سهرقال کردووه و له دروستکراوه کانی خوت بیتاگا کردووه، به لگه له سر نهو
 بلوزه روه و داوای نهو بکه و دنیا و دواړوژدازلی بهینه، چونکه نهوی بهشی تویه
 لهو دوو خانه یه دا روت لی ده کات و له ده ست ناچیت، وازه تنانت له هه چی شته
 جگه له خودا دلت له لیلی و لیخنی پاک ده کاته وه، گهر نه قلت توی رینموونی نه کرد
 بڼ لای نهو نهوا تو وهک نازه لانی بی ژیری وایت، له دنیا وهره دهره وه و روو له
 ژیرمندان بکه، نهوانه ی نه قلیان رینموونی کردن بڼ لای خودا (عزوجل)، ژیری
 له وانه فیر بیه و به هویه نه نفسی خوت و په روه رد گارت بناسه.
 هاوار به حالت، ته مهنت - وهک بهر - ده تویه وه و توش هه وایکت لینی نییه، تا
 که نم پشت کردن له دواړوژد و روو کردن له دنیا؟

ھاوار بە حالت، کەس ناتوانیت رۆزی تۆ بخوات، شوینە کەت لە بەهەشت و لە دۆزەخ
 جگە لە تۆ کەسیکی تری لێ نیشتەجێ نابیت، بێتاگایی تۆی کردوو بە کۆیلە و
 نارهزوو یەخسیری کردووی، هەموو خەم و هەولێکت خواردن و خواردنەر و
 ھاوسەریکردن و خەو و گەیشتنە بە مەرامە کانت، خەم و هەولێ تۆ خەم و هەولێ
 بێباوەران و دووڕووانە لەدوای ئەوەی لە حەلāl یان حەرام تێردەبیت، ئەوەی یەكەجار
 لەسەر دلی تۆیە ئەوە بۆ تۆ دینە، ئەو هەژار بەسەر نەفسی خۆتدا بگری، منداڵە کەن
 دەمریت و قیامەت لە خۆت هەڵدەستینی، کەچی دینە کەت دەمریت گۆیەکی پێ
 نادە و بەسەریدا ناگریت، فریشتە راسپێراوەکان بە تۆ بۆت دەگرین کاتێک
 زیانۆمەندی تۆ لە مامەڵەئە ئاییندا دەبینن، تۆ ئەقڵت نییە، گەر ئەقڵت ببوایە بەسەر
 لەدەستدانی دینە کە خۆتدا دەگریای، تۆ سەرما یەکت هەیه و بازرگانی پتووە ناکە،
 ئەم ئەقڵ و حەیا یە بریتین لە سەرما یە کەچی تۆ بەباشی نازانی بازرگانیان پتووە بکە،
 زانستیک کاری پێ ناکە و ئەقڵیک قازانجی لێ ناکە و ژیانیک سوودی لێ نابینی،
 وەك ئەو خانووەی کەسی لێ نیشتەجێ نابیت و ئەو گەنجینە کەس شوینە کە نازانیت
 و ئەو خواردنە کەس ناخوات و دەستی بۆ نابات، گەر تۆ بێتاگای لەوەی تێیکەوتووی
 ئەو من دەیزانم و ناگایم پێی هەید، ناوینە شەرەم لەلایە کە بریتییە لە حوکمی
 ناشکرا، و ناوینە زانست بە خۆدام لەلایە کە بریتییە لە زانستی ناوێوە، لە خەوی
 بێتاگایی راپەرە، بە ناوی وریابوونەو روخسارت بشۆ، تەماشای بکە بزانە تۆ موسلمان
 یان بێباوەر، باوەرداری یان دووڕوو، یەکتاپەرستی یان ھاوێژدەنەر، ریاکاری یان
 موخلیص، تەبای لەگەڵ خۆدا و بێپارەکانی یان سەرپێچیکاری، رازیت لە ئەو یان تووڕە
 و دەرەژنگ، خۆدا (عزوجل) باکیکی بە تۆ نییە رازی بیت یان ناپازی، زیانی و قازانجی
 ئەو بۆ سەر خۆت دەگەرێتەو، پاکیتی بۆ خۆدا بەخشندە حەلیمی خاوەن فەزڵ و
 چاکە، هەمووان لەژێر لوتف و فەزلی ئەودان، گەر لوتفمان پێ نەکات نیتە تیاچووین
 ئەو گەنج، بە عیبادەتی پێ لە هەڵە و لەبەرچوون و ریا و دووڕویی ناواتی دور و
 درێژ لەسەر خۆدا دەخرازیت و داوای رێژ و پلە و پایە دەکە و بە بزوونی لادان

تېڭدانت شانشانن لى گەل صالھاندا دەكەي، تۆ چىت داوۋە لى باسكردنى ئەوان و
بانگەشەي ناسىنى ئەوان، ئەي بەندەي ھەلھاتوو، ئەي وىلى سەرگەردان، ئەي دەرچوو
لە بازەي موخلىصانى يەكتاپەرستانى ئەم ئومەتە.

ھاوار بە ھالەت، بگرى تا لە گەلەت دەگرى، دانىشە لەناو ئەو موسىبەتەي تۆي
تېكەوتووۋە بەرگى تازىبارى بېۋشە تا لە گەلەت دابىشىت، تۆ بېبەشى و ھەوالىكت
نېيە.

يەكەك لى صالھان (رەھمەتى خوداى لى يىت) دەلىت: ھاوار بۆ بېبەشان كە
نازانن بېبەشن.

ھاوار بە ھالەت، ئەم دىلەي تۆ چۆن دىلىكە؟ تۆ چى دەژنەي؟ سكالە لاي كى دەكەي؟
پەنا بۆ كى دەبەي؟ لە گەلەت كى دەنوي؟ كاتىك بەرېوويتەوۋە بۆ ناو تەنگەژە و تەنگەلانى
بە كى مەتەنە دەكەي؟ قسەم بۆ بىكە مەن درۆ و دوۋروۋىسى تۆ دەزانم، تۆ و
دروستكراوۋەكان لەلام ۋەك مېشۋولە وان، دەم بە زانا و خزمەتكارى راستگويان لە
ئىۋە، گەر دەيەۋىت ھەلمبگرىت بۆ بازار بۆ ئەۋەي بىفرۆشيت يان نووسراۋىكەم پى بىكەت
با ئەو كارە بىكەت، گەر دەيەۋىت پۆشاكەكانى بەرم و ئەۋەي بەدەستەۋەيە بىيات يان
فەرمانم پى بىكەت تا بچم سوال بىكەم با ئەو كارە بىكەت، تۆ راستگويى و يەكتاپەرستى
و باۋەرت نېيە، نازانم چىت لە گەلەت نەنجام بەم، نازانم چ كەلەبەرىك بە تۆ بگرەم، تۆ
تەختەي زىادەي دارتاشى و بۆ ھىچ شىتەك شىاۋ نىت و تەنھا بۆ ناو ناگر شىاۋى.

خەلىكەنە، دۇنيا دەپۋات و تەمەن فانى دەبىت و بەم نىزىكانە دۋاپۆژ دىتە بەرەۋە،
ھىچ خەم و ھەۋلىكت بۆ دۋاپۆژ نېيە، بەلكو ھەۋل و خەمتان بۆ دۇنيا و كۆكردنەۋەي
دۇنيابە، ئىۋە دۋژمىنى نىعمەتەكانى خودان (عزوجل) گەر نىعمەتەكانى خودا بشارنەۋە
ۋ لەسەريان شوكر نەكەن لىتان ۋەردەگرىتەۋە، لە پىنغەمبەرى خوداۋە (ﷺ)
فەرمانۋەتەي: ((گەر خودا (عزوجل) نىعمەتەتېكى خۆي بە بەندەكەي بەخشى پىيخۆشە
نىعمەتەكەي بەسەرەۋە بېيىت))^۱.

^۱ رواه الموطا، والبيهقي في السنن والطبراني في المعجم.

خوداناسان تهنه يەك خەميان هەبوو، شتەكانيان لە دلتی خوڤيان دەرکرد و تهنه يەك شتيان لە ناودا جينگير کرد نەك وەك شتەكان، عيبادهتی خوڤيان لە ریا و دوورووی و ناويانگ پاککردهوه، بەندايهتيان بو پەرورددگاريان(عزوجل) نه نجامدا کهچی ئیوه بهندهی خەلکين، بهندهی ریا و دوورووين، بهندهی نارهزوو و بهشی دونیایی و مەدح و سەنان، کهسيك نابینم لەناو ئیوه بهندايهتی له خویدا بهديهيتنايتت مەگر کهسيك خودا(عزوجل) بيهويت، نهوانهش دانه دانەيهکن، نه مەهيان بهندايهتی دونیا دهکات و پتيخوشه بهردهوام بێت و ترسی شهوی ههيه تياچوون رووی لی بکات، نه مەي تر خەلکی دهپرستی و ترس و رجای لهلای نهوانه، نه مەش بهههشت دهپرستی و هیوای به نیعمهتهکانی بهههشته و رجای بو دروستکهري بهههشت نییه، نه مەي تر ناگر دهپرستی و لێی دهترسی و له دروستکهري ناگر ناترسیت، خەلک و دۆزهخ و بهههشت و شتانی تر جگه لهوانه چين؟ خودا(عزوجل) دهفەرمويت:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾ البينه: ٥

عاريفه زاناكان به خودا بو شهو(سبحانه وتعالی) بهندايهتيان کرد نەك بو کهسانی تر، صافی پەرورددگاری و خواوهندي خودايان دا، وەك جيبهجي کردنی فرمانهکانی و خوشهويستی بو شهو خودايان پرست نەك بو مانايهکی تر، گرنگييان به شهو دا نەك به کهسان و شتانی تر جگه له خودا، دهستبهرداری هەموو شتيك بوون جگه له شهو، ئیوه کۆمهليک يەیکهري بی رۆحن، ئیوه تهنه ريوالهتن بهلام خوداناسان کرۆک و پەنهان بوون، ئیوه وشەن شهوان مانا بوون، ئیوه ناشکران شهوان نهيتی بوون، خوداناسان پيادهپهوی پيغه مبهيران بوون له نيمان و نهخلاق و پيشهوه و دواوهيان، شهوان پاشماوهی خواردن و خواردنهوی پيغه مبهيران بوون، به زانستهکانی شهوان کاريان دهکرد، ميراتگری له نهوانهوه بۆيان به جیما، پيغه مبهيران (ﷺ) دهفەرمويت: ((زانايان پيغه مبهيران))^١. کاتينک به زانستهکەيان کاريان کرد بوون به جينشینی پيغه مبهيران و ميراتگريانیان و نوينهрани شهوان.

^١ ههم نهرمه

ھاوار بە حالت، تەنھا زانست بەس نىيە، ۋەك چۆن بانگەشى بى بەلگە سوودىك
 ناگەيەنىت، زانستى بى كىردارىش بەھەمان شىنۋە، لە پىنغەمبەرى خوداۋە (ﷺ)
 فەرموۋى: ((زانست بانگ لە كىردار دەكات، گەر ۋەلامى دايمەۋە باشە، نەگەر نە،
 كۆچى لى دەكات))^۱.

بەرەكەتى زانستەكە كۆچ دەكات و لىكۆلىنەۋە و تاوتوتىكرىنى دەمىنىتەۋە،
 كرۆكەكەى كۆچ دەكات و توتىكلەكەى دەمىنىتەۋە، ئەى نەوانەى وازتان ھىناۋە لە
 كاركرىن بە زانستەكەتان زىمانتان بە ھۆنراۋە پرە لە پاراۋى و گوزارشت و رەۋانىيىتى،
 بەلام كار و ئىخلاصى تىدا نىيە، گەر دلت پالغىتە بىكرىدايە نەندامەكانت پالغىتە
 دەبوون، چونكە دل مەلىكى نەندامەكانە، گەر مەلىك چاك و پاك بوو رەغىبەتەكانى
 چاك و پاك دەبن، زانست توتىكلە و كاركرىن بە زانست كرۆكەكەيەتى، بۆيە كرۆك پارىزگارى لى
 پارىزگارى لى دەكرىت بۆ نەۋەى كرۆك پارىزگارى لى بكات، بۆيە كرۆك پارىزگارى لى
 دەكرىت رۆنى لى دەرېھىتىت، گەر لەناو توتىكلەكەدا كرۆك بوونى نەبىت چى پى
 بىكرىت، گەر لە كرۆكەكەدا رۆن بوونى نەبىت چى پى بىكرىت؟ زانست رۆىشت، چونكە
 گەر كارى پى نەكرىت دەروات، لەبەركرىنى و تاوتوتىكرىنى بەبى كاركرىن چ سوودىك
 بە تۆ دەگەيەنىت، ئەى كەسى زانا گەر خىرى دۇنيا و دواپۇژت دەۋى كار بە
 زانستەكەى خۆت و خەلكى بكە، ئەى كەسى دەۋلەمەند گەر خىرى دۇنيا و دواپۇژت
 دەۋى دلئەۋابى ھەزاران بكە بە شتىك لە مالىكەت، لە پىنغەمبەرى خوداۋە (ﷺ)
 فەرموۋى: ((خەلكى خانەۋادەى خودان، خۆشەۋىستىرەن كەس لە خەلكى لاي
 خدا (عزوجل) بەسوودترىنيانە بۆ خانەۋادەكەى))^۲.

پاكىتى بۆ نەۋەى خودايەى ھەندىكى ناتاج كرەۋە بە ھەندىكى تر، لەۋەدا ھىكەتى
 ھەيە، ئەى دەۋلەمەند لە من ھەلدىت؟ من لە تۆ ۋەردەگرم بۆ خۆت، لە
 خوداۋە (عزوجل) خىرم پى دەكات و لە نىۋە بىننىازم دەكات و نىۋە بە من ناتاج دەكات.

^۱ نەقىم نەقىمە.

^۲ نەقىم نەقىمە.

ئىبراهيمى كۆپى ئەدھەم (رەحمەتى خوداى لى بىنت) كاتتىك كەمى ئارامگرتنى لە
ھەزار دەبىنى دەيوت: خوداىە لە دۇنيادا بەرىنى و زوھدماڭ پى بىەخشە، خوداىە
دۇنيامان لى بەرتەسك مەكەرەو، چونكە بە داواکردنى دۇنيا تىيادەچىن، خوداىە لە
بىريارى بىراو و قەدەرەكاندا لوتفمان پى بىكە.

دائنن به نیعمه ته کانی خودادا (عزوجل)

سەرله به یانی ١٦/جمادی الآخرة/ ٥٤٥ هـ له "الرباط" فرمووی:

خۆشبه ختی بۆ نهوانه ی دانیان به وهدا ناوه نیعمه ته کان بۆ خودا ده گه پینه وه و هموو شتیك ده دهنه پال نه و نه فسیان له هۆیه کان و ههول و هیزی خۆ دارپنیه، کهسی ژیر نه و کهسه یه کار له سهر خودا ناژمیتریت و له هه موو حال و باریکدا پاداشتی لی داوا ناکات.

هاوار به حالت، تۆ به بی زانست خودا (عزوجل) ده په رستی و به بی زانست زوهد ده که ی و به بی زانست ده ست بۆ دنیا ده به ی، نه وهش په رده یه له ناو په رده دا، خه شم و توو په یه له ناو خه شم و توو په ییدا، خیر له شه ر جیانا که یه وه، نازانی کامه به شی تۆیه و کامه به شی تۆ نییه، نازانی کامه دۆستی تۆیه و کامه دۆزمنته، هه موو نهوانه به هۆی نه زانیت به حوکی خودا (عزوجل) و وازه ی نانت له خزمه تی گه وره پیاوان، گه وره پیاوانی کار و گه وره پیاوانی زانست حه قت (عزوجل) پینیشان ده دن، یه که جار به قسه و دوو ه جار به کردار، به وهش به خودا (عزوجل) ده گه ی، هه موو نهوانه به هۆی زانست و زوهد له دنیا و پشته لکردن لی و به دل و ده ره وه به خودا گه یشتوون، نهوانه ی له سه ره تای زوهددان دنیا له ده ست ده رده کات، به لام کهسی زاهیدی دامه زراو دنیا له دل ده رده کات، نهوان به دل زوهدیان له دنیا کرد و زوهد بوو به سروشتیان و تیکه ل به ده ره وه و ناوه وه یان بوو، سروشتی ناگرینیان کوژایه وه، ناره زوویان خامۆش بوو، دلیان نارامی و دلنایی رووی لیکرد و شه ری لی دوور که وته وه.

نه ی گه نج، نه م زوهده پیشه یه ک نییه نه بهامی به دی، شتیك نییه بیگریت به ده سته وه و هه لیبه دی، به لکو کۆمه لیک هه نگاره، یه کهم هه نگای ورد بوونه وه یه له

روخساری دنیا و بینینه تی بهو جۆره ی که ههیه به بینینی پیغه مبه ران (علیهم السلام) و دۆستانی خدا و نه بدال، نهوانه ی هیچ سهرده میتک نییه نهوانی تیدا نه بیت، کاتیک بینیت بۆ دنیا راست و دروست ده بیت له گوftar و کرداردا شوینپی ههنگاوه کانی نهوان ههلبگریت، گهر شوینیان کهوتی نهوه ی نهوان بینییان تۆش ده بیینی، گهر شوینپی نهوانت ههلبگریت به گوftar و کردار له خهلوته و تیکه لپووندا، له زانست و کرداردا، له رووالته و مانادا، وه که نهوان بهرپۆژوو بیت و وه که نهوان نوێژ بکه ی، وه که نهوان وهربگریت و وه که نهوا واز له شتیک بهینی و نهوانت خوشبویت نهوکات خودا نوریتک پی ددهات خۆت و کهسانی تری پی ده بیینی، نهنگیه کانی خۆت و خه لکیت بۆ روشن ده کاتهوه، بۆیه له خۆت و هه موو خه لکی زوهد ده که ی، گهر نه مهت بۆ هاته راسته نهوانی نزیککی روو له دلت ده کات و ده بیت به باوهرداریکی خاوهن یه قینی عاریفی زانا، شته کان له سهر وینه و مانای خۆیان ده بیینی، دنیا ههروه که زاهیدان و پشته لکه ران له دنیا ده بیینی، له شیوه ی پیره ژیتیکی روخسار شیواوی دیمه ن ناشیریندا دیته پیتش چاوت، دنیا لای خوداناسان له م شیوه دایه، به لام لای مه لیکان وه که بوکیت وایه له جواترین شیوه و نایشدا، له لای خوداناسان بێنرخ و زه لیله، پرچی ده سوتینن و پزشاکه که ی ده درپینن و روخساری ده پوشینن و به زۆر و زالی به شی خۆیان له دنیا وهرده گرن به هاوه لیکردنی دواپۆژه وه.

نه ی گهنج، گهر زوهد ده کهت له دنیا هاته راسته نهوا له ههلبژاردنیش زوهد بکه، ههر بهو جۆره له هه موو خه لکی زوهد بکه و لییان مه ترسه و رجات له لایان نه بیت، ههروه ها زوهد بکه له هه موو نهوه ی نهفست فرمانت پی ده کات هیچی لی وهرمه که ره تا فرمانت له خوداوه (عزوجل) پی نه گات، با زالی و زۆری بۆ تو له پرووی دله وه به رینگه ی نیلهام بیان خه من بیت، له ههرچی دروستکراوه هه لپی و خۆت به دووربگره و پشتیان تینکه، خامۆشبوونی نه دنامه کان به هه مند وهرناگیریت، نه وه زیانت پی ناگه یه نیت، په ند به سوکنایی دله، نهو ژیرمه ندی مه زنه، سوکنایی بۆ تو بوونی نییه هه تا نه فس و سروشت و ناره زووت ده مریت، له ههرچی شته جگه له مه و لا (عزوجل) به ریت، نهو کات به نزیککی نهو زیندوو ده بییه وه، به ره و زیندوو به ره وه، پاشان گهر خودا به مریت بۆ خۆی زیندووت ده کاته وه، ده تگپرتنه وه

بۆ لای خەلکی بۆ ئەوەی لە بەرژەودەندییەکانیان وردبیبیەو و ئەوان بۆ دەرگای خودا بگێریتەو، مەیل بۆ دنیا و دواپۆژ رووت لی دەکات بۆ ئەوەی بەشە کانت ئەو دوانە وەرگریت، هێزی نارامگرتنت لەسەر نازار و مەینەتیەکان لە خەلکییەو پێ دەبەخشریت، بۆیە لە گومرایسان دەیانگێریتەو و فەرمانی خودایان پێ جێبەجێ دەکەن، گەر ئەوەت بەدەستتەهێنا نزیککی لە خودا بەسە بۆ تۆ و لە هەموو کەس و شتەکانی تر بێنیازت دەکات، دواي بەدەستەهێنانی دورستکەری هەموو شتەکان بە دروستکراو رازی نابیت، ئەو کەسە شتەکانی لە نەبوونەو هێناوێتە بوون، ئەو بەر لە هەموو شتێک بوونی هەبوو، و بەدیھێنەری هەموو شتەکانە و دواي هەموو شتەکانیش هەر ئەو (سبحانە و تعالی) دەمیتیتەو، تاوانەکانی ئێشە وەك لێزمەي باران وایە با تەو بە کانتان هەموو ساتێک بەرانبەریان بوەستن.

هاوار بە حالت، تۆ زیادەرەویت، تۆ شەرەنگیزیت، تۆ حەزی بێسنووری، تۆ ناردزوویت، تۆ گوزارشتی، تەماشای کۆرە کۆنەکان بکە و بە زمانی نیمان قە لەگەڵ خەلکی ناو ئەو گۆرانی بکە، ئەوان هەوالتی حال و باری خۆیان بە تۆ دەگەینن.

ئەم گەنج، تۆ بانگەشە ئەو دەکەن خودا و دوستانی خودات دەوێت، وازت لی دەهێنم و قە ناکەم و سەرئەخت دەدەم، من بە مۆلەتی خودا (عزوجل) بانگەکەری نیووم، دواي دوورپووان و درۆزان-لە گوشتار و کرداریاندا- دەبرم، زۆر جار رۆشتووم بە دەم بانگی گەورەپیاوانەو تا بانگکردم بۆ هاتووەتە راستە، ئەم ئەهلی سەر زەوی هەویرە کەتان بەبێ خۆی دەشێلن، وەرن خۆی بۆ بێن، ئەم ئەو کەسە خۆی دەکڕیت وەرە پێشەو، ئەم دوورپووان هەویرە کەتان بەبێ خۆی کەروو هەلدینیت، ئەو هەویرە ناتاجە بە خۆی، زانست و ئیخلاص بریتین لە خۆی، ئەم کەسی دوورپووان تۆ بە دوورپووییەو شێلراوی بەم نزیکانە دوورپووییە کەت لی دەگۆریت بە شاگر، دلت پالغە بکە لە شتە کانی و تیاچووەکان رزگارت دەبیت، کاتیک دلت پالغە بوو ئەندامەکانیش پالغە دەبن، دلت پاسەوانی ئەندامەکانە گەر بیتە راستە ئەوانیش دینە راستە، کاتیک دلت و ئەندامەکان راستە شەقامیان گرت و کەوتنە سەر رینگە دروست کاری باوەردار تەواو دەبیت و دەبیتە شوانی خانەوادە و جیران و ئەهلی شارەکە، حالی بەپێی هێزی نیمان و نزیککی لە مەولایە (عزوجل) بەرز دەبیتەو.

ئەي خەلکينە، جوان مامەلەي خودا بکەن و خۆتانی لیّ بپاریژن، کار به بریارەکانی بکەن، چونکە خودا داوای لیّکردوون لە خۆتاندا کار بکەن به حیکمەتی سەرقالبوون به "زانستی پیشینەي ئەو"، بهو حوکمە کار بکەن و مافی خۆي پي بدهن، چونکە گەر کارت پي کرد کار دەستت دەگریت و دەتبات بۆ لای ئەو کەسەي کارەکت بۆ ئەبامداوه(واتە خودا) ئەوکات زانستیکی لیّوه بەدەست دەهینیت کە پیشتر نەزانیه، بۆیه به زانستی خودا لەگەڵ خودا دەبیت و به حوکمی خودا لەگەڵ خەلکی دەبیت، تۆ هەرکات یەکەم جار کارت بهو زانسته کرد دووهمت لیّ داوا دەکریت، گەر پێیهکانت لە یەکەمدا جیگیر بوون ئەوکات داوای دووهم بکە، ئەي گەنج به چی گەیشیت؟چۆن مامۆستایەك دەبینیوه؟ بگەرپێوه بۆ دواوه و کەسیکی ژیر به، یەکەجار زانست بەدەست بهینه و پاشان کارکردن و ئیخلاص تیايدا، پێغه مېهر(ﷺ) دەفەر مویت: ((یەکەجار فیه به دەستبهینه و پاشان خۆت کەنارگیر بکە))^۱.

باوەردار کەسیکە ئەوێ پێویستە لەسەری فیّی دەبیت و پاشان کەنارگیر دەبیت لە خەلکی و به عیبادەت کردن خۆي تەنھادەکاتەوه بۆ پەرورەدگاری(عزوجل)، خەلکی ناسی و لە دلی دەرکردن، خودای ناسی و خوشیویست و داوای کرد و خزمەتی کرد، خەلکی شوینی کەوتن و ئەویش لە دەستیان هەلھات و کەسیکی تری جگە لەوان داوا دەکرد، لەوان زوھدی کرد و حەزی بۆ جگە لەوان دروست بوو، ئەوێ زانی زیان و قازانج و خیر و شر لە دەستی ئەواندا نییه، گەر شتیکی لەسەر دەستی ئەوان جاری بیت لە خوداویە ئەک لەوانەوه، بۆیه بینی دووری لەوان باشترە لە نزیکی لەوانەوه، گەرپایەوه بۆ ئەسل و لقی وازلێهینا، زانی لق فریە و ئەسل یەک دانەیه، بۆیه دەستی بهو یەکەوه گرت، تەماشای ناوینەي بیری کرد بینی وەستان لەبەر دەرگای یەک دانەدا باشتر لە وەستان لە بەردەم چەندین دەرگادا، بۆیه تەنها لە دەرگای ئەودا وەستا و دەستی پێوه گرت، باوەرداری یەقینداری موخلیصی ناقل ژیری ژیریەکانی پێدراوه، بۆ ئەو مەبەستەیه لە خەلکی هەلھات و پەری لیّ سەندن.

^۱ نقله الغزالي في "الإحیاء" من قول المحمّی. ورواه أبو نعیم الأصفهانی عن الریح بن الحکم. ورواه أحمد في "المزهد".

توورەيى پەسەند و ناپەسەند

شىۋانى ۱۸/جمادي الآخرة/ ۵۴۵ھ دواى ھەندىك قسە فەرمىۋى:

گەر توورەبوون بۆ خدا بىت پەسەندە، بەلام گەر بۆ شتىكى تر بىت جگە لە خدا ناپەسەندە، باوەردار بۆ خدا تىژ دەبىتەرە نەك بۆ نەفسى، بۆ سەرخستنى نايىنەكەى گىرەگىرىت نەك بۆ سەرخستنى نەفسى خۆى، توورە دەبىت گەر سنوورىك لە سنوورەكانى خدا بىەزىرىت و رازى دەبىت لەگەل رازى بوونى خدا، توورەبوون بۆ خدا نىشان مەدە لە كاتىكدا بۆ نەفسى خۆت توورەبوويت، نەوكات تۆ دەبىت بە كەستىكى دوورەو يان ھاوشىۋەى نەو، چونكە نەوەى بۆ خدا بىت تەواو دەبىت و دەمىننىتەرە و زىاد دەكات، نەوەش بۆ كەستىكى تر بىت جگە لە خدا گۆرپانى بەسەردا دىت و تىادەچىت، گەر كارىكت نەغامدا نەفس و ئارەزوو و شەيتانت لەو كارە ۋەلابنى و تەنھا بۆ خدا(عز) و جىبەجى كەردنى فەرمىنى خدا نەغامى بدە، تەنھا بە فەرمىنىكى يەكلاكەرەو لە خداۋە كار نەغام بدە، جا يان لە رىگەى شەرەمە يان بە ئىلھام لە خداۋە(عزوجل) بۆ سەردەلت لەگەل تەبابى شەرە لەو كارەدا، لە خۆت و لە خەلكى و لە دونيا زوھد بىكە خدا لە دروستكراوان ئاسوودەت دەكات، با ھەزەت بۆ ھۆگرى ھەق و ئاسوودەىى لە نىزىكى نەو بىت، ھۆگرى تەنھا بە نەوەوہىە و ئاسوودەىى تەنھا لەگەل نەو لەدواى پاكبەونەو لە لىخنىيەكانى نەفس و ئارەزوو و بوون، لەگەل خوداناسان بە نەوا بە پشتىۋانى نەوان پشتىۋانى دەكرىت و بە بەرچاۋرۇشنى نەوان بەرچاۋت رۇشن دەبىتەرە، شانازىش بە تۆۋە دەكات ۋەك چۆن شانازى بەوانەوە كرد، مەلىك لە نىۋان ھەموو بەندەكانى خۆيدا شانازى بە تۆۋە دەكات، دلت لە ھەرچى شتە جگە لە خدا پاكبەكەرەو بە نەوۋە ھەرچى شتى ترە

ده‌بینیت، شته‌کان به‌گشتی ده‌بینی، پاشان به‌نه‌وه‌وه کرداره‌کانی نه‌وه‌وه
 دروست‌کراوانیدا ده‌بینیت، وه‌ک چۆن دروست نییه‌ به‌چیته‌ لای مه‌لیکانی دونیا به‌ پیسی
 ده‌روه‌ه ناتوانیت به‌ پیسی ناوه‌وه‌هت به‌چیته‌ ژووره‌وه‌ه بۆ لای مه‌لیکی هه‌موو مه‌لیکان
 که بریتییه‌ له‌ هه‌ق(عزوجل)، تۆ کونده‌یه‌کی پر له‌ قور و لیته‌ی، چی له‌ تۆ بکریت؟
 نه‌وه‌ی له‌ تۆدا هه‌لی بده‌ ده‌روه‌ه و پاکبهره‌وه‌ه، له‌دوای نه‌وه‌ه چوونه‌ ژووره‌وه‌ه بۆ لای
 ره‌مه‌لیک دیته‌ به‌ره‌وه‌ه، له‌ دلی تۆدا یاخیبوون و ترس و رجا له‌ خه‌لکی و خۆشه‌ویستی
 دونیا و نه‌وه‌ی له‌ دونیادایه‌ بوونی هه‌یه‌ه، هه‌موو نه‌مانه‌ش له‌ پیسی و لیخنی دلن،
 قسه‌ نییه‌ تا نه‌فست ده‌مریت و له‌سه‌ر تابووتی صدق هه‌لده‌گیریت، نه‌وکات گوی به‌
 رووتیکردنی خه‌لکی ناده‌ی، به‌لام تا بوونت بۆ نه‌وان هه‌بیت و بیانیینی ده‌ستت درێژ
 مه‌که‌ بۆ نه‌وان تاکو ماچی بکه‌ن، قسه‌کردن نییه‌ تا سه‌رسامیت نه‌بیت به‌ نزیککی له‌
 نه‌وه‌(سبحانه‌ وتعالی)، نه‌وکات کارت کارت له‌ نه‌وانه‌وه‌ه و له‌ ده‌ست ماچکردنت ده‌بیت،
 هه‌ر به‌وه‌ جوړه‌ له‌ به‌خشین و لیگرتنه‌وه‌ه و مه‌دح و زه‌میان، گه‌ر ته‌وه‌به‌ دروست بیت
 نیمان دروست ده‌بیت و زیاد ده‌کات(لای نه‌هلی سوننه‌هت نیمان که‌مبوون و زیاده‌بوون
 روی لی ده‌کات) به‌ گوێرایه‌لی زیاد ده‌کات و به‌ یاخیبوون که‌م ده‌کات، نه‌مه‌ له‌پای
 خه‌لکی ره‌شوکی، به‌لام تاییه‌تان نیمانیان زیاد ده‌کات به‌ ده‌رچوونی دروستکراوان له‌
 دلیان، که‌م ده‌کات به‌ چوونه‌ ژووره‌وه‌ی دروستکراوان بۆ ناو دلیان، به‌ سوکنایان بۆ
 لای خودا(عزوجل) زیاد ده‌کات و به‌ سوکنایان بۆ لای که‌سانی تر جگه‌ له‌ خودا که‌م
 ده‌کات، نه‌وان پشتیان به‌ په‌روه‌ردگاری خویان به‌ستوه‌ه و متمانه‌یان به‌ نه‌وه‌ه، پشتی
 خویان به‌ نه‌وه‌ه قایم کردوه‌ه و له‌ نه‌وه‌ه ترسن و بۆ لای نه‌وه‌ه ده‌گه‌رینه‌وه‌ه، نه‌وه‌ه به‌ تاک و
 ته‌نها راده‌گرن و شانی له‌سه‌ر داده‌ده‌ن و هه‌وه‌لی بۆ پرپار ناده‌ن و له‌سه‌ر نه‌وه‌ش
 ناقدیه‌کرینه‌وه‌ه، به‌کناپه‌رستییه‌ که‌یان له‌ دلپاندایه‌ه و مه‌داراتیان بۆ خه‌لکی له‌
 ده‌روه‌ه‌یان، گه‌ر نه‌فامی به‌رانبه‌ریان بکریت نه‌فامی نانوتنن، خودا(عزوجل)
 ده‌فه‌رمویت:

﴿وَلَا تَخَافُهُمْ ظَهِيرَ الْجَبَلِ قَالُوا سَلَامًا﴾

الفرقان: ٦٣

٢٠٠

دهست به بیده‌نگیسه‌وه بگره و به‌ران‌به‌ر نه‌فامی نه‌هلی نه‌فامی و هه‌لچوونی
 سروشت و نه‌فس و ناره‌زوویان سه‌لیم به، به‌لام گهر له‌ه حق(عزوجل) یاخیوون
 بیده‌نگی نییه چونکه هه‌رامه، نه‌وکات قسه‌کردن ده‌بیته عیباده‌ت و وازه‌یتان له
 قسه‌کردن ده‌بیته یاخیوون، گهر توانات به‌سه‌ر فرمان به‌چاکه و نه‌هی له‌ خراپه‌دا
 هه‌بو نه‌وا که‌مته‌رخه‌م مه‌به چونکه نه‌و کاریکی خیره و به‌ رووی تۆدا کراوه‌ته‌وه،
 بۆیه په‌له‌ بکه له‌ چوونه‌ژووره‌وه‌ی.

عیسا(علیه السلام) له‌ گژوگیای زه‌وی ده‌بخوارد و ناوی چه‌م و جۆگه‌کانی
 ده‌خواره‌وه و رووی له‌ نه‌شکه‌وت و چۆله‌وانی و ویره‌ ده‌کرد، کاتینک ده‌نوست قۆلی
 خۆی یان به‌ردیکی ده‌نایه ژیر سه‌ری، باوه‌رداریش به‌و جۆره‌ ده‌کات و ده‌یه‌ویت له‌سه‌ر
 نه‌م پایه به‌ په‌روه‌ردگاری بگات، گهر به‌شیک‌ی له‌ دونیادا هه‌بیته رووی لی‌ ده‌کات و
 ده‌ره‌وه‌ی ده‌چیته ناویه‌وه و ده‌ست‌بۆ‌یردنه‌که‌ی له‌لایه‌ن نه‌فس و دل‌ه‌وه له‌گه‌ل
 خودایه(عزوجل) و له‌سه‌ر پای یه‌که‌مه، نه‌و ناگۆرپیت، چونکه گهر زوهد له‌ دل‌دا
 دامه‌زرا هاتنی دنیا و ده‌ست‌بردن بۆ به‌شه‌کان نایگۆرپیت، باوه‌ردار گهر دنیا و نه‌هلی
 دنیا و هه‌زی و چیژی دنیای خۆشویست له‌ شه‌و و رۆژدا بۆ ته‌نه‌ها چرکه‌یه‌کیش
 پیتانه‌وه سه‌رقال نابیت، عیباده‌ت و زوهدی له‌ دنیا و یاد و گوپرایه‌لی بۆ خودا
 ده‌بیته هۆی به‌رچا‌ورۆشنبوونی به‌ نه‌نگییه‌کانی نه‌فسی له‌ دنیا و ته‌ویه‌لی‌کردنیان و
 په‌شیمانی له‌سه‌ریان بۆ نه‌و زیاده‌ره‌ویه‌ی له‌ نه‌و وه‌شایه‌وه له‌و رۆژگاره‌دا، نه‌مه‌ش له‌
 رینگه‌ی قورنان و سوننه‌ت و گه‌وره‌پیاوانه‌وه، بۆیه زوهد له‌ دنیا رووی لی‌ ده‌کات،
 هه‌رکات ته‌ماشای نه‌نگییه‌ک ده‌کات چه‌ندین نه‌نگی تر ده‌بینیته‌وه، بۆیه ده‌زانیت
 دنیا فانییه و ته‌مه‌نی بۆ ماوه‌یه‌کی کورته، ده‌زانیت نعه‌مه‌ته‌کانی دنیا تیاچووه و
 جوانیه‌که‌ی گۆرانی به‌سه‌ردا دیت، نه‌خلاق‌ی دنیا شه‌ره‌نگیزانه‌یه و ده‌ستی
 گه‌ردنپه‌رینه، قسه‌کانی ژه‌ه‌راوین، چیژی له‌ چه‌ندین پیاو کردووه و ته‌لاق‌ی خۆی لی‌
 وه‌رگرترون، گه‌رانه‌وه و بنچینه و په‌یمانی بۆ نییه، راست‌بوونه‌وه تیایدا وه‌ک
 راست‌بوونه‌وه وایه له‌سه‌ر ناو، بۆیه باوه‌ردار نایکات به‌ جینگه‌ی دلی و نایکات به‌
 خانه‌ی خۆی، پاشان پله‌یه‌ک به‌رز ده‌بیته‌وه و دامه‌زرانی به‌هیز ده‌بیته، حق(عزوجل)

ده ناسیت، بۆیه دواړوژیش ناکات به جینگه ی دلی، به لکو نزیکی له مه ولاره (عزوجل)
 ده کات به جینگه ی خوی له دنیا و دواړوژدا، بۆ نهیښی و دلی خانوویهک لهو جینگه یه
 دروست ده کات، نهوکات ناوه دانکردنه وهی دنیا زیانی پی ناگه یه نیت با هزار
 خانوش بینا بکات، چونکه بۆ کهسانی تر بینا ده کات، نهک بۆ خوی، لهو کاره دا
 فرمانی خدا (عزوجل) جیبه جی ده کات و له گهل قهزا و قهدهری نهودا ته با ده بیت،
 خدا نهو بۆ خدمت کردنی خهلکی و گه یاندنی ناسوده یی پیان راستده کاته وه، له
 خواردن دروستکردن و نان دروستکردندا رۆژ ده گه یه نیت به شهو به لام گهر دیله یهک لهو
 خواردن و نانه ناخاته ده میه وه، نهو خواردنیکی تاییه ت به خوی له لای خوداوه بۆ
 دیت که هیچ کهس له گه لی به شدار نییه، بۆیه به خواردنه که ی خوی رۆژوو ده شکینتی
 و له خواردنی خهلکی به پړوژووه و خوی برسی ده کات، کهسی زاهیدی به پړوژوو له
 خواردن و خواردنه وه له ههرچی شتی تره جگه له زانراوه که ی خوی به پړوژووه، نهو
 برسیه تی و جگه له دهستی پزیشکه که ی خوی خواردن له دهستی کهسی تر
 وهرناگریت، دهرمانی نهو دووریه، دهرمانی نهو نزیکییه، رۆژووی کهسی زاهید به
 رۆژه و رۆژووی کهسی عاریف به رۆژ و شهوه، نهو ته نها به لیکای په روه ردگاری
 رۆژووه که ی ده شکینیت، کهسی عاریف به همیشیه یی به پړوژووه و به همیشیه یی
 گهرمدا هاتوه، به دل به همیشیه یی به پړوژووه و به نهیښ گهرمدا هاتوه، نهوه ی
 زانیوه شیفای نهو لیکای په روه ردگار و نزیکییه له نهوه وه.

جیبه جی کردنی فەرمانه کان و دوورکه وتنه وه له نه هیلێکراوه کان

به یانی رۆژی ههینی له مه دره سه که ی، ١١/جمادی الآخره/ ٥٥٤٥ ه دواى هه ندیک
قسه فەرمووی:

فەرمانه کان جیبه جی بکه و له نه هیلێکراوه کان ده ست بکێشه ره وه، له سه ر شه و
نافه تانه ئارامبگره و به نه وافل له خودا نزی به ره وه، شه وکات به که سیکی به ناگای
کارکه ر بۆ داوا ی کۆمه کی له په ره ردگار وه (عزوجل) ناو ده بریت، له گه ل کۆشان و
وازه یان له زۆر له خۆکردن بۆ ئاماده بوون له ده رگای کار، چونکه خودایه تۆ
به کار ده هیئت، داوا ی لی بکه و له به ره ده ستیدا گه ردنکه چ به تا هۆیه کانی
گوێرا به لیت بۆ ئاماده ده کات، چونکه شه و (سبحانه و تعالی) گه ر تۆی بۆ کار تیک بویت
ئاماده ت ده کات، شه و فەرمانی پێکردوی به په له کردن بۆ نه نجامدانی کار له تۆ وه و
ناراسته کردنی کۆمه کی له شه وه بۆ تۆ، فەرمان ئاشکرایه و کۆمه ک شارا وه یه،
نه هیکردن له یاخیبوون ئاشکرایه و خۆیاریزی لینی شارا وه یه، ده ست به کۆمه کی
شه وه بگره و به پارێزگاری و عیسه تی شه وه واز له گونا ه و خراپه به یته و به
هیزی شه وه ئارام بگره، له لای من به ژیری و دامه زران و نییت و لێپران و لادانی
تۆمه ت له سه رم و گومان ی باش به من ئاماده ببه، شه وکات شه وه ی من ده یلیم
سوودی لی ده یینن و مانا کانی تیده گهن، نه ی شه و که سه ی من تۆمه تبار ده که ی
سه یینی شه مو شه وه ی منی تیندام بۆت روون ده ییت شه و، شانسانین مه که له گه لم
له وه ی من له سه ریم، دلت شکست ده خوات ژێر ده سه ته ده ییت، قورسایه کانی دنیا
له سه ر سه رمه و قورسایه کانی دوا پۆژ له سه ر دلم و قورسایه کانی حه ق (عزوجل)

له سهر نهینیم، نایا یارمه تیده ریکم بو ههیه؟ هه رکه س چاکه بکات دیته پیشه وه بۆ
لام و سه ری خۆی ده خاته بهر هه پره شه، به هه مدی خودا (عزوجل) ئاتاج نیم به
کۆمه کی هیچ که سیك جگه له کۆمه کی خودا (عزوجل)، که سانیکی ئاقل بن و
له گه له خودا ناسان نه ده بتان جوان بێت، نه وانه هه لێ ژاردی عه شره ته کان و خیری
بهنده و ولاتن، به وانه زهوی ده پارێزیت، نه گینا به ریا و دوو پروویی و هاوه لدانانی
ئیوه چی ده پارێزیت، نهی دوو پرووان، نهی دوژمنانی خودا و پیغه مبه ر (ﷺ)، ئیوه
پلویوش و سووته مه نی دۆزه خن.

خودايه، تهويه له من و لهوانيش قبول بفرموو، خودايه، من و ئهوانيش بهناگابهنه، رحم به من و بهوانيش بکه، دل و ئهندامانان بو خوت خالي بکهروهه، نهگر ههردهبي شتيك داگيريان بکات، ئهوا ئهندامه کافانان بو مال و مندان و کاروباري دونيا و نفس و شتاني تر و دل و نهنيشمان تهنها بو تو بيت، ئامين.

ئەي گەنج، شتېك لە تۆۋە سەوز نابىت ھەردەبىت لە خۆتەۋە بىت، شتېك لە تۆۋە سەرھەلئادات ھەردەبىت لە ئامادەبوۋنى خۆتەۋە بىت، دەرگاي كار دابەزىنە تا ئەو (سبحانە وتعالى) بۆ بىناكردن بەكارت بەيىنىت، تۆ و كۆمەكى بەم جۆرەن، تۆ كرىكاري و كۆمەكيش بەكارھيىنراۋە و خاۋەنى كارەكەش برىتيىە لە خودا (عزوجل)، خودا فەرمانى پىكردوى بە پەلەكردن بۆ لاي گوپرايەللى خۆي و كۆمەكيش لە ئەۋەدەيە.

هاوار به حالت، نه‌فسی خۆت به ترسان له خه‌لکی و رجا پێیان کوۆت و به‌ند
کردووه، نه‌م کوۆت و به‌نده له پێیه‌کانی بکه‌ره‌وه و ده‌ست به خزمه‌تیکردنی
په‌روردگاری ده‌کات و ده‌بی‌ت به نه‌فسیکی نارام و دل‌نیا له‌به‌رده‌ستی خودادا، له
دولیا و هه‌زه‌کان و نافرته و هه‌موو نه‌وه‌ی تییکه‌وتووه زوهدی پێ بکه، گهر له
برپاری پێشینه‌ی خودادا شتی‌ک له‌وانه‌ی بۆ نووسرا بی‌ت نه‌وا به‌بی فرمان و داوای تو
رووت لی ده‌کات و له‌لای هه‌ق (عزوجل) به زاهید ناوده‌بر بی‌ت و به چاوی ریزه‌وه
ته‌ماشات ده‌کریت، و به‌شه‌که‌شت ناهه‌وت بی‌ت، هه‌تا تو پشتت به هه‌ول و هیزی خۆت و
نه‌وه‌ی له ده‌ستدایه به‌ست بی‌ت هیچ شتی‌ک له په‌نه‌انه‌وه رووت لی ناکات.

یه کینک له خوداناسان ده لیت: ههتا له گیرفاندا شتیک بوونی هه بیت له په نهانهوه
هیچ رووت لی ناکات.

خودایه نیتمه پهنات پیده گرین له پشتبهستن به هو و وهستان له گهله هه وهس و
نارهزوو و نه ریت، ههروه ها له هه موو حال و باریکدا پهنات پیده گرین له شهر.

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾﴾

البقرة: ٢٠١

بینینی خودا له رۆژی دوایدا

به یانی رۆژی به کشه مه له "الرباط"، ١٣/جمادی الآخرة/٥٤٥ هه فرموی:
هه رکهس موحیبتکی خودا ده بینیت خودای بینیه، هه رکهس به دل خودا (عزوجل)
بینیت به نهیتی خۆی ده چیتته ژووره وه بۆ لای، په روه ردگارمان (عزوجل) هه بوو و
بینراوه، پتغه مبه (ﷺ) ده فرمویت:

((وهك چون خور و مانگ ده بینن نا بهو جوړه په روه ردگارمان ده بینن، و جیاوازیتان
له بینینی ناییت))^١.

نه مرق به چاوی دل و سبهینی به چاوی سهر ده بینن.

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشورى: ١١

نه وانهی خوشیانده ویت به نهو رازیوون نهك به شتیك له خوار شه وه وه، داوی
کۆمه کیان له نهو کرد و له کهسانی تر جگه له نهو دهستیان پان نه کرده وه،
تالاوی هه ژاری له لایان بوو به شیرینی، له دونیادا هه ژاریان له لای خۆیان،
رازیوونیان به هه ژاری له لای خۆیان، خوشی لینه رگرتنی له لای خۆیان،
دهوله مندیان له هه ژاریدایه و خوشی و تام و چیژیان له نه خوشیدایه و
هۆگریان له نامۆبووندایه، و نزیکییان له دووریدایه و ناسوودهییان له
ماندوو بووندایه، خوشبه ختی بۆ نینه نهی نارامگرانی رازی به بهشی خودا، نهی
نه وانهی له نفهس و ناره زوو فعاتان کردوو.

^١ رواه البخاري ومسلم.

خه لکینه، له گهڼ خوډا ته با بن و رازین به کرداره کانی له ناو ئیوه و کهسانی تردا، خوټان به زانا نیشان مه دهن، لای کهسانی ئاقلتر له خوټان ژیرمه ند خوټان نیشان مه دهن، خوډا (عزوجل) ده فهرمویت:

﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ البقرة: ۲۱۶

له بهردهم مندا له سهر پیی ئیفلاس له نه قل و زانستان بوهستن، بو نه وهی زانسته کهی وه ربگرن، سهرسامی نیشان بدهن و هه لبرارده تان نه بیټ، تیایدا سهرسام بن تا کو زانستان به نه بو دیت، یه که مجار سهرسامبوون، دووه مجار زانست، پاشان گه یشتن به زانراوه کان، یه که مجار مه به ست پاشان گه یشتن به مه به ست، ویست پاشان به دهسته یینانی ویستراو، گو یبگرن و بزنان، چونکه من پهت و داوی ئیوه ده پسینم، پهتی شلی ئیوه ده پسینم و پچراوه کهی ده گه یه نم، من هیچ هه ولینکم نییه جگه له ئیوه، هیچ خه م و په ژاره یه کم نییه جگه له ئیوه، من بالنده یه کم له کوی داباریم هه لده گرمه وه، ئیوه ته نها چهنده به ردیکی هه لدراتان به سه نهی پالکه وتوانی لاشه قورسی یه خسیر به نه فس و به ستراوه به ئاره زوو، خوډایه رهحم به من و به وانیش بکه.

نه‌هی له خراپه

شیخ عبدالقادر (خودا لیتی رازی بیت) دوای هه‌ندیک قسه فهرمووی:

خودا ناسان به‌خشین و بینینه‌وه‌ی ناسووده‌یی بۆ خه‌لکی سه‌رقالی کردبوون، تالانکهری به‌خشر بوون، له‌ فەزل و به‌زه‌یی خودایان تالان ده‌کرد و ده‌یانبه‌خشی به‌ هه‌زاران و گه‌دایان، نه‌و هه‌زارانه‌ی دونیان لی به‌رتسه‌ک بووبووینه‌وه، قه‌رزبان له‌سه‌ر قه‌رزدار و ده‌سته‌وسانان لاده‌برد که نه‌یانده‌توانی قه‌رزه‌که‌یان بده‌نه‌وه، نه‌وان مه‌لیک بوون نه‌ک وه‌ک مه‌لیکه‌کانی دونیا، چونکه مه‌لیکه‌کان تالان ده‌که‌ن و نابه‌خشن، خودا ناسان نه‌وه‌ی له‌لایان بوو ده‌یانبه‌خشی و خه‌لکی تریان به‌سه‌ر خۆیاندا پێشه‌خت، و چاره‌پروانی بزره‌بوو (مفقود) بوون، له‌ ده‌ستی حه‌ق (عزوجل) وه‌ریان ده‌گرت نه‌ک له‌ ده‌ستی خه‌لک، که‌سپی نه‌ندامه‌کانیان بۆ خه‌لکی بوو، به‌لام که‌سپی دلیان بۆ خودا بوو، بۆ خودا (عزوجل) خه‌رجیان ده‌کرد، نه‌ک بۆ شاره‌زوو و مه‌رامی نه‌فس، نه‌ک بۆ مه‌دح و سه‌نا، واز له‌ لوتبه‌رزنی به‌ینه‌ به‌رانبه‌ر به‌ حه‌ق (عزوجل) و به‌رانبه‌ر به‌ خه‌لک، چونکه نه‌وه له‌ سیفده‌که‌انی مله‌وپان و سه‌ته‌مه‌کارانه، نه‌وانه‌ی خودا (عزوجل) له‌سه‌ر روو به‌ناو ناگری دۆزه‌خدا رایانده‌کێشیت، گه‌ر خودا (عزوجل) تهوره‌ بکه‌ی لوتبه‌رزیت نواندوه به‌رانبه‌ری، گه‌ر بانگه‌که‌ریک بانگی کرد و به‌ له‌ به‌کێک له‌ دروستکراوه‌کانی بکه‌ی لوتبه‌رزیت به‌رانبه‌ر به‌ خودا نواندوه، گه‌ر سه‌تم ته‌وبه‌ که‌تدا نیه‌خلاصه‌ت هه‌بیت به‌ر له‌وه‌ی به‌ لاوازترین روستکراوی خودا تیا به‌چیت وه‌ک خودا له‌ دوای عیززه‌ت و ده‌سه‌لات زه‌لیلی کردن، له‌ دوای ده‌وله‌مه‌ندی هه‌زارێ خسته‌،

له‌دوای خوښی سزای دان و نازاری بۆ هێشان، له‌دوای ژيان مراندنی، بچنه ریزی
خۆپاریزانوه، هاوه‌لدانان له ناشکرا و پنهاندا بوونی ههیه، له ناشکرادا بریتییه له
به‌ندایه‌تی بت و له ناوه‌وه‌دا بریتییه له شاندادان له‌سه‌ر دروستکراوه‌کان و بینینیان له
زیان و قازانجدا، له‌ناو خه‌لکیدا که‌سانیک هه‌ن دونیایان له‌ده‌ستدایه و خۆشیان ناوێت،
ده‌بن به‌ خاوه‌نی دنیا و دنیا نابێت به‌ خاوه‌نی ئه‌وان، دنیا نه‌وانی خۆشه‌وێت ئه‌وان
دونیايان خۆشناوێت، دنیا به‌دوای ئه‌واندا راده‌کات ئه‌وان به‌دوای دونیادا راناکه‌ن،
دنیا به‌کارده‌هێنن دنیا ئه‌وان به‌کارناهێنێت، له دنیا جیاده‌بنه‌وه و دنیا نایه‌وێت
له ئه‌وان جیابه‌یته‌وه، دلی بۆ خودا (عزوجل) هاتوه‌ته راسته، دنیا ناتوانێت ئه‌وان
تیکبه‌دات، بۆیه ئه‌وان دنیا هه‌لده‌سوڕێنن و دنیا ناتوانێت ئه‌وان هه‌لبسوڕێنێت، بۆ
ئه‌و مه‌به‌سته پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموێت:

((باشترین مال و سامان مال و سامانی که‌سیکی صالحه))^۱.

یان فه‌رمووی: ((خێر له دونیادا نییه مه‌گه‌ر که‌سیک بلیت ناوا و ناوا))^۲ ناماژه‌ی
به‌ده‌ستی کرد بۆ دابه‌شکردنی مال و سامانه‌که به‌ده‌ستی له مه‌یدانی خیر و چاکه‌دا،
دنیا له ده‌ستتان وازلێبه‌هێنن بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خانه‌واده‌ی خودا (عزوجل)، له دلتان دنیا
ده‌ریکه‌ن گومانی تێدا نییه زیانیکتان پێ ناگه‌یه‌نێت، خوښی و جوانی دنیا فریوتان
نه‌دات، به‌م نزیکانه ئێوه ده‌رۆن و ماله‌که‌شتان به‌دوای ئێوه‌دا دابه‌ش ده‌کری.

ئه‌ی گه‌نج، به‌ بۆچوونی خۆت له من بێنیاز مه‌به، چونکه گومرا ده‌بیت، هه‌ر که‌س
به‌ را و بۆچوونی خۆی بێنیازی نیشاندا گومرا و زه‌لیل بووه و پێیه‌کانی خلیسکاوه،
که‌ر به‌ را و بۆچوونی خۆت بێنیاز بووی بێشه‌ش ده‌بیت له هیدایه‌ت و پارێزگاری،
چونکه داوات نه‌کردوون و هه‌نگاوێتی بۆ هۆکاره‌کانیان هه‌لنه‌گرتوه، ده‌ئێت من
بێنیازم له زانستی زانایان و بانگه‌شه‌ی زانست ده‌که‌ی، ئه‌ی کوا کار و کرده‌وه‌ت؟ نه‌م
بانگه‌شه‌یه چ کاریگه‌رییه‌کی هه‌یه، کوا راستیته‌ی بانگه‌شه‌که‌ت؟ کاتێک بانگه‌شه‌ی

^۱ رواه ابن حبان في صحيحه واحمد والبيهقي في الشعب.

^۲ رواه البخاري ومسلم.

زانسته گەت بەراست دەگەریت کار و کردەوێ باشت هەبیت و ئیخلاسیان تێدا نەبەجەم
 بەدە و لەسەر بەلا و ناخۆشییەکان نارام بگریت، گۆرانت بەسەردا نەیت و نانارامی
 و پەڕیشانی رووت لێ نەکات و لەلای خەلکی سکالاً نەکە، تۆ کوێری چۆن دەبیت
 بانگەشەیی بینین بکە، تۆ تینگەیشتنیکی دەرداویست هەیه چۆن دەبیت بانگەشەیی
 تینگەیشتنی دروست بکەیت؟ لە بانگەشە درۆینە گەت تەوبە بکە و بۆلای
 خودا (عزوجل) بگەرێت، تەنها دەست بە خوداوە بگرە نەك شتانی تر، پشت لە
 هەموان بکە و روو بکە دروستکەری هەموان، نەوانەیی شکاون یان هاتوونەتە راستە،
 تیاچوون یان بوون بە دەسلەتدار پەیوەندیان بە تۆوە نییه، تۆ خەریکی نەفسی خۆت
 بە تا نەفست نارام و دلتیا دەبیتەو و پەرورەدگاری خۆی دەناسیت، لەو کاتەدا لا
 بەلای کەسانی تردا بکەرەو، دەست بە راستە شەقامی مەبەست و مەرامی خوداوە
 بگرە، لە دنیا و دواڕۆژدا داوای هاوێڵی نەو بکە، دەست بە تەقواوە بگرە و خۆت لە
 هەموو شتێک داڕێت، هەمیشە نەفسی خۆت بسپەرەو و نەفست لە شتێکدا جێگیر
 مەکە مەگەر لە مەیدانی فرمانەکانی خودا و دوورکەوتنەو لە نەهیلێکراوەکانی،
 نەو خودایە (سبحانه و تعالی) تۆ لەو شوێنانەدا دامەزراو دەکات، نەو پیاوان و نەو
 نافەرەتان کەسانێک لە نێو رزگاری و سەرفرازی بەدەست دەهێنیت گەر گەریلەیهک لە
 ئیخلاسی لەلا بیت، گەریلەیهک لە تەقوای لەلا بیت، گەریلەیهک لە نارامگرتن و
 شوکرکردنی لەلا بیت، بەلام دەبینم نێو لە هەموو نەوانەدا مایە پووچن.

ترسان له خودا (عزوجل)

شیخ عبدالقادر (خودا لینی رازی بیټ) فرمووی:

هاوار به حالتان، نهی لوتبه‌رزان، عیباده‌ته‌کاندا ناچنه ناو زه‌ویسه‌وه به‌لکو بو ناسمان به‌رزده‌کرینه‌وه، خودا (عزوجل) ده‌فرمویت:

﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ فاطر: ۱۰

په‌روه‌دگارمان (عزوجل) له‌سەر عه‌رشه‌که‌ی ئیستیوای کردووه و له‌سەر مولکه‌که‌ی راوه‌ستاوه، زانسته‌که‌ی ئابلوقه‌ی هه‌موو شتیکی داوه، نه‌و به‌دییه‌ینه‌وه، جه‌وت نایه‌ت له‌قورناندا له‌م مانایه‌دا هاتوون، ناتوانم له‌پیناو نه‌زانی و لادانی تو‌دا نه‌و نایه‌تانه‌بسر مه‌وه، به‌شمشیره‌که‌ت هه‌ره‌شه‌م لی ده‌که‌ی من ناترسم، به‌مال و سامانه‌که‌ت جه‌زم بو دروست ده‌که‌ی، به‌لام من جه‌زیکم نییه، ته‌نها له‌خودا (عزوجل) ده‌ترسم له‌هیچ شتیکی تر جگه‌له‌نه‌و ناترسم، رجام له‌لای نه‌وه و له‌لای خه‌لکی نییه، به‌ندایه‌تیم بو نه‌وه و به‌ندایه‌تی بو که‌سیکی تر ناکهم، بو نه‌و کار ده‌که‌م و بو که‌سیکی تر کار ناکهم، رۆزیم له‌لای نه‌وه و به‌ده‌ستی نه‌وه، هه‌موان به‌نده‌ی نه‌ون و نه‌وه‌ی نه‌و خاوه‌نییه‌تی به‌شی خودایه، -پاشان باسی نه‌وه‌ی کرد که له‌سەر ده‌ستی نه‌و نزیکه‌ی پینجسه‌د که‌س موسلمان بووه و نزیکه‌ی بیست هه‌زار که‌س ته‌ویه‌ی کردووه، وتی: - نه‌مه‌ش له‌به‌ره‌که‌تی پیغه‌مبه‌رمان (ﷺ) عه‌مه‌ده‌وه‌یه.

﴿عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَلَا يُلَاقُهُمْ عَلَى غَيْرِهِمْ أَحَدًا﴾ (لَا مَنَ أَرْضَقَنَ مِن رَّسُولِهِ)

الجن: ۲۶-۲۷

په نهان (غیب) له لای خودایه، له خدا نړیک بېره وه تا کو خدا و نه وهی له لایه تی
 بیښیت، واز له خانه واده و مال و سامان و شار و ولات و ژن و منډال بهینه، به دل
 له وانه وېره دېره وه و هم مووان واز لې بهینه و بهره و دېرگای نه و ههنگاو هه لېگره، گډر
 گه یشتی بهر دېرگای نه و به خزمه تکاران و ده سلات و مولکی نه وه و خدیرک
 مېبه، گډر خوانیکیان پېشکېش کړدی مېغۆ، گډر له ژووریکدا نیشته جیان کړدی
 نیشته جی مېبه، گډر هاوسه رگریان بۆ ریکخستی هاوسه رگری مېکه، هیچ به کیک
 له وانه قبول مېکه تا به خزمه تی خوی ده گهی، به پوښاک و ماندو و بوون و ته پوتوزی
 سه فېر و قزی شت و او وه بچو خزمه تی، با نه و خواردن و خواردنه و ته پی بېه خشیت،
 هو گریست له دوی نامو بوون بۆ دروست بکات و دېرووت لی بکاته وه، له
 ماندو و بوونه کت به تحو و ینیتته وه و ترست پر و ینیتته وه، به نړیکي نه و له تو بیتياز
 بیت، به بینینی نه و خواردن و خواردنه و پوښاک به ده ست به ینیت، مانای
 وه لایه خشین به خه لکی چیه؟ بریتیه له ترس له وانه و رجا لای نه وانه، و نارامی و
 سوکنایی به وانه وه، و متمانې پیان، نه مه بریتیه له وه لایه خشین به وانه.

ئىخلاص لە كاردا بۇ خودا (عزوجل)

رۆژى سېشەممە لە مەدرەسە كەي، ۲/كرەجەب/۵۵۴۵ ھەدوای ھەندىك قسە فەرمووى:
ئەم دونىايە بازارىكە پاش كەمىكى تر كەسى تىدا نامىنىت، كاتىك شەو دادىت
خەلكى بازار كۆچ لە بازار دەكەن و دەپۆن، ھەولبەن شتىك بفرۆشن و شتىك بکرن
سبەينى لە بازارى دواپۆژدا سوود و قازانچان پىيگەيەنيت، چونكە خودا كار و
كرەوه كانى ئىتو دەينيت، يەكتاپەرستى ھەق (عزوجل) و ئىخلاص لە كارەكاندا بۇ
خودا لەلای ئىتو زۆر كەمە.

ئەي گەنج، ژىرمەند بە و پەلە مەكە، چونكە بە پەلە كردن شتىكت ناكەويتە
بەردەست، كاتى خۆرئاواوون و كاتى خۆرھەلھاتن مەيە بۇ لام، بۇ نارام ناگرى و خۆت
خەريك ناكەي تا كاتى ھاتنى شىوان و ھەرگرتنى ئەوئى تۆ دەتەويت، كەسكى ژىرمەند
بە و لەگەل خودا و بەندەكانىدا بەندەب بە، ستم لە خەلكى مەكە و شتىكيان لى داوا
بەكەي كە لەلای ئەوان بەرچنگت ناكەويت، قسە بوونى نىيە تا واژوو بۇ برىكارەكە
نەكرىت، ئەوكات پىدان دەبينى، بەر لە واژوو بۇ كردن گەردىلەيەك نابەخشرىت،
گەردىلەيەك بە تۆ نادرىت لە وشكانى و دلۆپىك بە تۆ نادرىت لە دەريا مەگەر بە
مۆلەتى خودا (عزوجل)، چونكە رۆژى لەلای ئەو دابەشكراو و بەدەستى ئەو.

ھاوار بە ھالەت، سبەينى بە چ روويەكەو بە خزمەتى خودا دەگەي، لە كاتىكدا تۆ
لە دونىادا بەرەمەكانىيى لەگەل دەكەي و پشتت لىكردووە و رووت لە خەلكى كردووە
و ھاوالت بۇ داناو، و پىويستىيەكانت لەلای ئەوان داناو و پشتت بەوان بەستوو لە
كارە گەورە و گرنگەكاندا، پىويستى بۇ لای خەلكى سزايەكە بۇ زۆرىنەي داواكەران،
ئەوان بە گوناھەكانىانەو بەدوای داواكانىاندا دەگەرتن، كەمىكيان ھەيە داواكانىيان

بۆ جېنە جى ناكىت بەبى ئەۋەى ناپەسەندىيەك لە ئەۋاندا ھەيىت، گەر داۋا بىكىت ر
سزادرايىت تۆ يېنەش دەيىت بەۋەى پىت ناپەخشىت.

ئەى گەنج، مەن پىنمباشە لەبارى لاۋازىدا ھىچ شتىك لە كەس داۋانەكەى، شتىكت
نەيىت نايىزىت و نازانىت، نايىنىت و نايىنىت، گەر تۈانىت بېەخشى و ۋەرنەگىت
نەنجامى بە، گەر تۈانىت خزمەت بىكەى و داۋاى خزمەت نەكەى لە ھىچ كەسىك
نەنجامى بە، خوداناسان بۆ ئەۋ و لەگەل ئەۋ (سبحانە و تعالى) كاريان نەنجامدا،
نەۋىش (سبحانە و تعالى) ناپەتە سەير و سەرسۈرپەنەكانى خۆى لە دۇنيا و دۈرۈژدا
پىنىشاندا، لوتف و سەرىەرشتىارى خۆى بە ئەۋان نىشاندا.

ئەى گەنج، گەر نىسلامت نەيىت نىمانت نايىت، گەر نىمانت نەيىت يەقىنت
نايىت، گەر يەقىنت نەيىت مەرىفە بۆ خودا و زانىست بە شەۋت نايىت، ئەمە
كۆمەلىك پە و ئاستى جۇراۋجۇرن، گەر نىسلامت بۆ ھاتە راستە خۇرادەستكرىت بۆ
دېتە راستە، لە ھەموو ھال و بارىكدا مۇسلمان بە بۆ لاي خودا لەگەل پارىزگارى
سەۋرى شەرىع و پابەندىۋون پىنەۋە، كارۋىارى خۆت و كەسانى تر رادەستى ئەۋ بىكە،
لەگەل خودا و خەلىكى ئەدەبى باشت ھەيىت، سەم لە نەفسى خۆت و كەسانى تر
مەكە، چۈنكە سەم لە دۇنيا و دۈرۈژدا تارىكىيە، سەم دل تارىك دەكات و روو
رەش دەكات و لاپەرەى كارۋكرەۋەكان رەش دەكاتەۋە، سەم مەكە و ھاۋكارى
سەمكار مەكە، پىنەمبەر (ﷺ) فەرمۇيەتى: ((لە رۆژى دۈايدا بانگەرىك بانگ
دەكات: سەمكاران لە كۆيىن؟ كۆمەككارانى سەمكاران لە كۆيىن؟ ئەۋانە لە كۆيىن
قەلەمىان بۆ دادەتاشىن؟ ئەۋانە لە كۆيىن روۋپەرى نوۋسىنيان بۆ نامادە دەكرىن؟
كۆيانبەنەۋە و بىياخەنە تابوتىك لە ناگر))^۱.

لە خەلىكى ھەلىى و تىپكۆشە نە سەملىكراۋ بىت نە سەمكار، گەر ھەر دەيىت
يەكىنكىان بىت ئەۋا سەملىكراۋ بە نەك سەمكار، چەوساۋە بىت نەك چەوسىتەر،
سەرخستى ھەق (عزوجل) بۆ سەملىكراۋانە بەتايىست گەر سەرخەرىكى لەناۋ

^۱ رواه القرطبي في تفسيره.

خەلکیدا بۆ نەبوو، پێغه مېسەر (ﷺ) دەفەر مویت: ((گەر کەسێك سته می لیکراو و جگە لە حەق (عزوجل) سەر خەریکی نەبوو پێی دەفەر مویت: سەر تەدە خەم با ماوێه کیشی پێ بجیت))^۱.

ئارامگرتن هۆی سەر خست و بەرزبوونەوه و عیززەتە، خودایە، ئیمە داوی ئارامگرتنت لێدە کەین لە گەڵ خۆت، هەروەها داوی تەقوا و ژيانیکى تیر و تەواوت لێ دە کەین، هەر بەو جۆرە داوی خالیبوونەوه لە هەموان و سەر قالیبوون بەتەنها تۆوه و بەرزبوونەوهی پەردەى نیتوان ئیمە و تۆ دە کەین، ناوەندەکانی نیتوان خۆتان و خودا هەلبگر، چونکە وەستان لە گەڵ ئەوانە هەوێ سبازیه، هەرچی مۆلك و دەسەلات و دەوڵە مەندى و عیززەتە خودا خاوە نییەتی، ئەى کەسى دوو پروو تاکەى ریا بازی دە کەى و دوو پرووی نیشان دە دەى؟ چى بە دەست دە هیئت لەو کەسەوه کە دوو پرووی لە پێناویدا دە کەى؟

هاوار بە حالت، تۆ شەرم لە خودا ناکەى و باوەرت بە لىقای ئەو نییە؟ بەم نزیکانە کارێک نە غەم دە دەى رووالەتە کەى بۆ خودایە و ناوەوهی بۆ کەسێکى ترە، دە تەوى خودا فریو بە دەى، بە لām ئەو زانایە بە تۆ، بگە پێرەوه و فریای کارە کانت بکەوه و نیتە کەت بۆ ئەو راست بکەرەوه، هەوڵ بە خواردنى پارووه یەك و هەلگرتنى هەنگاوێک بە نیتى چاک و پاک بێت، خۆت بۆ خودا چاک بکە، گەر ئەوەت نە غامدا هەر کارێک نە غامى دە دەى بۆ خودایە ئەك بۆ کەسانى تر، زۆر کردن لە خۆ لێدە بیتەوه و ئەم نیتە چاکە دە بێت بە سروشتى بەندە، گەر بەندایە تییه کەى بۆ پەر وەرد گارى هاتە راستە ناتاج نابیت بە زۆر لە خۆ کردن لە شتێکدا، چونکە مەولا (عزوجل) سەر پەرشتى ئەو دە کات، کاتێک خودا بەندە کەى سەر پەرشتى دە کات بینى بازى دە کات و لە خەلکى دايدە پوشى و پێیان ناتاج نابیت، هەتا مۆرید بیت خۆت ماندوو بکە، مەبەست دیار بکە و هەنگاوى بۆ هەلبگر، کاتێک گەشتیت و ماوه و دوورى سە فەرە کەت بېرى و گەشتیه خانەى نزیکى لە پەر وەرد گارت (عزوجل) زۆر لە خۆ کردن کوتایى پێ دیت و

^۱ رواه الطبرانی في "الأوسط" و "المعجم".

هۆگری به خوداره له دڤا جیگیر ده بیته و زیاده کات تا هه موو دڤا لیوانلیو ده کات،
یه که هجار بچووکی پاشان گه وره ده بیته، کاتییک گه وره بوو بیت دڤا پر ده بیته له
خودا (عزوجل) و ریگه و گۆشه یه که له دڤا بۆ که سانی تر نامیینه وه، گهر ده تهووی
به م ناسته بگهی نهوا فدرمانه کانی جیبه جی بکه و له نه هییه کانی خۆت بکیشهر وه و
له خیر و شهر و دهوله مهندی و هه ژاری و عیززهت و زه لیلیدا خۆت رادهستی نهو
بکه، ههروه ها له باری گه یشتن به مه رمانه کان و زۆریک له کاروباری دونیا و دواپۆژدا،
کار بۆ خودا بکه و داوای گهر دیله یه که پاداشت مه که، کار بکه و مه بهسته که
نزیکی و رازیکردنی نهو که سه بیت کاری به تۆ نه هجامداوه، پاداشته که ی ده بیته به
رازیبوون و نزیکی له تۆوه له دونیا و دواپۆژدا، له دونیادا بۆ دڤا و له دواپۆژدا بۆ دڤا
و جهستهت، کار بکه پیشهرکی مه که بۆ که مترین پاداشت، ته ماشای کاره چاکه کانی
خۆت مه که به لکو با نه دنامه کانت کار بکه و دڤا له گه ل نهو که سه بیت کاره که ی
به تۆ نه هجامداوه، کاتییک نه مهت بۆ تیر و تهواو بوو دڤا ده بیته خاوهنی چاو و پینی
ده بینی، مانا ده بیته به وینه و شیوه و بزر و نادیار ده بیته دیار و ناماده، هه وڤا
ده بیته بینراو، کاتییک به نه ده بۆ خودا (عزوجل) هاته راسته نهوا خودا له هه موو حال و
باریکدا له گه ل نهو ده بیته، گۆپانی به سهردا ده هیئیت و تاوتویی ده کات و له
حالیکه وه بۆ حالیکی تر ده یگوزینه وه، هه موو بوونی ده بیته به مانا، هه موو بوونی
ده بیته به نیمان و به قین و مه عریفه و نزیکی و بینین، ده بیته رۆژنکی بی شهو،
روشناییه کی بی تاریکی، پاکیتی و روونییه کی بی لیلی و لیخنی، دڤا کی بی نه فس،
نه نییه کی بی دڤا، فدا بوونیکی بی بوون، نوقمبوون و بزر بوونیکی بی ناماده بوون، له
خه لکی و له خۆی بزر و نادیار ده بیته، هه موو نه مانه بنچینه که ی بریتییه له هۆگری
به خوداره (عزوجل) تا نه م هۆگریهت له نیتوان تۆ و پهروه رده گارت (عزوجل) بۆ تهواو
ده بیته، هه نگاوێک له خه لکی خۆت به دوور بگره، نه زیانیان و نه قازانجیان، تۆ نه وانهت
نهموون کرد، له نه فست هه نگاوێک خۆت به دوور بگره و تهبا مه به له گه لی و له پیناو
رازیکردنی پهروه رده گارت (عزوجل) ده ستریزی بکه سه ری، نه مه شت نه مموون کرد وه،
خه لک و نه فس دوو ده ریای ناگرن، دوو دۆلی تیاچوونن، خۆت یه که لا بکه ره وه و

تېبىكۆشە بۇ رزگار بوون لەو تياچوونە، چونكە تۆى تىكە وتووە، لە مولكى دنيادا
نەخۆشى ھەيە و لە مولكى دواپۆژدا دەرمان بوونی ھەيە، ھەموو دەرد و دەرمان و
نەخۆشى وازلېبھيئە، دەرمان لەلای خۆيەتى و بەدەستى خۆيەتى و بەدەستى ھيچ
كەسيكى تر نىيە جگە لە خودا، گەر لەسەر تەنھايى نارامت گرت ئەوا ھۆگریت بە
خودای تاك و تەنھاوہ بۆ دروست دەبيت، گەر لەسەر ھەژارى نارامت گرت
دەولەمەندى روت لى دەكات، واز لە دوتيا بھيئە پاشان داواى دواپۆژ بكە، پاشان
داواى نزىكى لە مەولا (عزوجل) بكە، واز لە خەلك بھيئە و پاشان بگەرپۆە بۆ لای
دروستكەر (سبحانە وتعالى).

هاوار به حالت، دروستکراو و دروستکهر له دلّی تۆدا کۆنابنهوه، دونیا و دواپۆژ کۆنابنهوه، وینا ناکریت و دروست نییه و هیچی لیۆه به رههه نایهت، یان دروستکراو یان دروستکهر، یان دونیا یان دواپۆژ، وینا ده کریت دروستکراو له دهروه و ناشکرای تۆدا بیت و دروستکهر له ناوهوه و په نهانی تۆدا بیت، دونیا له دهستی تۆدا و دواپۆژ له دلّدا، به لّام هه موو نهوانه له دلّدا کۆنابنهوه، بۆ نهفست وردبهرهوه و بۆی هه لّبریره، گهر دونیات گهرهک بوو دواپۆژ له دلّت ده ریکه، گهر مهولات گهرهک بوو دونیا و دواپۆژ و ههرچی شتی تره جگه له نهوه له دلّ ده ریکه، چونکه ههتا گهر دیلهیهک له دروستکراو له دلّی تۆدا بیت نزیکي له نهوهوه نابینیت و هوگری و سوکنایت به نهوهوه بۆ به دهست نایهت، ههتا گهر دیلهیهک له دونیا له دلّی تۆدا بیت دواپۆژ له بهردهمی خۆت نابینیت، ههتا گهر دیلهیهک له دواپۆژ له دلّی تۆدا بیت نزیک کردنهوهی حق(عزوجل) نابینیت، که سیکی ژیرمه ند به و به ههنگای صدقهوه وهره بۆ ده رگای بهروهردگارت، چونکه خودا ناوهوه و دهروهوهی تۆ ده بینیت.

هاوار به حالت، خۆت له دروستکراوه کان شاردوو تهوه، به لām خۆت له دروستکەر پێ ناشاریتهوه، چۆن دهتوانی خۆت بهشاریبهوه؟! بهم نزیکانه له لای خه لکی رسوا و شهرمه زار ده بیت، پاره که له گیرفان و مالت ده رده هینن، ئه ی ئه و که سه ی شوو شه ی وازلیته ی ناوه بۆ شکان سه به ی نێ خواردنه که ت له جامه شوو شه که دا هه و له که ت بۆ رۆشن ده کاته وه، ئه ی ئه و که سه ی ژه هر ده خۆی بهم نزیکانه کاریگه ریه که ی له سه ر

جهسته دهرده كهوى، خواردنى حرام زهره بۆ جهستهى ئايينه كهت، وازهينان له شوكرى نيعمهت زهره بۆ ئايينه كهت، بهم نزيكانه حهق (عزوجل) سزات دهوات به ههژارى و سوالکردن له خهلكى و ههنگرتنى رهجهت له دلى خهلكى بهرانبهرت، تۆش نهى نهو كهسهى وازت له كارکردن ههناوه به زانسته كهت بهم نزيكانه زانسته لهبر دهچيتهوه و بهر كهته كهى له دلت ههله گيريت، نهى نهزانان، گهر خوداتان بناسيبايه سزاكهيتان دهناسى، له گهه خدا و خهلكى خاوهنى نهدهبى جوان بن، قسه كم بكه نهوه دهرارهى نهو شتانهى پهيوه ندييان به ئيوه وه نيه.

له يه كينك له صالحانهوه فهرموويه تى: گه نجيكم بينى سوالى ده كرد، پيم وت: گهر كارت بكرد بايه بۆ تو باشتر بوو، بۆيه به شەش مانگ ههله نهستان بۆ شهونويژ سزا درام. نهى گه نهج، نهو شتهى بينيازت دهكات خوتى پيوه سهرقال بكه و به شتيكهوه خهريك مه به پهيوه ندى به تۆوه نيه، نهفس له دل دهر كه خيتر رووت لى دهكات، چونكه نهفس ليتليه و ليخنى بۆ دلت دروست دهكات، له دواى دهرکردنى نهفس له دل روونى و پاكيى بى لىلى و ليخنى رووت لى دهكات و گۆپاوى به كهسيكى تر، خودا (عزوجل) ده فهرمويت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ مَا يُقَوْمُ حَتَّى يُغْفِرُوا مَا لَأَنفُسِهِمْ﴾ الرعد: ١١ نهى مرؤف گوينگره، نهى خهلكينه گوينگره، نهى داواليكراوان گوينگره، نهى كهسى بينگه يشتوى، نهى نهو كهسهى له كهلامى خودا (عزوجل) و ههواله كانى تينه گهى و دهزانيت نهو (سبحانه و تعالى) راستگوترين راستگويه، خوتان بۆ خودا بگۆين، له نهفسى نيهودا كۆمه لىك شت بوونى ههيه له لای خودا ناپه سهنده، تاكو نهوهى ئيوه خوشتان دهويت رووتان لى بكات، رينگه كه بهرينه، ئيوه چيتانه نهى نههلى سهردهم؟! ههست و ههولبدن، كار بكهن و بيتاگا مه بن تا ههردوو سهرى پهته كه به دهستهى خوتانهوهيه، لهو شتانهى ئيوه دههيننه راسته ته مهنتان به كاربهيتن، سواری نهفسى خوتان بين نهگينا سوارتان دهبيت، نهو نهفسه له دونيادا فهرمانكه ره به خراپه و له دواپژيشدا كۆمه كرتانه، لهوانهى له خودا سهرقال و بيتاگاتان دهكهن ههلبين وهك چۆن له دپنده ههلبين، مامه له له گهه خدا بكهن، چونكه ههر كهس مامه لهى له گهه

خودا کردبیت قازانچی کردووه، هەر کەس خودای خۆشویستییت خودا خۆشویستووه، هەر کەس خودای بویت خودا ئەوی دەوێت، هەر کەس لە خودا نزیك بییتەوه خودا نزیکی دەکاتەوه، هەر کەس خۆی بە خودا بناسیتیت خوداش خۆی بە ئەو دەناسیتیت، لە من بیستن و قسەکەم وەریگرن، لەسەر ئەم زەویە کەسێک بوونی نییه بەم حالەى منەوه قسە بۆ خەلکی بکات، خەلکم بۆ خودا دەوێت ئەک بۆ خۆم، گەر داواى دواپۆژ دەکەم بۆ ئەوان داواى دەکەم، هەر وشەیک لە دەمم دەردەچیت تەنها مەبەستم پێى حەقە(عزوجل)، من چیمداوه لە دنیا و دواپۆژ و ئەوى لەناو ئەو دوانەدا، ئەو(سبحانه وتعالى) راستگۆیى من دەزانیت، چونکە زاناى بە نەیتى و پەنھانەکان، وەرن بۆ لاى من، من سەنگى مەحەکم، من خاوەنى کوورەم و سەکە لەلاى من لى دەدریت، ئەى کەسى دووروو بۆچى وپێتە دەکەى؟ وپێتە کەت پوچ و بەتالە، زۆر دەلییت: "من" بەلام تۆ کیت؟.

هاوار بە حالت، کەسانى تر جگە لە خودا دەبینى و دەلییت: "من خودا دەبینم"، ھۆگریت بە کەسانى ترەوہیە و دەلییت "من بە خوداوە ھۆگرم"، ناوی ئەفسى خۆت دەنییت "رازى" کەچى ئەفست پشەھەلکەر و بەرھەلستکارە، بە ئەفسى خۆت دەلییت ئارامگر کەچى مێشولەیک بێزارت دەکات و بێباوەرت دەکات، قسە بوونی نییه تا گۆشتەکەت دەمریت بەھۆى زۆرى نازار و ئافەتەو تیايدا، ئەو کات مقەستى ئافەت نازارى نادات و ھەموو بوونت لەگەڵ خودا دەبیت بە خەلوەت، دلت لە دنیا و دواپۆژ خالیدەبیتمەو و دنیا و ئەوى تێیداى لەلاى تۆ وەک نەبوونی لى دیت، بوونت دەچیتە ئار جێبەجێ کردنى فەرمانەکان و خۆگرتنەو لە نەھیلنکراوەکان، ئەو بوونت پى دەبەخشیت و کردارەکەى دەتبروینیت و دەتوەستیت و تۆش لە نوغروبوون(نوقمبوون)داى لەگەڵ ئەو(سبحانه وتعالى)، ھىچ مەقامیکت بۆ جیگر نابیت تا پى لەم مەقامە نەیتیت، خودا(عزوجل) رووات لە بەندەکەى داوا ناکات، بەلکو مانا لە بەندەکەى داوا دەکات، ئەو شە بریتىیە لە یەکتاپەرستى خودا و ئیخلاص بۆ ئەو(سبحانه وتعالى)، ھەروەھا سەرنەوہى خۆشەویستى دنیا و دواپۆژ لە دلتا، بە ھەمان شێو ھەرچى شتە لە دلت کەنارگیر بکات، کاتێک ئەمەى بۆ تیر و تەوار بوو

خودا نهوى خوښه ويټ و نزيكى ده كاته وه و به رزي ده كاته وه به سهر كه ساني تردا،
 نهى تاك و ته نها بو خوټ ته نها مان بكه ره وه، له دروستكراوه كان رزگارمان بكه و بو
 خوټ پالته مان بكه، بانگه شه كانمان به به لگه ي فزل و به زه يى خوټ راست بكه ره وه،
 دلمان پاك و بيگه رد بكه و كاره كانمان ناسان بكه، هوگريمان به خوټه وه بيټ و
 نامويمان له گه ل كه سان و شتاني تر جگه له خوټ، هه موو خه م و په ژاره يه كمان بكه
 به يه ك خه م، نه وه ش بريتييه له خه م به تووه و نزيكى له تووه له دونيا و دواړوژدا:

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (٢٠١)

البقرة: ٢٠١

سەردانى نەخۇش

بەيانی رۆژى ھەيىنى لە مەدرەسەكەى ۵/ ارەجەب/ ۱۴۰۵ ھ فەرمووى:

لە پىغەمبەرى خوداۋە (ﷺ) فەرمووى: ((سەردانى نەخۇش بىكەن و شوئىنى جەنازە بىكەن چونكە ئەوانە دواپۇژتان بىردەخاتەۋە))^۱.

مەبەستى پىغەمبەر (ﷺ) بەو كارە ئەۋە بوۋە دواپۇژيان بىرىكەۋىتەۋە، بەلام ئىۋە لە يادى دواپۇژ ھەلدەن، دونياتان خۇشەۋىت، بەم نىزىكانە بەبىۋىستى خۇتان ئىۋە لە دونيا دادەبەرىن، ئەۋەى ئىۋە پىۋى دلخۇشەن لە دەستتان ۋەردەگىرىت، بىزارى و ناخۇشى جىگەى ئەۋ خۇشەيەتان دەگىرىتەۋە، ئەى كەسى بىناگا، ئەى كەسى بىسەرۋىەر، ۋەردە سەر خۇت، تۆ بۆ دونيا دروستنەكراۋى، بەلكو بۆ دواپۇژ دروستكراۋى، ئەى ئەۋ كەسى بىناگاى لە شتىك كە ھەر دەبىت بۆت بىت، خەم و ھەۋلى خۇت بۆ خەز و تام و چىژ و كۆكردنەۋەى دونيا و دىنار تەرخان كىردوۋە، نەندامەكانى جەستەت بە گالتە و يارىسەۋە خەرىك كىردوۋە، گەر كەستىك دواپۇژ و مردنت يادبغاتەۋە دەلىت: ژيانى لى تال كىردم و بەم جۆرە و بەو جۆرە سەربادەۋەى، ترستەنەر و ناگادار كەردەۋەى مردن روۋى لە تۆ كىردوۋە، ئەۋەش بىرىتەۋە لە پىرى (سپىتى) پىرچ و رىشت كە تۆ دەيتاشى يان بە رەش بۆياخى دەكەى، گەر ۋادەى مردن ھات تۆ چى دەكەى؟ گەر فرىشتەى گىيانكىشان و دارودەستەكەى روۋى لە تۆ كىرد بە چ شتىك دەيانگىرەۋە؟ گەر رۆزىيەكەت بىرا و ساۋەى تەمەنت تەۋاۋ بىر پەنا بۆ چ فىلىك دەبەى؟ ئەم ھەۋەسبازىيە ۋاز لى بەئىنە، دونيا لەسەر كار كىردن بىناكراۋە، گەر كارت تىندا نەنجامدا پاداشتت دەدرىتەۋە، گەر كار نەنجام نەدەى

^۱ رواه احمد وابو يعلى والىزار فى مسنده.

هیچت پی نادریت، نهم دونیایه خانهی کارکردن و نارامگرتنه لهسەر نافهت، نیره خانهی ماندوووونه و دواړوژیش خانهی پشوو و بهختهوهری، باوهردار له دونیادا نهفسی خوئی ماندوو دهکات بویه هیچ گومانیکي تیدا نییه له دواړوژدا پشوو دهات، بهلام تو پشووی خوت پیشخست و له تهویه دواکهوتی و روژ له دواي روژ و مانگ له دواي مانگ سال له دواي سال دواتر دواتر کرد و تهمنهکەت کوتایی پیتهات، بهم نزیکانه په شیمان دهبییهوه، چون ناموژگاریت قبول نه کرد و چون بهناگا نههاتی و راستت نه کرد، هاوار به حالت، کوئه کهی سه قفی زیانت شکاوه، نهی کهسی له خویایی دیواری زیانت دارماوه، نهم خانهی توی تیدایه ویران ده بیت و لییهوه دهگوژییهوه بو خانیه کی تر، داواي خانهی دواړوژ بکه و لاقت بو نهوی بگوژرهوه، نهو لاقه کامهیه؟ لاقه که بریتییه له کار و کردهوهی چاکه، نهوهی ههته پیش خوتی بخه تاکو کاتی گه رانه وهت بو نهوی به دهستیان بهیینییهوه، نهی له خویایی به دنیا و سه رقان به پروپووجهوه، نهی نهو کهسهی تیپه کهی (تیپی سوپا) وازلیتهینهوه و سه رقانی خزمه تکارانه.

هاوار به حالت، دواړوژ له گهل دنیا کوناییتهوه، چونکه دنیا رازی نابیت خزمهتی دواړوژ بکات، دنیا له دل دهریکه دواړوژ دهینی چون دیت و دلت داگیر دهکات، گهر نهمهت بو تهواو بوو نزیکی له خداوه (عزوجل) بانگت لی دهکات، نهوکات دواړوژیش وازلیتهینه و خدا داوا بکه، لهو شوتنه دا دروستی دل و پاکیتی نهیتی کامله دهن.

نهی گهنج، گهر دلت هاته راسته، خدا و فرشته کان و خاوه زانست شایهتیت بو ددهن، بانگه ریکت بو راسته بیتهوه بانگ دهکات و شایهتیت بو دهات، تو ناتاج نیت بهوهی شایهتی بو خوت بهدی، گهر نهمهت بو تهواو بوو ده بیت به چیا به بارهش هه لیکه نیت و تیر و نیره کاری تیناکات و بینینی خه لکی و تیکه لی پتیان کاریگهری نابیت و دلت ناروشیتیت و پاکیتی و روونی نهیتیت لیل و لیخن نابن.

خه لکینه، واز له کارینک بهینن مه بهست پنی رازیکردن و قبول کردن خه لک بیت بوی، نهو کهسهی بهر جزیره کار دهکات بهندهیه کی هه لهاتوه و دوژمنی خداوه (عزوجل)، بیباوه به نیعمه ته کانی و که سیکي بیبهشی بیژراوی نه فره تلینکراوه،

خەلکی دل و خیر و نایبنت لی وەرده گرنهوه، دهتکهن به هاوه لئانهر بۆ خودا، دهتکهن به کهسێک پەرورده گارت له بیر بکهی، نهوان تۆیان بۆ خۆیان دهوێت نهک بۆ خۆت، بهلام ههق (عزوجل) تۆی بۆ خۆت دهوێت نهک بۆ نهوان، ههولێ به دهستهینانی نهو کهسه بده تۆی بۆ خۆت دهوێت و خۆتی پێوه سهرقال بکه، چونکه سهرقال بوون به نهوهوه بۆ تۆ باشتره له خهريکبوون به کهسیکهوه تۆی بۆ خۆی دهوێت، گهر ههر دهبیست داوايهکت ههبیست نهوا داوا له نهو بکه نهک له دروستکراوهکانی، چونکه بێزراوترین دروستکراویک له لای خودا (سبحانه و تعالی) نهو کهسهیه داوا ی دنیا له دروستکراوهکان دهکات، پهنا بگره به خودا بۆ لای خودا، نهو خاوهنی ناوی (الغنی - دهوله مهند) هه، هه موو خهلکی ههزار و نه دارن و نه بۆ خۆیان و نه بۆ خهلکانی تر زیان و قازانجیان له دهستدا نییه، داوا ی خوشهویستی پەرورده گارت بکه چونکه نهو تۆی دهوێت، له سه رهتاوه تۆ موریدی و نهو (سبحانه و تعالی) موراده، له کۆتاییدا تۆ دهبیست به مورد و نهو (سبحانه و تعالی) دهبیست به مورید، بچووک (مندال) له باری بچووک ی خۆیدا داوا ی دایکی دهکات، کاتی که گهوره بوو دایکی نهو داوا دهکات، گهر له ویستدا راستگۆیت لی بیینیت تۆی دهوێت و داوات دهکات، گهر له خوشهویستیدا راستگۆیت لی بیینیت تۆی خوشهوهیت و دلت رینموونی دهکات و تۆ له نهو نزیکده کاتهوه، چۆن سه رفرازی به دهست دههینیت له کاتی کهدا دهستی نهف و ئارهزوو و سروشت و شهیتانت له سه ر دوو چاوی دلت داناوه، نهو دهستانه که نارگیر بکه شته کان وه کو خۆیان دهبینی، نهفست به تیکۆشان و سه ریچی لیکردن که نارگیر بکه، دهستی ئارهزوو و سروشت و شهیتان که نارگیر بکه خودا دهبینیهوه، نهو دهستانه که نارگیر بکه په رده له نیوان تۆ و پەرورده گارت لاده دریت، نهوکات به خودا هه رچی شتی تره جگه له خودا دهیینیت، نهفسی خۆت و کهسانی تر دهبینی، نهنگیهکانی خۆت دهبینیهوه و خۆتیان لی لاده دهیت، نهنگی کهسانی تر دهبینی و لییان هه لدینیت، گهر نه مهت بۆ تهواو بوو خودا نزیکت دهکاتهوه و نهوه ی چاو نهبینیهوه و گوێ نه بیستوه و به دلی مرۆفدا نههاتوه به تۆی ده به خشیت، بیستی دل و نهیننی و بینینی نهو دوانه تیژ دهکات و راستیان دهکاتهوه و پۆشتهیان دهکاتهوه و پزاشکی ریز و شکۆیان له بهر دهکات و ویلایهتی خۆی ده داته دهستت، پاشان سولتانی

خۆی و ئەوجا مولکی خۆی لەناو ھەموو دروستکراوەکانیدا، نازادەت دەکات، دەتکات بە پاسەوانی دلت، فریشتەکانی خزمەت دەکەن، و رۆحی پێغەمبەرانت (علیهم السلام) پێ نیشان دەدات، ئەوکات شاراوێھەک لەناو دروستکراوەکاندا لە تۆ شاراوێھە نییە.

ئەو گەنج، داوای ئەم مەقامە بکە و ئاواتی بۆ بخوازە و بیکە بە خەم و ھەوڵی خۆت و سەرقالبوون بە داوای دنیاو وازلیبھێنەو، چونکە تیرت ناکات، ھەرچی شتی ترە جگە لە ھەق (عزوجل) ناتوانن تۆ تیر بکەن، بە خوداوێ خەریک بە، چونکە تەنھا ئەو تیرت دەکات، گەر خودات بە دەستھێنا دەوڵە مەندیی دنیا و دواپۆژ بە دەست دەھێنی، ئەو کەسی بێناگا، ئەو کەسی تۆی دەوێت وەلامی بدەرەو، ئەو کەسی داوات دەکات داوای بکە، ئەو کەسی تۆی خۆشدەوێت خۆشتبویت، سەرقال بە بۆ لای ئەو کەسی تامەزرۆیە بۆت، گوێت لەم نایەتە بوو کە دەفەرموێت: ﴿مُحِبُّهُمْ وَمُحِبُّونَهُمْ﴾ المائدة: ۵۴

ھەرەھا ئەو فەرموودە کە دەفەرموێت: (من بۆ لایقی نیوێ تامەزرۆترم)، تۆی بۆ عیبادەتی خۆی دروستکردوو بەوێ گالتە و یاری مەکە، تۆی بۆ ھاوێلی خۆی دەوێت بەوێ بە کەسانی ترەو خەریک مەبە، لە خۆشەویستی ئەودا کەسیکی تر مەکە ھاوتا و ھاوێلی، گەر جگە لە ئەو کەسیکت خۆشویست وەک سۆز و بەزەیی و لوتف خۆشتبویت، ئەمە شیاو، خۆشەویستی بە نەفس دروستە، بەلام خۆشەویستی بە دل دروست نییە، خۆشەویستی نھیی بە ھەمان شتوێ دروست نییە، کاتیک نادەم (علیه السلام) دلتی بە خۆشەویستی بە ھەشتەو سەرقال بوو و مانەوێ تیا دا لا خۆشەویست بوو خودا ئەوێ لە بە ھەشت جیا کردووە و لە بە ھەشت دەریکرد لە رینگە خواردنی بەری درەختەکو، مەیلی دلتی دا بە ھەوای ھاوسەری خودا لە ئەوێ جیا کردووە، و سێسەد سالت ماوێ خستە نێوانیانەو، نادەم لە "سەندیپ" بوو ھەواش لە "جیدە"، کاتیک یەعقوب (علیه السلام) مەیلی و سوکنایی خۆی لە کوپە کەیدا یوسف (علیه السلام) دەبینییەو و ئەوێ بە خۆیدا دەگوشی خودا لە یە کتری دابڕین، پێغەمبەرمان (ﷺ) کاتیک مەیلی بە عانێ دا ئەوێ بە سەرھینا کە بە سەرھات لە تۆمەت و بوختان، چەندین رۆژ ماوەو و لینی نزیک نەدە کوتمەو، تەنھا بە خوداوێ (عزوجل) سەرقال بە و خۆت بە

كەس و شتېكى ترهوه خەريك مەكە، ھۆگري ھىچ كەس و شتېكى تر مەبە جگە
لە خودا، ھەموو خەلكى بگە دەرەوھى دلت، خۆتيان لى كەنارگير بگە و لىيان
خالىببەرەوھ، ئەمى دەستبەتالى تەمبەل، ئەمى ئەم كەسەى زۆر كەمت لى قبول
دەكرىت گەر لىم قبول بگەى و كار بگەى بەوھى دەيلنم ئەمى بۆ خۆت كاردەكەى،
گەر كارى پى نەكەى خەشم و رق و بىبەشبوون بەسەر تۆدا دادەبارىت،
خودا(عزوجل) دەفەرموئىت:

﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ البقرة: ۲۸۶،

ھەرودھا دەفەرموئىت:

﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا﴾ الإسراء: ۷

سبەينى لە بەھەشتدا نەفس دەگات بە پاداشتى كار و كرددەوھكان، ھەرودھا لە
ئاگرادا دەگات بە سزاي كرددەوھكانى، لە پىغەمبەرى خوداوە(ﷺ) فەرموئى:
(خواردنەكانتان بەدەن بە خەلكانى خۆپارىز، پۆشاكەكانتان بەدەن بە باوەرداران).^۱

گەر خواردنەكەت دا بە كەسى خۆپارىز و لە كاروبارى دونيايدا كۆمەكەت كرد ئەمى
تۆ دەبىت بە ھاوبەشى كارەكانى و شتېك لە پاداشتى نەوئىش كەم ناكات، چونكە لە
مەبەستىدا كۆمەكەت كردووە و بارى قورست لەسەر ھەلگرتووە و ھەنگاوت بۆ لای
پەرورەدگار خىراتر كردووە، گەر خواردنەكەى خۆت دا بە كەسى دوورپووى رىابازى
ياخى لە خودا و لە كاروبارى دونيايدا كۆمەكى و يارمەتەت پىشكەش كرد ئەمى
دەبىت بە ھاوھلى كارە خراپەكانى و شتېك لە سزاكەى نەوئىش كەم ناكات، چونكە لە
ياخىبوون لە خودا كۆمەكەت كردووە، بۆيە شەرەكەى بۆ تۆ دەگەرپتەوھ.

ئەمى نەزان فەترى زانست ببە، خىر لە عىبادەتتەكدا نىيە زانستى لەگەل نەبىت، خىر
لە يەقىننىكدا نىيە زانستى لەگەل نەبىت، زانست فەترىبە و كار بگە بە زانست لە دونيا
و دواپۆژدا سەرفرازى دەستەبەر دەكەيت، گەر لەسەر بەدەستەپەننى زانست و كاركردن

^۱ ذكره الحافظ السوطي في "الجامع الصغير".

به زانست ئارامت نه گرت چون سهرکه وتن و سهرفرازی به دهست دههینیت؟! گهر
هموو بوونی خۆت به زانست بدهی به شیکت له زانست پی ده به خشریت.

به یه کیك له زانایان (رهحمهتی خودای لی بیّت) وترا: ئەم زانستهی له لاتە به چی
به دهستت هینا؟ فهرمووی: به زوو ههستانی قهله پرهش و ئارامگرتنی حوشت و ههلهپی
بهراز و کلکه له قیسی سهگ، به یانیا زوو دهچووم بۆ ده رگای زانایان وهك چون قهله پرهش
به یانیا زوو دهست به فرین دهکات، ئارامم دهگرت له سه ر کۆلی قورسی شهوان وهك
چون حوشت له ژیر باری قورسدا ئارام دهگریّت، ههلهپه و سووربوونم هه بوو له داواکردنی
زانستدا وهك چون بهراز ههلهپه دهکات بۆ خواردن، به دهوری زانایان و له بهردهم
دهرگا که یاندا کلکه له قییم بوو وهك چون سهگ به دهوری خاوه نه کهیدا و له بهردهم
ماله کهیدا کلکه له قیّ دهکات تا کو شتیکی پی بدن بیخوات.

ئه ی شهو که سه ی داوای زانست ده که ی وته ی ئەم زانایه بیسته و کاری پی بکه گهر
زانست و سهرفرازیته دهویت، زانست زینده گییه و نه زانی مردن، زانای کارکه ر به
زانسته که ی، موخلیص له کارهکانیدا و ئارامگر له سه ر فیترکردنی خه لکی له پیناو
خودا (سبحانه و تعالی) مردنی بۆ نییه، چونکه کاتیك ده مریت به خزمه تی پهروه ردگاری
خۆی دهگات و ژیا نی بهردهوام ده بیّت.

خودایه، رۆزی زانست و ئیخلاص له زانستدا به ئیمه ببه خشه.

گه ورهیی "لا إله إلا الله"

به یانی روژی یه کشه مه له "الرباط" ۷/ره جەب/ ۵۴۵ هه فرمووی:

له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) فرمووی: ((شەیتانە کانتان به وتنی "لا إله إلا الله" محمد رسول الله" لاواز و شەکەت و سەرکز بکەن، چونکه شەیتان پیتی لاواز و شەکەت و سەرکز دەبیّت، وهك چۆن یه کێك له ئیوه حوشتره کهی لاواز و شەکەت دهکات به زۆری سواربوون و دانانی کۆلی قورس له سەر پشتی)).^۱

خه لکینه به ئیخلاص له وتنی "لا إله إلا الله" محمد رسول الله" شەیتانە کانتان لاواز و شەکەت و سەرکز بکەن، تەنها به وتنی، یه کتاپه رستی شەیتانە کانی ئینس و جین دەسوێنیت، چونکه بۆ شەیتانە کان ئاگره و بۆ یه کتاپه رستان نووره، چۆن دهلیت "لا إله إلا الله" له کاتی کدا زۆریک له خواوه ند له ناو دلی تۆدایه؟! هه شتیک شانی له سەر دابدهی و متمانهت پیتی هه بیّت له خوار خوداوه ئه وه بتي تۆیه، یه کتاپه رستی زمان له گهڵ هاوه لدا نانی دل سوودیك به تۆ ناگه یه نیّت، پاکیتی قالب له گهڵ پیستی دل سوودیك به تۆ ناگه یه نیّت، کهسی یه کتاپه رست شەیتانە کهی لاواز و شەکەت دهکات، کهسی هاوه لدا نه ر شەیتانە کهی ئه وه لاواز و شەکەت دهکات، ئیخلاص کرۆکی گوشتار و کرداره، چونکه گهر ئه وه دوانه له ئیخلاص خالی بن وهك توێکلێکی بی ناوه روک وان، توێکل تەنها بۆ ناگر باشه، قسه کانم بیسته و کاریان پی بکه، چونکه ناگری هه لپه و چاوچنۆکیت ده کوژینه وه و درک و دالی نه فست راده مالن، له شوینیك ناماده مبه ناگری سروشت هه لده گرسینیّت و خانهی نایین و باوه رت ویران دهکات، سروشت و ناره زوو و شەیتان هه لده چن و ده بنه هوی تیا بردنی

^۱ رواه احمد بلفظ آخر، واخرجه السيوطي في "الجامع الصغير" وعزاه لاحد.

نابین و باوهر و یه قینت، گوی مه گره بۆ قسه ی نهو دوورپرووانه، نهوانه ی قسه ی زرق و
 برق و زماندریژیان له لایه، چونکه سروشت مه یلی به لای قسه ی زرق و برق و
 هه وه سبازیدا ههیه، وهك هه ویریکی هه لچووی بی خوی سکی بخوره که ی نازار ده دات
 و ماله که ی ویران ده کات، زانست له زمانه ی پیاوانه وه وه ده گیریت نهك له
 لاپه ره کانه وه، له ناو پیاواندا پیاوانی خودا هه ن، نهوان که سانیکه ته قوادارن، وازیان
 له دونیا هیناوه، میراتگر و عاریف و کارکەر و موخلیصن، جگه له ته قوا هه ر
 شتیکی تر هه وه سبازی و پووچییه، ویلایهت له دونیا و دواپۆژدا بۆ ته قواداران،
 بناغه و بینا له دونیا و دواپۆژدا بۆ نهوانه، خودا (عزوجل) بهنده ته قوادار و
 چاکه خواز و نارامگره کانی خوشده ویت، گهر بیر و ههستیکی دروستت هه بویه
 نهوانهت ده ناسی و خوشته و یستن و هاوه لیت ده کردن، کاتیك هه ست راست و
 دروست ده ره ده چیت دل به مه عریفه ی خودا (عزوجل) نوورانی بوو ییت، لا به لای
 ههستی خۆتا مه که ره وه تا مه عریفه که ت دیته راسته و خیر و دروستیت له نه وه وه
 بۆ روشن ده بیته وه، چاوت له هه رامکراوه کان داخه، نهفست له حه زه کان بگه ره وه،
 نهفست له سه ر خواردنی حه لال رابه یته، ناوه وهت به چاودیرکردنی خودایی و
 ده ره وهت به شوینکه و تنی سوننهت پارێزگاری لی بکه، نهوکات ههستی راست و
 دروست بۆ دیت و مه عریفهت به خودا راست و دروست ده بییت، من خاوه ن نهقل و
 خاوه ن دل که کان پهروه ره ده که م، به لام خاوه ن نهفس و سروشت و عاده تی خراپ ریتز و
 پله و پایه یان لای من نییه.

نهی گه نچ، فیری زانست ببه و ئیخلاصت هه بییت، تا له توپ و داو و کۆتویهندی
 دوورپوویی رزگارت ده بییت، بۆ خودا داوای زانست بکه نهك بۆ خه لکی و بۆ دونیا،
 نیشانه ی داوای زانست بۆ خودا بریتییه له ترس و له رزینت له باری هاتنی فه رمان و
 نه هیدا، خودا بکه به چاودیری خۆت و له نهفسی خۆتا بۆی زه لیل و گه رده که چ ببه و
 ته واروع بۆ خه لکی بنوینه به بی نه وه ی ئاتا جیه که ت بۆ لای نهوان هه بییت، چاونه بریه
 نه وه ی له دهستی نهواندایه، له پیتناو پهروه ردگار هاوه لی و دۆستایه تی بکه و له پیتناوی
 نهودا دوژمنایه تی بکه، چونکه دۆستایه تییه که بۆ خودا نه بییت دوژمنایه تییه،

جیڭیربوون و دامه‌زران بۆ خدا نەبیّت تیاچوون و نەمانە، بەخشین بۆ ئەو نەبیّت
بێبەشییە، پێغەمبەر(ﷺ) دەفەرمویت: ((ئیمان دوو نیوەیە، نیوەیەکی ئارامگرتنە و
نیوەکەی تری شوکرکردنە))^۱.

گەر لەسەر ناخۆشییەکان و مەینەتییەکان ئارام نەگرت و لەسەر خۆشییەکان شوکر
نەکەیت تۆ باوەردار نیت، حەقیقەتی ئیسلام بریتییه لە خۆراوەست کردن(الاستسلام)،
خودایە، دلّمان لەسەر تەوەکۆل بە خۆت و گوێراپەلّی لە خۆت و یادی تۆ و تەبایی
لەگەڵت و یەکتاپەرستی بۆ تۆ زیندوو بکەرەو، گەر پیاوانی پەرشوێلاوی سەر زەوی
ئەم جۆرە زیندەگییە لە دلّیاندا نەبواوە ئیوە تیا دەچوون، چونکە حەق(سبحانە و تعالی) بە
دوعای ئەوان سزای خۆی لەسەر ئەهلی سەر زەوی لادەبات، وینە ی پێغەمبەرایەتی
هەلگیراوە و ماناکە ی تا رۆژی دوا ی ماوەتەو، ئەگینا لەسەر چ شتێک لە زەویدا چل
کەس لەوان دەمیینتەو، هەر کەس مانایەک لە مانای پێغەمبەرایەتی تیدا بیّت دلّی
وەک دلّی یەکیّک لە پێغەمبەرانی، هەیانە جینشینى خودا و پێغەمبەرانی(علیهم
السلام) لە زەویدا، خزمەتکاران لە جیڭە ی مامۆستایان راست دەکاتەو، بۆ ئەو
مەبەستە پێغەمبەر(ﷺ) فەرموویەتی: ((زانایان میراتگرانی پێغەمبەرانی))^۲.

ئەوان لەرووی پارێزگاری و گوشتار و کردارەو میراتگرن، چونکە گوشتار بەبێ کردار
هیچ نرخێکی نییە، بانگەشە ی بێ بەلگە بەهایەکی بۆ نییە.

ئە ی گەنج، بەلگە ی تۆ پابەندبوونە بە کیتاب و سوننەت و کارکردن پێیان و
نیخلاص لە کرداردا، من دەبینم زانایانی ئیوە نەزانن، زاھیدەکانی ئیوە داوا ی دنیا
دەکەن و حەزیان لە دنیا یە، پشتیان بە دروستکاراویستوو و حەقیان(عزوجل)
لەبیر کردوو، متمانە بە شتێک جگە لە حەق(سبحانە و تعالی) هۆی بەرکەوتنی نەفرەتە،
لە پێغەمبەری خوداوە(ﷺ) فەرمووی: ((نەفرەتلیکراوە، نەفرەتلیکراوە ئەو کەسە ی
متمانەکە ی بە دروستکاراویکی وەک خۆیەتی))^۳.

^۱ قال الخافض العراقي في تخریج احادیث "الإحیاء": أخرجه أبو منصور الديلمي في مسنده.

^۲ تقدم تخریجه.

^۳ لم أجد له أصلاً.

ههروه‌ها ده‌فهرموت: ((هه‌ر كه‌س به دروستكراوێك خۆی به عیززەت بكات
زەلیل دەبێت))^۱.

هاوار به‌ حالت، گەر له دروستكراو بێیه‌ دەرەوه و له‌ گەڵ دروستكەر بیت ئەوه‌ی
له‌سەر تۆیه‌ و ئەوه‌ی مافی تۆیه‌ به‌ تۆ دەناسینیت، دەتوانی جیاکاری بکە‌ی له‌ نێوان
ئەوه‌ی مافی تۆیه‌ و ئەوه‌ی مافی كەسانی تره‌، له‌بەردەم دەرگای حەقد (سبحانه‌ و تعالی)
جێگیر و بە‌رده‌وام به‌ و هۆیه‌كان له‌ دڵ بپه‌ و دهریانبکە‌، ئەو کات خێری دونه‌یا و
دواپۆژ ده‌بینییه‌وه‌، ئەم کاره‌ به‌ دینه‌یه‌ت گەر دروستكراو و ریا له‌ناو دلتی تۆدا بوونیان
هەبیت، هه‌ر به‌و جۆره‌ دواپۆژ و هه‌ر شتیکی تر ته‌نانه‌ت به‌ نه‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ك
جگه‌ له‌ حەق (عزوجل) گەر له‌ناو دلتی تۆدا ره‌گی داكو تیبیت، گەر ئارام نه‌گرت
ناینت بۆ نییه‌، باوه‌رە‌كه‌ت بێ سەر ده‌بیت، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فهرموت:
((ئارامگرتن له‌ نیماندا وه‌ك سەر وایه‌ له‌ جه‌سته‌دا))^۲.

مانای ئارامگرتن ئەوه‌یه‌ سكاڵات بۆ لای هه‌یج كه‌سیك نه‌بیت و په‌یوه‌ست نه‌بیت به‌
هۆیه‌كه‌وه‌ و بوونی به‌لات لا ناپه‌سه‌ند و بپه‌زراو نه‌بیت، و حه‌ز نه‌كه‌ی به‌لاكه‌ت
تیاچوونی به‌سه‌ردا بیت و بسپه‌ته‌وه‌، گەر به‌نده‌ له‌باری هه‌ژاری و نه‌بوونیدا بۆ خودا
ته‌وازوعی نواند و له‌سەر هه‌ژاریه‌كه‌ی له‌گەڵ خودا و به‌ مه‌به‌ستی خودا ئارامی گرت
و له‌ سیفه‌تی موباحدا سه‌رپه‌نجی نه‌کرد و خۆی نه‌گه‌سته‌وه‌، و به‌ عیبادەت کردن و
تینکۆشان رۆشنایی به‌ تاریکیه‌وه‌ گرێدا نه‌و كه‌سه‌ خودا به‌ چاوی به‌زه‌یی ته‌ماشای
ده‌کات و خۆی و خانه‌واده‌ی له‌ جێگه‌یه‌كه‌وه‌ بپه‌یاز ده‌کات به‌ بیریدا نه‌هاتیبیت،
خودا (عزوجل) ده‌فهرموت:

﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۖ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ الطلاق: ۲-۳

تۆ وه‌ك كه‌له‌شاخگری نه‌خۆشی له‌ كه‌سانی تر دەرده‌هینیت، به‌لام دهردی دژوار له‌
خۆتدایه‌ و چاره‌سه‌ری ناکه‌ی، من ده‌بینم به‌ روواله‌ت زانست زیاد ده‌کات و له‌ ناوه‌وه‌

^۱ رواه الطبرانی في المعجم.

^۲ رواه الدهلي في "المسند" وذكره الغزالي في "الإحسان".

نەزانىت زۆر دەبىت، لە تەوراتدا نووسراوە: (هەر کەس زانستى زىاد بکات با نازارى زىاد بکات)، ئەو نازارە برىتییە لە ترسان لە خودا (عزوجل) و زەلیلى بۆ ئەو و تەوازوع بۆ بەندەکانى، گەر زانست لا نەبوو فێرى ببە، گەر زانست و کردار و نىخلاص و نەدەب و گومانى باش بە گەرەپپارانت لا نەبوو لە کۆى و چۆن شتىک لە تۆ بەرھەم دىت، خەم و پەژارەت بوو بە دونیا و شەمكى دونیایى، بەم نزىکانە تۆ لە دونیا جیادەبىيەو، تۆ لە کۆى و نەوانە لە کۆى کە خەم و ھەولیان تەنھا يەك شت بوو، لە ناوھە سەرقاتى چاودێرى کردنى خودایى سوون وەك چۆن لە دەرھە و ناشکراياندا خودایان لەسەر خۆيان کردبوو بە چاودێر، دلّيان پالقتە دەکەن وەك چۆن ئەندامەکانى دەرھەيان پەرھەردە دەکەن، کاتىک ئەمەيان بۆ تەواو بوو تەواوى خەمى ھەزەکانیان لى دەبىتەو و تەنھا يەك ھەز لە دلّياندا دەمىنیتەو، ئەوھش برىتییە لە داواکردن خودا (عزوجل) و نزىکى لە ئەوھە و خۆشەويستى تەنھا بۆ ئەو.

دەگىرنەو: (بەنى ئىسرائىلییەکان بەلا و ناخۆشییەك رووى لىکردن، رۆشتن بۆ لای يەكىک لە پىغەمبەرەکانیان و وتیان: ھەوالتمان پى بە چۆن خودا (عزوجل) لە نىمە رازى دەبىت بۆ ئەوھى شوئى فەرموودەكەت بکەوین و ببىتە ھۆیەك بۆ ھەلگرتن و لادانى ئەم بەلايە، پىغەمبەرەكە (عليه السلام) داوا و پرسىارى بۆ لای خودا (عزوجل) بەرزکردەو، خوداش وەحى بۆ رەوانە کرد و پى فەرموو: پىيان بلى: گەر رازىبوونى منتان دەوت ھەزاران و گەدايان رازى بکەن، گەر ئەوان رازىبوون منىش رازى دەبم، گەر ئەوان تووپە و نارازى بن منىش نارازى دەبم)، گوى بگرن ئەى ژىرمەندان، ئىوہ تاكو ئىستا ھەزاران تووپە و بىزار دەکەن و دەتانەوى رازىبوونى خوداش بەدەست بەینن، بەلام رازىبوونى ئەو بەدەست ناھىنن، بەلكو ئىوہ لەناو تووپەيى خودادا دىن و دەچن، لەسەر زېرى قسەکانم خۆپاگر و دامەزراو بن سەرفرازى بەدەست دەھىنن، خۆپاگرى و دامەزراو وەك رووھكىك وایە، من بۆ خۆم ھەلنەھاتم لە قسەى گەرەپپاوان و زېرى و وشكى مامەلەيان، بەلكو وەك كەپ و لال و كۆر لە خزمەتیايدا بووم، لەوانەو نافت بەسەرمدا دادەبارى، بەلام من بىدەنگ بووم، تۆ لەسەر قسەى ئەوان نارام ناگرىت، لە گەل ئەوھش دەتەوى سەرفرازى بەدەست بەینى، ھەرگىز، تۆ رىز و پلە

و پايدت بۆ نيبه، ناتوانى سەرکهوتن و سەرفرازی بە دەست بهیڤیت تا تەبا نەبیت
 لەگەڵ ئەو قەدەرە براوەی بۆ تۆیە و لەسەر تۆیە، هەروەها هاوێلى گەورەپیاوان بکەى
 لەگەڵ سەپنەوێ تۆمەت لە بەش و چارەنووسی خۆتدا، شۆڤیان بکەوى و لە هەموو
 حال و بارێکدا لەگەڵیان تەبا بێت، ئەوکات سەرفرازی دونیا و واپۆژ بە دەست دەهێنى،
 ئەوێ من دەبێلیم لێى حالى بێن و کارى پێى بکەن، تینگەیشتن بەبێ کارکردن هیچ
 نرخێكى نیه، کارکردن بەبێ نىخلاص چاوتیڤرینى پووج و خالییه، یەك بە یەك
 پیتەکانى "طمع-چاوتیڤرین" پووج و بەتال و بێ ناوەرۆکە، خەلکى رەشۆکى پارەى
 تەزویرى تۆ ناسیتەو، تەنها ئالوگۆرکەرى پارە (صراف) ئەو سەکەیه دەناسیتەو و
 خەلکى رەشۆکى فێر دەکات بۆ ئەوێ خۆیان لە تۆ بە دوور بگرن، گەر لەگەڵ
 خودا (عزوجل) نارامت بگرتبایە شتى سەیرۆسە مەرەت لە لوتفى ئەو دەبێنى، کاتێک
 یوسف (علیه السلام) نارامى گرت لەسەر گرتن و بردن و کۆیلایەتى و بەندکردن و
 زەلیلى و تەبابوون لەگەڵ پەرۆردگار (عزوجل) گەورەبى و شکۆمەندییه کەى دەرکهوت
 و بوو بە مەلیک، لە زەلیلییه و گوازییه و بۆ عیززەت، لە مردنەو بۆ ژيان، تۆش
 بە هەمان شتووە گەر شۆڤى شەرع بکەویت و لەگەڵ خودا (عزوجل) نارام بگرت و لێى
 بترسیت و رجات لای ئەو بێت و سەپیتچى لە نەفس و ئارەزوو و شەیتان بکەیت لەو
 دۆخەى تۆى تێداى دەگۆزیتەو بۆ دۆخێکى تر، لەو شۆڤەى لات بێزراو و
 ناپەسەندە دەگۆزیتەو بۆ ئەو شۆڤەى لات پەسەند و خۆشەویستە، تێبکۆشە و
 کۆشان بکە، شەکان بە تۆوە نایەن، بەلام هەر دەبێت بکۆشیت و هەول بەدەى،
 تێبکۆشە و خێر رووت لى دەکات، هەر کەس داوا بکات دەبێتەو، لە خواردنى
 حەلالدا بکۆشە، چونکە ئەو دلت نوورانى دەکات و لە تارىکستان دەریدەهێنیت،
 باشتەرى ژیرى ئەو ژیرییه نىعمەتەکانى خودات (عزوجل) پێى دەناسیت و لە شوکرى
 خۆیدا راوەستاو و دامەزراوت دەکات و لەسەر دانسان بە نىعمەتەکانیدا و زۆرى
 نىعمەتەکانى کۆمەکیت دەکات.

ئەى گەنج، هەر کەس بە چاوى یەقین بزانیت خودا (عزوجل) هەموو شتەکانى
 دا بەش کردووە و براوەتەو ئەوا وەك شەرم و حەیا لە خودا هیچ شتێکى لى داوا

ناکات، خۆی سەرقال دهکات به یادی نهوهوه و له داواکردن بێناگا دهییت، داوای نهوه ناکات به شهکهی بۆ پیش بخریت یان بهشی کهسێکی تری پێ بدریت، ناکاری بریتیه له خامۆشی و بێدهنگی و نهدهبی جوان و وازهێنان له بهرهههستکاری، له کهم و زۆردا سکاڵا نابات بۆ لای دروستکراوهکان، سوالکردن له خهڵکی به دڵ دهک سوالکردن وایه به زمان، له لای من له پرووی راستیهوه هیچ جیاوازیهکیان نییه.

هاوار به حالت، تۆ شهرم ناکهی له کهسانێکی تر جگه له خودا داوا دهکهی، له کاتی کهدا خودا له کهسانی تر له تۆ نزیکتره، داوا له خهڵکی دهکهی که هیچ پێستیهکت بهوان نییه، له گهڵ تۆ گهنجینهیهکی شاراوو بوونی ههیه کهچی بۆ دهکیت یان بۆ گهردیلهیهک له گهڵ ههژاران شانسانین دهکهی، کاتیک مردی رسوا و شهرمهزار دهییت، نهنگیهکان و شاراووکانت دهدهکهون و نهفهرت بههۆی گوناهاکهانهوه بهسهر تۆدا دادهباریت، گهر کهسێکی ژیر بیت گهردیلهیهک له نیمانت بهدهست دههینا و بهو نیمانهوه به خودا (عزوجل) دهگهیشیت، هاوهلی صالحان دهکرد و لیانهوه به گوفتار و کرداریان نهدهب فێردهبوویت، تا نیمانهکت گهشه و نهشوای دهکرد و پاشان یهقینهکهت تیروتهواو دهبوو نهوکات خودا به نیلهم کردنی دلت تۆی بۆ خۆی پالفته دهکرد و خۆی سهربههرشتی نهدهبدادان و فرمان پێکردن و نههیلێکردنی تۆی دهکرد، نهی نهو کهسهی بوویت به بهندهی بتی ریا له دنیا و دواڕۆژدا بۆنی نزیکه له خوداوه (عزوجل) ناکهی، نهی نهو کهسهی به هۆی دروستکراوهوه بوویت به هاوهلدانهر و به دڵ روویان لێ دهکهی، پشتیان لێ بکه، چونکه زیان و قازانج و پێدان و گرتهوه له نهوانهوه نییه، بانگهشهی یهکتاپهرستی خودا مهکه له گهڵ هاوهلدانانی پهیوهست به دلتوه، چونکه لهو کارهوه شتیکت بهردهست ناکهویت.

خۇشەويستى ئەۋليا و صالحان

بەيانى رۇزى ھەيىنى لە "الرباط" ۱۲ / رەجەب / ۵۴۵ ھ فەرەمۇي:

گەر مولكى دونيا و دواپۇژت دەۋى ئەۋا مولكى خودا بگىپرەۋە بۇ خودا (عزوجل)، ئەۋكات تۇ دەبىيە ئەمىر و سەرۆك بەسەر نەفسى خۇت و كەسانى ترەدا، مەن نامۇژگارى تۇم كەرد و نامۇژگارە كەم قەۋل بىكە، مەن تۇم بەراست زانى تۇش مەن بەراست بزائە، گەر مەن درۇ بىكەم و تۇش درۇ بىكە مەن بەدرۇ دەخريئەۋە و تۇش بەدرۇ دەخريئەۋە، گەر مەن راستبىكەم و تۇش راست بىكە مەن قەسە كام بەراست ۋەردەگىرەيت و بۇ تۇش بە ھەمان شىۋە ((ۋەك چۇن قەرز دەكە قەرزت لى داۋا دەكرتەۋە))، لە مەنەۋە دەرمان و دەۋا بۇ نەخۇشى دىنەكەت ۋەرىگرە و بەكارىيەنە چارەسەر و شىفا رۋوت لى دەكات، ئەۋانە پىشور رۇژھەلات و رۇژئاۋا دەگەرەن بۇ بىنەۋە دۇستانى خودا و صالحان، ئەۋانە پزىشكى دل و دىن بوون، گەر بەكىك لەۋانەيان بىنەبىيەتەۋە داۋا دەرمانيان بۇ دىنەكەيان لى دەكەرد، بەلام نەمىز نىۋە نەقىھان و زانايان و ئەۋلياتان لا بىزراون، ئەۋانە نەدەبى خەلىكى دادەدەن و مامۇستا و فىركەرى مەردوومان لاتان ناپەسەندەن، بۇيە گومانى تىدا نىيە دەرمانتان بەرچەنگ ناكەۋىت، زانست و پزىشكى مەن چ سوودىك بە تۇ دەگەنەيت ھەمىر رۇژىك بىنايەك بۇ تۇ دروست دەكەم و تۇ دەپروخىنى، دەۋا و دەرمانت بۇ دەنۋوسم و بەكارىناھىتەيت، پىت دەلەيم: نەم پاروۋە مەخۇ ژەھرى تىدايە، نەم پاروۋە بۇ دەۋا و چارەسەرى تىدايە، بەلام تۇ سەرىنچىم لى دەكەي و نەم پاروۋە دەخۇ ژەھرەكەي تىدايە، بەم نىزىكانە كارىگەرى نەم ژەھرە لە بونىادى دىن و نىمانى تۇدا دەردەكەۋىت، مەن نامۇژگارەيت دەكەم و لە شمشىرەكەت ناترسم و

زیر و زیوه که می توّم ناویت، هەر کەس لە گەڵ خودا بیست بە گشتی لە هیچ کەس ناترسیت، نە لە جین و نە لە مرۆڤ و نە لە میرووی زهوی و دڕنده کانی و شهوگه‌ره کانی، هەر بهو جۆره لە هیچ جۆره دروستکراویک ناترسیت، گالته بهو گه‌وره پیاوانه مه‌که‌ن که زانان و به زانسته که یان کار ده‌که‌ن، نیه نه‌زانن به خودا و پیغه مبه‌ران و صالحان لهو به‌ندانیه له گەڵ خودا راوه‌ستان و رازین به کرداره کانی، هەرچی سه‌لامه‌تییه له رازیووندا به قه‌زای خودایی و کورتی هیوا و ئاوات و زوهد له دونیا، گەر له نه‌فسی خۆتان لاوازییه‌کتان بینی بهر له مردن بکه‌نه‌وه و هیوا و ناواتتان کورتبکه‌نه‌وه.

پیغه مبه‌ر (ﷺ) له خداوه (عزوجل) ده‌گێڕێته‌وه فەرموویه‌تی: ((باشترین شتی که نزیکان له من پتی نزیك بینه‌وه نه‌فامدانی نهو فەرزانیه له‌سهرم داناون، به‌رده‌وام به‌نده‌که‌م به نه‌وافل لیم نزیك ده‌بیته‌وه تا خۆشه‌ده‌ویت، گەر خۆشه‌ویست ده‌بم به بیستن و بینین و ده‌ست و پالپشتکه‌ری، به من ده‌بیستی و به من ده‌بینی و به من ده‌ست ده‌وه‌شیتیت))^۱.

نهو به‌نده‌یه هه‌موو کرداره‌کانی به خداوه ده‌بینیت و به خداوه له هه‌ول و هیز و بینینی نه‌فسی خۆی و خه‌لکی دێته‌ ده‌ره‌وه، جووله و هه‌ول و هیزی به خداوه (عزوجل) ده‌بیست، نه‌ک به خۆی و دروستکراوه‌کانی تهره‌وه، وه‌ک گوێرا به‌لی بۆ خودا خۆی له نه‌فس و دونیا و دواڤۆژ که‌نارگیر ده‌کات، گومانی تیدا نییه گوێرا به‌لییه که‌ی نزیکی ده‌کاته‌وه و ده‌بیته هۆیه‌ک بۆ نه‌وه‌ی خودا (عزوجل) نه‌وی خۆشه‌ویست، به گوێرا به‌لی کردن خودا خۆشیده‌ویت و نزیکی ده‌کاته‌وه، به گونا‌ه کردن و یاخی‌بوونیش خه‌شی لی ده‌گیریت و دوورده‌خریته‌وه، به گوێرا به‌لی هزگری به خداوه به‌ده‌ست دیت و به یاخی‌بوون نامۆبوون سه‌ره‌لده‌دات، چونکه هەر کەس خراپه‌ بکات نامۆبووه له خودا، به شۆینکه‌وتنی شرع هه‌موو خیریک به‌ده‌ست دیت و به سه‌رینجی له شرع شه‌ر و خراپه‌ دینه‌ ناراهه‌، هەر کەس له هه‌موو کارو باره‌کانیدا شرع هه‌وه‌لی نه‌بیست نه‌وه له گەڵ تیاچووان تیاچووه، کاریکه و تێبکۆشه و

^۱ رواه البخاري وابن حبان وابن ماجه.

شان لەسەر کردار دامەدە، چونکە ئەو کەسەى واز لە کارکردن دینیت تەنھا
چاوتیڤرپنە و ئەو کەسەش شانى لەسەر کردار داداوە خۆپەسەند و لەخۆبایە،
دەستەیک لە نیتوان دونیا و دواپۆژدا راوەستان، دەستەیک لە نیتوان بەهەشت و
دۆزەخدا راوەستان، دەستەیکیش لە نیتوان دروستکراو و دروستکەردا راوەستان،
گەر تۆ کەسیکی زاهید بیت ئەوا لە نیتوان دونیا و دواپۆژدا راوەستاوی، گەر لەوانە
بیت لە خودا دەترسیت لە نیتوان بەهەشت و دواپۆژدا راوەستاوی، گەر کەسیکی
عاریف بیت لە نیتوان دروستکراو و دروستکەردا راوەستاوی، جارێک تەماشای
دروستکراو دەکەى و جارێکیش تەماشای دروستکەر، خەلکی ناگاداردە کە یەو و
باسی دواپۆژ و دادگایان بۆ دەکەى، هەر بەو جۆرە باسی ئەوێ لەناو دواپۆژدا یە،
بەلکو هەواڵ لەو دەدەى موشاهەدەت کردووە و بینووتە، هەواڵ وەك بینین نییە،
خوداناسان چاوەروانی لىقای خودان (عزوجل) و هەموو کاتێک ئاواتى بۆ دەخوازن، لە
مردن ناترسن، چونکە هۆیە کە بۆ لىقای خۆشەویستە کەیان، جیابەدرەو بەر لەوێ
لێت جیابەنەو، مائاواى بکە بەر لەوێ مائاواى لى بکرتیت، کۆچ بکە بەر
لەوێ خانەوادە و هەموو خەلکی کۆچت لى بکەن، ئەوان سوودێک بە تۆ ناگەیهنن
گەر رۆشتییە ناو گۆڤاوە، تەوێ بەکە لە دەستبردن بۆ موباح بە ئارەزووەو.

خەلکینە، لە هەموو حال و بارێکدا خاوەنى وەرە بن، وەرە پۆشاکى نایینە، داواى
پۆشاک لە من بکەن بۆ نایینە کەتان، شوێنى من بکەون من لەسەر راستەشەقامى
پێغەمبەرم (ﷺ)، من لە خواردن و خواردنەو و هاوسەریکردن و هەموو حالەکانى
ئەوێ پێغەمبەرم (ﷺ) ناماژەى پێ دەدات شوێنکەوتەى ئەوم، من بەردەوام بەو جۆرە
دەم تا دەگەم بە ویستى خودا (عزوجل) لە خۆمدا، بۆیە من لەسەر ئەو دەمێنمەو و
تەنھا بێ لە حەمدى خودا دەکەمەو، گوێ بە مەدح و زەم و پێدان و گرتنەو و خێر و
شەر و رووتنکردن و پشتتێکردن تۆش نادەم، تۆ ئەزانى و نایى لا بەلای ئەزاندا
بکرتیتەو، گەر سەرفراز بوویت و خودات پەرست عیبادهتە کەت بەروودا دەدەنەو،
چونکە عیبادهتێکە هاوتای ئەزاناییە، ئەزانیش هەموو بوونى بریتییە لە تێکچوون.

پیغمبر (ﷺ) ده فہرمویت: ((ہر کس بہ نہ زانی خودا بپہرستیت تیکدانی زورترہ لہ چاککردنی))^۱.

گہر شوینی کیتاب و سونہت نہ کہویت سہرکہوتنت بۆ نییہ.

لہ یہ کیتک لہ خوداناسانہوہ (رہمہتی خودای لی بیٹ) ده فہرمویت: ہر کس شیخیکی نہ بیٹ ئیبلیس دہ بیٹ بہ شیخی، شوینی شیخیکی زانا بہ کیتاب و سونہت بکہوہ، زانیہک کار بہ کیتاب و سونہت بکات، یان با گومانی باشت بہ زانیان ہہ بیٹ و لییانہوہ فیڑ بہ و ئہدہبی باشت لہ خزمہتیاندا ہہ بیٹ، بہ جوانی ہہ لسوکہوت لہ بہردہستیان بکہ سہر فرازی بہدہست دہہینی، گہر شوینی کیتاب و سونہت و گہورہ عاریفان بہ کیتاب و سونہت نہ کہویت ہہرگیز سہر فرازی بہدہست ناہینی، گویت لہ و قسہیہ بووہ کہ دہ لیت: ہر کس بہ بۆچوونی خوی بینیا ز بوو لہ خہلکی گومرا بووہ، نہ فسی خوت بہ ہاوہلی کردنی کہسانی لہ خوت زانتر پہروہردہ بکہ، سہر قالی چاککردنی نہ فست بہ پاشان روو لہ نہ فسی کہسانی تر بکہ، پیغمبر (ﷺ) ده فہرمویت: ((بہ نہ فسی خوت دہست پی بکہ پاشان بہوانہی بہختیان دہ کہی))^۲.

ہہروہا ده فہرمویت: ((صہدہقہ بۆ کہسیک نییہ کہسیکی نزیکی ناتاج بیٹ))^۳.

^۱ قال المجلوني في "كشف الخفاء": قيل: هو من كلام ضرار ابن الأزور الصحابي رضي الله عنه.

^۲ رواه مسلم وفي الصحيحين "وإبدأ بمن تعول".

^۳ رواه الطبراني في "الأوسط" والديلمي في "المسند" والمنذري في "الترغيب".

تىگە يىشتن لە ئايىن

بەيانى رۆژى بەكشەمە لە "الرباط" ١٤ / رەجەب / ١٤٥٥ ھەرمووى:

لە پىغەمبەرى خداوە (ﷺ) ((گەر خودا خىرى بۆ بەندەكەى ويست لە دىندا
شارەزاي دەكات و نەنگىيەكانى نەفسى خۆى پى دەناسىنەيت))^١.

شارەزايى لە دىن ھۆيەكە بۆ ناسىنى نەفسى خۆ، ھەر كەس پەرەردگارى ناسى
ھەموو شتەكانى تر دەناسىت، بەو شارەزايىيە بەندايەتى راست و دروست دەبيت و لە
بەندايەتى كەسانى تر و شتانى تر رزگارى دەبيت، سەرفرازى و قوتارىبون بۆ تۆ نىيە
تا خودا بەسەر ھەموو شتەكانى تردا پيشنەخەى، دىنەكەت بەسەر ھەزدا پيشبەخەى،
دواپۆژت بەسەر دونيادا پيشبەخەى، دروستكەرەكەت بەسەر دروستكراودا پيشبەخەى،
تياچوونى تۆ لە پيشخستنى ھەزدا بەسەر دىنەكەتدا، لە پيشخستنى دونياكەتدايە
بەسەر دواپۆژدا، لە پيشخستنى دروستكراودا بەسەر دروستكەردا، بەم شىوازە كار
بەكە پيشەو رزگار دەبيت، تۆ لە ھەق (عزوجل) بيبەش بوويت و ھەلامەت نادرەتەو،
و ھەلامەتەو ھەى ھەو دواى ھەلامەتەو ھەى تۆ ديت بۆ بانگى خودا، گەر بە كردار
و ھەلامەتەو ھەى كاتى داواكردندا ھەلامەت دەداتەو، بوونى كشتوكال لەدواى چاندنە،
بچينە تا دروينە بەكەى، پىغەمبەر (ﷺ) دەفرمويەت: ((دونيا كىلگەى دواپۆژە))^٢.

كشتوكالى نەم چاندنە لە دل و جەستەدا برىتييە لە ئيمان، كىلان و ھەلگرتنى
جۆگەى ناو بۆى و ناودانى بە كار و كردەو ھەى چاكە دەبيت، گەر نەم دلە نەرمى و سۆز

^١ قال مخرج "الإحياء" العراقي: أخرجه الذهلي في المسند.

^٢ ذكره العراقي في "الإحياء".

و به‌زه‌یی تیدا بوو تۆوی ئیمانی تیدا ده‌پویت، گهر رهق و وشك و بیقه‌پر بوو، زه‌ویه‌که کرپن بوو-زه‌وی کرپنیش هیچی تیدا سه‌وز نابیت- نه‌وا هیچ به‌ره‌مه‌میک نادات به‌ده‌سته‌وه، گهر له‌لوتکه‌ی چیا به‌ک کشتوکالت کرد هیچی لی سه‌وز نابیت و له‌تیاچوونه‌وه نزیک‌تره تا رووان، نه‌م کشتوکاله له‌کشتیارانه‌وه فی‌ربه و شوینی را و بۆچوونی خۆت مه‌که‌وه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمویت:

((له‌سه‌ر هه‌موو پیشه‌یه‌ک کۆمه‌کی وه‌ر بگرن له‌پیشه‌وه‌رانی باش))^۱.

تۆ سه‌رقالی به‌کشتوکالی دونیاوه نه‌ک به‌کشتوکالی دواپۆژه‌وه، نه‌وه‌ت زانیوه نه‌و که‌سه‌ی به‌دوای دونیادا راده‌کات له‌دواپۆژدا سه‌رفرازی به‌ده‌ست ناهینیت و خودا (عزوجل) نابینیت؟ گهر دواپۆژت ده‌ویت واز له‌دونیا به‌ینه، گهر خودات (عزوجل) ده‌ویت واز به‌ینه له‌حه‌ز و به‌ش و دروستکراو و نه‌وه‌ی به‌ده‌ست هیناوه، گهر نه‌مه‌ت بۆ راست و دروست بوو دونیا و دواپۆژ و به‌ش و دروستکراو یه‌ک به‌دوای یه‌کدا- گهر دنکه‌چانه-رووت لی ده‌که‌ن، چونکه نه‌سه‌له‌که‌ت له‌لایه و هه‌موو لقه‌کان شوینی نه‌و نه‌سه‌له ده‌که‌ون، که‌سیکی ژیرمه‌ند به‌، تۆ ئیمانت نییه، تۆ ژیریت نییه، تۆ جیاکردنه‌وه‌ت نییه، تۆ له‌گه‌ل دروستکراوه‌کان راوه‌ستاوی، تۆ به‌دروستکراوه‌کان هاوه‌لت بۆ خودا داناوه، تۆ له‌لیواری تیاچووندای گهر ته‌وبه نه‌که‌ی، له‌سه‌ر ریگه‌ی خودا ناسان مه‌وه‌سته و که‌نارگیر به‌، خۆت له‌ده‌روازه‌ی خودا ناسان به‌دووریگره، ته‌نها به‌نییتی بی دل شانشانیان له‌گه‌ل مه‌که، به‌دوورپوویی و بانگه‌شه و هه‌وه‌سبازی شانشانیان له‌گه‌ل مه‌که، به‌دل و نه‌ینی، به‌شانی ته‌وه‌کول و نارامگرتن له‌سه‌ر نافه‌ت و رازیبوون به‌به‌شی خۆ ده‌توانی شانشانین له‌گه‌ل نه‌وان بکه‌ی.

نه‌ی گه‌نج، خۆت بچه به‌ر ده‌ستی خودا (عزوجل) نافه‌تیش به‌سه‌ر تۆدا داده‌باریت، تۆ له‌سه‌ر پیتی خۆشه‌ویستی نه‌و راوه‌ستاوبه و مه‌گۆپی، باره‌ش و بۆران تۆ نه‌سپه‌وه و رمه‌کان تۆ داغان نه‌که‌ن، له‌ناوه‌وه و ده‌ره‌وه که‌سینکی دامه‌زراوبه، له‌مه‌قامیکدا راوه‌ستاوبه که‌دروستکراو و دونیا و دواپۆژی تیدا نه‌بیت، نه‌ماف و نه‌به‌ش و نه‌نازار

^۱ ذکره السیوطی فی "الدرر" ولفرد باخراجه.

و نه چۆن و نه هەر شتێکی تر جگه له خودای تیدا نهییت، بینینی دروستکراو و سهرقالی به خانهوادهوه لیلته نهکهن، به زۆری و کهمی و مهدهح و زهمی خههکی و رووتیکردن و پشتیکردنیان گۆرانت بهسهردا نهیهت، له پشته ژنهو راهه کانهوه له ئینس و جین و فریشه و دروستکراوه کانهوه له گهه خودا به، چه ند جوانی فهرمووه یه کیک لهوان که ده لیت: گهر راستگۆی باشه، نه گینا شوینمان مه کهوه، نارامگرتن و ئیخلاص و صدق بنچینه بۆ نهوهی بۆ تۆم باسکرد، تۆ ده تهوی من له گهه پیاویکی دوو پروو بم و قسهی نه رمته له گهه بکه م، نه فست پتی خوشبیته و خۆی لا په سه ند بیته و وا گو مان بیات له سه ر راستییه ک وه ستاوه، نه خیر، نه فست هیچ ریز و پله و پایه یه کی نییه، من ناگرم ته نها "سمندل" ده توانیته له ناو ناگردا هیلکه بکات و هه لیان بهی نیته و له ناویدا دابنیشیته، هه ولبده بیته به "سمندل" له ناو ناگری ئافهت و تیکۆشان و مهینه تی و نارامگرتن له سه ر چه کوشی قهزا و قه ده ره دابنیشی تا له هاوه لی کردنی من و بیستنی قسه زبهره کاتم و کارکردن پێیان له ده ره وه و له ناوه وه و له په نهان و ناشکرادا نارام بگریته، یه که به جار له ته نه ییدا و دووه به جار له ده رکهوتن و ناشکرادا و سییه به جار له بوونی خۆتا، گهر نه مه ته بۆ راست و دروست بوو سه رکهوتنی دنیا و دواپۆژ به وستی و بریاری خودا (عزوجل) رووت لی ده کات، من له شتیکدا که به شی خودایه (عزوجل) سۆزداری بۆ هیچ که سینا که م، له مافی خودا نه وه یه له هیچ شتیکدا به بی فهرمانی نه و - لانه که مه وه به لای هیچ که سینا که م، به لکه له وه رگرتنه وه ی مافه کهیدا له دروستکراوه کان هیژ و کۆمه کی له نه و (سبحانه و تعالی) وه رگرم و لاوازی نه نوتم و له گهه نه فسی خۆم به هیژ بم و له ناو نه واندا له گهه خودا ته باهم.

له یه کینک له خودا ناسانه وه (ره حمه تی خودای لی بیته) فهرمووی: له ناو خه لکیدا له گهه خودا ته با به، نه ک له خودادا له گهه خه لکی ته بابیته، نه وه ی ده شکیت (شکست ده خوات) با بشکیت و نه وه ی چاکده بیته وه (سه رکهوتن به ده ست ده هی نیته) با چاکبیتنه وه، بۆچی گوی به وه به م له کاتیکدا تۆ له خودا (عزوجل) باخیبوی و گاته

¹ (وا باوه بالنده بهک بیت له هندستان به ناگر نه سوتن) (معجم المعانی).

به فرمانه كان و نه هییه کانی ده کە ی، له قەزا و قەدەریدا کێبەرکینی له گەڵ ده کە ی، شه و و روژ دەستدریژی ده کە یه سەر، بۆیه تو بێزراو و خەشلینگیراو و نەفرەتلیکراوی.

له هەندێ فەرموودهیدا خودا (عزوجل) فەرموویه تی: (گەر گوێرایه ل بوویت رازی ده ب، گەر رازی بووم به ره که تدارت ده که م و سنووریک بۆ به ره که تم نییه، گەر یاخی بوویت توو په ده ب، گەر توو په بووم نه فره ت ده که م و نه فره ته که م تا مندا لی جهو ته م (ده پرات)، ئەم سەر ده مه سەر ده می فروشتنی دینه به تین (هه نجیر)، سەر ده می هیوا و ناواتی دوو رو درێژ و هه لپه ی زۆر و به هیزه، هه ول به ده یه کێک مه به له وانه ی قورشان ده باره یان ده فەر مویت:

﴿وَقَدْ مَنَّ الْإِلَهُ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبْكَ مَقْشُورًا﴾ الفرقان: ۲۳

هەر کار و کرده وه یه ک خودا تیایدا به مه به ست نه گیریت بریتیه له تو زی بهر با.

هاوار به حالت، گەر حال و بارت له خه لکی ره شوکی شاراهه بیت له تاییه قەندان شاراهه نییه، روهی ته زویر کراوی زرق و برقت له لای خه لکی ره شوکی شاراهه یه، به لام له لای نه وانه ی پاره شالو گوێ ده که ن سه که ی راسته قینه ی تو ناشکرایه، نه زان لینی شاراهه یه، زانا نه خێر، کار بکه و له کاره که تدا خاوه نی ئیخلاص به، به خودا وه سه رقāl به و هه ر شتیکی تر په یوهندی به تو وه نییه وه لاسنی و خۆتی پتوه سه رقāl مه که، خه ریکی نه فسی خۆت به تا زال ده بیت به سه ری دا و مه که چی ده که ی و یه خسیری ده که ی و ده یکه یت به ولاخی سواری خۆت و ساری دونه یای پی ده بریت، گەر نه وه نده به هیژ بووی که سیکی تر له پاشکۆی خۆت دا بنیتی و له دنیا ده ربیه یتیت و بیبه یت بۆ لای مه ولا (عزوجل) و پێشکه ش به وی بکه ی و پارووی حیکمه تی ده رخوارد به ده ی نه و کار نیکی که و ره ت نه بامدا وه، له قسه کردندا راستگو به، ته نویل مه که، چونکه که سی ته نویل که ده ستدریژکاره، له خه لکی مه تر سه و رجات له لای نه وان نه بیت، چونکه نه وه له کزی و لاوازی با وه ده یه، هه ول و لیبرانت زیاد بکه بۆ لای خودا بهرز ده بییه وه.

تنبیکۆشه و خۆت به ده بهر ره جه تهی خودا و داوا ی لی بکه و بزانه هه ر شتی که به شی تو بیت ده بیت روو له تو بکات، هه ول به ده کاری چاکه به ده ست به یتیت وه ک چون هه ولی

بەدەستەيتاننى رۆزى دەدەي، شەيتان يارى بە خەللى رەشۆكى دەكات وەك چۆن
 شۆرەسوار يارى بە گۆى ھونەر دەكات، بەرپۆھيان دەبات وەك چۆن يەككىك لە ئىتو
 ولاخەكەى بەرپۆھ دەبات، دەدات لە پشتەملى دليان و چۆنى بویت بەكاريان دەھيتيت و
 لە خەلوەتگا و ميحراب وەدەريان دەنييت و لە خزمەتى خۆيدا راياندەوہستيتيت و
 نەفيسش لەو کارەدا يارمەتى شەيتان دەدات و ھۆکارەکانى بۆ دەرەخسيتيت.

ئەى گەنج، بە قەمچى برسيتى و خۆگرتنەوہ لە ھەزەکان و تام و چيژەکان و
 تۆرەھات لە نەفسى خۆت بدە، بە قەمچى ترس و چاوديري خودايى لە دلى خۆت بدە،
 داواى ليخۆشبوون (الاستغفار) بکە بە نەريتى دل و نەيتيت، چونکە بۆ ھەريەككىك لەو
 دوانە (نەفس و دل) گوناھيتكى تايبەت بوونى ھەيە، لە ھەموو حال و باريتكىدا بە
 تەبايى و شۆتنگەوتن پابەنديان بکە.

ئەى ئەو كەسەى پەيبردنت زۆر كەسە، گەر ناتوانى بەرپەرچى قەدەر بدەيەوہ و
 گۆرانى بەسەردا بەيتنى و بيسرپيەوہ و سەرپيچى لى بکەى ئەوا تەنھا ئەوہت بویت
 خودا دەيەويت، گەر تەنھا ئەوانەت بۆ ديتيت خودا ويستوويەتى ئەوا تەنھا ئەوہت
 بویت خودا دەيەويت، چونکە تەنھا ئەوانە رووت لى دەكات خودا دەيەويت، گەر خودا
 شتيكى نەويت نايەتە دى بۆيە نەفس و دل و نەيتيت تيايدا ماندوو مەكە، ھەموو
 شتيك رادەستى پەرورەدگار (عزوجل) بکە، بە دەستى تەويەکردن و گەرانەوہ بۆ لای
 خودا دەست بە پەتى بەزەيى خوداوە بگرە، گەر لەسەر ئەمە بەردەوام بوويت دونيا
 لەبەر چاوى دل و چاوى سەرت دەسريتەوہ و موسيبەتەکانى لەلات ئاسان دەبن و
 ھەزەکان و چيژەکان وازليندەھيئن و لە گەست و پيئوہدانى دونيا سکاڵا ناکەيت،
 نەفست لەگەل نازارى بەلادا وەك ناسيەى خيترانى فیرعەونى لى ديت (خودا لىنى رازى
 بيت)، كاتينك دەرگەوت نيمانى بە خودا (عزوجل) ھيئاوہ، فەرمانكرا كۆت و زنجيرى
 ناسين بکريتە دەست و قاچ و گەردنى و بە قەمچى ليدان سزا بدريت، ئەويش سەرى
 بەرزکردوہ بۆ ئاسمان و دەرگاكانى بەھەشتى بە كراوہيى بيىنى و تەماشاي کرد
 فريشتەکان مالىكى تيدا دروست دەكەن، فريشتەى گيانكيشان ھات بۆ ئەوہى گيانى
 بکيشيت و پيى وت: ئەو خانووە بۆ تۆيە، ئەويش پينكەنى و نازارى سزادانەكەى نەما

و وتى: ﴿رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ﴾ التحريم: ۱۱

تۆش بىم جورەت لى دىت، چونكى بى چاوى دل و يەقىنت تەماشاي شتەكان
دەكەي، بۆيە نارام دەگريت لەسەر بەلا و ئافەت، لە ھەول و ھىزى خۆت دىيە دەرەو،
و ەرنەگريت و نابەخشی و نابزوييت و ناوەستى مەگەر بە ھەول و ھىزى خوداوە (سبحانە
و تعالی)، لە بەردەستى خودادا فانی دەبييت، کاروبارى خۆتى رادەست دەكەي، لە خۆت و
خەلكيدا لەگەل خودا تەبا دەبييت، لەگەل تەگبىرى ئەو تەگبىرت نىيە، لەگەل برىارى
ئەو برىارت نىيە، لەگەل ھەلبژاردنى ئەو ھەلبژاردنت بۆ نىيە، ھەر كەس ئەم حالەي
ناسى داوا لە ھىچ كەسيكى تر ناكات جگە لە ئەو، ھىچ ئاواتىكى ترى نىيە جگە لە
ئەو، چۆن كەسى ژىرمەند ئاوات بۆ ئەم حالە ناخوازيت لە كاتىكدا ھاوئەلى كردنى
حەق (عزوجل) تەنھا بىم حالەو تىر و تەواو دەبييت.

خۆشه ویستی له پیناوی خودا (عزوجل)

له داوی هه ندی قسه فهرمووی:

بزانه هه رچی شته به جولاندنی ئەو له جولەدان و به وهستاندنی ئەو له وهستاندان، گەر ئەمە بۆ دامەزرا له کۆل و قورسای هه ولەدانان-به هۆی دروستکراوه کانه وه- رزگاری ده بیته و خه لکی له دهستی ئەو ئاسووده ده بن، چونکه نهنگیان لی ناگریته و هیچیان لی داوا ناکات له وهی رووی لی ده کات، به لکو ته نهها داوی ئەوهیان لی ده کات شەرع داویان لی ده کات، به شەرع داویان لی ده کات و به زانسته عوزریان بۆ داده نیته، واته حوکم و زانسته کۆده کاته وه، بینینی کرداری خودا (عزوجل) له دروستکراوه کانه بیروباوه ریکه حوکم (حوکمی شەرع) ی پی هه لئاوه شیته وه، ئەو (سبحانه و تعالی) ته قه دیرکەر (نه ندازه گیر) ه و هه ر ئەویش داواکاره.

﴿لَا يَسْتَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ (الأنبياء: ۲۳)

ئه مه بیروباوه ری هه موو موسلمانیکێ خاوهن یه قینی رازی له خودا (عزوجل) و ته با له گه ل قه زه و قه ده ری خودایه، رازی له کاری ئەو (سبحانه و تعالی) له خۆی و له دروستکراوه کانی تر دا، ئەو (سبحانه و تعالی) له تۆ و له ئارامگرتنی تۆ بێ نیازه، به لام ته ماشا ده کات بزانیته له بانگه شه که ته دا چی ده که ی، ئایا راست ده که ی یان درۆ؟ که سی موحیب خاوه نی هیچ شتی که نییه و هه موو شتی که رادهستی خۆشه ویسته که ی ده کات، خۆشه ویستی و مولکداری کۆنا به وه، که سی موحیب بۆ حه ق (عزوجل) راستگۆ له خۆشه ویستی که ی نه فس و مال و سه ر نه نجامی رادهسته ده کات و هه لبژاردن له خۆی و کهسانی تر دا وازلیده هینیته، له کاره کانی دا تۆ مه تباری ناکات، په له ی لی ناکات و به ده ستووقا و ته ماشای ناکات، هه ر شتی که له نه وه وه (سبحانه و تعالی) بۆ نه و ره وانه بکریته

نەھیلێکراوەکان و کردارەکاندا کۆتوبەندی دەکات تا قەدەر رووی لی دەکات، خودایە، لەدەستی رەحمەتی خۆتا بانهێلەوه، چونکە لە دەریای دنیا و دەریای بووندا نوقم دەبین، ئەمە خودای بەخشندەیی خاوەنی بریاری پیشینە بە هانامانەوه وەرە.

ئەمە گەنج، هەر کەس کار نەکات بەوێ من دەیلێم تیناگات لەوێ دەیلێم، کاتێک کاری کرد تینەگات، گەر گومانی باشم پێ نەبەیی و باوەرت بەو نەبیت دەیلێم و کاری پێ نەکەیی چون تینەگەیی؟ تۆ برسیته لە تەنیشتمەوه وەستاوی و لە خواردنەکم ناخۆیت، ئیتر چون تیر دەبیت؟ لە ئەبەیی هورەیرەوه (خودا لیتی رازی بیت) فەرمووی: گویم لە پیغەمبەری خودا بوو (ﷺ) دەیفەرموو: ((هەر کەس شەویەک نەخۆش بکەوێت و لە خودا (عزوجل) رازی بیت و ئارام بگریت لەسەر ئەوێ بەسەریدا دراوه، لە گوناھەکانی دیتە دەرەوه وەک ئەو رۆژەیی لەدایک بووه))^۱.

گەر شتێک بۆ تۆ بیت هاتنەکەیی بە تۆوه نییە، مەعاز (خودا لیتی رازی بیت) بە هاوەلانی دەفەرموو: وەرن با ساتێک باوەر بهێنین، واتە وەرن با ساتێک تام و چیژ بکەین، وەرن با ساتێک لە دەرگا کەوه بچینە ژوورەوه، ئەمەش وەک دڵنەرمی و سۆز و بەزەیی بۆ ئەوان (خودایان لی رازی بیت)، مەعاز ناماژەیی دەکرد بۆ بینینی کۆمەلێک شتی سەر سۆرەیتن، ناماژەیی دەکرد بۆ وردبوونەوه بە چاوی یەقین، هەموو موسلمانێک باوەردار نییە، هەموو باوەردارێکی ش خاوەن یەقین نییە، بۆ ئەو مەبەستە کاتێک هاوەلان فەرموویان بە پیغەمبەر (ﷺ): مەعاز پێمان دەلێت وەرن با ساتێک باوەر بهێنین نایا ئێمە باوەردار نیین؟ پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: ((واز لە مەعاز و شانۆشکزی مەعاز بهێنین))^۲.

ئەمە بەندەیی نەفس و ئارەزوو و سروشت و شەیتان و دنیا تۆ لای خودا و بەندە صالحەکانی ریز و قەدریکت بۆ نییە، هەر کەس دواڕۆژ بپەرستیت لا بە لایدا ناکەمەوه، ئەمە چون لا بە لای کەسێکدا دەکەمەوه دنیا دەپەرستیت؟!

^۱ رواه السوطي في "الجامع الصغير" وعنه للحكيم الرمذي.

^۲ قال المحلوي في "الكشف": ((اجلس بنا لؤمن ساعة)) رواه أحمد وأبو داود وابن الجوزي في "صغرة الصلوة".

هاوار به حالت، چى بهم زمانبازييه دهكەى بهبى بوونى كردار، تۆ درۆ دهكەى و
 لهلاى خۆت پیتوایه راستهكەى، هاوێل بۆ خودا دادهنییت و پیتوایه یهكتاپهرستی،
 باوهپرت وایه راستى و دروستى لهلاى تۆیه و نهوهش بریتییه له كرۆك و جهوههر، بهلام
 هیچى تر نییه جگه له ناراستى و ناپاكى، كارى من لهگهڵ تۆ نهویه رینگریت لى
 بکهه له درۆ و فرمانت پى بکهه به راستى، سى سهنگى مهحهكم لهدهستدايه نهو
 كارهى پى دهناسمهوه: قورشان و سوننهت و دلم وهك دوايین سهنگى مهحهك،
 سیبهرهكانى تیدا روشن دهبیتهوه، دل ناگاته نهو مهزیهلهته تا کارکردنى به قورشان و
 سوننهت بۆ نهیهته دی، کارکردن به زانست تاجى زانسته، کارکردن به زانست نوورى
 زانسته، و پالفتهى پالفتهیه و جهوههرى جهوههره و کرۆكى کرۆكه، کارکردن به
 زانست دل راستهكاتهوه و پاکی دهكاتهوه، کاتیك دل راست و دروست لى وهستا
 نهندامهكان راست و دروست لى دههستن، کاتیك دل پاکبوییهوه نهندامهكان
 پاکدهبنهوه، کاتیك پۆشاك دهکریت بهبهر دلدا نهندامهكان پۆشاکى بهههشت دهکریت
 بهبهریاندا، کاتیك جواو(مضغه) چاك و پاک بوو بونیادی نهو جهستهیه چاك و پاک
 دهبیته، دروستى دل له دروستى نهینییهوهیه که له نیوان مرۆڤ و خودادایه(عزوجل)،
 نهینی بالندهیه که دل بریتییه له قههسهكهى، بونیادی جهسته بالندهیه و قههر
 قههسهکهیته، بونیادی جهستهش قهههسى دله که ههر دهبیته بچیتته ناویهوه.

ته قوا

سەرلەبەیانى له مەدرەسە کەى ١٩/رەجەب/٥٤٥ هـ فەرمووی:

له پێغه مبهەرى خوداوه (ﷺ) فەرمووی: ((هەرکەس پێیخۆشه بەرێزترین مرۆڤ بیټ با له خودا بترسى و خۆپاریزی بکات، هەرکەس پێیخۆشه بەهێزترین مرۆڤ بیټ با تەوەکول بە خودا بپەستیت، هەر کەس دەیهوێت دەولەمەندترین مرۆڤ بیټ با متمانهی زیاتر بیټ بهوهی له دەستی خودا دایه تا لهوهی له دەستی خۆیدا یه))^١.

هەرکەس ریزی دنیا و دواڕۆژی دهوێت با له خودا بترسیت و خۆپاریزی بکات،

چونکه خودا (عزوجل) دهفرمویت: ﴿إِنْ أَكْرَمَكُمُ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفَكُمُ﴾ الحجرات: ١٣

ریز و پله و پایه له تهقواکردن دایه و سووکی و شهرمه زاریش له یاخیبووندایه له خودا، هەرکەس هیزی گهره که له ئایینی خودادا با تەوەکولی به خودا بیټ، چونکه تەوەکول دل راسته کاتهوه و بههیزی دهکات و پالتهی دهکات و هیدایه تی ده دات و سهیروسه مەرەکانی پی نیشان ده دات، تەوەکولت به درهم و دینار و هۆکاره کان نه بیټ، چونکه نهوانه دهستهوسان و لاوازت ده کهن، تەوەکولت به خودا بیټ بههیزت دهکات و کۆمه کیت پی ده بهخشیت و لوتفت پی دهکات و دلت بههیز دهکات و ده رگایه کت به پروودا ده کاتهوه هەرگیز بهیری تۆدا نه هات بیټ، گوێ مده به هاتنی دنیا و رۆیشتنی، گوێ مده به رووتیکردنی خه لکی و پشتتیکردنیان، شهوکات تۆ ده بییه بههیزترین کەس، به لام گهر تەوەکولت له سه ر سال و سامان و پله و پایه و خانه واده و هۆکاره کان بوو نهوا خۆت رووبه پرووی خه شم و توو په یی خودا و تیا چروونی

^١ رواه الحاكم وصححه

نهو شتانه کردووه تهوه، چونکه نهو (سبحانه و تعالی) خاوه نی غیره ته و نایه ویت له دلی
 تودا شتیکی تر جگه له خوی بیینیت، هر که سیش دهوله مهندي دنیا و دواړوژی
 گهره که با ته قوای خودا (عزوجل) بکات و ترسی له که سیکی تر نه بیت، با له ده رگای
 خودا دا بوه ستیت و شهرم و حهیا بکات له وهی روو له ده رگای که سیکی تر بکات، با
 چاوی دا بخت له ته ماشا کردنی که سانی تر، مه به ستم چاوی دله نهک چاوی سر، چوڼ
 متمان ده که ی به وهی له دهستی تودایه له کاتیځدا روو به پروی تیا چوون ده بیت هوه، واز
 له متمان کردن دینیت به وهی له دهستی خودا دایه له کاتیځدا نهوه تیا چوون رووی لی
 ناکات، نه زانییت به خودا هه لته دینیت بو متمان کردن به که سانی تر، متمانته به
 خودا هه موو دهوله مهندي، متمانته به که سان و شتانی تر جگه له خودا هه موو
 هه ژاریه، نهی نهو که سهی ته قوای وازلیته ناوه، ریز و پله و پایهی دنیا و دواړوژت
 له ده ستداوه، نهی نهو که سهی به دروستکراو و هژکاره کان ته وه کولت به ستوه - له
 دنیا و دواړوژ - بیبه شبوویت له هیژ و عیززه ته به خودا وه (عزوجل)، نهی نهو که سهی
 متمانته هیه به وهی له ده ستیدایه - له دنیا و دواړوژ - بیبه شبووی له دهوله مهندي
 به خودا وه (عزوجل).

نهی گه نچ، گهر ده ته وی خاوه ته قواییت و ته وه کولت به خودا بیت و متمانته
 پنی هه بیت نارام بگره، چونکه نهوه بنچینه ی هه موو خیریکه، گهر نیستی
 نارام گرتنت راست و دروست بوو و ته نها له بهر رووی پاکی خودا (عزوجل) نارامت
 گرت نهوا پاداشتی نهو بو تودا نهویه دلت بیاته ناو خۆشه ویستی خۆیه وه و له دنیا و
 دواړوژدا نزیکت بکاته وه، نارام گرتن ته بایه له گه له حق (عزوجل) له قهزا و
 قه دریدا، نهو قهزا و قه دهره ی زانستی پیشینه ی خودای لی پیشکه وتووه و هیچ
 به کینک له دروستکراوه کانی ناتوانن بیسپنه وه، نه مه لای باوه پرداری خاوه یه قین
 جیگیر بووه، بویه نارام ده گرتن له سر نهوه ی بوی براوه ته وه نه مهش به هه لبراردنی
 خوی نهک به ناچاری، نارام گرتن یه که بهار ناچاریه و له دوو هه نگاوبدا هه لبراردنه،
 چوڼ بانگه شهی نیمان ده که ی و نارام ناگرت، چوڼ بانگه شهی مه عریفه ده که ی و
 رازیوونت نیه؟ نه مه کاریکه به بانگه شه نابیت، قه یه که بوونی نیه تا ده رگا که

ده بېنى و له بهر ده ميده راده كشييت و له سهر پيښتاني قهدهر و پيښتاني زيان و قازانج
 نارام ده گريت، پي له جهسته دلت دهنيت نهك له تهنى لاشته، تو له شويى خوتى
 و ناجولييت وهك نهوهى بيهوش كرايت، وهك نهوهى جهسته يه كي بى روح بيت، شم
 كاره پيوستى به وهستانى كي پر له سوكنايى بى جوولهيه، پيوستى به خاموشييه كه
 به بى ياد كردنى بزر بوونت له لايه خه لكويه وه، به بى ناماده بوون له گه لايان له پرووى دل و
 نهيتى و ناوه وه و مانا وه، زورتان بو وه سف ده كم و نيوه به كارينا هيتن، زور دريژه
 پي ده دم و والاي ده كم و ليكده نهوهى بو ده كم به لام نيوه تينا گهن، زورتان پي
 ده به خشم و نيوه وه رينا گرن، زور ناموزگاريتان ده كم و نيوه ناموزگارى وه رنا گرن،
 چنده دلى نيوه رهق و نه زانه به خدا (عزوجل)، گهر خوداتان بناسيبايه و باوه رتان به
 ليقاي نهو ببوايه و يادى مردن و نهوهى له دواى مردنه بكردبايه بهم جوړه نه ده بوون،
 باشه نيوه مردنى باوكان و دايكان و كه سوكارى خوتان نه بينيوه؟ ثايا مردنى
 مه ليكه كاني خوتان نه بينيوه؟ باشه بو ناموزگاريان له وانه وه وه رنا گرن و نه فسي خوتان
 ده مكوت ناكهن له داواى دنيا و خوشه ويستى مانه وه له دنيا دا؟ باشه بو دلتان
 ناگوړن و به دلتكى تر شالوگوړى ناكهن و دروستكراوى له ناودا ده رنا كهن؟
 خدا (عزوجل) ده فرموي: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الرعد: ١١)
 قسه ده كهن و كار نه نجام نادهن، زور كار نه نجام ده دن و نيخلاصيان تيدا نيه،
 خه لكانيكى ژير مهنه بن و له خزمه تى خودا (عزوجل) بيته ده بى مه كهن، دانيپيادا
 ده نين و پشتگري بو ده ده برن و پاشان لى ده كوله وه، ملكه چانه بو لاي نهو
 ده گهرينه وه و پاشان بيباوه ر ده بن، نه مهى نيوهى تيدا به له دوايوژدا سوود يكتان پي
 ناگه يه نيت، نيوه به شتيكه وه سهرقال بوون كه تيا ده چيت و شتيكتان له ده سچووه كه
 تيانا چيت، خوتان به كوكردنه وهى مال و سامان و ژن و مندا له وه سهرقال مه كهن،
 چونكه بهم نزيكانه له هه مو نه وانه جيا ده بنه وه، سهرقال مه بن به داوا كردنى دنيا و
 پشته ست به دروستكراو، چونكه نه وانه له لاي خدا سوود يكتان پي ناگه يه دن، دلت به
 هاره لدانان پيس بووه و گومانته له خدا بو دروستبووه و تزمه تبارى ده كهى و له
 هه مو حال و باريكدا به ره له ستى ده كهى، كاتيك خدا نه وهى له تو بىنى رق و

خه شمی خوی به سهر تۆدا داباراند و رقلیبسونی تۆی خسته نار دلی بهنده صالحه کانییه وه.

یه کیتک له صالحان (رهحمهتی خودای لسی بیت) ههرکات له ماله وه دهرده چوو چاوه کانی خوی دهبهست و کورپه کهی پهلی ده کیتشا، لهوبارهیه وه پرسیاری لیکرا، وتی: تا بیتاوه پیتک به خودا (عزوجل) نه بینم، له یه کیتک له رۆژه کاندای له ماله کهی به بی چاویهستن هاته دهره وه کهسیکی بینی و بوورایه وه، چهنده غیرهتی بۆ خودا توند و مهزن بووه! چۆن کهسیکی تر دهبهستی و هاوهلی بۆ بریار دهدهی؟! چۆن نیعمهتی خودا دهخوی و بیتاوه پیری پی ده کهی؟! ئیوه ههست به مه ناکهن و له گهڵ بیتاوه پیراندا دهخۆن و له گهڵیان داده نیشن، چونکه له دلی ئیوه دا ئیمان و غیرهت بۆ حق (عزوجل) بوونیان نییه.

تهویه بکهن و بگهڕهینه وه و داوای لیخۆشبوون بکهن و حدیا و شهرمتان هه بیت له خودا، پۆشاکێ پیسی بیته ده بی فریڤه و خۆتان له بهرده می روت بکه نه وه، له حرامی دنیا و شوبهه کانی دنیا خۆتان به دوور بگرن، پاشان له دهستبردن بۆ مویاح به ههز و ناره زووه وه خۆتان به دوور بگرن، چونکه دهستبردنتان به ههز و ناره زووه وه له حق (عزوجل) بیتاگاتان ده کات، پیغه مبه ر (ﷺ) فرمویه تی:

((دنیا به ندیخانه ی باوه پداره))^۱.

چۆن دیل له به ندیخانه دا دلخۆش ده بیت؟! دلخۆش نابیت، به لām کرانه وه و خۆشییه کهی له روخساریدایه و دلته نگییه کهی له دلیدا، کرانه وه و خۆشییه کهی له ناشکرا و روواله تیدایه، به لām نافهت-له ناوه وه و ته نهایی و مانایدا- پارچه پارچه ی کردوو، برینه کانی له ژیر پۆشاکه کهیه وه پینچراون، به کراسی بزه و خهنده ی روخساری برینه کانی داده پۆشینت، بۆ نه وه مه بهسته پهروه ردگاری (عزوجل) لای فریشته کان شانازی پیوه ده کهن، به په نهی هه ریه ک له وانه ناماژه ی بۆ ده کریت، کهسینکی نازایه له ده ولت و نهیینی دینی خودا (عزوجل)، به رده وام له گهڵ خودا نارام ده گرن و تالای

^۱ صحیح، رواه مسلم وزاده "وجه الکافر".

قەدەرەكانى دەنۇش تا خودا ئەوانى خۆش دەۋىت، خودا (عزوجل) دە فەرمانىت: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ آل عمران: ۱۴۶

بەھۇى خۆشەۋىستى خۆيەۋە بۆ تۆ روۋبەروۋى بەلا و ناخۆشيت دەكاتەۋە، ھەركات فەرمانەكانى جىبەجى دەكەى و خۆت لە نەھىلىكراۋەكانى بەدوور دەگريت خۆشەۋىستىت بۆ زياد دەكات، ھەركات لەسەر بەلاكانى ئارام دەگريت زياتر لە ئەو (سبحانە وتعالى) نزيك دەبيىەۋە.

لە يەكەنك لە خودا ئاسانەۋە (رەھمەتى خوداى لى بىت) فەرمانى: خودا نايەۋىت خۆشەۋىستەكەى خۆى ئازار بدات، بەلكو تاقىدەكاتەۋە و فېرى ئارامگرتنى دەكات، پىغەمبەر (ﷺ) دەيغەرموۋ: ((وہك ئەۋەى دۇنيا ھەر نەبوۋىت، وەك ئەۋەى دۋارۆژ بەھەمىشەبى بەردەۋام بوۋىت))^۱.

ئەى ئەۋانەى داۋاى دۇنيا دەكەن، ئەى ئەۋانەى دۇنياتان خۆش دەۋىت ۋەرنە پىشەۋە بۆ لای من تا نەنگىيەكانى دۇنياتان پى بناسىنم و رىنموونىتان بىكەم بۆ سەر رىنگەى حق (عزوجل) و بەۋانەتان بگەيەنم تەنھا روۋى پاكى خوداىيان دەۋىت، ئىۋە لەسەر ھەۋەسبازىن، گۆى لەۋە بگرن بە ئىۋەى دەلىم و كارى پى بىكەن و ئىخلاستان لە كارکردندا ھەبىت، گەر ئەۋەتان زانى من دەيلىم و لەسەر كردار مردن دەگەنە پلە بەرزەكانى پاداشت، لەۋىۋە تەماشای ئىترە دەكەن و راستىتى قسەكانى من دەيىنن، ئەۋكات دوعام بۆ دەكەن و سەلامم بۆ رەۋانە دەكەن و راستىتى ئەۋەى ئامازەى پى دەكەم بۆ ئىۋە رۆشن دەبىتەۋە.

خەلىكىنە، لە دلى خۆتاندا تۆمەتبار كردنى من ۋازلىبەيتنن، من گالتەكار و داخۋازىكارى دۇنيا نىم، بەلكو حق دەلىم و ئامازە بۆ حق دەكەم، لە ھەموو تەمەندا بەردەۋام گومانى باشم بە صالحان بردوۋە و خزمەتبان دەكەم و ئەۋەش سوۋدىكى زۆرم پىدەگەيەنيت، لەسەر ئامۆزگارى و قسەكامم بۆ ئىۋە پاداشت لە ئىۋە ناۋىت، نرخی قسەكانى من بىرىتيە لە كارکردن بە قسەكان، ئەۋەش قسانىكە بۆ

^۱ ورد في "الزهد الكبير" للسيوطي.

تهنهایی و ئیخلاص که موینهیه، دوو پرووی کاتیك کۆتایی پیدیت ههول و فیل و هویه کان کۆتاییان پی بیت، ئیمان و یه قین بیینیت نهك نهفس و ئاره زوو، بۆ باوه پدار خه رج بکات نهك بۆ کهسی دوو پروو.

خه لکینه، ئاره زووبازی و هیوا و خۆزگهی پووج وازلیبھینن و به یادی خوداوه سه رقāl بن، شتیك بلین سوودتان پی بگه یه نیئت و لهو شتانه بیدهنگ بن زیانتان پی ده گه یه نیئت، گهر ویستت قسه بکه ی بیر لهو قسه یه بکه ره وه که ده یلیت و نییتی چاکی تیدا به ده سته یه پاشان قسه بکه، بۆ ئه و مه به سته و تراوه: زمانی کهسی نه زان له پیش دلّیه وه یه، به لام زمانی کهسی ژیرمه ند له دوا ی دلّیه وه یه، تۆ لال و بی قسه به، گهر خودا (عزوجل) قسه کردنی له تۆ ویست ده ته ییته قسه، گهر بۆ کاریك تۆ ویست ئاماده ت ده کات، هاوه لی کردنی خودا بیده نگبوونی ته وای ده ویت، کاتیك بیده نگبوون تیر و ته وای بوو- گهر بیه ویت- قسه کردن له ئه وه وه رووت لی ده کات، یان بیده نگبوونه که ت درێژه ده کیشت تا گه یشتن به دوا پۆژ، ئه مه مانای فەرمووده که ی پیغه مبه ره (ﷺ) که ده فەرمویت: ((هه ر کهس خودا بناسیت زمانی کۆل ده بیت))^۱.

زمانی ئاشکرا و په نهانی کۆل ده بیت له به ره هه لستی کردنی بریاره کانی خودا لهو شتانه ی رووی لی ده کهن، که سیکی ته با ده بیت و هیچ به ره به کانییه ک ناکات، هه ردوو چاوی دلّی خۆی له سه رنجدان بۆ که سان و شتانی تر جگه له خودا داده خات و کویر ده کات، نه یینی خۆی پارچه پارچه ده کات و کاروباره کانی ده سپرینه وه و مال و سامانه که ی دابهش ده کات و له بوونی خۆی و دنیا و دوا پۆژ دیته ده ره وه و ناو و وینه و روواله تی نامییت.

﴿ثُمَّ إِذْ أَسَاءَ أَنْفَرُهُ﴾ عس: ۲۲

له دوا ی بزربوون و نبوون بوونی پی ده به خشیته وه، دروست کردنیکی تر (سه ره لدانیکی تر) پی ده به خشیته وه، به دهستی فه نا فه نای ده کات، پاشان به

^۱ ذكره الغزالي في "الإحياء" بلفظ "من اتقى ربه".

دهستی به قای (مانه وه) به قای پیّ ده به خشیت وه بو نه وهی داوای لیکای خودا بکات،
پاشان به قایه کی تری پیّ ده به خشیت بو نه وهی بانگی مردوومان بکات له هه ژاریه وه
بو ده وه مهندي، ده وه مهندي نه وه که سهیه به خودا وه (سبحانه و تعالی) ده وه مهندي و
په یوه سه به نه وه وه، هه ژاریش بریتییه له دوری له خودا (عزوجل) و بیتنیاز یوون له
خودا به شته کانی تره وه، ده وه مهندي نه وه که سهیه دلی نزیکی له خودا وه
به ده سه تهینه وه، هه ژاریش نه وه که سهیه نه وهی به ده سه تهینه وه، هه که سه نه وه
ده وه مهندي ده ویت با دنیا و دواړوژ و نه وهی له دوانه دا دانراوه و هه رچی شته
جگه له خودا وازلیته ییت، شته کان یه که به یه که له دل ده ریکات، به و که مه دنیا که
له لای نیویه خوتان دیل و یه خسر مه که نه، نه وه که مه له دنیای پیته خشون بو
نه وهی بیکه نه به تویشوویه که تا کو له سه فخر به ره و خودا له گه ل خوتان به کار به یتن و
سوودی لی ببینن، خودا نیعمه تی به نیوه به خشیه بو نه وهی بو لای خودا میوانداری
پی بکه نه و به و مال و سامانه بو لای نه وه (سبحانه و تعالی) ریتنموونی بکه نه، خودا
زانستی به نیوه به خشیه تا کو کاری پی بکه نه و به نووره که یه هیدایه ت وهریگرن.
خودایه دلمان بو لای خوت هیدایه ت به.

﴿رَبَّنَا مَا آتَيْنَاكَ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (٢٠١)

البقرة: ٢٠١

سه ریچی له نه فس

به یانی روژی یه کشه مه له "الرباط" ۲۱/ره جەب/ ۵۴۵ هه رمووی:

ئه ی گه نچ، گهر سه رفرازیت دهوی-بو ته بایی له گه له په روه رد گارت (عزوجل)- سه ریچی له نه فسی خۆت بکه، له گوێپرایه لی خودادا له گه له نه فست ته با به و له یاخیوون له خودا سه ریچی لی بکه، نه فست په رده یه که بو ناسینی دروستکراو، دروستکراویش په رده یه که بو ناسینی دروستکهر (سبحانه و تعالی)، تا له گه له نه فسی خۆت بیت دروستکراو نانسیت، تا له گه له خه لکی بیت حه ق (عزوجل) نانسیت، تا له گه له دنیا بیت دواړوژ نانسیت، تا له گه له دواړوژ بیت په روه رد گاری دواړوژ نانسیت، خاوه ن مو لک و به مو لککراو کۆنابنه وه، وه ک چۆن دنیا و دواړوژ کۆنابنه وه، هه ر به و جوړه دروستکهر و دروستکراو کۆنابنه وه، نه مه هه ویر و سروشتی نه فسی فه رمانکهر به خراپه یه، له گه لی تی بکو شه تا فه رمان به وه ده کات دل فه رمانی پی ده کات، له هه موو حال و باریکدا دژ به نه و بکو شه و به م ئایه ته پێوژه به لگه و بیانوو بو نه فست مه هی نه وه:

﴿قَالَمَهَا جُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝۸﴾ الشمس: ۸.

به تیکۆشان بیتوینه وه، چونکه گهر توایه وه و فه نا بوو ئارامی و دلنایی رووی لی ده کات و لا به لای دلدا ده کاته وه، پاشان دل لابه لای نه یئیدا ده کاته وه، نه و جا نه یئینی لا به لای حه قدا (عزوجل) ده کاته وه و ئارامی و سوکنایی و دلنایی لای نه و ده یئت، خوا رده نه وه و هه لگۆزینی هه مووان له و جینگه دایه، کاتی تیک تانه وه ت بو نه فست تیر و

^۱ (وانه بیانوو به یئیتمه وه و بلیت: خه را په (فجوری) له نه فسا داناوه و ناتوانم خراپه نه که م).

تەواو بوو لەپرووی دڵەوه بانگكەریك بانگ دەكات و دەفەرمویت: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾

إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ النساء: ٢٩

نەم گوتارە لە حەقەوه (عزوجل) کاتێک دیت نەفس پاکبوو بێتەوه لە چلک و چەپەلی و توایتەوه و لە شەڕ پالڤتە بوو بێت و دڵ بە یادی خودا (عزوجل) و گوێزایەلی کردن لە خودا بوژابیتەوه (قەنەو بوو بێت)، گەر نەمە ی بۆ بە دەست نەهات نەوا هیوای نەوهی نییە بەو چلکنی و چەپەلی و شەڕەوه لە خودا نزیک بێتەوه، چۆن نزیکێکی لە مەلیکەوه بە دەست دەهێنیت لە کاتێکدا لە پیسی و لیخنی پاک نەبووەتەوه؟! هیوا و ناواتی نەفس کورتبکەرەوه گوێزایەلیت لی دەكات لەوهی داوای لی دەکە ی، بە نامۆزگارییەکی پیڤەمبەر (ﷺ) نەفست نامۆزگاری بکە کە دەفەرمویت: ((گەر رۆژت لیبوویەوه قسە لە گەل نەفسی خۆت مەکە بۆ نێواره^١، گەر نێوارهت بەسەردا هات قسە لە گەل نەفسی خۆت مەکە بۆ بەیانی^٢، چونکە تۆ نازایت سبەینی ناوت چییە))^٣.

تۆ بۆ نەفسی خۆت لە کەسانی تر بە بەزەییتری کەچی رووبەرووی تیاچوونت کردووەتەوه، نێتر چۆن کەسانی تر بەزەییان بە نەفسی تۆدا دیتەوه و پارێزگاری لی دەکەن؟! هێزی زۆری هیوا و ناوات و هەلپەت نەفسی تۆیان رووبەرووی تیاچوون کردووە. هەوڵدە و بکۆشە بۆ کورتکردنەوهی هیوا و ناوات و کەمکردنەوهی هەلپە بۆ دنیا. بەدی مردن بکە و چاودیری خودایست هەبیت و بە هەناسە ی صادقان و وشە کێبان و یادی پالڤتە لە لیلی و لیخنی لە شەو و رۆژدا تێماری نەفسی خۆت بکە، پیتی بلی نەوهی بە دەستتەنێواره لە کرداری چاکە بۆ خۆتە و نەوهی نەجامتداوه لە کرداری خراپە نەسر خۆتە. هیچ کەسێک کار لە گەل تۆدا ناکات و شتێک لە کاری خۆی بە تۆ نابەخشیت. بۆیە هەردەهێت کاربکەیت و تێیکۆشیت، دۆستە کەت نەو کەسە ی رێگرت لی دەكات لە کرداری خراپە، دۆزمنە کەت نەو کەسە یە فریوت

^١ (واتە یۆ نە سێوا، مەکەرەوه)

^٢ (واتە یۆ نە بەیانی مەکەرەوه)

^٣ رۆاه الحەزازی وهو من قول ابن عمر لا قول النبي ﷺ، وۆ یۆدی قولی: تۆتە لا تەری ما یحکک عدا

دهدات و دانت بو رۆده کات، من تو ده بینم له لای دروستکراوی نهک له لای دروستکهر (عزوجل)، مافی نهفس و خه لکی ده دهی، به لام مافی خودا (عزوجل) پیشیل ده کهی، شوکری کهسانی تر ده کهی بو نیعمه ته کانی خودا، کئ ئهم هه موو نیعمه تهی به تو به خشیوه جگه له خودا تا به چیت شوکری کهسانی تر بکهی و بیانپه رستی؟ گهر ده زانی ئهو (سبحانه و تعالی) توی دروستکردوه کوا عیبادت کردنی له جیبه جی کردنی فرمانه کان و دهستکیشانوه له نه هییه کانی و ئارامگرتن له سه ر به لا و ناخوشیه کانی؟ دژ به نه فسی خۆت تیکۆشان بکه تا ریگهی هیدایهت ده گریته بهر، خودا (عزوجل) ده فهرمویت:

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ العنکبوت: ٦٩،

ههروه ها ده فهرمویت:

﴿إِنْ نَصْرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾ محمد: ٧

پهت بو نه فست شل مه که و خۆراکی ده رخوارد مه ده سه رفرازی به ده ست ده هیئیت، به پروویه وه پیمه که نه، پرسپاری وشه به وشه ی لی بکه گهر هه زار وشه ش بیته تا پالته ده بیته و ئارامی و دلنیایی رووی لی ده کات و گهر دنکه چ ده بیته، گهر هه ز و چیژی لی داواکردی دوا بیخه و پشتگویتی بخه و پیی بللی له به هه شتدا، له سه ر نویشینی تالاو دامه زراو و خۆراگری بکه تا به خشی بو دیت، گهر خۆراگری و ئارامیت پی به خشی و نه ویش ئارامی گرت خودا (عزوجل) له گه لی ده بیته، چونکه فهرموویه تی:

﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ الأنفال: ٤٦

هیچ قسه یه کی لی قبول مه که، چونکه نهو ته نها فرمان به خراپه ده کات، گهر وه لامتدایه وه سه رپنجی لی بکه، چونکه له سه رپنجیکردن لیتی چاکوون و هاتنه راسته ی نهوی تیدایه، نهی نهو که سه ی بانگه شه ی خودا ویستی ده کهی، که چی له گه ل نه فسی خۆت وه ستاوی، تو له بانگه شه که دا درۆ ده کهی، نهفس و حهق (سبحانه و تعالی) کۆنا به وه، دنیا و دوا پۆژ کۆنا به وه، هه رکهس له گه ل نه فسی خۆی بوه ستیت

دەستى لە گەمەنە (عزوجل) لە دەستدەچیت، ھەر کەس لە گەمەنە دۇنيا بوەستیت
دەستى لە گەمەنە دواپۆژ لە دەستدەچیت، پێغەمبەر (ﷺ) دەفەر مۆیت:

رەھەر کەس دۇنياکەمى خۆى خوشبۆیت زیان بە دواپۆژى دەگەيەنیت، ھەر کەس
دواپۆژى خوشبۆیت زیان بە دۇنياکەمى دەگەيەنیت))^۱.

ئارامبەر، چونکە گەر ئارامگرتنە کەت تێر و تەواو بوو رازیبوونە کەت تێر و تەواو
دەیت، ئەمە کات فەنا رووت لى دەکات و ھەموو شتێک بۆ تۆ چاک و پاک دەیت،
ھەموو بۆ تۆ دەیت بە شوکر، دووری دەیت بە نزیکى، ھاوئەلەدانان دەگۆریت بۆ
یەکتە پەرسى و زیان و قازانچ لە دروستکراو و نایى، دژ نایى، بەلکو دەرگاگان و
ئاراستەکان یەکتە گەرن و تەنھا یەکتە ئاراستە دەبینى، ھالەتێکە زۆرینەى خەلکى
تێنە گەم، بەلکو ئەو بۆ دانەدانە یەکتە لە خەلکى، لە ھەر ھەزار ھەزار کەسێک
دانە یەکتە تە کۆتایى تەمەن یەکتە.

ئەمى گەنج، تێبکۆشە لەو مەقامدا و لەبەر دەستى خودادا (عزوجل) بمریت، ھەولبە
نەفت بمریتى بەر لە دەرچوونى رۆح لە جەستە، بە ئارامگرتن و سەرپێچى لى
بمریت، چونکە بەم نزیکانە سەرئەنجامێکى باش لەو کارەو بە دەست دەیت،
ئارامگرتنە کەت کۆتایى پى دیت، بەلام پاداشتى خودا کۆتایى پى نایەت، من ئارام
گرت و بێنیم سەرئەنجامى ئارامگرتن چاک و پەسەندە، مردم و زیندووی کردمەو و
پاشان مەردمى، بزبوم و پاشان بوونى پى بەخشیمەو لە بزبوونە کەم، لە گەمەنە
تێچووم و ئەگەمى بووم بە خاوەنى مۆلەك، دژ بە نەفسم کۆشام لە وازەیتان لە
ھەبێاردن و وێستە تا ئەو بۆ بە دەستەت، بۆیە قەدەر دەستى دەگرتم و رێنموونى
دەکردم و مەنەتى خودایى سەری دەخستم، کردار دەبزوونم و غیرەت دەیاراستم، وێست
گوتم بەمى پى دەبەخشیم و بربارى پێشینەى خودا پێشیدەخستم و ئەو (سەحانە و تەعالى)
بەرزى دەکردمەو.

^۱ رەھەر کەس دۇنياکەمى خۆى خوشبۆیت زیان بە دواپۆژى دەگەيەنیت، ھەر کەس
دواپۆژى خوشبۆیت زیان بە دۇنياکەمى دەگەيەنیت))

هاوار به حالت، له من راده كې له كاتيځدا من گهرمت ده كه موه و پاريزگاري له گهشي و گهرمي تو ده كه م، جيگه ي تو له لاي منه نه گينا تو تياچوويت، نه ي بچووكي نه زان، يه كه مجار حه جي لاي من بكه پاشان حه جي مالي خودا، من ده روازه ي كه عبه م، وهره با فيرت بكم چوڼ حه ج ده كې، وهره با گوتاريكت فير بكم له گه ل په روه ردگاري كه عبه گفتوگوي پي بكم، له داهاتوودا ده بينن كاتيځ ته پ و تو ز ره ويه وه، له لام دانیشن نه ي سياسي تكاران، هانام بو بهينن، چونكه من له خوداوه (عزوجل) هيژيكم پيدراوه، خودا ناسان به وه فرمانتان پي ده كهن من فرمانم پي كروون و نه هيتان له و شتانه لي ده كهن من نه هيم لي كروون، نه وان ناموژگاري نيويهان راده سترکراوه، نه وانيش له وه دا نه مانه ت ده گيه نن، له خانه ي حيكه متدا كاريكهن تا ده گه نه خانه ي قودره ت، دونيا حيكه مته و دواړوژ قودره ته، حيكه مت ناتاجه به كه ره سته و نامراز و هوكار، به لام قودره ت ناتاج نييه به وانه، خودا (عزوجل) بويه نه وه ي به و جوړه كرووه بو نه وه ي خانه ي قودره ت له خانه ي حيكه مت جيا بكا ته وه، دواړوژ سهره له دان (تكوين) ي¹ تيډايه به بي هو، نه ندامه كانتان پي دي نه گو و شايه تيتان لي ده دن به وه ي نه نجامتاندواوه له ياخي بوون له حه ق (عزوجل)، روژي دوايي په رده كان لاده درين و بتانه وي و نه تانه وي شاراوه كان دهرده كه ون، دروستكراو به دليكي سارده وه ده چي ته ناو ناگره وه به هو ي نه نجامداني نه وه ي بووه ته به لگه له سهرې، نووسراوه كاني خو تان- به زماني بير كړنه وه لييان- بخويننه وه، پاشان له خراپه كان ته ويه بكه ن و له سهر چا كه كان شو كړي خودا بكه ن، نووسراوه كاني گونا ه كه م بكه نه وه و به ته ويه كړدن ديږه كاني بسپړنه وه.

نه ي گه نج، له سهر ده ستي من ته وبه ت كړد و هاوه ليت كړدم گهر نه وه ي من به تو ي ده لي م قبول نه كې چ سوو ديځ به تو ده گيه ني ت؟ حه زي روواله ت هيه به بي مانا، هه ركس ده يه وي هاوه لي م بكا ت ده بيت نه وه ي ده لي م قبولي بكا ت و كاري پي بكا ت، روو له كوي ده كه م روو له و شوينه بكا ت، نه گينا با هاوه لي م نه كا ت، چونكه

¹ (واته به شينك له و كړداره ي خودا كه به شينك ده فرمانيت به و ده بيت (كن فيكون) به نه هلي به هشت ده به خشري ت).

زيانکردنى زۆرتر دەييت له قازانچ، من سفره‌ى راخراوم كهس هيچم لى ناخوات،
 ده‌رگايه‌كى كراوم كهس ليه‌وه ناچيته ژووره‌وه، نازانم چى له‌گه‌ل ئيه‌وه بكه‌م، چه‌نده
 قسه بۆ ئيه‌وه ده‌كه‌م و ئيه‌وه گويم بۆ ناگرن، من بۆ ئيه‌وه ده‌وييت نه‌ك بۆ خۆم، من
 ليتان ناترسم و رجام له‌لاى ئيه‌وه نيه‌يه، جياوازى ناكه‌م له‌ نيتوان ويرانه و ناوه‌دانيدا، له
 نيتوان زيندوو و مردوودا، له‌ نيتوان ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژاردا، له‌ نيتوان مه‌ليك و
 ره‌عيبه‌تدا، كاره‌كه‌ى من به‌ ده‌ستى كه‌سيكى تره جيا له‌ ئيه‌وه، كاتيىك خۆشه‌ويستى
 دونيام له‌ دلم ده‌ركرد نه‌وه‌م بۆ هاته راسته، چۆن يه‌كتاپه‌رستيت بۆ ديتسه راسته له
 كاتيىكدا خۆشه‌ويستى دونيا له‌ دلى تۆدايه، گويت له‌ فەرمووده‌كه‌ى پيغه‌مبه‌ر(ﷺ)
 بروه كه ده‌فرموييت:

((خۆشه‌ويستى دونيا سه‌رى هه‌موو خراپه‌يه‌كه‌يه))^١.

له‌به‌رئوه‌ى له‌ سه‌ره‌تاداي و شانت له‌سه‌ر كه‌سيكى تر داداوه و قوتابى و ساليكى
 خۆشه‌ويستى دونيا بۆ تۆ سه‌رى هه‌موو خراپه‌يه‌كه‌، كاتيىك نه‌يتنى دلت گه‌يشته مه‌نزله و
 نزىكى خوداي به‌ده‌سته‌يتنا به‌شى خۆت له‌ دونيا لا شيرين ده‌كات و به‌شى كه‌سانى توت
 لا قيتزه‌ون ده‌كات، به‌شه‌كانى خۆت لا خۆشه‌ويست ده‌كات بۆ ئوه‌ى وه‌ريانبه‌گريت وه‌ك
 نه‌جامدانى زانستى پيشينه‌ى خودا له‌ تۆدا، بۆيه پيى رازى ده‌ييت و لا ناكه‌يه‌وه به‌ لاى
 شتاني تردا، و دليشت له‌به‌رده‌ستى خودادا راسته‌ييتوه و له‌ دونيادا هاتووچۆ ده‌كات
 وه‌ك هاتووچۆكردنى نه‌هلى به‌هه‌شت له‌ به‌هه‌شتدا، هه‌موو ئوه‌ى به‌سه‌ر تۆدا جارى
 ده‌ييت له‌ لاى هه‌قه‌وه‌(عزوجل) بۆ تۆ خۆشه‌ويسته، چونكه به‌ ويستى نه‌و خاوه‌ن ويستى
 و به‌ هه‌لبژاردنى نه‌و خاوه‌ن هه‌لبژاردى، له‌گه‌ل قه‌ده‌رى نه‌ودا ده‌سوپييه‌وه و هه‌رچى
 شتى تره جگه له‌ خودا له‌ دلى خۆت ده‌به‌رى، دونيا و دواړۆز له‌ دلت ده‌رده‌كه‌ى، نه‌و
 كات ده‌ستبه‌ردنت بۆ به‌شه‌كان و خۆشه‌ويستى بۆيان به‌ خوداوه ده‌ييت نه‌ك به‌ خۆته‌وه.

كه‌سى دووبه‌روى ريبازى خۆپه‌سه‌ندى سه‌رسام به‌ كاره‌كانى رۆژووى به‌رده‌وام و
 شه‌ونويز ده‌كات و خواردنى ساده ده‌خوات و پۆشاكى زير ده‌پۆشيت، نه‌و له‌ ناوه‌وه و

^١ رواه البخاري في "الشعب" و ابو نعيم في "الحلية".

دوره ودا له تاریکیدایه و له دلموه ههنگاوێك له پهرووردگاری(عزوجل) نزیك
نابیتتهوه، نهو لهوانهیه كه كاردكهه و ماندوووونیان بۆ ده مینیتتهوه:

﴿عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ﴾ الفاشية: ۳،

په نهانی نهو كه سه له لای صادیقان و نهولیا و صالحان و گهیشتهوان به حق(عزوجل)
ناشكرایه، نه مړۆ تایبه تان له بهنده كانی خودا دهیناسنهوه، سبهینیش هموو خهلكی به
چاوی خویان دهیبینن، تایبه تان كاتیك نهو دهیبینن به دل رقیان لییه تی، به لام به
داپوشینی خودا دایده پووشن، به دوو پروویه كه ت شانشانین له گهل خودا ناسان مه كه،
چونكه له گهلایان ده رناچیت، قسه كردن بوونی نییه تا پشتوین نه بریت و نیسلا مه كه ت
تازه نه كه یه وه و تهویه به دل به دهست نه هیئت و له خانه ی سروشت و ناره زوو و بوونی
خۆت و راكیشانی قازانج و لادانی زیان كۆچ نه كهیت، قسه كردن نییه تا له خۆت كۆچ
نه كهیت نه وهش له بهر ده رگا كه دا به وازهینان له نهفس و ناره زوو و سروشتی خۆت، دلت
له تونا وتوونه كه دا به جیبهیتلیت و نهیتیت له جیگه ی نووستن و و له لای مه لیک
به جیبهیتلیت، به په له دهست بۆ بینا كردنی بنچینه و بناغه بیه، كاتیك نه وهت دامه زران
به په له دهست بۆ بهرز كردنه وه ی بینا كه بیه، جهوه هری بنچینه و بناغه بریتیه له
تیگه یشتن له دین، تیگه یشتنی دل نهك تیگه یشتنی زمان، تیگه یشتنی دل له
حق(عزوجل) نزیك ده كاته وه، به لام تیگه یشتنی زمان له خهلك و مه لیکه كانیان
نزیك ده كاته وه، تیگه یشتنی دل له سهروه ی مه جلیسی نزیکی له خودا وه تۆ
داده نیت، بهرزت ده كاته وه و ههنگاوه كانت له پهرووردگاره وه نزیك ده كاته وه.

هاوار به حالت، ته مه نی خۆت به داوای زانسته وه به فپړۆ ده ده ی و كار به
زانسته كه ت ناكه ی، تۆ له سه ر پتی نه زانی وه ستاری، له هه وه سبازیدای و خزمه تی
دوژمنانی حق(عزوجل) ده كه ی و بهوانه وه هاوه ل بۆ خودا داده نیت، نهو(سبحانه
و تعالی) له تۆ و له ر كه سه ی كردو ته به هاوه لی خودا بینیا زه، هاوه لت لی قبول
ناكات، تۆ نه وهت زانیوه كه بهنده یه کی و رهشوی شته كانی تۆ له دهستی نه ودا یه،
گه ر سهر فزازیت ده ویت رهشوی دلت به دهستی خودا(عزوجل) و نه وه كولی پنی بههسته

بە راستەقىنىمى تەۋەككۈل، لە ئاشكرا و پەنھاندا خىزمەتى بىكە و تۆمەتبارى مەكە،
 چونكى ئەو (سېھانە و ئەللى) تۆمەتبار نىيە، ئەو لە تۆزىياتر بە بەرژەۋەندىيەكانى تۆز
 ناگادارە، ئەو (سېھانە و ئەللى) دەزانىت و تۆ نازانى، ئەبەر دەستى خودادا بىئەنگ و
 خامۇش بە و چاۋەكانت دايجە و سەرت شۇرىكەرەۋە و زىمانت لال بىكە تا مۆلەت لە
 خوداۋە روت لى دەكات بۆ ئەۋەي قە بىكى، ئەۋكات بە خوداۋە قە دەكەي ئەك
 بە خۆتەۋە، ئەۋكات قە كەرنەكەت دەبىت بە دەۋا و دەرمان بۆ نەخۇشىيەكانى دل و
 شىفای نەيتى و پەنھان و نوور و رۇشناسى بۆ ژىرىت.

خودايە دىئەن نوورانى بىكە و رىئەسۋونى بىكە بۆ لاي خۆت و نەيتى و پەنھانمان
 پالغە بىكە و لە خۆتى تىرىك بىكەرەۋە.

﴿رَبَّنَا مَا مِنَّا فِي الْأُولَىٰ حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝﴾

البقرة: ۲۰۱

دو نیا به ندیخانه ی باوه پرداره

ئیواره ی رۆژی سی شهمه له مه دره سه که ی ۲۳/ره جەب/ ۵۴۵ هه فرموی:

باوه پردار له دونیادا نامۆیه، زاهید له دواړوژدا نامۆیه، عاریفیش له هه رچی شته جگه له مه ولا (عزوجل) نامۆیه، باوه پردار له دونیادا به ندىکراوه با رۆزی و مال و شوینیشی هه بیته، خانه واده که ی له مال و سامان و پله و پایه ی نه ودا هاتووچو ده که ن و دلخوشن و به ده وریدا پی ده که ن، به لام نه و له به ندىخانه یه کی ناوه کیدایه، خوشی و کرانه وه ی له روخساریدایه و دلته نگى و په ژاره ی له دلیدایه، دونیای ناسی و به دل ته لاقیدا، یه که مجار یه که ته لاقى خست، چونکه له وه رگه پرانی شته کان ده ترسا، له کاتی که دا نه و به و جوړه بوو دواړوژ ده رگای خو ی کرده وه و روخساری جوانی خو ی ده رخت، بۆیه ته لاقى دووه می دونیای خست، نه وکات دواړوژ رووی لیکرد و ده ستملانی بوو نه ویش ته لاقى سییه می دونیای خست و به هه موو بوونییه وه له گه ل دواړوژ وه ستا، له کاتی که دا نه و له و باره دا بوو رۆشنایی نووری حه ق (عزوجل) ده وشایه وه، بۆیه هه روه که دونیا دواړوژ ته لاقدا، دونیا پی و ت: بۆ ته لاق تدام؟ پی و ت: چونکه جوانترم له تو بینیه وه، دواړوژ پی و ت: بۆ ته لاق تدام؟ پی و ت: چونکه تر وینه و رووداوی، گه ر وا نه بوو پتایه ته لاقم نه ده دای، له و کاته وه مه عریفه ی به په روه ردگاری (عزوجل) هاته راسته و له هه رچی شتی تره نازاد بوو، له دونیا و دواړو نامۆ بوو، له هه رچی شته بزر بوو، له هه رچی شته سراپه وه، بۆیه دونیا له خزمه تیدا راوه ستاوه، ده بینیت خزمه تی خیزانه که ی ده کات، وه ستاوه و چاوه پروانی کاری که به سه ریدا بدریت، به لام خالی له جوانی و زرق و برقه کانی که له لای رۆ له کانی دونیا نایشی ده کات، بۆیه به و جوړه ی لیکراوه تا کو لای به لادا نه کاته وه وه که لا کردنه وه ی

شاژنیک کاتیک که سیکی خوشدهویت هه دیه ی به دهستی پیره ژنان و جاریه ره شپسته کان بۆ رهوانه ده کات، نه وهش بۆ پارێزگاری له دلی نه و و غیرهت له سهر نه و، به هه موو بوونته وه روو له پهروهردگارت بکه، واز له سبهینی بهینه له پال دویندا، لهوانه یه سبهینی بیت و تو مردبیت.

تۆ نه ی دهوله مهنده به فه نابوونت له مال و ساماندا له خودا سه رقال مه به، لهوانه یه سبهینی بیت و تۆ هه ژار بیت، له گه ل شت مه به، به لکو له گه ل دروستکهری شت به که بریتیه له شتیک هه یج شت له نه و ناچیت، داوای ناسووده یی له هه یج که سیکی تر مه که، پیغه مه به (ﷺ) ده فهرمویت: ((ناسووده یی بۆ باوه ردار نییه تا نه گات به لیکای پهروهردگاری)).^۱

گهر نه وه ی له نیوان تۆ و خه لکیدایه و یران بو و نه وه ی له نیوان تۆ و پهروهردگاردایه ناوه دان بوویه وه نه و بۆ تۆی هه لپژاردووه، بۆیه هه لپژاردنی نه وت لا ناپه سه ند نه بیت، هه رکهس له گه ل حه ق (عزوجل) شارام بگرتیت له لوتفی سه رسوپه یتنی نه و ده بینیت، هه رکهس له سهر هه ژاری شارام بگرتیت ده وله مهنده ی رووی لی ده کات، پیغه مه به رایه تی به زۆری له شوانان بووه و ویلایه تیش به زۆری له کۆیله کان و غه ربیان بووه، هه تا به نده بۆی گه رده نکه چ بیت عه یزه ته ی زیاتری پی ده دات، هه تا به نده بۆ نه و ته وازوع بنوینیت به رزی ده کاته وه، نه و (سه حاله و ته الی) "المعز والمذل والرافع والواضع والموفق والمسهل-عه یزه ته به خش و زه لیکه ر و به رزکه ره وه و نه زمکه ر و ته وفیقه ده ر و ناسانه ر"، گهر نه و نه بوایه ئه یحه نه مانده ناسی، نه ی نه وانه ی به کاره کانی خۆتان سه رسامه ن، چه نده ئه یه نه زانه! گهر کۆمه کی و یارمه تی خودا نه بوایه نه نوێژتان ده کرد و نه پۆژو و نه نارامگرتن، ئه یه له مه قامی شوکردان و ده بی شوکر بکه ن نه ک له مه قامی خزه سه ندی (عجب) دا، زۆرینه ی به نده کان به عیباده ت و کاروکرده وه کانی خۆیان سه رسامه ن، داوای مه دح و سه نا له خه لکی ده که ن، حه زیان له وه یه نه هلی دونیا و نه ربای دونیا روویان لی بکات، هۆی نه وهش وه ستانیانه له گه ل نه فس و شاره زوویندا،

^۱ تقدم نحرجه.

دو نیا مه حبووبه ی نه فسه و دواړو ژبش مه حبووبه ی دل، به لām حق (عزوجل) مه حبووبی نه پنهانه، کاتیک حوکم هله ددریته ناو دلتانموه-له دوا ی دامه زرا نی حوکم حکمت هله ددریته دلتانموه، چونکه حوکم پیښه کی نهو کاره یه، بویه هر کس بانگه شه ی شتیک له وه ی کرد به بی جیبه جی کردنی حوکمه کان نهو که سه دروی کردوه، چونکه هر حه قیقه تیک شهر یعت شاید تی بۆ نه دات بریتیه له زنده قه، به بالی کتاب و سوننه ت بفره بۆ لای حق (عزوجل)، بچو ژوروه بۆ لای خدا و ده ست له ده ستی پیغه مبهردا (ﷺ) بیت، پیغه مبهردا (ﷺ) بکه به وه زیر و ماموستای خوت، لینگه ری ده ستی نهو (ﷺ) جوانت بکات و قر ت شانه بکات و بتبات بۆ لای خدا (عزوجل)، نهو له نیوان رۆحه کاند ا دودره، په روه ردکاری موریدانه، شمیری صالحانه، له نیوانیاندا حال و مه قام دابه شکره، چونکه حق (عزوجل) نهو ی داوه ته ده ستی نهو، نهو ی کردوه به شمیری هه موان، کاتیک پۆشاک له مه لیکه وه بۆ سهر یازه کان دهر وات دابه شکردنی ددریته ده ست نه میره که یان، یه کتاپه رستی عیباده ته و هاوه لدانان به دروستکراو عاده ته، پابه ندی عیباده ت ببه و واز له عاده ت به یته، خوت بگوړه تا خدا بۆت بگوړیت، خدا (عزوجل) ده فهر مویت:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الرعد: ١١)

نه فسی خوت و دروستکراو له دل دهر بکه، دل به به دبه یته رکه ی پر بکه تاکو به دبه اتن روت لی بکات، نه م کاره به رۆژ رۆژ گرتن و به شه نو یژ کردن به ده ست نایه ت، به لکو به پاکیتی دل و بیگه ردی نه پنی.

له یه کیک له خودا ناسانه وه (ره حه تی خودای لی بیت) ده لیت: رۆژ و شه ونویژ سرکه و پاقله ی سر سفره ن، خواردنه که شتیک تره جگه لهو دوانه، نه وه ش بریتیه له صدق، نهو دوانه خوراکی یه که مجارن (شوربای پیش هاتنی خواردن)، پاشان جزینکی تر و ره نگینکی تر له خواردن دیت له دوا ی نهو ره نگانه، پاشان خواردن، پاشان ده ست و دهم شورین، پاشان لیکای خدا (عزوجل)، پاشان پۆشین پۆشاک و پیندانی مولک و نه ماره ت و نوینه رایه تی و راده ستکردنی ولات و قه لا کان، گهر دلی بهنده بۆ

دوای نهم قسانه شیخ عبدالقادر (خودا لینی رازی بیت) فەرمووی:

گوئی به هیچ شتیک مهده و ناو له هیچ شتیک مهنی، هیچ شتیک به خوداوه خمریکت نهکات، دروستکراو له خودا سهرقالت نهکات، بهلام قسهیان له گهل دهکمی بۆ نهوهی ناقل بن و چاکهیان له گهل دهکمی به هه لکردن له گهلان، به فەرمووده کهی پیغه مبه (ﷺ) کارده کهی که ده فەرمویت: ((هه لکردن له گهل خه لکی سه دهقه کردنه))^۱.

له به خششی پهروه دگارت (عزوجل) بهشیان دهدهی، شتیک لهو ریزهی خودا له تۆی ناوه به نهوانی ده به خششی، بهزه بیت پیاياندا دیته وه له گهلان به لوتف ده بیت، نهرمونیان له گهلان مامه له دهکمی، نه خلاقت وه که نه خلاقی حهقی (عزوجل) لیدیت، کرداره کانت له فهرمانی نه وه وه ده بن، مورشید دوو جوړه: مورشیدی حوکم (زانستی شهریه) و مورشیدی زانست (زانستی دل)، مورشیدی له دروستکراو دهرگای نزیککی له خودات (عزوجل) پینیشان ده دات، دوو دهرگا ههر ده بیت لیانه وه به چیه ژووره وه: دهرگای دروستکراو و دهرگای دروستکمر، دهرگای دنیا و دهرگای دواړوژ، به کتیکان به دوای نه ویتریاندا دیت، به که بهار دهرگای دروستکراو و دوو بهار دهرگای دروستکمر، تا دهرگای به کهم نه بریت دهرگای دووهم نابینیت، دلت له دنیا بهینه دهره وه تا به چیه ناو دهرگای دواړوژ وه، خزمهتی مورشیدی حوکم به که تا به تگه به نیت به مورشیدی زانست، له دروستکراو وه ره دهره وه تا دروستکمر (عزوجل) بناسیت، نه مانه پلهی جوړاوجوړن، پله له دوای پله، نهو دوانه دژ به به کترن و کوژانه وه، نهم شتانه دژ به به کترن و هه ولی کوژکردنه و هیان مه ده، چونکه بهرچنگت ناکه ون، نهو دلت که خانهی خودایه (عزوجل) مه به خشه به کهسانی تر، گهر فریشته کان نه چنه مالیکه وه وینهی تیندا بیت نهی چون حهقی (عزوجل) دیته ناو دلته وه له کاتیکدا نهو هه مو وینه و بتانهی تیدایه، ههرچی شتی تره جگه له خودا بریتیه له بت، نهم خانهیه پاک به که ره وه ناماده بوونی خاوه نه کهی تیندا ده بینیت، شتی هه سوهرهین ده بینیت که پیشت نه تبینیوه.

^۱ رواه ابن حبان فی صحیحه و ابو نعیم فی الخلیة.

خودايه سدرکه وتوومان بکه بو کاریک تو لیمان رازی بیت.

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (٢٠١)

البقرة: ٢٠١

دهستگرتن به گری (قوئف) ی نه پساوهوه

سەرله به یانی له مه دره سه که ی ۲۶ / ره جه ب / ۵۴۵ هه فرمووی:

له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) فرمووی: ((نه فره تلیکراوه، نه فره تلیکراوه، هه رکه س متمانه ی به دروستکراویکی وهك خویه تی))^۱.

زۆرن نهوانه ی چوونه ته ناو ئه م نه فره ته وه، ته نها یه کیك له ژماره یه کی زۆر متمانه ی به خودایه، هه رکه س متمانه ی به خودا بیئت: ﴿فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْمَرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ البقرة: ۲۵۶ هه رکه سیش خۆی به دروستکراویکی هاوشیوه ی خۆی به سستیته وه و متمانه ی دلی خۆی پیبدات نهوا وهك نهو که سه وایه چنگی به ئاودا کرد بیئت کاتیك دهستی ده کاته وه شتیکی تییدا نابینیته وه.

هاوار به حالت، دروستکراو روژیك، دوان، سیان، مانگیگ یان سالیك یان دوو سال پیوستیه کانی تو جیبه جی ده کات، به لام له کو تاییدا لیئت بیزار ده بیئت، هاوه لی حق بکه و پیوستیه کانت لای نهو دابنی نهو له تو بیزار نابیی و له پیوستیه کانی دنیا و دواپوژت شه که ت و ماندوو نابیی، که سی یه کتا په رست له پای هیزی یه که ته په رستیه که ی باوک و دایک و خانه واده و دوست و دوژمن و مال و پله و پایه ی بۆ نامینیته وه، به گشتی سوکنایی بۆ لای هیچ شتیکی نییه، ته نها په یوه ستبوونی به ده روزه ی حق و منه تباری حقه وه (عزوجل) بۆ ده مینیته وه، نه ی نهو که سه ی متمانه ی دلی خۆت داوه به دینار و دره مه کانی ناو ده ست به م نزیکانه له ده ست

^۱ لم احمد له اصلا.

دینه دهرهوه و تیا دهچن وهك سزايهك بۆ تۆ، پيشتر له دهستی كهسانی تردا بوون ر
 له دهستیان دهرهینران و رادهستی تۆ کران بۆ شهوی کۆمهکیان لێ وهریگریست بۆ
 گوێرایه لێ کردنی معمولای خۆت، بهلام تۆ شهو دوانهت کرد به بتي خۆت، شهی نهمان
 زانست تهنها بۆ رووی پاکی خودا فیریه و کاری پێ بکه، چونکه زانست نه دهیت
 دادهات، زانست ژيانه و نهمانی مردنه، راستگو شهو کهسهیه گهر له فیریوونی زانسته
 گشتیه که تهواو بوو دهچته ناو زانستی تایبهت شهو، زانستی دل و نهیینی، گهر له
 زانسته دا دامهزرا و بههیز بوو دهیت به دهسهلاتی نایینی خودا (عزوجل)، فهرمان
 دهکات و رینگری دهکات، ده بهخشیت و دهگریته شهو، شهمش به مۆلهتی شهو کهسهی
 دهسهلاتی به شهو بهخشیوه، دهیت به دهسهلاتدار له ناو دروستکراواندا و به فهرمانی
 خودا فهرمان دهکات و به نهی شهو نهی دهکات، به فهرمانی شهو لییان وهردهگریست
 و به فهرمانی شهو پتیان ده بهخشیت، نهوکات به حوکم (به فهرمانی شریعت) له گم
 نهوان دهیت و به زانست (زانستی دل) له گم خودا دهیت، حوکم دهرگاوانه نه
 دهرگامدا، زانستیش له ناو خانووه کهدایه، حوکم گشتیه و زانست تایبهت شه، عاریف
 نه بهردوم دهرگای حهقدا (عزوجل) راوهستاه و زانستی ناسین و ناگاهی پهیدا کردوه
 به سهر کۆمه لیک شتدا که پيشتر ناگاهی لێ نه بووه، به بهخشین فهرمانی پێ دهکریست
 و ده بهخشیت، به گرتنه شهو فهرمانی پندهکریست و دهگریته شهو، به خواردن فهرمانی پێ
 دهکریست و دهخوات، به بهرینتی فهرمانی پێ دهکریست و خۆی و نهوان برسی دهکات،
 فهرمانی پێ دهکریست به رووکردنه کهسینک و پشته لکردن له کهسینکی تر، فهرمانی
 پێ دهکریست به وهرگرتن له کهسینک و وهرنهگرتن له کهسینکی تر، سهرکهوتوو شهو
 کهسهیه خودا سهرکهوتوو دهکات، و رسوا و شهرمهزار شهو کهسهیه خودا (عزوجل)
 رسوا و شهرمهزاری دهکات، خودا ناسان بۆ شهو دین بۆ لانتان نهك بۆ پینویستییه کانی
 خویان، هیچ پینویستییه کیان له لای دروستکراوینک نییه، له پست و داوی خه لکی
 قوتاریان بووه، و له کوشک و ته لاری نهوان بهرز بوونه شهو و بهزمییان به حاتیاندا
 دیتنه شهو، نهوان له دوپا و دوا و ژدا مهرنای حهق (عزوجل)، شهوی له شهو وهریده گرن
 بۆ خۆتانه نهك بۆ نهوان، کاریان نامۆزگاری کردنی خه لکی و بهردهوامی بوونه له سهری،

چونکه نهو شتهی له خوداوه بیټ بهردهوام و جیگیر دهبیټ، نهو هس له کهسانی ترهوه بیټ بهردهوام و جیگیر نابیټ، خزمهتی زانست و زانایانی کارکمر بکمن و لهسهر نهوه نارام بگرن، گهر یه که مجار لهسهر خزمهتی زانست نارامت گرت نهوا ههردهبیټ نهویش دووه مجار خزمهتت بکات، نارام بگره لهسهر خزمهتکردنت وهک چوڼ نارامتگرت لهسهر خزمهتکردنی، گهر لهسهر خزمهتی زانست نارامت گرت فیهی دل و نووری ناوهوت پی دهدریټ.

خه لکینه، کاروباره کانتان رادهستی حق(عزوجل) بکمن، نهو له نیوه به نیوه زاناتره، چاوه پروانی دهروویهک بن، چونکه له ساتیکهوه بو ساتیکی تر دهروو به پروودا دهکریتهوه، خزمهتی حق(عزوجل) بکمن و له ده رگای نهو بدمن و ده رگاگانی دروستکراو دا بجن، نهو(سبحانه و تعالی) شتیکی سهر سوپه یتنی واتان نیشان ده دات بهیرتان نه هاتیټ.

هاوار به حالت، گهر خودا(عزوجل) بیهیټ لهسهر دهستی دروستکراو سوودت پی بگمیه نیت سوودت پی ده گمیه نیت، نه گهر ویستی لهسهر دهستی نهوان زیانت پی بگمیه نیت نهوا نهو کاره رووده دات، ته نهوا خودایه رامه یتنمر و دل نه ر مکر و دل ره قکر، نهو زیندوو که ره وه و مرینه ره، نهو به خشر و پینه دهره، نهو عیززه تبه خش و زه لیلکه ره، نهو نه خوشکمر و شیفابه خشه، نهو تیرکمر و برسیکه ره، نهو پوخته کمر و رووتکه ره وهیه، نهو چاکه کار و ناموکه ره، نهو یه که مین و دوا هه مین و ناشکرا و په نهانه، هه موو نهوانه بریتین له نهو نهک کهسانی تر، به دل نه م باوه رت هه بیټ و له دهرهوت به جوانی و به باشی مامه لهی دروستکراوه کان بکه، نه مهش بریتیه له کاری صالحانی ته قوادار، له هه موو حال و بار نیکیاندا له خودا ده ترسن و پاریزگاری ده کمن و به رهوشی جوان و بهرز له گهل خه لکی هه لده کمن، به رهوشی کیتاب و سونهت نهوی به دل لیتی تیگه بشتوون که بو خه لکی ده کمن، بهوی له ناو کیتاب و سونهتدایه فرمان به خه لکی ده کمن، گهر قبولیان کرد لهسهر نهو کاره شوکریان دهکات، گهر لیتی هاتنه دهرهوه نهوا دوستایه تی و خوشمویستی له نیتوان نهو و نهواندا نامینیت، بو فرمانی خودا و نهوی خودا له لای خه لک خویان ناشهرین ده کمن، دلت

بکه به مزگهوت له گهل خودا بانگ له که سیکي تر مه که و هاوه لی بو دامه نی،
خودا (عزوجل) ده فرموت: ﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ الجن: ۱۸

گهر پله ی نهم بهنده یه له ئیسلامه وه بو ئیمان و له ئیمانیه وه بو یه قین و له یه قینه وه
بو ناسین و له ناسینه وه بو زانست (زانستی دل) و له زانسته وه بو خو شه ویستی و له
خو شه ویستییه وه بو مه حبویه ت (واته له داواکردنی خوداوه بییت به داواکراوی خودا)
به رزبوویه وه نه وکات گهر بیتاگایی رووی لیکرد وازیلینا هیتن و گهر له بیر یچوو
بیریده خه نه وه، گهر نووست به ناگای ده هیتن، گهر پشتی هه لکرد ده یهیتنه وه، گهر
بیده نگ بوو ده یهیتنه قسه، بویه به رده وام به ناگا و پاک و بیت گهر د و پالفته ده بیت،
چونکه ده فری دلی پاک و بیت گهر د و پالفته بووه و له دهره وه ناوه وه ی ده بینریت،
ناگاهی له پیغه مبه ره که یه وه (ﷺ) به میراتگرتووه، نهو (ﷺ) چاوه کانی ده نووستن،
به لام دلی به ناگا بوو، نهو (ﷺ) له پشته وه ده یینی وه ک چون له پیشه وه ده یینی، ههر
که سینک ناگاهیه که ی به پیتی حالی خویه تی، هیچ که س ناگاته ناگاهی پیغه مبه ره (ﷺ)
و که سیش ناتوانیت له تایبه تمه ندیه کانی نهودا به شدار بیت، به لام نه بدال و نهولیا له
نومه تی پیغه مبه ره (ﷺ) ده که ون به سه ر پاشماوه ی خۆراک و خواردنه وه ی نهودا، دلۆپینک
له ده ریای مه قاصاتی نهو و گهر دیله یه ک له چیا ی که راماتی نهویان پیده به خشریت،
چونکه نهوان له دوای پیغه مبه ره وه ن (ﷺ)، ده ستیان به نایینه که ی نهوه وه گرتووه و
نهو سه رده خه ن و خه لک بو لای نهو (ﷺ) ریتسوونی ده که ن و زانستی نایین و
شه رعه که ی بلاوده که نه وه (صلات و سه لامی خودا له سه ر نهو و هه موو میراتگرانی
هه تا روژی دوایی)، باوه ردار چاوینکی دایه دنیا و دهستی بو برد و داوای کرد و دلی
به وه پر بوو، دنیا ویستی بیکات به بهنده ی خۆی، بویه دنیای ته لا قدا، و پاشان
که وته دارای دوا پۆزه وه، نهویشی بینیه وه و دلی به دوا پۆژ پر بوو، ترسا دوا پۆژ
کۆتوبه ندی بکات و بیخاته به ندیخانه ی خویه وه و له په روه ردار دایه بریت، بویه
نهویشی ته لا قدا و له ته نیشت دویاوه داینا و فره زی دوا پۆژی جیبه جی کرد و
رووی کرده ده رگای حق (عزوجل)، له وی ره شمائی هه لدا و له بهر ده رگا کهیدا پالیدایه وه،
شونیی نایینی نیراهیمی خه لیل (علیه السلام) کهوت، یه که عجار له هه ساره و پاشان

له مانک و نهوجا له خۆر بیتنیاز بسو، پاشان فەرمووی: ﴿لَا أُحِبُّ الْأَمْلَکَ﴾ (٧٦)
 الأنعام: ٧٦ ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلدِّينِ فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَقِيقًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (٧٨) الأنعام: ٧٨ - ٧٩

کاتیک پالډانهوهی له بهر دهرگای خودا (عزوجل) درنځه کتیا له داواکهیدا بهرستی زانی و دهرگای بۆ کردهوه و مۆلهتی دا به دلی بۆ نهوهی بچیتته ژوورهوه، پرسپاری لیکرد دهرسارهی حالئ و نهوهی له گهل دنیا به سه ریها توه - خودا زاناته بهوهی به سه ریها توه - نهویش چیرۆکی خۆی بۆ گیرایهوه، بۆیه خودا (سبحانه و تعالی) له خۆی نزیکه کردهوه و هوگری پی به خشی و له گهلئ کهوته ناخافتن و پۆشاک رازیبوونی خۆی له بهرکرد و له حیکمهت و زانستی خۆی لیوانلینوی کرد و داوای دوو تهلاقداوه که ی نهوی کرد (دنیا و دواړژ) گریبهسته که ی له گهلئان بۆ نوئیکردهوه و پرسپکی له نیوان نه و دنیا و دواړژدا نووسی و لهو دوانه ی به مخرج گرت نازاری نه ده و بڼ به دوو خزمهتکاری و صاف و بهشی نهو به تهواری بدهن، خودا خوشهویستی خۆی به سه ر دنیا و دواړژدا بۆ نهو داباراند و کاره که له پیناوی نهودا وهرگهرا، مانهوهی دلی تنها له لای بهروردگاره و جگه له نهو هه موو شتیکی تر وه لائرا، بوو بهندهیه کی نازاد، بهندهیه ک بۆ خودا (عزوجل) و نازاد له هه ر شتیکی تر و ره ها له زهوی و ناسمان، هیچ شتیکی ناتوانیت بیگات به بهندهی خۆی، به لکر نهو شتهکان دهخاته ژیر دهستی خزیهوه، نهو بهر به مولکیتک تنها مهلیک دهتوانیت مولکداری بکات، دهرگا که به رووی نهودا کراوتهوه به مۆلهتی خودا، نه دهرگاوان و نه رینگر بوونیان نییه.

نهی کهنج، ببه به خزمهتکاری خوداناسان، چونکه دنیا و دواړژ خزمهتبان دهکات، هه ر کات بیانوهیت به مۆلهتی حق (عزوجل) له دنیا و دواړژ وهرده گرن، ښهیهک له دنیا و مانایهک له دواړژتان پی دهدهن، خودایه له دنیا و دواړژدا ښه بهوان ښاسینه و نهوان به ښه ښاسینه.

شوینکه وتنی پیغه مبهرا (صلی الله علیه وسلم)

به یانی روژی یه کشه مه ۲۸/ره جدب / ۵۴۵ هه فرموی:

دونیا بازاریکه بهم نزیکانه داده خریت، دهرگاگانی بینینی دروستکراو داخمن و دهرگای بینینی حق (عزوجل) بکه نه وه، لهباری پالفته بوونی دل و نزیکی نهیانی نه خوداوه-له وهی تاییه ته به ئیوه- دهرگای که سابهت و هوکار داخمن، نه که له وهی په یوهندی به که سابهت بو خانه واده و شوینکه وتوانه وه هیه، با که سابهت که تان بو که سانی تر بیت (خانه واده و شوینکه وتوان)، با سوود و قازانج و به ده سته تان تان بو که سانی تر بیت، نه وهی تاییه ته به خوتان له نه سیمی فزلی خودا داوای بکهمن، نه فستان له گهل دنیا دابنن و دلتان له گهل دواروژ و نهییتان له گهل ممول (عزوجل). تو ده زانی چیت ده ویت.

هه روه ها فرموی:

خودا ناسان نه بدالی پیغه مبهرا، بویه نه وهی فرماتان پی ده کهمن به فرماتی خودا و پیغه مبهرا (ﷺ) و نه هیتان لی ده کهمن به نه هی خودا و پیغه مبهرا (ﷺ) نیان وهریگر و قبولی بکهمن، نه وان ده هیترنه قسه و قسان ده کهمن، پییان دهبه خشریت ودریده گرن، به سروشت و نه فسه وه جو له یه که نه نجام نادهن، ناره زووی خویان نه دینی خودا دا نا کهمن به ها وه لی خودا، شویانی پیغه مبهرا (ﷺ) کهوتن له گوftar و کرداریدا، گویان له نایه ته پیروزه بوو که ده فرمویت:

﴿وَمَا أَلَاكُمْ رَسُولٌ فَأَخَذُوا وَمَا نَهَكُمْ عَنْهُ فَأَنْتَهُوا﴾

الحشر: ۷

شونى پىغەمبەر (ﷺ) كەوتن تا ئەوانى گەياندى بە خۇدا (سبحانە و تعالى)، لە
 پىغەمبەر (ﷺ) نىزىكبوونەو تەكو لە خۇدا نىزىكى كىردنەو، نازناو و پۆشاك و
 ئەمارەت و سەلتەنەتى لەناو خەلكىدا پى بەخشىن، ئەى دووروان واتان دانا ناين
 سووك و ناسان بىت و كارەكە هەوانتە و بى مانا بىت، نىو و شەيتانەكانتان و
 ھاودەمە خراپەكانتان رىز و پلە و پايتان بۆ نىيە.

خودايە، تەو بە لە من و لە ئەوان قبوول بفرموو، خودايە لە زەلىلى دووروىيى و
 كۆتريەندى ھاوئەلەدانان رىزگارىيان بىكە، خۇدا (عزوجل) بپەرستىن و بە كەسابەتى حەلال
 داواى كۆمەكى لى بىكەن لەسەر بەندايەتى كىردنى، خۇدا (عزوجل) بەندەيەكى
 باوەردارى گوترايەلى حەلالخۆرى خۆشەوئىت، ئەو كەسانەى خۆشەوئىت دەخۆن و
 كاردەكەن، رقى لەوانەيە دەخون و كارناكەن، ئەو كەسەى خۆشەوئىت بە كەسابەتى
 دەستى خۆى دەخوات و رقى لەوانە دەبىتەو بە دووروىيى دەخۆن و شان لەسەر
 خەلكى دادەدەن، يەكتاپەرست بۆ خوداى خۆشەوئىت و رقى لە ھاوئەلەدانەرە،
 خۆپادەستكەر بە خوداى خۆشەوئىت و رقى لە كىبەركىكارە لەگەل خۇدا، لە مەرجى
 خۆشەويستى تەبايى، لە مەرجى دوژمنايەتەش سەرىپچىيە، خۆتان پادەستى
 پەرورەدگارتان بىكەن، و بە تەگبەرەكانى رازى بن لە دونيا و دواپۆژدا، رۆژگارنىك بە
 بەلەيك تاقىكرامەو، داوام لە خۇدا كىرد بەلەكەم لەسەر هەلبىگرت، بەلەيكى ترى بۆ
 خستە سەر بەلەكى پىشوو، لەمەدا تووشى سەرسوپمان بووم، گويم كەستىك بوو پىتى
 وتم: نايا لە سەرەتاو بە نىمەت نەوت حالى تۆ بىرىتى دەبىت لە حالى
 خۆپادەستكرەن، بۆيە ئەدەبى دادام و بىدەنگ بووم.

ھارار بە حالت، بانگەشەى خۆشەويستى خۇدا (عزوجل) دەكەى و كەسانى تىرت
 خۆشەوئىت، تەنھا خۇدا پاك و بىگەردە و كەسانى تىر لىل و لىخنن، گەر پاك و
 بىگەردىت بە لىلى و لىخننى كەسانى تىر گۆپىيەو لىلى و لىخننىت بەسەردا
 دادەبارىنىت، ئەوئى بە نىبراھىمى خەلىل و يەعقوبى (عليهما السلام) كىرد بە تۆشى
 دەكات، كاتىك پىغەمبەر (ﷺ) مەيلى بەخشى بە دوو كۆرەكەى فاتىمە (خۇدا لىنى
 رازى بىت) جبرىل (عليه السلام) ھات بۆ لاى و پىرسى: خۆشەوئىت؟ فەرموى: بەلى،

جبریل فرموی: ((بزانه، یه کینکیان ژه هرخوارد ده کریت و نهویتیان ده کوژریت))^۱، بویه همدووکیانی له دل ده رکرد و دلی بۆ مه ولای خۆی (عزوجل) خالی کرده، نهوکات دلخۆشی بهو دوانه وه بوو به دلتهنگی له سهریان، خودا (عزوجل) خاوهنی غیرهته بۆ دلی پیغه مبهران و نهولیا و بهنده صالحه کان، نهی نهو کهسهی به دووروویه کهی داوای دنیا دهکات دهستت بکهروهه هیچی تیدا نابینیته وه.

هاوار به حالت، وازت له کهسابهت هیناوه و دانیشتووی به دینه کهت مال و سامانی خه لکی دهخۆیت، کهسابهت کاری هه موو پیغه مبهران (عليهم السلام) بووه، هه پیغه مبهریک پیشه یه کی هه بووه، دواچار له گهل و یست و کرداری نهو (سبحانه وتعالی) له نهواندا و به نهوان دهسورپینه وه، له نهواندا و له کهسانی تردا بۆ خودا کتبه رکاریک بوونی نییه، له زۆر و کهم و بهرز و نزمدا به رهه لستی خودا (عزوجل) ناکه، به خزمهتی کردنی نهفسی خۆت و هه لپه بۆ گهیشتن به مهرامه کان له خودا سهرقال مبه، دۆستانی خودا (عزوجل) له زۆرله خۆکردنی داوادان له دروستکراو-به بی بوونی پتویستی بهوان- به لام بهوه نیلها میان بۆ کراوه وه که بهزه ییه که بۆ دروستکراو، نهو به نهفسه وه و بۆ نهفسی خۆی لهوان داوا ناکات، نهفسی نهو نارام و دلنیا بووه ته وه و یست و حمزی نه ماوه له وهی له دنیا رووی لی دهکات، وا داده نیتیت نهفسی نهو وه که نهفسی نهزانی تۆ وایه که بۆ خزمهتکردنی خۆت یه کلا کردووه ته وه و بۆ یست و نارهزووی نهو سهرقالی، کهر تۆزێ ژیریت هه بوایه پشتت له خزمهتکردنی ده کرد و خۆت به خزمهتی پهروهر دگاره وه (عزوجل) خهریک ده کرد، نهفست دوزمنی تۆیه، دروست نهویه له وه لامدان وهی بپهنگ بیت و قسهکانی بکیشیت به دیواردا، وه که قسهی شیتیکی نهفام و بی ژیری گوێ بۆ قسهکانی نهفست بگره، لامه کهروهه بۆ لای قسه و داوای نهو، لامه کهروهه به لای حمز و چیت و توپه هاتی نهو دا، تیاچوونی تۆ و نهو له قبو لکردنی قسه و داواکانی دایه، و چاکبوون و رزگار بوونی تۆ و نهو له سه رپنجیکردن لهو نهفسه دایه، کهر بۆ خودا نهفس ملکه چ بوو رۆزیه کهی له هه موو

^۱ رواه البخاری بسند رجاله قات والطبرانی له المعجم بزهاده

شونينكهوه به تيروتهواوى رووى لى دهكات، بهلام گهر ياخيپوو و ملهوپرى نواند
هوكارهكانى لى دهپرېت و نازارهكانى بهسهردا زال دهكات و تيادهچيت، و دهبيتته
زيانومهندى دونيا و دواړوژ، خاوهنى نهفسى گوڼرايهلى ملكهچى رازى روو له
هركونيك بكات خزمهتى دهكرېت و دهكات بهو بهشلى پتى رازيه، نهوهى لهسهرى
پنويستكراوه به دلى گوشادهوه و بهبى زورلهخوكردن جيبهچيتى دهكات، له ههرچى
شتى تره جگه له خودا دلى خالى كردووهتهوه، نهندامهكانى له ماندووبوون رهخساون
بو بهدهستهينانى دونيا و زيادهپرهوى له دونيا، نهى نهو كهسهى نيعمهتى خودات
بهسهرهويه، شوكرى نيعمهتهكان بكه، نهگينا لهدهستت دهردههينرېت، مردوو نهو
كهسهيى له خودا بيتاگا و مردووه با له دونياشدا زيندووش بيت، ژيانى چ سوودىكى
بو نهو دهبيت له كاتيكدا بو بهدهستهينانى حمز و چيژ و توربهات بهختى دهكات،
بو نهو لهرووى ماناوه مردووه نهك رووالته(وينه).

خودايه به خوتهوه بمانژيهنه و له ههرچى شته جگه له خوت بمانژينه، نهى نهو
كهسهى له تهمهندا پيرى و له سروشتدا مندالى، كهى مندالى بهجيدههيتيت،
سروشت لهپشت شهرهنگيزى دونياويه، دونيات كردووه به خهم و خوزگهى خوت، تو
نازانى خهم و خوزگه پويسته شتيك بيت بو تو گرنك بيت، تو بهندهى كهسيكى
كاروبارهكانى توى لهدهستدايه، گهر كاروبارهكانت له دهستى دونيادا بيت تو دهبيت به
بهندهى دونيا، گهر له دهستى دواړوژدا بيت دهبيت به بهندهى دواړوژ، گهر
كاروبارهكانت رادهستى خودا كردهيت كهوابوو تو بهندهى خوداي(عزوجل)، گهر
كاروبارهكانت له دهستى نهفسدا بيت تو بهندهى نهفسى خوتى، گهر له دهستى
نارهزوودا بيت تو بهندهى نارهزووى خوتى، گهر له دهستى دروستكراودا بيت تو
بهندهى دروستكراوى، تماشيا بكه و بزانه زورينهى كاروبارهكانت رادهستى كى كردووه
و له دهستى كيدايه، لهناو نيودها كهسانيك همن دونيايان گهرهكه و كهمينك له نيوه
دواړوژيان دهويت، دانه دانميهكى دهگهمن له نيوه رووى پهروهردگارى دونيا و دواړوژى
دهويت، هارهلى نهوانه بكهمن به نهدهبى جوانهوه، بهرههلتى و ملهلتى و

کټبه رکټيان له گټل مه کړن و به کم ته ماشايان مه کړن، چونکه کم ده کټ و به کم
 ته ماشا ده کړن، نه ده بټ له گټيان خراب نه بټ، چونکه تيا ده چټ، که سانيکي ژير
 و هو شمند بن، نيوه کرداره کانتان له سر حق (عزوجل) ده ژميړن، به لام له لاي نه و
 کټشي باله مينشو له يه کيان نيه، مه گره خواوې نيخلاص بن له ته نه اي و هم مو
 حال و بارنکدا، نه و گه غيښه هره گيز کوټايي پي نايهت برتتپه له راستگزي و
 نيخلاص و ترسان له خدا (عزوجل) و رجا و گه رانه و له هم مو بارنکدا بولاي نه و،
 ده ست به نيمانه و بگرن، چونکه نيمان به هانانانوه دټ، گره يه کټ له و
 خودا ناسانهت بيني بالي بولاي و حالي خوې بده ده ستی خوې و کټبه رکي و
 ململاني له گټل مه کړ، له نه و بټه ننگ به و به نه ده بي خراب نازاري مه ده و بټه ننگ
 به له شتيک که تو نيزانيت، زانست و راده ستکردن له و شتانه ي نيزانيت برتتپه له
 نيسلام، نه و نه و که سي يه قينت لاوازه، نه دونيات هيه نه دواړوژ، نه و ده ش به هوې
 نه ده بي خراپه و له گټل حق (عزوجل) و تو مه تدانه پال نه ولياي خدا و نه بدالي
 پتغه مبران (عليهم السلام) نه وانه ي خدا له جيگه ي پتغه مبران دايان، نه و ده ي
 پتغه مبران و صادقان له خدا و شانيان داوه ته ژيري به سر نه وانيشدا دراوه، کار و
 زانستيان راده ستی خوېان بکړن، چونکه خدا نه واني له نفې و ناره و زوي خوېان فعا
 کردوه و له بر ده ستی خوېدا بووني پټه خشيون و راوه ستاوي کردوون، دلي نه واني له
 هر چي شته جگه له خدا پاک کردوه ته و دوتيا و دواړوژ و دروستکراوي داوه ته
 ده ستيان، هير و ده ستی خوې نيشاني نه وان داوه و فيري حوکمي خوې کردوون و
 بهيري کردوون به خدا و نه وان، وتي "لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم"
 بهينه راسته، نه وان له وتي نه مه دا راستيان کرد، بويه له هم ول و هيري خوېان و
 هم ول و هيري دروستکراو فاني بوون و ده ستيان گرت به هيري خدا و (عزوجل)،
 معاز (خدا لني رازي بټ) ده يفر مو: خدايه، گره نه و ده ي من ده مه وټ تو نه و ده
 پي نه نجام ناده ي، نه و ناراميم پي به خشه له سر نه و ده ي تو ده ته وټ.

نه و گنج، رازي بوون به بهيري خدا خوشتر و باشتر له ده ستردن بولاي له گټل
 ململاني و کټبه رکټيان، شريني رازي بوون به بهيري خدا له دلي صادقاندا له

دستبردن بۆ حەز و چێژەکان شیرینتره، ئەو رازیبوونه له هەموو دونیا و ئەوێ له
دونیا دا به له لای ئەوان شیرینتره، چونکه ژیان و زینده گی پر ده کات له پاکی و جوانی،
به گشتی له هەموو حال و باره کاندای پێچهوانه ی هاوره گهزه کانی خۆیه تی.

به زمانی زانست و کردار و ئیخلاص قسه بۆ خەلکی بکه، نهک به زمانی زانست
بهی کردار، چونکه ئەمه سوودێک به خۆت و کەسانی تر ناگهیه نیت، له پێغه مبهری
خوداوه (ﷺ) فرموی: ((زانست بانگ له کردار ده کات، گەر وه لامیدایه وه باشه،
نه گەر نه کۆچی لی ده کات))^۱.

بهره که تی زانسته که ده روات و وه کو به لگه به سەر تۆوه ده میتیته وه، ده بیت به
زانایه کی سهرشیت به زانسته که ی خۆی، دره خته که ی لای تۆ ده میتیته وه و به ره که ی
ده روات، داوا له خودا (عزوجل) بکه له بهر دهستی خۆیدا حال و مهقامت پی
بیه خشیت، گەر ئەوێ پی به خشیت داوای لی بکه حال و مهقامت به شاریته وه و حەز
نه کهیت شتێک له حال و مهقامت ناشکرا بیت، گەر حەزت کرد ئەوێ له نیتوان تۆ و
هه قدايه (عزوجل) ده ریکه ویت ئەوه هۆیه که بۆ تیاچوونی تۆ، خۆت به دووریگره له
خۆیه سهندی به حال و کرداره کانت، چونکه گو مپا که ره و خاوه نه که ی روویه پرووی
خشی خودا ده کاته وه و له بهر چاری خودا ده که ویت، خۆت به دووریگره له حەزی
قه کردن بۆ خەلکی و قبوولکردنی شت له ئەوان، چونکه ئەوه زیانت پی ده گهیه نیت
و سوودێکت پی ناگهیه نیت، وشه یهک له زمانت ده رنه چیت تا ده بیته فرمان له سهرت
وله دله وه - به فرمانی کی پێداگر له حقه وه (عزوجل) - روو له تۆ ده کات، چۆن
خەلکی بانگ ده کهیت بۆ ماله کهت و هیچ خواردنیکت بۆ ناماده نه کردوون، ئەم کاره
پێوستی به بناغه یه که، پاشان له دوا ی ئەوه بینا دروست ده کریت، زه مینه ی دلی
خۆت هه لبکۆله تا ناوی حیکمه تی لی هه لده قولیت، پاشان به ئیخلاص و تینکۆشان و
کرداری چاکه بینا دروست بکه تا کۆشکه کهت بهرز ده بیته وه، پاشان خەلکی بانگ
بکه بۆ لای، خودایه جهسته ی کرداره کامان به رۆحی ئیخلاص زیندوو بکه ره وه،

^۱ اللهم عظمه

گۆشه گيربوون له خهلكى چ سوودىك به تو ده گهيه نيئت له كاتيكددا خهلكى له ناو دلى
تودا نيشته جى بوون؟ هيچ ريز و حورمه تيک بۆ خۆت و گۆشه گيريه كهت بوونى نيه،
گه گۆشه گير بوويت و دروستكراو له ناو دلى تودا هه بوو ئهوا به بى ئاماده بوونى
هۆگريوون به خداوه (عزوجل) به تهنها دانيشتووى، بهلكو نهفس و شهيتان و ئارهزوو
بوون به هاوده مى تو، گه دلت هۆگر بيئت به خداوه (عزوجل) تو خالييت له
دروستكراو هه چهند له ناو هۆز و خانه وادهى خۆدا بيت، گه هۆگريوون له دلددا
دامه زرا ديوارى بوونت تيكدده شكيئيئت و چاوى به صيرهتت ده كاتهوه و چاكه و كردارى
خودا ده بينيئت، ئهوكات تهنها به ئهو (سبحانه و تعالى) رازى ده بيت، هه كهس له
حاليكددا بوو له گهلا پابه ندبوون به شه رعه وه و ئاواتى بۆ سه رووتر و خوارتر لهو حاله
نه خواست و ئاواتى نه بوو تياچوون يان مانه وهى هه بيئت ئهوا ئهو حالهى بۆ
به ده ستهاتووه، ئهوان به مۆله تى حهق (عزوجل) له خهلك وهرده گرن، ئهى مه ست و
سه رخۆش به شه رابى دونيا و ئاره زووه كان و هه وه سبازيه كانى بهم نزيكانه له
گۆره كه تدا به ئاگا ديئت.

کوچی خه لکی و رقلیبوونیان له باری پیسی ناخیاندا

روژی سیشمه مه له مه دره سه که ی سهره تای شه عبان/ ۵۴۵ هه فرمووی:

فیربیه، پاشان کاربکه، و ئیخلاصت هه بیئت، ئه و جا له خۆت و دروستکراو رووتبهره وه.

﴿قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾ (۱۱) الأنعام: ۹۱

ئه وه ی فرموو که ئیبراهیم (علیه السلام) فرمووی:

﴿فَاتَّبَعْتُمُ عَذْوِي إِلَىٰ إِلَٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۷۷) الشعراء: ۷۷

کوچ له دروستکراو بکه و بیان په نجینه گهر ده تبینی زیانت پیده گه یه نن، گه یه کتاپه رستییه که ت راست و دروست بوو و پیسی هاوه لدانان له دلت هاته دهره وه بگه ریوه بو لایان و تیکه لایان بیه و بهو زانسته ی له لاتیه سوودیان پیبگه یه نه و رینموونیان بکه بو دهرگای په روه ردگاریان (عزوجل)، مردنی تاییه تان مردنه له دروستکراو به گشتی، مردنه له ویست و هه لباردن، ههر که س ئهم مردنه ی بو هاته راسته نهوا ژیا نی هه تاهه تاییه له گه ل په روه ردگاری (عزوجل) بو دیتیه راسته، مردنه ناشکرا و دهره کییه که ی ده بیته وه ستانیکی زور که م، چرکه یه که له بیهوشبوون، چرکه یه که له بزربوون، چرکه یه که له خه و، پاشان به ناگاهاته نه وه، گهر ئهم مردنه ت ده ویت نهوا ده ست بوو سربوونی مه عریفه ت بیه و لی ی نزیکی به ره وه و له بهر دهرگای حه قدا (عزوجل) بخه وه تا ده ستی ره حه ت و مننه تی نهو (سحانه و تعالی) ده تبات و به زینده گییه کی هه تاهه تاییه ده تزییه نی ت، نه فس خۆراکی خۆی هه یه و دل خۆراکی خۆی هه یه و نه ییش خۆراکی تاییه ت به خۆی هه یه، بو نه و مه به سه ته پیغه مبه ر (ﷺ)

ده فەر مویت: ((من له لای پەروردگارم ده مینمهوه خواردن و خواردنه و هم پی
ده دات))^۱.

واته مانا به نهینیم ده به خشیت، روحانییه ت به روحم ده به خشیت، خوراکیکم
دهر خوارد ده دات تاییه ته به من (پیغه مبه ر)، یه که مجار به رزبوونه و هی به جهسته و دل،
پاشان ریگریکردنه له جهسته و به رزبوونه و هی به دل و نهینی له کاتیکیدا شه و له ناو
خه لکیدا ناماده یه، راسته قینه ی میراتگرانی پیغه مبه ر (ﷺ) به م جوړه یه، نه وانه ی
زانست و کردار و نیخلاص و فیرکردنی خه لکیان له خویاندا کو کرده وه.

خه لکینه، بخون له و هی خوداناسان به جییا نهیلاوه، بخونه وه له و هی له ده فره کانیاندا
به جیماوه، نه ی شه که سدی بانگه شه ی زانست ده که ی په ند له زانستی پی کرداردا
نییه، به هه مان شیوه په ند له کرداره کانی تودا نییه به پی بوونی نیخلاص، چونکه
جهسته یه کی پی روحن، نیشانه ی نیخلاصه که ت نه و هیه لانه که یه وه به لای مه دح و
سنا و زه می خه لکیدا و چاونه برییه شه و هی له دهستی نه واندایه، به لکو مافی
په روره دگاری بده ی و کار بۆ خاوه ن نیعمه ت بکه ی نه ک بۆ نیعمه ته که، کار بۆ خاوه ن
مولکه که بکه یت نه ک بۆ مولکه که، کار بۆ حق بکه یت نه ک بۆ باتل، شه و هی له لای
خه لکیه توتکه و شه و هی له لای دروستکمره کرۆکه.

گهر راستگو یه که ت له خودادا هاته راسته و نیخلاصه که ت بۆ شه بوو و وه ستانت
له بمرده میدا بمرده وام بوو له رونی شه کرۆکه ت ده ر خوارد ده دات، و کرۆکی کرۆک و
نهینی نهینی و مانای ماناکانت پی نیشان ده دات، نه وکات سه راپا له هدرچی شتی
تره رووتده بییموه: رووتبوونه وه بۆ دله نه ک بۆ جهسته، زوهد بۆ دله نه ک بۆ جهسته،
پشته لکردن له دنیا بۆ نهینییه نه ک بۆ ناشکرا، وردبوونه وه له ماناکانه نه ک له
په یکه ره کان، سه ر نه دان بۆ حقه (عزوجل) نه ک بۆ دروستکراو، وهرچه ره خان به و جوړه یه
له گمځ خودا بیت نه ک له گمځ دروستکراو، دنیا و دواړو کۆتاییان پی دیت، تاییه ت
به نیوه و به راورد به نیوه بوونیان هه بووه، نه گینا دنیا و دواړو و همر شتیکی تر

^۱ صحیح، رواه البخاری و مسلم.

جگه له نهو (سبحانه وتعالى) نه بوون، خوشه ويستاني خدا (عزوجل) - که تاييه تاني خودان له دروستکراواني - ده چنه ناو ناز و نيعمه ته وه به هوی نهو به لايانه ی روويان له جهسته يان کرد، نهو شهيدانه ی به شمشيري بيتاوه ران شهيدکران به هوی جهسته ی تووشبوويان به به لا، نهی ده بی نهو شهيدانه پله و پايه يان چون بيت به شمشيري خوشه ويستی کوزراون؟!

ویرانبوون به هوی ياخي بوونه وه به سهر کۆشک و ته لار و بيناکراوه کاندازال ده بيت، نابيني شوي نه ویرانه کان ياخي بوونی دانيش توانه که ی ویرانی کردوون، چونکه ياخي بوون ولات ویران ده کات و بهنده کان تيا ده بات، بونيادی تۆش ههر بهو جۆره يه، گهر تيايدا ياخی بوويت و ویرانبوون رووی لی ده کات، گهر بهرده وام بوويت له ياخي بوون و ویرانبوون روو له جهسته ت ده کات، پاشان روو له جهسته ی دينه که ت ده کات و کويتی و شهو کويتی و پر مووشی روو له بينينت ده کهن و هیز و توانات نامي نييت، نه خوشی جؤراو جؤر رووت لی ده کهن، هه ژاری رووت لی ده کات و ماله که ت و ویران ده بيت و ناتاجت ده کات به دوستان و دوژمنانت.

هاوار به حالت، نهی که سی دوو پروو، هه ولتی خه له تاندنی حق (عزوجل) مه ده، کارنيک نه نجام ده دهی و وانيشان ده دهی بۆ شهوت کردووه له کاتيکدا بۆ دروستکراوت نه نجامداوه، ريبا بزييان بۆ ده که ی و دوو پروويان بۆ نه نجام ده دهی و رووپاماييان بۆ ده که ی و پهروه ردگاری خۆت له بير ده که ی، بهم نزیکانه له دونيا به مايه پووچی ده ده چيت، نهی نهو که سه ی ناوه وه ت نه خوشه ده ست بۆ دهوا ببه، ده واش ته نها لای صالحانه له بهنده کانی خدا (عزوجل)، دهوا له وان وه رېگره و به کاريهينه، نهوکات - له گه ل پهروه ردگارت (عزوجل) - عافيه تي هه ميشه یی و ته ندروستی بهرده وام روو له مانا و دل و نهيني و ته نهايت ده کات، دوو چاوی دلت ده کرينه وه، و ته ماشای پهروه ردگاری پی ده که ی و ده بيت به يه کيتک له خوشه ويستاني راوه ستار له ده رگای نهودا (سبحانه وتعالى)، ده چيته ريزی نهوانه ی ته ماشای هيج شتيکی تر ناکهن جگه له نهو (سبحانه وتعالى)، دليک بيده عی تيدا بيت چون ده توانيت ته ماشای حق (عزوجل) بکات؟

خەلکینە، شوینی پیغەمبەر (ﷺ) بکەون و بیدعە ئەنجام مەدەن، تەبا بن و سەرپیچی مەکەن و یاخی مەبن، ئیخلاصتان هەبیّت و هاوێل بریار مەدەن، خودا (عزوجل) تاکوتهنھا بکەن و لە دەرگای ئەو دوورمەکەونەو، داوا لە ئەو بکەن و داوا لە کەسانی تر مەکەن، کۆمەکی لە ئەو وەرگیرن و هانا و پەنا مەبەن بۆ کەسانی تر، تەوەکولتان بە ئەو بیّت نەک بە کەسانی تر، ئیوێش ئەو تایبەتان نەفسی خۆتان رادەستی ئەو بکەن و رازین بە تەگبیری ئەو لە ئیوێدا و سەرقالی یادی خودا بن بەبی داواکردنی هیچ شتێک، گویتان لە فرمودەکە ی خودا بوو کە لە هەندیک لە کتیبەکانیدا فرموویەتی: (هەر کەس یادی من لە داواکردن لێم سەرقالی بکات باشتینی ئەو دەیدەم بە داواکاران بەوی دەبەخشم)، ئەو ئەو کەسە بە یادی خوداوە سەرقال بوو و دلی لە پیناوی ئەو دا گەردنکەچ بوو، رازی نابیت بیّت بە یەکیک لە هاومەجلیسانی خودا؟ خودا (عزوجل) لە هەندێک لە کتیبەکانیدا فرموویەتی: ((من هاومەجلیسی کەسیکم یادم دەکات))^۱ هەر وەها فرموویەتی: ((من لە گەل ئەوانەم لە پیناوی مندا دلێان شکاوه))^۲.

ئەو گەنج، یادکردنت بۆ خودا -بە نزیکی دلت لە ئەو- دەتباتە ناو خانە ی نزیکی لە ئەو و دەبیّت بە میوانی خودا (سبحانه و تعالی)، میوان ریزی لی دەگیریت بەتایبەت میوانی مەلیک، تاکە ی خۆت سەرقال دەکە ی بە مۆلکەو و مەلیک لەبیر دەکە ی، مۆلک بەم نزیکانە لیت جیادەبیّتەو، بەم نزیکانە دەگە یە دواپۆژ و دەبینیت وەک دنیا هەر نەبوویّت و دواپۆژ بە هەتاهەتایی هەبوویّت، بەهۆی هەژاری دەستی منەو لە من رامەکەن، چونکە لە ئیو و ئەهلی خۆرەلآت و خۆرئاوا بینیاژم، من ئیوێم بۆ خۆتان دەوێت، لە پەت و داوی ئیوێ خۆم قوتار دەکەم، بیدعە دروست مەکە و شتێک باس مەکە لە دینی خودادا بوونی نەبوو، شوینی دوو شایەتە دادپەرورە کە بکەو (قورنان و سوننەت)، ئەو دوانە دەتگە یەنن بە پەرورەدگارت (عزوجل)، بەلام گەر بیدعە چی بووێت ئەو شایەتە کەت بریتی دەبیّت لە نەقل و ناره زووت، گومانی تییدا

^۱ رواه البيهقي في "الشعب".

^۲ ذكره الحافظ السخاوي في "المقاصد".

نییه ئەو دوانە دەتگەییەنن بە ئاگر و لە گەڵ فیرعەون و هامان و سەربازەکانیاندا کۆدەبیسەو، بەلگە بە قەدەر مەهینەووە چونکە لێت وەرناگیریت، هەر دەبیّت بچیتە ناو خانەی زانست و فێربوونەووە پاشان کردار و ئیخلاص، بە تۆوە شتێک ئەنجام نادریت و هەر دەبیّت کاریش بکە، با هەولێدانت بۆ داوای زانست و کردار بیّت ئەک بۆ داوای دنیا، بەم نزیکانە هەولێ کەت کۆتایی پێ دیت، بۆیە با هەولێ کەت بۆ شتێک بیّت سوودت پێ بگەییەنیت.

(پیاویک هەستا و چوو بۆ لای و وەجد گرتی و وتی: مارهیی پیشینە ی ئەم بوو کە چەندێکە تا بە دەستی بهینیت؟) فەرمووی: مارهییە کە ی خۆشەویستییه لە گەنجە کەووە پیش چوونە لا.

ئە ی گەنج، خۆت بگەییەنە بە رازیبوونی خودا (عزوجل) چونکە گەر لێت رازی بوو خۆشیدەویت، خەم و پەژارە ی رۆزی لە دڵت دەریکە، رۆزیت لە خوداوە (عزوجل) بۆ دیت بەبێ ماندبوون و شەکەتی لە تۆوە، خەم و پەژارە لە دڵت دەریکە و بیکە بە یەک خەم، ئەمەش بریتییه لە حەق (عزوجل)، گەر ئەوەت ئەنجامدا هەموو خەم و پەژارە کانت لە کۆڵ دەکاتەو، خەم و پەژارە ی تۆ ئەوێه کە بۆ تۆ گرنگە، گەر خەم و پەژارەت دنیا بیّت ئەوا تۆ لە گەڵ دنیای، گەر خەم و پەژارەت دواپۆژ بیّت تۆ لە گەڵ دواپۆژی، گەر خەم و پەژارەت دروستکراو بیّت تۆ لە گەڵ ئەوانی، بەلام گەر خەم و پەژارەت خودا بیّت تۆ لە گەڵ خودای (عزوجل) لە دنیا و دواپۆژدا.

کرداری چاکه

نیواری رۆژی سێشه مه له مه درسه که ی ۸/ شهعبان/ ۵۵۴۵ هه رمووی:
له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) هه رمووی: ((هه ر کهس خۆی بۆ خه لکی جوان بکات
به و جوړه ی نه وان پیناخۆشه و زۆرانبازی له گه لّ خودا کرد به وه ی پیناخۆشه، به
خزمه تی خودا ده گات و لیتی توو په یه))^۱.

گوێ له قسه ی پیغه مبه ر بگرن نه ی دوو پرووان، نه ی نه وانه ی دواړوژتان به دنیا
فرۆشتوه، نه ی نه وانه ی هه قتان (عزوجل) به دروستکرا و فرۆشتوه، نه ی نه وانه ی
نه وه ی ده میتیتسه وه فرۆشتو تانه به وه ی تیا ده چیت، بازرگانیه که تان زیانی کرد و
سه رمایه که تان تیا چوو، هاوار به حالتان، نیوه خۆتان خستوه ته به ر رق و خه شمی
خودا (عزوجل)، ده ره وه ت به نادابی شه ر ع جوان بکه و ناوه وه ت به ده رکردنی
دروستکرا و ناوه دان بکه ره وه، ده رگا گانی نه وان ره د بکه ره وه، له دله وه فه نایان بکه تا
وه ک نه وه ی دروستنه کرا بن، زیان و قازانج له ده ستی نه وان ته ماشا مه که، خۆت به
جوانی قابه وه خه ریک کردوه و وازت له جوانکردنی دلّ هیناوه، جوانی دلّ به
یه که تاپه رستی و نیخلاص و متمانه به خودا وه یه (عزوجل)، یاد کردنی شه و
له بیرکردنی هه رچی شتی تر.

له عیساوه (علیه السلام) هه رموویه تی: کرداری چاکه نه وه یه پیناخۆش نه بیت
به ریته پالی، نه ی گه مژه کان، نه ی نه وانه ی شیتن به راورد به دواړوژ و ناقلن به راورد به
دنیا، نه م نه قله سوودنیک به نیوه ناگه یه نیت، هه ولبه ده نیسان به ده ست به یتیت،

^۱ ذکره المهمی لی "المع" وقال: رواه الطبرانی لی "الأوسط".

ئىمانت بۇ بەدەستھاتووه، تەوبە بىكە و داواى لىخۆشبوون بىكە و پەشيمان بىەرەو، با
فرمىسك بە گۇناتدا بىتتە خوارەو، چونكە گريان لە ترسى خودا (عزوجل) ناگرى گوناھ
و ياخيپوون دەكوژىنيتتەو، ناگرى تووپەبوونى خودا (عزوجل) دەكوژىنيتتەو، گەر بە
دل تەوبە بىكەيت ئەوا نوورى تەوبەى راستگۇيانە لەسەر روخسارت پەخشەدەبىتتەو.

ئەى گەنج، چەندە دەتوانى ھەولتى پارىزگارى نەيتنى و پەنھانى خۆت بەدە، گەر
زالبوونت بەسەردا ھات تۆ پاساويكت ھەيە، خۆشەويستى دىوارى پاكيژەيى و
خوداپوشين دەروخىنيت، دىوارى خۆشاردەو، دىوارى بوون، دىوارى دروستكراو،
داواكەر فەرمانى بە دەرکردنى كەردو، داوالىكراویش ژىردەستەيە، بە خاكى ژىر
پىتى چاوەكانت برىژە، چونكە ئەو نەفسىيە و نەمەش كارى دلە، ئەو دروستكراو
و نەمە رەبانييە، ھەولبەدە تۆ نەبىت بەلكو ئەو بىتت، ھەولبەدە لە پالتپوھنانى زياندا
لە خۆت و راكىشانى قازانچ بۆ خۆت جوولە و بزوانت نەبىت، چونكە گەر بەم جوړە
بوويت خودا كەسانىكت بۆ راستەكاتەو خزمەتت بىكەن و نازارت لەسەر لابەدەن،
لەگەل ئەو ەك مردوو بە لەبەردەستى مردووشۆردا، ھەرەھا ەك يارانى نەشكەوت
وابە لەبەردەستى جبرىلدا (عليه السلام)، لەگەل ئەو بە بەيى بوون و ھەلبژاردن و
تەگبىر، لەبەر دەستى خودادا لەسەر دوو پىتى ئيمان و نەفس راوەستە لە كاتى
دابەزىنى قەزا و قەدەرى خودايىدا، ئيمان لەگەل قەدەر راوەستاو و دامەزراو دەبىتت
و دووپروويى ھەلدىت، كەسى دووپروو بە تىپەپروونى شەو و رۆژ بونىيادى لاواز دەبىتت
و نەفس و نارەزوو و سروشتى قەلەو دەبن و دوو چاوى نەيتنى و دللى كوئىر دەبنەو،
دەرگاي مائەكەى ناوەدان و ناوەوھى وىران، يادکردنى خوداي بە زمانە نەك بە دل،
تووپروونى بۆ نەفسى خۆيەتى نەك بۆ پەرورەدگارى، باوھدار پىنچەوانەى نەوھيە،
يادکردنى بە زمان و دل بۆ خودايە (عزوجل)، زۆربەى كاتەكان دللى يادى خودا
دەكات و زمانى بىتەنگە، تووپەبوونى بۆ خودا و پىنچەمبەرە (ﷺ) نەك بۆ نەفس و
نارەزوو و سروشت و دونيا، ھەسوودى بە كەس نابات و ھەسوودى پىى نابرىت،
مەملەتتى و كىنەركىتى نەھلى خاوەن بەش ناكات لە بەشەكانياندا.

ندی گهنج، همرگیز مملانی و کتبه رکی مه که له گهل که سینی خاوهن بهشد.
چونکه نهو سه لامهت ده بیت و بهرز ده بیتوه و توش تیا ده چیت و بهرد ده بیسه و
زهلیل و رسوا و شهرمه زار ده بیت، چون به مملانی و کتبه رکی هه سوودی به بهشی
نهو ده بیت له کاتیکدا زانستی پیشینهی خودا بهو بهشی نهوی تیدایه پیشکه وتوو،
گهر ماملانی له گهل هه قدا (عزوجل) بکهیت له سه زانستی پیشینهی له تو و کهسانی
تردا له بهرچاوی خودا ده کهویت و زانسته کهت سوودیکت پی ناگهیه نیت، وهک
خودا (عزوجل) ده فرمویت: ﴿عَمِلَ نَاصِبَةً ۝۳﴾ الغاشية: ۳

نیستا تهویه بکه و بگهریوه بو لای خودا (عزوجل)، کهسی پاکی بیگونا که سینی
هوشمند و دانایه، به هوی به لایه کهوه به سه زاندا دایه زاندهوه له به مه به سترگرتی
خودا مه گهریوه، چاوه روانی لادانی به لایه که بیه و بیهیوا مه به، چونکه له ساتیکوه
بو ساتیکی تر دهروو ده کرتیهوه، ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِی شَأْنٍ ۝۲۹﴾ الرحمن: ۲۹، له دهستهیه کهوه
بو دهستهیه کی تر ده گوتیهوه، له گهلی نارام بگهره و به بریاری نهو رازی به، چونکه
تو: ﴿لَا تَدْرِی لَعَلَّ اللّٰهُ یُخَوِّضُ بَعْدَ ذَٰلِكَ أَمْرًا ۝۱﴾ الطلاق: ۱

گهر نارام بگهریت به لات له سه سووک ده کات و شتیک رووده دات نهو و توش
خوشتان بویت، به لام گهر نارام بوویت و به ره له ستیت نواند به لاکهت له سه قورس
ده بیت و سزات له نهوهوه بو زیاد ده بیت به هوی به ره له ستی کردنت له بریاره کانی،
هزی به ره له ستیتان له بریاره کانی خودا و مملانی تان له گهلی وه ستانه له گهل نهف و
نارهزو و مهرام و خو شهو یستیتان بو دنیا و هه لپه تان بو کو کردنهوهی.

هه لکینه، گهر هه ده بیت بهو جو ره بن، با نهفستان له بهر ده رگای دنیا بیت و
دلان له بهر ده رگای دوا بو و نهیتیتان له بهر ده رگای مهولا (عزوجل) تا نهو کاتهی
نهف بو دل و ده ده گهری و نهوهی دل چه شتویه تی نهویش ده بیجیژیت و دلش بو
نهینی و ده ده گهریت و نهوهی نهینی چه شتویه تی ده بیجیژیت، پاشان نهینی له ناو
خویدا بو فهنا و ده ده گهریت نه چیژده کات و نه چیژ ده کرتیت، پاشان خودا نهو بو خو
نهک بو کهسانی تر زیندهوه ده کاتهوه، نهوکات کیهای هه موو دره مهینک له نهوهوه

دەبىت، لە ھەزار مسقال خەوش و خال پاکی دەکاتەووە و دەیکات بە زێری پالڤتە،
 ئەوێش ئەو نامانجە ھەموو کێیە بنەرەتییە دەمییەتەووە، خوشبەخت ئەو کەسانە
 تێدەگات لەوێ من دەیلیم و باوەری پی دەهێنیت، خوشبەخت ئەو کەسە کە کاری پی
 دەکات و ئیخلاسی تێدا نەبێت، پێرۆزبایی لەوانە دەست بە کردارەووە دەگرن
 دەیانبات بۆ لای کاربۆکراو (خودا).

ئەو گەنج کە مردی دەمبینی و دەمناسییەووە، لە راست و چەپتەووە دەمبینی،
 کۆلت ھەلەدەگرم و بەرگری لێ دەکەم و لە پێناوی تۆدا داوا و تکا دەکەم، تۆ تا کە
 بە دروستکراو ھاوێ بۆ خودا دادەنیت و شانیان لەسەر دادە؟ پێویستە بزانی ھیچ
 کام لەوانە-نە دەوڵەمەندانیان و نە ھەژارانیان، نە دەسەڵاتدارانیان و نە لاوازنیان-
 سوود و زیان بە تۆ ناگەیەنن، دەست بە خوداوە (عزوجل) بگرە، شان لەسەر دروستکراو
 و کەسابەت و ھەول و ھیزی خۆت دامەدە، پشت بە فەزل و چاکەى خودا ببەستە،
 پشت بەو کەسە ببەستە کە توانای کەسابەتیی بە تۆ بەخشیووە و روژی تۆی داووە لە
 رێگەى ئەو کەسابەتەووە، گەر ئەمەت ئەنجامدا روشتنت لەگەڵ خودایە و
 سەر سوڕھێنی دەسەڵات و توانین و بریاری پێشینەى خۆی نیشانی تۆ دەدات، دڵت
 دەگەییەنیتە خۆی و پاشان-لەدوای گەیشتن بە ئەو- روژانی گوزەر کردەى دینیەتەووە یاد،
 وەك چۆن ئەھلى بەھەشت لە بەھەشتدا بیر لە دنیا دەکەنەووە، گەر تۆی ھۆ بپریت
 دەگەى بە ھۆکار (سەبەبکار)، گەر نەریت و باو بپریت نەریت و باوت بۆ دەپریت، ھەر
 کەس خزمەت بکات خزمەت دەکریت، ھەر کەس گوێرایەل بیت گوێرایەل لێ
 دەکریت، ھەر کەس رێزدار بیت ریزی لێ دەگریت، ھەر کەس نزیکبیتەووە نزیکى
 بەدەست دەهێنیت، ھەر کەس تەوازوع بنوینیت بەرز دەکریتەووە، ھەر کەس
 بەخشندەى بنوینیت بەخشندەى بۆ دەنوینیت، ھەر کەس ئەدەبى جوان بیت نزیک
 دەکریتەووە، ئەدەبى جوان نزیکت دەکاتەووە و ئەدەبى ناشرین دوورت دەخاتەووە،
 ئەدەبى جوان گوێرایەلییە لە خودا و بێنەدەبیش یاخیوونە لە خودا.

خەلکینە، کۆبوونەوێ دواڕۆژ و خستەرووی کردارە کانتان و دادگایی کردنى
 نەفستان دوامەخەن، لە دنیا و دواڕۆژدا-بەسەر نەفسى خۆتاندا- پەلە بکەن لەو، لە

پیتغه مبهري خوداوه (ﷺ) فەرمووی: ((خودا(عزوجل) شەرم دەکات بەندە خواوەن
وەرەکانی لە دنیا دا دادگایی بکات))^۱.

دەست بە وەرەوه بگرە نەگینا شەرمەزاری دەکەوێتە گەردنت، لە دنیا دا لە
هەلسوکه و تهکاندا خواوەنی وەرە بە، نەگینا حەزە کانت لە دنیا و دواپۆژدا دەبن بە
کۆلی حەسەرت، دینار خانە ناگرە و درەم خانە خەمە، بەتایبەت گەر لە روویەکی
حەرامەوه وەر تگرتبێت و لە روویەکی حەرامەوه خەرجت کردبێت، ئەوێ ئەمڕۆ بە
تۆی دەلێم سبەینی بۆت روژن دەبێتەوه، تۆ کوێر و کەری، پیتغه مبهري (ﷺ)
دەفەرموێت: ((خۆشەویستیت بۆ شتیك کوێر و کەرت دەکات))^۲.

دلت لە دنیا رووتبکەرەوه، نازاری بدە و تینووی بکە تا حەق(عزوجل) پۆشتە
دەکاتەوه و خواردن و خواردنەوهی پێ دەبەخشیت، دەرەوه و ناوێوەی رادەست بکە و
تەگبیرت نەبێت، بەلکو ببە بە ئەو بەبێ خۆت، بە هەمیشەیی یادی خودا بکە،
چونکە دنیا خانە کردارە و دواپۆژیش خانە سزا و پاداشت، خانە بەخشین و
خانە پێدان، ئەمە زۆرینە صالحان دەگرتەوه، بەلام کەسانێکی دەگەن لە
صالحان لە دنیا دا لە کردار دەهێنێتە دەرەوه و منەتیان بەسەردا دەکات و بەزە بیان
پێ دەکات و بەر لە هاتنی دواپۆژ ناسوودە بیان بۆ پیشدەخات، تەنها ئەوێ ئەوێ بەسە
فەرەکان جێبەجێ بکات و لە ئەوافل ناسوودە دەکات، چونکە فەرز لە هەموو حال
و مەقامێکدا بەردەوامە و بەرناپێتەوه، ئەمانە دانەدانە یەکن لە بەندەکانی
خودا(عزوجل)، ئەمەش زۆر دەگەنە لەناو دەگەنەکاندا.

ئەو گەنج، زوهد بکە و پشت لە دنیا بکە ئەوا لە دنیا دا ناسوودە دەبێت، گەر
بەشینکت لە دنیا دا هەبوو هەر دەبێت بەدەستت بگات، بەشە کانت بۆ دیت لە
کاتێکدا تۆ کەسی خواوەن عیززەت و رێزدار و داوالیکراوی، بە نەفس و ناره‌زووه
مەخۆ، چونکە ئەو پەردە یە کە دلت لە پەرورەدگارت(عزوجل) دادەبڕێت، باوەردار بە

^۱ رواه الطبراني في "المعجم".

^۲ رواه أبو داود، والطبراني في "الأوسط" والبيهقي في "الشعب".

نهفس و له گهل نهفسي ناخوات و ناپوشيت و چيز و خوشي و درناگريت، بهلکو شتيك
 دهخوات بو نهوهي هيز و تيني لهسدر گوپرايه لي كردني خودا پي بيه خشيت، دهخوات
 بو نهوهي پتي ناشكراي له بدردهم خودا جيگر و دامه زراو بكات، به شهرعه وه
 دهخوات نهك به نارزه زووه وه، وه ليش به فرماني خودا (عزوجل) دهخوات، به ده ليش كه
 وه زيري قوتبه به كرداري خودا دهخوات، قوتبيش خواردن و هلسوكهوتي وهك
 پيغه مبهري (ﷺ) وايه، چون نابيت بهو جوړه بيت له كاتيكا خزمه تكار و به رده ست و
 جيگره وه و جيتن شيني پيغه مبهري خودايه له ناو نومته كه يدا؟! نهو بريتيه له
 خهليفه پيغه مبهري (ﷺ) كه خهليفه خودايه (عزوجل)، نهم خهليفه ناوه وهيه (باطن)
 و نيمامي موسلمانانيش كه له وان پيشكه وتووه نيمامي ناشكرا (ظاهر)، نيمامي
 موسلمانان نهو كه سديه بو هيچ موسلماننيك حه لال نييه واز له شوينكه وتن و
 گوپرايه لي كردني بهي نيت، و تراوه گهر نيمامي موسلمانان كه سيني دادپه روه ر بيت
 ده بيت قوتبي سدردهم، وامه زانن كار كه ناسان بيت، كه سانتيك به سدر نيوه وه دانراون
 كار و كرده وه ناشكراكانتان تومار و هه ژمار ده كمن و نه ويش (قوتب) كار و كرده وه
 ناوه كييه كانتان هه ژمار ده كات، هه ريهك له نيوه له روي دوايدا فرشته كاني
 له گهلدايه، نهو فرشته انه ي له دونيادا به رپري نووسيني چاكه و خراپه و هه موو كار
 و كرده وه يه كي نيوه بوون، نهوان نهوه و نو توماريان له گهل خويان هيناوه، هه ر
 تومارنيك هه تا چاو هانا بكات چاكه و خراپه و هه موو كار و كرده وه كاني تيدا
 نووسراوه، داواي لي ده كمن هه موو نهوانه بخويني ته وه، نه ويش ده بخويني ته وه، با له
 دونياشدا نووسين و خويندنه وه نه زانيت، چونكه دونيا خانه ي حيكمه ته و دواپوژ خانه ي
 قودرته، دونيا ناتاچه به هوكار و نامير و دواپوژ پتيوستي به وه نييه، گهر يه كنيك له
 نيوه شتيكي له ناو توماره كه دا ره دكرده وه نهوا نه دنامه كاني له سدر دينه قسه، هه ر
 نه دنامنيك سهر به خو ديتنه قسه له وه ي له دونيادا نه باميداوه، نيوه بو كاريكي مه زن
 دروستكراون و هه رانيكتان ليتي نييه، خودا (سبحانه و تعالى) ده فرمويت:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ١١٥﴾ المؤمنون: ١١٥

به خشینی به داواکهرو به خشندهیی

روژی ههینی له مه دره سه که ی ۱۱/ شهعبان/ ۵۴۵ هه فرموی:

له عهبدولای کورپی موباره که وه (رهحه تهی خودای لی بیت) ده گێرنه وه: له یه کێک له روژکاندا که سێک هات بۆ لای داوای شتی که له خواردنی کرد، نهویش تهنها ده هیلکه ی له لا بوو، فرمانی به جاریه که ی کرد پیتی بدات، نهویش نۆ هیلکه ی پێدا و دانه یه کی شارده وه، کاتی خۆرئاوا بوون پیاوێک هات و تهقه ی دا له ده رگا و وتی: تهه سه به ته یه م لیبگر، عهبدولا هاته ده ره وه بۆ لای و لیبوه رگرت، بیی هیلکه ی تێدایه، ژماردی نه وه ده هیلکه بوو، بۆیه وتی به جاریه که ی: کوا هیلکه که ی تر؟ چه ند هیلکه ت به وه که سه به خشی یه که عجار هات؟ نهویش وتی: نۆ هیلکه م پێ به خشی و دانه یه کیانم هیلایه وه به ربانگی له سه ر بکه ین، نهویش پیتی وت: تۆ بووی به هۆی سزادانمان به ده هیلکه .

نهوان (خوایان لی رازی بیت) له مامه له کردنیان له گه له پهره ردگاریان (عزوجل) به وه جۆره بوون، ئیمانیان به وه هه بوو له قورئان و فرمووده دا هاتبوو و به راستیان ده زانی، له گه له قورئان بوون و له جووله و وه ستان و وه رگرتن و به خشیانیاندا پێچه وانه ی قورئان نه بوون، مامه له یان له گه له پهره ردگاریان بوو، نهوان له مامه له که یاندا قازانجیان کرد، بۆیه به خودا وه په یوه ستبوون، ده رگای خودایان به کراوه یی بیی و چوونه ژووره وه، ده رگای کهسانی تریان به داخراوی بیی و کۆچیان لیکرد، له کهسانی تر دا له گه له خودا ته بابوون، نهک له خودا دا له گه له کهسانی تر ته با بن، له رقیاندا له گه له خودا ته بابوون، رقیان له که سێک بوو خردا رقی لیتی بوو، نه وه یان خۆشه و یست خودا خۆشیده و یست، بۆ نه و مه به سه به کێک له نهوان ده ئیت: له دروستکراودا له گه له خودا (عزوجل) ته با به، نهک له خودا دا له گه له دروستکراو ته با بیت، نه وه ی خودا

دهيشكىنيت بيشكىنه، شهوى خودا راستيده كاته وه راستيبكه ره وه، خودا ناسان به هميشه يى لاي حه قيان (عزوجل) گرتو وه، خودا به سهر نه فسى خويان و كه سانى تردا سه رده خه ن، له پیناوى خودادا له لۆمه ی لۆمه كاران ناترسن، بۆ سنوورى خودا و جیبه جی کردنى شهرعى خودا له هیچ كه سیك ناترسن.

ئەى گەنج، واز له وه وه سبازیه بهینه تۆی تیکه وتوو وه له سهرى ده پۆی، شوینی خودا ناسان بکه وه له کردار و گوشتاریاندا، به بانگه شه ی درۆ داوا ی نه وه مه كه شه وان پییگه یشتن، گهر به لا نه بوایه هم موو خه لکی عابید و زاهید بوون، به لام به لا روویان لی ده کات و له سهرى نارام ناگرن و شه وه ش له ده رگانه ی په روه رد گاریان دا برا و بیبه شیان ده کات، ههر كه س بۆ خودا نارام نه گریت پیبه خشینى بۆ نییه، گهر نارام گرتن و رازی بوون نه مان شه وه ده بیته هۆی ده رچوونت له به ندایه تی کردن بۆ حه ق (عزوجل)، خودا له یه کیك له کتیه کانیدا فه رموویه تی: ((ههر كه س رازی نه بیته به قه زای من و له سهر به لا ی من نارام نه گریت با خودایه کی تر جگه له من به خودا بکات))^۱.

به خودا رازی بن نه كه به كه سانى تر، رازی بن به وه ی بۆ نیوه برا وه ته وه و به سهر نیوه دا گوزه ر ده کات، ئیسلام به ده ست به یتن و قول ببنه وه تا ده گنه ئیمان، پاشان له ئیماندا قول ببنه وه تا ده گنه یه قین، شه وکات شتیک ده بینن پیشت نه تابینیوه، یه قین شته کانتان وه ك خويان و له سهر شیوه ی خويان نیشان ده دات، هه وال ده بیته به بینراو، یه قین دل له سهر حه ق (عزوجل) داده مه زینیت و شتگه لیکی له شه وه نیشان ده دات، گهر دل له ده رگای حه قدا (عزوجل) را وه ستا و دامه زرا ده ستی به خشنده یی بۆ دیته ده ره وه و پیی ده به خشیته، شه وکات ده بیته به كه سیکی به خشنده ی کاریگهر، به خه لکی ده به خشیته و به رانه ریان ده ستنوقا و ناییت، دلی ته ندروست كه خودا ته ندروستی پی به خشیوه و سازى کردو وه دلکی به خشنده یه، نه ییش كه له خه وش و لیته پالته بو وه به خشنده یه، چۆن دل و نه ینى به و جوړه نابن له کاتیکدا "اکرم الاکرمین- به خشنده ترین به خشنده" به خشنده یی پی به خشیون.

^۱ رواه الطبرانی في "المعجم".

خەلکینە، لە گوێراپەلای حەقد (عزوجل) - نەك لە یاخیبوون لە ئەو - بەخشندەیتان
 ھەبێت کەسانی تر بەسەر خۆتاندا پێشبخەن، ھەر نەعمەتێک لە یاخیبووندا
 بەکاربھێنرێت رووبەرپرووی تیاچوون دەبێتەو، خۆتان سەرقاڵی بەدەستھێنان بکەن
 لەگەڵ پەیوەستبوون بە گوێراپەلایەو تا نزیکێ لە خوداوە بەدەست دەھێنن، ئەوکات
 خەم و پەژارەتان بە خوداوە و لەگەڵ خودا کۆدەبێتەو، نەك بە کەسان و شتانی ترەو،
 ئەوکات خواردنتان لە سفرە ی فەزڵ و بەخشندەیی ئەووە دەبێت لە رینگە یەکەو کە
 ئێوەی پەیی پێ نابەن و نابزانن، نەفس بریتیە لە پەردە ی نێوان خەلک و خودا، گەر
 لەو ناوەندەدا نەفس لابدرێت پەردە کە لادەدرێت، بۆ ئەو مەبەستە ئەبو یەزیدی
 بوستامی (رەحمەتی خودای لی بێت) دەلێت: پەروەردگارم لە خەوندا بینی لێم پرسى:
 ئەم پەروەردگارم رینگە بۆ لای تۆ و بۆ گەشتن بە تۆ چۆنە؟ ئەویش فەرمووی: نەفست
 وازلیبھێنە و وەرە بۆ لام، بۆیە خۆم لە نەفسم داڕنی وەك چۆن مار لە کاژەکە ی
 دادەپرێت، بەتەنھا چاوی حەق (عزوجل) لەسەر نەفسە نەك کەسانی تر، خودا فەرمانی
 کردووە بە وازھێنان لەو نەفسە، چونکە دنیا و ئەوەی تێیدا یە و ھەرچی شتی ترە
 جگە لە حەق (عزوجل) سەراپا شوێنکەوتە ی نەفسن، دنیا بۆ نەفسە و
 خۆشەویستە کە یەتی، دواڕۆژیش بەھەمان شێوە بۆ نەفسە، خودا (عزوجل) دەفەرموێت:

﴿وَفِيهَا مَا كَتَبْتُهِمُ الْإِنْسُ وَكَذَلِكَ الْأَعْيُنُ﴾ الزخرف: ٧١

دواى ھەندىك قسە فەرمووی:

نەوان لە رۆژدا لەپێتئاو بەرژووەندی خەلکی و ماڵ و منداڵ کاریان دەکرد و لە
 شەودا لە خزمەتی پەروەردگادا بوون و لەگەڵی تەنھادە کەوتنەو، مەلیکان لەگەڵ
 خزمەتکار و بەردەستتان و ھامنیشانانی خۆیان و جێبەجێ کردنی پێویستیەکانی
 خەلکی ھەر بەو جۆرە بوون، کاتیکیش شەو دادەھات لەگەڵ وەزیران و کەسانی
 تاییەت بە خۆیان تەنھا دەکەوتنەو، ئەوەی دەبێت - رەحمەتی خوداتان لی بێت - بە
 بیستنی دڵ ببیستن و پارێزگاری لی بکەن و کاری پێ بکەن، من لە حەقەو (عزوجل)
 و بە حەق زامم ھاتووەتە گۆ، بە سیفەتی رینگە ی حەق (عزوجل) قسە دەکەم، وەسفی

نهو ريگهيه ده كه م بوئوهه ي بيگره بهر، نهو م له ئيوه ناوئيت پيم بلين چاكت
 كرد (چاكت وت)، بهلكو به زمانى دلتان بلين چاكت كرد، كار بكن بهوه ي دهيليم و
 له كرداره كاندا ئيخلاصتان ههبيت، تا من نهوه له ئيوه دهبينم و پيتان دهليم چاكتان
 كرد، كه ي بهسهر نهفس و دونيا و دواړوژ و دروستكراو و ههرچى شتى تره جگه له
 حق (عزوجل) سهرده كه ویت؟ دروستكراو په رده ي نهفسى تون، نهفست په رده ي دلى
 توپه، دلت په رده ي نهينى توپه، تا له گهل دروستكراو دا بيت نهفست نابينيت، گهر
 دروستكراوت وازلپهينا نهفست دهبينيت و ده گه رپتهوه بو لاي پهروه ردگار و بو لاي
 خوټ، به رده وام له گه لى ده جهنگى تا بو لاي پهروه ردگارى نارام و دلتيا دهبيت، نارام
 و دلتيا دهبيت بو لاي بهليني خدا و ده ترسيټ له هه پرده شى خدا و فرمانه كانى
 جيبه جى دهكات و دهست له قه دهغه كراوه كان ده كيشتتهوه و له قه ده ره كانيدا له گه لى
 ته با دهبيت، نهوكات په رده كان له سهر دل و نهينى ده سپينه وه و شتيك ده بينن پيشتر
 نه يان بينيوه، پهروه ردگارىان ده ناسن و په ناي پى ده گرن و له گهل هيچ شتيك جگه له
 نهو (سبحانه و تعالى) راناوه ستن، كه سى عاريف له گهل شتيك راناوه ستيت، بهلكو له گهل
 دروستكه ر راده وه ستيت، ههرچى شته بوونى نيه، به لام مه حبوب (خودا) خه وتن و
 وه نه وزى نيه، هيچ شتيك له پهروه ردگارى كوټ و بهندى ناكات، نهو (واته عاريف) له
 دوټى قه ده ر و زانست به پهروه ردگاريه تى (عزوجل)، شه پوله كانى ده رى زانست به رزى
 ده كه نه وه و نزمى ده كه نه وه، به رزى ده كه نه وه بو ئاسمان و پاشان به ريده ده نه وه بو خاله
 نزمه كان، له كاتيكدان نهو بزر و سهر سامه و هيچ ناژنه وئيت، كه ر و لاله و له هيچ
 كه سيكه وه جگه له حق (عزوجل) شت نابيستيت، هيچ كه سيك نابينيت جگه له
 نهو (سبحانه و تعالى)، نهو له به رده ستيدا مردووه، گهر خودا بيه وئيت جاريكى تر زيندووى
 ده كاته وه، گهر بيه وئيت بوونى پى ده به خشيته وه، نهوان به هه ميشه يى له ناو په رزى
 نزىكى له خودا وهن، گهر سهره ي حوكم هات ده چنه حه وشه ي حوكمه وه، گهر سهره ي
 ده رچوونيش هات له ده رگا كه دان، سهره ي خه لكى به ره و لاي خودا راده كيشتن و ده بنه
 ناوه نديك بو گه يان دنيا ن به خودا (سبحانه و تعالى)، نه مه بريتيه له حالى نهوان، به لام
 هه ندى حاليان هه يه شاراوه ن.

خه لکینه، ئیتوه چیتانه؟ ئیتوه له ههوه سبازیدان، ئیتوه له ته مهه به فیروندان بهی
هیچ شتیک، له گهڵ خودا (عزوجل) ئارام بگرن خیری دونیا و دواپۆژ ده بیننهوه، گهر
ده تهوی ئیسلام به دهسته بهی ئهوا خۆت رادهست بکه، گهر ده تهوی نزیککی له خوداره
به دهست بهی ئهوا له بهردهستی قهدهر و کرداریدا رابکشی، به بی چون و بۆچی، بهوه
له ئهوه نزیکده بییهوه، ویستی هیچ شتیک مه که، چونکه دروست ناگهریت،
خودا (عزوجل) ده فرمویت:

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ الإنسان: ۳۰

گهر ئهوهی ویستی ده کهی بۆت نایه ته دی که وابوو ویست بۆ هیچ شتیک مه که و
له گهڵ کرداره کانی خودا کتیه رکی مه که، گهر نامووس و مال و له شساغی و مندالی
تۆی برد و تیکویتی شکاندی خهنده بجه سهر لیوانت به رانهدر به رووی قهدهر و
ویست و ئالوگۆری، له سهر ئهوه بهینه رهوه گهر نزیککی ئهوت ده ویت، گهر نیتواغوشیت
ده ویت له گهڵ ئهوه، گهر ده تهوی دلت بگاته ئهوه (سبحانه و تعالی) و تۆ له دونیادا بیت،
دلته نگیه کهت بشاره وه و دلخۆشییه کهت ده ربه، له گهڵ خه لکی به نه خلاقی جوان و
باش تیکه ل ببه، پیغه مبه ر (ﷺ) ده فرمویت: ((خۆشی و سروری باوه ردار له
روخساریدایه و دلته نگیه کهی له دلیدایه)).^۱

سکا لا لای هیچ که سیک مه که، چونکه گهر له لای که سیک سکا لا له حق بکهیت
له بهرچاوی ده که ویت و له گهڵ ئهوه ش ئهوهی سکا لات له دهستی کردووه ناسرپته وه، به
شتیک له کار و کرده وه کانی خۆت سه رسام مبه، چونکه خۆپه سه ندی کردار
تیکده دات و تیایده بات، هه رکهس کۆمه کی و یارمه تی خودایی له سه ر خۆی بیی
خۆپه سه ندی له کرداره کانیدا ده سرپته وه، هه موو مه به ستت با بۆ لای ئهوه بیت، چونکه
ئهوه به زه یی خۆی بۆ تۆ ره وانه ده کات و هۆکاری گه یشتنت به خودا بۆ ناماده ده کات،
چۆن ده توانی مه به ست و مه رامت بۆ لای خودا بیت له کاتیکدا تۆ له گوشتار و
کرداردا درۆزنی، داوای مه دح و سه نا له خه لکی ده کهی، و له زه مکردنیان ده ترسی،

^۱ تقدم ترجمه.

هەر هه‌موو رینگه‌ی حه‌ق (عزوجل) راستگۆیه، خودانا‌سان راستگۆیان هه‌یه به‌بێ درۆ، راستگۆیی به‌بێ خۆده‌رخستن، کرداره‌کانیان له‌ قسه‌کانیان زۆرترن، نه‌وان نوێنه‌ری حه‌قن (عزوجل) له‌ناو دروستکراوه‌کانیدا، نه‌وان جێنشینێ خۆدان له‌سه‌ریان، به‌ربرسی به‌ش و کۆڵ و باری نه‌ون له‌ زه‌وی خودادا، نه‌وان تاییه‌قه‌ندان و ده‌گه‌مه‌نه‌کانی خۆدان، تۆ نه‌ی دووروو هه‌یج شتیکت له‌وان ناچیت، به‌ دووروو به‌ که‌ت شانشانیان له‌ گه‌ڵ مه‌که، نه‌وه‌ کارێکه‌ به‌ خۆزگه‌ و نه‌وات و وتی وتی به‌ ده‌ست نایه‌ت، خودایه‌ به‌مانگێره‌ له‌ صادیقان.

﴿رَمَضَاءُ إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَدْ آدَبَ النَّارِ ۖ﴾

البقرة: ۲۰۱

هه‌روه‌ها فه‌رمووی:

ته‌نها به‌ ناو و پۆشینی پۆشاکێ نه‌وان و زماندرێژی به‌ قسه‌کانی نه‌وان رازی مه‌به، چونکه‌ نه‌وه‌ سوودیکت پێ ناگه‌یه‌نیت له‌ کاتیکتدا کرداره‌کانت پێچه‌وانه‌ی نه‌وانه، تۆ لیلی و لیخنیت به‌بێ پاکێ و رۆشنی، تۆ له‌ گه‌ڵ دروستکراوی نه‌ک له‌ گه‌ڵ دروستکمر، تۆ دونه‌یات نه‌ک دواپۆژ، تۆ پووچیت به‌بێ راسته‌قییه، تۆ روواله‌تی به‌بێ ناوه‌رۆک، قسه‌ی به‌بێ کردار، کرداری به‌بێ ئیخلاص، ئیخلاصیت به‌بێ شۆنکه‌وتنی سوننه‌ت، خودا (عزوجل) قسه‌ی بێ کردار قبولێ ناکات، کرداری بێ ئیخلاص قبولێ ناکات، به‌گشتی هه‌یج شتیکت قبولێ ناکات له‌سه‌ر قورشان و سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) نه‌یت، نه‌وه‌ بانگه‌شه‌یه‌کی بێ به‌لگه‌یه، گومانی تێدا نییه‌ شتیکت له‌وه‌ لێ ودرناگه‌یت، گه‌ر قبولی خه‌لکیت بۆ به‌ ده‌ست بیت له‌ گه‌ڵ درۆکه‌ت نه‌وا قبولێ کردنی خودات (عزوجل) بۆ به‌ ده‌ست نایه‌ت، چونکه‌ زانایه‌ به‌وه‌ی له‌ناو ده‌لاندايه، خۆت به‌ زرق و برق مه‌پازینه‌وه، چونکه‌ بۆ جیاکردنه‌وه‌ی نه‌سلی له‌ نا‌ه‌سلی که‌سی شاره‌زا و بێسه‌ر بوونی هه‌یه، خودا (عزوجل) له‌ دلت ورد ده‌بیته‌وه‌ نه‌ک له‌ روواله‌تت، ته‌ماشای نه‌و دیوی پۆشاک و بێست و نېسقان ده‌کات، ته‌ماشای ته‌نهايت ده‌کات نه‌ک ناشکرا و تێکه‌لاهیت، تۆ شه‌رم ناکه‌یت به‌وه‌ی جینگه‌ی ته‌ماشاکردنی دروستکراوه‌ ده‌پازینه‌ته‌وه‌

و نه وهی جینگه ته ماشاگردنی حقه (عزوجل) پیس و ناشیرین ده کهی؟ گهر
 سرفرازیت گهره که تهویه بکه له هه موو گونا هه کان و له تهویه کهدا ئیخلاصت
 هه بیته، تهویه بکه له هاوه لدانانت بو خدا به هوئی دروستکراوه وه، هیچ کاریک نه بجام
 مه ده بو خدا نه بیته، من ده بینم هه موو بوونی تو لیوانلیوه به هه له، چونکه له گهل
 نفس و ناره زوو و دنیا و ههز و چیژدای، خودارپینه کهت میثوولهیه که پاروویه کهت
 لی تال ده کات، بو رازیبوونی نه فست رازی ده بیته و بو ناپارازیبوونی ناپارازی ده بیته، تو
 بهندهی نه فسی خوتی، ره شوته به دهستی نه فسه وهیه، تو له کوی و بهنده کانی
 خودا (عزوجل) له کوی، نهو بهندانهی بهندایه تیان بو خدا و رازیبوون به کرداره کانی
 بو هاته دی، نافهت به سهریاندا داده باریت نهوان وهک چیا ی دامه زراو راوه ستاون،
 نافهت بو نهوان و به سهر نهواندا داده باریت نهوان به چاوی ئارامگرتن و ته بایی
 ته ماشای ده کهن، جهستهی خویان بو به لا جیهیلا و به دلایان به ره و لای حقه (عزوجل)
 فرین، نهوان ره شمالي بی پیاوانن، قه فسهی بی بالندهن، ره حه کانیا ن له لای خودایه و
 جهسته کانیا ن له بهرده ستیدایه، نهی نهوانه ی پشتتان له پهروه ردگار کردووه، نهی
 نهوانه ی له پهروه ردگارتان نامو یوون، وهرن بو لام تا نیواغخووشی بجه مه نیوان نیوه و
 خوداوه، بو نیوه داوای لی بکه م، ئاسایشتان له نهوه وه بو وهریگرم، له بهری بیاریمه وه،
 تا مافه کانی نهو که له سهر نیوهیه به نیوه بگهیه نم.

خودایه، بمانگێره وه بو لای خوت و له بهر ده رگای خوت راوه ستاومان بکه، بمانکه
 به بهشی خوت و له بهر خوت و له گهل خوت، رازیمان بکه به خزمه تکردنی خوت،
 وهرگرتن و به خشینمان وا لی بکه بو تو بیته، ناوه وه مان له هه رچی شته جگه له خوت
 پاك بکه ره وه، لهو شوینانه ی نه هیت لی کردووین مه مانینه، لهو شوینانه ی فەرمانت
 پیکردووین بهرمان مه که، ده ره وه مان له یاخیبوون له تو خه ریک مه که و ناوه وه مان به
 هاوه لدانان بو تو داگیر مه که، له نه فسی خومان وهرمانبگره بو لای خوت، هه موو
 بووغان وایلیکه بو تو بیته، به تزوه دهوله مند بین و بینیا ز بین له هه رچی شتی تره
 جگه له تو، له بیناگایی له خوت به ناگامان بهینه، گوێرایه لی و مونا جاتی خوتان پی
 بیه خسه، دل و نهینیمان به نزیکه له خوتمه وه پر له چیژ بکه، دوورمان بجه ره وه له

ياخيبيون له تۆ وهك چۆن ناسمانت له زهوى دوورخستوه تهوه، له گوێرايه لى خۆت
نزيكمان بكه رهوه وهك چۆن له نيتوان رهشيتى و سپيتى چاودا نزيكيت دروستكردوه،
له وهى لات ناپه سهنده به دوورمان بگره وهك چۆن يوسف له گوناھى زليخا
دوورخستهوه.

ههروهها فەرمووى:

نەفس و ئارەزوو و سروشتى خۆتان به رۆژووى هه ميسه يى و نوێژى بهردهوام و
ئارامگرتنى سهرومپر بتوێننهوه، گهر توانه ي نەفس و ئارەزوو و سروشت بۆ بهنده
هاته راسته نهو و مهولاي خۆى به بى ئهرك ده ميێننهوه، به دل و نهينى و مهولاوه
ده ميێننهوه، به فراوانى بى تهنگه لانى ده ميێننهوه، به عافيه تى بى نهخۆشى
ده ميێننهوه، خهلكانىكى ژيرى هۆشه مند بن و فيرېن و كاريكه ن و نيخلاصتان هه بيت.
ئه ي گهنج، يه كه عجار له دروستكراوه وه فير ببه پاشان له دروستكهره وه،
پيغه مېهر (ﷺ) ده فەرمويت: ((ههركهس كار بكات به وهى دهيزانيت خودا زانستىكى
بۆ دهكات به ميراث كه نهيزانيوه)).¹

ههرده بيت يه كه عجار له دروستكراوه وه فير ببیت، نه وهش بریتيه له فير بوونى
حوكم، پاشان له دروستكهره وه فير ببه كه بریتيه له زانستى له دونى (العلم اللدوني)،
زانستى كه تايبه ته به دل، نهينيه كه تايبه ته به نهينى، چۆن ده توانى به بى ماموستا
شتيك فير ببیت، تۆ له خانه ي حيكه تدای، داواى زانست بكه، چونكه داوا كردنه كەى
فەرزه، پيغه مېهر (ﷺ) ده فەرمويت: ((داواى زانست بكه با له چينيش بيت)).²

ئه ي گهنج، هاوه لى نهوانه بكه كۆمه كيت ده كهن بۆ جيهادى نەفس، هاوه لى
نهوانه مه كه كۆمه كى نهفست ده كهن له سەر تۆ، گهر هاوه لى شينخينكى نه زانى
دوو بووى خاوه ن ئارەزوو و سروشت كرد نهوا ده بيتته يارمه تيه درى نهفست له سەر
تۆ، گه مره پياوان بۆ دونيا هاوه ليان ناكريت، به لكو بۆ دواپۆژ هاوه ليان ده كريت،

¹ قال الحافظ العراقي في ترحيح "الإحياء" رواه أبو نعيم في "الحلية".

² أخرجه ابن حبان في المحروحين والديلمي في "المسند" والبيهقي في "الشمع".

گەر شیخه که خاوهنی ئارهزوو و سروشت بوو بۆ دنیا هاوهلی دهکریت، بهلام گەر خاوهنی دل و نهینی بوو بۆ مهولا (عزوجل) هاوهلی دهکریت، ئهی ئهو کهسهی خوێ کردووه به شیخ و سهری مهجلیسی گرتووته دهست و شانسانین دهکات له گهڵ حالێ موخلیصان له پیاوانی خودا، ههتا - به نهفس و ئارهزووت - داوای دنیا بکهی تۆ مندالی ئهو سروشته رووتهی، دهگهمن له ههموو دهگهمنان ئهوانه نهفسیان پشت له دنیا دهکات، به ویست و ههلبژاردنی خوێ نهک به ناچاری وازی لی دههینیت، یان دهگهمن له ههموو دهگهمنان، دوور له ههموو دووریک نهفسیان ئارامی و دلنیایی رووی لی دهکات و دهبیست به دل، کاتیك ئهو قسهیه بۆ ئهو راسته له دنیا و دواڕۆژ و ههرجی شته جگه له مهولا (عزوجل) چاوی خوێ کوێر بکات، ههتا بهنده له پهروهردگاری نزیکتر بیست ترسناکییه کهی زۆرتر و ترسه کهی توندتر دهبیست، بۆ ئهو مهبهسته ترسناکترین کهس له مهلیکهوه وهزیره کهیهتی، چونکه له ههموان زیاتر له مهلیکهوه نزیکه، باوهردار تهنها به ئیخلاص به خودای خوێ دهگات، ئهو کات ئهو له بهر ترسی خهڵکیدا به، له سهه ترسیکی مهزنه، ترسیان خامۆش نابیست تا به پهروهردگاریان دهگهمن، ههه کهس خودا بناسیست ترسی زۆر دهبیست، بۆ ئهو مهبهسته پیغه مبهه (پیغ) فەرموویهتی:

((من له هموموتان زیاتر خودا دهناسم و له هموموتان زیاتر له خودا دهناسم)).^۱

خودا (عزوجل) دوستانی خوی تا قیده کاتمهو بۆ نموهی پالفتهمیان بکات، شهوان به هم میهمی له سهری پتی ترسن له گۆپان و نالوگۆپ، با حالیشیان ناسایش بیت به لām ده ترسن، بیتزار و نیگمرانن با حالیشیان سوکنایی و خاموشی بیت، نه فسی خویان له سهر گهر دیلمه به ک، ده نکه ره شکمه به ک، لا کرد نه وه به ک، به چوو کترین بیتاگایی دادگایی ده کمن، ههر کات سوکنایان بۆ دیت ده فرن، ههر کات بیتنایان بۆ دیت هه ژاری ده ده بهرن، ههر کات ناسایشیان پتی ده دریت ده ترسن، ههر کات پتیان ده به خشریت ده سته کیشنمهو، ههر کات ده یانهینه پیکمین ده ست به گریان ده کمن، ههر کات دلایان

تقديم خرمه

خوشده کهن دلتهنگی دایانده گریتمهوه، له وهرچهرخانی نهیار و سمرنه نجامی خراب
دهترسن، نهوان دهزانن پهروهردگاریان(عزوجل):

﴿ لَا يَسْتَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُمْتَلُونَ ﴾ الانبياء: ۲۳

تو نهی کهسی بیتاگا، له گهل حق(عزوجل) زورانبازی و سهرینچی دهکمی و پاشان
داوای ناسایشی لی دهکمی، بسم نریکانه ناسایشه کمت دهگوریت به ترس، و
بهیرینییه کمت بو تنگهلانی، و عافییه ته کمت بو نه خوشی، و عزیزه ته کمت بو زهللی،
و بهرزبونوه کمت بو دابهزین، و دهوله مهندییه کمت بو ههژاری، بزانه ناسایشه کمت
له رۆزی دوايیدا له سزای خودایی به پیتی ترسه کهی تویه له خودا له دونیادا، ترشیت
له دواړوژدا به پیتی ناسایشی تزیه له دونیادا، به لام ئیوه له دهریای دونیادا رۆچوون و
له بیخی بیرى بیتاگاییدا نیشته جی بوون، گومانی تیدا نییه ژیاستان وهک ژیاڼی
ناژهلانی لیها توه و تنها خواردن و خواردنوه و جووتبوون و خمه دهزانن، حالتان لای
نه هلی دل ناشکرایه، ههله به بو دنیا و کوکردنوهی دنیا و گهران به دواي رۆزیدا له
ریگهی حق(عزوجل) و دهرگای حق دایرپیون، نهی نهو کهسهی ههله کردنه کهی رسوا
و شهرمه زاری کردوه، گهر تو و هه موو نه هلی سمر زهوی کوینهوه بو نهوی شتیکت
بو بهینن که بوته نه پراوه توه ناتوانن بوته بهینن، واز له ههله کردن و داواکردنی نهو
شانه بهینه بو تو پراوه توه و نهو شتانهی بو تو نه پراوه توه و بریاری لینه دراوه،
بویه ههله وازلې بهینه بو نهو شتانهی بوته پراوه توه و نهو شتانهی بوته نه پراوه توه،
کهسی ژیر چون کاتی خوی به شتیکهوه به فیرۆ دهوات که پراوه توه، دروستکراو له
دلت دهریکه و له زیان و قازانج و پیدان و لنگرتهوه و مهدح و زهم و ریزلنگرته و
سرکایه تی پیکردن و رووتیکردن و پشتیکردندا مهیانینه، باوه پرت وایت زیان و
قازانج له خوداوهیه، و خیر و شهر له دهستی نهو دایه و له سمر دهستی دروستکراو
جاریان دهکات، گهر نه مانه له تودا هاتنه دی دهیت به سه فیری نیوان دروستکراو و
خودا(عزوجل)، دهستی نهوان ده گریت بو دهرگای خودا، نهوان ده بیڼی وهک نهو
نه بوو بن بهرورد به خوت، یاخیبووان له پهروهردگاریان وهک شیت و نمران ده بیڼی،

بۆيە مەداراتیان دەکەي (لەگەلیان ھەلەدەکەي) و بۆیان باش دەبیست و لەسەر ئازار و
 نەزانیان نارام دەگری، گوێرایەلانی خودا بریتین لە زانیان ژیرمەندان، یاخیبوان لە
 پەرەردگاریان (عزوجل) بریتین لە نەزانە شیتەکان، یاخیبوو خودای خۆی نەناسی و لی
 یاخی بوو و شۆینی شەیتانەکەي کەوت و تەبابی لەگەڵ پەیدا کرد، گەر نەزان نەبوابە
 یاخی نەدەبوو، گەر نەفسی خۆی بناسیبایە و بیزانیبایە فەرمانی بە خراپە پێ دەکات
 لەگەڵی تەبا نەدەبوو، زۆرجار لە نیبلیس و دارودەستەکەي ئاگادارت دەکەمەو، بەلام
 تۆ ھاوەلی دەکەي و لێی قبوڵ دەکەي، دارودەستەي شەیتان بریتین لە نەفس و دنیا
 و نەرەزوو و سروشت و ھاوەلانی خراپ، لە ھەموو ئەمانە بەئاگابە، چونکە سەرپا
 دوژمنن، تەنها یەك کەس تۆی خۆشدەوێت ئەویش بریتیە لە خودا (سبحانە و تعالی)، ئەو
 تۆی بۆ خۆت دەوێت، بەلام کەسانی تر تۆیان بۆ خۆیان دەوێت، گەر لەباری تەنھایدا
 نەفسی خۆت بزر کرد و لەگەڵ داواکەراندا داوات کرد ئەوکات تەنھاییە کەت دەبیستە
 ھۆگریون بە خوداوە (عزوجل)، گەر نەفست لەگەڵ دنیا وازلێھێنا و دڵت لەگەڵ
 دواڕۆژ و نەینیت لەگەڵ مەولا (عزوجل) ئەوکات خەلوەتە کەت دەبیستە ھۆگریون بە
 خوداوە (عزوجل)، بەلام لەگەڵ بوونی نەفس و کەسانی تردا خەلوەتت بۆ نایەتە دی،
 خەلوەت لەگەڵ خودا کاتیکیە لە کەسانی تر تەنھا کەوتبیت، کاتیکی خودا دەبینییەو
 لە کەسانی تر بێزار بیت، چۆن پاکیتی و روونی رووت لی دەکات گەر پاکیتی و نەھلی
 پاکیتی نەبینیت؟ گەر حالی خۆت ھێنايە دی پیاوانی ھەق (عزوجل) دەبینیت، گەر
 دەرگای مەلیکت بینی لەو جینگەيە خزمەتکاران دەبینی بەپێوە وەستان و تۆش
 سەرغیان دەدی، پێت لە دەرگای ھەق نەناوە و نەتبینیوە شێر چۆن خزمەتکارانی
 دەبینی؟ قە نییە ھەتا خودا (عزوجل) دەبینی، ئەوکات صدق دەبینی، صدق لەو
 شۆینە ھەلەدەگریت و بە خودا پێشکەشت دەکات و بەناگات دەھینیت، درۆش
 دەنگێریتەو و ھەوت لی دەخات، لەگەڵ راستگۆیان بە تا بەو جۆرە مامەلەت لەگەڵ
 بکریت کە لەگەڵ نەوان مامەلە کرا، لە کوفتار و کرداردا راستگۆ بە و لە ھەموو
 حالەکاندا نارام بگرە، صدق بریتیە لە بەکتا پەرستی و نیخلاص و تەو کول لەسەر
 خودا (عزوجل)، ھەقیقەتی تەو کول بریتیە لە بەرینی ھۆیەکان و دەرچوون لە ھەول و

هينزي خوت لهروي دل و نهينيهوه، گهر دهتهوي پييهوه پهيوهست بيت
 پهيوهستبوونهكان به كسانى ترهوه بېره و پشت له خوت و لهوان بكه، پشت له رووداو
 بكه تا دهگهيه خودا، هدا رووداو لهگهل تو و شهوان بيت سهرفراز نايت، نزيكى
 حق(عزوجل) شانسانين ههئاگريت، له هزاران هزار كس له نيوه تنها يهك كس
 تيندهگات لهوهي دهيليم و كارى پى دهكات، شهوانى ترتان دهچنه ناو نهزاني و
 سرگهردانپيهوه، به نامادهبوونتان لهگهل نهو تاكه كهسه فېر و بهر كهت ودردهگرن،
 من رجاى خيرتان بو دهكهم له دونيا و دواړوژدا، دونيا بهنديخانهى باوهپرداره گهر
 بهنديخانه كهى لهبركرد دهروي ليدهكرتتهوه، باوهپردازان له بهنديخانه دان، عاريفانپش له
 شوگردان، شهوان له بهنديخانه بيتاگان، پهروهردگاريان شهراى شهوق بو لاي خوى و
 شهراى هوگرى به نهو و شهراى داوا بو نهو و شهراى بيتاگايى له دروستكراو و
 ناگاهى به خويهوه دهرخوارد داو، هه موو نهو شهراپانهى دهرخوارد داو، بويه له
 خهلكى كهناريان گرت و به خوداوه و لهگهل خودا هوښيان كردهوه، له بهنديخانه كه و
 بهنديهكانى ناوى بيتاگابوون، ناگر و دوزهخيان له دونيا بو پيشخرا، كېبهركى و
 ململانى ناگره كهپانه و رازيبوون به قهزا بههستهكهپانه، بيتاگايى ناگرى نهوانه و
 بهرهوشى و ناگاهى بههستهكهپان، قيامت بو خهلكى رهشوكى برىتييه له دادگايى
 كردن، بو خهلكى تاييهتپش برىتييه له لومه كردن، چون شهوان بهو جوړه نين له
 كاتيكدا قيامتپان لهسر خويان ههستاندوه و هيتشتا له دونيادان، بهر له ليدان
 گرياون، بويه گريانه كه له كاتى ليداندا هات به هانايانهوه و سووى پيگهيانندن.

سوفياني سهورى(رهجهتى خوداى لى بيت) له خهوندا بينرا و پنى وترا: خودا
 جى لهگهل كردى؟

وتى: لهبردهستى خويدا رايوهستاندم و پنى فهرمووم: نهى سوفيان، نهتهزاني من
 "غفور رحيم" م نهو هه مووه له ترسى من گرياي، شهرمت له من نهده كرد؟ كوچ له
 سروشت و نارهزوو و شهپتانه كهت بكه و لايان بهلادا مهكهروهوه، گهر نه مه جينگير و
 دامه زراو بسو شهوا له نيران خوت و دؤستانى خراپدا دوژمنايهتى بهريا بكه و
 بهراستيان مهزانه تا له حالدا لهگهلتمبا دهبن، تهوبه برىتييه له ژيرهوژوور كردنى

دهوله تينك، هر كس تهويه بركات و گوزان نه هيتيت به سهر نه وهى بهر له تهويه كدى
 له سهرى بوو نهوا له تهويه كهيدا دروى كړدوه، كاتيك تو ده گوزيت تهویش ده گوزيت،
 خدا (عزوجل) ده فرموي: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الرعد: ۱۱)
 له دنيادا ستم له هيچ كس مه كه، چونكه له دواړوژدا بهو ستم مه ده گرييت، له
 دنيادا دادپهروهر به تا له ريگه به ههشت لانه دهيت، ستم كاتيك سهره له ده دات
 دادپهروهرى وازليده هينن، نه وهش له ريگه نه هلى دادپهروهرى لايان ده دات، هر چي
 شته له جيگه خويان دابن تا شوي نيك له لاي خدا (عزوجل) ههيت، هم سهرده مه
 كوتاي زه مانه، من ده بينم نيوه گوزاون و نالوگوزتان به سهردا هاتوه، من له
 گوزان و نالوگوز به سهر نيوه ده ترسم، هر دهيت شته كان بگوزين و نالوگوزيان
 به سهردا بيت، به لام هندی له حلال هيه ده شاريته وه، نهى دروستكراوانى خدا، من
 داوى چاكبوني نيوه ده كم و به گشتى قازانجي نيوه گره كه، هيوا داخستنى
 ده رگاي دوزه خ و نه بوني دوزه خ به ته واوى، تاكو هيچ كه سيك له دروستكراوه كانى
 خرداي تينه جيت، هر بهو جوړه هيوا كړدنه وهى ده رگاي به ههشته تاكو هيچ كام له
 دروستكراوه كانى خدا نه مي نيته وه ريگري بگريت له چوونه ناوى، بويه هم هيوا به
 ده خوام، چونكه ناگاهيم هيه له به زه يي و سوزي به ريني خدا بو دروستكراوه كانى،
 دانشتنى من هم جيگه دا بو چاك كړدن و پا كړدن دلى نيويه، نهك بو گوزيني قسه
 و پا كړدن قسه، له زېرى قسه كام رامه كن، چونكه هم موو ره بانيهك بو نايي
 خدا قسه كانى زېره، قسه كام زېرن، خورده كم زېره، هر كس له من و
 هاوشيوه كانى من رايكات سرفرازي به ده ستنا هيتيت، گر بيشه ده بيت به خه رجدا لهو
 شانهى بو دين ده گريته وه وازت لى ناهينم و بيت ناليم نهو كاره بكه و گويم لى
 نيه له لام ناماده بيت يان بز، هولى من به خدا وه و له خدا وه نهك له نيوه وه،
 من له ژماره و سر زمينى نيوه كه نارمگرتوه، نه وهى من تييدام به زمان ناگوزيت،
 بهلكو به ويژدان ده گوزيت، نه راست و نه چپ و نه دواوه، بهلكو پيشه وه، ته نها
 سېنه يي پست، شونكه وتي پينغه مهران و نيراوانى خدا (عليهم الصلاة والسلام)
 و پيشي صالح، بهر دهوام به دواي نهواندا ته كان به خوم ده دم بو گميشتن به خانه ي

تريكى له خوداوه، له گوناھان و نه ده بى خراپتان تمويه بکمن، نه مامى تمويه له کيلگى دلدا بچينن، کوشکينک له دلدا بينا بکمن، بيناى شهيتان بروختين و بيناى ره جان دروست بکمن به معولا و پمروهر دگارى خوتان ده گه به نم، من له گه ل کرؤک وه ستاوم نهک له گه ل تونکل، نه م رووالهت و ناشکرايه تونکله، بويه به پمروهر ده کردنيه وه خؤم مانموو ناکهم، به لکو کرؤکى نيوه پمروهر ده ده کم و تونکله که تان وه لا ده نيم، پمروهر ده تان ده کم بو نه وهى چاوى پتغه مبره که تان (ﷺ) به بينى نيوه روئن ببيتموه.

نهى گه نجان، بو دونيا هاوه ليم مه کم، تنها بو دواړؤز هاوه ليم بکمن، گهر هاوه لى نيوه بو من بو دواړؤز - هاته راسته دونيا رووتان لى ده کات وهک پاشکو و شونکموته و ده سته مبرى نمو، نمو کات ده ست بو دونيا ده بن له سمر برينک له زوه د تيايدا، و منيش ده سته مبرى نمو ده تان بو ده کم له سمر نمو ده ستر دنه بو دونيا دادگايى نه کرتين، دواړؤز به سمر دونيادا پتشیخمن، ناوه وه به سمر ناشکراى پتشیخمن، حق به سمر باتلدا سمر بخمن، باقى به سمر فانيدا پتشیخمن، دونيا وازليته يتن و پاشان ده ستى بو بمن و وري بگرن، وهر گرتن به ده ستى سروشت و ناره زوو و نه فس وازليته يتن، له ده ستى دل و نه يتنى وري بگرن، وهر گرتن له ده ستى دروستکراو وازليته يتن و له ده ستى دروستکمر وري بگرن، گونپرايه لى پتغه مبر بن و له نه وه وهر بگرن نمو فرمان و نه هيانهى بو نيوهى هيتاوه، خودا (عزوجل) ده فمر مويت:

﴿وَمَا أَمَّاكُمْ الرَّمْلُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَأَنْتُمْ﴾

الحشر: ۷

بو جبهه جى کردنى فرمانى خودا (عزوجل) هه لمه ستى درنده تان هه بيت و له نه بيلتکراوه کانيدا نه خوش بن و له هاتنى قهزا و قه ده ريده مردوو بن، له گه ل نه مهش به نه خلاقى جوان و باش تیکم به خه لکى بن، نه وه داوا بکمن له خودا که له زانستى خودا دايه له نيوه دا، له گه ل خودا له حوکم و قه ده ره کاني له نيوه و که ساني تردا تما بن، له پتغه مبرى خوداوه (ﷻ) فمر مووى: ((کاتينک خودا (عزوجل) قه لى مى

دروستکرد، پښی فەرموو بنووسه، وتی: چی بنووسم؟ فەرمووی: بریاری من له
دروستکراوه کاغدا هەتا روژی دوایی بنووسه))^۱.

ئەو دلمردووانی نەفس زیندووان، دلی ئیوه مردووه، بۆیه له پێشتره له تهعزیباری
دلی خۆتاندا بن تا تهعزیباری به لا و ناخۆشی سەر کهسانی تر، مردنی دل بریتییه له
بێتاگایی له خودا (عزوجل) و یادی خودا، هەر کەس له ئیوه دهیهوێت دلی زیندو
بکاتهوه با یادی حق و هوگری به حەقی (عزوجل) تیدا جیگیر بکات، له دهسهلات و
شکۆمەندی ئەو (سبحانه وتعالی) ورد بپێتهوه، سەرنجی هەلسوکهوت و دهستیوهردانه کانی
بکات له ناو دروستکراوه کانییدا.

ئەو گەنج، یه که عجار به دل یادی حەق (عزوجل) بکه، پاشان به دهرهوهت (قالب)
یادی بکه، به دل ههزار جار و به زمان یهك جار، له کاتی هاتنی ئافهتدا به
ئارامگرتن یادی بکه، له باری هاتنی حەقدا به یه کتاپه رستی یادی بکه، له باری
هاتنی کهسان و شتانی تر جگه له خودا به پشتکردن لیان یادی خودا بکه، گەر
رهشوت بو نەفس شل کرد چاوت تیده پریت و تووشی هه لیدیرت ده کات، به له غاوی
وه رع لغاوی بکه، و وتی وتی وازلێبیهینه، یادی مردن دلت پالته ده کات و دونیا و
دروستکراوت له بهرچاو ده خات، پهرده له سەر دلت لاده دریت، ئەوکات دروستکراو به
فانی و مردوو و تیاچوو و دهستهوسان و بی زیان و بی قازانج ده بیسی.

^۱ صحیح، رواه الخاکم فی مستدرکه و رواه الرمذی مره ها.

خولیکردنه وه له دنیا

به یانی روژی هینی له مەدرسه کە ی ١٨ / شهعبان / ٥٥٤٥ هـ - دواى هندی قسه -
فهرمووی:

به خو چاککردن و چاکبوونی خۆته وه سەرقال به و واز له وتی وتی و هه وه سبازی
دوینا بهینه، هه تا ده توانی خۆت له خه م و په ژاره ی دوینا یه کلا بکه ره وه،
پیغه مبه ر (ﷺ) ده یفه رموو: ((هه تا ده توانن له خه م و په ژاره ی دوینا خۆتان
یه کلا بکه نه وه))^١.

ئه ی نه زان به دوینا، گه ر بتناسیبا یه داوات نه ده کرد، گه ر بیته بۆ لات ماندوو و
شه که تته ده کات، گه ر پشتت لی بکات هه سه رته داتده گریته وه، گه ر خودات (عزوجل)
بناسیبا به نه وا به خودا وه شته کانی تهرت ده ناسی، به لام تۆ نه زانیت به خودا و
نیرا وه کان و پیغه مبه ران و دۆستانی خودا.

هاوار به حالت، ئایا په ند وه رنا گریته له وه ی له دوینا به سه ر که سانی تر دا جاری
بوو، داوا ی رزگاری بکه له ده ستی دوینا، پۆشاک ی دوینا فری نه ده و له ده ستی رابکه،
پۆشاک ی نه فس فری نه ده و به ره وه ده رگای حه ق (عزوجل) هه نگاو هه لگره، گه ر له
پۆشاک ی نه فست هاتی به ده ره وه نه وا له هه رچی شته جگه له خودا رزگارت بووه، گه ر
هه رچی شته جگه له خودا شوینکه وته ی نه فس بیته نه وا خۆت له نه فست که نا گیر
بکه، نه وکات په روه ردگارت (عزوجل) ده بی نی به وه، خۆت را ده ستی نه و (سبحانه و تعالی)
بکه سه لامه ت ده بیته، له پیتنا ویدا بکو شه هیدا به ت وه ره ده گریته، شوکری بکه زیاده

^١ رواه الحافظ المهيدي في "المجمع" وقال: رواه الطبراني في "المعجم" و "الأوسط".

به دهست دهینیت، خۆت و هموو دروستکراوه کان رادهستی شهو بکه، له خۆت و خه لکانی تردا به رهه لستی خودا مه که، خودا ناسان له گه ل خودادا ویست و هه لباردنیان بۆ نییه، بۆ داوای به شی خۆیان هه لپه ناکه ن و ته ماشای به شی کهسانی تر ناکه ن، گهر ده تهوئ له دنیا و دواړوژدا هاوه لئ خودا ناسان بکه ی شهو له گوشتار و کردار و ویست و هه لباردن له گه ل خودا ته با به، من ده بینم تۆ کاره که ت پینچه وانه کردوو ته وه شه وانه و روژانه سه ریچی له خودا ده که ی و کیبه رکیت له گه لئ کردوو به نه ریت، پیت ده فرموئ شهو بکه نایکه ی، پیت ده فرموئ شهو مه که ده یکه ی، وه ک شهو (معاذ الله) خودا به نده پیت و تۆ په رستراو بیت، پاکیتی بۆ خودا چه نده حه لیمه! گهر حه لیم نه بوایه پینچه وانه ی شه وانه ت له لای خۆت ده بین، گهر سه رفرازیت دهوئ له به رده ستیدا خامۆش به، خامۆشی ده ره وه به یی خامۆشی ناوه وه له لای من که مته ده بییه، ته نها وه ک روخسه تیک ده بینم، فرمان جیه جی بکه و له نه هیلینکراو خۆت بگروه و له گه ل قه ده ر ته با به و له به رده ستیدا ده ره وه و ناوه وه ت له قسه کردن خامۆش بکه نه وکات خیری دنیا و دواړوژ ده چنییه وه، داوای هیچ شتیک له خه لکی مه که چونکه شه وانه ده سه وسان و هه ژارن و بۆ خۆیان و خه لکی زیان و قازانجیان له ده ستدا نییه، له گه ل خودا نارام بگهر و په لوی لی مه که و به ده ستوقاوی مه زانه و له سه ر شته کان تۆ مه تباری مه که، چونکه شهو (سبحانه و تعالی) له خۆتان بۆ خۆتان به به زه ییتره، هه ر بهو جوړه له تۆ بۆ خۆت به به زه ییتره، بۆ شهو مه به سه یه کیک له خودا ناسان ده لیت: چی له سه ر منه، له گه ل خودا (عزوجل) ته با بن، شهو له نیوه به نیوه زانتره، مه رج نییه هه موو شتیک به ره وه ندی نیوه ی تیدا بیت نیوه ی لی به ناگا بکات، خودا (عزوجل) ده فرمویت:

﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ البقرة: ٢١٦

هه ره ها ده فرمویت: ﴿وَمَا تَخْلُقْ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾﴾ النحل: ٨

هه ره ها: ﴿وَمَا أُرِيتُمْ مِنْ آلَاءِهِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٠﴾﴾ الاسراء: ٨٥

ههركهس دهيهوئى ريگههى حهق(عزوجل) بگريته بهر با بهر له گرتهبهري ريگهه
 نهفسى خوئى پالفته بکات، نهدهبى نهفس خراپه، چونکه فهريمان به خراپه دهکات،
 لهلاى حهق(عزوجل) چى دهکات و چون ريگه بو لاي نهو دهگريته بهر؟ لهگهل نهفست
 بکوشه تا دلنيا و نارام دهبيتهوه، گهر دلنيا و نارام بوويهوه هاوهلئى بکه و لهگهل
 خوت بيبه بو دهرگاي خودا، دواى وهرزش پيکردهن و فيکردهن و نهدهبى جوان و
 دلنيابي و نارامي له بهلئين و ههپهشهى خودايى هاوهلئى بکه، نهفس کوئر و کهپ و
 کهلقام و گيل و نهزانه به پهروهردگاري(عزوجل) و دوژمنه به نهو، به بهردهوامى
 تيکووشان دژ به نهفس چاوى دهکريتهوه و زماني گو دهکات و گوئيهکاني دهبيستن و
 کهلقامي و نهزاني و دوژمنکارييهکهى بو پهروهردگاري نامئين، نهمه پيويستي به
 هبل و پياو و بهردهوامى سات لهدواى سات و روژ لهدواى روژ و سال لهدواى سال
 ههيه، نهمه به تيکووشاني ساتيک، روژيک، مانگيک بهدهست نايهت، به قههچى
 برسپکردن لييبده، له بهشهکاني بيبهشي بکه و نهککهکاني بهتهواوى بهسهردا
 بسهپينه، بار لهسهر شاني دابني و له شمشير و چهقوکهى مهترسه، شمشيرهکهى دارينه
 و له ناسن دروستنهکراوه، قسهى بي کرداري ههيه، دروي بي صدقي ههيه، پهيماني بي
 وهفای ههيه، خوشهويستي بو نيهه، پهلاماري بي دهولهته، نيبيليس که نهميري نهفسه
 هيج هيژيکي نيهه لهسهر باوهرداراني راستگو له دوژمنايهتي کردني و سهريپچى
 ليى، نهى نيبيليس چونه؟ وا گومان مهبه نيبيليس بههيژى خوئى روشتووته
 بههشتهوه و نادهمى(عليه السلام) بهدهرکردن داوه، بهلکو حهق(عزوجل) بو نهو کاره
 بههيژى کرد و گيپاي به "هو" نهک به نهسل، نهى کهم فام له دهرگاي حهق(عزوجل)
 رامهکه بههوى بهلايهکهوه که تووشت بووه و تاقيتدهکاتهوه، چونکه نهو له خوت به
 بهرژهوهنديهکاني تو زاناتره، نهو بو سوود و جيکههتيک تو تاقيدهکاتهوه، گهر
 تووشى بهلاى کردى دامهزراوبه و بگهپتوه بو گوناوهکانت و زور داواى لينخوشبوون و
 تهوبه بکه و بپاپتوه نارامي و دامهزرائنت پى بهخشيت، لهبهردهستيدا بوسته و
 دهست به پهتي رهههتي نهوهوه بگه و داواى لي بکه نهو بهلايهت لهسهر لابدات و
 رووى بهرژهوهندي نهو بهلايهت بو ناشکرا بکات، گهر سهرفرازيت دهوى هاوهلئى

شَيْخِيكى زانا به حوكمى خودا بکه، زانستى نمو فیرت دهکات و نهدهبت دادهدات و
 ریگهی بهره و خودات پی نشان دهدات، همردهبت مورید پیشهوا و رینیشاندهریگی
 ههبت، چونکه نهو له دهشت و سارادایه و پرده له دوویشك و مار و نافهت و تینوتی
 و درنده و تیاجوون، نمو رینیشاندهره لهم نافهتانه ناگاداری دهکاتهوه و شوینی ناو و
 درهختی بهرداری پی نشان دهدات، گهر بهتهنها بیت و رینیشاندهری له گهل نهبت
 دهکهوینته زهوی سهخت و چۆل و پر له درنده و دوویشك و مار و نافهت، نهی نمو
 کهسهی ریگهی دونیات گرتووته بهر له کاروان و رینیشاندهر و کاروانچییان
 جیامه بهرهوه، نهگینا مال و رۆحت دهینی لهبانی، تۆش نهی نمو کهسهی ریگهی
 دواپۆژت گرتووته بهر بههه میشهیی له گهل رینیشاندهر به تا دهتگیه نیتته مه نزل، له
 ریگه خزمهتی بکه و نهدهبی جوانت بهرانبهری ههبت و له رای نمو دهرمهچۆ، چونکه
 نمو فیرت دهکات و له خودا نزیکت دهکاتهوه، پاشان له ریگه تۆ دهکات به نوینهری
 خزی کاتیک پیکهوتویی و صدق و زیرهکی تۆ دهبینیت، دهتکات به نه میری قافله که و
 دهسهلاتت بهسهر کاروانچییاندا پی ده بهخشیت، له کاروانه کانیدا تۆ دهکات به
 جینشینی خزی، بهردهوام لهسهر نمو حاله دهبت تا دهتگیه نیتت به پیغه مبههر (ﷺ)،
 تزی رادهستی نمو دهکات و چاوی به تۆ رۆشن دهبینتهوه، پاشان دهتکات به نوینهری
 خزی لهسهر دلان و حال و ماناکان، نهوکات دهبتته سه فیری نیوان خودا و
 دروستکراوه کانی وهك خزمهتکاریک له بهردهم پیغه مبههره که تدا (ﷺ)، جار له دواى جار
 دهجیت بۆ لای خهلك و خودا، نهمه کاریکه به دهسته تالی و خۆزگه خواستن به دهست
 نایهت، بهلکو به شتیک که له سینهدا دائراوه (نیمان) و کردار بهراستی دهگه پرینن،
 خوداناسان له ههر ههزار ههزار دانهیهك له عهشره تهکان دهرهتیراون، بهدل و مانایان
 قسهی خودا (عزوجل) ده بیستن و به کاری نه ندنامه کانیاں نمو قسانه بهراست دهگیرن،
 نهی نهزانان، تهویه بکه و بهگه پرینتهوه بۆ لای خودا (عزوجل)، بهگه پرینتهوه بۆ سهر
 راسته شهقامی صدیقان و له گوشتار و کرداریاندا شوینیان بکهون، شوینی توولمه پیتی
 دوو پروان مه کهون، نهوانهی داوای دنیا ده کهون و له دواپۆژ پشتیانه لکردوه و
 ریگهی ههقیان (عزوجل) وازلتهیناوه، نمو ریگهی پشینیانی صالح لهسهری بوون، له

راست و چپ و دواوه و هردەگرن، شوینی رینگەى تەمبەلان کەوتن و راستەشەقامى
صالحانیان نەگرتە بەر، نەو رینگەى نەوانى بە حق(عزوجل) دەگەياند.

نەى گەنج، نەوانەى لە دۇنيادا بۆ دۇنيا تێکەليان دەبیت سەبەينى نایانبينیتەوه و
پەتى پەيوەندى نیتوانتان دەپچریت، چۆن پەتى پەيوەندى نیتوانى تۆ و ھاوڵە
خراپە کانت ناپچریت لە کاتیکدا لە پیناوى شتیکدا تێکەليان بوویت بۆ خودا نەبووه،
گەر هەر دەبیت تێکەلاوى دروستکراو بکەیت نەوا تێکەلاوى نەهلى وەرە و زاهیدان و
عاريفان و کارکەران و موریدانى حق(عزوجل) و مورادانى نەو بکە، تێکەلاوى
کەسێک بێە خەلکت لێدەکاتەوه و نزیکیت لە خوداوه پێدەبەخشیت، گومرايت
لێدەکاتەوه و لەسەر راستەشەقام دامەزراوت دەکات، چاوت لە دۇنيا دەبەستیت و بۆ
دواپۆژ دەیکاتەوه، سفرە و خوانى دۇنيا لەبەردەستت هەلەدەگریت و سفرە و خوانى
دواپۆژ لەبەردەستت دادەنیت، شاراوە کانت لى دوورەدەخاتەوه و لە جینگەى نەوه نازادیت
پى دەبەخشیت، لەناو دووپشک و مار و درندەدا راستت دەکاتەوه و لە ناسايش و
ناسوودەى و خوشیدا تۆ دادەنیت، تێکەلى کەسێک بکە سیفەتى بەو جۆرە بیت و
لەسەر قسەکانى نارام بگرە، فەرمانەکان و نەهییەکانى قبوڵ بکە نەو کات خیرى
دۇنيا و دواپۆژ بەدەست دەهینیت، مەزترین نازایەتى ساتیک نارامگرتنە، تۆ هەر
دەبیت نارام بگریت، چونکە لە نارامنەگرتندا هیچ بەرھەم نایەت، زوکارى^۱ و
زەمیلەیک بکەرە، و لەبەر دەرگای کاردا دابنیشە، گەر کارت بۆ نووسرايیت نەوا
کارت بۆ پەیدا دەبیت، مافی "هۆ" بەدە و تەوەکول بە خودا بێەستە و لەبەر دەرگای
کاردا دابنیشە، گەر زوکاریە کەیان برد و تۆیان نەبرد لە شوینەکەت مەجوولتى تا
بێهیا دەبیت لە هاتنى کەسێک بتبات بۆ کارەکەى، نەوکات نەفسى خۆت هەلەدە ناو
دەریای تەوەکولەوه و هۆ(سەبەب) و هۆکار(سەبەبکار) کۆیکەرەوه، لەبەردەم
مامۆستاکەت نەدەبت جوان بیت، با پێدەنگیت زیاتر بیت لە قسەکردنت، چونکە نەوه
هزیدەکە بۆ فێرکردن و نزیکیت لە دلى مامۆستاوه، نەدەبى جوان نزیکت دەکاتەوه و

^۱ لە "الزکرة" مەوه وەرگراوه، لەوانەى مەبەستى نەو دەرە بیت لە پینت دروست دەکرا.

نەدەبى خراپ دوورت دەخاتەو، چۆن نەدەبەت جوان دەبىت لە کاتىڭدا تىڭەلەوى
خاوەن نەدەبەن ناکەمىت؟!

چۆن فەير دەبىت لە کاتىڭدا بە مامۇستاکەت رازى نابىت و گومانى باشت پىئى
نەبە؟!

مهیل نه دان به دنیا

۲۰/ شهعبان/ ۱۳۴۵ هـ قمری:

دو نیا هه مووی حیکه مه ته و دواړو ژ هه مووی قودره ته، نه مه یان له سر حیکه مه
بینا کراوه و نه مه یان له سر قودره ته بینا کراوه، له خانې حیکه مه تدا کار و کردار
وازلیمه هیڼه و له خانې قودره تدا دهسه لاتی خودا به دهسته وسان مه زانه، له خانې
حیکه مه تدا به حیکه مه تی خودا کار بکه و شان له سر قودره تی دامه ده، قه در مه که به
بیانو و بۆ نه فسی خوت، چونکه به لکه هیڼاوه به قه در و اتلیده کات واز له کار بهیڼی،
بیانو و هیڼانه وه به قه در به لکه تی ته مه به له کانه، بیانو و هیڼانه وه به قه در له
شتانیکدایه جگه له نه مر و نه هی.

دوای هندی قسه فهرمووی: باوه ردار پالناده وه به لای دو نیا و نه وه لای
دو نیادایه، به شی خوی له دو نیا وهرده گریټ و دلی بۆ لای حهق (عزوجل)
ته نهاده بیته وه، له وی ده وه ستیت تا شه وی دو نیای لیده بیته وه و مؤله ت به دلی
ده دریت به چیته ژووره وه بۆ لای خودا، سه فاره تی نهیڼی نه و نهیڼی بۆ دل ده رده هیڼیت،
دلش بۆ لای نه فسیکی نارام و دلنیا، و نه دمه کانیش گوږپرایه لن، له کاتیکدا نه و
به و جوره به خودا مال و مندالی له نه و بیتیا ز ده کات و نه و له نه وان داده بریت و
شه ری خه لکی لی دو ورده خاته وه و بۆ نه و گوږپرایه لیان ده کات و دلی نه و له دلی نه وان
داده بریت، به ته نه ا له گه ل په روه رد گاری ده مینیتته وه، وه نه و دی دروست کراو به راورده
به نه و - دروستنه کرا بیت، وه نه و دی ته نه ا نه و دروست کراوی په روه رد گاره (عزوجل)،
په روه رد گار به بکه ری ده مینیتته وه و نه و ده بیت به کار تیندا کراو، خودا ده بی به
داوا کراو و نه و ده بیت به داوا کمر، خودا به نه سل و نه و به لق، هیچ که سینک نانا سینت
و هیچ که سینک نابینیت، خودا له دروست کراوان نه و ده بیتته وه.

(ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ) ﴿٢٢﴾ عيس: ٢٢

خودا ئەوى بۆ بەرژدوھەندى و ھىدايەتى ئەوان لەناوياندا داناو، لەسەر ئازارىيان بۆ
رەزامەندى ھەق(عزوجل) نارام دەگریت، خوداناسان نىگابانى دل و نھيتى و پەنھان،
لەگەل ھەق(عزوجل) راوھستاون ئەك لەگەل كەسانى تر، بۆ خودا كار دەكەن ئەك بۆ
كەسانى تر، ئەى كەسى دوورپوو تۆ ھەوالىكت لە خوداناسان نىيە، ھەوالىكت لە نىمان
نىيە، ھەوالىكت لە ھۆگريوون بە خوداوھ نىيە، بەم نزىكانە دەمریت و دوای مردنەكەت
پەشيمان دەبىيەو، بە پاراوى زما و لالى ويژدان قەناعەتت كرد، ئەوھش سوود و
قازانچىك بە تۆ ناگەيەنيت، پاراوى بۆ دلە ئەك بۆ زما، ھەزار جار بەسەر نەفسى
خۆتدا بگري و بەسەر كەسانى تردا تەنھا يەك جار، ئەى دلەردووى بزر و ناديار لە كۆپى
خوداناسان، ئەى ئەو كەسەى پشتت ھەلكردووە و بە خۆت و خەلكى پەردەت لە نىوان
خۆت و خودا دروستكردووە، خودايە، مەن كەسيكى لال بووم تۆ مەنت ھىنايە گۆ، داوات
لە دەكەم بە قەسەكەم سوود بە خەلكى بگەيەنيت و لەسەر دەستى مەن چاكبوونى ئەوان
كامەل بگەى، ئەگىنا خودايە جارىكى تر بگىرەو بۆ زما لالى.

خەلکینە، من ئۆتۈە بۆ مردنی سوور بانگ دەكەم، ئەوئەش بریتییه لە سەرپیتی
کردن لە نەفس و ئارەزوو و سروشت و شەیتان و دنیا و دەرچوون لە دروستکراو و
بەگشتی وازەیتان لە ھەموو شتێک جگە لە ھەق(عزوجل)، لەم حالانەدا تێبکۆشن و
بێھیوا مەبن، چونکە ھەق(عزوجل) ھەر رۆژێک لە مەزنی و شانوشکۆیە کدایە:

(كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِى شَأْنٍ) (٢٩) الرحمن: ٢٩

لەسەر قەدەری دەسلەتای ئەو داوا بکەن، لەپرووی قودرەتەو داوای لێ بکەن ئەک
لەپرووی حیکمەتەو، لەپرووی زانستییەو داوای لێ بکەن ئەک لەپرووی زانستی
خۆزانەو، بە دڵ و نەینیتان داوای لێ بکەن ئەک بە قەلقەلەمی زمان، لەودێو زانست و
قودرەتی خۆزانەو داوای لێ بکەن، لە بەردەستیدا لەسەر پای مایەپروچی -لە هەموو
شتیکدا - بۆستن، کاری بەسەردا مەخوازن و قەدەری بەسەردا دیارمەکەن و
پەییوەستبونی بەسەردا بێزار مەدەن، بە تەگبیری نەزانی خۆتان تەگبیری خودا رەد

مه‌که‌نه‌وه، هه‌ر که‌س به‌ زانسته‌که‌ی کار نه‌کات نه‌زانه، با له له‌به‌رکردن و په‌یبردن به‌ ماناکانی‌ش زۆر ورده‌کار بیت، فیرسوونی زانست به‌بی کردار ده‌تگێرتیه‌وه‌ بۆ لای دروستکراو و کارکردنیشت به‌ زانست ده‌تگێرتیه‌وه‌ بۆ لای حه‌ق(عزوجل) و زوهدت له‌ دنیا پی ده‌کات و ناوه‌وه‌ی خۆت پی نیشان ده‌دات و له‌ رازاندنه‌وه‌ی ده‌ره‌وه‌ سه‌رقالت ده‌کات و نیله‌هامی رازاندنه‌وه‌ی ناوه‌وه‌ت بۆ ده‌کات، نه‌وکات حه‌ق(عزوجل) سه‌ره‌شتیاری تۆ له‌ ده‌ست ده‌گریت، چونکه‌ بۆ نه‌و هاتوویته‌ راسته، خودا(عزوجل)

ده‌فرمویت: ﴿وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾ الاعراف: ۱۹۶

ناشکرا و په‌نهانیان ده‌گریته‌ ده‌ست، به‌ ده‌ستی حیکمه‌تی خۆی ده‌ره‌وه‌ و ناشکرایان په‌روه‌رده‌ ده‌کات و به‌ ده‌ستی زانستی خۆی ناوه‌وه‌یان ئاوه‌دان ده‌کاته‌وه‌، بۆیه‌ ترسیان له‌ هیچ که‌سێک نابیت و رجایان لای هیچ که‌سێک نابیت و ته‌نها له‌ نه‌و(سه‌حانه‌ و ته‌الی) و درده‌گرن و ته‌نها بۆ نه‌و ده‌به‌خشن، له‌ که‌سانی تر نامۆن و هوگریان به‌ خوداوه‌یه‌ و له‌لای نه‌و سوکنایان بۆ دیت، نه‌م سه‌ده‌مه‌ کۆتایی زه‌مانه‌ و گوپان و ئالوگوپی زۆری تیدا په‌یدا بووه‌، نه‌م سه‌رده‌مه‌ سه‌رده‌می خاویونه‌وه‌یه‌، سه‌رده‌می دوو‌پرووسی و فره‌پروویه‌، نه‌ی که‌سی دوو‌پروو تۆ به‌نده‌ی دنیا و دروستکراوانی، ریا‌بازی بۆ نه‌وان ده‌که‌ی و بۆ نه‌وان کار ده‌که‌ی و سه‌ره‌نجی حه‌ق(عزوجل) بۆ تۆ وه‌لا‌ده‌نییت، وانی‌شان ده‌ده‌ی بۆ دوا‌پۆژ کارده‌که‌ی، هه‌موو کار و مه‌به‌ستت دنیا‌یه‌، له‌ پتغه‌مه‌به‌ری خوداوه‌(ﷺ) فرمووی: ((گه‌ر به‌نده‌یه‌ک به‌ کاری دوا‌پۆژ خۆی رازاند‌وه‌، له‌ کاتی‌که‌دا مه‌به‌ستی کاری دوا‌پۆژ نه‌بیت و داوای کاری دوا‌پۆژ نه‌کات له‌ ئاسمانه‌کاندا به‌ ناو و ره‌جه‌له‌کی نه‌فره‌تی لی ده‌کریت))^۱.

نه‌ی دوو‌پرووان من له‌ رینگه‌ی حوکم و زانسته‌وه‌ نیه‌و ده‌ناسمه‌وه‌، به‌لام به‌ دا‌پۆشی‌نی خودا(عزوجل) دا‌تانه‌پۆشم.

هاوار به‌ حالت، نه‌ندامه‌کانی جه‌ستت شه‌رم ناکه‌ن، له‌ پی‌سی و با‌خی‌بوونی ده‌ره‌وه‌ت په‌سک نه‌بوویته‌وه‌، بانگه‌شه‌ی پاکیتی ناوه‌وه‌ و پاکیتی دۆ ده‌که‌ی،

^۱ رواه الطبرانی في "المعجم"

بانگه شه کهت ناراسته، نهی ده بی نهینیت چون بیت؟ له گه ل دروستکراودا نه ده بیت نییه و بانگه شهی نه ده ب ده که ی له گه ل دروستکه ر، ماموستا لیت رازی نییه و له گه ی به نه ده ب نیت و فرمانه کانی لی قبول نا که ی، له سه ره ده ی مه جلیس داده نیشی و مه جلیس ده گریته ده ست، بزانه قسه کردن نییه تا یه کتابه رستییه کهت له سه ر پنی خوی ده وه ستیت و له به رده ستی خودا دامه زراو ده بیت و له ناو هیلکه ی بوونی خوت دئییه ده ره وه و له باوه شی لوتفدا داده نیشی، نه وکات تو له ژیر بالی هوگر سونی به خودا وه و دانه ویله ی نیخلاص ده چنییه وه و ناوی موشاهه ده ده نوشی، پاشان له سه ر نه وه ده مینییه وه تا ده بیت به که له شیر، نه وکات پاریزگاری له مریشکه کان ده که ی و دانه ویله یان بو پیدا ده که ی و بانگ ده ده ی و له شه و له ره ژدا خه لکی ناگادار ده که ی وه، ناگاداریان ده که ی وه بو گویراپیه لی کردنی پهروه ردگاریان، شه ی نه زان، ده فته ره که ی ده ست و ازلی به یته و وه ره لیره و له به رده ستی مندا له سه ر سه ر دابنیشه .

زانست له ده می پیاوان وه رده گیریت نه که له کتیه کان، له حاله وه وه رده گیریت نه که له قاله وه، له وانه وه رده گیریت له خویان و خه لکی فانی بوون و به حقه وه (عزوجل) باقی بوون، یه که بچار فانی بوون له خوت، نه وجا فانی بوون له دروستکراو پاشان بوون و مانه وه به خودا وه، بمره له هدرچی شته جگه له خودا، پاشان به خودا وه و بو خودا زیندوو به ره وه، هاوه لی خزمه تکارانی حق (عزوجل) بکه، نه وانه ی ده رگای حق به رناده ن، کاریان بریتییه له جتیه جتیکردنی فرمانه کانی و خوگر تنه وه له نه هییه کانی و ته بایی له گه ل قه ده ره کانی به مهرجی رازی بوون و ته بایی و به ندایه تی.

هاوار به حالت، درو مه که، بانگه شه ی رازی بوون ده که ی که چی میشووله یه که و پاروویه که و وشه یه که و شکانی عیززه تیک گوپانت به سه ردا ده هینیت، درو مه که، من گوئی له درو کهت ناگرم و کاری پی ناگرم و به راستت نازام، تاکه تاکه یه که له خه لکی وه چی بو سه ر دلایان داده باریت و کومه له وشه یه کیان بو ره وانه ده کریت که تاییه تن پنیان، خیر ده ناسن و له سه ری ده وه ستن، چون نه وان به و جزره نابن له کاتینکدا له سه ر شوینکه وتنی پیغه مبه رن (ﷺ) له گوftar و کرداریدا، پیغه مبه ر (ﷺ) وه چی بو ناشرکا و ده ره وه ی کراوه و نه وان وه چی بو ناوه وه یان کراوه، چسونه میراتگری

پیغمبر(ﷺ) و شوینکه و تهی راسته قینهی نهون له هه موو نهو شتانهی فەرمانی
 پیکردوو، گەر ده تهوی نهو شوینکه و تنهت بۆ بیته راسته زۆر یادی مردن بکه،
 چونکه یادی مردن کۆمه کیت ده کات له سه ر نهفس و ناره زوو و شه یتانه کت و
 دوور که و تنه وه و که ناگیر بوونت له دنیا، هه ر که سینک به مردن نامۆزگاری و درنه گریته
 هیچ ریگه یه ک بۆ نامۆزگاری نهو نامی نیته وه، پیغمبر(ﷺ) ده فەرمویت: ((مردن
 به سه وه ک نامۆزگاری که ر))^۱.

زوه د بکه ی یان هه زت له دنیا بیته به شه کت بۆ دیت، به لام گەر زوه د بکه ی
 به شه کت به عیززه ته وه ده گاته ده ست، خو گەر هه زت له دنیا بوو به شه کت به
 زه لیلیه وه بۆ دیت، که سی دووروو شه رم له خودا (عزوجل) نیشان ده دات له کاتی
 ناماده بوونی دروستکراو له لای و له کاتی ته نه اییدا بیژی نیشان ده دات.

هاوار به حالت، گەر ئیمان هه کت به خودا دروست بیته و باوه رت وایته ته ماشا ت
 ده کات و له تو نزیکه و چاودیره له سه رت نهوا شه رمته لی ده کرد، من به حق به
 ئیوه ده لیم و له ئیوه نا ترسم و رجام له لای ئیوه نییه، ئیوه و هه موو خه لکی سه ر
 زه وی له لای من وه ک می شو له یه ک وان، وه ک گه ر دی له یه ک وان، چونکه زیان و قازانج
 له خودا وه ده بینم نه ک له ئیوه وه، کۆیله کان و مه لی که کان له لای من یه کسانن، به
 شه ر نه ک به ناره زوو و سه روه ت به ره رچی نه فسی خو تان و که سانی تر بده نه وه،
 نه وه ی شه ر لی بی ده نگه ئیوه له گه ل بی ده نگیه که ی ته با بن، نه وه ش شه ر قسه ی
 لی کردوو له گه ل قسه کردنه که ی ته با بن.

ئه ی گه نج، به نه فس و ناره زوو وه نه ی له کاری خراپه ی که سانی تر مه که، به لکو
 به ئیمان هه کت نه ی لی بکه، ئیمان نه هی که ره له خراپه و یه قین لابه ری خراپه یه،
 په روه ردگاریش (عزوجل) سه ر خه ره و تو سه ر ده خات و شانازیت پیوه ده کات، خودا
 (عزوجل) ده فەرمویت: ﴿إِنْ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ﴾ آل عمران: ۱۶۰، هه روه ها
 ده فەرمویت: ﴿إِنْ تَصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَلَيَبْزُقَنَّ اللَّهُ أَقْسَامًا﴾ محمد: ۷

^۱ رواه البخاري في "الشعب".

گەر وەك غىرەتىك بۇ خدا (عزوجل) نەھىت لە مونكەرىك كرد خدا لەسەر لا بردنى
 ئەو مونكەرە كۆمەكىت دەكات و بەسەر نەھلى مونكەردا تۆ سەردەخات و ئەوانت بۇ
 زەلېل دەكات، بەلام گەر بە نەفس و نارەزوو و شەيتان و سروشتى خۆتەو نەھىت لە
 خراپە كرد شەرمەزارت دەكات و بەسەر نەھلى مونكەردا سەرتناخات، ئەوكات تۆ
 ناتوانى مونكەر بىرپىتەو، نىمان نەھىكەرە لە خراپە، ھەر نەھىكەرىك لە خراپە
 نەھىكەرنەكەى بە نىمانەو نەبىت ئەو نەھىكەر نىيە لە خراپە، بۆچى نە، تۆ دەتەوى
 نەھىكەرنەكەت بۇ خدا بىت نەك بۇ دروستكراوى خدا، بۇ نايىنى خدا بىت نەك بۇ
 نەفسى خۆت، بۇ ئەو نەك بۇ خۆت، واز لە ھەوەسبازى بەيتە و لە كارەكاندا نىخلاصت
 ھەبىت، مردن بۇ تۆ لە شكاردايە، ھەر دەبىت بە شكارگەى مردندا گوزەر بگەى، واز
 لەو ھەلپەيە بەيتە كە رسوا و شەرمەزارى كردووى، ئەو بۇ تۆ بىت ھەر دەبىت رووت
 لى بكات و ئەو ھەش بۇ كەسانى ترە ھەرگىز روو لە تۆ ناكات، بە خداوہ (عزوجل)
 سەرقاڭ بىيە و واز لە داواى ئەو بەيتە بۇ تۆ و بۇ كەسانى تر برىارى لەسەر دراوہ،
 خدا (عزوجل) بە پىغەمبەرەكەى (ﷺ) دەفەرموئەت:

﴿وَلَا تَعْلَنَ حَيْثُكَ إِلَّا مَا مَعَنَا بِهِ أَرْوَجًا مِنْهُمْ زَهْرَةً لِلْيَوْمِ الَّذِي لَقِيتَهُمْ فِيهِ﴾ طه: ۱۳۱

سەختەرىن و دژوارترین شتەك لەسەر ئەوانەى خودايان (عزوجل) ناسى برىتییە لە
 قەکردن لەگەڵ خەلكى و دانىشتن لەگەڵیان، بۇ ئەو مەبەستەيە لە ھەر ھەزار
 عارىفەك تەنھا يەك قەكەر لەناوياندا بوونى ھەيە، ئەويش ناتاجە بە ھىزى
 پىغەمبەران (عليھم السلام)، چۆن ناتاج نابىت بە ھىزى پىغەمبەران (عليھم السلام) لە
 كاتىكدا ئەو دەبەوت لەناو چەندىن جۆر لە خەلكىدا دابىشەت، تىكەلاوى ھۆشەندان
 و نەزانان دەكات، لەگەڵ كەسى دووچوو و كەسى باوەردار دادەنیشەت، ئەو لە چەشتى
 نازارىكى گەورەدايە و نارام دەگرىت لەسەر ئەو پىناخۆشە، لەگەڵ ئەو ھەش
 پارىزراوہ لەو ھەش تىدايە و لەسەرى كۆمەك دەگرىت، چونكە فەرمانى
 ھەقى (عزوجل) جىبەجى كردووە لە كەلامەكەى بۇ سەر خەلكى، ئەو بۇ نەفس و
 نارەزوو و ھەلبىژاردن و بىستى خۆى نەھاتووە قە، بەلكو لەسەر قەكەردن
 ناچار كراوہ، بۆيە گومانى تىدا نىيە لەسەرى پارىزگارى لى دەگرىت، گەر دەتەوت

خودا(عزوجل) بناسیت نهوا لهو شتانهی زیان و قازانجی تیدایه پله و پایهی دروستکراو له دل دهر بکه، چونکه تهنها بهو ریگهیه خودا ده ناسیت.

هاوار به حالت، دنیا له ده ستدایه، دروسته له گیرفاندا بیت، دروسته پاشاکهوت بکرتیت و ههلبگیریت، ده ستردن به نیستی چاک و پاک دروسته، بهلام لهناو دلدا دروست نییه، وهستانی دنیا له بهردم دهرگای دلدا دروسته، بهلام رژیشتنه ژووره وهی بۆ نهودیو دهرگا که دروست نییه و لهباری چوونه ژووره وهیدا ریژ و شکۆ له ده ست دهدهی، گهر نهم بهندهیه له دنیا و له دروستکراو فانی بوو وهک نهوهی لی دیت بزر بوویت و سرا بیته وه، لهباری هاتنی نافه تدا ناوه وهی ناگۆریت و لهباری هاتنی فرمانی خودادا جیبه جیکاره و لهباری هاتنی نههی خودادا خۆگروه و نههیکاره، ناوات بۆ هیچ شتیک ناخواریت و ههله به بۆ هیچ شتیک ناکات، پتکهاتن و سه ره لدان(تکوین) روو له دلی دهکات و وه ریگپانی شتهکانی راده ست دهکرتیت، نیوه له کوئی و نهوان له کوئی، نهی ناپاکان له زانست و کردار، نهی دوژمنانی خودا و پیغه مبه ر(ﷺ)، نهی نهواندی بهندهکانی خودا له ریگه لاده دن نیوه له سته میتکی ناشکرا و دوو پرووییه کی ناشکرادان، نهی زانیان و زاهیدان نهم دوو پرووییه ههتا کهی؟ زۆر دوو پرووییه نه نجام ده دن له گه ل مه لیک و سولتاندا بۆ نهوهی شتیک له دنیا و ههز و چیژی دونیا یان لی وه ریگرن، نیوه و زۆر تیک له مه لیکانی نهم سه رده مه سته مکار و ناپاکن له مال و سامانی خودا لهناو بهندهکانیدا.

خودایه، هیتز و دهسهلاتی دوو پرووان بشکینه و رسوا و شه ره مزاریان بکه یان تهوبه یان لی وه ریگره، خودایه سته مکاران قه لاجۆ بکه و زهویان لی پاک بکه ره وه یان چاکیان بکه. نامین.

ههروه ها فرموی:

لهی مه لیکان، نهی کۆیله و بهندهکان، نهی سته مکاران، نهی دادپهروه ران، نهی دوو پرووان، نهی موخلیسان، دنیا بۆ ماوهیه که و دواپۆژ ههتا ههتا ییه، به زوهد و تیکزشان له ههرجی شته جگه له حق(عزوجل) جیا به ره وه، دلت له ههرجی شته

جگه له پهروهردگارت پاکبکه رده، ناگادار به شتيک راوت نه کات يان شتيک به نندت نه کات يان شتيک راتنه گريت له مه ولای خوت (عزوجل)، گهر به شی خوتت بۆ هات به دهستی فرمان دهستی بۆ ببه، به دهستی ته بایی له گهل خودا له سهر پتی زوهد تيايدا دهستی بۆ ببه، نهک به دهستی ههلبژاردنی دونيا و خو شه ویستی بۆ دونيا، گهر زوهد بهردهوام بیت کار له جهسته دهکات و حوزن و دلتهنگی له دلدا دروست دهکات، بونیادی که سه که زهره و لاواز دهکات، گهر نه م حوزن و لاوازیسه هاته دی دهروو له خوداوه به روویدا دهکریتهوه، ئاسوودهیی به خوداوه و ناسینی نهو (سبحانه وتعالی) دلتهنگی و خهم و پهژاره دهسپریتهوه، باوهردار دلی له دروستکراو و خانهواده و مال و مندال داپراوه، تهنها دهرهوهی بهوانهوه سهرقاله و دلی چارهروانی هاتنی نیراوی مهلیکه، نیراوی مهلیک گهیشتووته دهرهوازی شار، بۆیه مالتاواپی له خانهواده کهی کردووه له کاتیکیدا هیشتا له ناویاندايه، باوهردار به ههمیشهیی لهناو خه لکیدا له مالتاواپیایه، سهری لهناو خه لکیدايه و پهتی په یوهندی له گهل خودادا، گهر په کتاپه رستی له دلدا جیگیر بوو له ناشکرادا کردهوه کان دینه راسته، چونکه ناوهوه و دهرهوه و دهوله مهندی و ههژاری و رووتیکردنی خه لکی و پشته لکردنیان و زه مکردن و مه دحکردنیان له لات په کسان دهبن، چون له لات په کسان نابن له کاتیکیدا تو لهوان پشتت هه لکردووه و دلت به خودا و یادی خودا و شهوق بۆ لای خودا (عزوجل) پرپوه، نهوکات: ﴿ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ ﴾ الکهف: ٤٤

نهوکات ده بیت به خو شه ویستیکی راسته قینهی زانای فیرکه ری دانای نزیکی نزیکراوهی نه دیبی نه ده به دادرای بپنیاز له خه لکی، واته نه وه ندهت پی دریت ناتاج بهوان نه بیت، نهی نهزان، له نه زانینه کانی خوت فیرببه، تو وازت له فیرسوون هینا و به فیرکردنوه خوت سهرقال کرد، خوت ماندوو مه که هیچ له تۆوه به رههم نایهت و کهس له سهر دهستی تو سهرفراز نابیت، چونکه هه رکهس نه توانی مامۆستایه کی باشی نه فسی خوی بیت ناتوانیت بهیت به مامۆستای کهسانی تر.

خه لکینه، خودا له قه ده ره کانیدا به دهسته وسان مه زانن، چونکه ده چنه ریزی بیتاوه رانهوه، کار به هوکم بکهمن تا نهو کاره به زانستان ده گهیه نیت، گهر کارتان بۆ

بە دەستھات قودرەت دەبینن، ئەوکات پیکھاتن و سەرھەلدان (تکوین) دەدریته دەستی
 دل و نهینیتان، گەر لە دلەو پەردەیهک لە نیتوان تۆ و خودادا نەما توانای پیکھاتن و
 سەرھەلدان پێ دەبەخشیت و گەنجینهی نهینی خۆیت پێ نیشان دەدات و لە خۆراکی
 فەزلی خۆی دەرخواردت دەدات و شەرابی ھۆگریت پێ نۆش دەکات و لەسەر خوانی
 نزیکێ لە خۆیەو تۆ دادەنیشییت، ھەموو ئەمانەش بەری زانستە بە قورئان و
 سوننەت، کار بە قورئان و سوننەت بکە و لەو دوانە لامەدە تا خاوەنی زانست کە
 خودایە رووت لی دەکات، تۆ دەبات بۆ لای خۆی، گەر مامۆستای فێرکەری حوکم
 شایەتی زیرەکی لە زانستی قورئاندا بۆ تۆ دا دەتگۆزیتەو بەو کتیبی زانست بە
 فەرموودە پێغەمبەر (ﷺ)، گەر لەمەشدا قوولبویەو دل و مانات راستەبنەو و
 پێغەمبەر (ﷺ) دەبیته ھاوہێیان و دەستی ئەو دوانە دەگریت و دەیانباتە ژوورەو بەو
 لای مەلیک و پێیان دەلی: ئەو ئیو و پەرورەدگارتان.

ته ماشاگردنی خه لکی به چاوی فه نا

به یانی روژی همینی له مەدره سه کە ی، ۳/ اره مه زان / ۵۴۵ هه فرموی:

خه لکینه، هه لبین بۆ لای خودا (عزوجل)، له خه لک و دونیا و هه رچی شتی تره
هه لبین بۆ لای خودا، به دل بچن بۆ لای په روه ردگار (عزوجل)، گویتان له م نایه ته بووه
که ده فرموت: ﴿آلَا إِلَى اللَّهِ نُصِيرُ الْأُمُورَ﴾ الشوری: ۵۳

نه ی گه نچ، به چاوی مانه وه سه رنجی دروستکراو مه ده، به لکو به چاوی تیاچوون
ته ماشایان بکه، به چاوی زیان و قازانچ سه رنجیان مه ده، به لکو به چاوی دهسته وسانی و
زه ئیلی لینیان وردبهره وه، حق (عزوجل) به تا کوته نها رابگره و ته وه کولی پی به سه ته و له
شتیک خودا کۆتایی پته ئناوه (ته و شتانه ی ته و بریاری کۆتایی لیداوه و لیبووه ته وه) و پرته
مه که، دونیا و هه موو ته وه ی تیایدا ده رده که ویت بریاری کۆتاییه و لیبووه ته وه،
دروستکراو و هه موو ته وه ی تیااندا تاوتوی ده کریت لیبووه ته وه و بریاری کۆتاییه، دلی
باوهردار له هه موو ته مانه خالییه، به تاییه ت گهر له هۆیه کان رووتبوو بیه ته وه، ته و دلتیایه
به حالی خزیته وه، گهر هۆ و مال و مندال رووی لی بکه ن له سه ر بازار و ماندوو بوون بۆیان
بارمه تی ده دریت و هیز و توانای پته به به خشریت، بۆیه له هه موو حاله کانه دلی خالییه له
هه ر شتیک جگه له په روه ردگاری (عزوجل)، له بزربوونیدا ده مینیتته وه و ناسریتته وه و
داوای گوژین و نالوگوژ نا کات، چونکه ده زانیت ته و بریاره ی به راوه ته وه گوژانی به سه ردا
نابعت و به سه کە ی به راوه یه و کۆتایی پته اتوو و زۆر و که م نا کات، بۆیه داوای زیاتر و
که م تر نا کات، داوای دواختن و پشخستن به سه کە ی نا کات، چونکه گه میشتوو ته ته و
راسته ی کاتیکی دپاریکراوی نایه تکراری هه یه، ته و نه و نه کانی وه که ته و هۆشه ندانن
له خه لکی، به لام نه وانه ی داوای زیاد و که م و پشکه م و نه و دواکه م و نه ی به سه کانیان ده که م

شیتن، هرکس له خودا رازی بیت له همموو حاله کانیدا له خوئی و خه لکانی تردا له گهل نهو (سبحانه و تعالی) ته با ده بیت، خودای خوشدهویت و دهیناسیت و همموو ته معنی هارهلئ دهکات له سهر راسته شەقامی مەرامی نهو، یه که عجار خودا سهرکه و تووی دهکات و پاشان نزیکي دهکاته و پیتی دهه رمویت: ﴿أَنَا رَبُّكَ﴾ طه: ۱۲

له باری سهرگهردانبوون و دابرا نییدا، وهك چون به موسای (علیه السلام) فهرموو:

﴿أَنَا رَبُّكَ﴾ طه: ۱۲، له ناشکرادا نهو هی به موسا (علیه السلام) فهرموو، له په نهانیشتا به دلئ نهو عاریفه هه مان شت ده لیت و نهو ده بیستیت، نهو هه وهك به زهیی و لوتفیک به نهو و ریزلینانیک له پیغه مبه ره که ی (ﷺ)، مو عجیزه ی پیغه مبه ران (علیهم السلام) ناشکران و که راماتی نهولیا په نهانه، نهوان میراتگرانی پیغه مبه رانن، نایینی خودا راوه ستاو ده که ن و له شهیتانه کانی نینس و جین ده پیار تیزن، تو به خودا و پیغه مبه ران و دۆستانی خودا نه زانیت، تو نهی که سی دوو پروو نازانیت دۆستانی خودا له چ دۆخی کدان و له سهر چ باریکن، تو قورئان ده خوئیت و نازانیت چی ده که ی، نهو بریتیه له دونیای بی دوا پوژ، له دوا ی همموو نهوانهش به ره لهستی دۆستانی خودا ده که ی، که سیکی ژیرمه ند به و نه ده بت هه بیت و تهو به بکه و لال به، تو هیچ هه والیکت له خودا (عزوجل) و پیغه مبه رانی و دۆستانی خودا نییه، تو هیچ هه والیکت له زانستی خودا و دروستکراوی خودا نییه، به تهو به و بیده نگبوونه وه پابه ند به و بیر له مردنه که ت بکه ره وه، بیر لهو کاته بکه ره وه به ره و گوژه که ت هه لته ده گرن، بز نهو هی زانست فیربیت له گهل خودا کاریکه بو نهو هی نووریکت پی بیه خشیت دنیا و دوا پوژی پی روشن بکه یه وه، نهو هی من پیتسانی ده لیم لیم قبول بکه ن و تیایدا تیبکوشن و واز له په یوه ستبوون به پیشینه وه بهینن، چونکه نهو کاره له تزه هه و سبازییه و به ربوونه وه یه، به لکه ی ته مبه له کان بریتیه لهو هی له بهریاری پیشینه دا له سهرمان نوو سراوه، به لکو چاکی لی ده که مین به لادا و تیده کوشین و کار ده که مین و نالین وتی و تمان و بۆچی و چون، ناچینه ناو زانستی خودا وه (عزوجل)، نیمه تیده کوشین و نهویش (سبحانه و تعالی) نهو دهکات که ده یه ویت، خودا (عزوجل) دهه رمویت:

﴿لَا يَسْتَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْتَلُونَ﴾ (٣) الأنبياء: ٢٣

گەر کاره کهت تهواو بوو و حهق (عزوجل) دلی توی نزیکه کرده و نهودت بۆ هاته راسته نهوا له دونیا زوهدت پی ده به خشیته و حهزی دواپۆژت بۆ زیاد دهکات، به ناوی خۆت دهگهیت که له سهردهرگای نزیکی له خودا نوسراوه: فلانی کوپی فلان لهوانه به خودا رزگاری کردوون، نهوهش گوپانی به سهردا نایهت و نالوگوپی ناکریت و زیاد و کهم ناکات، نهوکات شوکرت بۆ پهروهردگار و کارت بۆ خیر و گوپرایه لی له بهر دهستی خودادا زیاد ده بیت، له گه ل نهوهش ترس له دلت دهرناکهی و قودرتهی خودا به په کههوتوو ته ماشا ناکهی، نهم نایه تانه بخوینه رهوه:

﴿يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ مَا يَشَاءُ ۚ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ (٣٩) الرعد: ٣٩

ههروهها دهفرمویت: ﴿لَا يَسْتَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْتَلُونَ﴾ (٣) الأنبياء: ٢٣

له گه ل نهو نووسراوه دا مه وهسته، چونکه نهو کهسهی نووسیویه تی ده توانیت بیسپرتته وه، نهو کهسهی بینای کردووه ده توانیت هه لیبوه شینیتته وه، به هه می شه یی له سهر پای گوپرایه لی و ترس و لهرز و خۆپاریزی به، تا مردنت بۆ دیت و له دونیا به رهو دواپۆژ له سهر پای سهلامه تی ده په ریسه وه، نهوکات له گوپان و نالوگوپی سهلامهت ده بیت، نهی نهو کهسهی به نهزانی و دوو پرووی و داوا ی دونیا و ململانی له سهری شان شانین دهکات، نهی نهو کهسهی حهرا محقوری، چون چاوت بریوه ته نووری دل و پاکیتی نهینی و گوکردنی زمان به حیکمهت، خودا ناسان قسه یان بۆ زهرووره ته و خهوتنیان زالبوونی خهوه به سهریاندا، خوادنیان وهک خواردنی نه خوش وایه، نهوان له سهر نهوه ده میتنه وه تا نووسراوه که دهگاته ماوهی دیاریکراوی خۆی، نهوان له شیهوی فریشته دان، نهوانه ی خودا (عزوجل) دهر باره یان دهفرمویت:

﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ (٦) التحريم: ٦

خودا ناسان بهوان دهجن و لهوانیش زیاترن، چونکه فریشته کان له بهر دهستی نهواندا و له دونیا و دواپۆژدا خزمهتکاری نهوانن.

خەلگىنە، گەر قىسە كام نەگاتە خالى ئىسە و تىيىنە گەن نەوا وەك باوەر و بەراستزەن گوتى لىبگرن، قىسە كام رووگەيەكن بۆ دلان بۆيە بە دل و نەيتىستان گوتى لىبگرن، نەوكات ناشكرا و پەنھانى ئىسە ناسوودە دەبىت، دەسلەتلى نەفس و ئارەزووتان دەشكىت، ئاگرى ھەزەكانتان دەكوژىتەو، خراپترىن ھەزىك ئىسە لەسەرىنى برىتییە لە خوشويستنى دونیا و رق لە ھەژاران و بەربوونەوتان بۆ ناو تياچوون.

لە يەكەك لە خوداناسانەو (رەھمەتى خودای لى بىت) فەرمووی: راستەقىنەى تەقوا گەر ھەموو نەوھى لەناو دلدايە كۆيىكەيەو و بىخەيتە سەر سىنىيەكى سەربەتال و بە بازاردا پىيەو بسوپىتەو شتىك لەسەر نەو سىنىيە بوونى نىيە تۆ شەرمى لى بکەيت، ئەى نەزان، ئەوھت بەس نىيە كە تۆ لە خوداناترسى و خۆپارىز نىت گەر پىت بوترىت لە خودا بترسە تووړە دەبىت، گەر ھەقت پى بوترىت گویدەگريت و سووكايەتى پى دەكەى، پاشان گەر كەسەك نەھيت لى بكات لە كارتىكى خراپ لى تووړە دەبىت و جامى رق و تووړەيى بەسەردا دەپرىت.

لە ئەمىرى باوەردارانەو عومەرى كوپى خەتاب (خودا لى رازى بىت) فەرمووی: ھەر كەس لە خودا بترسىت رق و تووړەيى خۆى خالى ناكاتەو، خودا (عزوجل) لە ھەندى فەرموودەيدا دەفەرمووت: ((من نىوھم خۆشدەويست كاتى گوپرايەلتان لى دەكردم، كاتىك لىم ياخى بوون رقم لىتان ھەلگرت))

خودا (عزوجل) ئىسە خۆشدەويت نەك لەبەر پىويستى نەو بە ئىسە، بەلكو وەك رەھمەتەك بە ئىسە، نەو (سبحانە و تعالى) تۆى خۆشدەويت بۆ خۆت نەك بۆ خۆى، پىيخۆشە گوپرايەلى لى بکەى، چونكە سوودەكەى بۆ تۆ دەگەپتەو، خۆت سەرقالەكە و روو لە كەسەك بەكە تۆى بۆ خۆت خۆشدەويت، پشتىش لە كەسەك بەكە تۆى بۆ خۆى خۆشدەويت، باوەردار ھەموو شتىكى لەياد كرددو و يادى مەولای خۆى دەكات، نزيكى نەوى بە دەستەپناو و زىندەگى بە نەو وە و لەگەل نەو بۆ بەدبەياتو، بۆيە ھىچ گومانى تىدا نىيە تەو كەلەكەى ھاتووە راستە، خودا كاروبارەكانى دونيا و دواپۆزى نەوى گرتووە دەست، گەر تەو كەل و بەكتاپەرستى باوەردار ھاتنە راستە

نەوا ھەق(عزوجل) چۆن مامەلەى لەگەڵ نىبراھىم(عليه السلام) کرد بەو جۆرە مامەلە
 لەگەڵ نەویش دەکات، مانا و ھالى نىبراھىمى پى دەدرىت نەك نازناوى نىبراھىم و
 ھەمان مەقامى نىبراھىم(عليه السلام)، لە خۆراکى خۆى خواردنى پى دەدات و لە
 خواردنەوێى خۆى خواردنەوێى پى نۆش دەکات و لە توناوتوونەکانى خانەى خۆیدا
 نىشتەجى دەکات، ئەوکات لەرووى مانەو نەك لەرووى رووالەتەو رەچەلەكەى بۆ
 سەر نىبراھىم راست و دروست دەبىت، تۆ شەرم ناکەى ھەلپەت بۆ دونيا ھەلشەنەت
 بۆ نەوێى خزمەتى ستمکاران بکەى و ھەرام بخۆى، تا کەى دەخۆى و خزمەتى
 مەلىکان دەکەى؟ ئەوانەى تۆ خزمەتبان دەکەى مۆلکە کەيان بەم نزىکانە تياچوون
 رووى لى دەکات، بپۆ خزمەتى ھەق(عزوجل) بکە کە تياچوون رووى لى ناکات،
 کەسنى ژىرمەند بە و بە کەمىک لە دونيا قەناعەت بکە تا زۆرىک لە دواپۆژ رووت
 لى بکات، بە دەستى زوھد دەست بۆ بەشەکانت ببە ئەوکات دەستبردنت لەبەردەم
 دەرگای مەولای خۆت(عزوجل) بە دەستى قودرەت و کردارى خودا دەبىت و لەگەڵ
 خودا دەبىت نەك لەگەڵ دونيا و دەستى دونيا، نەك لە دەرگای سولتانەکان لەناو
 ھاوێلى سروشت و ئارەزوو و شەیتان و خەلکى رەشۆکى، گەر دەستت بۆ دونيا برد و
 دلت لە بەردەم دەرگای پەرورەدگار(عزوجل) بىت فرىشتەکان و رۆحى
 پىغەمبەران(عليهم السلام) نابۆقەى تۆ دەدەن، ئەو دوو بابەت و دوو ھالە زۆر
 ئەمە کۆمە دوو، خوداناسان ژىرمەند بوون، وتیان لەسەر رىگە و لەناو مالا کافاندا
 بەشى خۆمان لە دونيا ناخۆين، تەنھا لە خزمەتى خودادا بەشى خۆمان دەخۆين،
 زاھىدان لە بەھەشت دەخۆن، عارىفان لە دونيادا لە خزمەتى خودادا دەخۆن،
 خۆشەويستان نە لە دونيا و نە لە دواپۆژدا ناخۆن، خواردن و خواردنەوێى ئەوان
 برىبىيە لە ھۆگرى و نزىکىيان لە پەرورەدگارىيان(عزوجل) و تەماشاکردنى ئەو،
 دونيايان بە دواپۆژ فرۆشت، پاشان دواپۆژيان بە نزىکى لە پەرورەدگارى دونيا و دواپۆژ
 فرۆشت، راستگۆيان لەپىناو خۆشەويستى خودادا دونيا و دواپۆژيان بە رووى پاکی
 خودا فرۆشت، خودايان وىست نەك کەسان و شتانى تر لە خوار خوداوە، کاتىک کپىن و
 فرۆشتنە کە دامەزرا بەخشنەى زالى بوو و دونيا و دواپۆژى بۆ گىرانبەو وەك بەخشى

﴿وَإِنَّكَ لَنَعْلَمُ مَا تُرِيدُ﴾ ﴿٧٩﴾ هود: ٧٩

تهی گنج، به نفسی خفته، سرقال به و یه که چار سوود به نفسی خوت
بگیمینه نموجا به کهسانی تر، وه نو مؤمه مبه خوی ده سووتینی و کهسانی تر

رۆشن ده کاتهوه، به نفس و ئاره زووتهوه روو له ههچ شتێک مه که و مه چۆره ناویهوه، گهر خودا (عزوجل) تۆی بۆ کارێک بویت ئامادهت ده کات، گهر بیهویت سوود و قازانج به خه لکی بگه یه نیت تۆ ده گێریتتهوه بۆ لای نهوان و جیگه یه سوون و دامه زران و هه لکردنت له گه لیان پێ ده به خشیت و به هیزت ده کات له سه ر نازاره کانیان، دلت فراوان ده کات بۆ دروستکراوان و سینته والا ده کات و حیکه تی بۆ هه لده دات، ناوه وه ت لیوانلیتو ده کات و به ره و نه یینیت جاری ده ییت، نه وکات ناوه وه ت ده ییت به نه و نه ک به تۆ، گویت له م نایه تانه بووه که ده فهرمویت:

﴿يٰۤاٰدٰمُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِیْفَةً فِی الْاَرْضِ﴾ ص: ۲۶،

په ند له م به شه ی نایه ته که وه ریگه ره: ﴿اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِیْفَةً فِی الْاَرْضِ﴾ ص: ۲۶

نه یه فرموو: تۆ خۆت خۆت کردووه به خه لیفه، بۆیه خودا ناسان ویست و هه لبراردنیان بۆ نییه، به لکو نهوان ته نها له ناو فهرمان و کار و ته گبیری و ویستی هه قدان (عزوجل)، نه ی نه و که سه ی له شارێگه ی راست و رهوان که نارت گرتووه به لگه به ههچ شتێک مه هینه ره وه، چونکه تۆ ههچ به لگه یه کت به ده سه ته وه نییه، راسته شه قام له به رده ستی تۆدا راخراوه، هه لال رۆشنه و هه رامیش به هه مان شتیه، چه نده که م نه ده یی به رانه به به خودا (عزوجل)، چه نده ترست له خودا که مه! چه نده به بیینی نه و بۆ تۆ سووکایه تی ده که ی! له پیغه مبه ری خودا وه (ﷻ) فرمووی:

((خودا به مرسته وه ک نه وه ی بیینی، گهر تۆ نه و نایینی نه و تۆ ده بیینیت))^۱.

نه هلی ناگه ی به دلایان خودایان بیینی، په رته وازه یی دلایان نه ما و کۆبوونه وه و بوونه دارشته، وه ک یه ک شتیان لیهات، په رده له نیوانیان به رده بیتته وه و دیواره کان ده سه رینه وه و ماناکان ده مینه وه و په یوه ندیه کان ده پچه رتین و نه ربا به کان داده ماله رتین، ته نها هه قیان (عزوجل) بۆ مایه وه، تا نه مه یان بۆ دیته راسته نه قسه یان هه یه و نه دلخۆشی به شتێک، گهر هاته راسته نه و له پای نه ودا کاره که تیر و ته واهو به ووه،

^۱ نهم نهمه.

به گهم شتتلك ليبيدنيده دهره وه كؤيلايه تييه بؤ دنيا و به ندياه تي بؤى، پاشان هاتنه دهره وه له ههرچى شتى شره به گشتى جگه له خودا (سبحانه وتعالى)، بهرده وام له مامه له كردنى نمودان و له خانه ي نمودا له ناو تاقى كردنموده دان:

﴿لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ ١٤ يونس:

نهينى برىتييه له مهليك و دل برىتييه له وه زيرى، نهفس و زمان و نهدامه كان برىتون له خزمتكار بؤ نمو دوانه، نهينى له دهرياي حقه وه (عزوجل) هه لده گوزيت، دلش له نهينىيه وه هه لده گوزيت، نهفسى دنيا و ناراميش له دله وه هه لده گوزيت، زمانيش له نهفسه وه هه لده گوزيت، نهدامه كانيش له زمانه وه هه لده گوزن، گهر زمان چاك و پاك بيت دل چاك و پاك ده بيت، گهر زمان پيس و خراب بيت دل پيس و خراب ده بيت، زمانت پتيويستى به لغاوى تهقوا و تهوبه كردنه له فره ويژى و دوو پرويسى، گهر له سهر نمو بهرده وام بوويت پاراوى زمان وهرده چهرخى بؤ پاراوى دل، گهر نه مەى بؤ تير و تهواو بوو نوورانى ده بيت و ليه وه نوور بؤ زمان و نهدامه كان ده گوتيريتيه وه، نهوكات گؤكردنى زمان گؤكردنى زمانىكى نزىككراويه له خودا و له حاله تي نزىكيدايه له خودا وه، زمانى نيه، دوعاى نيه و يادى نيه، دوعا و ياد و قه له دووريدايه، به لام له نزىكه وه تهنها بيدهنگى و خاموشى و رازيبوون به ته ماشا كردنى و جيتروهرگرتن بوونيان ههيه.

خودايه مانگيره لهوانه ي له دنيا دا به دوو چاوى دل تو ده بسنن و له دواوژدا به دوو چاوى سهر ته ماشات ده كهن.

﴿رَبَّنَا مَا مِنَّا فِي الْأُولَىٰ حَسَنَةٌ وَلَا فِي الْأُولَىٰ حَسَنَةٌ وَقَدْ آذَابَ السَّابِقَ﴾

البقرة: ٢٠١

تاقىكردنهۋە و بە لا

شىۋانى رۆژى سېشەممە لە مەدرەسە كەي ۱۷/ ارەمەزان/ ۱۴۴۵ ھەرموۋى:

ھەردەبىت تاقىكردنهۋە و ئەزمونىكردن بوۋنى ھەبىت بەتايىبەت بۆ بانگەشە كەران، گەر تاقىكردنهۋە و ئەزمونىكردن نەبوۋايە زۆرىك لە خەلكى بانگەشەي ويلايەتيان دەكرد، بۆ نەو مەبەستە يەككە لە خوداناسان دەلىت: ھەموو بە لاكان بە ويلايەتەۋەيە، بۆ نەۋەي كەس بانگەشەي نەكات، لە نىشانەكانى ۋەلى نارامگرتنە لەسر نازارى خەلكى و لىبوردن لىيان، دۆستانى خودا خۇيان كوئىر دەكەن لەۋەي لە خەلكى دەبىينىن و گوئىيان كەپ دەكەن لەۋەي لىيان دەبىستىن، ناگاھى نامووس و پارىزى خەلكى بەۋان دراۋە.

((خۆشەويستىت بۆ شتىك كوئىر و كەپ دەكات))^۱.

ھەقتان(عزوجل) خۆشبوئىت و خۇتان كوئىر و كەپ بەكەن لە ھەرچى شتى ترە، جارىك بە قسەي باش و جوان و نەرمونيان و ھەلكردن مامەلە لەگەل خەلكى دەكەن و جارىكش لىيان توۋپەدەبن ۋەك غىرەتتىك بۆ خودا و تەبايى لەگەل توۋپەبوۋنى نەۋدا، نەۋان پزىشكەن، دەزانن ھەموو دەردىك دەۋايەكى ھەيە، پزىشك ھەموو نەخۆشەكان بە يەك دەرمان چارەسر ناكات، نەۋان لەپروۋى دۆل و مانايانەۋە لەبەردەستى ھەقدا(عزوجل) ۋەك يارانى نەشكەوت وان، جەربىل(عليه السلام) يارانى نەشكەوتى ۋەردەگىرا و دۆستانى خوداش دەستى قودرەت و رەھمەت و لوتفى خودا ۋەرياندەگىرەت، دەستى خۆشەويستى دلىان ۋەردەگىرەت و لە ھالىنكەۋە بۆ ھالىنكى تر دەيانگوئىزىتەۋە،

^۱ نەم نەۋە.

دونیایان بۆ داواکه‌رانی دوتیا به‌جینه‌ئیلوو و دواپۆژیان بۆ داواکه‌رانی دواپۆژ به‌جینه‌ئیلوو، و په‌روه‌ردگاریان بۆ خۆیان داواکردوو، گهر دونیایان لى داوا بکړیت ده‌ستونقاو نین به شتیک له دوتیا، دوتیا له‌لای نه‌وان به‌خشینی دوتیا، گهر داواى پاداشتی دواپۆژیان لى داوا بکړی ده‌یبه‌خشن، دوتیا ده‌دن به‌هزاران و پاداشتی دواپۆژیش ده‌دن به‌که‌مترخه‌مان له داواى دواپۆژ، رووداو بۆ رووداو به‌جیده‌هیتلن و خاوه‌ن رووداو بۆ خۆیان هه‌لده‌بژیرن، توتیکل وازلیده‌هیتن، چونکه هه‌رچی شتی تره‌جگه له‌حق(عزوجل) توتیکله و داواى خودا و نزیکی له‌نه‌و بریتیه له‌کرۆک.

له‌یه‌کینک له‌خوداناسانه‌وه(ره‌حه‌متی خودای لى بښت) ده‌لښت: (ته‌نها عاریف به‌پرووی فاسیقه‌وه پی‌ده‌که‌نښت)، به‌لئى، فه‌رمانی پی‌ده‌کات و رڼگری لى ده‌کات و نازاره‌کانی هه‌لده‌گریت، نه‌مه‌ش ته‌نها عاریف به‌خودا ده‌توانیت شان بداته ژتړی، به‌لام زاهیدان و عابیدان و موریدان نه‌خیر، چون به‌زه‌ییان به‌یاخیواندا نایه‌ته‌وه له‌کاتیکدا نه‌وان جینگه‌ی به‌زه‌یین به‌مه‌قامی ته‌ویه و داواى لی‌خۆشبوون؟ نه‌خلاقى که‌سی عاریف له‌حقه‌وه‌یه(عزوجل)، نه‌و بۆ رزگارکردنی یاخیوو له‌ده‌ستی شه‌یتان و نه‌فس و ناره‌زوو تیده‌کوشت، گهر یه‌کینک له‌نیوه کوپه‌که‌ی خۆی به‌دیلى و یه‌خیری له‌ده‌ستی بی‌باوه‌ردا بی‌نی نایا تیناکوشت بۆ رزگارکردنی، که‌سی عاریفیش به‌هه‌مان شپوه‌یه، هه‌موو خه‌لکی وه‌ک رۆله‌ی نه‌ون، به‌زمانی حوکم گفتوگو له‌گه‌ل خه‌لکیدا ده‌کات و پاشان ره‌حمیان پى ده‌کات بۆ ناگاداریان به‌سهر زانستدا(زانستی ناوه‌وه)، کرداره‌کانی حق(عزوجل) له‌واندا ده‌بښت، ته‌ماشای هاتنه‌ده‌روه‌ی بریاره‌ براره‌کان و قه‌ده‌ره‌کان ده‌کات له‌ده‌رگای حوکم و زانسته‌وه، به‌لام نه‌وانه ده‌شارتته‌وه و له‌گه‌ل مه‌ردومان به‌حوکم-که‌بریتیه له‌فه‌رمان و نه‌هیکردن-گفتوگو ده‌کات، به‌زانست-که‌بریتیه له‌نه‌ینی-گفتوگویان له‌گه‌ل ناکات، خودا(عزوجل) پی‌غه‌مبه‌رانی ره‌وانه‌ کردوو و کتیه‌کانی دابه‌زانده‌وه و ناگاداری کردوینه‌ته‌وه و هه‌ره‌شەى کردوو بۆ نه‌وه‌ی به‌که‌ له‌سهر خه‌لکی راستبیتته‌وه، نابیت بجیته ناو زانستی خوداوه و به‌ره‌له‌ستی بکه‌یت، هیرش و هه‌له‌هاتی تیدایه، زانست به‌و زانسته دامه‌زرانیکه‌ پتویتی به‌حوکمی هاریه‌ش هه‌یه بۆ تۆ و بۆ که‌سانی تر، و ته‌نها پتویتی به‌

زانستی تایبه ته بڼه خوت، گهر په کيک له نيوه به زانستی ناشکرا کاري کړه
پينغه مېر (ﷺ) له زانستی ناووه دهکات به دهميه وه، خو کي ناووه دهکات به
دهميه وه وهک چوڼ بالنده خواردن دهچوړنيتته ناو دهمي بېچووه کيده،
پينغه مېر (ﷺ) نهو کاري له گهل دهکات له پيناو به راستزانين و کارکردن به
فهرمووده ناشکراي نهو (ﷺ) که بریتيه له شريعه ته کي، گهر رولهي نادم راست
و دروست بوو نهوا هيچ راست و دروستيک به نندازي نهو نيه، گهر پاک و بېگهره
بوو هيچ پاک و بېگهرديک وهکو نهو نيه، گهر له خدا نزيکبوويه وه هيچ نزيکييهک
به قهدهر نهو نيه، نهزان به چاوي سر ته ماشا دهکات و ژير به چاوي هوش، و
عاريفيش به چاوي دل، گهوهريکي زانايه، همموو خه لکي له لاي نهو بزر و ناديارن و
هيچ شتيک له لاي نهو نامينيتته وه جگه له حق (عزوجل)، نهوکات دهليت: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ
وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾ الحديد: ۳، حق (عزوجل) دهبيتته ناشکرا و په نهان و په که مين
و دواهمين و وینه و ماناي نهو، هيچ شتيک جگه له نهو (سبحانه و تعالی) له گه لي
نامينيتته وه، نهوکات خو شه ويستيه کي له گهل خدا له دونيا و دواړوژ بهرده وام
دهبيت، له همموو حاله کاند له گهل خدا ته بيا دهبيت، رازيپووني نهو هه لده بڅيرت
به سر تووړه بووني خه لکيدا، له پيناوي خودادا له لومهي لومه کهران ناترستيت، وهک
په کيک له خوداناسان (ره حمتي خوداي لي بيت) دهليت: (له گهل خدا ته بابه له ناو
خه لکيدا، له گهل خه لکي ته بيا مېبه له خودادا)، نهوهي خدا دهيشکينيت بيشکينه و
نهوهي خدا راستي دهکاتوه راستي بکهروه، شديتان و نارهزوو و سروشت و هاوه لي
خراپ دوژمني تون لنيان به ناگابه بڼه نهوهي نه قهده ناو تياچوونه وه، فيري زانست ببه
بڼه نهوهي فيريبيت چوڼ دوژمنايه تيان دهکي و خوتيان لي دهپاريزي، پاشان فيرييه
چوڼ په روه ردگاري خوت دپهرستي، نهزان عياده تي لي قبول ناکريت.
له پينغه مېري خوداوه (ﷺ) فهرمووي: ((همرکس به نه زاني خودا بپهرستيت
نهوهي تنيکيده دات زورتره لهوهي چاکي دهکات))^۱.

^۱ قدم تحريره.

کهسی نه زان عیباده ته کهسی به هایه کی نییه، به لکو تینکچوون و تاریکییه کی
 سهراپایه، زانستیش سوودینکی نییه گهر کرداری له گهل نه بیت، کرداریش سوودینک
 نابه خشینک گهر نیخلاصی تیندا نه بیت، ههر کارینک نیخلاصی تیندا نه بیت سوود و
 قازانج ناگهیه بیت و له کارکه ره که قبول ناکریت، گهر زانست فیربیت و کار نه کمیت
 زانسته که ده بیت به لکه له سهرت، له پیغه مبهری خوداوه (بَکَلَه) فهرمووی: ((نه زان
 جارینک سزا ده دریت و زانا جهوت جار))، نه زان بز نه وهی که نه بویست فیربیت،
 زاناش بز نه وهی کاری به زانسته که نه کرد، فیر بیه و کاریکه و خملکی فیریکه،
 چونکه نه وه هم موو خیرینک بز کۆده کاته وه، گهر وشهیه که له زانست بیت و کارت
 پیکرد و خملکیت پی فیرکرد نه و دوو پاداشتت بز ههیه: پاداشتی فیربوون و پاداشتی
 فیرکردن، دنیا تاریکییه و زانست نووریکه له تاریکییه دا، ههر کهس زانستی نه بیت
 له ناو نه و تاریکییه دا به رده بیت نه وه و بهری تینکدانی له بهری چاککردن و پینکوه نانی
 زۆرتیه، نهی نه و کهسهی بانگه شهی زانست ده کهسی له دهستی نهف و سروشت و
 شهیتان و هر مه گره، له دهستی بوونی خۆت و هر مه گره، له دهستی ریا و دوو پرووی و
 زوهدی روواله تی و حهزی ناوه کی و هر مه گره، نه وه زوهدی پروو و چه و تو له مری سزا
 ده دریت، فیروکاری له حق (عزوجل) ده کهسی، له کاتیکدا نه و ده زانیت له تمنهایی و
 ناشکرای تۆدا چی گوزهر ده کات، ده زانیت چی له ناو دلی تۆدایه، خودا په نهان و
 ناشکرا و داپوشینی بز نییه، بلی: هاوار بز بیشعرمی و هاوار بز شمره زاری! چون
 حق (عزوجل) ناگاداره به هم موو کرداره کانم له شعوان و رۆژاندا، نه و ته ماشام ده کات
 من شمرم له ته ماشاگردنی نه و ناکه م، تهویه بکه له بیشعرمیت بهرانه بهر به خودا و به
 نه بامدانی فهرزه کان و خۆگرتنه وه له نه هیلینکراوه کانی خۆت له نه و نزیك بکه ره وه،
 واز له گوناھی دهره وه و ناوه وه بهینه و کاره خیره ناشکراکان نه بام بده، به وه ده گهیه
 دهرگای خودا، لینی نزیك به ره وه خوشیده بیت و له لای دروستکراوانی خوشه ویت
 ده کات، به خوشه ویت له کهسانی تر جیانه کانه وه پاشان نه وه بز دروستکراوه کانی
 ده گوینیت نه وه، گهر خودا و فیرشته کانی تزیان خوشه ویت هم موو دروستکراوه کانی -

جگه له بیتاوه‌پان و دوو‌پرووان- تۆیان خوشده‌وئیت، نهو دوو ده‌سته‌یه له خوشه‌وئستی تۆدا له‌گه‌ل خودا ته‌با نین، هه‌ر که‌سیک ئیمان له دلیدا بیئت باوه‌رداری خوشده‌وئیت، هه‌ر که‌س له دلیدا دوو‌پروویی هه‌بیئت رقی له باوه‌رداره، لامه‌که‌ره‌وه به لای رقی بیتاوه‌پان و دوو‌پرووان و شه‌یتانه‌کاندا، نیبلیسه دوو‌پروو و بیتاوه‌ره‌کان بریتین له مرۆفه شه‌یتانه‌کان، باوه‌رداری خاوه‌ن یه‌قینی عاریف به دل و نه‌یینی و مانا له دروست‌کراو دابراوه، ده‌گاته حاله‌تیک ناتوانیئت زیان له خۆی ده‌ریکات و قازانج بۆ خۆی به‌ده‌سته‌بهنیئت، له‌به‌رده‌ستی خودادا (عزوجل) راده‌کشیت، هه‌ول و هیزی بۆ نامینیته‌وه، گه‌ر نه‌مه‌ی بۆ هاته راسته له هه‌موو لایه‌که‌وه خیر رووی لی ده‌کات، ته‌نها به بانگه‌شه و ئاوات و خۆزگه هه‌لکیشان شانسانین له‌گه‌ل خودا ناسان مه‌که، چونکه هیچ له‌وه‌وه سه‌وز ناییت، قسه نییه تا پییه‌کانت ده‌قلیشین و لاقه‌کانت له هه‌ول و کۆشان بۆ ده‌رگای خه‌لکی ده‌هه‌ستن، قسه نییه تا دل و شه‌قل و رووت له خه‌لکی و ده‌ده‌گه‌رین و روو له دروست‌کهر ده‌که‌ن، نه‌وکات پشتت له دروست‌کراو رووت له حه‌ق (عزوجل) ده‌بیئت، روواله‌ت و وینه‌ت له خه‌لکی ده‌بیئت و ناوه‌وه و کرۆک و مانا له دروست‌کهر ده‌بن، نه‌وکات دلت وه‌ک دلتی فریشته‌کان و پیغه‌مبه‌رائی (علیهم السلام) لی دیت، دل له خواردن و خواردنه‌وه‌ی نه‌وان ده‌خوات و نوشه‌کات، نه‌مه کاریکه پمیه‌سته به دل و نه‌یینی و ماناوه نه‌ک به روواله‌ته‌وه.

خودایه دلمان پاک و بێگه‌رد بکه‌ی و پۆشاک‌ی پاک‌ی و جوانی بکه‌ی به به‌ر نه‌ینیماندا، له‌ودیو ژیری ئیمه و دروست‌کراوانه‌وه ژیریمان- له نیتوان ئیمه و تۆدا- پاک و پالفته بکه، نه‌ی نه‌وانه‌ی به جه‌سته ناماده‌ن و به دل بزر و نااماده‌ن له روژی دوایدا شتی سه‌یر و سه‌مه‌ره له من ده‌بینن، من له‌پای دوو‌پرووان پێداگری ده‌که‌م چجای له‌پای باوه‌رداران.

خودایه، له هه‌مه‌ران بێنیازم بکه، خودایه به خۆته‌وه له هه‌رچی که‌س و شتی ته‌ر بێنیازم بکه، خودایه مامۆستا له منداڵان و نه‌وه‌ی له‌ناو مالی نه‌واندایه بێنیازم بکه، خانه‌ی سفره و خوانی بکه به خانه‌ی فیرکردنی ده‌سته‌یه‌ک له خه‌لکی، خودایه، تۆ ده‌زانیت نه‌و قسه‌یه زال بوو به‌سه‌رمدا بۆیه داوای لیخۆشبوون ده‌که‌م و له ره‌فتاری

مندالانهم ببووره، حەقدەستی من تیر و تەواو بوو و بەدەستەت، خودایە لە تۆوە
هیشتا پاداشتی مندالانە و شوێنکەتووان و تەقەلێدەرانی بۆ ماوە، خودایە، داوای
ناسانکاریت لەوەدا لێدەکەم لە گەڵ پاکێ دڵ و پالڤتەیی نەیتیمدا.

خەلکینە، وا گوومان دەبەن من لە ئێوە وەرەگرم و ئێوە دەبینم، نەخیر، بێ هیچ
رێژ و شکۆیەک، من لە خوداوە (عزوجل) وەرەگرم نەک لە ئێوەوە، ئەو (سەحانە و تەعالی)
ئەوێ دەیهوێت لەسەر دەستی ئێوە جێبەجێی دەکات، کاتێک من لە گەلتان بووم ئێوەم
نەدەناسی، کاتێک لە ئێوە چوویم دەروە ئێوەم ناسی، من تیا بەری دوور و وان و
شارەزایی عاریفانم، بە چە کوش بەسەری دوور و واندا دەدەم نەک بە قامیش، سڤرە و
خوانی من بۆ ئێوەیە، خواردنم داوی لێبوونە و یە لە ئێوە، من ئەوالە (بابۆلە) م لە
کەسیکی ترە و یە جگە لە ئێوەوە، داوی رویشتنی ئێوە لە لام خوانیتکم لە
هاوەلە کەووە - کە من خزمەتکاری ئەوم - بۆ دەهێنریت، ئەو ئەهلی بەصیرەت نابین
قۆلم هەلکردوو و ناو قەدەم بەستوو؟

یە کێک پرسیاری کرد و وتی: پەيامهێنی حەق (عزوجل) بۆ لای پێغەمبەرانی
خودا (عليهم السلام) بریتییه لە جبریل (عليه السلام) نایا پەيامهێنی حەق کێیه بۆ
لای دۆستانی خودا؟

فەرەمۆی: خودا بەبێ ناوەند بۆخۆی پەيامیان پێدەدات ئەوەش بە رحەمت و لوتف
و مەنتی خۆی، دۆستانی خودا نیلھام و تەماشاکردنی خودا بۆ دڵ و نەیتیبیان و سۆز
و بەزەیی بەوان لە ناگاہی و لە خەودا دەبینن، ئەوەش بە چاوی دڵ و پاکیتی نەیتی و
بەردەوامی ناگاہیبیان.

ئەو خەلکینە، خۆشەویستیان بۆ دنیا و هەلپەتان لەسەر دنیا و خۆشەویستی
بۆ زۆرکردن بە دنیا و لە دنیا لە مەعریفە خودا (عزوجل) و مەعریفە دۆستانی
خودا داتاندەبریت، پادی دواڕۆژ بکەنەو، بە بەخشندەیی جوان و بەخشینی باش لە
سێفەتەکان واز لە دنیا بهێنن، خودایە ئێمە بەندە ئێمە گەردیلەیک لە
بەخشندەییان پێ بەخشە. نامین.

بیرکردنه وه له رۆژی دوايي

بەیانى رۆژى ههینی ۱۰/ره‌مه‌زان/۵۴۵ هه‌رمووی:

ئەى گەنج، تەنها دوو ههنگاو ده‌تگه‌یه‌نیت، ههنگاوێك له دونیا و ههنگاوێك له دوا‌رۆژ، ههنگاوێك له نه‌فسى خۆت و ههنگاوێك له دروستكراو، واز له‌م روو‌الته به‌یتنه ده‌گه‌یه ناوه‌رۆك، سه‌ره‌تا نه‌وجا كۆتایی، تۆ ده‌ست پێبكه و ته‌واوكردنى له‌سه‌ر خودایه‌ (عزوجل)، سه‌ره‌تا له‌ تۆوه‌یه و كۆتایی له‌سه‌ر خودایه‌ (عزوجل)، په‌ت و زه‌نبیله بگه‌ ده‌ست و له‌ مه‌یدانى كاردا به‌سته، تۆ كه‌ داواى كار ده‌كه‌ى له‌ خاوه‌ن كاروه‌هه‌ نزیکى، له‌ناو جێگه‌ى نووستن و له‌ژێر لیڤه‌كه‌تدا و له‌ پشت ده‌رگای داخراوه‌هه‌ مه‌مینه‌ره‌وه، نه‌وجا داواى كار و به‌كاره‌ینانت له‌ كاردا بکه، دلت له‌ یادی خودا نزیک بکه‌ره‌وه و رۆژى دوايى به‌یاد به‌یتنه‌ره‌وه، بیر له‌و گۆرانه‌ بکه‌نه‌وه كۆن و پ‌سووان، بیر بکه‌ره‌وه چۆن هه‌ق (عزوجل) هه‌موو دروستكراوان هه‌شر ده‌كات و له‌به‌رده‌ستى خۆیدا راستیان ده‌كاتمه‌وه، گه‌ر له‌سه‌ر نه‌م بیرکردنه‌وه به‌رده‌وام بوویت دل‌په‌قییه‌كه‌ت لاده‌چى و له‌ لیخنى پاك ده‌بیتمه‌وه، گه‌ر بی‌نا له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌كی پته‌و بیت جیگیر و دامه‌زراو و بناغه‌دار ده‌بیت، گه‌ر له‌سه‌ر نه‌و بنچینه‌ پته‌وه نه‌بیت به‌خیرایی ده‌پمیت، گه‌ر حالت له‌سه‌ر نه‌حکامى حوکمى ناشکرا بیت هیچ كه‌سێك له‌ خه‌لكى ناتوانیت حالت كه‌م بكاتمه‌وه، گه‌ر له‌سه‌ر حوکمى ناشکرا حالت بی‌نا نه‌كه‌ى حالت بۆ جیگیر نابیت و ناگه‌یه مه‌قام و به‌رده‌وام دلى صادیقان رقیان لیت ده‌بیتمه‌وه و خۆزگه‌ ده‌خوازن نه‌بیشن.

هه‌رار به‌ حالت، ئەى نه‌زان به‌ ناین، بۆ نه‌م کاره‌ یارییه، نه‌م کاره‌ ساخته‌کاریه؟ نه‌خیر، ئەى ساخته‌کار، تۆ ریزیکت نییه، نه‌فسى خۆت به‌ قسه‌کردن له‌سه‌ر دروستكراو تیا‌بردوه به‌ی نه‌وه‌ى تۆ هیچ جۆره‌ شایسته‌یه‌كه‌ت هه‌بیت، نه‌و کاره‌ بۆ دانه‌دانه‌یه‌كه‌ له‌

خەلکی، بۆ چەند چەند کەسیگە لە صالحان، ئەگینا بێدەنگی نادابیان بوو، ناماژە
 بۆیان بێ قسە کردن زۆر دەگمەن بوو، هەیانە باوەری بە قسە کردن هەبە و قسە بۆ
 خەلکی دەکات بەبێ ئەوەی حەز و ویستی خۆی تێدا بیت، لەدوای قسە هەواڵ دەبیت
 بینراو، کارەگە تاییەت بە دل و پاکیستی نەینیت وەرەچەرخیست، بۆ ئەو مەبەستە
 نەمیری باوەرداران عەلی کۆری ئەبی تالب (خودا لێی رازی بیت) دەفەرمویت: (گەر
 پەردە لابدریت یەقینم زیاد ناکات)، هەروەها دەفەرمویت: (پەروەردگاریک ناپەرستم
 نەیبینم)، هەروەها فەرمووی: (دڵم پەروەردگاری پی نیشاندام)، ئەو ئەزانان، تێگەڵ بە
 زانایان بن و خزمەتیان بکەن و لێیانەووە فێربن، زانست لە دەمی پیاوانەووە وەرەگیریت،
 بە ئەدەبی جوانەووە لە خزمەتی زانایاندا دابنیشن و بەرهەلستی کردیان و داوی
 سوودیکی دونیایی لەوان وازلێبەیتنە بۆ ئەوەی لە زانستەکیان بەدەست بهێتن و
 بەرهەگەتی ئەوان بەسەر ئێوەدا دابباریت و سوووەکانیان بەسەر ئێوەدا پەخش بکەن،
 لەگەڵ عاریفاندا بە بێدەنگی دابنیشن، لەگەڵ زاهیداندا بە تامەزرۆییەووە دابنیشن،
 عاریف لە هەر ساتیکدا لە خوداوە نزیکترە تا ساتەکەی پێشتر، لە هەر ساتیکدا عاریف
 ترس و لەرز و زەلیلە بۆ خودا نوێ دەبێتەووە، لە نامادەبوویەک دەترسیت ئەک لە بزر و
 نادیارێک، زیادبوونی ترس و لەرزەکە بەپێی زیادبوونی نزیکییەتی لە پەروەردگەرەووە،
 زیادبوونی لالوونی بەپێی زیادبوونی موشاهەدەئەووە، هەرکەس خودا بناسیت زمانی
 نەفس و سروشت و ئارەزوو و نەزیت و بوونی لال دەبیت، بەلام زمانی دل و نەین و حال
 و مەقام و پێدانی -بە دەرخیستی ئەو نەیمەتانە لەلایەتی- دەکەوێتە گەر، بۆ ئەو
 مەبەستە بە بێدەنگی لەگەڵیان دادەنیشن بۆ ئەوەی سوود و قازانجیان لێ ببینن و ئەو
 شەرابە بنۆشن لە دلیانەووە دەچۆریت، هەرکەس لەگەڵ عاریفان بە خودا زۆر تێگەڵا
 بیت نەفسی خۆی بە پەروەردگاری دەناسینیت، بۆ ئەو مەبەستە و تراو: هەرکەس
 نەفسی خۆی بناسیت پەروەردگاری دەناسیت، نەفس پەردەپەگە لە نیشان بەندە و
 پەروەردگاری (عزوجل)، هەرکەس نەفسی خۆی ناسی بۆ خودا تەوازوع دەنۆینیت، گەر
 نەفسی خۆی ناسی لێ دەپارزیت، بە شوکری خوداوە لەسەر ناسینی خودا سەرقاڵ
 ببە و بزانە بۆیە خودا خۆی بە تۆ ناساندووە تاکو خیری دنیا و دواوژت پێ ببەخشیت،

بۆيە دەرەوہی عاریف سەرقالہ بہ شوکری خوداوہ و ناوہوہی سەرقالہ بہ حمدی
خوداوہ، دەرەوہی پەرتبونہ و ناوہوہی کۆبونہوہ، ناسوودەییە کەمی لە ناوہوہیہ و حوزنی
لە دەرەوہ بۆ ئەوہی حاڵی خۆی بشاریتەوہ، عاریف پیچەوانەیی باوەردارە، ئەو حوزنی لە
دلدایە و کرانەوہ و خوشحالی لە روخساریدا، ئەو زانییە و لەبەر دەرگاکی وەستاوہ،
نازانیت چی بە ئەو دەکریت، نایا وەرەگیریت یان رەد دەکریتەوہ؟ نایا دەرگاکی بە
روویدا دەکریتەوہ یان داخستنە کەمی بەردەوام دەبیت؟ ھەرکەس نەفسی خۆی بناسیت لە
ھەموو حالەکانیدا پیچەوانەیی باوەردارە، باوەردار خاوەنی حالە و حالیش وەرەگیریت،
عاریف خاوەنی مەقامە و مەقامیش جیگیرە، باوەردار دەترسیت لە گراستنەوہی
حالە کەمی و تیاچوونی باوەرپە کەمی، بۆیە بەھەمیشەیی حوزنی لە دلیدایە و خوشی و
کرانەوہی لە روخساریدا، لە گەڵ حوزنی خۆیدا دەپروات، بە رووی تۆدا پتدە کەنی و دلی
بە حوزن پارچە پارچە بوو، کەسی عاریف حوزنی لە روخساریدا، چونکە بە رووی
ترساندنەوہ بە دروستکراوان دەگات، ناگاداریان دەکاتەوہ و فەرمانیان پسی دەکات و
نەھیان لی دەکات وەک نوینەری پیغەمبەری خودا (ﷺ)، خوداناسان کاریان کرد بەوہی
بیستیان بۆیە کردار لە حق (عزوجل) نزیک کردنەوہ، ئەو حەقەیی لە پیتناویدا کاریان
کردووە، نامۆزگارییەکانی خودایان بە بیستنی دل و بەبی ناوہند وەرگرت، ئەوہ لەباری
نوغرۆبون و خەودا لە دروستکراو و نامادەبون و ناگاہی بە دروستکەرەوہ، گەر دلت
راست و دروست بوو بەھەمیشەیی لە بزرپوونبون و خەودا دەبیت لە دروستکراو و
ناگاہی لە دروستکەر، ئەو بەردەوام لە ناشکرایدا و لەناو خەلکیدا لە گەڵ خودا لە
خەلوەتدایە، بەردەوام ھاتوو (وارد)ی خودا و حوکمی ئەو (سبحانہ و تعالی) بەسەر نھینی
عاریفدا دادەبارین، نھینیش ھەلیدەداتە سەر دل و دلش ھەلیدەداتە سەر نەفسی دنیا
و نارام و نەفسیش ھەلیدەداتە سەر زمان و زمانیش بە دروستکراوانی دەگەییەنیت،
ھەرکەس بێ سەفەتە قەسە بۆ دروستکراوان کرد دروستە، نەگینا با قەسە نەکات،
عمودالبونی خوداناسان وازھینانە لە نەزیتە سروشتییەکان و کردارەکانی نەفس و
نارەزوو و خۆکوێرکردن لە ھەز و چۆ، چونکە ئەوان وەک سەرگەردانی شیتان سەرگەردان
بون و ژیریان رویشتووە.

ده سه نى به صرى (ره محمدتى خوداى لى بيت) ده لى ت: گمر بىسانبىنن ده لى تى نهوانه
 شى تى، گمر نهوان نشوه بىبىنن ده لى تى نهوانه بۆ چاوتروكانىك باوه پىسان به خودا نىبه،
 خه لوه ته كه ت نادرسته، چونكه خه لوه ت برى تى به له رووتبوونه وه له هه موو شته كان له
 ده وه، ناوه وه ت رووتده بى ته وه نهوكات به بى دونه و دواړوژ و هه شتىكى تر جگه له
 حق (عزوجل) ده مى نى ته وه، نه مه نهو راسته شه قامه به پىغه مبه ران (عليهم السلام) و
 نىراوان و نهوليا و صالحان له سهرى روشتوون، فرمان كردن به چاكه و رى گرى له
 خراپه له عى باد ه تى هزار عابىد له خه لوه گادا لام شى رى نتره، ته ماشا كردنى نه فى
 به رى به رچ بده وه وه و چاوى دابجه و كورتى بكه روه بۆ نه وه تى ته ماشا كردنه كه تى نه بى ته
 هۆ به ك بۆ تى چا وونى، تاكو نه فى شوى دى و نه بى نهى ده كه وى ت و ده بى ته به كى ك له
 شوى نه كه وى تى نهو دوانه و له رى نهو دوانه ده رنا چى ت و له گه لى ان به كده گرى ت و
 جى وا وازى له نى توان نهو و نهو دوانه دا نامى نى ت، به وه فرمان ده كات نهو دوانه فرمانى
 پى ده كه من و نه هى لهو شته ده كات نهو دوانه نه هى لى ده كه من، نه وه هه لده بى رى ت نهو
 دوانه هه لده بى رى ت، نهوكات ده بى ته نه فى تى كى دنيا و نارام و هه مو وى ان له سهر به ك
 داوا و به ك مه به ست ته با ده بن، گمر نه فى گه شته نهو حاله كه متخه مى له
 تى كوشان واز لى ده هى نى ت، مملانى ناكات له گه لى حق (عزوجل) له وه تى به سهر نهو و
 خه لى كى دا تى ده به رى نى ت، گو تى له م نابه ته به رۆزه بووه:

﴿لَا يَسْتَلْ عَمَّا فَعَلَ وَهُمْ يَسْتَلُونَ﴾ (الأنبياء: ٢٣)

له تۆوه شوى نه كه وى تى حق (عزوجل) له كو ندى به گمر نه ده بى باشت نه بى ت، نه گمر
 نه، له خانه كه به رسوا بى ده رده كرى ت، به لام گمر نه ده بى باشت هه بوو و له گه لى
 ته با بو وى ت له خانه كه داده نرى ت و رى ت لى ده گرى ت، كه سى ك خوداى خو ش بو وى ت له لای
 نهو مبه رانه، مبه ران له خواردن و خواردنه وه و پۆشاك و هه موو حال و بارى كى دا له
 جى گه تى خانه خو بى رى راناد، به لكو به به رده وامى ته با و نارامگر و رازى به، بۆ به
 گو مانى تى دا نى به پى ده و تى رى ت مژده ت لى بيت به وه تى ده بى نى و پى ده گه تى،
 هه ركه س خودا بناسى ت دونه و دواړوژ و هه رچى شى تره جگه له حق (عزوجل) له

دلی بزر دهن، پتویسته قسه کانت بۆ حق بیت نه گینا با لالبوون لات خوشه ویستر
 بیت، با زیانت بۆ گوپرایه لی خودا بیت (عزوجل)، نه گینا مردنت لا خوشه ویستر بیت.
 خودایه له گوپرایه لی خوتدا بمانزییه نه و له گهل نه هلی گوپرایه لی خوت حشرمان
 بکه. ناصین.

ههروه ها فهرمووی:

باوه ردار که سینکه بۆ چاککردنی نه فسی کۆچی کردوه، هاوه لی شیخیتک ده کات
 نه ده بی دابدات و فیری بکات، له مندالییه وه به بهرده وامی له ناو فیرکردنایه مه گهر له
 سه ره تای حالیه وه بهریت، خوینه ری قورئان قورئانی پی له بهرده کات، له حالی دووه میدا
 زانایه ک سونه تی پیغه مبه ری (ﷺ) فیرده کات، له گهل نه وه ش کۆمه کی و سه رکه وتن
 پییه وه په یه وه سه، کار به وه ده کات که ده یزانیت، بۆیه کردار له حق (عزوجل) نزیک
 ده کاته وه، ههتا کار بکات به وه ی ده یزانیت خودا (عزوجل) زانستیک پی ده دات که
 نه یزانیه، دل له سه ره دوو پیسی راسته کاته وه، ئیخلاصیش ههنگاوه کانی له
 حق (عزوجل) نزیک ده که نه وه، گهر کارت کرد و بینیت دلت له حق (عزوجل) نزیک
 نابیتته وه و شیرینی عیبادت و هۆگرپوون به خوداوه چیژ ناکی نهوا بزانه تو کارکه ره
 نیت و بیبهشیت به هۆی ناته واوییه که وه له کرداره که تدا، ناته واوییه که چییه؟ ریا و
 دوو پووسی و خۆپه سه ندی، نه ی کارکه ره پتویسته ئیخلاصت هه بیت، نه گهر نه خوت،
 ماندوو مه که، پتویسته چاودیری حق (عزوجل) بکه ی له ناشکرا و په نهاندا، چاودیری
 له ناشکرا بۆ دوو پووانه و له ناشکرا و په نهاندا بۆ موخلیصانه.

هاوار به حالت، گهر روخسارینکی جوانت بیسی (نیر بیت یان من) چاوی لی دا بجه،
 چاوی نه فس و ناره زوو و سروشت، بیر له ته ماشا کردنی پهروه دگارت بۆ تو بکه ره وه
 و نه م نایته بهرینه ره وه: ﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ
 عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُبْعَثُونَ فِيهِ وَمَا يَمُرُّ عَنْ رَبِّكَ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَنْ نَعْلَمَ
 الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَنْتُمْ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ یونس: ۶۱

خۆت له حەق بپاریزە، چاوت له سەیرکردنی حەرام داچە، بێر له تەماشاکردنی نەو
 کەسە بکەوێ هێچ شتێک له تەماشاکردن و زانستی نەو بزر نابێت، گەر ململانی
 لەگەڵ حەق (عزوجل) نەکە و کێبەرکی وازلیبەیت بەندایەتیە کەت تێر و تەواو
 دەبێت و دەبێت بە بەندەییەکی راستەقینە و دەچیتە ناو نەو دەستەپەرە خودا
 دەبارەیان دەفەرموێت:

﴿ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ ﴾ الحجر: ٤٢

گەر شوکرت بۆ خودا هاتە دی، ئیلهام بۆ دل و زمانێ خەلکی دەکرێت بە
 شوکرکردن و خوشەویستی بۆت، ئەو کات رێگەیەک بۆ شەیتان و دارودەستەکی
 نامینیتەوێ بۆ لای تۆ، وازەیتان لە دوعا عەزیمەتە و سەرقالبوون پێشەوێ روخسەتە،
 دوعا هەناسە و پشووێ کە بۆ نوقم بوو و دەلاقەییە کە بۆ بەندکراو تا دەروو بۆ بەندکراو
 دەکرێتەوێ و دەچیتە ژووڕەوێ بۆ لای مەلیک، خەلکانێکی ژیرمەند بن، نێوێ نازان
 چۆن دوعا دەکەن و چۆن واز لە دوعاکردن دەهێنن، هەموو شتێک پێویستی بە نیت و
 نەقل و زانست و شوێنکەوتنی نەو کەسە هەبێ کە دەزانیت، نێوێ نازان و ناژنەون
 چی لەلای خودا و بەندە صالحەکانی هەبێ، بۆیە گومانێ خراییان پێ دەبەن، بە
 سەرمایە ئایین و حەقی خۆتان لەگەڵ ئەوان سەرکەشی مەکەن، لە هەموو کار و
 کردەوێکانیاندا بەرھەڵستیان مەکەن، گەر شەرع بەرھەڵستی لەگەڵیان نەبوو
 بەرھەڵستیان مەکەن، ئەوان لە ناشکرا و پەنھاندا لەبەردەستی حەقدان (عزوجل)، دلی
 لە ترس خامۆش نابێت تا خودا سوکنایی و سەلامەتی بۆ دەستەبەر دەکات.

ئەو بەندەکانی خودا لەسەر زەوی، ئەو زاهیدانی زەوی وەرن شتێک فێربین کە
 نێوێ هەمووالتان لێی نییە، وەرنە ناو کتێبە کە من تا شتێکتان فێربکەم لەلای خۆتان
 بوونی نییە، دلان کتێبیان هەبێ و نەیتیبەکان کتێبیان هەبێ و نەفسەکان کتێبیان
 هەبێ و نەندامەکان کتێبیان هەبێ، ئەوانەش بریتین لە پلە و مەقام و چەندین هەنگاو.
 هەنگاوی یەکەم بۆ دروست نەبوو چۆن دەگەبێ هەنگاوی دووەم؟ نیلامت بۆ
 نەهاتووەتە راستە چۆن دەگەبێ نیمان؟ نیمانت بۆ نەهاتووەتە راستە چۆن دەگەبێ

یەقین؟ یەقینت بۆ ئەهاتوووتە راستە چۆن دەگەیه مەعریفە و ویلايەت؟ کەسینکی
 ژیرمەند بە، تۆ لەسەر هیچ شتێک نیت، هەریەک لە نیتو داوای سەرۆکایەتی دەکات
 بەسەر خەلکیدا بەبێ ئەوەی شامرازی ئەو مەیدانەیی لە دەستدا بێت، سەرۆکایەتی
 بەسەر خەلکیدا کاتێک دێتە راستە زوهدت لە خەلکی و لە دنیا و نەفس و سروشت و
 وێست کردبێت، سەرۆکایەتی لە ناسمانووە دادەبەزێت ئەک لە زەویەو، ویلايەت لە
 حەقەوێه ئەک لە خەلکەو، بەهەمیشەیی شوێنکەوتە بە ئەک شوێنکەوتوو، هاوێلی
 بکە ئەک هاوێلیت بکەن، بە زەلیلی و خامۆشی رازی بە گەر لەلای حەق (عزوجل)
 پیچەوانەیی ئەووت بۆ دیاریکرا بوو ئەوا لە کاتی خۆیدا رووت لێ دەکات، خۆتی
 رادەست بکە و خۆت بە خودا بسپێرە و هەول و هیژ و بەرھەڵستیکردن و هاوێلدانان
 بەھۆی نەفس و دروستکراووە وازبێھێنە، هاوێلی بەندایەتی بکە کە بریتیە لە
 جێبەجێ کردنی ئەمر و ئەھی و ئارامگرتن لەسەر ئافەت، بنچینەیی ئەم کارە بریتیە
 لە یەکتاپەرستی و دامەزران لەسەری، کار و کردەوێ چاکە بنچینەییە، دەبێت لەسەر
 بنچینەییەکی پتەو بینابکرتن، تۆ هێشتا نیتت بۆ ئەهاتوووتە راستە چۆن قسە
 دەکەیت؟ بێدەنگییە کەت هێشتا تێر و ئەواو ئەبوو، چۆن دەبێت قسە بۆ خەلکی بکەیت
 بە نوێنەرایەتی پیغەمبەرە (علیهم السلام)، چونکە ئەوان (علیهم السلام) و تارخوونی
 خەلکی بوون، کاتێک ئەوان رۆشتن خودا (عزوجل) زانایانی کارکەر بە زانستیان لە
 جینگە پیغەمبەرە راستکردووە و ئەوانی کرد بە میراتگری پیغەمبەرە (علیهم
 السلام)، هەرکەس دەیهوێت لە مەقامی پیغەمبەرە (علیهم السلام) بێت دەبێت لە خەلکی
 سەردەمی خۆی پاکتر بێت، و بە حوکمی خودا (عزوجل) و زانست بە خودا ئەوان
 بەناگاتر و شارەزاتر بێت، وادەزانن ئەم کارە سووک و ناسانە، ئەو ئەزانان بە خودا و
 پیغەمبەرە و ئەولیا و صالحان لە بەندەکانی، ئەو ئەزانان بە نەفس و سروشت و
 دنیا و دواڤۆزیان، هاوار بە حالتان، لال و بێدەنگ بن تا دێتە قسە و زیندوو دەبنەو
 و راستە گرێنەو یان دین بۆ لاتان، هەرکەس زانستە کەیی بەسەر ئارەزوویدا زāl بێت
 ئەو بریتیە لە زانستی بەسوود، چۆن نابێت بە زانستێکی بەسوود لە کاتێکدا
 دەرگای دروستکراوی داخستوو و دەرگای حەقی (عزوجل) کردوو ئەو کە مەزنیترین

دەرگایه؟ گەر نه و داخستن و کرکردنه و بۆ بهندهیهك هاته راسته زه ههتی لیده پروات و خهلوته رووی لی دهکات، دارین روو له دلی دهکات و تهپوتۆزی لی بهرزده بیتهوه، کلپلهکان رووی لی دهکهن و توینکلهکان دهبن به تۆز و کرۆکه که ده مینیتهوه، دەرگای نارهزوو داده خریته و به سه ریدا زال ده بیته و نارهزوو شکست ده خوات و رینگه بۆ لای حهق به پروویدا ده کریتهوه، شه قامیک به پروویدا والا ده بیته، شه قامی مرادی خودا (عزوجل) که بریتییه له شه قامی نهوانه ی پیشکهوتن له پیغه مبهران و نیراوهکان و نهولیا، نه و شه قامه کام شه قامه؟ شه قامی پاکیتییه به بی لیخنی، شه قامی به کتاپه رستییه به بی هاوهلدانان، شه قامی خۆپاده سترکردنه به بی کیبه رکی، شه قامی راستگۆزییه به بی درۆ، شه قامی سه به بکاره به بی سه به ب، نه و شه قامی نه میرانی ناین و سولتانهکانی مه عریفه و مه لیکانی زانست له سه ری بوون، نهوانه بریتین له پیاوانی حهق (عزوجل) و پالفته کراوان و سه رخه رانی نایینه که ی، نهوانه ی له پیناوی خردادا دوژمنایه تی و دوستانیه تی ده که ن.

هاوار به حالت، چۆن بانگه شه ی رینگه ی نهوانه ده که ی له کاتی که دا تۆ به خۆت و خه لکانی تر له دروستکراوان هاوهلدت بۆ خودا داناوه؟ نیعانت نییه گهر له سه ر رووی زهوی که سیک بوونی هه بیته لی بترسی یان رجات له لای بیته، زوهدت بۆ نییه گهر له دنیا دا شتی که هه بیته هه لپه ی بۆ به که ی و شاراتی بۆ به وازی، به کتاپه رستیت بۆ نییه له کاتی که دا - له سه ر رینگه ی به ره و خودا چوونت - کهسانی تر ده بینی، که سی عاریف له دنیا و دواپۆژ نامۆیه و زوهدی هه یه له و دوانه و له هه رچی شتی تره جگه له حهق (عزوجل)، نه و به گشتی هه یج هه زینکی نییه بۆ شتانیکی تر جگه له خردا (سبحانه و تعالی).

خه لکینه، گویم لیبگرن و تۆمهت له سه ر من له ناو دلتان به سه نهوه، چۆن تۆمهتبارم ده که ن و غمیه تم ده که ن له کاتی که دا من سۆز و به زه ییم هه یه بۆ نیوه، کۆلی قورسی نیوه هه لده گرم و که له به ری کرداره کانی نیوه ده و ور مه وه و له لای حهق (عزوجل) شفاعه تان به و ده که م تا کو چا که کانتان لی وهریگری و له خرابه کانتان به وریته؟

ههركهس بمناسیت ههتا مردن لهلام دههینیتتهوه، من دهکات به حمز و چیژ و خواردن
و خواردنهوه و پۆشاکى خۆى، به من له ههموو خهلكى بېنیاژ دهیت.

ئهى گهنج چۆن منت خوشناویت له کاتیکدا من تۆم بۆ خۆت دهویت نهك بۆ خۆ،
من سوود و قازانج و رزگاربوونی تۆم دهویت له دهستی دونهای بکوزی ستهمکاری
فرسوده، تاکهى بهدوای دونهادا رادهکهن، بهم نزیکانه لادهکاتهوه بهلاتاندا و
دهتانکوژیت، خودا(عزوجل) بۆ چاوتروکانیک خوشهویستانی خۆى لهگهڵ دونهای
وازیلیناهیت، نهوان ناداته دهست دونهای و لهگهڵ دونهای و شتانی تر بهگشتی جگه له
دونهای بهجیانناهیلت، بهلكو نهو(سبحانه وتعالى) لهگهڵ نهواندايه و نهوان لهگهڵ
نهوان، دلایان بهههمیشهى بهردهستی خودادا و بۆ خودا لهیادایه و نامادهیه، له
کهسانی تر و شتانی تر پشتیان ههلهکردوه و روویان له خودا کردوه، نهو(سبحانه
وتعالى) لهگهڵیانه و دهیانپارێژیت و هاودهى نهوانه.

خودایه، مانگێره له ریزی نهوانه و پارێزگاریان لى بکه وهك چۆن پارێزگاریت له
نهوان کرد،

﴿رَبَّنَا مَا أَفْئَاكُنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝۲۰۱﴾

البقرة: ۲۰۱

ههروهها فەرمووی:

ئهى دووربوو، خودا(عزوجل) دهرخهه بۆ ههركهستیک له بهندهکانى بیهویت، نهو
لهسهریان بانگ دهکات، نهو کۆکهروهى دلی بهندهکانه لهسهر ههركهستیک بیهویت،
نهو رامهینهى دلانه، تۆ به دووربوسه کهت دهتهویت دلی خهلكى له خۆت
کۆیکمهوه، بهلام نهوه هیچى لیه بهرهم نایهت.

ئهى گهنج، حمزهکانت به ژیر پیت و به ههموو دلتسهو پشتیان لى بکه، گهر
شتیکت له حمزهکان له پێشینهى زانستی خودادا بۆ بهیاره رابوو نهو له کاتى خۆیدا
رووت لى دهکات، چونکه زوهد له پێشینه بهیاری خودا دروست نییه و زانستی خودا
گۆیان و نالوگۆپی بهسردا نایهت، بهشکهت له کاتى خۆیدا بۆت رهوانه دهکرنیت،

به شينگی پاک و به شکر و حلال، به دهستی عزیزهت و دریده گریته که به دهستی زهیلی، له گهله نهووش له لای خودا پاداشتی زوهدت له دنیا بۆ به دهستها تووه، خودا به چاوی ریزه وه نه ماشاات ده کات، چونکه چلیسی و ههلهت بۆ نه کردووه و له سر داوا و به دهست هینانی پیدا گریته نه کردووه، ههتا تۆ له به شهکان رابکهی پیتته وه په یوست دهبن و به داوی تۆدا راده کهن، بۆیه زوهد تیایاندا دروست نییه، به لام هه دههیت بهر له هاتنی پشتی تیبکهی، له منه وه فیری زوهد و دهستبردن بۆ دنیا بیه، له گهله نه زانی خۆت له خهله ته که تدا دامه نیسه، سه رهتا فیه وه به رگه نه و جا که نارگیر بیه، له حوکی خودا (عزوجل) شارهزا بیه و کاری پی بکه پاشان گۆشه گیر بیه له هه مووان مه گهر له دانه دانه یه که له زانایان به خودا (عزوجل)، چونکه تیکه لاویت به وانه و گوینگرتنت لینیان باشتره له گۆشه گیریه کهت، گهر یه کیک لهو زانایانهت بینی پیتته وه پابه ند به و لینه وه فیه به زانستی خودا و مه عریفه به خودا فیریه، به گوینگرتن بۆی و له ده می خۆیه وه لینه وه شارهزا بیه، زانست له ده می پیاوان و هه ده گیریت، نهو پیاوانه ی زانان به حوکی خودا و زانستی خودا، گهر نه مهت بۆ راست و دروست بوو به ته نها و به بی نه فس و شهیتان و نارهزوو و سروشت و عادهت و بینینی دروستکراوان که نارگیر بیه، گهر نه م گۆشه گیریهت بۆ راست و دروست بوو فریشته و رۆحی صالحان و هیمه تیان به ده وری تۆدا داده بارتین، گهر له سر نه م ریسایه له خه لکی گۆشه گیر بهوی کاریکی باشت نه بجا مداوه، نه گهر نه، گۆشه گیریه کهت دوووی و ته مه ن به فیرۆدانه له بیتمانایدا، نهوکات له دنیا و دواپۆژدا له ناو ناگر ده بیت، له دنیا دا له ناو ناگری نافهت و له دواپۆژدا له ناو ناگری ناماده کراو بۆ دوو پووان و بیتاوه ران.

خودایه داوی لیبورردن و لیخۆشبوون و داپۆشین و سپینه وه ی گونا هان و تهو بهت لی ده که بن، خودایه په رده له سر گونا ه و نهنگی داپۆشراومان هه له ده ره وه، به گونا هه کا مان مه مانگره یا الله، یا کریم، تۆ بۆخۆت فیر موته:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ﴾ النوری: ۲۵

تهو به مان لی قیبول بکه و لیحان ببوره. نامین.

ھاوار بە حالت، بانگەشەى زانست دەكەى و دلت خۆشە بە دلخۆشى نەزانانە و بە
 توورەبوونى ئەوان توورە دەبیت، دلخۆشیت بە دونیا و ھاتنى خەلگى بۆ لات حىكمەتت
 لەبیر دەباتەو و دلت رەق دەكات، باوەردار تەنھا بە خودا (عزوجل) دلتى خۆشە نەك بە
 كەسان و شتانى تر، گەر ھەردەبى دلخۆش بیت ئەوا دلخۆش بە كاتىك دونیا و
 بەخشىنى دونیا لە گوێراپەلى خودادا بیت، خزمەتى خزمەتكارانى ھەقى (عزوجل) پى
 بكە و لەسەر گوێراپەلى كردن كۆمەكیان بكە، شەو و رۆژ بە ترسەو و پەيوەست بە تا بە
 دل و نەيتىت دەوترىت: ﴿لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ طە: ٤٦، وەك چۆن
 خودا بە موسا و ھاروونى (عليهما السلام) فەرموو، تۆ لەوان نیت چونكە زانستت لەلایە
 بەبى كردار، بۆیە ھىچ گومانى تیدا نییە تۆ میراتگر نیت، میراتگرى بە زانست و كردار
 و نىخلاص راست و دروست دەبیت، قەدرى خۆت بزانە و دەست بۆ شتىك درىژ مەكە
 بەشى تۆ نییە، لەگەڵ ھەق لە براوەكانیدا تەبا بە، گومانى تیدا نییە سەرکەوتوت
 دەكات و لوتفت پى دەكات و كۆلى قورست لەسەر شان لادەبات و لە دونیا و دواپۆژدا
 لەگەلت مېھرەبان دەبیت، گەر نىمانى باوەردار بەھىز بوو پىیدەوترىت یەقىندار، پاشان
 گەر یەقىنى بەھىز بوو پى دەوترىت عارىف، پاشان گەر مەعریفەى بەھىز بوو پى
 دەوترىت زانا، گەر زانستەكەى بەھىز بوو پى دەوترىت مەحبوب، گەر ئەوێ بۆ ھاتە
 راستە پى دەوترىت دەولەمەندى نزیك بە خودا، ھۆگرى ھۆگرىو بە نزیكى لە
 خوداوە (عزوجل)، خودا لە نەيتىبەكانى ھوكم و زانست و پىشىنە بریار و پاشىنە بریار
 و فەرمان و قەدرى خۆى ناگادارى دەكاتەو، ئەوێش بەپى دەفر و ئەوێ پىیدەدات لە
 ھىز و بەرىنى دل، پاشان لەگەڵ پەرورەدگارى راوەستاو دەبیت و بەدل لە دروستكاروان
 دەچیتە دەرەو، گەر زانستى پىشىنەى پەرورەدگارى ھات و بەشیتك لە خواردن و
 خواردنەو و پۆشاك و ھاوسەرى لەگەڵ بوو و كەسێكى نەبىنەو و لىبەو دەستى بۆ
 بیات بەھى ناديارى "بۆ جىبەجىكرائ" لە "پى جىبەجىكرائ" ئەوا ھەق (عزوجل)
 دەبىنەو بۆ دەست بۆردنى، بۆ ئەوێ زانستەكەى پىوچ نەبىتەو و بسپرتەو،
 ئەوكات بە دروستكردنىكى تر دروستى بكاتەو، پىكىدەھىتەو بۆ ئەوێ ئەوێ
 پىناى كەدووە لە زانستى پىشىنەى دا ھەلەو، شىتەو، بۆیە بەشەكانى دەرخوارد

دەدرىت وەك چۆن مىندالى شىرەخۆر شىر دەكرىت بە دەمىيەو، ھەروەھا وەك چۆن دايك دىشاو دەكات بە دەم مىندالەكەمىو و ھەندى لە دەمى بەردەبىتەو و دايكى ناچارى دەكات بە خواردنى، ھەر بەو جۆرە وەك چۆن نەخۆش ناچار دەكرىت بە خواردنى دەو و ھىز و تىنى بە بەردا دەكاتەو بەبى بوونى ويست و ھەلبىزاردنى نەخۆشەكە، بەلكو بربارى پىشەنەيە نەو باوەردارە خاوەن يەقىنە عارىفە فانيبە لە راكىشانى بەرزەوەندى بۆ خۆى و لادانى زيان لە خۆى پەروەردە دەكات، دەستى رەھمەت بەلامى راست و چەپدا وەريەگىرتىت، بەلكو لوتقى خودا بەرزىدەكاتەو و دايدەنيتەو، زيانۆمەندى بۆ نەو كەسەى خوداى نەناسى و دەستى بە پەتى رەھمەتى خوداوە نەگرت، زيانۆمەندى بۆ نەو كەسەى مامەلەى لەگەل خودا نەكرد و خۆى بۆ خودا يەكلانەكردەو و بە خودا و نەينى خوداوە پەيوەست نەبوو و دەستى بە لوتف و مەنەتى خوداوە نەگرت.

خەلكىنە، ھەق(عزوجل) پەروەردەى دلى صادىقان دەگرىتە دەست، لە قۇناغى مىندالىانەو تا بارى گەورەبوونيان، ھەركات بە شتىك لە بەلا تاقىاندەكاتەو و نارامگرتنيان دەبىنيت نزيكيان لە خۆيەو زياد دەكات، بەلا شەوان نابەزىنيت و ناكات بەپاى شەوان، چۆن بەلا دەگاتە شەوان لە كاتىكدا بەبى دەروات و دلى شەوان وەك بالندە داويەتى لە شەقەى بال، زيانۆمەندى بۆ كەسەىك دلى شەوان شازار دەدات، ھاوار چ توورەبوونىكى خودا لەسەر نەو كەسەيە! چ يىبەشبوونىكى لە خوداوە تووشبوو! چ خەشم و توورەبوونىكى لە خوداوە بەسەردا دابارىو!

ئەى گەنج، ببە بە خزمەتكارى خوداناسان و زەوى بۆ شەوان و كارھەلسۆزىنەرى بەردەستى شەوان، گەر لەسەر نەو بەردەوام بوويت دەبىت بە سەردار، ھەركەس بۆ خودا و بەندە صالحەكانى شەوازوع بنوئىنيت خودا لە دونيا و دواڤۇژدا بەرزى دەكاتەو، گەر كۆلى خوداناسانت ھەلگرت و خزمەت كردن خودا بەرزت دەكاتەو بۆ لای شەوان و تۆ دەكات بە سەرزىيان، ئەى دەبىن حالت چۆن بىت گەر خزمەتى تايبە تەندان لە دروستكارانى خودا بەكى؟!

خودا يە، خىر لەسەر دەستى تىبە و زامان جارى بكە و بمانكە بە شەھلى لوتف و جاودەنرى خۆت.

رازیوون به قه زای خودا

به یانی رۆژی هه یینی له مەدرەسه کە، ١٧/ره مه زان/٥٤٥ ه دواى هەندیک قسه
فەرمووی:

ههركەس دهیهوێ رازیوون به قه زای خودا به دهست بهیئیت با بهردهوام بیت له
یادی مردن، چونکه یادی مردن ناپههتیی و بهلا و ناههت ئاسان دهکات و لهسه
نفس و مال و مندالت خودا تۆمهتبار ناکه، بهلکو دهلتی پهروهردگارم زاناته له
من به خۆم، گهر لهسه نهوه بهردهوام بوویت چیژی رازیوون و تهبایت بۆ دیت،
نهوکات ناههت به رهگ و ریشه و لقیسهوه دهروات و به نیعمهت و خوشی جیگه
دهگیریتوه، نهوهش وهك پاداشتیک بۆ تهباپی و چیژوهرگرتن له رازیوون له کاتی
بهلادا، نیعمهت له ههموو شوین و جیگهیه کهوه رووت لی دهکات، هاوار به حالت،
نهی بیتاگا له نمو(سحانه وتعالی) به داوای شتیکی تر له خودا سهرقال مه به، زۆر
داوای فراوانی رۆزی لی دهکە، لهوانهیه بۆ فیتنه بیت، له کاتیکدا تۆ نازانیت خیر
له چ شتیکیه، بۆیه بینهنگ و تهبا به و داوای لی بکه به کردارهکانی رازی بیت و
لهسه ههموو حال و بارهکان شوکری بکه، فراوانی رۆزی لهگهڵ نهبوونی شوکر
فیتنه به، تهنگهلاهی رۆزی لهگهڵ نهبوونی نارامگرتن دیسان فیتنه به، شوکر نیعمهت
بۆ زیاد دهکات و له پهروهردگار(عزوجل) نزیکت دهکاتهوه، نارامگرتنیش پشی دلت
دادهوه زینتی و سهردههات و پشتیوانی دهکا و به ناههت دهگهیهنیت و له دنیا و
دواپۆژدا سهرنههاسی چاک و باش دهکات، بهرعهتیکردنی حق(عزوجل) ههراوه و
دل و روو تاریک دهکات.

هاوار به حالت، نهی نهزان، له جیگه‌ی نه‌وه‌ی نه‌فسی خۆت به به‌ره‌ه‌لستی کردنه‌وه
 خه‌ریک بکه‌ی به داواکردن له حمق(عزوجل) خه‌ریکی بکه، به خوداوه سه‌رقالی بکه
 تا کاتی به‌لا به‌سه‌رده‌چیت و ناگری نافه‌ت ده‌کوژیتسه‌وه، تۆش نه‌ی نه‌وه کسه‌ی
 ده‌قت(عزوجل) به مه‌به‌ستگرتوه و به‌ناگای له گه‌نجینه‌ی ره‌مه‌ت و خۆشه‌ویستی
 نه‌وه، گهر له‌سه‌ر رینگه‌ی به‌ر له‌گه‌یشتن پنی - داوای لی بکه، گهر سه‌رگه‌ردان بوویت
 بلی: نه‌ی ریتیشاندهری سه‌رگه‌ردانان رینگه‌م نیشان بده، گهر تاقیرایتسه‌وه و
 رو به‌رووی به‌لا بوویتسه‌وه و ده‌سته‌وسان بوویت له نارامگرتن بلی: خودایه، یارمه‌تیم
 بده و نارامیم پی ببه‌خشه و نه‌م به‌لایم له‌سه‌ر لابه‌ره، به‌لام گهر که‌سینک بوویت به
 خودا گه‌یشتبووی و دلت فه‌رمووی لیکرابوو بۆ ژووره‌وه و نزیکیت له خوداوه هه‌بوو
 نه‌وا نه‌ داوا و نه‌ زمان بوونیان نییه، به‌لکو بیده‌نگی و بینینه، ده‌ییت به‌ میوان،
 میوانیش حمزی نییه، به‌لکو نه‌ده‌ب ده‌پارێزیت و نه‌وه‌ی پیتشکه‌شی ده‌کریت ده‌محوات
 و نه‌وه‌ی پنی ده‌دریت وه‌ریده‌گریت، مه‌گهر پنی بوتریت: حمزت له چیه؟ نه‌ویش بلیت
 حمزم له‌وه‌یه، نه‌وه‌ش وه‌ک جیبه‌جی کردنی فه‌رمانی خانه‌خوینکه نه‌ک هه‌لباردنی نه‌وه،
 داوا له‌باری دووریدایه و بیده‌نگی له‌باری نزیکبوون له خوداوه، خودانا‌سان ته‌نها
 حمق(عزوجل) ده‌ناسن، نه‌ریاب له‌وان دا‌پراوه و هۆ له دلیان دا‌پراوه، گهر چه‌ندین رۆژ
 و مانگ خواردن و خواردنه‌وه‌یان لیبهریت گونی پی ناده‌ن و ناگۆرین، چونکه
 حمق(عزوجل) خۆراکیان پی ده‌دات، نه‌وه‌ی ده‌یه‌ویت ده‌رخواردیان ده‌دات، هه‌ر که‌س
 بانگه‌شه‌ی خۆشه‌ویستی خودا بکات و جگه‌ له خودای له نه‌وه داواکرد نه‌وا له
 خۆشه‌ویستیه‌که‌یدا درۆی کردوه، به‌لام گهر بوو به که‌سینکی مه‌حبوب و گه‌یشتوو و
 میوان و نزیک له خوداوه پنی ده‌وتریت داوا بکه و حمزت له چیه و نه‌وه‌ی ده‌ته‌وی
 بلی، چونکه تۆ دامه‌زرایی، موجب له‌باری گرژیدایه و مه‌حبوب له‌باری کرانه‌وه‌دا،
 بیه‌شبوون بۆ موحیبه و پینه‌خشین بۆ مه‌حبوبه، هه‌تا به‌نده موجب بیت له‌ناو
 سه‌رگه‌ردانی و دا‌پران و پارچه‌پارچه‌بوون و به‌ده‌سته‌نانه‌یه له‌پیتاو رۆزیدا، گهر
 نه‌وه‌که‌ی وه‌رگه‌را و بوو به مه‌حبوب که‌ره‌که له‌پای نه‌وه وه‌رده‌گه‌رت و نازو نیعمه‌ت و
 خوشگوزهرانی و سوکنایی و به‌رینی رۆزی و رامه‌ینانی دروستکراوان رووی لی ده‌که‌ن،

هه موو نه مانه بههوی فهپی نارامگرتن و دامه زرانه که یهوه له حاله
خۆشه ویستییه که یدا، هاوه لئ بهنده بۆ خودا (عزوجل) و خۆشه ویستی خودا بۆ بهنده
وهك خۆشه ویستی دروستکراو نییه بۆ دروستکراو، خودا (عزوجل) ده فهرمویت:

﴿لَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرِي﴾ الشوری: ۱۱

نموونه بۆ خهلكی دههینمهوه، داواى تینگه یشتن له خودا بۆ نهو نموونانه بکهن، داواى
پاکیتى و باشى دلى لیبکهن له گهه خۆى، چونکه خودایه پاکیتى و چاکیتى دل
ده به خشیت به ههركه سیك بیهویت، رۆزى دلان زۆر دهکات بۆ ههركه سیك بیهویت،
فراوانى دلى یهکیت له خودا ناسان نههلی ناسمانه کان و زهوى له نامیز دهگریت، دلى
وهك عهساكهى موسای (علیه السلام) لیدیت، عهساكهى موسا له سهههتای کاریهوه
حیکمهت بوو پاشان بوو به قودرهت، عهساكه خۆراك و تویشووه کهى بۆ موسا (علیه
السلام) ههله گرت گهر خۆى نهیتوانیایه ههلیبگریت، سواری دهبوو گهر له رۆیشتن
دهستهوسان بویه، نازارى لهسهه موسا (علیه السلام) لادهدا له کاتیکدا موسا
وهستابوو یان خهوتبوو، له هههچى جۆرى بهروبوومه بهری پیده به خشی، سیبههه بۆ
دهکرد گهر خۆرهتاو بویه، خودا (عزوجل) هیز و قودرهتى خۆى لهو عهسایه دا نیشانى
موسا دا، بویه بههوی عهساكهوه هۆگری به قودرهتهوه پیدای کرد، کاتیک کردى به
پهغه سههه و نزیکى کردهوه و قسهی له گهه کرد و داواى لیکرد خودا پیتی فهرموو:

﴿وَمَا تِلْكَ يَمِينُكَ يٰمُوسَىٰ﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ اَتَوَكَّلُ عَلَيْهَا وَاَهْلُ بِهَا عَلَىٰ

فَنِيِّ وَلِي فِيهَا مَنَارٌ اٰخَرٰی ﴿١٧﴾ طه: ۱۷ - ۱۸

پهغه فهرموو: نهی موسا عهساكهت ههلبده، نهویش ههلبدا و بوو به نهژده هایه کی
مهزن، موسا له دهستی ههلهات، خودا (عزوجل) پهغه فهرموو:

﴿خُذْهَا وَلَا تَفْتَنَنَّ سُوْمُهَا سَيَرْتَهَا اَلَا وَاكُنَّ﴾ طه: ۲۱

مه بهست لهو کاره نهوه بوو قودرهتى خۆى نیشانى موسا بدات تاكو فیرعهونى
مهلیك له بههراوى سووك و كهه بیت، ههروهها بۆ نهوهی فیزی جهنگی بکات له گهه

پیرعون و گنه کەیدا، خودا بۆ جەنگان دژ بوانە نامادەتی کرد و موسەجیزەتی خۆی
 بێتەدا، لەسەرەتای کارە کەیمووە دڵ و سینەتی بەرتەسک بوو پاشان دلی بەرین کرد و
 حوکه و پیغه مەراپەتی و زانستی پی بەخشی، ئەو نەزان، کەسێک نەو قودرەتی بیت
 مەو دەگرت و یاخیبوونی لێ دەگرت؟! ئەو کەسە لەبەر مەگە تۆ لەبەر ناکات، بیناگا
 مەو کەسە ئە تۆ بیناگا نییە، یادی مەردن بکە، چونکە فریشتەتی مەری
 بەرپرە ئە رۆحیان، گەنجیتی و هال و سامان و هەموو ئەوەی تۆی تیندای فریوت
 نەدەن، چونکە بەم نزیکانە هەموو ئەوانەت لە دەست وەردەگرێوە، ئەوکات بێر
 دەکەیمووە ئە زیادەرەوی و تەمەن بەفیوودانی خۆت لەو رۆژانەدا، بێر لەو مایەپووجی و
 دەستبەت نییە دەکەیمووە، بۆیە پەشیمانی داندەگرت، بەلام پەشیمانی دادت نادات و
 سوودیکت پی ناگەینیت، بەم نزیکانە دەمریت و بێر لە قەس و نامۆزگاریەکان
 دەکەیمووە، ئە گۆرە کەت خۆزگە دەخوازی لەلای من بوویتایە و قەس ئە من
 بیستایە، بکۆشە بۆ ئەوەی قەسەکانم وەرگیریت و کاریان پی بکەیت بۆ ئەوەی ئە
 دنیا و دواوژدا لەگەڵ من بیت، گومانی باشم پی بێر بۆ ئەوەی بە قەسەکانم
 سوود مەنت بیت، گومانی باش بە غەیری خۆت بێر و گومانی خراپ بە ئەفسی خۆت
 بێر، گەر نەمەنت نەخامدا سوود بە خۆت دەگەینیت و کەسانی تیریش لە تۆ
 سوود مەنت دەبن، هەتا لەگەڵ کەسان و شتانیکتا بیت جگە لە خودا (عزوجل) تۆ لە
 خەم و بەزارە و هاوڵدانان و قورسیەدای، بە دڵ لە دروستکراو وەرە دەرەو و بە
 حەقەرە (عزوجل) پەیموست بێر، ئەوکات شتانیکت دەبینی نە چاو بینووییەتی، نە گوی
 بستیوییەتی، نە وەك خایە و ختوورە بە دلی مەوقفا گوزەری کردوو، ئەوەی تۆ لە
 دایای نادروستە و تەواو نابیت، چونکە بێچەنەکی فەشەنە و توندوتۆڵ و دامەزرار
 بێر، ئەو بریتیە لە سەرەنگۆنلک و لەسەر کۆمابوون بێشاکراوە، بۆ لای
 حەق (عزوجل) بگەڕێو و تەوبە بکە و داوای گۆڕینی ئەوەی لێ بکە تۆی لەسەر و
 تێیکەتووی، هەرکەس داوای دنیا بکات پشت لە دواوژ دەکات.

هەوار بە حالت، خودا (عزوجل) هەزاری بۆ تۆ هەلبێژاردوو، بەلام تۆ دەوڵە مەندبیت
 دەبیت، تەوێت نەزانێو خودا شتێکی بۆ تۆ هەلبێژاردوو و تۆ لات ناپەسەندە، تۆ

هه‌لبژاردنی خودا (عزوجل) به ناپه‌سه‌ند داده‌نییت، نه‌فس و ناره‌زوو و سروشت و
 شه‌یتان و هاوه‌لی خراپ، هه‌موو نه‌مانه هه‌لبژاردنی خودایان لا ناپه‌سه‌نده، بۆیه
 له‌گه‌لیان ته‌با مه‌به و لا به‌لایاندا مه‌که‌رده‌ود، لا مه‌که‌رده‌ود به‌لای پشته‌هلکردن و
 خۆخستنه به‌ر خه‌شم و توورده‌یی خودایان، گوئیگره له‌وه‌ی دل و نه‌یینی فەرمانت پی
 ده‌کات، نه‌و دوانه فەرمان به‌ خیر ده‌که‌ن و نه‌هی له‌ شهر و خراپه ده‌که‌ن، به
 هه‌ژاریه‌که‌ت رازی به‌، چونکه رازیبوونت پی له‌ خودی خۆیدا ده‌وله‌مه‌ندیه، له
 خۆپاریزی نه‌وه‌یه بریار بۆ خۆت نه‌ده‌ی و خه‌ملاندن نه‌که‌ی، چی ده‌که‌ی گهر خودا
 خه‌ملاندنی پیدای و ده‌رکه‌وت به‌ یاخیبوون تیا‌ده‌چی، چی ده‌لییت گهر خودا هه‌ژار و
 ده‌سته‌وسانی کردی و ده‌رکه‌وت له‌ یاخیبوون ده‌تپاریزیت؟ گهر له‌سه‌ر هه‌لبژاردنی
 خودا نارامت گرت پاداشتیکت له‌لای نه‌و هه‌یه نه‌ تو و نه‌ شه‌هلی زه‌وی ناتوانن
 هه‌ژماری بکه‌ن، تو په‌له‌کاری، په‌له‌کاریش هه‌چی به‌رده‌ست ناکه‌ویت له‌وه‌ی ده‌یه‌ویت،
 په‌له‌کردن له‌ شه‌یتانه‌وه‌یه و نارامی و له‌سه‌رخۆیش له‌ ره‌جمانه‌وه، گهر په‌له‌ت کرد
 ده‌بیت به‌ به‌کیکت له‌ سه‌ریازه‌کانی شه‌یتان و له‌گه‌ل نه‌و ده‌بیت، راسته‌قینه‌ی ته‌قرا
 نه‌نجامدانی نه‌وه‌یه خودا فەرمانی پیکردوه‌ و وازه‌یتانه له‌وه‌ی نه‌هی لی‌کردوه‌ و
 نارامگرتن له‌سه‌ر کرداره‌کانی و بریاره‌ براره‌کانی و هه‌موو به‌لا و نافه‌ته‌کانی تر،
 هه‌موو بوونی ئیوه‌ دروستکراوه، هه‌موو بوونی ئیوه‌ نه‌فسه، سه‌راپاتان ناره‌زووه،
 سه‌راپاتان غه‌یه‌ته، هه‌موو بوونتان سروشته، ئیوه له‌ خودا و عاریفان هه‌چ
 هه‌والیکتان نییه، ئیوه به‌راورد به‌وان شیتن و نه‌وان ژیر و هۆشه‌ندن، هه‌رکات شیتیتی
 شیتی حق (عزوجل) تیروته‌واو بوو کاتی هاتنه‌ده‌ره‌وه‌ی له‌ شیتیتی دیته‌ ده‌ره‌وه،
 جووله له‌ سه‌ره‌تاوه‌یه و وه‌ستان له‌ کوتاییدا، نه‌خۆشی کوتایی پی دیت و حیکمه‌تی
 خودا شۆینی ده‌که‌ویت.

نه‌ی گه‌نج، تو له‌ دوا‌وژ به‌تالی و به‌ دنیا پهبوویت، حالی تو خه‌مبارم
 ده‌کات، جیا‌بوونه‌وه‌ت له‌ صال‌حان و شه‌ولیا خه‌مبارم ده‌کات، وازه‌یتان له
 مه‌جلیسی نه‌وان و بینیا‌زوونت به‌ را و بۆچوونی خۆته‌وه‌ خه‌مبارم ده‌کات، نه‌ی
 نازانی هه‌رکس به‌ را و بۆچوونی خۆیه‌وه‌ بینیا‌ز بیت گومرا ده‌بیت، هه‌موو

زانایهك ناتاجه به زیادبوونی زانسته‌کەوی، لەسەر و هەموو زانایه‌کەوه کەسێك هەیه
لەر زاناتره، خودا (عزوجل) دەفەرموێت:

﴿وَمَا أُوتِشْتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ الإسراء: ۸۵

رێگهی جەهۆور بگره بەر، رێگهی زۆرینه بگره بەر، راستەشەقامی ئەوان بەرمەدە،
دەست بە شوێنکەوتنەوه بگره و لەسەر رێگە کە واز لە جیابوونەوه بهێنە.

((شوێنکەون و بیدعه دامەهێنن ئەوکات کارتان تەواوه)).^۱

نەم رێگەیه لەگەڵ نەفس و ئارەزوو ناگیریتە بەر، بەلکو لەگەڵ حوکم و کارکردن بە
حوکم و وازهێنان لە هەول و هیز و زۆرانبازی دەگیریتە بەر، هەروەها خۆپادەست کردن
و کەوتن لەبەرمەستیدا و وازهێنان لە پەلەکردن و دەستبردن بۆ ئارامی و لەسەرخۆیی،
نەم کاره بە پەلەکردنی تۆ بەدەست نایەت، بەلکو پێویستی بە حەبل و پیاو و
ئارامگرتن و نازارچەشتن و تێکۆشان هەیه، پێویستی بە هاوێلی کردنی مەلیکانی
مەعریفه هەیه تاکو رێگەت نیشان بدەن و بتناسێنن و کۆلەکەت لە کۆل بکەنەوه و
بۆت هەلبگرن، لە قافلەیی ئەودا رێگە دەبریت، گەر ماندوو بووی فەرمان دەکات
کۆلەکەت بۆ هەلبگرن و لە پاشکۆیموه سوار ببیت، گەر موحیب بیت لە پاشکۆی
خۆی سوارت دەکات، بەلام گەر مەحبوب بیت تۆ لەسەر زینە کە سوار دەکات و خۆی
لە پاشکۆه سوار دەبیت، هەرکەس ئەمەیی چەشت ئەوی ناسیوه، دانیشتن لەگەڵ
نەهلی شایستەگی نیعمەتە، دانیشتن لەگەڵ نەیارێ درۆزنی دووڕوو نەقمەتە (سزایه)،
چاودێری خوداییت هەبیت و لە نەفسی خۆت کار داوا بکە بەمەوی لەمەری
پێویستکراوه لە مافەکانی حق (عزوجل) و مافی دروستکراوانی، گەر خێری دنیا و
دواپۆژت دەوێت لە خۆتدا چاودێری زانستی خودا بکە، داوای کردار لە نەفسی خۆت
بکە، داوای جێبه‌جێ کردنی فرمانەکانی خودای لی بکە و لە نەهیلنکراوه‌کان و
یاخیبوونەکان رێگری لی بکە و پابەندی بکە بە ئارامگرتنەوه لە کاتی هاتنی نافەت
و رازیبوون لەباری هاتنی قەزا و قەدەردا، پابەندی بکە بە شوکر لە باری هاتنی

^۱ اساده صحیح، رواه الدارمی فی "السنن"، والطبرانی فی "المکبّر" والبهی فی "الشعب".

نیعمه تدا، گەر نه مانهت نه نجامدا ریگره کان له بهردهمت نامیتن و هاوهلیت له گه
خودا (عزوجل) بۆ دیته راسته و به هاوهلی ریگه و کۆمه ککار و یارمه تیده ده گهیت
و گه نجینه یهك به دهست ده هیئت روو له ههه کوی بکهیت شویتت ده که ویت، گوی
به وه نادهی له کوی بوویت و له کوی نیشته جی بوویت، چونکه روو له ههه کوی بکهی
ده گه ی به حوکم و زانست و قهدهر، له ههه کوی بیت مروژ و جین و فریشته خزمهت
ده کهن، ههه چی شته له تۆ ده ترسیت به هوی ترسانت له خودا، ههه چی شته
گوپرایه لیت لی ده کات به هوی گوپرایه لیت بۆ خودا (عزوجل)، ههه کهس له خودا
به ترسیت ههه چی شته لیتی ده ترسیت، ههه کهس له خودا نه ترسیت خودا له ههه چی شته
دهیترسیتت، ههه کهس خزمهتی خودا بکه خودا هه موو شتیکی بۆ ده کات به
خزمهتکار، چونکه گهردیله یهك له کاری بهنده کان له لای نهو بزر نابیت.

((وهك چۆن قهرز ده کهی قهرزت لی داواده کریتته وه))^۱

((ئیه چۆن بن کهسانی لهو جوهره تان بۆ ده کرینه سه ریه رشتکار))^۲.

خودایه به به خشندهیی و چاکه و لیبووردن و لوتفت به ئیمه له دونیا و دواپوژدا
مامه له مان له گه ل بکه.

﴿رَبَّنَا مَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَنَا عَذَابَ النَّارِ ۝۲۰۱﴾

البقرة: ۲۰۱

^۱ تقدم نحره.

^۲ تقدم نحره.

گه یشان به مردن

به یانی روژی به کشه مه له "الرباط" ۱۹/مه زمان، ۲۰۲۰هـ

نه ی گه نچ، من ده بینم هه لسوکه و ته کانی تو جیا به له هه لسوکه وتی نه وانه ی چاودیری خودایان هه به، نه و کسانه ی له خودا ده ترسن، تیکه لی نه هلی خراپه و تیکدان ده که ی و له نه ولیا و پاکان خوت جیا ده که یه وه، دلت له حق (عزوجل) خالی کردو وه ته وه و به دلخوشیون به دنیا و نه هلی دنیا و شه کی دنیا پرت کردو وه، نازانیت ترس زینده گییه که له دلدا و رووناکییه بوی و روشنی ده کاته وه و لیکدانه وه ی بؤ ده کات، گهر له سر نه مه به رده و ام بووی نه ورا سه لاهت ده بیت له دنیا و دواړو ژدا، گهر بیر له مردن بکه یه وه دلخوشیت به دنیا کهم ده بیته وه و زوهدت تیا دا زور ده بیت، که سیک کوتایه که ی مردن بیت چون به شتیک دلخوش ده بیت؟ پیغه مبر (ﷺ) فرموی: ((بؤ هه موو کوشش که ریک سه رنه غامیک هه به، سه رنه غامی هه موو زیندوویه ک مردنه))^۱.

کوتای هه موو دلته نگی و دلخوشی و ده و له مهندي و هه ژاری و سیاسالی و هه زانی و نه خوشی و نیش و نازارینک بریتیه له مردن، هه رکس بریت قیامت که ی هه لده ستیت و دوور بؤ نه و نریک ده بیته وه، هه موو نه وه ی تو ی تیندای هه وه سبازییه، خوت به کلا بکه ره وه بؤ نه وه ی له ناو دل و نه نی و ناو وه ی تو دایه، دنیا بؤ ماو یه کی دیار بکه راوه و دواړو ژ بؤ ماو یه کی نادیار، بکوشه بؤ نه وه ی هه موو بوونت بیت به کوپرایه لی، گهر نه و کارهت نه غامدا هه موو بوونی تو بؤ په روه ردگار (عزوجل) ساغ

^۱ ذکره السوطی فی "الجامع الصغیر".

ده‌بیتتهوه، یاخیبوون بریتییه له بوونی نه‌فس و گوێپرایه‌لیش بریتییه له بزرکردنی نه‌فس،
 ده‌ستبردن بۆ چه‌زه‌کان بوونی نه‌فسه و خۆگرتنه‌وه له چه‌زه‌کان نه‌بوونی نه‌فسه، خۆت له
 چه‌زه‌کان بگره‌وه و ته‌نها به ده‌ستی ته‌بابی له‌گه‌ڵ قه‌ده‌ری خودا (عزوجل) ده‌ستیان بۆ
 بیه، نه‌ك به هه‌لبه‌اردنی خۆت و چه‌زه‌كانت، ده‌ست بۆ چه‌زه‌کان بیه به ده‌ستی زوهد له
 دنیا نه‌مه‌ش به زۆرلیکردن و ناچارکردنت، ده‌ستی زوهد ده‌ست بۆ چه‌ز ده‌بات و
 ده‌یگه‌یه‌نیت به نه‌فس، هه‌رده‌یه‌ی به‌ر له زانست به حاله‌ته‌که‌ت - زوهد بوونی هه‌بیت،
 چونکه پیتی ناتاجی، زوهد له تاریکی‌دایه و ده‌ستبردن و چه‌زیش له رۆشنا‌یدایه، کاتیک
 په‌رده‌لادان له خوداوه (عزوجل) هات و له‌به‌رده‌ستی خودادا دامه‌زرا تاریکی‌یه‌که
 ده‌گۆریت بۆ رۆشنایی، گه‌ر نووری مانگی مه‌عریفه هات تاریکی شه‌وی قه‌ده‌ر
 راده‌مالیت، گه‌ر خۆری زانست به خودا (عزوجل) هه‌له‌هات قه‌ده‌ره‌کان و تاریکی‌یه‌کان
 به‌گشتی ده‌سپێنه‌وه، نه‌وه‌ی له ده‌رویه‌ردایه بۆت رۆشن ده‌بنه‌وه، نه‌وه‌ش له تۆوه دوور
 نییه، بۆت رۆشن ده‌کاته‌وه و نه‌وه‌ی پێشتر له تۆ ئالۆز و پر له ته‌مومژ بوو ده‌ره‌وێته‌وه،
 جیاکاریت بۆ ده‌کات له نیتوان پاك و پێسدا، له نیتوان نه‌وه‌ی صافی تۆیه و نه‌وه‌ی صافی
 که‌سانی تره، جیاکاری ده‌کات له نیتوان مورادی دروستکراوان و مورادی خودا (عزوجل)،
 ده‌رگای دروستکراو و ده‌رگای حق (عزوجل) ده‌بینی، له ده‌رگای حق شتیک ده‌بینی نه
 چا و بینیریته‌ی، نه گوێ بیستوویه‌تی، نه به خایله و ختووره‌ی دلی مرۆفدا گوزه‌ری
 کردووه، دلت له خۆراکی موشاهه‌ده ده‌خوات و له شه‌رابی هۆگری ده‌خواته‌وه و پۆشاک‌ی
 قبوولی ده‌کریته به‌به‌ردا، پاشان بۆ به‌رژه‌وه‌ندی دروستکراوان و بۆ ناو مه‌ردوو‌مان
 ره‌وانه‌ت ده‌که‌ن، بۆ نه‌وه‌ی له گو‌م‌پایی و کۆچکردنیان له په‌روه‌ردگار و یاخیبوونیان لێی
 بیانگیریه‌وه، نه‌وه‌ی ده‌یانگیریه‌وه بۆ ناو قه‌لای دامه‌زراو و پارێزگاری به‌رده‌وام و
 سه‌لامه‌تی هه‌میشه‌یی، نه‌ی نه‌وه‌ی که‌سه‌ی نه‌م قسانه‌ ناژنه‌وی و باوه‌رت پێیان نییه، تۆ
 تونکلی به‌ی کرۆک، ته‌خته‌یه‌کی ره‌ق و بینگیانی، دارێکی رزای، بۆ شاگر شیای،
 مه‌گه‌ر ته‌ویه به‌کی و باوه‌ر به‌ینی و قسه‌کان به‌پاست بزانی.

هه‌وار به‌ حالت، گه‌ر ته‌ویه‌ت کرد و باوه‌رت هینا و قسه‌کانت به‌پاست زانی نه‌وا له
 نیتته‌که‌تدا خه‌ر و سه‌لامه‌تی و شیرینی ده‌بینیه‌وه، گه‌ر نه‌وه‌ کاره نه‌که‌ی شوشه‌یه‌کی

ئۇلار دەپ سۆزلىگەن رەھبەر ۋە قورق و جەگەرت دەپ ئېيت، قەدەكەم قېغول بىكە چۈنكى مەن لە
 ئۇلار ۋە قەدەكەم ئۇلار ئۆزىگەرم بولۇپ، ۋەرە بۇ لىم و دورۇمنايەتى مەن مەكە، لە ئىتوان مەن و
 ئۇلار چە دورۇمنايەتلىك بولۇپ، مەن سۆز دەگەم بۇ ئۆزىگەم ئۇ و لا بىردىنى پېسى
 ۋە جەگەرت ئۇلار رېگەرت بۇ دەگەم ۋە لەسەر رېگەرت خواردن و خواردەنەت بۇ دەستەبەر
 دەگەم، ئەمەت ئەگەل دەگەم لەگەل ئەمەش لەسەر ئەمە كارە پاداشتىنكىم لە ئۇ ئاۋىت،
 كىرگەم لەمەلى كەسەنكى تىرە، كىرەم خەمەت كىردى داۋاكەرانى خەقە (عزوجل)، گەر
 داۋاكەت بۇ خەق (عزوجل) ھاتە راستە مەن بۇ خەمەتى ئۇ رامدە كىرەم، گەر مەبەستى
 بەندە تىرە ۋە ئەۋاۋ بولۇپ ۋە داۋاكەم بۇ خەق بولۇپ ھەمەۋ شەكەم بۇ رامدە كىرەت.

ئەمە گەنج، بىرە بە نامۇزگارى كەرى نەفسى خۇت و بەلگە بۇ مەن و كەسەنى تىر
 مەھىنەمەۋ، نامۇزگارى مەن لەسەر دەرەۋى تۆيە و نامۇزگارى خۇت لەسەر ئاۋەۋەى
 تۆيە، بە يادى مردن و پېچەرانى پەيۋەندىيەكان ۋە ھۆيەكان نامۇزگارى نەفسى خۇت
 بىكە، پەيۋەست بە پەتى رەھمەتى "رب الارباب الخلاق العظيم العليم" پەروەردگارى
 پەروەردەكاران، دروستكەرى مەزەن و زانا" ۋە پەيۋەست بە، پەيۋەست بە بە سۆز و
 بەزەيى خوداۋە، بە شتىكەۋە خەرىك مەبە و خودات لەپىرەپچىتەۋە، چۈنكى ئەمە شە
 پەردە دەخاتە ئىتوان ئۇ و خوداۋە، گەر پەكىك لە ئىۋە لەسەر دەستى مەن سەرفرازى
 بە دەستەننا پىنى دىلخۇش دەم، گەر قەسە بۇ بىكەم و ۋەرىنە گىرەت دلتەنگى بۇ ئەمە
 دامدە گىرەتەۋە، باۋەردار لىم ئىكەدەپچىتەۋە و دوۋرۋو لىم رادەكات، ئەمە دوۋرۋوان، مەن
 لە توۋرە بولۇپى خودا لە ئىۋە لەگەل خودا تەبام، مەنى كىردۋە بە ئاگىرىكى بلىنەدار بۇ
 سەر ئىۋە، گەر تەۋبەتان كىرد و ئەۋەتان قېغول كىرد مەن پىتتان دەلىم و لەسەر زىرى
 قەدەكەم نارامتان كىرت ئەمە مەن دەم بە فېنكى و سەلامەتى بۇ سەر ئىۋە، ھەۋار بە
 ھالشان، ئىۋە شەرم ناكەن؟! گۆنەپەلىيەكەتان ئاشكرايە و لە دەرەۋەيە و
 ياخىيۋەنەكەتان شاراۋە و لە ئاۋەۋەيە، ئىۋە بەم ئىكەنە دەستى مردن و نەخۇشى
 پىتتان دەكات، پاشان لەناۋ بەندەھانەى ئاگىرى خودادا (عزوجل) بەندە كىرەن، ئىۋەش
 ئەمە ئەۋانەى لە كارۋەكەدەۋەكانشان كەمتەرخەم شەرم لە خۇتشان ناكەن، رۇزان و
 شەۋانتان دەستەتالىيە، بەم ھەمەۋ كەمتەرخەمىيەۋە داۋاى ئەۋە دەكەن لەلەى

خودایه، پهلاماری کار و کردهوه چاکهکان بدهن نه‌فستان له‌سهریان رادین، سهره‌نای
چوونه‌ناوه‌وی هه‌موو شتیك سهرسامییه، به‌لام له‌کو‌تاییدا پالفته ده‌بن و لیلی و
لیخنی ده‌سپرتیهوه، گهر ته‌ویه بکه‌ن هه‌رده‌بیټ سهره‌تا و کو‌تایی هه‌بیټ، نه‌ی
نه‌وانه‌ی له‌خزمه‌تی سهرداری خۆتان هه‌له‌هاتوون، نه‌ی نه‌وانه‌ی به‌را و بو‌چوونی خۆتان
له‌را و بو‌چوونی هه‌لبژێراوان و پیغه‌مبه‌ران و نیراوانی خودا و صالحان بیتیاز بوون،
نه‌ی نه‌وانه‌ی متمانه‌تان به‌دروستکراوان هه‌یه نه‌ک به‌حق(عزوجل) نایا گو‌یتان
لیبوه پیغه‌مبه‌ر چی ده‌فه‌رمو‌یت؟

ده‌فه‌رمو‌یت: ((نه‌فه‌رتلیکراوه، نه‌فه‌رتلیکراوه، هه‌رک‌ه‌س متمانه‌ی به‌
دروستکراویکی هاوشیوه‌ی خۆی بیټ))^۱.

داوای دنیا مه‌که و بو‌شتیك له‌دنیا تو‌وپه‌مه‌به، چونکه شه‌وه دلت تی‌کده‌دات
وه‌ک چۆن سرکه هه‌نگوین تی‌کده‌دات.

هاوار به‌حالت، خۆشه‌ویستی دنیا و لوتبه‌رزیت له‌خۆ‌تا کۆکردوه‌ته‌وه، شه‌و
خه‌سه‌ل‌تانه‌ش له‌هه‌رک‌ه‌ستیدا کۆبینه‌وه-گهر ته‌ویه‌یان لی نه‌کات- خاوه‌نه‌که‌ی
سهر‌راز ناکات، که‌سیکی ژیرمه‌ند به‌تۆ کیتی و تۆ چیت و له‌چ شتیك دروستکراوی
و بو‌چ مه‌به‌ستیك دروستکراوی؟ شه‌و که‌سه‌ی لوتبه‌رزیت ده‌نو‌ینیت نه‌زانه به‌خودا و
پیغه‌مبه‌ران(عليهم السلام) و صالحان له‌به‌نده‌کانی خودا، نه‌ی که‌مقام به‌لوتبه‌رزیت
داوای پله و پایه‌ی به‌رز ده‌که‌ی، پی‌چه‌وانه‌ی بکه‌ره‌وه به‌ده‌ستی ده‌هینیت،
پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) فه‌رمو‌یه‌تی: ((هه‌رک‌ه‌س بو‌خودا ته‌وا‌زوع بنو‌ینیت خودا(عزوجل)
به‌رزیت ده‌کاته‌وه، هه‌رک‌ه‌س لوتبه‌رزیت بنو‌ینیت خودا نزمی ده‌کاته‌وه))^۲.

هه‌رک‌ه‌س به‌دوا‌پۆز رازی بیټ له‌پیشه‌نگه‌کانه، هه‌رک‌ه‌س به‌که‌م رازی بیټ
زۆرینکی بو‌دیت، هه‌رک‌ه‌س به‌زه‌لبای رازی بیټ عیززه‌ت رووی لی ده‌کات، به‌که‌م
رازی به‌تا کاره‌که له‌پای تۆ پی‌چه‌وانه به‌یتیه‌وه، هه‌رک‌ه‌س خۆی راده‌ستی قه‌ده‌ر بکا

^۱ تقدم بحريه.

^۲ رواه ابن ماجه وابن حبان واحمد في المسند.

و پینی رازی بیت خودا (عزوجل) به توانا و دهسه لاتی خوی به سر هم و شته کاند
به رزی ده کاتهوه، ته وازوع و نه ده بی جوان نریکت ده کتهوه، لوتبه رزی و خرابی نه ده ب
دوورت ده خه نه وه، گونپایه لی چاکت ده کات و نریکت ده کاتهوه، یاخیوون خراپت
ده کات و دوورت ده خاتهوه.

نه ی گهنج، ناینت به هه نجیر (خودات به خورما) مه گۆره وه، نایینه کت به هه نجیری
سولتانه کان و مه لیکه کان و ده و له مه ندان و هه را محوره کان مه گۆره وه، گهر به دینه کت
خواردت دلت رهش ده بیت، چون دلت رهش هه لئا گهریت له کاتیکدا تو دروستکراو
ده پهرستی؟ نه ی شهرمه زار، گهر له دلی توذا نوورتک هه بویه جیاکاریت ده کرد له
نیوان هه رام و شویه و مویاحدا، جیاوازیت ده کرد له نیوان نه وه ی دلت رهشده کاتهوه
و نه وه ی دلت روشن ده کاتهوه، له نیوان نه وه ی دلت له خودا نریکده کاتهوه و نه وه ی
دلت دوورده خاتهوه، نه ی نه زان له نیوان تو و خودادا ته نه ا که سابهت و ته وه کول
له سر حق (عزوجل) ده ناسم، گهر له هه قه وه (عزوجل) دل به هیز بوو له سر دهستی
خه لک و به فهرمانی حق (عزوجل) و مرده گرت، مانای قسه که کم لادانی ناوهنده کانه،
واته لادانی وهستانی دل له گه ل ناوهنده کان و هاوه لدانان بو خودا بهو که سه وه فهرمانی
خودا (عزوجل) جیه جی ده کات، له دهستی نه وان و مرده گرت و بیتاکه له مه دح و سه نا
و زه مکردنیان، بیتاکه له قبول کردن و ره دکردنه میان، گهر پتیان بهه خشن کرداری
خودا (عزوجل) ده بینن، گهر لیان بگرته وه به هه مان شتیه، خودا ناسان بهم جوره بوون،
که م و لال و کویریوون له هه رچی شته جگه له خودا (عزوجل)، نه وان ته نه ا سه رخمی
خویان و زه لیلکمری خویان ده ناسن، ته نه ا بهه خشمی خویان و لیگره وه ی خویان و
زیانه خش و قازانجه خشی خویان ده بینن، نه وان کرؤکن به بی تونیکل، پالغتهن له سر
پالغته، پاکین له سرپاکی، نه وان نهو که سانهن هه رچی دروستکراوه له دلیان ده رکران
و ته نه ا حق (عزوجل) له دلیاندا ماوه ته وه، یادی شاراهه بو خودا نه ک بو که سانی تر
له دلیاندا ماوه ته وه، خودایه، زانستان به خوت پیبه خشه.

هاوار به حالت، تو وا گومان ده به ی ده توانی نه فی خوت له لای من جوان و رازاره
نیشان به ی، نه ی که سی دووورو گهر حوکم نه بویه داده به زمه مه یدان و رسوا و

شمر مزارم ده کردی، به سهری خۆت له گهڵ من سهرکەشی مه که، من تهنها شمرم له
خودا (عزوجل) و بهنده صالحه کانی ده کهم، کاتیک بهنده خودا ده ناسیت دروستکراو له
دنی بمرده بپیتوه و لینی دوورده که ونهوه و پهرشده بنهوه و هک چۆن گه لای وشک له دار
بمرده بنهوه و پهرشویلاو ده بن، بۆیه به گشتی بهندهی خودا به بی دروستکراو
ده مینیتوه، چاوی خۆی له بینینی نهوان کویر ده کات و گویتی خۆی که ده کات،
نه مهش له پرووی دل و نهینیهوه، گهر نهفس گۆرا بۆ نهفسی دنیا و نارام پاریزگاری
نه نامه کانی راهست ده کریت، پاشان دل به رهو لای حهق (عزوجل) سه فەر ده کات،
نهوهی له لای نهوه داوای ده کات، پاشان دنیا دیت و ده پیته رامیاری نهفس و ههستاو
به بمرزه و نه دینه کانی، نه مه سوننهت و کاری خودایه له پای نهوانهی داوای خودا
ده کهم، دنیا له شتوهی پیره ژنیکی شر و شتواوی ناشیرین روویان لی ده کات و بهشی
تواوی خویان پی ده دات، دنیا ده پیت به خزمهتکاریان نه که به گه وره یان، نهوهی
بهشی نهوانه له دنیا وهریده گرن و لا به لای دنیا دا ناکه نهوه.

نه می گه نهج، دلت بۆ پهروه ردگارت خالیبکه رهوه و نه نامه کان و نه فست به
مانه و بوون بۆ حال و مندال خه ریک بکه، به فرمانی خودا کاریکه و به کرداری خودا
که سایه تیان بۆ بکه، بپتهنگی له به ره دهستی خودا (عزوجل) و وازه تیان له پرسیار لینی
نه گه نارامگرتن و رازبوون له پیتشه له دوعا و داوا و پیتداگری، زانستی خۆت له
زانستی نهودا به سه وه، ته گبیری خۆت له ته گبیری نهودا و له بستی، وستی خۆت له
وستی نهودا بۆر بکه و ژیری خۆت له باری هاتنی قهزا و قه ده ره کانیدا که نارگیر بکه،
نهوهی له گه بکه گهر ده تهوی نهو پهروه ردگار و یارمه تیده و سه لامه تکه ری تۆ
پیت، نه به ره ده ستیدا خاموش به گهر ده تهوی به نهو به گی، خایله و ختووره و خه م و
به ژره ی باو و ردار په کیانگرتوه، تهنها به ک خایلهی ههیه که له خودا ویه (عزوجل) بۆ
سهر دنی نه کتینکا دل له بهر دهرگای نزیککی له خودا و راهستاوه، گهر مه عریفه ی
به خودا دامه زرا دهرگا که به پرویدا ده کریتمه و نهوهی لهودیه دهرگا که ویه به ده دهستی
دههینیت، خایله و ختوورهی دل و نامه زه قسه به کی شاره ویه بۆ نهینیه کی فانی له
نهفس و نه مزوو و نه خلای نا په سهند، نهو له تواوی دروستکراوان له ناو عافییهت و

خوښی و نیعمه‌تدا نو قم ده بیټ، تنه‌ها خودا وهریاندو گنډی و تاوتوینان ده کات همروه ک
یارانی نه شکوهوت که خودا (عزوجل) دهرباره یان دهر مروت:

﴿وَنَقَلَبْنَهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ﴾ الكهف: ۱۸

نهی گه‌نج، گوی له‌مه بگره و باوهر به‌مه بهینه و به دروی مه‌زانه، نه‌فسی خوت
له‌همو روویه‌کوه له‌خیر بښه‌ش مه‌که.

صدق

بهمانی روژی همیښی له مه درسه کې ۲۴/۵ مه زان/ ۵۵۴۵ دواي همدنیک قسه
فرموی:

نهی گه نجان، به گهر د یلهمیک له صدق خیرم پی بکمن، نازاد بن له سامان و نهو دی له
ماله کانی نیوده دایه، من تنها صدق و ثیخلاصم له نیوه ددویت، نهو دس قازانجه کې بؤ
خوتان ده گهریتمهوه، نیو دم بؤ خوتان ددویت نهک بؤ خوم، گوزارشته کانی ناوهوه و
دهرهوه تان کوت و بهند بکمن، چونکه چاودیری فریشته تان له سره، ناشکرای نیوه
چاودیری دهکمن، حقیقش (عزوجل) چاودیری ناوهوه و شاراهوی نیوه دهکات، نهی نهو
کهمی کوشک و تهلار و خانوو بینا دهکات و تمه منی له ناوه دانکردنهوهی دنیادا
به سر دهبات به بی نییتی چاک و پاک هیچ شتیک بینا مه که، بنچینهی بینا له دنیادا
نییتی چاک و پاکه، با بینا کردنه کهت به نفس و ناره زووهوه نه بیت، کهمی نه زان له
دنیادا به نفس و ناره زوو و سروشت و نهریتی خویهوه له دنیادا بینا دهکات به بی
فرمانی حوکم و تهایی له گهل قهزا و کاری خودا (عزوجل)، بویه گومانی تیندا نییه
نیشانهی صالحوونی بؤ نایه ته راسته و خوشی و درناگریست لهوهی بینای کردووه و
کهمانی تر تیایدا نیشته جی دهن و روژی دواي پیی دهوتریت: بؤچی بینات کرد، له
کونیوه خمرجیت تیندا کرد، بؤچی خمرجیت تیندا کرد؟ له سر هه موو شتیک دادگایی
دهکریست، داوای رازیوون و تهایی بکه و به بهشی خوت رازی به و داوای شتیک مه که
بؤت نه پراپتتهوه، له پیغه مبري خوداوه (ﷻ) فرموی: ((توندترین سزای
خودا (عزوجل) له دنیادا بؤ بهنده کې داوکردنی شتیکه بؤی نه پراوتهوه))^۱.

^۱ لفظ الکلام هه راخپل دی.

ههروه‌ها شیخ فەرمووی:

دینیت بۆ لام و گومانانی باشم پێنابەدی بۆیە، بە قسەکانم سەرفرازی بە دەست ناهێنیت. هاوار بە حالت، بانگەشەیی ئەوە دەکەیت تۆ موسلمانێکی کەچی بەرھەڵستی خودا و بەندە صالحەکانی دەکەیت، تۆ لە بانگەشەکەدا درۆ دەکەیت، نێسلام لە "استسلام-خۆپاڵەستکردن" داتاشرۆه کە بریتییە لە خۆپاڵەستکردن بە قەزا و قەدەری خودا و رازیبوون بە کردارەکانی لەگەڵ پارێزگاری لە سنووری قورئان و سوننەتی پێغمەبەر (ﷺ)، ئەوکات نێسلامە کە تۆ راست و دروست دەیت، شوومی هیوا و ناواتی درێژە دەتخاتە ناو یاخیبوون و سەرپێچییەوە، هەركات هیوا و خۆزگەکان کورتکەرەوە خێر رووت لی دەکات، بۆیە گەر سەرفرازی دەیت دەستی پێتو بەگرە، هەر شتێک قەدەر هێناویەتی لە دەستی وەرەگرێتەو ئەویش پێی رازی دەیت لەگەڵ تەبایی شەرع و رازیبوون لێی، نە ئەفسی هەیە و نە ئارەزوو و نە سروشت و نە شەیتان، مەبەستم ئەوەیە کۆمەکی کراوە بۆ ئەوەی زۆر بێت بەسەر ئەوانەدا ئەک ئەوانە لە هەموو روویەکەو بەیە کجاری بوونیان نەمایت، ئێمە مەعصوممان نییە لەدوای روشتنی پێغمەبەر (علیهم السلام)، کەسە کە ئەفسی گۆراوە بۆ ئەفسیکی نارام و دۆلیا و ئارەزووی ژێردەستە کراوە و سروشتی هەلچووی خامۆشکراوە و شەیتانە کە بەندکراوە، لە ئەوەوە شەیتان شتیکی بەرچنگ ناکەوێت، بە دەوریدا خول دەخوات، بەلام هیچ نابینیتەو، ئەوە کۆل لەگەڵ هۆ وەستانی تێدا نییە، بەکتابەرستیش بینی زیان و قازانجی لە کەسێکەو تێدا نییە، تۆ سەرپا ئەفس و ئارەزوو و عادی، تۆ لە ئەوە کۆل و بەکتابەرستی هەوالتیکت نییە، تالی پاشان شەینی، شکان پاشان گرتەو (گرتەوێ شکستە)، ژیان پاشان مردن پاشان ژیانیتی هەمیشەیی، زەلیلی ئەوجا عیززەت، هەژاری ئەوجا دەوڵە مەندی، ئەبوون و بزربوون ئەوجا هاتنەبوون بە خوداوە ئەک بە خۆتەو، گەر لەسەر ئەمە نارامت گرت ئەوەی لە حەق (عزوجل) دەتەوێت بۆت دێتە راستە، نەگەر نە هیجت بۆ نایەتە راستە، هەر شتێک لە خودا سەرقاڵت بکات ئەوە بۆ تۆ شوومییە با رۆژ و نوێژیشت بێت لەدوای جێبەجێ کردنی فەرزەکان و سوننەتەکان، گەر رۆژووی فەرزت جێبەجێ کرد پاشان

دواي نهوه برسيتي و تينوتتي رۆژووي سوننهت سهرقالي كړدي له ناماده بووني دل و چاوديري بۆي و گوزهراني خوش به نهوهوه و له گهل نهو و سوران له گهل هاوهلي نهو و نزيكي له نهوهوه نهوا تو بهندهي پهردهي رۆژووي سوننهتي، بهندهي دروستكراوي، بهندهي نفس و نارزهوويت، كهي عاريف له گهل خودا (عزوجل) و له ژير ليواي نزيكي خودا له گهل زانست و نهيتي راوهستاوه، له گهل قهزا و قهدهري خودا سور دهخوات، گهر له سوران بهي سوراندن له نهوهوه (مه بهست بهندهيه) و جووله بهي جوولاندن له نهوهوه و وهستان بهي وهستاندن له نهوهوه دهستهوسان بوو دهچيته ريزي نهوانهي خودا دهر بارهيان دهفرموي: ﴿وَقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ﴾ الكهف: ١٨

كاتيك دهستهوساني له نهوانهوه-له گهل بووني توانا و قودرهت- سهر بهلهدا جوولهيان پيكر، سوكنايي و رادهستكردنيان پيډرا له گهل دهستهوسانيان، جووله له گهل بووني تودايه و وهستان له گهل نه بوونت، جووله له حوكمدايه و وهستان له زانستدا، كاتيك نهفست راست و دروست دهبيت كه له نفس و نارزهوو و سروشت و دروستكراو به گشتي دتبه دهرهوه، به دروستكراوهوه كوتوبه ندمه به، چونكه زيان و قازانج و رۆزي تو تنها به دهستي پهروردگار (عزوجل)، هميشه له گوپرايه لي و فرمان و نههي نهودا به، هيچ شتيكت به دهستهوه ناميتيت جگه له خودا (عزوجل)، نهوكات دهبيت به دهوله مه نديرتين و عهزيزرتين دروستكراوي خودا، وهك ناده مت (عليه السلام) لي ديت، فرمان به شتهكان كرا سوژدهي بۆ بهن، نه مه له وديو ژيري خهلكي رهشكي و زورتك له تايبه تانهويه، نهو نهوي ناده مه (عليه السلام) و له كروكي نهوه، نهي نهو كه سي زانستيني كه مت هميه فيري زانست بيه نهوجا له خهلكي گوزه گير بيه، خودا ناسان به كه عجار فيقيهان وهرگرت نهوجا به دل گوزه گير بوون له دروستكراوان، ناشكرا و روواله تيان له گهل دروستكراودايه بۆ چا ككردنيان، ناوه و شيان له گهل حهقدايه (عزوجل) له خزمهت كردن و هاوهلي كردني نهودا، نهوان نووسه رانن، تزيه كارانن، له حوكمدا له گهل دروستكراوانن، بهلام به دليان لهوان دور كه وتوونه تهوه، دليان دور و كه نارگه له همو شتهكان، سهرقاليان له دهرهوه دا دامه زراني حوكمه كانه، هر كات پوښا كه كميان پيس دهبيت ديشورن و بۆني خوشي لينده دن و

بوخوری پیاده کهن، هرکات له شوینیکهوه پۆشاکه کهیان بدریت پینهی ده کهن و دهیدوورنهوه، نهوان سهری دروستکراوانن، گهردیلهیهك لهوانهوه وهك چهندی چیاى مهزنى دامهزرا وایه، دلیان له گهل پهروهردگاریانه(عزوجل)، له بهرهستی راکشاون، چاودیری خودایان ههیه و له زانستی خودادا رۆچوون.

خودایه، خۆراکمان بکه به یادی خۆت و به نزیك کردنهوه مان پێنیا زمان بکه. نامین.

تۆ دلت مردووه و هاوهلیکردنه کهشت له گهل دلهردوواندایه، برۆ هاوهلی زیندووانی نه جیب له نهبدال بکه، تۆ گۆرپیکى و روو له گۆرپیکى هاوشیوهی خۆت ده کهى، مردوویت و روو له مردوویهکى وهك خۆت ده کهى، تۆ چاوکز و پرمووشى و کهسینکى چاوکز و پرمووشى وهك خۆت رینموونیت ده کات، کویریت و کویریکى وهك خۆت په لکیشته ده کات، هاوهلی باوهردارانى یه قینداران له صالحان بکه، له سهر قسه کانیان نارام بگره و قبولی بکه و کارى پى بکه سهر فرازى به دهست دههینیت، گوئى له قسهى گهوره پیاوان بگره و کارى پى بکه و ریزیان لیبگره گهر سهر فرازیت دهویت، شتیتکم هه بوو هرکات شتیتکم لى ئالۆز بوایه و به دلما گوزهرى بکردبایه بۆى باس ده کردم و پتویستم به قسه کردن نه بوو، نه وهش به هۆى ریز و باشی نه ده بم له خرمه تیدا، هه میسه به ریز و نه ده بی جوانه وه هاوهلی گهوره پیاوانم کردووه، صوفى کهسینکى چرووک و دهستنووقا و نییه، چونکه هیچ شتینکى بۆ نه هاوه تهوه پنى دهستنووقا بیت، نهو بانگه شهى نهوه ده کات وازى له هه موو شتیتک هیناوه، گهر شتینکى پى بدریت وه ریده گریت نه وهش بۆ کهسانى تر نهك بۆ خۆى، دلى له هه بووه کان و ویناکراوه کان پالفته بووه، کهسینک چرووکى ده کات مال و سامانى هه بیت، شته کان لای صوفى بۆ کهسانى تره، نیت چۆن به مالى کهسانى تر چرووکى ده کات؟ نه دوژمنى ههیه نه دۆست، نه لا کردنهوه به لادا و نه گوینگرتن، نه مه دح و سنا و نه زه مکردن، پیندان و لیگرتنهوه و زیان و قازانج له هیچ کهسیتکهوه نابینیت جگه له خودا(عزوجل)، به زیان دلخۆش نییه و به مردن دلتهنگ نابیت، مانای مردن له لای نهو خهشم و توورمى خودایه و زیانیش له لای رازیبوونى نهوه، نامۆسى نهو له تینکه لى

و ناشکرا دایه و هۆگر بوونی له خه لهوت و ته نهاییدا، خۆراکی بریتییه له یادی
 پهروه ردگاری (عزوجل) چونکه له شه رابی هۆگر بوونه وهیه به خوداوه، گومانی تیدا نییه
 که سی صۆفی چرووک نابیت به به خشیینی شه کی دنیا و نه وهی له دنیا دایه، نه
 شتیکی له لایه له هه رچی شته بینیا زی کردووه.

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (٢٠١)

البقرة: ٢٠١

کارکردن به ئیخلاصهوه

به یانی روژی هه یینی له مه درسه که ی، ۱/ شهوال/ ۵۴۵ هه دواي هه نديک له قسه
فهرمووی:

زور فير دهبيت و کاری پي ناکه ی، دیوانی زانست بپیچهره وه و پاشان به
بلاوه پیکردنی دیوانی زانست و ئیخلاصه وه سه رقāl به، ئه گینا سه رفرازی به دهست
ناهینیت، تو ته نها فیری زانست دهبيت، تو به کرداره کانت به رانبهر به حق (عزوجل)
بویری ده دهیه به رخوت، پوشاکی حیات له بهرچاوت فریډاوه و خودات کردووه به
ساناترین ته ماشاکه ر بۆت، تو به ئاره زووه وه دهست بۆ شته کان ده به ی و به ئاره زووه وه
له خوت و خه لکی ده گریته وه و به ئاره زووه وه ده بزویت، بویه گومانی تیدا نییه نه و
ئاره زووه تو تیاده بات، له هه موو باریکدا له خودا (عزوجل) شهرم بکه و کار به
حوکمی نه و (سبحانه و تعالی) بکه، گهر به ئاشکرای حوکم کارت کرد کارکردن نزیکت
ده کاته وه له زانست به خودا (عزوجل).

خودایه، له خه وی بیئاگایان به ناگامان بهینه. نامین.

گهر گونا هت نه نجامدا نافهت روت لی ده کات و به سه ر تودا داده باریت، گهر
ته و به ت کرد و داوای لیخوشبوونت له پهروه ردگار (عزوجل) کرد و داوای کۆمه کیت
لینکرد نه و نافهت لی دوورده که ویتته وه و دوور له تو داده باریت، هه رده بی به لات
هه بیت، بویه داوا له خودا (عزوجل) بکه له گه ل به لا ئارا مگرتن و ته بایت پی بیه خشیت
تا نه وه ی له نیوان تو و نه ودا یه سه لامهت بیت، نه وکات رووشانه که له
قالبدایه (جهسته) نه که له قلب (دل) دا، له ده ره وه یه نه که له ناوه وه، له مال و
ساماندا یه نه که له نایندا، نه وکات به لا که ده بیتته نیعمهت نه که نیقمهت (سزا)، نه ی

کەسی دوورپوو بەوەندە رازی بوویت بەناو-نەك بە مانا- شوینی خودا و پیغمبەر(ﷺ) بکەویت، ئەوەش درۆی دەرەو و ناوێوەی تۆیە، بۆیە گومانێ تێدا نییە تۆ لە دنیا و دواڤۆژدا کەسێکی زەلیلی، کەسی یاخی لە نفسی خۆیدا زەلیلە، کەسی درۆزن لە نفسی خۆیدا زەلیلە، ئەو کەسی زانا زانستەکەت لەلای رۆڵەکانی دنیا پیس مەکە، عەزیز بە زەلیل مەفرۆشە، عەزیز بریتییه لە زانست و زەلیل ئەوێە لە دەستی ئەواندایە لە دنیا، دروستکراوان ناتوانن شتێک بە تۆ ببەخشن بۆت نەپراوەتەو، بەلکو بەشی تۆ تەنها بەسەر دەستیاندا جاری دەبێت، گەر نارامت گرت بەشەکەت لەسەر دەستی ئەوان رووت لی دەکات و تۆش بە عەزیزی دەمیتێتەو.

هاوار بە حالت، کەسێک کە خۆی رۆزی دەدرێت ناتوانیت رۆزی تۆ بدات، کەسێک پییدەدرێت ناتوانیت پیتبەدات، بە گوێراپەلێ خوداوە(عزوجل) سەرقال ببە و واز لە داواکردن بهێتە، چونکە خودا ناتاج نییە بەوێ تۆ فێری بکە و ناگاداری بکە بە بەرژەوێەکان، خودا(عزوجل) لە هەندێ فرمودەیدا دەفرمویت:

((هەرکەس یادی من لە داواکردن لێم سەرقالی بکات باشترینی ئەوێ بە داواکارانی دەدەم بەوێ دەدەم)).^۱

یادی زمان بەبێ دڵ هیچ ریز و پلە و پایەیکێ پێ بەدەست نایەت، یاد بریتییه لە یادی دڵ و نەیتی، پاشان یادی زمان، گەر یادی حەق(عزوجل) هاتە راستە خودا یادت دەکات:

﴿قَالَ ذُرْئِي الْكَافِرُ كُلُّهُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُوا ۖ﴾ البقرة: ۱۵۲

یادی خودا بکە بۆ ئەوێ یادت بکات، تاکو یادی خودا کۆلی قورسی گوناخت لە کۆل بکاتەو و بەبێ کۆلی گوناخ مینیتەو، ئەوکات تۆ دەبیت بە گوێراپەلێ نەك یاخیبوو لێ، ئەوکات لەناو ئەواندا یادت دەکات کە یادیان دەکات، بۆیە بە خوداوە سەرقال دەبیت و لە دروستکراوان بیناگا دەبیت و یادی خودا لە داواکردن لە خودا سەرقالت دەکات، هەموو مەبەستت دەبیت بە ئەو(سبحانه وتعالی) و لە هەموو

^۱ رواه الرمزي بلفظ من شعله القرآن وذكرني عن مسالي - ورواه الدارمي.

مەبەستەكانى تەرت بېشاگا دەبىت، گەر ئەو (سبحانە وتعالى) بوو بە ھەموو مەبەستى تۆ
 كلىلەكانى گەنجىنەى مەلىك دەداتە دەستى دلت، ھەركەس خودا (عزوجل) خوشىبوت
 جگە لە ئەو (سبحانە وتعالى) كەسىكى تى خوشناوت، خوشەويستى ھەرچى كەس و
 شتى ترە لە دلت دەسپىتەو، گەر خوشەويستى ھەق (عزوجل) لە دلى بەندەدا دامەزرا
 خوشەويستى شتەكانى تر لە دلى دەردەچىت، ئەندامەكانى خوشەويستى ئەو نۆش
 دەكەن و دەروە و ناوہەى بە ئەوہە خەرىك دەبن، لە وىنە و مانادا بە خوشەويستى
 خوداوە دەژى، بۆيە خودا نامادەى دەكات و لە عادەت دەرىدەھىننىت و لە ناوہدانى
 دوورى دەخاتەو، گەر ئەمەى بۆ تىر و تەواو بوو خودا (عزوجل) خوشىدەوت، ئەرى
 تۆ ژىرىيەكت نىيە پىي تەماشى بکەى و پىي بۆنەوى؟ نایا ھەرگىز لە جىگەيەك بە
 خوداوە نامادە نەبووت، سەرەى تۆش دىت و فرىشتەى مەرگ كۆتايىت پى دەھىننىت،
 دىت بۆ سەر ژيانىت و بە رەگ و رىشكەو ھەلتەدەكىشىت و لە خانەوادە و
 خوشەويستانىت جياتەدەكاتەو، ھەولبەدە و تىبكوۋە كاتىك گىانت دەرىچىت لە لىقاي
 خودا بىزار نەبىت، ئەوہى ھەتە پىشكەشى بکە بە دواپۆژ، چاوەروانى مردن بکە،
 چونكە لەلای خودا (عزوجل) خىرىك دەبىننىيەو كە لە دونيادا دەبىننىت.

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (٢٠١)

البقرة: ٢٠١

چه وره یی نه گردن (عدم مداهنه)^۱

روژی هه یینی، ۹/ره جەب/۵۵۴۵ ه دواى هه نديك قسه فەر مووی:

قسه ی مرۆقی ته ماعکار له لهرزۆکی و نمايش خالی نییه و هیژ و پیژى تیدا نییه، قسه کانی توپکلیکی پووچەلە و کرۆکی نییه، وینه یه به بی مانا، ته ماعکار وهک وشە ی "طمع" خالییه چونکه سەراپا پیته کانی ئەم وشە یه پووچەلن "الطاء، المیم، العين"، ئە ی به نده کانی خودا راستگۆ بن سەرفرازی به دەست ده هیئنن، کەسی راستگۆ سووریون و لیپرانی بهرز و بالایه و له ناسماندایه، ئەو قسه یه زیانی پیناگه یه نیت که ده لیت: خودا به سەر کاره کانی دا زال و به دەسه لاته و گەر تۆ ی بۆ کارێک بویت نامادهت ده کات، قسه یه که له مرۆقیکی ئەدهب خراپه وه و ئەمه وه لامه که یه تی: راستگۆ یی حاله کانی نیه ده مه ی نیتته گۆ و درۆی حالتان بیده نگم ده کات، نیه چه نده کریار بن نه وه نده تان پی ده فروشم.

ئە ی گەنج، گەر بهر و فەری زانست هه بیته ناچیت بۆ ده رگای سولتانه کان له پینا و بهشی نه فس و حەزه کانی دا، زانا دوو پی نییه پی بجیت بۆ ده رگای دروستکراو، زاهیدیش دوو دهستی نییه مالی خەلکی پی وه ریگریته، کەسی خوداویست دوو چاوی نییه ته ماشای که سان و شتانی تری پی بکات، کەسی خوداویستی راستگۆ له خۆشه ویستییه کهیدا گەر به هه موو دروستکراوان بگات ته ماشا کردنیان دلخۆشی

^۱ (نەم ناویشانه و ناویشانه کانی نریش بۆ کتیبی ("الفتح الرباني-تقديم الدكتور ماجد عرسان الکيلاني- اعتمنى به: الدكتور علي أبو الخير") ده گەریتتهوه، نەم ناویشانه "عدم المداهنة" ریشه وشە ی "مداهنة" له "دهن" وه هاتوه که مانای چهوری تیدایه، به زمانی کوردیدا بۆ مانای نەم وشه یه گه رام ته نها وشە ی "چه وره یی" م بینوه، هه رچەند وشه که بازاریه، به لام بۆ کهسانیک نهوه ره فەریان بیه به پینشیانه)

ناکات، تهنه‌ها ته‌ماشای مه‌جیوویی خۆی ده‌کات، له‌به‌رچاوی سه‌ری دونیا گه‌وره‌ ناییت و له‌به‌ر دووچاوی دلی دواپۆژ مه‌زن ناییت، تهنه‌ها مه‌ولا (عزوجل) له‌به‌ر دوو چاوی نه‌ینیدا مه‌زن و شکۆداره‌، که‌سانیکێ ژیرمه‌ند بن، ئیوه‌ له‌سه‌ر هیچ نین، زۆرینه‌تان شوینی قاله‌ که‌وتوون، زۆرینه‌ی شه‌هلی که‌لام قسه‌کانیان له‌ زمانه‌وه‌یه‌ نه‌ک له‌ دلیانه‌وه‌، قاله‌ی که‌سی دووڕوو له‌ زمان و سه‌ره‌وه‌یه‌، به‌لام قسه‌ی که‌سی راستگۆ له‌ دل و نه‌ینیه‌وه‌یه‌، دلی له‌به‌ر ده‌روازه‌ی په‌روه‌ردگاریدایه‌ (عزوجل) و نه‌ینیه‌ی که‌سی چووه‌ته‌ ژووره‌وه‌، به‌رده‌وام له‌به‌ر ده‌رگا که‌دا هاوار ده‌کات و ده‌پاریته‌وه‌ تا ده‌چیتته‌ ناو خانووه‌که‌، سویند به‌ خودا، له‌ هه‌موو حاله‌کانتدا تۆ که‌سیکی درۆزنی، رینگه‌ی چوون بۆ به‌رده‌م ده‌رگای خودا (عزوجل) نازانیت، چۆن رینگه‌که‌ ده‌بینیه‌وه‌ له‌ کاتیکدا تۆ کویری؟ چۆن که‌سیکی تر په‌لته‌ده‌کیشتیت؟ ناره‌زوو و سروشت و شوینکه‌وتنی نه‌فس و دونیا و ده‌سه‌لات ویست و هه‌زه‌کانت کویریان کردوویت، هه‌تا گونا هه‌کان له‌ روواله‌تی تۆدان فریاکه‌وه‌ و وه‌ره‌ بۆ لام تا نه‌گه‌یشتونته‌ دلت، نه‌وکات له‌سه‌ر گونا هه‌ان پێداگر ده‌بیت، پاشان پێداگری ده‌گۆزیتته‌وه‌ و ده‌بیت به‌ بیباوه‌ری، هه‌ر که‌س گۆنپرایه‌لی و به‌ندایه‌تی بۆ خودا (عزوجل) هاته‌ دی ده‌توانیت گۆی له‌ قسه‌ی خودا بیت- (لێرده‌ا باسی نه‌و هه‌فتا پیاوه‌ی کرد موسا (علیه‌ السلام) هه‌لیبژاردن بۆ بیستنی که‌لامی خودا) پاشان فهرمووی: - خودا (عزوجل) له‌ گه‌ڵ نه‌و هه‌فتا که‌سه‌ قسه‌ی کرد، هه‌موویان بپه‌ژشبوون و تهنه‌ها موسا (علیه‌ السلام) مایه‌وه‌، کاتیک خودا (عزوجل) زیندووی کرد نه‌وه‌ وتیان: ئیمه‌ توانای بیستنی که‌لامی خودا مان نییه‌، بۆیه‌ تۆ ببه‌ به‌ نوینه‌ری نیتان ئیمه‌ و خودا، خودا قسه‌ی له‌ گه‌ڵ موسا (علیه‌ السلام) کرد و موساش قسه‌کانی ده‌بیست و بۆ نه‌وانی ده‌گۆزیاوه‌وه‌، به‌هۆی به‌هێزی ئیمان و هاته‌دی کوپرایه‌لی و به‌ندایه‌تییه‌وه‌ موسا (علیه‌ السلام) توانی گۆی له‌ قسه‌ی خودا (عزوجل) بگریت، به‌لام نه‌وان به‌هۆی لاوازی ئیمانیه‌وه‌ نه‌یان توانی گۆی له‌ قسه‌ی خودا بگرن، که‌ر نه‌وه‌ی له‌ ته‌وراتدا هاتبوو قبوولیان بکردبایه‌ و له‌ فەرمان و نه‌هیدا گۆنپرایه‌لیان بکردبایه‌ و خاوه‌نی نه‌ده‌ب بوونایه‌ و بویریان نه‌دايه‌ته‌ به‌ر خۆیان بۆ وتنی نه‌وه‌ی وتیان ده‌یان توانی گۆی له‌ قسه‌ی خودا (عزوجل) بگرن

پاشان فەرمووی:

من زالكراوم بهسەر هەرچی درۆزن و دووړو و دهجاله، زالكراوم بهسەر هەرچی
ياخييه له خودا(عزوجل)، گهوره ترينيان نيبيليه و بچو و كترينيان فاسقه(لادهره)، من
له گهل هەرچی گومرې گومراکهرې بانگکهر بۆ باتل ده جەنگم، له وکاره شدا کۆمه کی
له ههول و هیتیک وهرده گرم به خودای مهزن و شکو داره وهیه(واته کۆمه کی له: لا
حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم)، دووړوویی لهسەر دلت چۆکی داداوه، تۆ ناتاجی
به نیسلام و تهویه و دابران له ریا، گهر نهوهی منی تیدام له خوداوه بیت نهوا گهوره
و زور و مهزن ده بیت، و لهسەر پتی خزی دهو ستیت و به باله کانی بهسەر خه لکیدا
ده فریت و ده چیتته ماله کانیانه وه و به چاو و دلیان ده بیسن، به لām گهر له نهفس و
نارهزوو و سروشت و شهیتان و باتلی منهوه بیت نهوا رسوا و شهرمه زاری بۆ من و بهم
نزیکانه بچوړوک ده بیتته وه و ده تویتته وه و وهرده گهریت و پهرش و بلاو ده بیتته وه، چونکه
حق(عزوجل) پالېشتی درۆزن ناکات و کهسی دووړو سهرناخت و به شیکي لهو جوره
نادات به بیتاوه و زیاده بۆ کهسیک نانیریت وازی له شوکر هیتاوه، ههرکهسیک
نهفسی شتیک له دووړوویی تیدا بیت هیچی لیوه بهرهم نایهت به لکو دووړوویی کهی
هوی سوتانی نایینه کهیه تی.

نهی موریدان من هاتمه قسه به لām نیه راده کهن و کاری پی ناکهن، له ولاتانی تر
به من ده لین پیاوه کهرولاله که، چونکه خۆم کردبوو به شیت و کهرولال و وه
پیاویتی عه جهم خۆم نیشان ددها، به لām نیشه کهم لی تیکدرا و قهدهر منی بۆ لای
نیوه راپیچ کرد، له ژیرخانه کاندایووم هیتامیانه دهره وه و لهسەر کورسی دایاننام،
درۆ مه که تۆ دوو دلت نییه، به لکو ته نهیا یهک دله به ههر شتیک پر بوو شتیک تر
ناگریت، خودا(عزوجل) ده فەرمویت:

﴿ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرِجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ ۚ ﴾ الاحزاب: ٤

دلنیک دروستکهر و دروستکراوی خوشبویت نایهته راسته، دلنیک دنیا و دواړوژی
تیدا بیت نایهته راسته، گهر دل بۆ دروستکهر بیت و رووت له دروستکراو بیت
ده کریت لایهک به لای دروستکراودا بکاتهوه و هک سهرنجدان به بهرژه وهندییه کانیان و

بەزەبى بە ئەوان، دەكرىت كەسى نەزان بە خودا رىا و دوورپووى لىبەشەتتەو، بەلام
 كەسى زانا بە خودا ئەوئى لى ناوەشەتتەو، كەسى گەمژە لە خودا ياخى دەبىت و
 كەسى ژىرمەند گوپرايەلى لى دەكات، كەسى ھەلپەدار بۆ كۆكردنەوئى دونيا رىابازى
 و دوورپووى دەنوئىت، بەلام كەسىك ھىوا و ئاواتى كورتبىت لە دونيادا ئەو كارە
 نەنجام نادات، باوەردار بە جىبەجى كەردنى فەرزەكان لە خودا نزيك دەبىتەو، پاشان بە
 نەوافل خۆى لای خودا (عزوجل) خۆشەويست دەكات، كۆمەلنىك بەندەش بۆ خودا ھەن
 نەوافىليان نىيە، بەلكو فەرزەكان جىبەجى دەكەن، پاشان دەچن بۆ لای نەوافل و دەلئىن
 ئەمە فەرزى سەر شانى نىمەيە بەھۆى ئەوئى دەتوانىن پىياننەتەستىن، سەرقالىمان بە
 عىبادەتەو لە ھەموو كاتەكاندا لەسەرمان فەرزكراو، ئەوان لەسەر نەفسىيان
 نافىلەيان نىيە، ناگا كەرەوئەيەك بۆ دۆستانى خودا ھەيە بەئاگايان دەھىنئىتەو،
 مامۇستايەكيان ھەيە فەيزيان دەكات، خودا (عزوجل) ھۆكارەكانى فەيزكەردنى بۆ
 فەراھەم كەردوون، پىنغەمبەر (ﷺ) دەفەرموئىت:

((گەر باوەردار لەسەر لوتكەى چىايەك بىت خودا (عزوجل) زانايەك رەوانە دەكات
 فەيزى بكات))^۱.

لە وتەى صالحان روو وەرەمەچەرخىنە، دواتر بۆخۆت ئەو قسانە بكەيمەو و
 بانگەشەى ئەو بەكى قسەى خۆتن، خوازراو ناشاررەتتەو، لە مائەكەى خۆت قورىانى
 بەكە نەك لە مائى خوازراو، پەموو بە دەستى خۆت بچىنە و بە دەستى خۆت ئاوى بدە
 و بە تىكۆشانى خۆت پەروەردەى بەكە پاشان بىچنە و بىدوورە و لەبەرى بەكە، بە مائى
 كەسانى تر و پۆشاكى كەسانى تر دلخۆش مەبە، گەر قسەى كەسانى تر وەرەگىرى و
 بىگىرپتەو و بانگەشەى ئەو بەكى قسەى خۆتن دلى صالحان رقت لى ھەندەگرن،
 گەر كەردارت نىيە با قسەشت نەبىت، ھەموو كارەكە لەسەر كەردار دامەزراو،
 خودا (عزوجل) دەفەرموئىت:

﴿ادخلوا الجنة بما كنتم تعملون﴾ (النحل: ۳۲)

^۱ ئامام لە ھەمدا.

به به دهسته پنهانی مه عریفه ی خودا (عزوجل) تی بکۆشن، نهو مه عریفه یه بزره بونه له گه له خودا و راسته بونه وه یه له گه له قه ده ره و قو دره و زانستی خودا، نهو مه عریفه یه فه نای ته واره له کردار و قه زای خودا، قسه کانت ناما ژه بۆ نه وه ده که ن له ناو دلی تۆ دایه، زمان وه رگیره ی دله، گهر دل تیکه له بوو جار تیک قسه راست ده بیته و جار تیکش پووچ، ناتوانیته شتیک له دۆخی خۆی ده ره پنه نیته و بیگۆر نیته، کاتیک تیکه لیه که ی نه ما زمان دیته راسته، کاتیک ها وه لدانان له دلدا سرا یه وه زمان راست ده بیته وه، به لام گهر ها وه له دلدایه بوو شوینی دروستکراو ده که ویت، گۆرین و ئالوگۆر به سه ر خۆیدا ده هینیت و خۆی رووبه رووی به ربوونه وه و درۆ ده کاته وه، هه ندی له نه هلی که لام هه ن له دله وه قسه ده که ن، هه ندیکیان هه ن له نه پنه نییه وه قسه ده که ن، هه شیانه له نه فس و ناره زوو و شه یان و عاده ته وه قسه کانی ده که ن.

خودایه، بانگیره له ریزی با وه داران نه که له ریزی دوو پرووان.

گهر خۆشه وستی که سیک و رق له که سیک که وه ناو دله وه نهوا به نه فس و میزاج نه مه یانت خۆشه ویت و رقت له وه یان نه بیته، به لکو هه ردوو خۆشه وستییه که بگه ریه وه بۆ حوکمی قورنان و سوننه ت، گهر قورنان و سوننه ت له گه له نه وه یان که خۆشه ویت ته با بوون به رده وام به له خۆشه وستییه که ت، به لام گهر پیچه وانه بوون له گه لی له خۆشه وستییه که ی پاشگه ز به ره وه، گهر قورنان و سوننه ت له گه له نهو که سه ی رقت لیه تی ته با بوون نهوا له رقلی بوونه که ت پاشگه ز به ره وه، به لام گهر له گه لی پیچه وانه بوون به رده وام به له رقلی بوونی، گهر نه مه سوودی پیته گه یاندی و له لات رۆشن نه بوویه وه نهوا بگه ریه بۆ لای دلی صادیقان و پرسیاری نهو دوانه یان لی بکه، بگه ریه بۆ لای دلیان چونکه دلی نهوان راست و دروسته، گهر دلیک راست وه ستا ده بیته نزیکترین شت له خودا وه (عزوجل)، کاتیک دل کار به کیتاب و سوننه ت ده کات له خودا نزیک ده بیته وه، کاتیک نزیک بوویه وه ده زانیته، و نه وه ی بۆ نه وه و له سه ر نه وه و نه وه ی بۆ خودایه و نه وه ی بۆ که سانی سه ره و نه وه ی بۆ حقه و نه وه ی بۆ باتله ده بینیت، گهر "با وه دار" نووریکه هه بیته ته ماشای پی بکات چۆن بۆ صادیق و که سی نزیک له خودا وه نوور هه یه یه؟ با وه دار نووریکه هه یه ته ماشای پی

دهكات، بۆ نهو مه بهسته پيغه مبهري (ﷺ) هوشدارى داوه و فرموويه تي: ((خوتان له
فirasه تي باوه ردار بپاريزن، چونكه نهو به نوورى خودا (عزوجل) ته ماشا دهكات))^۱.

نوورتيكيش به كهسى عاريفى نزيك له خودا ده دريت، به هويه وه نزيكى خوى له
خوداوه (عزوجل) ده بينيت، ههروه ها نزيكى په روه ردگارى له دلوه ده بينيت، روى
فريشته كان و پيغه مبهران و دل و روى صادقان ده بينيت، حال و مه قاميان
ده بينيت، هه موو نه مانه له كرؤكى دل و پاكي تي نهيني نهودايه، نهو به هه ميشه يي
له گهل په روه ردگارى له خوى و ئاسووده بيدايه، نهو ناوه نديكه له خودا وهرده گريت و
به سر دروستكراواندا پهرشى ده كاته وه، هه يانه زمان زانا و دل رهوان، هه يانه دل زانا
و زمان رهوان، به لام كهسى دووړوو زمان زانا و دل كوله، هه موو زانسته كهى له
زمانيدايه، بويه پيغه مبهري (ﷺ) ده فرمويت:

((نهو هى زور ليتى ده ترسم له سر نوم ته كم كه سيكى دووړوو زمانزانه))^۲.

به هيج شتيك فريو مه خو، چونكه خودا كارايه بۆ نهو شته ي ده يه ويت، له يه كيك
له صالحانه وه ده گيرنه وه: سهردانى برايه كى ئيمانى خوى كرد و پتي وت: وهره برام با
بگرين بۆ زانستى خودا به ئيمه)^۳، چه نده جوانى وتووه نه م پياوه صالحه! نهو
كه سيكى عاريف بووه به خودا (عزوجل) و فرمووده كهى پيغه مبهري (ﷺ) بيستبو
كه ده فرمويت:

((يه كيك له نيوه به كارى نه هلى به ههشت كار دهكات تا باليك يان دوو بال له
نيوان نهو و به ههشتا ده مينيتته وه شه قاوه تي پيډه گات و ده بيت به نه هلى ناگر،
ههروه ها يه كيك له نيوه به كارى نه هلى ناگر كارده كات تا باليك يان دوو بال له نيوان
نهو و ناگرده ده مينيت سعادته تي پي ده گات و ده بيت به نه هلى به ههشت))^۴

۱. تقدم ترجمه.

۲. تقدم ترجمه.

۳. (توزميلي كوپى عدياز بوو نهو قسه ي به سرفياني سوري فرموو).

۴. صحيح، رواه البخاري ومسلم.

وترا به يه كيك له صالحان: نايا په روږدگاري خوتت بينيوه؟ وتی: گهر نه مبینیت لږ شونډی خومدا پارچه پارچه ېم، گهر که سيک بلیت: چوڼ ده بينی؟ منیش ده لیم: گهر دروستکراو له دلې بڼده بچیتته دهره وه و تهنها خدا (سبحانه و تعالی) له دلدا بڼیتته وه خدا نیشانی ددهات و چوڼی بویت نړیکی ده کاته وه، له ناووه نیشانی ددهات وه چوڼ له دهره وه شت و که سانی تری پی نیشان ددهات، نیشانی ددهات وه چوڼ له شوی میعراجدا خوږی نیشانی پیغه مبر (ﷺ) دا، به هه مان شپوه- له خوند- خوږی نیشانی نهو بڼده به ددهات و نړیکی ده کاته وه و قسه ی له گهل ددهات، هندی جار له ناگاهیدا دلې بڼده قسه ی له گهل ددهات، دوو چاوی بوونی خوږی خاموش ددهات و به دوو چاوی دل دبینیت، هروږه چوڼ له دهره وه شته کان دبینیت، مانایه کی تری پی دبه خشیت و به هیوه خدای پی دبینیت، نړیکی نهو و سیغه تکانی نهو دبینیت، به خشنده یی و فزل و چاکه و لوتفی دبینیت، هانا و پنا و میهره بانی نهو دبینیت، هرکه سيک بڼده ایته و مدعریفه ی هاته دی نالیت پتم نیشان بده یان پتم نیشان مده، نالیت پتم بڼه خسه یان پتم مده خسه، نهو دپیت به که سيکی فانی نوqm بوو، بو نهو مده سته یه کیک له وانه ی گه یشتووه ته نهو مده قامه ده لیت: (چی له منوه له سر منه؟)، چنده جوانی وتووه که ده لیت: (من بڼده ی نهوم، بڼده ش له گهل سرداره کی هلېژاردن و ویستی بو نیه).

پیاوړیک بڼده یه کی کړی بڼده که نه هلی دین و چاکه بوو، پتی وت: نه ی بڼده، ده ته وی چی بخوی؟ وتی: هرشتیک تو دهر خواردم بده ی، پتی وت: ده ته وی چی پیوشی؟ وتی: نه وی پتمده پووشی، وتی: ده ته وی له کوڼی ماله که مده نیشته چی ببیت؟ وتی: له هر شونینیک تو بوم دیاری بکه ی، پیپوت: ده ته وی چ جوړه کاریک نه نجام بده ی؟ وتی: نه وی تو فرمام پتمده کی، پیاوړه که دهستی به گریان کرد و وتی: نوخسه ش بیت له من گهر له گهل په روږدگارم بهو جوړه ېم که تو له گهل من هل سوکوت ده کی، بڼده که وتی: گهره م، بو بڼده له گهل سرداره کی خوږی ویست و هلېژاردنی بو همیه؟! پیاوړه که وتی: تو له پیناوی خودادا نازادی، ده ته وی له گهل مڼیتته وه تا به خوم و ماله که مده خزمهت بکم.

هەرکەسێک خۆدای (عزوجل) ناسی ویست و هەلبژاردنی بۆ نامینیتەو و دەلیت:
 من چیم لەسەرە، لە خۆی و کەسانی تردا شانسانین لەگەڵ بڕیارەکانی قەدەردا ناکات،
 دانە دانە یەک لە بەندەکانی خۆدا لە دروستکراوان زوهد دەکەن و بە خەڵوەتەو هۆگری
 پەیدا دەکەن، هۆگری بە خۆیندنەو و قورئان و فەرموودە پێغەمبەرەو (ﷺ) پەیدا
 دەکەن، گومانی تێدا نییە دەبن بە خاوەنی دڵیک کە بە خۆداو هۆگری هەبێ و لێیەو
 نزیکە، بەهۆی ئەو دڵەو نەفسی خۆیان و نەفسی کەسانی تر دەبینن، دلیان راست و
 دروست لێی دەووستی، شتیک لەوێ نیو لەسەریی لە ئەوان شاراو نابیت، لەسەر
 خایە و خوتوورە ناوێوەی نیو قسە دەکەن و هەواڵتان پێدەدەن لەمەر ئەوێ لە
 مالهەکانی نیو دایە.

هاوار بە حالت، کەسێکی ئاقل بە، بە نەزانی خۆت شانسانین لەگەڵ خۆداناسان
 مەکە، لە کتێب دینی دەرەو و سەردە کەوێتە سەر مینبەر و قسە بۆ خەلکی دەکە،
 ئەمە کاریکە پێویستی بە ئەحکامی دەرەو و ئەحکامی ناوێوە هەبێ، پاشان
 بێنیازبون لە هەمووان، پاشان ئەو ناتاجە بکەوێتە ناو دوو پێویستیەو: یەکە میان لە
 شارەکەدا کەسێک بوونی نەبێت نامۆژگاری خەلکی بکات جگە لە تۆ، بۆیە وە
 زەرورەت نامۆژگاری خەلکی دەکە، دوو میان ئەوێ بە لە رووی دڵەو فەرمانت
 پێبکێت بە قسەکردن، ئەو کات سەردە کەوی بۆ ئەو مەقامە بۆ ئەوێ خەلکی
 بگێڕیتەو بۆ لای خۆدا (عزوجل).

هاوار بە حالت، تۆ بانگەشە ئەو دەکە کە صۆفیت (بە مانای پالڤتە) کەچی تۆ
 لێل و لیخنی، سۆفی ئەو کەسە یە ناوێوە و دەرەوێ بە شوێنکەوتنی قورئان و سوننەت
 پاک و بێگەرد بوو، هەتا پالڤتەبوونە کە زیاتر بێت زۆرتر لە دەریای بوونی خۆی
 دیتە دەرەو و ویست و هەلبژاردن لە پاک و بێگەردی دلییەو وازلێدەهێنیت،
 بنجینەمی هەموو خێریک شوێنکەوتنی پێغەمبەری خۆدایە (ﷺ) لە گوشتار و کرداریدا،
 هەتا دلی بەندە پاک و بێگەرد بێت پێغەمبەر (ﷺ) لە خەوندادەبێت، فەرمانی پێ
 دەکات بە شتیک و رێگری لێدەکات لە شتیک، هەموو بوونی دەبێت بە دڵ و جەستە
 باریک و لاواز دەبێت، دەبێت بە نەینی بێ ناشکرا و پالڤتەمی بێ لیخنی، تونیکلی

دەر وهی لی ده بیته وه و ده گۆریت بۆ کرۆکیکی بی توئیکل، له پرووی ماناوه له گهـ
 پیغه مبهـر (ﷺ) ده بیته، دلی له گهـلی و له بـردهـستیدا پهـروهـرده ده بیته، دهـستی دهـخاته
 ناو دهـستی پیغه مبهـر (ﷺ)، پیغه مبهـر (ﷺ) له جیگهـی نهـو قسه ده کات و ده بیته نهـو
 کهـسی به خودای ده گهـیه نیته، دهـر کردنی ههـمووان له دلی وهـک ههـلکهـندنی چیا بهـکی
 دامهـزراو وایه، پیوستی به پاچ و بیلی تیـکۆشان و ئارامگرتنه له سهـر نازار و
 مهـینه تیبهـکان و دابارینی ئافهـتهـکان، داوای شتیـک مهـکهـن بهـردهـستتان ناکهـویت،
 پهـرۆزتان بیته گهـر له گهـل زۆرینهـی موسلماناندا بوون و موسلمان بوون، پهـرۆزتان بیته
 له رۆژی دوایدا له ریزی موسلمانان و ناچهـن ریزی بیـباوهـپانه وه، پهـرۆزتان بیته
 نیشته جیـبوون له زهـوی بهـهـشت یان له دهـرگای بهـهـشت و ناچهـن ریزی نهـوانهـی
 بهـردهـبنه وه بۆ شوینه نزمهـکانی دۆزهـخ، تهـوازوع بنوینن و لوتبهـرزی مهـنوینن، تهـوازوع
 خاوهـنهـکی بهـرزهـکاته وه و لوتبهـرزی خاوهـنهـکی نزم ده کاته وه، پیغه مبهـر (ﷺ)
 دهـفرمویته: ((ههـر کهـس تهـوازوعی بۆ خودا بیته خودا بهـرزی ده کاته وه))^۱.

کاتیک دلی له سهـر یادی خودا (عزوجل) بهـردهـوام ده بیته مهـعریفه و زانسته (زانستی
 ناوه وه) و بهـکتاپهـرستی و تهـوه کول رووی لی ده کات و پشتهـهـلده کات له ههـر شتیـکی تر
 له خوار خودا وه، بهـردهـوامی یادی خودا هۆیه که بۆ بهـردهـوامی خیر له دنیا و دواپۆژدا،
 گهـر دلی هاته راسته یادی خودا له ناویدا بهـردهـوام ده بیته، له پهـرهـکانی دلی و له سهـراپای
 دلی یادی خودای له سهـر دهـنوسریت، بۆیه چاوی دهـنویت و دلی یادی
 پهـروهـردگاری (عزوجل) ده کات، نهـوهـشی له پیغه مبهـره وه (ﷺ) به میرات بۆ به جیـماوه.

به کینک له صالحان له ههـندی شهـودا بۆ خهـوتن زۆری ده کرد له خۆی و جیگهـکهـی
 رادهـخست بهـی نهـوهـی ئاتاج بیته به جیگهـی نووستن، لهـو بارهـیه وه پهـرسیاری لیکرا،
 وتی: (دلم پهـروهـردگارم) (عزوجل) ده بیته، له قسه کهـیدا راستی کرد وه چونکه
 خهـونی راست و دروست وه جیه له خودا وه (عزوجل)، نهـو خهـونهـش له خهـوه کهـیدا
 رۆشنایی چاوهـکانی بهـوه.

^۱ تقدم تحفه.

وازهینان له و شتهی په یوهندی به توه نییه

شوی سیشه مه ۱۳ / ارده جیب / ۵۴۵ هـ له مه درسه کوی، فرموی:

له پیغمبري خداوه (ﷺ) فرموی: ((له باشیتی موسلمانیتی که سیک نه وه به شتانیک و ازلی به یتیت په یوهندیان به نه وه نییه)).^۱

هر کس ئیسلامه تییه که ی باش یت و هاتیتته دی روو لهو شتانه ده کات په یوهندیان به نه وه هیه و پشت لهو شتانه ده کات په یوهندیان به نه وه نییه، خه ریکبون به شتیکه وه په یوهندی به توه نییه کاری ده سته تال و هوه سبازانه، بیهش له رازیوونی مه ولای خوی نهو که سیه کار نه کات به وهی فرمانی پیکراوه و خه ریک یت بهو شتانه وه فرمانی پینه کراوه، نه وه له خودی خویدا بیه شبون و ده رکرده، خه ریکبون به دنیاوه پتویتی به نیتی چاک و پاکه، نه گینا ده بیت به بندهیه کی خه شملیگیراو، یه که مجار به پاک کرده وهی دلته وه خوت خه ریک بکه، چونکه نه وه فرهزه له سهرت، پاشان ده ست بۆ مه عریفه بیه، گهر نه سل له ده ست بدهی خه ریکبون به لقه وه لی قبول ناکریت، پاکیتی نه دماه کان له گهل پیسبون لی دل سود و قازانجیکی نییه، نه دماه کانت به سوننه ت و دلت به کارکردن به قورئان پاک بکه ره وه، دلت به پاریزه بونه وهی نه دماه کانت پاریزراو بن، هه موو ده فرتک نه وهی لی ده چورت که تییدایه، هه ر شتیک له دلی تودا یت ده رتته سهر نه دماه کانت، که سیکي ژیرمه ند به نه مه کاری که سیک نییه باوه و یه قینی به مردن هه بیت، نه مه کاری که سیک نییه چاوه پروانی لیکای خودا (عزوجل) ده کات و له دادگایی کردن و پرسیار لیکردن و لپیچانه وه ده ترسیت، دلی راست و دروست به یه کتاپه رستی و

^۱ حسن، رواه الرمذی.

تهوه كول و يهقين و كومه كي و زانست و نيمان و نزيكي له خوداوه پړېسوه، هه موو دروستكراوان به چاوي دهسته و ساني و زهليلي و هه ژاري ته ماشا دهكات، له گهل تهوهش به سهر مندالتيكي بچووك له نهوان لوتبه رزي نانوتيت، له كاتي گهيشتن به بيتاوه پان و دوو پروان و ياخي پروان له پيناوي خودادا وهك درنده په لامار دهكات، نهوانه له بهر دهستيدا وهك پارچه گوشتيكي كهوتوو وان، بو صالحان و تهقواداران و نههلي وهرع تهوازوع دهنوتيت، خودا نهو دهسته يه نه مه سيفه تيانه بهم جوړه وهسف دهكات:

﴿أَشْدَاءُ عَلَى الْكَافِرِ رَحِمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾ الفتح: ٢٩

هاوار به حالت، نه ي بیدعه چي تهنها خوداي پهروه ردگار (عزوجل) ده توانيت بلت: "إني أنا الله"، خودا قسه كه ره و كهړ و لال نيه، بو نهو مه بهسته خودا پيدا گري له نه مره كه كردووه و دووياتي كردووه تهوه و ده فهرمويت:

﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ النساء: ١٦٤.

خودا كهلامي هه يه دهبيستريت و لبي تيده گهين، به موساي (عليه السلام) فهرموو:

﴿يَسْمُوعُ لَاقٍ أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ القصص: ٣٠

مه بهستي له وتني نهو كهلامه نهوه يه: من فريشته و جني و مرؤف نيم، من پهروه ردگاري هه موو جيهانه كانم، واته فيرعهون درؤ دهكات كه دهليت:

﴿أَنَّا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾ النازعات: ٢٤

نهو درؤ دهكات له بانگه شه ي خوايه تيدا، من خودام نهك فيرعهون و هيج دروستكراونيكي تر، كاتيك موسا (عليه السلام) كهوته ناو نهو تهنگه ژه و تهنگه لانييه وه نيمان و يه قينه كه ي دهركهوت، كاتيك بهريويه وه بو ناو تاريكي شه و تاريكي خهم و په ژاره له سهر ژنه كه ي له پيناو نهو تهنگه لانييه ي نهو تييكه وتبوو

^١ (فيعلى) (كلم) به مصدرى (تكليما) نو كيد كردووه، نه مهش تهنها ماناي راسته قينه ي فرمانه كه ده گه پيمنت و هه تادريته سهر مه جان.

خودا(عزوجل) نووری خۆی بۆ دەرخواست، موساش(عليه السلام) به خانموادهكهی
خۆی فەرموو:

﴿أَمْكُتُوا إِنِّي مَافَسْتُ نَارًا﴾ طه: ١٠

من نوورێکم بینێوه، نهیئنی و دل و مانا و کرۆکم نوورێکیان بینێوه، بریاری پێشینه
و هیدایه تم بۆ هاتوو، بێنیازیوونم له دروستکراوان بۆ هاتوو، ویلايه ت و خه لافه تم بۆ
هاتوو، نه سلّم بۆ هاتوو و لق بارگه و بنه ی خۆی پێچاوته وه، سووم به مه ليك و
به نده بوونم بۆ خه لکی کۆتایی هاتوو، ترسم له فیرعه ون نه ماوه و ترسه كه گرازراوه ته وه
بۆ سه ر نه و، مائناوایی له خانمواده كه ی کرد و راده ستی په روهردگاری(عزوجل) کردن،
خۆی رۆشت و بێ بوونی هیچ گومانێک خودای له ناو خانمواده كه یدا کرد به جێنشینی
خۆی، باوه رداریش به م جوهریه کاتیئک خودا نزیکێ ده کاته وه و ده رگای نزیکێ له خۆی
بانگی ده کات، دلی ته ماشای راست و چه پ و دواوه و پێشه وه ی خۆی ده کات،
ده بیئت هم مو ئاراسته کان داخراون جگه له ئاراسته ی حق(عزوجل)، بۆیه له گه ل
نفس و ئاره زوو و نه ندامه کان و عاده ت و خانمواده و هم مو نه وه ی له سه ریه تی
ده که ویتته گفتوگو و پێیان ده لیت: من هوگريم به نووری دله وه و له
په روهردگارمه وه (عزوجل) په یدا کردوه، من بۆ لای نه و ده چم، گه ر گه رانه وه یه کم هه بوو
دیمه وه بۆ لاتان، مائناوایی ده کات له دونیا و نه وه ی له دونیایه له هوکاره کان و
حه زه کان، مائناوایی له هم مو دروستکراوان ده کات، مائناوایی له هم مو رووداو و
دروستکراویئک ده کات، ده روا ت بۆ لای دروستکه ر، گومانی تیدا نییه حق(عزوجل)
سه رپه رشتی خانمواده و مندا ل و هم مو هویه کانی له حه لال ده کات، خودا نه و
ده شاریتته وه له دووره کان نه ک له نزیکه کان، له که سه بێزراوه کان نه ک له خو شه ویستان،
له زۆرینه ده شاریتته وه نه ک له که مینه یه کی ده گمن، نه م دله گه ر راست و دروست لیتی
وه ستا و پالفته بوو له هه ر شه ش ئاراسته که وه گوئی له بانگی حق(عزوجل) ده بیئت،
گوئی له بانگی هم مو پێغه مبه ر و صدیق و وه لیه ک ده بیئت، نه وکات له خودا نزیک
ده بیته وه و ژیا نی ده بیئت به نزیکێ له خودا(عزوجل) و مرده نی ده بیئت به دووری له
خودا، رازیبوونی له مونا جاتی خودادا(سبحانه وتعالی) ده بیئت، به وه له هه رچی شتی تره

بېنپاز دهبیت، گوی نادات به روښتني دنیا له دهستی نهو، گوی نادات به بریښتی و
 تینویتی و رووت و ره جالی و تیکشکان، رازیوونی مورید له گوپرایه لی کردنی
 خودادایه و رازیوونی عاریفی مورد له نزیکی خودادویه، نهی نهو کهسهی زور له خوت
 ده کهی نه مه نهوه نییه تو له سهری ده پوی، نه م کاره - به بوونی نه فس و ناره زوو و
 سروشت و نه زانی و بینینی دروستکراوان - به روژووی روژ و به شه ونویتی شه و به
 زبری خواردن و پوښاک به دهست نایهت، به وانه وه شتی که به دهست ناهینیت، هوار به
 حالت، نیخلاصت ههبیت و خوت رزگار بکه، راستگو به ده گیه به ره وه و نزیک
 ده کریه وه و له سر ههول و لی پرات به رزده بییه وه، خوت رادهست بکه سه لامهت دهبیت،
 له گمل خودا ته با به کومه کی ده کریت، رازی به خودا لی ت رازی دهبیت، تو په له بکه
 خودا (عزوجل) بۆت ته و او ده کات.

خودایه، له دنیا و دواړوژدا سرژکاری کاروباره کاغان بکه و نیمه رادهستی نه فسی
 خومان مه که و مه مانده ره دهست یه کی که له دروستکراوانت، له پیغه مبهری
 خوداوه (سبحانه) فهرمووی:

((خودا (عزوجل) به جبریل ده فهرمویت: نهی جبریل فلان کهس بخه وینه و فلان کهس
 راستبکه ره وه (به ناگا بهینه)))^۱.

نه مه دوو رووی هه یه: فلان کهسی موجب راستبکه ره وه و فلان کهسی مه جبوب
 بهینه، نه مه یان بانگه شهی خوشه ویستی من ده کات، بویه هر دهبیت له گه لی تاوتوی
 بکه م و له مه قاصی خزی راستی بکه مه وه تا کو گه لای بوونی خوی له گمل کهسانی تر لی
 به رده بیته وه، راستبکه ره وه تا به لگی بانگه شه کهی روشن دهبیت وه و خوشه ویستی کهی
 دپته دی، فلان کهسی بهینه چونکه مه جبوبه، زور ماندوو بووه و شتی کی تیندا
 نه ماوه جکه له من. مه به به ته کهی بۆ من بوو، بانگه شه کهی هاته دی و له به لکه کهیدا
 راستی کرد و وه پای به په پمانی منعه کرد، نیستا سهری منه و کاتی نه وه یه وه فا به
 په پمانه که مه بکه م، نهو میوانه له لام، میوانیش له مالی خانه خویندا نیشی یی ناکریت و

^۱ محمد بهدا النقط

ماندوو ناکریت، له نامیژی لوتفی خۆمدا دەینوینم و لەسەر سفرە ی فەزلی خۆم
 دایدەنیشیم و بە نزیککی خۆمەووە ھۆگری دەکەم و لە ھەرچی کەس و شتانی ترە بزر و
 بێناگای دەکەم، ئەو لە خۆشەویستیە کەیدا راستی کرد، گەر خۆشەویستی راست و
 دروست بێت داوا بەردەبێتەو و نامینیت، روویەکی تر: فلان کەس بھۆتە چونکە لە
 دەنگی بێزارم، فلان کەس راستبکەرەو چونکە پێمخۆشە گویم لە دەنگی بێت، کاتێک
 موحیب دەبێت بە مەحبوب گەر دلی لە ھەرچی شتی ترە جگە لە مەولای پاک بێتەو،
 کاتێک یەکتاپەرستی و تەوہ کول و ئیمان و یەقین و مەعرفە ی تیر و تەواو بوون ئەو کەسە
 دەبێت بە مەحبوب، ماندوو بوون و شەکەتی لی دەبێتەو و پشوو و ناسوودەیی رووی لی
 دەکات، کەسێک مەلیکیکی دنیایی خۆشبویت با دووریەکی زۆریش لە نێوانیاندا
 ھەبێت خۆشەویستی زالی دەبێت بەسەردا و عەودالانە سەری خۆی ھەلدەگریت و روو لەو
 شار و ولاتە دەکات مەلیکە کە ی لی دەژی، لە رۆشتنیدا رۆژ دەداتە دەم شەو و
 شانەداتە ژێر ھەرچی ماندوو بوون و ترسە، خۆشی لە خواردن و خواردنەو و ھەناگریت تا
 دەگاتە بەردەم دەرگاکی، ھەواڵ بە حالی کەسە کە دەدریت بە مەلیک، خزمەتکارانی دینە
 دەروە بۆ لای و خۆشەاتنی دەکەن و دەبەن بۆ گەرماو و تەپۆتۆز و پیسی لێدەکەنەو و
 جوانترین و باشترین پۆشاکی دەکەن بەبەردا و خۆشترین بۆنی لێدەدەن و لەبەر دەستی
 مەلیکدا نامادە ی دەکەن، ئەویش ھۆگری بۆ دەردەبێت و قسە ی لەگەڵ دەکات و
 پرسیاری حالی دەکات و جوانترین کەنیزە کەکانی خۆی لی مارە دەبێت، لە مولکی خۆی
 بەھرەداری دەکات و دەبێت بە مەحبوبی مەلیک، نایا لەدوای ئەو ترس و ماندوو بوون
 دەمینیتەو یان خۆزگە دەخوازیت بگەریتەو بۆ ولاتە کە ی خۆی، چۆن ئاوات دەخوازیت
 بگەریتەو و لە مەلیک جیا بێتەو لە کاتێکدا ئەو پلە و پایە ی وەرگرتووە؟ ئەم دلەش
 گەر بە خزمەتی ھەق (عزوجل) گەشت لە نزیککی و موناجاتی ئەو (سەحانە و تعالی) -
 دەمەزراو و شکۆدار دەبێت، لەلای ئەو ناسایشی خۆی وەردەگریت و و خۆزگە ناخوازیت
 بگەریتەو لەلای ھەمەو (عزوجل) بۆ لای کەسانی تر، گەشتنی دل بەم مەقامە بە
 جێبەجێ کردنی فەرزەکان و ئارامگرتن لەسەر دەستەبەردن بۆ ھەرام و حەزەکان دەبێت،
 ھەروەھا دەستەبەردن بۆ موباح و ھەلال ئەک بە ئارەزوو و ھەز و بوونی خۆتەو، بە ھەمان

شتیه به کارهیتانی وهرعی تیر و تمواو و زوهدی کامل، نهویش بریتییه له وازهیتان له
 ههرچی شته جگه له خودا(عزوجل) و سه‌ریچی له نه‌فس و ئاره‌زوو و شه‌یتان، پاکیتی
 دل و خالیبوونه‌وهی له دروستکراوان به‌گشتی و یه‌کسانبوونی مه‌دح و زهم و پیدان و
 لیگرتنه‌وه و کۆچکردن و روولیکردن، یه‌که‌م هه‌نگاوی نهم کاره شایه‌تومانه(أشهد أن لا
 إله إلا الله) و کۆتاییه‌که‌شی یه‌کسانبوونی به‌رد و قور له‌لات، هه‌رکه‌س دلی دروست بی‌ت
 و په‌یوه‌ست بی‌ت به‌ په‌روه‌ردگاریه‌وه(عزوجل) به‌رد و قوری لا یه‌کسان ده‌بی‌ت، هه‌ر به‌و
 جو‌ره مه‌دح و زهم و نه‌خۆشی و له‌شساغی و ده‌وله‌مه‌ندی و هه‌ژاری و رووتیکردنی دنیا
 و پشتتیکردنی دنیا، هه‌رکه‌سیک نه‌مه‌ی بۆ هاته راسته نه‌فس و ئاره‌زووی ده‌مریت و
 سروشتی هه‌لچووی خامۆش ده‌بی‌ت و شه‌یتانه‌که‌ی بۆ زه‌لیل ده‌بی‌ت، دنیا و رۆله‌کانی
 دنیا به‌که‌م ته‌ماشای ده‌کات و دواپۆژ و رۆله‌کانی دواپۆژ له‌لای مه‌زن ده‌بن، پاشان پشت
 له‌و دوانه‌ش ده‌کات و روو له‌ مه‌ولای خۆی ده‌کات، له‌ناو خه‌لکیدا راره‌ویک بۆ دلی
 ده‌کرته‌وه که له‌ریه‌وه به‌ره‌و حق(عزوجل) هه‌نگاو هه‌لده‌گریت، ده‌که‌ون به‌لای راست و
 چه‌پدا و که‌نارده‌گرن و رینگه‌که‌ی بۆ چۆل ده‌که‌ن، له‌ ناگری صدق و هه‌یه‌تی نه‌یتی نه‌و
 هه‌ل‌دین، هه‌رکه‌س نه‌مه‌ی بۆ هاته راسته هه‌یج که‌سیک ناتوانیت بی‌گیریتنه‌وه و که‌سیک
 نییه بتوانیت له‌ ده‌رگای خودا(عزوجل) - رینگه‌ی پی‌بگریت، ئالا‌که‌ی نه‌وی ناییت و
 سوباکه‌ی شکست ناخوات و بالنده‌که‌ی بیده‌نگ ناییت و شمشی‌ری یه‌کته‌په‌رستییه‌که‌ی کول
 ناییت و هه‌نگاوه‌کانی نیخلاصی شه‌که‌ت نابن و کاره‌کانی گران و دژوار نابن و هه‌یج
 ده‌رگایه‌کی کلۆم له‌ به‌رده‌میدا خۆی راناگریت، به‌سه‌ر ده‌رگا داخراوه‌کاندا ده‌فریت و
 ناراسته‌کانی بۆ والا ده‌بن، هه‌یج شتیک له‌به‌رده‌ستیدا خۆی راناگریت تا ده‌گاته به‌رده‌ستی
 په‌روه‌ردگاری(عزوجل)، نه‌و(سبحانه و تعالی) لوتفی پی‌ ده‌کات و له‌ باوه‌شی میه‌ره‌بانی
 خزیدا ده‌بهرینیت و له‌ چاکه‌ی خۆی ده‌رخوارد ده‌دات و هۆگری خۆی پی‌ نۆش ده‌کات،
 نه‌وکات شتیک ده‌بینیت چار نه‌بینیه‌وه و گۆی نه‌بیستوه و به‌ خایله و ختووره‌ی دلی
 مرۆفدا گوزهری نه‌کردوه، گه‌رانمه‌وهی نهم به‌نده‌یه بۆ لای دروستکراوان هۆی هیدایه‌تیانه
 و بوون به‌ مه‌لیکیانه، نه‌وان له‌ نه‌و به‌ره‌دار ده‌بن و له‌و به‌هرمه‌یه‌ی که‌ به‌ گه‌یشتن به‌ خودا
 به‌ده‌ستی هه‌تاوه به‌سه‌ر نه‌راندا دا به‌ش ده‌کات، نه‌و به‌نده‌یه‌ی خردای بی‌نی هه‌رچی شتی

تر، جگه له نمو به دروستکراو ددزانیټ، نمو دروستکراوان به ناگا دهینټیت و دهیتت به کمیتکی نازا و چاونه ترس و نوټنمر و رټنیشاندهر بو دهرگای خودا (عزوجل)، نموکات له موله کوتدا به "معزن" ناوده هینټیت، هه موو دروستکراوان له بهرینې دلی نموو ددهبن و خویان ددهنه ژیر سیبمري نمو، وړټنه مه که، تو بانگه شمی شتیک ده که ی مافی تو نیسه و نعلای تو نیسه، نه فست زال بووه به سمر تودا و دروستکراوان و هه موو دونیا له دلی تودان، نمو دوانه له دلی تودا له خودا (عزوجل) مهزترن، تو له راده و سنور و دهستی خودانسان به دهری، گمر دهتموی بگمیت به موی ناماژم پټکرد سمرقالی پاککردنمودی دلت به له هه موو شته کان، فرمانه کان به جیبه ټنه و خوت له نه هیکراره کان بگرهوه، و نه گمر قدمر نارام بگره و دونیا له دلت دهریکه، پاشان ودره بو لام تا قست له گمل بکم و ههنگای دواي نمووت پټنیشان بدهم، گمر نه مهت نه غامدا نمودی دهتمویت به دهستی دههینټیت، بهر له ههنگاوه همرچی قسویه وړټنه یه.

هارار به حالت، تو پټوټست به پاروویه که، دهنکه گه غټکت له دهست بچیت یان بزارینکت بشکټ قیامت لی هه لدهستی و بهر هه لستی خودا ده که ی و تووړه بهوونی خوت به لیدانی ژنه کهت و کوره کهت دهردهبری و جنیو به ناین و پیغه مبره کهت ددهدی. گمر تو کمیتکی ژیرمه ند بیت و له ریزی نه هلی ناگاهی بیت له بهر دهستی خودا کمر و لال دهوټیت و هه موو کرداره کانی خودات (عزوجل) له پای خوت به نیعمت و بهر موی خودا ددزانی، گمر خوراگر بیت و ململانی نه که ی و شوکری خودا بکه ی و کوفری نیعمت ته کانی نه که ی و رازی بیت و تووړه موی و بیتزای دهرنهبری و بیدنگ بیت و شک و گومان داتنه گرتنموده پټ دهوتریت:

﴿اَلَيْسَ اللهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ الزمر: ۳۶

نهی نمو که موی په له ده که ی نارام بگره خوراکی پاک و حملالت دهرخوارد ده دریت، تو خودا (عزوجل) ناناسیت، گمر خودات بناسیابه لای کهسانی تر سکالات نه ده کرد، گمر خودات بناسیابه له بهر دهستیدا لال دهوټیت و دارای هیجت لی نه ده کرد، و به دواگانست پټداگریټ نه ده کرد، به لکو له که لی ته باده بهوټیت و نارامت ده گرت،

که سیکي ژیر مەندبه ناتاج نابیت به پاکی، هەرچی کردار و بەرژەوه ندىیه تۆی پى
 تاقیده کاتهوه بۆ نهوهی ناشکرا بیت تۆ چی ده کهى، تاقیتده کاتهوه تا ناشکرا بیت تۆ
 متمانەت به به لینی نهو ههیه، بۆ نهوهی ناشکرا بیت نایا تۆ ده زانی خودا ته ماشان
 ده کات و زانیه به تۆ؟ ده زانیت گەر کرێکار له مالى مه لیکدا بیت و داوای به خشش
 بکات گیلیتییه بۆ نهو و چلیسی و هه لپه نیشان ده دات، بۆیه راسته وخۆ ده کریته
 ده ره وهی کۆشکی مه لیک و پیتی ده وتریت نه مه ناتاجه به داوا کردن.

نیمانی باوه ردار له دلیدا کامل نابیت گەر هه لپه و چلیسی و داوا بوونی هه بیت،
 گەر له دلدا ترس له دروستکراوان و رجا له لایان بوونی هه بیت، نه مه کاتیک بۆی
 دیته راسته به هه میشه یی له بیر و هۆشدا بیت و لا به لای ئوسول و لقدا بکاتهوه،
 نه وهش به تیرامان له حالى پیغه مبه ران و نیراوان و صالحان، بیر له وه بکاتهوه چۆن
 حق (عزوجل) له ده ستی دوژمن قوتاری کردن و سه ریخستن به سه ریاندا و ده روو و
 چاره سه ری بۆ کاروباره کانی نه وان بینیه، به بیرى دروست ته وه کول به ره هم دیت و
 دنیا له دل بزر ده بیت و مرۆ و جین و فریشته و هه موو دروستکراوان له بیر ده کات
 و یادى حق (عزوجل) ده کات، خاوه نی نه م دل حالى به جۆریکه وه ک نه وهی ته نها
 نه و دروستکرا بیت، به جۆریکی لی دیت وه ک نه وهی ته نها نه و فرمانی پینکرا بیت،
 وه ک نه وهی به ته نها نه و نه هیلێکراوه، وه ک نه وهی به ته نها نه و له لای خوداوه
 نیعمه تی به سه ردا دا باریوه، وه ک نه وهی هه موو داواکان له گه ردنی نه یینی و دلی
 نه ودا بن، چای داواکان به جۆراو جۆریان - به په یامیک له خوداوه ته ماشا ده کات،
 بۆیه شانده داته ژیری وه ک هینانه دی به ندایه تی و گوێپایه لی بۆ خودا (عزوجل)، نه و
 کۆلی دروستکراوان هه لده گرت خوداش نه و هه لده گرت، نه و ده بیت به پزیشکیان و
 په روه ردا گارش ده بیت به پزیشکی نه و، ده بیت به ده رازه ی دروستکراوان بۆ لای
 حق (عزوجل) و سه فیری نیوان نه و و به ندەکانی، نه و ده بیت به خۆریک له به ر
 رۆشنایه کهیدا رینگه ی خۆیان بۆ لای خودا ده بیننه وه، ده بیت به خۆراک و
 خواردنه وهی دروستکراوان و له نه وان بزر نابیت، هه موو نیعمه ته کانی ده بیت به
 به رژه وه ندی نه وان و به رژه وه ندی خزی له بیر ده چیتته وه، وه ک نه وهی لی دیت نه فس و

سروش و ناره زووی نه ماییت، خواردن و خواردنه و پوښاکي له بیرده چیتته و،
 نه فسی خوی له بیرده چیتته و همیشه دروستکراوانی خودای له بیرده، به دل له
 نه فسی خوی و دروستکراوان دهرده چیت و به پوره دگاریسه و ده میتته و، هم مو
 داوایه کی سوود و قازانجی دروستکراوانه، نه فسی خوی راده ستی قهزای پوره دگاری
 کردوه و به هم مو بوونییه و خوی لی که نارگیر کردوه، نه مه سیفته تی که سیکه
 دهیه ویت خه لکی بو لای دهرگای خودا (عزوجل) بگپرتته و، تو هوه سبازی، نه زانی
 به خودا و پیغه مبه رانی و نهولیا و خاسان له دروستکراوانی، بانگه شوی زوهد
 ده که ی له کاتیکدا تو پری له هرز، زوهد که ی تو په که و ته یه و لاقی رویشتی
 نییه، هم مو هرزه کانی تو بریتین له دنیا و دروستکراو، هرزیکت نییه له
 پوره دگار (عزوجل)، وهره و له به رده ستمدا بوسته، گومانی باش و نه ده ب
 پیشکش بکه تا رینموونیت بکه م بو لای پوره دگارت (عزوجل) و ریگهی به ره و
 لای نهوت پی بناسینم، پوښاکي لوتبه رزی فریده و پوښاکي ته وازوع له به ریکه،
 نه فسی خوت زه لیل بکه تا عیززه ت به ده ست به یتیت، ته وازوع بنوینه تا خودا
 به رزت بکاته و، هم مو نه و ی تو ی تیدای و تو ی له سه ره هوه سبازی و
 خودا (عزوجل) ته ماشای ناکات، نه م کاره به کاری جهسته به ده ست نایه ت، به لکو
 کاره که کاری دل نه و جا کاری جهسته یه، پیغه مبه رمان (ﷺ) ده فمر صویت:

((زوه د لیره دایه، ته قوا لیره دایه، نی خلاص لیره دایه، نامه زهی بو سینه ی خوی کرد))^۱.

هر که م سرفرازی ده ویت با بیت به خاکی ژیر پینی گه وره پیاوان، سیفته تی نه و
 گه وره پیاوانه چونه؟ نه وان دنیا و دروستکراویان و ازلیه یناوه و مالناوایان له و دوانه
 کردوه، کوچیان کردوه له هرچی شته له عمر شه و بو فشر، نه وان که سانیکن
 شته کانیان و ازلیه یناوه و مالناوایان لیکردون به مالناوایی کردنی که سیک که
 هر گیز ناگه پرتته و بو لایان، له گه ل پوره دگاریان هم مو دروستکراوان و نه فس و
 برونی خویان له هم مو حال و هارینکدا و ازلیه یناوه، هر که سیک داوای خوشه ویستی

^۱ رواه مسلم والرمذی واحد بلفظ مقارب.

خودا(عزوجل) بکات له گه ل بـوونی نه فس نهو کهسه له ههوه سبازی و ورینه دایه، زۆرینه ی به ناو زاهیدان و به ناو عابیدان بهنده ی دروستکراوانن و به وانهوه هاوه لیان بـو خودا داناوه، قسه له "هو" مه کهن و به هووه هاوه ل بریار مه دهن و شان له سهر هو دامه دهن، چونکه حق(عزوجل) لیـتان تووره ده بیـت، نهو(سبحانه و تعالی) هو ی هه موو هو یه کانه، دروسته کهری هو یه کان ده ستیوه ردان له هو یه کاند ده کات، باوه پری شویتکه وتوانی قورشان و سوننه تی پیغه مبهـر(ﷺ) به م جوړه یه: شم شیر به سروشتی خو ی نابریـت، به لکو خودا(عزوجل) پی ی ده بریت، ناگر به سروشتی خو ی ناسوتیـنیت، به لکو خودا(عزوجل) به ناگر ده سوتیـنیت، خواردن به سروشتی خو ی تیـرناکات، به لکو خودا(عزوجل) مرؤفی پی تیـر ده کات، ناو به سروشتی خو ی تینویتی ناشکیـنیت، به لکو خودا(عزوجل) تینویتی پیـده شکیـنیت، ههر بهو جوړه هه موو هو یه کانی تر به جیاوازی ره گه زیانه وه تهـنها خودایه ده ستیوه ردانیان تیـدا ده کات و تاوتوتیان ده کات، هو یه کان نامـرازن له به رده ستی خودادا و چونی بویت بهو جوړه به کاریان ده هیـنیت، گهر خودا بکهـری راسته قینه بیـت بۆچی له هه موو کاروباره کاند ناگهـرینه وه بۆ لای و هه موو پیـوستییه کانتان راده ستی نهو ناکهـن و له هه موو کار و باریـکدا پابهـند نابن به یه کتاپهـرستییه وه؟ کاره که رۆشنه و له هه موو که سیـکی ژیرمهـند شاراوه نییه:

العبد يضرب بالعصا

والحر تكفيه الإشارة

(بهـنده به عهـسا لیـده دریت و نازاد تهـنها نامـاژه یه کی بهـسه)

گوڼپرایه لی له خودا بکهـن، چونکه ههر کهـس گوڼپرایه لی لی بکات عیـزه ته پی ده به خـشیت، لینی یاخی مهـبن، چونکه ههر کهـس لینی یاخی بیـت زه لیـل ده بیـت، سهـرکهـوتن و شکـست به دهـستی خودایه، به سهـرکهـوتن کیتی بویت عیـزه تـداری ده کات، و به شکـست کینی بویت سهـرشوړ و سهـرمهـزاری ده کات، به زانـست کیتی بویت عیـزه تـداری ده کات و به نهـزانی کینی بویت سهـرمهـزاری ده کات، به نزیکـی له خو یه وه کینی بویت عیـزه ته پی ده به خـشیت و به دوورخـسته وه کینی بویت سهـرمهـزاری ده کات.

خايىلە و خوتوورەى مروۇڭ

لە مەدرەسە كەى ۲۰ / رەجەب / ۱۴۰۵ ھ دواى ھەندى قسە:

- كەستەك پرسیارى خايىلە و خوتوورەى شەیتانى لى کرد - ئەویش فەرمووی:

تۆ چووزانى خايىلە و خوتوورە چىيە؟ خايىلە و خوتوورەى تۆ لە شەیتان و سروشت و نارەزو و دونیاوہیە، دونیا خايىلە و خوتوورەى خۆى ھەيە و دواپۇڭش بەھەمان شتوہ، فریشتە خايىلە و خوتوورەى خۆى ھەيە و نەفس بەھەمان شتوہ، دل خايىلە و خوتوورەى خۆى ھەيە و ھەقىش (عزوجل) خايىلە و خوتوورەى خۆى ھەيە، تۆ ئەى كەسى راستگۇ ناتاجیت بە لادانى ھەموو ئەم خايىلە و ختوورانە و سوكنایى و دلنیایی بۆ لای خايىلە و خوتوورەى ھەق (عزوجل)، گەر پشتت کرد لە خايىلەى نەفس و خايىلەى نارەزو و خايىلەى شەیتان و خايىلەى دونیا ئەوا خايىلەى دواپۇڭت بۆ دیت و پاشان خايىلەى فریشتە رووت لى دەكات و دواجاریش خايىلەى ھەق (عزوجل) رووت لى دەكات كە بریتیيە لە كۆتا نامانچ، گەر دلت ھاتە راستە لەپای خايىلە و ختوورە دەوہستیت و پنی دەلتیت: تۆ كام خايىلەیت و لە كیتوہ ھاتووی؟ ئەویش پنی دەلتیت: من خايىلەى نەوہ و نەوہم، من خايىلە و خوتوورەى ھەق لە ھەقەوہ (عزوجل) ھاتووم، من نامۇڭگاریکەرە موھیبم، ھەق (عزوجل) تۆى خۆشەویت، بۆیە منیش تۆم خۆشەویت، من نوینەرم، من بەشى تۆم لە ھالى پینگەمبەراییەتى.

ئەى گەنج، خۆت بھ ژیر مەعریفەى خودا و ھەولئى بۆ بدە، چونكە سەرچاوەى ھەموو خیریکە، گەر گوئراپەلى خودات زۆر کرد مەعریفەى خۆى بە تۆ دەبەخشیت، بۆ ئەو مەبەستە پینگەمبەر (ﷺ) دەفەرموئیت: ((گەر بەندە گوئراپەلى پەروردگارى

خۆی کرد مەعریفەى خۆى پى دەدات، گەر وازى لە گوێپراپەلى پەرورددگارى هینا لى وەرناگریتەوه، بەلکو لە دليدا دەپهتیتەوه بۆ ئەوهى لە رۆژى دوايدا بىكات بە بەلگە لەسەرى، پى دەفەرمویت: تۆم بە مەعریفەى خۆم جیاکردەوه، و بەوه چاکەى خۆم لەگەڵ کردى، بۆ کارت نەکرد بەوهى زانیت؟^۱

ئەى گەنج، بە دووروى و زماندریژى و رهوانبىژى و روزهردى و پىنهى سەرشان و شانکۆکردنەوه و خۆسپاردن بە خەلکى شتىک لە حەقەوه (عزوجل) بەدەست ناهیتیت، هەموو ئەوانە لە نەفس و شەیتانەوهیه و بە دروستکراوان هاوالت بۆ خودا داناوه و داواى دونیات لەوان کردووه.

لە قسەکردن خۆت بەدووربگره و نەفست کەم تەماشای بکە و کاروبارت بشارەوه و لەسەر ئەوه بپنەرەوه تا پیت دەوتریت: بە نىعمەتى پەرورددگار زمانت بپىژیت و قسە بکە.

ئىبن شەمعون (رهحمەتى خودای لى پیت) کاتىک کەرامەت روى لى دەکرد دەپوت نەمە فیتىکە، ئەمە لە شەیتانەوهیه، لەسەر ئەوه بەردەوام بوو تا پى وترا: تۆ کىیت و باوکت کىیه؟ بە نىعمەتەکانى ئىمە لەسەر خۆت زمانت بپىژى و باسیان بکە.

موسا (عليه السلام) لە موناجاتیدا لەگەڵ پەرورددگارى دەیفەرموو: پەرورددگارم، نامۆژگاریم بکە، ئەویش پى فەرموو: "أوصيك بي وبطلبي - وهسيئت بۆ دەکەم بە خۆم و داواکاریم" موسا (عليه السلام) چوار جار داواکەى دووبارە کردەوه، خودا (عزوجل) هەموو جارێک هەمان شتى وەلام دەدايهوه، پى نەفەرموو داواى دونیا و دواپۆ بکە، وەك ئەوهى خودا (عزوجل) پى بفەرمویت نامۆژگاریت دەکەم بە گوێپراپەلى خۆم و وازەتشان لە گوناه و ياخیبوون، نامۆژگاریت دەکەم هەولێ نزیکبوونەوه لە من بەدە، نامۆژگاریت دەکەم بە یەکتاپەرستى من و کارکردن بۆ من، نامۆژگاریت دەکەم بە پشتەلکردن لە هەرچى شتى تره جگە لە من، گەر نەمەى بۆ هاته راسته و حەقى (عزوجل) ناسى هەرچى شتى تره رەد دەکاتەوه و بە خوداوه هۆگر

^۱ لم اجد له اصلا، (بەلام ماناکەى دروستە).

دەبىت و بە كەسان و شتانى ترەو دەنامۆ، لە گەل خودا پشوو دەدات و نارام دەبىتەو و لە گەل كەسانى تر ماندوو و شەكەت دەبىت.

خوداىە، تۆ شاىەتيم بۆ بەدە من پىداگرى دەكەم لە نامۆزگارى كردنى بەندەكانت، هەولتى چاكبوونيان دەدەم، من كەنارگىرم لە هەموو ئەوێ منى تىدام، من لىتى بەدەرم وەك دەرچوونى ئىتو لىتى لەرووى مانا و نەيىنىيەو، بى پلە و پاىە و كەم رىزم گەر لە گەلتى بم لە شتىك لە تەگىر و تاوتوتىكردنەكانى، ئەمى خواوونى خەلوەتگا و گۆشەنشینان وەرن لە قسەكانم چىژ ببىنن گەر تەنھا يەك پىتىش بىت، رۆژتىك، هەفتەيەك هاوەلىم بکەن بەلكو شتىك فىرىن سوودتان پىبگەيەنىت، هاوار بە حالتان، زۆرىنەمى ئىتو هەوەسبازىيە لەناو هەوەسبازىدا، لە خەلوەتدا خەلكى دەپىست، ئەم كارە تەنھا بە دانىشتن لە خەلوەتگا- لە گەل نەزانى- بەرھەم نايەت، هاوار بە حالت، بەرەو داواى زانست و زانايان و كاركەران هەنگاو هەلبگرە، تا رۆشتن نامىنىت، بىرۆ تا لاقەكانت بەگویت ناكەن، گەر دەستەوسان بوويت دابىشە، بە ناشكرات (دەرەووت) هەنگاو هەلبگرە، پاشان بە دل و مانات، گەر لە دەرەو و ناوەو ماندوو بوويت و وەستايەت نزيكىت لە خوداوە بۆ دىت و دەگەيە بەرەو، گەر هەنگاوەكانى دلت پچرا و هىزى رۆشتنت بەرەو خودا لەدەستدا ئەو نىشانەمى نزيكى تۆيە لە خوداوە (عزوجل)، ئەوكات خۆت رادەستبکە و لەبەردەمىدا رابكشى، يان خەلوەتگايەكت لە دەشت و سارا بۆ دروست دەكات يان رووت پى دەكاتە وىرانە يان دەتگىرتەو بۆ ناوەدانى و دونيا و دواپۆژ و جىن و مرۆڤ و فرىشتە و رۆحەكان دەخاتە خزمەتى تۆو، گەر نزيكى بۆ بەندەيەك راست و دروست بوو ويلايەت و نوینەرايەتى بۆ دىت و هەموو ئەوێ لە گەنجىنەدايە بۆى دەخىتە روو و ناسمان و زەوى و ئەوانەمى لەناو ئەو دوانەدان تىكاكارى بۆ دەكەن، ئەوێش بەهۆى پلە و پاىەمى لەلاى مەلىك و پاكىتى ناوەو و نەيىنى و نوورى دلى، نايەت نىسلام و نىمان لەلاى تۆ رووت و بى پۆشاك بىن، بەمە ترس و رۆژوو و نوێژ و شەوئىت زىاد دەكات، بەمە خودا ئاسان سەرى خۆيان هەلگرتووە و پەيوەندىيان بە گياندارانى دەشت و شاخەكانەو كەردووە و لەسەر گزۇگىيە زەوى و ناوى سەرچارەكان شانانىيان لە گەل ئەوان كەردووە، تارىكييان بوو بە خۆر و چرايان

بووه به مانگ و نهستیره کان، زۆری و پرتنه و وتی و وتی و به فیروزدانی مال و سامان و ازلیبیهینه، له گهڵ جیران و دۆستان و ناسراوان به بێ هیچ هۆیهك زۆر دامه نیشه، چونكه نهوه بریتیه له ههوه سبازی، زۆریه ئهوهی به نیتوان دوو كهسدا جاری دهییت بریتیه له درۆ و غهیبهت، گوناھ و یاخیبوون له نیتوان دوو كهسدا یه، ههه كهسێك له ئیوه له مال دهردهچیت با دهرچوونه كهی بۆ پتویستی و بهرژه وهندی خۆی و خانهواده كهی بیت، ههولیده له قسه كردندا دهسپێكهه مه به، بهلكو قسه كانت وهلامی پرسیار بن، گهه یه كێك پرسیار لێ كردی دهریاره ی شتیك-گهه وهلامه كهت بهرژه وهندی خۆت و ئهوی تیدا بوو- وهلامی بده رهوه، شه گینا وهلامی مه دهره وه، خوداناسان له هه موو حال و بارێکیاندا له پهروهردگاریان دهرسن:

﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ مَا آتَانَا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ﴾ المؤمنون: ٦٠

ترسی ئهوه یان ههیه له ناکاو بگهڕێن، دهرسن ئیمان له لای نهوان رووت و بێ پۆشاک بیت، دانه دانه یهك له خوداناسان منته و نیعمهتی خودایان بۆ دیت و دلایان دهچیته ناو دهروازهی نزیکه له خوداوه، مۆله تیان دهریت بچه ژووره وه بۆ لای خودا (عزوجل)، نهو (سحانه و تعالی) هه لێانده سوپیتیت و سه ره رشتکار یان دهکات، دهیانکات به دۆستان و نهبدال و پتغه مبه ران و مه زنان له دروستکراوانی، دهیانکات به ریشسپی و سولتان له ناو بهنده کانیدا، دهیانکات به نوینه ری خۆی له سه ره زوی، له ناو زه ویدا جێنشینیان دهراته دهست و نهوان بۆ خۆی ته نهاده کاته وه، له زانستی خۆی فێریان دهکات و به حوکمی خۆی دهیان نهیتته قسه و له ریزی خۆی رێزداریان دهکات و له کۆمه کی خۆی بۆ نهوان رهوانه دهکات، فێریان دهکات چی بۆ نهوانه و چی له سه ره نهوانه، پتیی باوهه له دلایاندا جینگه دهکات و تاجی مه عریفهت له سه ره سه ری باوهه ریان داده نیت، قه دهه و مروقه و جین و فرشته خزمه تیان دهکهن و له بهرده ستیاندا راوه ستاون، واژوو له دل و نهیتیان وه دهرده چیت، هه ره یهك لهوانه له نه فی خۆیدا فرشته یه كه و له سه ره جینگه دهسه لاتن مه مله كه ته كهی دانیشه توه و سه ره بازه کانی بۆ چاککردنی خه لکی و هه لوه شانده وهی کاره کانی ئیبلیس به زه ویدا بلاوه پێ دهکات.

خه لکینه، شوتنپیتی خوداناسان هه لېگرن، ههول و خۆزگه تان خواردن و خواردنهوه و پۆشاک و هاوسه ریکردن و کۆکردنهوهی دونیا نه بیت، چونکه ههول و خه می خوداناسان عیبادهت و وازه تانه له عادهت، داوای ده رگای خودا بکهن و له بهر ده رگاکهیدا ره شمال هه لېدن، له بهر نافهت له ده رگای حهق (عزوجل) رانه کهن، چونکه نهو به بهلا و نافهت و نه خوشی و نازار تاقیتان ده کاتهوه بۆ نهوهی نهو داوا بکهن و له ده رگاکه می کۆچ نه کهن، له وانه مهن سهریان لیشیواوه و نازان حهق (عزوجل) چی لهوان ده ویت، خودا بپهرستن و له عیبادهت کردنی ئیخلاصتان هه بیت، گویتان لی بووه خودا (عزوجل) چی ده فرمویت:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادِي﴾ الذاریات: ۵۶

ئیه نه مه تان به دهسته تینا و فیری بوون نیستا بۆچی واز له عیبادهتی نهو دهه تین و له بهر رینگه می به رهو خودا چوون سهر له خۆتان ده شوتینن؟ ههر که سیک عیبادهتی خودا نه کات لهو که سانه مه که نازان بۆچی دروستکراون، نه وانه می له بهر پای به دهسته تینان و حهقیقه تین ده زانن نهوان بۆ عیبادهت دروستکراون، ده زانن نهوان ده مرن و زیندوو ده کرینه وه، نهوان به ندایه تی به دیده هیتن.

ئه می گهنج، کۆمه لیک شتی ناوه کی ههیه ته نهها کاتیک په رده یان له بهر لاده دریت که به حهق (عزوجل) بگه می، له بهر ده رگاکه می بوهستی و به لیکای مه زانان و نوته رانی وه ستاو لهو شوتنه دا بگه می، ههر کات گه یشتیه ده رگای حهق (عزوجل) و به رده وام بوویت له وه ستان-له گه ل نه ده بی جوان و سه ردا خستن- ده رگاکه به رووی دلی تۆدا ده کرینه وه و راکیشان و نزیککی و نووستن و شهوی زاوایی و چاوپشتن و دلخۆشی و ناسایش و رووداو و قسه کردنی ته نهها له خودا وه ده بیت، ئه می بینا گایان له خۆشیه کان، نیه له کۆنن؟ دلی ئیه چه نه ده دووره له وهی من ناما ژم پیکرد، واکومان ده بهن کاره که ناسان بیت تا به زۆر له خۆکردن و روپامایی و دوو پرویی به دهستی به تینن، نه کاره ناتاچه به صدق و نارامگرتن له بهر چه کۆشه کانی قه ده ر، گهر که سیک ده وه له مه ندی له شاغی سه رقالی به یاخی بوونه وه له حهق (عزوجل)

تهوبت کرد له هه موو ياخييون و هه له و تتيكهوتنه كان، و نهوهي ناشكرايه و نهوهي
 په نهانه، و پاشان روت كرده دهشت و بيابان و رووي پاكي خودات داوا كرد نهوكاته
 تايكردنهوه روت لي دهكات، به لا به سهر تودا داده باريت، لهو باره دا نه فست داواي
 نهوت لي دهكات كه پيشتر له سهرى بوويت له دونيا و له شساغى، ليى قبول مه كه و
 نهوهي پي مه ده، گهر نارامت گرت مولكى دونيا و دواپوژ به دهست دههيني، گهر
 نارامت نه گرت نمو دوانهت له دهست دهچيت، نهى كه سى تهوبه كار خوږاگر به و
 ئيخلاصت هه بيت و به نه فست بلي كاروباره كان وهرده گه پين و به لا و ناخوشيه كان
 داده بارين، پيى بلي حق (عزوجل) رووبه پرووى شه و غوڅونى كردوويتهوه و له روژدا
 تينووى كردووى و نهوى له خانه واده و جيران و دوستان و ناسراوان دايرپيوى،
 خودا (عزوجل) رق و توورپيى له دلى نهوان به رانبر به نهو داناوه و هيج كام له وانه
 نزيك نابنهوه له نهو و پيى تيكه ل نابن، گويت له چيروكه كهى نهيوب (عليه السلام)
 بووه، كاتيك خودا ويستى خوشه ويستيه كهى به راست بگيږيت و هه ليږتريت و له ناو
 نهودا به شى هيج كه سيكى تر جگه له خودا بوونى نه بيت له مال و سامان و خانه واده
 و مندا ل و شويتكه توان تهنه اى كرده وه، له كرخيكا و له سهر سهره نگويتلكتيك نهوى
 دانا دور له ناوه داني، تهنه اى ژنه كهى له گه لى مايه وه، خزمه تي خه لكى ده كرد و
 خوږاكي بو نهيوب دههينا، پاشان پيست و گوشتى نه ما و هيتري له دهستدا، تهنه اى
 بيستن و بينين و دلى بو هيتلايه وه، بو نهوهي سهر سوږهينه كانى دهسلاتى خودا يان پي
 ببيتيت و ببينيت، به زمان يادى خوداى ده كرد و به دل موناجاتى ده كرد و به چاو
 سهر سوږهينه كانى قودره تي خوداى دههيني، روحيشى له ناو جهستهيدا دههات و
 دهچوو، فرشته كان سه له واتيان له سهر ددها و سهر دانيان ده كرد، له مروقه كان دابرا و
 پميوست بوو به فرشته كانه وه، له هز و ههول و هيتز دابرا و بوو به يه خسيري
 خوشه ويستى و قهدهر و قودرهت و ويست و برپاري پيشينه ي خودا، كاره كهى
 نارامگرتن بوو، پاشان بوو به ناشكرايه كي دهقپتوه گيراو، سهره تاكه ي تال بوو، به لام
 دواچار شرين بوو، له ناو به لاكهيدا ژيانى خوش و به تام رووي ليتكرد، وهك چون ژيانى
 نيراهيم (عليه السلام) له ناو ناگره كه دا خوش و به تام بوو، خودا ناسان له سهر به لا نارام

ده گرن و وهك نئوه بئزاري و نيگه راني ده رنابرن، شوتني به لاكان جوراوجورن، هه يانه له دلدايه، هه يانه له گهل دروستكراواندايه، هه شيانه له گهل دروستكه ردايه، خير نييه له كه سينكا نازاري به لا ههنگاوئيك له حهق (عزوجل) نزيكي ناكاته وه، هه لپه ي عابيدي زاهيد له دونيادا بريتييه له كه رامات، له دواړوژيشدا بريتييه له به ههشت، به لام هه لپه ي كه سي عاريف له دونيادا بريتييه له مانه وه ي نيمان له سهري و رزگار بوون له ناگري خودا (عزوجل) له دواړوژدا، به رده وام هه لپه و حهزي له مه دايه تا به دلي ده وترت: نه مه چييه؟ نارام به و دنيا به رده و دامه زراو به نيمان له لاي تو و له تووه دامه زراوه، باوه داران نووړيك بو نيمانه كه يان به ده ست ده هينن و توش سبه يني شفه عه تكاري و قسه ت لي و ه رده گيريت، تو ده بيته هو ي رزگار بووني خه لكيتكي زور له ناگر، تو له خزمه تي پيغه مبه ره كه ي خوتدا ده بيت كه سه روهري هه موو تكاكارانه (ﷺ)، به شتيكي تره وه خهريك به، نه مه واژوويه كه به مانه وه ي نيمان و مه عريفه و سه لامه تي له سه رنه نجام و روشتن له گهل پيغه مبه ران و نيراوان و صاديقان كه تاييه تانن له دروستكراوان، هه ركات ناسايشي سه رنه نجامي بو دووباره ده كريتته وه ترسي زياتري لي ده نيشيت و نه ده بي جوانر ده نويني و شوكري زورتر ده كات، خودا ناسان له ماناي نه م نايه تانه تيگه يشتون:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ (الحج: ١٤)

﴿لَا يَسْتَلْ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُمْتَلُونَ﴾ (الأنبياء: ٢٣)

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (التكوير: ٢٩)

تيگه يشتون خودا كارايه به وه ي ده به وئيت بيكات، نهك نه وه ي دروستكراوان ده يانه وئيت، تيگه يشتون خودا له شان و شكزي به رده وامدايه، پيشده خات و دواده خات، به رزده كانه وه و نزمده كانه وه، عيززه تدار ده كات و زهليل ده كات، ده سه لات به كه سينك ده دات و كه سينكي تر كه نارگر ده كات، كه سينك ده مريني و كه سينك له دايك ده بيت، كه سينك ده وله مه ند ده كات و كه سينك هه ژار ده خات، به كه سينك ده به خشيت و

له كه سىك ده گريتهوه، دلى خوداناسان له گهل خودادا (عزوجل) ناراميان بو نيه،
 دهيانگوږيت و ئالوگوږيان به سهردا دههيتيت، نزيكيان دهكاتهوه و دووريان دهخاتهوه،
 راستياندهكاتهوه و داياندهنيشيتيت، عيززهتيان پى ده به خشيت و زهليليان دهكات، پتيان
 ده به خشيت و لييان ده گريتهوه، حال له سهر خوداناسان گوږاني به سهردا ديت و نهوان
 له سهر پاى به دهستهنيان به نديايتي و نه ده بي جوان و گهر دنكه چيدان.

خودايه، نه ده بي جوانان له گهل خوت و تايبه تان له دروستكراوانت پى به خشه،
 خودايه به په يوه ستبون به هو و شانددان له سهرى گرفتارمان مه كه، خودايه
 به كتاپه رستيه كه مان بو خوت و تهوه كوله كه مان له سهر تو دامه زراو بكه و به خوتهوه
 دهوله مه ند و بيتيازمان بكه، خودايه وامان لى بكه پيوستيه كانان بو لاي تو
 بگيرينهوه، خودايه به گوftar و كردارمان گرفتارمان مه كه و به وانesh مه مانگره، به
 به خشنده بي و ليخوشبون و لييوورده بي خوت مامه له مان له گهل بكه. نامين.

رنگه ي حمق (عزوجل) دروستكراوى تيدا نيه، هو تيدا نيه، زانراوى تيدا نيه،
 ناراسته و ده رگاي تيدا نيه، بوونى دروستكراوى تيدا نيه، بونياد له گهل دونيايه و
 دل له گهل دواږوزه و نهينى له گهل مه ولايه (عزوجل)، نهينى حاكمى سهر دل و دل
 حاكمى سهر نفسى دنيا و نارامه، نفسى دنيا و ناراميش حاكمى سهر بونياد و
 نندامه كانه، بونياد و نندامه كانيش حاكمى سهر دروستكراوان، گهر نه مه هاته
 راسته و بو به نده تهواو بوو جين و مرؤف و فرشته ده كه ونه بهر ده ستى، هه موويان
 به پتوه ده وستن و نهو له مه قامى دوستايه تى نزيكى له خوداره دانيشتووه، نهى
 كه سى دووږو به دووږو و زور له خوكردنه كه ت نه مه به ده ست نايهت، تو نامووس
 و قبولوونى خوت له دلى خه لكاندا گشه پى ده دهى، تو ده تهوى خه لكى ده ست
 ماچ بكن، تو له دنيا و دواږوزدا شووميت له سهر نفسى خوت و نهوانه ي
 په روږديان ده كه ي و فرمانيان پى ده كه ي شوينت بكهون، تو ريبازى ده جالى
 تالانكمرى مال و سامانى خه لكيت، بويه گوماني تيدا نيه بانگه كه ت وه لام
 نادرتهوه و له دلى صادقاندا جينگه نابيتهوه، تو له سهر زانست خودا گومرايى

کردوویت، کاتیک تەمومژ رەواپەو پیاوانی حەق(عزوجل) لەسەر ئەسپ و حوشتری بەهێز دەبینی، تۆش لەسەر گویدریژنکی پەککەوتوو لە دواپانەو شەیتانەکان و نیبلیسە سۆزانییەکان داگیرت دەکەن، تیبکۆشن بۆ ئەوێ دەروازەى نزیکى لە خوداوە بەرووی دلی ئێوەدا دانەخریت، کەسانیکى ژیرمەند بن، ئێوە لەسەر هیچن، هاوێلى شىخیکى زانا بە حوکمی خودا(عزوجل) بکەن، زانستەکەى رینگەى خوداتان پى نیشان دەدات، هەرکەسێک سەرفراز نەبینیت سەرفرازی بە دەست ناهیتیت، هەرکەسێک هاوێلى زانایانى کارکەر نەکات ئەوا وەك خاکە و رینیشاندەر و دایکى بۆ نییە، هاوێلى کەسێک بکەن هاوێلى لەگەڵ خودا(عزوجل) کردووە، هەریەکتیک لە ئێوە کاتیک شەو دادیت و خەلکى دەخەون و دەنگەکان خامۆش دەبن با هەلبستیت و دەستونیز بگریت و دوو رکات نوێژ بکات و بلى: خودایە، بەندەییەکی صالحى نزیک بە خۆم پى نیشان بدات تاکو رینگەى تۆم پى بناسیتیت و رینگەى تۆم پى نیشان بدات، هەردەبى هۆ بگریتە بەر، خودا(عزوجل) دەیتوانى بەبى پیغەمبەر(عليهم السلام) خەلکى هیدایەت بدات، خەلکانى ژیرمەند بن، ئێوە لەسەر هیچن، لە بیناگایان بەناگا بێن، پیغەمبەر(ﷺ) دەفەرمویت:

((هەرکەس بە رای خۆى بێنیاز ببیت گومرا دەبیت))^۱.

پیشکە و بزانه کى دەبیتە ناوینەى رووی نایینەکەت، وەك چۆن تەماشای ناوینە دەکەیت و رووی دەرەو و مێزەرە و پرچت ریکدەخەى، کەسێکى ژیرمەند بە، نەم هەوەسبازىەت لەچییە، دەلێیت: ناتاج نیم بە کەسێک فێرم بکات، پیغەمبەر(ﷺ) دەفەرمویت: ((باوەردار ناوینەى باوەردارە))^۲.

گەر نیمانى باوەردار راست و دروست بوو دەبیت بە ناوینە بۆ هەموو خەلکى، رووی نایینەکەى خۆیان لە ناوینەى قەکانى ئەودا دەبیننەو کاتیک دەبینن و لى نزیک دەبنەو.

^۱ ذکره القرطبي في تفسير آل عمران.

^۲ حسن. رواه أبو داود.

نەم ھەوەسبازىيە چىيە؟ ھەموو ساتىك داوا لە لە پەرورەدگارتان دەكەن خواردن و خواردنەو و پۆشاك و ھاوسەر و رۆزىتان بۆ زیاد بكات، ئەو شتىكە كەم و زیاد ناكات با ھەموو ئەوانەش دوعا دەكەن دوعاگىراوين و داواى زيادبوونى رۆزى بۆ نىو بەكەن، بە قەدەر گەردىلەيەك رۆزىتان زياد و كەم ناكات، ئەو كارىكە لىبووئەو، بەو ھەوە سەرقال بن فەرمانتان پىكراو و خۆتان بگرنەو لەو ھى نەھىتان لىكراو، خەرىك مەبن بە شتىكەو ھەر دەبىت روتان لى بكات، چونكە ھاتنەكەى دەستەبەر كراو، بەشەكان لە كاتە ديارىكراو كانى خۆياندا روتان لى دەكەن، ھەيانە تالە و ھەيانە شىرىن و ھەيانە خۆشان دەون و ھەشيانە لىيان بىزارن، خوداناسان دەگەنە حالەتەك لەگەلدا دوعا و داوا نامىنئەو، داواى راکىشانى بەرژەوئەندى و پالتانى زىانبەخشەكان ناكەن، دوعاكانيان لە دلەو فەرمانيان پى دەكرىت، ھەندى جار لە پىناوى خۆيان و ھەندى جار لە پىناوى دروستكراوان، ئەوان زمانيان بە دوعا دەكرىتەو بەبى ئەو ھاگيان لە خۆيان بىت.

خودايە، لەگەل خۆت و لە ھەموو حال و بارىكدا ئەدەبى جوانان پى بىەخشە، رۆژو و نوژ و يادى خودا و ھەموو عىبادەتەكان لەگەل ھەمىرى بوونى تىكەل دەبن و ناوئەتى گۆشت و خۆنى دەبن، پاشان لە ھەموو حال و بارىكدا پارىزگارى لە خوداوە (عزوجل) بۆ دىت، بۆ تەنھا چركەيەكەش لە كۆت و بەندى حوكم جىناناىتەو و لەداوى حوكمەو ھەنگاو ھەلدەگرت، حوكم وەك كەشتى وايە، ئەو لەسەرى سواربوو و لە دەريای قودرەتى پەرورەدگاریدا (عزوجل) رىگە دەبىت، بەردەوام دەبىت لە رۆشتن تا دەگاتە كەنارەكانى دواپۆژ، تا دەگاتە كەنارەكانى لوتف و دەستى نزيكى لە خوداوە، ئەو جارىك لەگەل دروستكراوایە و چەندىن جار لەگەل خودا (مبھانە و تعالى)، خەرىكبوون و ماندووبوونى لەگەل دروستكراوان و ناسوودەبى و پشوو لەگەل پەرورەدگارى.

ھاوار بە حالت، نەى دووڤوو، تۆ لەمە ھەوالىكت نىيە.

ھاوار بە حالت، لە كاروبارەكانى تۆدا شتىك لەم بابەتە بوونى نىيە، نەى ئەو ھى لە خەلوئەدا دانىشتوى و دلت بە خەلكى پى بوو گوتان لە ھاواری من نىيە بۆ سەر نىو و بۆ لاى نىو، نابا نىو كەم و لالتن؟ ھەستەن وەرن بۆ لام، بە خراپى ئەدەب و

کردارتان مامه له تان له گه له ناکم و قسه تان بۆ ناکم، به لکو به نهرموونیانی
خودا (عزوجل) و مؤله تی خودا له گه لتان نهرمونیان دهیم، له زبری قسه کانم رامه کهن،
چونکه نه و قسانه له منه وه نین، من به وه هاتوومه ته گو که ده یخه نه سه زمانم.

نه ی گه نهج، خودا ناسان له عیباده تی خودا (عزوجل) له رۆژه وه بۆ شه و خه ریکن،
له گه له نه وه ش نه وان له سه ر پای ترس و ناگاهین، له سه رنه نجامی خراب ده ترسن،
نازانن زانستی خودا له نه واندا چیه و سه رنه نجامیان چی ده بیته، بۆیه به حوزن و
پهستی و گریان وه - رۆشنایی له تاریکی ده ده ن له گه له به رده وامی نوێژ و رۆژوو و نهج
و هه موو عیباده ته کانی تر، به دل و زمانیان یادی خودایان کرد، کاتی که گه یشته
دوا رۆژ چوونه ناو به هه شته وه و رووی هه قیان (عزوجل) بینن و گه یشتن به و ریز و پله و
پایه ی بۆیان دانرا بوو، له سه ر نه وه هه مدی په روه رد گاریان کرد و وتیان:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ﴾ فاطر: ۳۴

بۆ خودا که مه لیک بهنده هه ن که مامۆستای خه لکین، نه وان و مامۆستاکانیان و
پیشه واکانیان و سه رکرده کانیان و مه لیکه کانیان ده لێن: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا
الْحَزْنَ﴾ له دونیادا به ر له هاتنی دوا رۆژ، گه ر دلێان گه یشته ده رگای په روه رد گاریان
(عزوجل) و بینیان کراوه یه و پیشوازییه کی گه رمیان له پیشوازییه کراوه یه لی ده کهرته،
نه وان ریزیان به ستوه و چاوه پروانی هاتنی نه وانن، سه لامیان لی ده کهن و له به رده میاندا
سه ر نه وی ده کهن، نه وکات ده چنه ناو خانیه ی نزیکی له خودا وه، له وی شتانی که ده بینن
چاوه نه بیینیوه و گوێ نه بیستیوه و وه ک خایله و ختوره به دلی مرۆفدا گوزه ریان
نه کردوه، ده لێن: هه مد و سه نا بۆ نه و خودایه ی حوزنی دووری و حوزنی حیجابی
له سه ر نیحه لادا، هه مد و سه نا بۆ خودا که به دنیا و دوا رۆژ و دروستکراوانه سه رقالی
نه کردین، هه مد و سه نا بۆ خودا که بۆ خزی و نزیکی له خزی وه هه لی به ژاردین و خه م و
دلته نگه دایه ران له خزی و خه ریک بوون به دروستکراوانه وه له نیحه کرده وه، هه مد و
سه نا بۆ خودا که یه کلا بوونه وه ی بۆ خزی پییه خشین:

﴿إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ﴾ فاطر: ۳۴

نەى گەنج، گەر نىمانەكەت دامەزراند و بە خانەى مەعرىفەت گەيشتەت پاشان
 گەيشتەى دۆلى زانست، پاشان دۆلى فەنا لە خۆت و خەلكى، پاشان بوون بە خوداوە
 نەك بە خۆت و خەلكىيەو نەوكات حوزنەكەت نامىنەت، پارىزگارى خزمەت دەكات و
 پاسەوانى ئابلقەت دەدات و كۆمەكى لەبەردەستدا سەرى نەوى دەكات و فرىشتەكان بە
 دەوروپەرى تۆدا دەپۆن و رۆحەكان دىن بۆ لات و سەلامت لى دەكەن و خودا(عزوجل)
 لەناو دروستكراوەكانىدا شانازىت پێو دەكات و سەرنجەكانى چاودىريت دەكەن و بەرەو
 خانەى موناچات و نزىكى و هۆگرى بە خوداوە راتدەكىشن، ئەوانەى بەبى پاساويك
 دانىشتوون و نايەن بۆ لای من زيانۆمەندن، هاوار بە حالت، لەو مەقامەى تىايدا
 دامەزراوم شانسانىنم لەگەل دەكەى ناتوانى و بە شانسانىن شتىكت بەردەست ناكەويت،
 نەمە شتىكە لە ناسمانەو بۆ زەوى دادەبەزىت، خودا(عزوجل) دەفەرمويت:

﴿ وَلَنْ مِنْ شَأْنِهِ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ۝۲۱ ﴾ الحجر: ۲۱

بارانى رەحمەت لە ناسمانەو بۆ سەرى زەوى دادەبارىت پاشان گژوگىاى لىو سەوز
 دەبىت، نەم كارە لە ناسمانەو بۆ سەرى زەوى دلان دادەبەزىت، دلان دىنە لەرزە و هەژان
 و هەموو خىرتىكيان تىدا دەپويت، نەيىنى و حوكم و يەكتاپەرستى و تەوەكول و
 موناچات و نزىكى لە خوداوە(عزوجل) لەو دلانەدا سەرهەلەدەن، نەوكات ئەو دلە
 سەوزى و درەخت و بەروبوومى تىدا پەيدا دەبىت، دەشت و چۆل و دەريا و رووبار و
 چىاى تىدا سەرهەلەدەن، دەبىتە ئەو شوئەى مرۆڤ و جىن و فرىشتە و رۆحەكان
 كۆدەكاتەو، نەمە شتىكە لەودىو نەقلەوید، قودرەتىكى رووت و ويست و زانستىكە
 تايبەت بە خودا و بۆ دانه دانەيهكە لە دروستكراوانى خودا، تىبكۆشن تا دەكەونە ناو
 تۆرى قسەكانى من، دانىشتن و قسەم تۆرىكە چاوەروان دەبم تا يەكێك لە نىوێ
 تىدەكەويت مەجلىسى من بۆ خودايە نەك بۆ خۆم، وەلامم بەدەنەو خودا رەحمتان پى
 بكات، شوينم بكەون تا هەلتانېگرم بۆ بەر دەرگای حەق(عزوجل)، راستگۆيى
 بانگەرى حەق(عزوجل) و درۆزنى بانگەرى شەيتان، حەق شتىكە و باتلىش
 شتىكى تر، هەردووكيان ناشكران لەلای هەر باوەردارىك بە نوورى نىمانەكەى تەماشايە
 بكات، نىو نەى نەهلى عىراق بانگەشى زىرەكى دەكەن كەچى كەسى راستگۆ لە

سان
داوه
ت و
نا به
سل
مرو
ونك
ايدا
يت
موز
مژان
ول و
دله
مار و
هكان
تيكه
ه ناو
هوى
پى
گۆيى
تليش
ماش
نۆ له

درۆزن و حەق لە باتل جياناكنهوه، زيانى به درۆزانينه كەتان به سەر خۆتاندا
دهشكېتهوه و من باكيكم پى نيه، مورىدى حەق(عزوجل) به ههشتى نهوى ناويت و
له ناگره كەى ناترسيت، بهلكو تهنها رووى پاكي خوداي دهويت، هيوای نزيكويه له
خوداوه و ترسى دوورى و داپرانى ههيه، تۆ يەخسيري دهستى شهيتان و نارهزوو و
نفس و دونيا و ههزهكانى و ههچ ههوالتيكت له خۆت نيه، دلت له كۆت و بهندايه
وههوالتيكت له خۆت نيه.

خودايه نهو دله و نيمهش لهو يەخسيريپوونه رزگار بكه. ئامين.

دهست به عهزيمهتهوه بگرن و پشتيهلبهكن له روخسهت، ههركهسيك پەيوهست بوو
به روخسهتهوه و پشتيهههنگرد له عهزيمهت نهوه ترسى تياچوونى دينه كەى لهسهره،
عهزيمهت بۆ پياوانه، چونكه سواربوونى ههپهشه و ترسناكويه و ماندووكر و تالاهه،
روخسهتيش بۆ مندالان و ژنانه، چونكه ئاسانتره.

نهى گهنج، ههولتى ريزى يه كهم بده، چونكه ريزى پياوانى نازايه، له ريزى دواوه
مهوهسته، چونكه ريزى ترسنۆكهكانه، نهه نەفسه بهكاربهيتنه و لهسهر عهزيمهت
رايهيتنه، چونكه چهندي لى بنيت شانى ههلهگریت، گهر گۆچانى لى بهرزنهكەيهوه
دهخويت و كۆله كەى پشتى فري دهات، به ده ميهوه خندهيهك مهكه و چاوئىكى
بهزى پى مهده، چونكه نهو بهندهيهكى لار و خراپه، نهو تهنها به گۆچان كار
دهكات، تيرى مهكه مهگهر بزانيت تيركردن گومراى ناكات و بهرانبه به
تيركردنه كەى كار دهكات.

سوفيانى سهورى (رهحمهتى خوداي لى بيت) عيبادهتى زۆر بوو، خواردنى زۆريشى
دهخوارد، دهپوت گهر تير بخۆم گويدريزه كهم بار دهبات، مه بهستى نهفسى خۆى بوو،
باشان ههلهدهستا بۆ عيبادهت و بهشيكى باشى لى وهرده گرتهوه.

له يه كينك له خودا ناسانهوه دهليت: سوفيانى سهورىم بينى نهوهندهى خوارد تا له
ناوهه لى بىزار بووم، پاشان نويزى دهستپيكر و گريا تا بهزيم به حاليدا هاتهوه،
له زۆرى خواردندا شوينى "سوفيان" مهكهوه، بهلكو له زۆرى عيبادهتدا شوينى

هەندى له ئەهلى تەفسىر دەلەلەن مانای نایەتی: ﴿لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نُصَبٌ﴾ فاطر: ۳۵
 واتە: خەم و پەژارەى پەیداکردنى نان و بەدەستەپنەننى و ئەرك و داواى مال و منداڵ لە
 بەهەشت بوونیان نییە، بەهەشت فەزلیکی گشتییە، خێریکی گشتییە، ناسوودەییەکی
 گشتییە، پێدانیکە بەبێ بەرانەدر، هەموو ئەمانە لەسەر نامادەبوونی دڵت وەستاوە،
 ئەك وەستان بە ھۆیەكەو لە دنیا یان دواڕۆژ یان دروستكراو، تۆ كاتێك نامادەبوونی
 دڵت بۆ خودا دیتە راستە خۆت بمریتیت و یادی خودا بەدەستبەیتیت، گەر تەماشای
 بکەى مردن ببینیت، گەر گوێبگیریت مردن ببیستیت، راستەقینەى یادی مردن بە
 ناگاہى تەواوەو، رقت لە حەزەكان ببیتەو و بەرووی خوشییەكاندا رابووستیت، بێر
 لە مردن بکەنەو، چونکە لە دەستی قوتار نابن، گەر دڵ ھاتە راستە ھەرچی شتی ترە
 جگە لە خودا لەبیری خۆ دەباتەو، خودای دیرینی ھەریووی ھەتاهەتایی، جگە لە
 ئەو (سبحانە و تعالی) ھەرچی شتی ترە رووداوە، گەر دڵ راست و دروست بوو ئەو قسەیی
 لە ئەو دەردەچیت راست و دروست دەبیت، دەبیت بە دڵ و رەدکەرەو، یەك رەدی
 ناکاتەو، دڵ لە گەڵ دڵ گفتوگۆ دەکات، نەیتى لە گەڵ نەیتى، ناشکرا لە گەڵ ناشکرا،
 مانا لە گەڵ مانا، کەرۆك لە گەڵ کەرۆك، راست و دروست لە گەڵ راست و دروست،
 ئەو کاتە قسە لە ئەو دەردە بۆ دڵان وەك تۆوێك وایە لە زەویەکی نەرمی بەپیتی
 نازەلگەردا سەوز دەبیت، گەر دڵ راست و دروست بوو دەبیتە درەختێکی پەلەپۆدارى
 خاوەن گەلا و بەر، دەبیتە جینگەى سوود و قازانج بۆ دروستكراوان، گەر دڵ راست و
 دروست نەبیت وەك دلی نازەلانی لى دیت رووالت بەبێ مانا، دەفرێکی خالی، مرۆڤ
 و جین و فریشتە، درەختێك بەبێ بەر، قەفەستێك بەبێ بالفە، مالتێکی چۆلى بى
 خاوەن، گەنجینەيەك كە درھەم و دینار و موحەوھەراتى تیدا كۆكراوەتەو و كەسێك
 نییە خەرجى بكات، جەستەيەك بەبێ رۆح وەك ئەو جەستانەى شیناوان و بوون بە
 بەرد، وێنەيەك بەبێ مانا، دلی پششەلکەر لە خودا (عزوجل) و بیناوەر بە ئەو
 شیناوە، بۆیە خودا (عزوجل) بە بەردى شوبھاندوو و دەفرمۆیت:

﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّنْ ذَٰلِكَ فَفِي سَآئِرِ الْآيَاتِ لَكُمْ آيَاتٌ ۖ أَتَذْكُرُونَ﴾ البقرة: ۷۴

(نەفس لە دنیا دەرنەچیت تا بەشی خۆی وەرنەگریت، لە خودا بترسن و بە جوانی داوای بەشی خۆتان بکەن)، بەشەکت لە حەقەوه (عزوجل) بێینە ئەک لە دروستکراوەوه، ھۆکارەکان پەردەن، دەرگاگانی مەلیک داخراون، گەر لە بەشی دنیا پشتت ھەلکرد دەرگایەکت بۆ ناسینی مەلیک لێ دەکریتەوه، دەرگای نەینی داخراوە و بەبێ ھەول و ھیزی تۆ دەکریتەوه، باوەردار لە سروشتی خۆی دیتە دەرەوه و روو لە پەروردگاری دەکات، لە کاتیکیدا ئەو لەسەر رێگەییە لەناکاو دەکەویتە دەستی نافەت لە نەفس و مال و سامانیدا، دەگەریتەوه بۆ گوناھەکانی، دەگەریتەوه بۆ ئەدەبی خرابی و شکاندنی سنووری شەری پەروردگاری، خوداناس پەنا نابات بۆ دوعا، پەنا نابات بۆ هیچ کەسێک جگە لە پەروردگاری، بەلکو بیر لە گوناھەکانی خۆی دەکاتەوه و سەرزنەشتی نەفسی خۆی دەکات تا لەو دەبیتەوه دەگەریتەوه بۆ قەدەر و خۆراوەستکردن و سپاردن بە خودا لە دڵەوه، لە کاتیکیدا ئەو لەو دۆخەدایە لەناکاو دەرگایەکت دەکریتەوه:

﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۖ﴾ الطلاق: ۲

تاقیان دەکاتەوه بۆ ئەوێ تەماشایەکت چۆن کار دەکەن.

﴿وَيَلْوَنَهُمُ بِالْمِسْنَدِ وَالسَّيْفَاتِ﴾ الأعراف: ۱۶۸

دلی رۆلەمی نادەم بە خێر و شەر و عیززەت و زەلیلی و دەولەمەندی و ھەژاری تاقیدەکریتەوه تا داندەنیت بە نەعمەتەکانی خودادا (عزوجل) کە بریتیە لە شوکر، شوکریش عیبەدەتیکە زمان و ئەندامەکان ناچوڵینیت، لە باری بەلاشدا ئارامگرتنی دەوین، داندەنیت بە گوناھ و تاوانەکانی خۆیدا تا ھەنگاوی چاکە و ھەنگاوی خراپ کۆتایی بێ دیت دەگاتە دەرگای مەلیک و ھەنگاوی شوکر و ھەنگاوی ئارامگرتن ھەلدەگریت و پێشەوای ئەو بریتی دەبیت لە کۆمەکی و سەرکەوتن، دەرگای مەلیک دەبینیت، شتێک دەبینیت چار نەیبینیوه و گوێ نەیبیستوه و بە خایلە و ختوورەیی دلی مرۆڤدا گوزەری نەکردووه، نۆرەیی چاکە و خراپە کۆتاییان پێدیت، گفتوگۆ و قسەکردن و دانیشتن لەگەڵی دیتە بەرەوه، نایا ئەمە تێدەگەیی ئەو بابای عێراقی، ئەو

خوشتری بهرداشی ناش، نهی گهمزهی نهزان، تۆ له ههستان و دانیشتنی بی
 ئیخلاصدای و بۆ خه لکی نوێ دهکهی، رۆژوو دهگری و چاوت له هاتنی سفره و سینی
 خه لکه، چاوت لهو شتانهیه له ماله کانی نهواندایه، نهی ده رچوو له هه موو خه لکی،
 نهی نهو که سهی له وه سفی صادیقان و ره بانیه کان به ده ری، تۆ نازانی من گه وهی
 ئیوه، مامۆستای ئیوه، شاره زاترینی ئیوه، تیکۆشانی خۆت نه نجام بده، سفره و
 خوانت له من بگره وه، شمشیره که ت له من رابکیشه، تۆ له سه ر هیچ شتیک نیت، نهی
 گچکۆکهی نهزان من په ت و داوی پیلانی ئیوه ده پسیتم، نامۆژگاریم بۆ تۆیه و
 به زه ییم به تۆدا دیته وه، من ده ترسم تۆ وهک زه ندیقیکه ریاکاری ده جار به ریت، له
 گۆره که تدا سزای دوو پرووان به دریت، بۆیه ده ستبکیشه وه له وهی تۆی تیدای،
 پۆشاکه که ت فری بده و پۆشاکه ته قوا بپۆشه، تۆ به م نزیکانه ده مریت، هیچ
 دوژمنایه تییه ک له نیوان من و تۆدا نییه، له داها توودا بیر له وه ده که یه وه من په ت
 ده لیم، بینینی که سی صالح هه وال له حا لی ده دات، هه رکه س خودا به ناسیت زما نی
 کۆل ده بیته، به خودا وه قسه ده کات و به خودا وه بی نیاز ده بیته و هه ژاری بۆ نه و
 ده رده بریت، کاتی خۆی له ولاته که ی خۆم مندا ل بووم گویم لی بوو یه کیک پیتی ده وتم:
 (نهی موباره ک)، منیش لهو ده نگه هه لده هاتم، له خه لوه تدا گویم لی ده بوو یه کیک
 پیتی ده وتم: (من ده بینم تۆ له خیردا ده ژیت)، گه ر سه رفرازیت ده ویت به منه وه پا به ند
 به، گه ر یه کیکت بینم له من راده کات بزانه نه و که سه که سیکی دوو پرووه، با وه ردار
 نه و که سه یه گه ر دوو چاوی سه ری دا بجات دوو چاوی دلی ده کرینه وه، له و جیکه یه
 ده بینیت، گه ر دوو چاوی دلی دا بجات دوو چاوی نه ییت، ده کرینه وه، کاری خودا و
 تاو توینکردنه کانی له ناو دروستکراوانیدا ده بینیت، له وهی خودا (عزوجل) له گه ل
 موسا (علیه السلام) گفتوگۆی پیکرد نه م نایه ته بوو:

﴿إِنِّي أَصْلَفْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسْلَتِي وَيَكْلِي﴾ الأعراف: ١٤٤

تۆم له خۆم نزیک کرده وه، رۆژیک سه ری ده له وه پاند یه کیک له سه ره کان
 تار بوو (هه لهات)، نه ویش شوینی کهوت تا گرتی، نه و زۆر مانه دوو بوو بوو، سه ره کهش

به هه مان شينه، موسا(عليه السلام) مه په كه ي به خؤدا گوشى و فه رمووى: (خؤت و منت ماندوو كرد)، داواى كه سى بيبه ش وردبوونه وهيه له هؤى بيبه شبوونه كه ي و تهويه له وه هؤيه و گهر دنكه چبوون بؤ خدا، مه عصومان له هه موو روويه كه ره پاريزراون، سه ره لئدانى و پيكهيتان (تكوين) بؤ نييه، سه ره لئدان و پيكهيتان له ريگه دايه، قسه نييه تا دهشت و سارا و چؤل و بيابان و دوو وشكانى و دوو دهريا ده برپت، وشكانى دروستكراوان و وشكانى نه فس، دهرياي حوكم و دهرياي زانست و كه ناراو، خوداناسان نه شهويان ههيه نه رؤژ، خواردنيان خواردنى نه خووشانه و خهوتنيان خهوتنى كه سانيك كه نوقم بوون، قسه كردنيان له پيويستيه وهيه، ههركه س خدا بناسيت زمانى كؤل دهبيت، به لام گهر خدا بيه ويت شهو دهناسيتيت، به بى نامراز و نامير، به بى ريكخستن، به بى ماوه و به بى هؤ ديتته قسه كردن، جياوازي نييه له نيتوان زمان و په نجه كانى، كه وابوو نه په رده، نه كؤتوبه ند، نه ده رگا و نه ده رگاوان، نه مؤلته و نه وه رگرتنى مؤلته، نه كارپيدان و نه كه نارگير كردن، نه شهيتان و نه سولتان، نه جهنان و نه به نان(سهري په نجه) بوونيان نييه، پاشان فه رمووى:

نه وهى نه مرق بزر و ناديار بوو زيانؤمەند بوو، يه كه م ههنگاو هه لئه گيريت دووهم ههنگاو نايهت، يه كه م ههنگاو ده رچوونه له سال و بوونى خؤت و دووهم ههنگاو نيعمه ته كانى خودايه.

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ الفاتحة: ٢،

وهستان له بهر ده رگكه ي: ﴿إِلَّاكَ نَسْتَعِينُ وَإِلَيْكَ نَرْجُؤُ﴾ الفاتحة: ٥،

له كاتى بينيندا: ﴿كَلَّا لَا تُطْفِئُ وَاسْجُدْ﴾ العلق: ١٩

دواى بينينى خودا(عزوجل) نيعمهت نادرته پال هيج كه سيكى تر جگه له شهو، تۆ هاره لئانه ري، تۆ نيعمه ته كانى خودا ده وهيه پال كه ساني تر، نيعمه ته كان له نه فسى خؤته وه نه هاتوون، پشتوينه كهت بهر و وه ره، په ند به رووالهت نييه تا ناوه وه تهويه ده كهات و نهينى و په نهانت به په روه ردگار وه پالفته ده بن.

ئەي گەنج، ئەي مىندال، پىتغە مېمەر (ﷺ) چەندىن سال پىتغە مېمەر بوو دەيشاردەو،

ھەندىكى ھەندىكى تىرى خوارد تا پىنى و ترا: ﴿يَلْعَنُ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ المائدة: ٦٧

تۆشتىك دەبىنى ناشىراي دەكەي و نايشارىيەو، ھەندى شەك لە مالىكەتدا بەسەر
تۆدا بەريويەو، دەرگاكت كردهو و وتت: لىم بىر، لەوانىيە جىرانەكانت خاۋەنى ئەو
شە بن، خاۋزاو بىت، دانراۋىك بىت لەلاي ئىو، چوار شت چاكبوونى دلى پىوئەيە:
يەكەم: وردبوونەو لە پاروۋەكەت، دوو: خۆيەكلا كرنەو بۆ گۆپرايەلى و
عيبادەت، سىيەم: پارىزگارى لە كەرامەت (رىز و شكۆ)، چوارەم: وازەيتان لەو
شتانەي سەرقات دەكەن و لەخودا بىتئاگات دەكەن.

وردبوونەو لە پاروۋ: تۆ ھەۋالىت لەبارەيەو نىيە، ئەم كارە بە ۋەرى تىروئەو و
ۋەستان لەبەردەستىدا و داۋاي كۆمەكى لىي بۆ پارىزگارى ناين دىتە دى، باۋەردار لە
خواردن و خواردنەویدا دەۋستىت، داۋاي مۆلەت لە قورنان و فەرموۋدە دەكات، تا لە
مەۋلاي خۆي نرىك دەبىتەو و فەرمانەكانى جىبەجى دەكات و خۆي لە نەھىكراۋەكانى
دەگرىتەو و بە زانستى ئەو زانستى دەبىت و بە سەرخستى ئەو سەركەوتن بەدەست
دەھىتت بەر لە مردن پەيمانەكەي پى نوئ دەكەنەو، ئەي دەستبەتالان، ئەي نەزانان،
ئەي بىتئاگايان لە داھاتوۋدا دەبىنن كاتىك تەپ و تۆز دەرەۋىتەو:

﴿وَلَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ ص: ٨٨

پرسىار: چۆن باۋەرم بە فتۋاي نەفسى ناپاك ھەبىت؟ ۋەلامىدايەو و فەرموۋ:

دژ بەو نەفسە تىبىكۆشە تا دەمرىت، پاشان بە سەرھەلدانىكى تر زىندوۋى
بەكرەو، بىگۆرە بۆ نەفسىكى فەقىھى زاناي دلىيا، دەرگاي ھەزەكان و چىزەكانى لى
داجە، لە ھەزەكان بەندى بەكە تا لاۋاز دەبىت ئەوكات ھەزەكانى دەگىرپتەو بۆ
دەستى نەيت.

كاتىك بەنوئىسرائىل كاريان بە تەورات نەكرد خودا دلى ئەوانى شىۋاند و گۆرى بە
بەردىكى رەق، لە دەرگاي خۆي ئەوانى دەرکرد، ئىۋەش بەھەمان شىۋە ئەي
مەمەدىيەكان، گەر كار نەكەن بە قورشان و ھوكەكانى جىبەجى نەكەن دلتان

دهشونیت و له ده‌رگای خۆی ده‌رتانده‌کات، له‌وانه مه‌بن خودا له‌سه‌ر زانست گومرایی کردن، گهر بۆ دروستکراوان فیریبیت بۆ دروستکراوان کار ده‌که‌ی، به‌لام گهر بۆ خودا فیریبیت بۆ خودا کار ده‌که‌ی، گهر بۆ دونیا فیریبیت بۆ دونیا کار ده‌که‌ی، گهر بۆ دواپۆژ فیریبیت بۆ دواپۆژ کار ده‌که‌ی، لقه‌کان له‌سه‌ر شه‌سله‌کان بینا ده‌کرین ((وهك چزن قهرز ده‌که‌ی قهرزت لی داوا ده‌کریتته‌وه))^۱، هه‌موو ده‌فریک شه‌وه‌ی لی ده‌پژڤیت که تیتیدایه، نه‌وتت کردووه‌ته ناو ده‌فره‌که‌ت و ده‌ته‌ویت ناوی گوئی لی بچۆپیت، هه‌یج ریز و پله و پایه‌یه‌کت نییه، له‌ دنیا دا بۆ دنیا و رۆله‌کانی دنیا کار ده‌که‌ی که‌چی ده‌ته‌ویت دواپۆژ به‌ده‌سته‌یه‌یت، سه‌به‌ینی ریزیک له‌لای خودا به‌ده‌سته‌یه‌یت، بۆ دروستکراو کار ده‌که‌ی و ده‌ته‌وی سه‌به‌ینی دروستکه‌ر به‌ده‌سته‌یه‌یت و لیتی نزیك بیه‌وه و ته‌ماشای بکه‌ی، هه‌یج ریز و پله و پایه‌یه‌کت نییه، شه‌مه له‌ تۆدا ناشکرا و زال و زۆرینه‌یه، خۆ گهر شه‌و (سبحانه و تعالی) به‌بی کردار و له‌ چاکه‌ی خۆیه‌وه به‌ تۆی به‌خشی شه‌وه بۆ شه‌و ده‌گه‌ریتته‌وه و بریار ی خۆیه‌تی، گوێپایه‌تی کاری به‌هه‌شته و یاخیبوون کاری ناگره، له‌دوای شه‌وه کاره‌که له‌ده‌ستی خۆیدایه گهر بیه‌ویت پاداشتی یه‌کێک له‌ ئیحه ده‌داته‌وه به‌بی کردار یان یه‌کێک له‌ ئیحه سزا ده‌دات به‌بی کرداری خراپه شه‌وه‌ش بۆ شه‌و (سبحانه و تعالی) ده‌گه‌ریتته‌وه.

﴿فَأَلِّمُوا بَرِّدُ ۝۱۶﴾ البروج: ۱۶

﴿لَا يَسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ۝۲۳﴾ الأنبياء: ۲۳

گهر یه‌کێک له‌ پێغه‌مبه‌ران و صالحان بخاته ناو ناگره‌وه شه‌و کاره بۆ شه‌و (سبحانه و تعالی) ستم نییه، به‌لکه‌ دادپه‌روه‌ریه، شه‌وه‌ش شه‌وه‌په‌ری به‌لگه‌یه و پتویسته له‌سه‌رمان بلین: نه‌مه راستی فەرموو و نه‌لین: بۆچی و چۆن؟ شه‌مه ده‌گوێجی ببیت، گهر بوویت له‌ دادپه‌روه‌ری و حه‌قه‌وه بووه، شه‌وه شتی که نابیت و شتی که له‌وه شه‌هجام نادات، له‌ شه‌وه بیه‌ست و تینگه‌ن له‌وه‌ی پیتان ده‌لیم، من کاتی خۆی گه‌نجیکی به‌رده‌ست و خزمه‌تکاری نه‌وانه‌ی پێش خۆم بووم، نیستا شه‌که‌کانی نه‌وان بلۆه بۆ ده‌که‌م و بانگ

^۱ تقدم ترجمه.

ده کهم بۆ سه‌ری و ناپاکیان لی ناکهم و هه‌رگیز بانگه‌شه‌ی نه‌وه ناکهم قسه‌کانی نه‌وان
 مرلکی من بیت، من له نه‌وانه‌وه هاتووم و به‌ره‌که‌ت له خوداوه‌یه (عزوجل)، خودا
 به‌هۆی به‌ره‌که‌تی شوینکه‌وتنم بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و چاکهم له‌گه‌ل دایک و باوکم (ره‌همه‌تی
 خودایان له‌سه‌ر بیت) شایسته‌یی پی به‌خشیم، نه‌و باوک‌ه‌ی زوهدی له‌ دونیا کرد له‌گه‌ل
 بوونی ده‌سه‌لات به‌سه‌ر دونیادا، دایکیشم له‌سه‌ر نه‌و کاره‌ی له‌گه‌لی تعبایو و رازیوو
 به‌ کاره‌که‌ی، هه‌ردووکیان له‌ چاکان بوون، خاوه‌نی دیانته و ره‌حم و سۆز بوون به‌رانبه‌ر
 به‌ دروستکراوان، نه‌وه‌ی له‌سه‌ر من ده‌یبینن له‌ نه‌وانه‌وه‌یه نه‌ک له‌ خه‌لکی تهره‌وه، هاتم
 بۆ لای نی‌رراو (پیغه‌مبه‌ر) و نی‌نه‌ره‌ر (خودا)، به‌و دوانه‌ سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست ده‌هینم،
 هه‌موو خیر و نی‌عمه‌ته‌کانم به‌و دوانه‌وه‌یه و له‌لای نه‌و دوانه‌یه، له‌ هه‌موو دروستکراوان
 ته‌نها محمه‌دم (ﷺ) ده‌ویتی، له‌ ته‌ریابانیش ته‌نها په‌روه‌ردگاری خۆم ده‌ویتی، نه‌ی
 که‌سی زانا قسه‌کانت له‌ زمانته‌وه‌یه نه‌ک له‌ دل‌وه، له‌ رووالت و وینه‌ی تۆدایه نه‌ک له‌
 مانای تۆدا، دل‌ی راست و دروست له‌ قسه‌کردن راده‌کات، نه‌و قسانه‌ی له‌ زمانه‌وه
 ده‌رده‌چن به‌بی نه‌وه‌ی دل‌یان له‌گه‌ل بیت، بۆیه کاتی بیستنی وه‌ک بالنده‌ی ناو قه‌فس و
 دووروی ناو مزگه‌وتی لی دیتی، گه‌ر زانیه‌کی دووروو له‌ مه‌جلیستکدا که‌سینکی
 صادقی بینی هه‌موو ناواتی نه‌وه‌یه له‌و مه‌جلیسه‌ به‌چیتته ده‌ره‌وه.

خوداناسان له‌ روخساری ریابازان و دووروووان و ده‌جاله‌کان و بی‌دعه‌چییه‌کان و دوژمنانی
 خودا و پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) نیشانه‌کان ده‌بیننه‌وه، نیشانه‌کانیان له‌ روخسار و قسه‌یاندان
 به‌ده‌رده‌که‌ون، له‌ صادیقان راده‌که‌ن وه‌ک چۆن له‌ شمشیر هه‌لدین، نه‌وان ده‌ترسن به‌ ناگری
 دل‌ی صادیقان بسوتین، فریشته‌کان له‌ صادیقان به‌ریانده‌که‌نه‌وه، به‌کینک له‌ صالحان لای
 خه‌لکی ره‌شۆکی مه‌زنه، به‌لام لای صادیقان نزم و په‌سته، له‌لای خه‌لکی ره‌شۆکی
 مرۆڤینکی گه‌وره‌یه و له‌لای صادیقان بالنده‌یه‌کی به‌جووکه و هیچ کینشیک‌ی نییه، که‌سی
 صدیق به‌ نووری خودا ته‌ماشای ده‌کات نه‌ک به‌ نووری چاوه‌کانی و نه‌ک به‌ نووری خۆر و
 مانگ، نه‌وانه نووری گشتی خودان (عزوجل)، نوورینکی تایبه‌ته، هه‌یه خودا به‌ به‌نده
 تایبه‌ته‌کانی ده‌دات، نه‌و نووره‌ دوا‌ی دامه‌زرانی حوکم و ورده‌کاری دیتی، نه‌وه‌ش بریتیه
 له‌ نووری قورئان و سوننه‌ت، کاری به‌و دوانه کرد و نووری زانستی پندرا.

خودا يه، حيلم و نزيكى و زانستى خۆتقان پى بيه خشه. نامين.

خودا بهر كهت نه خاته ناوتانه وه و ژماره تان زۆر نه كات نهى دوو پرووان، هممو كار و خهريكهوونى ئىتوه ناوه دانكرده وهى نيتوان خۆتان و خهلكى و ويرانكردى نيتوان خۆتان و خودا يه.

خودا يه، زالم بكه به سهر ياندا تا زه ويان لى پاك بكه مه وه، نيشانهى دوو پرووى كسى دوو پروو لهم سهرده مه دا نه وه يه كه نايهت بۆ لاي من و گهر به من بگان سه لامم لى ناكات، گهر نهو كار ههش بكات زۆر له خۆكرده، نهى نايينه ديوار و پهريينه كانى داده پوخين، خودا يه كۆمه لىك ياريده دهرم پى بيه خشه بۆ نه وهى بيناى بكه مه وه، ههچ له سهر دهستى ئىتوه بينا نايهت نهى دوو پرووان، ههچ ريتيكتان نيه تا شتيك له سهر دهستتان بينا دهبيت، چۆن بينا دهكهى له كاتيكا پيشهى بيناسازى و ناميرى بيناكر دنتان به دهسته مه نيه، نهى نه زانان، بيناى ديوارى نايينه خۆتان بكهى پاشان خۆتان بۆ بيناى كهسانى تر يه كلا بكه نه وه، گهر دهستدرىژى بكه نه سهرم له پيتاوى خودا و پيغه مبهردا (ﷺ) دهستدرىژى دهكه مه سهرتان، چونكه بۆ سهرخستنى نهو دوانه به پيروه وهستارم، دهستدرىژى مهكهى، چونكه خودا به سهر كاروباره كانى خويدا زالم، براكانى يوسف (عليه السلام) ههولياندا يوسف بكوژن به لام نهياتوانى، چۆن دهتوانن بيكوژن له كاتيكا له لاي خودا نهو مهليكه و پيغه مبهردىكه له پيغه مبهردانى (عليهم السلام) و به صديق نووسراوه، دوو پرووانى نهى سهرده مه دهيانه ويت من تيا بهن، ئىتوه بپريزن و دهستكورتى بۆ نه عجامدانى نهو كار، گهر حوكم نهبوايه دانه دانه ناوم دههتان و سهرزه نشتم دهكردى، له بارى راستبوونه وه له گهڻ حوكم و راستبوونه وه له گهڻ زانست حوكم بنچينهى كار هكهيد، خودا ناسان ترسيان نيه له دروستكراوان، نهو لايه نه خودا بۆخوى ناسايشى پيداوه و سهرپه رشتى و پارتيزگارى دهكات، گووى به دوژمنه كانيان نادهن، چونكه بهم نزيكانه دهيانبين دهست و لاق و زمانيان بهراوه، زانيان و گهيشته نهو راستيهى دروستكراوان دهستهوسان و نهبوون تا به دهستى نهوان تيا بهن، دهزانن مولىك و دهوله مهندى و ههژارى و زيانگه ياندن به دهستى نهوان نيه، مولىك و قازانج تهنها له دهستى خودا يه نهك له دهستى

ئەواندا، تەنھا خودايە پىتەخشەر و لىنگرەو و زىانبەخش و قازانچەخش و زىندوو كەرەو و مەرتىنەر نەك كەسانى تر، ئەوان لە كۆلى قورسى ھاوئەلەدانان ناسوودەبوون، ئەوان ھەلباردە و جياكراوئەى خودان و لەناو ھىزگرى و بەختەو ەرىدان لەگەل خودا (عزوجل)، بە رۆح و لوتف و مناجاتى ئەو (سبحانە وتعالى) چىژ وەردەگرن، گوى بەو نادەن دونيا ھەبوو ەيان نەبوو، دواپۆژ ھەبوو ەيان نەبوو، خىر و شەر ھەبوو ەيان نەبوو، لە سەرەتاو زۆريان لەخۆ دەکرد بۆ زوھدکردن لە دونيا و دروستكراوان و ھەزەكان، كاتىك بەردەوام بوون لەسەر ئەو ھالە خودا (عليه السلام) زۆرلەخۆكردنەكەى بۆ گۆرپىن بە خەسلەت و سروشت و بەھرە، زوھد بوو بە زوھد و سروشتىش بوو بە سروشت، لەوانەو ەفىرىن، زۆرلەخۆتان بکەن بۆ عىبادەتەكان و دەستبەردارى ياخي بوون و كارە ناپەسەندەكان بىن زۆرلەخۆكردنەكەتان دەبىت بە سروشت، لە كەلامى پەرورەدگار تان تىبگەن و كارى پى بکەن و ئىحلاص تان لە كارەكاندا ھەبىت.

ئەى گەنج، تۆ نەفس و سروشت و ئارەزوويت، لەگەل ژنان و پىنگانە و منداڵاندا دادەنىشت پاشان دەلەيت من گوى بەوانە نادەم، تۆ درۆ دەكەى، شەرع و ئەقل لەگەل تۆ تەبا نىيە، ئاگر دەدەيە پال ئاگر و دار دەدایە پال دارى گرگرتوو بۆيە گومانى تىندا نىيە خانەى ئاين و باو ەرت گر دەگرت، بە ناپەسەندزانىنى ئەو كارە لە شەرعەو ەگشتىيە و ھىچ كەسكى جيانە كردوو ەتەو، باو ەر و مەعريفە بە خودا (عزوجل) و ھىزى نزىكى لە ئەو ەو بەدەستبەيتنە پاشان بىيە بە پزىشك بۆ دروستكراوان وەك نوینەرى ھەق (عزوجل).

ھاوار بە ھالە، چۆن دەست بۆ مار و دوویشك دەبەى و وەريان دەگىرى لە كاتىكدا تۆ پىشەى ماردوانى نازانى و دژەژەھرت نەخواردوو، چۆن كۆير دەرمانى چاوى خەلكى دەكات، لال چۆن دەتوانىت خەلكى تىبگەيەنەت؟ نەزان چۆن دەتوانىت ئاين راستبكاتەو؟ كەسك لە دىوانى مەلىكدا نەبىت چۆن دەتوانىت خەلكى بە مەلىك پىشكەش بكات؟ تۆ بە خودا و دەسلەتەى خودا و نزىكى و رامەيتانەى خودا بۆ دروستكراوانى پىشاگەى، ئەو ەى من ناتوانم بىژنەوم و ئەو ەى ئىو نەيتوانن، ئەو ەى بۆ

من بهر چنگ ناکه وی و نه وی بۆ ئیوه بهر چنگ ناکه وی ته نهها ته ئویله که ی له لای
خودایه و هر نهو ده یزانیته، بیستی و رووم تیبه که من بانگ کهری مه لیکم
و نوینه ری پیغه مبه ری خودام (ﷺ) له ناو نیوه دا، له پیناوی ناییندا ده مکوتی
خه لکی ده که م له پیناوی خودا و پیغه مبه ردا (ﷺ) له نیوه شهرم ناکه م، من
کرێکاری نهوام، خزمه تکاری به رده ستی نهوام و خۆم ده ده مه پال نهوان، نه م
دونیایه فانی و گوزه شته یه، بریتییه له خانه ی نافه ت و به لا، هیچ که سیك ژیا نیکی
تیر و تهواوی تیدا به سه ر نابا ت به تایبه ت گهر که سه که حه کیم بیته، وه ک و تراوه:
چاوی حه کیم و چاوی نهو که سه ی یادی مردن ده کات به دونیایا روژن نابنه وه،
که سیك درنده له به ری تیدا بیته و له نزیکه وه ده می کرد بیته وه چون نارامی رووی لی
ده کات و خه و ده چیه چاوه کانی؟! نه ی بیئا گایان، گوپ ده می کرد و وه ته وه و درنده ی
مردن و ماره کانی ده میان کرد و وه ته وه.

شمشیره شین ده سه لاتداری قه ده ره و شمشیری له ده ستدایه، نهو چاوه پروانی
فرمانه، له هر هه زار هه زار یه ک که س له سه ر نه م حیکمه ته یه و به نا گایه و
غه فله ت داینه گرت و وه ته وه، ده بی له سه ره تای کاره که ته وه پیشه یه که ته ه بیته نانی
لیوه به ده ست به یثیت و لیته بخوژیت تا نیمانه که ته به هیژ ده بیته، گهر به رده وام
بوویت له سه ر نه وه و دامه زرایت خودا (عزوجل) ده رتده هیثیت به ره و ته وه کول و به بی
هز خواردن پیده دات، نه ی نهو که سه ی به هۆوه هاوه لت بۆ خودا داناوه گهر تامی
خواردن به ته وه کوله وه بکرد بایه هاوه لت دانه دنا و له به ر ده رگای نهودا (سبحانه
و تعالی) داده نیشتی و پشتت به نهو ده به ست و متمانه ت به نهو ده بوو، خواردن و
خواردنه وه له دوو شته وه ده نام: یان به که سابه ت له گه ل پا به ند بوون به شه رعه وه
یان به ته وه کول.

هاوار به حالت، تۆ شه رم ناکه ی له خودا (عزوجل)، که سابه ته که ته وازلینده هیثیت و له
خه لکی ده ستپانده که په وه، که سابه ت سه ره تاپه و ته وه کول کۆتاییه که یه تی، من نه
سه ره تا و نه کۆتایی بۆ تۆ نابینم، من حق به تۆ ده لیم و شه رم ت لی ناکه م، بیسته و
رووم لیکه، مملانی حق مه که، من زاهیدترین که م له ناو نیوه دا، زاهیدترینم

لهوئی له دهستی نښه دایه، زاهیدترینم له حمد و سنا و زه می نښه، من له نښه و ډگر تووه بۆ که سانی ترم و ډگر تووه نهک بۆ خوځم، قسه کاتم له سر نښه لښدانیکی بڼه ننگه ره، فدرمانم پښکراوه به وتنی به و ریځه یه که دهیزانم، گومانم له راست و دروستیان نییه، حوکمی خودا نه سخکړه وهی بۆ نییه تا نه سخی بکاته وه و ریځرینکی بۆ نییه ریځه ی لی بگریت.

هاوار به حالت، قسه ی خه لکی فریوت نه دا، تو خو ت ده زانی له چ دڅیکدای و له سر چ کارینکی، خودا (عزوجل) ده فرمویت:

﴿بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۚ ﴿١٤﴾﴾ القيامة: ١٤

چه نده لای خه لکی ره شوکی که سینکی چاک و پاکي و چه نده لای تایه تان ناشیرینی! نهی نه وانه ی چه زتان له دونیا به و به دونیا دلخو شن، نه وانه ی خو یان به ناقل داده نیڼ و له نه هلی نووسین سر ژمیتر ده کرین، نایا گویتان له م نایه ته ی په روه رد گارتان بووه که ده فرمویت:

﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ ۖ ﴿٢٠﴾﴾ الحديد: ٢٠

یاری و له هو و جوانی بۆ مندالی نه فامه نهک بۆ پیای ژیرم مند، فیرتان ده کم نه وانه بۆ نه فامان و کم هوشانه، فیرتان ده کم نښه بۆ یاری و گالته و گپ و خه ریځبون به دونیا وه دروستنه کراون، نه و که سه ی به دونیا رازی ده بیت و دواړو پشترگوي ده خات به شتی پوچ رازی بووه، هه مو نه وهی دونیا به نښه ی ده به خشیت مار و دوو پشک و ژه هرن گهر به دهستی نه فس و ناره زوو و چه زوه دهستی بۆ بهن، به دواړو زوه خه ریځن و به دل بۆ لای په روه رد گارتان بگه پرښه وه و به نه وه (سبحانه و تعالی) سرقال بن، پاشان نه وهی بۆتان ده یتیت له دهستی چاکه ی وه ریځن، به له دونیا و دواړو بکه نه وه و به راورد له نیوانیاندا بکه ن و پارسه نگی به کنکیان به، هه ریځیه کم بویت فیری ده م و زورتر له وه شم له لایه، کشتوکاله کم هاتره ته بهر و قه شه نگ لښی وه ستاوه، به لام کشتوکاله که ی تو هه رکات سرده رده یتیت ده سویتیت، که سینکی هوشمند به و سر و کایه تیبه که ت و ازلی به یتنه

و وهره و لیره دا وهك په كټك لعم دهسته به دابنشه تاكو قسه گانم له زهوى دلى سودا
بروین، گهر كه سټكى زیرموند بیت به هارو لیکردنى منموه داده نیشتی و هم مو
روژنك به پاروویهك له منموه رازی دهبویت و لعمر زیری قسه گانم نارامت ده گرت،
هر كه سینك نیمانی هبیت دامه زراو ده بیت و دهبویت، هر كه سیش نیمانی نه بیت
له من راده گات.

یه کتا په رستی

به یانی روژی هه یینی له مه دره سه کدی دوا یین روژی مانگی ره جعب سالی ۵۴۵هـ،
فهرمووی:

خودا (عزوجل) به تاك و تهنها رابگرن تا له دلدا به نه ندازهی گهر دیله یهك
دروستكراوی تیدا نامینیت، نه خانه و نه زید ده یینی، یه کتا په رستی هه موو نه وانه
ده کوژیت، ههرچی ده وایه له یه کتا په رستیدایه بو حهق (عزوجل)، ههرچی ده وایه له
پشته لگرن له دونیادایه، لهو ماره رابكه تا ماره وانیك دیت و ددانی هه لده کیشیت
و ژه هره کدی ده چورتنی و نریکت ده کاته وه لیتی و پیشه کت فیر ده کات و رادهستی
توی ده کات، نهو زیانهش که تیایدا ده میتیته وه ده توانی مامه لهی له گهل بکه ی له
کاتیکدا نهو ناتوانیت تو بگه زیت، گهر حهقت (عزوجل) خوشویست و نهویش توی
خوشویست شهری دنیا و حهز و چیژ و نهفس و ناره زوو و شهیتانت لیده کاته وه، بویه
به شه کانت به بی زیان و تیکدان و هره گریست، نهی بانگه شه کهری بی به لگه، زور
بانگه شه یه کتا په رستی ده کدی له کاتیکدا تو هاوه لدانه ری، ده توانی شهو له گه لم
بییه دهره وه و دهر بچین بو کومه له شوتیتکی ترسناك، من چهك له گهل خوم هه لئاگرم و
تو چهك له گهل خوت هه لئاگره، پاشان ته ماشا بکه کی ده ترسیت، من یان تو؟ ته ماشا
بکه بزانه کی ده چیتته ژیر پو شاکی دوا پرژه وه من یان تو؟ تو له ناو دوو پروویدا
په روه ده کراوی، من له ناو نیماندا په روه ده کراوم.

خه لکینه، نیره به دوا ی دنیا دا هه لدین تا پیتان به خشیت، له کاتیکدا دنیا
به دوا ی دستان ی خودا دا هه لدیت تا پیتان به خشیت، له بهر ده ستیاندا راده وه ستیت و
سریان بو نهوی ده کات، به شمشیری تیژی یه کتا په رستی له نهفسی خوتان بدن و
خووده ی کومه کی له سر بکه ن، نیره ی موجه ده و قه لغانی ته قوا و شمشیری یه دین

بگرن به دهستهوه، جارتیک تیرنه‌ندازی و جارتیکیش شمشیربازی، نهو(نه‌فست) به‌رده‌وام ده‌جنگیت تا بۆت زه‌لیل ده‌بیت و ره‌شۆی سواری نهو ده‌گریته ده‌ست، به‌هۆیه‌وه سه‌فهری وشکانی و ده‌ریا ده‌که‌ی، نه‌وکات په‌روه‌ردگارت(عزوجل) شانازیت پیره ده‌کات، پاشان نه‌وانه‌ی له‌گه‌ل نه‌فسی خۆیان مانه‌وه و لیتی رزگار نه‌بوون به‌ره‌و خودا هه‌نگاویان پێ هه‌لبگره، هه‌رکه‌س نه‌فسی خۆی ناسی و زال بوو به‌سه‌ریدا ده‌بیته ولاخی سواری بۆی، کۆله قورسه‌کانی بۆ هه‌لده‌گریته و سه‌رپێچی بریاره‌کانی نهو ناکات، خێر له‌ تۆدا نییه تا نه‌فسی خۆت ده‌ناسی و له‌ حه‌زه‌کانی بێبه‌شی ده‌که‌ی و مافی خۆی پێ ده‌به‌خشی، نه‌وکات نهو نه‌فسه پالده‌داته‌وه به‌ لای دڵدا و دلیش پالده‌داته‌وه به‌ لای نه‌ینیدا و نه‌ینیش دڵیاده‌بیته‌وه و نارامانه پالده‌داته‌وه به‌ لای حه‌قدا(عزوجل)، گوپالی تیکۆشان له‌سه‌ر نه‌فستان به‌رزمه‌که‌نه‌وه، به‌ فیل و ته‌مه‌لییه‌کانی فریو مه‌خۆن، به‌ خه‌وتنی درنده فریو مه‌خۆن، چونکه نهو وا نیشان ده‌دات خه‌وتوه، به‌لام نهو چاوه‌پوانی نیچیریکه راوی بکات، شه‌م نه‌فسه نارامی و زه‌لیلی و ته‌وازوع و ته‌بابی له‌ خێردا نیشان ده‌دات، به‌لام له‌ ناوه‌وه پێچه‌وانه‌ی نه‌وانه‌ی حه‌شارداوه.

هه‌میشه ناگادار به‌ له‌وه‌ی به‌دوای نه‌وانه‌دا دیت، خوداناسان سه‌رقالی خۆیان هه‌یه و له‌ دروستکراوان بێناگابوون، به‌لام زۆر له‌ خۆیان ده‌که‌ن-له‌پێناو فه‌رمانپێکردنیان و نه‌هیلپێکردنیان- ته‌ماشایان ده‌که‌ن و له‌گه‌لیان داده‌نیشن، نموونه‌ی خوداناسان له‌گه‌ل خه‌لکیدا وه‌ک ده‌سته‌یه‌ک وان ده‌یان‌ه‌وێت له‌ ده‌ریایه‌ک په‌ڕینه‌وه و خۆیان بگه‌یه‌ننه لای مه‌لیک، هه‌ندێکیان رینگه‌یه‌ک ده‌زانن و لێیده‌په‌ڕینه‌وه، کاتێک گه‌یشتن به‌ره‌وه مه‌لیک بێنی نه‌وانی تر سه‌ریانلێشێواوه و رینگه‌که نابیننه‌وه و خه‌ریکه ده‌خکێن، نهو رینگه‌یه‌ی پێشپانی نه‌وان گرتیان به‌ر لێیان به‌رسووه، بۆیه فه‌رمانی کرد به‌وانه‌ی به‌ نهو گه‌یشتون بگه‌ڕینه‌وه بۆ لای نهو ده‌سته سه‌ریانلێشێواوه بۆنه‌وه‌ی نهو رینگه‌یه‌ی خۆیان گرتیان به‌ر به‌وانی نیشان به‌دن، بۆیه هاتن و له‌سه‌ر په‌ڕینه‌ره‌وه‌یه‌ک(که‌شتیه‌ک) وه‌ستان و هاواریان کرد رینگه‌که لێره‌وه‌یه، رینسوونیان کردن، کاتێک لێیان نزیکبوونه‌وه ده‌ستیان گرتن، نه‌م‌لی نه‌م نموونه‌یه نه‌م ئایه‌ته په‌ڕۆزه‌یه:

﴿ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَنْقُورُ أَتَيْمُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴾ غافر: ۳۸

بۆیه کهسی ژیرمه‌ند له نیتوه به دنیا و مال و منداڵ و خانه‌واده و خواردن و خواردنه‌وه و پۆشاک و ولاخی سواری و هاوسه‌رگیری دلخۆش نابیت، هه‌موو نه‌وانه بریتین له هه‌وه‌س، دلخۆشی باوه‌ردار به هیتی نیمان و یه‌قین و گه‌یشتنی دلیه‌ویه به ده‌رگای په‌روه‌ردگاری (عزوجل)، ده‌زانن مه‌لیکانی دنیا و دواپۆژ نه‌وانه‌ن که خودا ده‌ناسن و کار بۆ نه‌و ده‌که‌ن.

ئه‌ی گه‌نج، چۆن دل و نه‌یتیت پالفته و پاک و بێگه‌رد ده‌بن له کاتیکیدا تۆ به دروستکراوان هاوه‌لت بۆ خودا داناوه، چۆن سه‌رفراز ده‌بیت له کاتیکیدا تۆ هه‌ر شه‌ویک له‌لای یه‌کی سکاڵا ده‌که‌ی و ده‌ستی لی پانده‌که‌یه‌وه، چۆن دلت پالفته ده‌بیت له کاتیکیدا خالییه له یه‌کتاپه‌رستی و گه‌ردیله‌یه‌ک یه‌کتاپه‌رستی تیدا نییه، یه‌کتاپه‌رستی نووره و هاوه‌لدانان به دروستکراوان تاریکییه، چۆن سه‌رفراز ده‌بیت له کاتیکیدا دلت له ته‌قوا خالییه و گه‌ردیله‌یه‌ک له‌خودا ترسانی تیدا نییه، چۆن به‌هۆی دروستکراوانه‌وه له دروستکه‌ر بێهه‌ش بوویت، به هۆ جزوا و جزیره‌کانه‌وه له هۆکار (سه‌به‌بکار) بێهه‌ش بوویت، به ته‌وه‌کول له‌سه‌ر خه‌لکی و متحانه به‌وان بێهه‌ش بوویت، تۆ ته‌نها بانگه‌شه‌ی، ده‌سته پاقله‌یه‌ک به‌بی بدلگه‌ی روشن به هیه‌ج که‌ستیک نادریت، نه‌م کاره ته‌نها به دوو رینگه راست و دروست ده‌بیت:

یه‌که‌م: تیکۆشان و نۆشکردنی بازار و مه‌ینه‌تی تیکۆشان له‌گه‌ڵ نه‌فسی خۆ و هه‌لگرتنی دژواترین و هاندووکه‌رترین، نه‌مه‌ش له‌ناو صالحاندا زال و ناسراوه، **دووه‌م:** به‌هره‌یه‌ک به‌بی ماندوو بوون، نه‌مه‌ش زۆر ده‌گه‌مه‌نه و بۆ دانه دانه‌یه‌ک له خه‌لکیه، مه‌عریفه و مه‌حه‌به‌ت به دانه دانه‌یه‌ک له خه‌لکی ده‌به‌خشریت، له‌ناو ده‌ست و پیتی خانه‌واده و هاوپیشه‌کانیدا وه‌ریده‌گریت و توانا و بالا بوونی خۆی تیدا نیشان ده‌دات، له جهمرده و رینگه‌ران رزگاری ده‌کات و به‌ره‌و خه‌لوته‌گا به‌رزی ده‌کاته‌وه و دروستکراوان له دلی ده‌رده‌هینیت و ده‌رگای نزیکی خۆی بۆ ده‌کاته‌وه و له وێنه رزگاری ده‌کات نا وای لی دیت که‌مه‌ترین شت به‌شی نه‌و ده‌کات، تینگه‌یشتن

مردم
نورس
تا پیره
و خودا
ده‌بیت
نی نه‌و
ه‌که‌ی
و دلیر
به‌لای
فیل
ایش
سارامی
چه‌وان
بان هیه
کردنیان
بان له‌گه‌
مه‌ینه‌لای
دوه‌مه‌یه
و رینگه‌یه
می به‌نه
به‌ی خۆیه
ه‌ک (دسته)
دوه‌ده‌ستیه

و چيکمه و عيززه تى پى دهبه خشيت، هرچى دهيښت و دهيستيت پند و ناموزگارى لى و ورده گريت، تهنه کارىک نه نجام ددات له خودای نزيك بکاته وه، فرمانى پى ده گريت به هيدايت و چاوديرى ده گريت و شهوى پيوستى بيت پى دهبه خشيت و هموو نه وانه له نهو جيانا بنه وه، وهک يوسفى (عليه السلام) لى ديت که خودا (عزوجل) دهر باره دهمو ویت:

﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ الشُّرُوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ (٢٤)

يوسف: ٢٤

خراپه و به دره فتارى لى دوورده خاته وه و سرکه وتن و کومهک ده خاته خزمه تيبه وه، نهو که سدى خودای خوشده ویت و خودا دهناسيت به هموو هونه رىک ناموزگارى خه لکى ده کات، جارىک به قسه کانى و جارىک به کردار و جارىکيش به ههول و لى برانى، ناموزگاريان ده کات لهو ريگه ميه پى پنده بن و له وه پى پى نابه.

نهى گه نهج، ناگات له نفسى خوت بيت، له بارى لاوازي باوه ردا تو ناتوانى خانه واده و هاوسر و جيران و خه لکى شار و هدرمه کت چاک بکه يت، کاتىک نيانه کت به هيز بوو روو له خانه واده و مندا له کانت بکه و پاشان روو له خه لکى بکه، ههتا زرتيوشى ته قوا نه پووشى و خووده ي ثيمان نه که يه سر سدرى دلت و شميرى به کتاپه رستى به ده سته وه نه گرى و له ناو تورداندا تيرى قبوولى دوعا هه لنه گريت و سوارى نه سپى کومهک و يارمه تى نه بيت و فترى برؤ و بى و ليدان و شه رشير نه بيت روو مه که خه لک و خانه واده، پاشان هيرش بکه سر دوژمنانى حق (عزوجل)، لهو باره دا سرکه وتن و کومه کيت له هه ر شش ناراسته که وه بو ديت و خه لکى له ده ستى شه يتان قوتار ده کهى و دهيانه يت بوو ده رگى حق (عزوجل)، به کارى نه هلى به ههشت فرمانيان پى ده کهى و له کارى نه هلى ناگر ناگاداريان ده که به وه، چون بهو جزه ناييت له کاتىکدا تو به ههشت و دوزه خ و کارى نهو دوو جنيهت ناسپوه؟ هه رکه سينک بگاته نه م مقامه پهرده له سر چاوى دلى لاده دريت، بو هه ر لايه کى شش ناراسته که ناو په داته وه سر نهى تاريخيه کان ده برت و هيچ شتىک

نابیتته بهریهست بۆی، سەری دل بەرز دەکاتەوێ عەرشی و ئاسمانەکان دەبینیت، کاتێک سەر دادەنەوینیت چینهکانی زەوی و شوینی جننهکان دەبینیت، هەموو ئەمانە ھۆیەکیان بریتییه لە نیمان و مەعریفە بە حق (عزوجل) لە گەڵ زانست بە حوکم، گەر بەم مەقامە گەیشتی خەلکی بانگ بکە بۆ دەرگانی حق (عزوجل)، بەر لەمە هیچت لێو سەوز نابیت، گەر خەلکت بانگ کرد و خۆت لەبەر دەرگای حەقدانە بووی بانگکردنە کەت دەبیتتە باریکی قورس لەسەر شانت، هەركات دەتەوی بھۆلینی چۆک دادە، هەركات دەتەوی بەرز ببیەوێ نەوی دەبیت، تۆ لە صالحان هەوائیکت نییە، تۆ تەنھا زمان بەیە کدا دەدە، تۆ تەنھا زمانی بەبی وێژدان، تۆ تەنھا رووالەتی بەبی ناوەرۆک، تەنھا ناشکرای بەبی پەنھان، تەنھا گەڕان و ھاتووچووی بی نەنجامی، شمشیرە کەت لە دارە، تیرە کەت لە کەربیتە، تۆ ترسنۆکی و هیچ نازایەتیە کت نییە، بچوو کترین تیر دەتکوژیت، مێشوو لەیە ک قیامەتت لی ھەلدەستینیت.

خودایە بە نزیککی لە خۆتەوێ نیمان و دینمان بەھێز بکە.

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ٢٠١﴾

البقرة: ٢٠١

ھەرۆھا ھەرمووی:

گەر لە گەڵ کەسێک دانیشتم پاشان ھەولمداوێ لە گەڵ دوان یان سیان لەوانە ی لە گەڵیان تەبام دا بنیشم، ھاوێلی خوداناسان بکە، چونکە لە سیفەتەکانیان ئەوێ گەر تەماشای کەسێک بکەن ھەول و لێژان دەخەنە سەری و خوشیان دەوێت با ئەو کەسەش یەھودی یان ئەصرانی یان مەجووسی بیت، گەر کەسە کە موسلمان بیت نیمان و یەقین و دامەزرانی زیاد دەکات، گەر دل راست و دروست سەرنج و تێڕوانینی راست و دروست دەبن، گەر دل راست و دروست بوو لە حق نزیک دەبیتەوێ، گەر بە چاوی نزیککی و مەعریفە وردبیتەوێ وردبۆنەوێ کە لە خوداوە دەبیت و نزیککی لە دایدا دەبیت بە پەلە ھەورێک و سەرنجدانی دەبیت بە چەخاخە و نامۆژگارییە کە دەبیت بە

لیژمە ی باران، زمانی گوزارشت لەو دەدات لەناو دلدایە، زمانی دەبیت بە قەڵەمێک لە مەرکەبە مەعریفە و دەریای زانست وەرەگریت، قسەکانی و سەرنبەکانی دەبن بە چەخماخی ئەوێ لە دلدایە، هەردووکیان لە نەسلێکی بەهێزەو لەلای خوداوە دەرەکەون، هەرکەسێک فەرمانەکانی جێبەجێ کرد و لە نەهیکراوەکان دەستی کێشایەو و لە رەزامەندی خودا و پیغمبەر(ﷺ) بوو ئەوێ بۆ راست و دروست دەبیت، پاشاوەی دنیا لە دلدای دەمینیت، بۆیە بۆ جێبەجێ کردنی فەرمانی خودا(عزوجل) سەری خۆی هەلەگریت تا ئەو پاشاوەیە دەروا و زانست و نزیککی و صدقی زیاد دەبن، بەری داوای حەق(عزوجل) بریتییه لە کرداری چاکە، کرداری چاکە ئەوێ بۆ خودا چاکبوو و هاوێلی تیدا نییه، کرداری چاکە تۆ دەخاتە سەر راستە شەقامی موراوی ئەو لە تۆدا، بۆیە تیایدا بە هەنگاوەکانی دڵ و نهیینی و مانا هەنگاوەلەگریت نە بۆ لای راست و نە بۆ لای چەپ، لە هەرچی شتە تەنهادەبیتەو، نە لەگەڵ دروستکراوان و نە لەگەڵ دنیا و نە لەگەڵ دواپۆژ بوونت نامینیت، دەبیت بە یەکیک لەوانە ی رووی پاکی خودات دەوێت، وەك موسا(عليه السلام) فەرمووی:

﴿وَصَلِّتْ لِيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى﴾ طه: ٨٤

هەرکەسێک داوای رازیبوونی خودا(عزوجل) بکات وەك ئەوێ لێ دیت کە خودا(عزوجل) لە حەقی موسادا(عليه السلام) فەرمووی:

﴿وَعَزَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ﴾ القصص: ١٢

لەسەر دلی ئەم خۆشەویستە راستگۆ شیرێ هەرچی رووداو و دروستکراوە حەرام دەکات، دروستکراوەلێک کە هەن لە پاش ئەوێ نەبوون، داوای ئەوێ شیرێ هەموو شیردەرەکان بە قورگیدا ناچیتە خواوە بەهۆی غیریەتی خوداییەو لەسەر ئەو هەموو شیرەکانیان دەچۆریت خودا هەمووان لە دلی لادەبات تا پەيوەست نەبیت بە شتێک لەوانەو و لە مەحبوبەکە ی دانەپریت، بەردەوام باوەرداری عاریف بە کارکردن لەگەڵ پیغمبەر(ﷺ) رازی دەکات تا پیغمبەر(ﷺ) لە پەروردگار مۆلەت بۆ دلی

وهرده گريټ، نهوکات له بهر ده ستیدا و هک خز مه تکار ټکی لی دیت، گهر خز مه ته که ی درېزه ی کیتشا ده لیت: ماموستا، ده رگای مه لیکم پی نشان بده، له خز مه تی نه ودا خه ریکم بکه، لهو شوینه دا دا بختی که ده بیینم، ده ستم بگه یه نه نه لقه ی ده رگای نزیکی له خوداوه (عزوجل)، نه ویش له گه ل خوی ده بیات و له ده رگا که نزیکی ده کاته وه، پتی ده وتریت: کیت له گه له نه ی مه مه ده؟ کیت له گه له نه ی سه فر، نه ی ریتشاندهر، نه ی ماموستا؟ نه ویش ده فر مویت: تو ده زانی من بیتجوویه کم په روه رده کردووه و رازیم به وې خز مه تی نه م ده رگایه بکات، پاشان به دلی بهنده که ده فر مویت: نه وه تو و په روه رده گارت، و هک چون جبریل (علیه السلام) به پیغه مبه ری (ﷺ) فرموو- کاتیک به رزیکر ده وه بۆ ناسمان و له په روه رده گاری نزیک کرده وه:- نه وه تو و په روه رده گارت.

نه ی گهنج، کرداری چاکه نه نجام بده و له په روه رده گاری جیهانان نزیک به روه وه.

نه ی گهنج، هیوا و خوزگه ت کور تیکر ده وه و هه لپه ت که مبه کر ده وه، نو ټی مالئاوایی بکه، باوه ردار نایت بنویت تا وه سیته نووسراوه که ی له ژیر سه ری دانه نیت، گهر حق (عزوجل) له عافییه تدا به ناگای هیتا نه وه کار ټکی موباره که، نه گهر نه، خانم واده که ی وه سیته که ی ده بیینه وه و له دوی مردنی نهو سوودی لی ده بین و ره جمه تی بۆ ره وانه ده که ن، با خوار د نه که ت خوار دنی که سی مالئاوایی که ر بیت و بوونت له نار خانم واده دا بوونی که سی مالئاوایی که ر بیت، به یه که گه یشتنت له گه ل برایان و دوستان با به یه که گه یشتنی که سی مالئاوایی که ر بیت، نه وه له دلی خوت دابنی که تو مالئاوایی ده که ی، چون باوه ردار بهو جوړه نییه له کاتیکدا کاروباره کانی له ده ستی که سینکی تردایه، دانه دانه یه که له دروستکراوان ته ماشا ده که ن و ده بین چیان بۆ ناماده کراوه، هه شیانه ده زانن که ی ده مر ن و له دلیاندا هه لگیراوه، به ناشکرا نه وه ده بین و هک چون نیوه به چاو خور ده بین، به لام زمانیان گوزار شتی لی نادات، به که مه ی شتیک ناگاهی به وه په یدا ده کات بریتیه له نه ټنی، نه ټنی دل ناگادار ده کاته وه، دلش نه فی نارام و دلنیا ناگادار ده کاته وه، نه وه ده شار ټته وه، له دوی نه دهب و خز مه تی دل و راسته و نه وه ی له گه ل خودا (عزوجل) ناگاهی به وه په یدا ده کات، له دوی تیکو شان و

نۆشىنى تاللاۋاڭاڭاھى بەۋە پەيدا دەكات، ھەركەسىڭ گەيشتە ئەۋ مەقامە دەيىتە
 نۆنىرى ھەق(عزوجل) لە زەۋيدا و جىنشىنى ئەۋ تىايدا، ئەۋ دەيىتە دەرگاى نەيىنى و
 كلىلى گەنجىنەى دلانى لە دەستدا دەيىت، ئەۋ دلاڭەى گەنجىنەى ھەقن(عزوجل)، ئەۋ
 شتىكە لەۋديو ژىرى مەرۋفەۋە، ھەۋو ئەۋەى تىايدا ئاشكرا دەيىت گەردىلەيەكە لە
 چىايەكى مەزن و دلۆپىكە لە دەريايەكى بىپەى و چرايەكە لە خۆرەۋە.

خودايە مەن داۋاي لىبوردنت لى دەكەم لە قسە كردن دەربارەى ئەم نەيىيانە، تۆ
 دەزانى مەن ھالە بەسەرمدا زالبوۋە، يەككى لە خوداناسان دەليىت: ئاڭادار بە لەۋەى
 بىانوۋ و پاساۋى بۆ دەھىنىتەۋە، بەلام گەر گەيشتىيە ئەۋ كورسىيە لە ئىۋە بزر دەم و
 شتىك لە دلەدا نامىنىتەۋە بىانوۋ و پاساۋى بۆ بەيىنمەۋە و خۆمى لى بىپارىزم لەمەر
 ئەۋ قسانەى لەسەر ئىۋەيە، جارىك لە ئىۋە ھەلھاتم كەچى بەرىۋەسەۋە بۆ ئاۋ ئىۋە،
 بىپارىمدا ھەر شەۋىك لە شۋىنىك بىيىنمەۋە و شار بە شار و ولات بە ولات و دى بە دى
 بگەرتم و بىم بە كەستىكى غەرىب و شاراۋە ھەتا مردن، ئەمە ئەۋە بوۋ مەن دەۋىست،
 بەلام خودا پىنچەۋانەى ئەۋەى بۆ مەن دەۋىست، بۆيە كەۋتە ناۋەراستى ئەۋەى لىنى
 ھەلھاتم، ئەم دلە گەر يىتە راستە و لە دەروازەى ھەقدا(عزوجل) پىيەكانى جىگىر بىن
 بەردەيىتەۋە بۆ ۋىلبوۋنى سەرھەلدان(تكوين) و دۆل و دەرياكانى، جارىك بە قسەكانى و
 جارىك بە ھەۋل و لىپرانى، و جارىكىش بە سەرغەدانى، ئەۋ دەيىت بە كردارى خودا و
 كەناگىر دەيىت، ئەۋ فەنا دەيىت و بەقا روى لى دەكاتەۋە، كەمىكى زۆر كەم لە ئىۋە
 نىمان بەمە دەھىنىت، زۆرىنەتان بە درۆى دەزان، نىمان بەم كردارە كۆتايەكى پىۋەيە،
 تەنھا كەسى دوۋرۋى دەجالى سۋارىۋى ئارەزوۋ ھالى صالھان بەراست نازانىت، ئەم
 كارە لەسەر باۋەرى دروست و پاشان كردار دامەزراۋە، ھەركەسىك بە ئاشكراى ھوكم
 كار بكات ئەۋا كارەكەى مەعريفەى بە خودا(عزوجل) بۆ بەرھەم دەھىنىت، ھوكم
 دەكەۋىتە نىۋان ئەۋ و ھەلكى و زانىستىش لە نىۋان ئەۋ و پەرۋەردگارى(عزوجل)، كردارە
 ئاشكراكانى دەبن بە گەردىلەيەك بەراۋرد بەم كردارە ناۋەكىيەكانى، ئەندامەكانى
 خامۆش دەبن، بەلام دللى خامۆش نايىت، دوۋ چاۋى سەرى دەخەۋن بەلام دوۋ چاۋى دللى
 ناخەۋن، دللى كاردەكات و بادى خودا دەكات لە كاتىڭدا ئەۋ نوستوۋە.

له يه كيتك له خوداناسانهوه ده گيرنهوه ته سبيحيتكى له ده ستدا بووه ته سبيحاتى پيكردووه، خموى ليده كه وئيت و به ناگا ديت ده بينيت ده ستى له ته سبيحات به رده وام بووه، نهوان له شتوانى دلان ده ترسن، ده ترسن دليان به رپته ووه و خور و مانگى دليان بگيريت و پييه كانيان تووشى خليسكان بن، به هه ميشه يى خويان به نه لقه ي ده رگاي نزيكى له خوداوه هه لواسيوه و ده ستيان به په تى ره حمى خوداوه گرتووه، تكاي لى ده كهن و ده لى تن: په روه ردگار، نيتمه دونيا و دواړوژمان ناوئيت به لكو ليتبوردين و عافيه تمان ده وئيت له ناييندا، مانه وه ي نيمان و مه عريفه مان ده وئيت و نه وه مان پييه خشه، ده ستمان به په تى ره حمه تى تزه گرتووه و له خوت يته يوامان مه كه، خودايه نه وه مان بؤ پييكبه يته، چونكه گهر تؤ به وئيت كاريتك پييكبه ينييت به "كن فيكون" ديتته دى.

خه لكينه، شويى گوftar و كردارى خوداناسان بكهون، خزمه تيان بكهون، به خوتان و مال و سامانتان خوتان لهوان نزيك بكه نه وه، هه مو نه وه ي به واني ده به خشن بؤ خوتانه و له لاي نهوان هه لگيراوه و سبه ينى راده ستى نيته وه ي ده كنه وه، ناوات بؤ فراوانى رۆزى ده خوازي قه له مى چاره نووس له به رته مسكى رۆزى تؤ له قه ده ردا پيشكه ووتووه، تؤ سزادراو و خه شملينگيراوى، چونكه داواى شتيتك ده كه ي به شى تؤ نييه، زور هه ولى دونيا ده ده ي و هه لپه ي بؤ ده كه ي، به لام هه ر نه وه به ده ستى تؤ ده گات بؤت دياريكراوه، خوداناسان له سه ر پاى گوپرايه لى وه ستاون و دليان له له رزيندايه، به لام نيته له سه ر پاى ياخيبيون وه ستاون و دلتان له ناسايشدايه، نه مه بؤ خوى گومرايون و فريوخواردنه، خوتان بپاريزن خودا له پر ده تانگريت.

له پيغه مبه رى خوداوه (ﷻ) فه رموى: ((له سه ر هه ر پيشه يه ك كۆمه كى وه ريگرن له خه لكاني باشى نه و پيشه يه))^۱.

نهم عيباد ته پيشه يه كه و خه لكاني باشى نهم پيشه يه بريتن له وانه ي له كاروكرده وه كاندا نيخلاصيان هه يه و زانان به حوكم و كارى پيته كهن، نه وانه له دواى

^۱ نهم محرمه.

ناسینی خودا مالتاوا بیان له دروستکراوان کرد، له نفس و مال و سمان و منداڤ و هموو شتیک جگه له پمروهرد گاریان (عزوجل) راده کمن به شکاندن و روخاندنی دل و نهی بیان، جهسته یان له ناوه دانیدایه له ناو خه لکیدا و دلیان له چول و بیاباندا، نعوان بهردهوام ده بن له سر نهو حاله یان تا دلیان گه شه ده کات و باله کانیا به هیزده بن و بهر نهو ناسمان ده فرن، ههول و لیبرانیان بهرز و بلند و دلیان فرسو بولای پمروهردگار (عزوجل)، گه یشتنه خزمه تی حهق (عزوجل) و چوونه ریزی نهوانه ی خودا (عزوجل) دهریاره یان ده فهر مویت:

﴿وَلَا تُمْ عِنْدَنَا لِمَنِ الْمُصْطَفَيْنَ الْآخِرِ ۝۴۷﴾ ص: ۴۷

کاتیک نیمان ده بیت به یه قین و یه قین ده بیت به مه عریفه و مه عریفه ده بیت به زانست نهوکات ده بیت به ناوازه و شاره زای خودا (عزوجل)، ته سبیح به ده سیمه ده سورپته وه و زمانی یادی خودا (عزوجل) ده کات، فهرمان بهو دله ده کریت و کار ده کات، فهرمان بهو نهی بیه ده کریت و کار ده کات، کاری ناوه وه.

﴿وَلَمْ أَقْلُ مِنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ۝۶۳﴾ المؤمنون: ۶۳

کاره ناشکراکان بو بهنده کانه به گشتی و نه ندانه کانی دهره وه داگیر ده کمن، کرد ناوه کییه کانیش بو تایمه تانه و دل و نهی و نهی نهی داگیر ده کمن، نیوان نعوان و خودا له سر پای ترسه له گه ل نزیکیان له خودا وه، ده ترمن لاپمهر بیان لی وهریگریت و مه قامیان لی وهریگریت وه، بو خودا له دهستی دهوله مه ندان وهریگره و بیگیره وه بو دهستی هه ژاران، نهوکات ده بیت بهو که سی له چیشته خانه کار ده که بیت، رۆزی بهر دهستی دل و نهی تودا گوزه ده کات، ریز و شکوت نییه نهی که سی دوو ووت بهم جوړه نه بیت، هاوار به حالت، له سر دهستی شینخیکی خاوه وهری زهیمی زان به حوکمی خودا پمروهرد نه کراوی، هاوار به حالت، شتیک ده بیت بهو به خشیی هیچ شتیک نه وه ش ناگات به ده ست، گهر دنیا نه لها به مانوو بوون به ده ست بیت تیر جوړ نه وه له لای خودا به بهی مانوو بوون به ده ست بیت؟! تو له کوی نهو نهی خودا (عزوجل) له کتبه کهیدا وهریاره یان ده کات و دهریاره یان ده فهر مویت:

﴿ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجُونَ ﴿١٧﴾ وَإِلَّا تَحَارَبُمْ فَتَنَافُسُونَ ﴿١٨﴾ ﴾

الذاریات: ۱۷-۱۸

کاتیک خودا راستگویی له عیباده‌تدا له‌وان بینى شتیکی بۆ دایینکردن خه‌به‌ریان بکاته‌وه و له‌ناو جینگه‌ی نووستن راستیان بکاته‌وه، پتغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فرمویت: ((خودا) عزوجل) ده‌فرمویت: نه‌ی جبریل فلائکه‌س به‌ناگا‌به‌ینه و فلائکه‌س بجه‌وینه))^۱.

نه‌مه دوو رووی هه‌یه: فلان که‌س به‌ناگا به‌ینه چونکه له عیباده‌ته‌که‌یدا راستگویی و له گونا‌هه‌کانی راده‌کات، شه‌که‌تی و خه‌وی لیّ به‌دووربگره، فلان که‌سیش بجه‌وینه چونکه نه‌و درۆزنه و پووچه له‌ناو پووچیدا و نه‌فرته له‌ناو نه‌فرته‌دا، خه‌وی بده به‌س‌ردا تا‌کو رووی له‌ناو نه‌وانه‌دا نه‌بینم شه‌و راستده‌بنه‌وه، رووییه‌کی تر: فلان که‌س راستبکه‌ره‌وه، چونکه نه‌و که‌سیکی مو‌حیب و داوا‌که‌ره و له مه‌رجه‌کانی مو‌حیییش ماندووبوونه، فلان که‌سیش بجه‌وینه، چونکه مه‌حبویه و له مه‌رجه‌کانی مه‌حبوویییش ناسوده‌یی و پشووه، ده‌خه‌ویتی و ناسووده ده‌بیست، چونکه رو‌شنایی به‌تاریکایی گه‌یاندووه تا وه‌فای به‌په‌یمانه‌که‌ی کردووه و مه‌حه‌به‌ته‌که‌ی به‌ده‌سته‌هناوه، کاتیک له‌وه‌دا راستی کرد کاتی وه‌فای په‌یمانی خودا (عزوجل) هاته‌پیشه‌وه، چونکه بۆ هه‌موو که‌سیکی ماندوو له‌پشناوی نه‌ودا ناسوده‌یی و پشووی ده‌سته‌به‌ر کردووه، خودا‌ناسان کاتیک حه‌زه‌کانی دل‌یان بۆ لای په‌روه‌ردگاریان (عزوجل) گه‌شه ده‌کات له‌خه‌وندا شتیک ده‌بینن که له‌ناگاهیدا نایبینن، دلّ و نه‌هینیان شتیک ده‌بینن له‌ناگاهیدا نایبینن، به‌پۆژووبوون و نوێژیان کرد و به‌برسیکردن و شکاندنی نه‌فس دژ به‌نه‌فسی خزیان تیک‌زشان و له‌چه‌ندین جو‌ری عیباده‌تدا -له‌هه‌له‌هاتی رو‌شناییه‌وه تا داهاتی تاریکی- نه‌وان خه‌ریکبوون تا به‌هه‌شتیان بۆ به‌ده‌ست هات، کاتیک به‌هه‌شتیان بۆ به‌ده‌سته‌ات پتییان و ترا رینگه‌که نه‌مه نییه، رینگه‌که بریتییه له‌داوا‌کردنی حه‌ق (عزوجل)، نه‌وکات کاره‌کانیان روو له‌دلّ ده‌کات، کار ده‌گاته دلّ و دامه‌زراو

^۱ قلم محرمه.

دهبیت و روشن دهبیته وه له لای، هه رکهس بزانییت داوای چس دهکات نهووی
 دهیه خشی له ههول و کوشان- له گوێرایه لی خودادا- به که می تهماش دهکات،
 باوهردار بهردهوام لهناو ماندوو بوندایه تا به پهروهردگاری (عزوجل) دهگات.

هاوار به حالت، بانگه‌شده‌ی نه‌وه ده‌کمی منت ده‌ویت، به‌لام نه‌وه‌ی هه‌ته له منی ده‌شاریه‌وه، تۆ له بانگه‌شه‌که‌تدا درۆت کرد، مورید له‌بهرده‌م شیخه‌که‌یدا نه‌ کراس و نه‌ میزه‌ره و نه‌ ئالتون و نه‌ مال و سامانی هه‌یه، له‌سه‌ر خوانی نه‌و خواردنه‌ ده‌خوات فه‌رمانی پی ده‌کریت به‌ خواردنی، نه‌و له‌ودا فانی بووه، چاره‌پروانی فه‌رمان و نه‌هیکردنی شیخه‌که‌ی ده‌کات، چونکه‌ زانستی به‌وه هه‌یه نه‌وه‌ی پیی ده‌وتریت له‌ خوداوه‌یه، به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی به‌ ده‌ستی شیخه‌که‌یه‌وه‌یه و که‌وتووته‌ ناو داوی نه‌وه‌وه، گهر شیخه‌که‌ت تۆمه‌تبار ده‌که‌ی هاوه‌لی مه‌که، چونکه‌ هاوه‌لیکردن و هه‌ول و ویسته‌که‌ت راست و دروست نابیت، نه‌خۆش گهر پزیشک تۆمه‌تبار بکات له‌ چاره‌سه‌ره‌کانی به‌هره‌مه‌ند نابیت.

دوای هندی قسهی تر فرموری:

هەرکەس زوهدەکەى لە خەلکى راست و دروست بێت خودا حەزى نزیکی لە شەو دەخاتە دلى خەلکییەوه و لە قسەکانى و تەماشاکردنى سوودمەند دەبن، گەر خەلکیت بە زانستى خودا فێرکرد و بە مەعرفەى شەو مەعرفەت پى بەخشین سێفەتەکانیان لە تۆ بزر دەبن، جین و مڕۆڤ و فریشتە لەلات دەچنە خانەى نەبوونەوه، دلت بە سێفەتێکى تر دەپازێتەوه، هەر بەو جۆرە نەیتیت تۆیکلى بوونى خۆتى لى دەبێتەوه، تۆیکلى عادەتەکانى مڕۆڤ، حوکم دیت و دەبێتە کراسى بەرت، ئەوکات لە زەویدا بە فەرمانى پەرورەدگارت فەرمان بە نەفس و دروستکراوان دەکەى، زانستى رەبانى خودایى دیت و دەبێتە کراسى بەرى دل و نەیتیت، پابەند بە بەوهى پێغەمبەر (ﷺ) هیناویەتى لە قورئان و سوننەت، هەرکەس شەو دوانە وازلیبەیتیت دەبێتە زەندىق و ملوانکەى نیسلام لە گەردنى دەکریتەوه، ئەوکات شاگر و سزا لە پاشەپڕۆژدا دەبنە سەرئەفهامى، خەشم و تووڕەبوونى خوداییش لەم دونیایەدا

دایده گرتیهوه، دلی عاریف له نیوان خوئی و خودادا ده بیټ به شتیکی تر، دواى دامه زرانى حوکم و وهستان له بهردهم ده رگای حه قدا (عزوجل) شایسته ده بیټ به وهى قسه کانی بییسترین، بویه ریگه ده گیریت له شوینکه وتنى کهسانیک حوکمیان دانه مه زاندهوه، چونکه نهوه شتیکه هه ده بیټ بیټ و بنچینهى نهه کارهیه، نهه کهسهى فرمان ده کات به کار و نیخلاص و فیترکردنى خه لکی له لای خودا به مه زن ده نوسریت، بویه پیغه مبهه (ﷺ) ده فهرمویت: ((هه رکس فیربیت و کارى پیبکات و خه لکی پی فیربکات له مه له کوت به مه زن ناوده بریت))^۱.

له خه لوه تگادا گوشه نشین مه به، چونکه گوشه نشینی له خه لکی به نه زانییه وه فسادیکى گه وهى گشتگیری لیوه پهیدا ده بیټ، بۆ نهوه مه بهسته پیغه مبهه (ﷺ) ده فهرمویت: ((تیبگه (فیقه وه ریگه) نهوجا که نارگیر به))^۲.

نابى له خه لوه تگادا دابنیشی و له سهه گۆی زهوى که سیک هه بیټ لیټیترسیت یان رجات پیتی هه بیټ، ده بى ته نهها یه که ترسیتهه و رجا به خش له لات بوونى هه بیټ نهویش بریتییه له خودا (عزوجل)، من ته نهها خودا و ههستان به نایینی خودا ده ناسم، نهوهش وه که نزیک بوونه وه له نهوه (سبحانه و تعالی)، نایینه کهى جیبه جى بکه و بۆ خودا نه که بۆ شتیکی تر سه ریبه، کهسى صدیق گوئی له هاواری دینه بانگ له دل و نهینى نهوه ده کات، گهر کهسى ره شوکی سنووری خودای به زانده و نه هیلیکراوه کانیان نه نجامدا و وازیان له فرمانه کان هیتنا و هه لیاندایه پشتیاندهوه گوئی لیټیه چۆن نایین هاوار ده کات و هانا و په نا بۆ خودا (عزوجل) ده بات، لهو باره دا کهسى صدیق خوئی لی هه لده کات و بهرووی نهوه فسادده دا ده وه ستیت و به فرمان به چاکه و ریگری له خراپه کۆمه کی نایین ده کات، نامۆزگاری ده کات و بهرگری له نایین ده کات، نهوه کاره به هیزی پهروه دگاری نه نجام ده دات نه که به هیزی نهفس و ناره زوو و سروشت و لادان و نه زانی و دوو بووی، عیبادت بریتییه له وازهیتان له عادهت، نه که عادهت جیگه ی

^۱ هو من قول عيسى (عليه السلام) كما في "عون المعبود".

^۲ تقدم بحره.

عیادت بگریتموه، په یو سببون به دنیا و دواړو و خه لکوه وازلېبېتن، به
خوډاوه (عزوجل) په یو سببن، زرق و برق نمایش مه کمن، چونکه نهو که سهی لیتان
ورده بیتوه که سیکې بینایه و شتی ساخته تان لی ورنه گریت، نهو دراوه ساخته یی
به نیویه له سمنگی مه حهک ده دات و لیتان ورنه گریت، بویه فری بدن، چونکه هیچ
نرخنکی نییه، نهو هی نه خریته کوره ی ناگره وه و له خهوش و خال پاکنه بیتوه
ورنه گریت، بویه پیتان وانه بیت کاره که ناسانه، زورینه ی نیوه بانگه شهی شیخلاص
ده کمن و هیشتا که سانیکی دوو پروون، گهر تاقیکردنه وه نه بویه بانگه شه که ران
زورده بوون، هر که س بانگه شهی حیلیم ده کات به تووړه کردن تاقیده کهینه وه، هر که س
بانگه شهی به خشنده یی ده کات به داوا کردن لی تاقیده کهینه وه، هر بهو جوړه
هر که س بانگه شهی شتی بکات به دژه کهی تاقیده کهینه وه، واز له هوه سبازی
بهیتن و له هوه مو حال و باریکدا پایه ندبن به ته قواوه، ته قواداران په روه رد گاریان بو
همیه، واز له هاوهدانان بهیتن له نه سلدا و یاخیبوون له لقدا پاشان ده سبگرن به
پتی قورن و سونه توه، نهو دوانه له دهستی خوستان ده رمه کمن، خوډا (عزوجل)
به خشنده یی و دوو ترس له سمر بهنده کهی کونا کاته وه، ترسی خوډا ناسان له خواردن و
خواردنه وه و پوشین و هاوسه ریکردن و هوه مو هه لسو کهوته کانیان له دنیا دا
پیشکوت، حرام و شوبه و زوریک له حه لالیان وازلېتینا نهو ش وهک ترسان له
دادگای په روه رد گاریان و خراپی سزایان، له خواردن و خواردنه وه و هوه مو حال و
باریکاندا خاوهی و ورع بوون، وهک زوه تیاپاندا شته کانیان وازلېتینا، کاتیک زوه
دامه زرا برو به معریفه، کاتیک معریفه دامه زرا زانست به خوډایان بو هات و بوو
به تاجیک له سمر سریان، بویه گرمانی تیندا نییه حرام و شوبه و موباح
که نارگه بوون و حه لالی رها له لایان مایوه که بریتیه له حه لالی صادقان، نهو
حه لالی صادقان گرنگی پین نادن و لا به لایدا ناکه نه وه، گهر بهنده دنیا و دواړو
وازلېتینا و له هرچی شتی تره جگه له خوډا (عزوجل) هاته ده روه و دلی له خانمی
نزیکی و منعت و لوفی خوډا نیشته چی بسو نهو کات خوډا داوی به ده سته تینانی
خواردن و خواردنه وه و پوشاک و هر شتیکی تر له بهرزه و هندیه کانی لی ناکات، دلی

له خەریکبوون بە ئەوێوە پاك راده گریت، دلی نزیکان له خرداوه بەردهوام له نووسراوی نزیکی و زانستی تایبەتدا دەمینیتەوه، دل و نهینیان فیر دهکات چون فەنا بکەن له ویست و له بەردهستی خودادا خۆیان رابکێشن، ئەوکات خودا سەرپەرشتیان دهکات و نایانداته دەست کەسانی تر لهو دیو تیگەیشتنی خەلکەوه لهو دیوی ئەم ناشکراوه فەنایان دهکات، پاشان گەر بیهویت دەیانناسینیت و بە زانستی یەکهجار و زانستی دووهار پشٹیوانیان دهکات، ئەزان بوو، پاشان زانستی وەرگرت، پاشان کاری پینکرد، پاشان نیخلاصی نواند، پاشان زانستی دووهم فیریوو و کاری پینکرد و بێدەنگی تیدا نهجامدا پاشان زمانی هاته قسه، یەکهجار فەنا له خۆت و پاشان بوون(وجود) به خوداوه، ئەی دلمردوووان بۆچی لەلام دانیشتون، ئەی بەندەکانی دنیا و سولتانان، ئەی بەندەکانی دەوله مەندان، ئەی بەندەکانی گرانی و هەرزانی، هاوار به حالتان، گەر نرخێ دەنکه گەمێک بگاته دیناریک کەسی باوەردار باکیکی نییه و لەلای گەنگ نییه، ئەوێش بههۆی هیزی یەقینەکە و پشتبەستنی به خودا(عزوجل)، ئەفسی خۆت له باوەرداران سەرژمێر مەکه، خۆت لەوان جیابکەرەوه، هەرچی شتە سەرباز و قامچی خودان، پشتبەلکردن له خەلکی حەقه و خەریکبوون به خوداوه حەقتەر، وانابینم ئەوێ دەیلیم حالی ببن، دەست به ناماژەکانی یەکتاپەرستییهوه بگرن و گوینگرن بۆ قەسی صادقان و ئەولیا، قەسەکانیان-له خوداوه(عزوجل)- وەك وەحی وابە، له خوداوه قەسە دەکەن و به فرمانی ئەو قەسە دەکەن، تۆ هەموەسبازیت، قەسە کانت له کتیبەوه ناماده دهکە و پاشان دەیانبیزی، گەر کتیبەکەت بزر بوو چی دهکە، گەر کتیبەکەت سروتا چی دهکە؟ یان ئەو چرایە لەبەردا دەنووسیتەوه کوزایەوه، گەر گوزەکەت شکا و ئەو ناوێ تینداوو رزا چی دهکە؟ کوا پیغوو و چه خاخ^۱ و مۆم و کبریت و پارمەتیدەرت؟ هەرکەسێک زانستێک فیریبیت و کاری پینکات و نیخلاصی هەبیت پیغوو و چه خاخ له دلیدا دەبیت به نوورێک له نووری خودا(عزوجل) و خۆی و

^۱ (پیغوو و چه خاخ) یەگمەکە بوو بۆ کردەوهی ناگر، پیغوو سادەپەکی داری و شک بوو له دار بان له دەرمانیشتهی ولاح ناماده دهکرا، چه خاخیش: دوو بەرد بوو، پیغوو: کە دەرا سەر بە کێک له بەردەگار و به بەردەکە تر لێی دەرا نا دوو بەردەکە پەرسکیار لێی پەیدا دەبوو و پیغوو: کە کەری دهگرت

کەسانی تر رووناك دەکاتەوه، کەناریگرن، ئەمى رۆلەکانى زمانبازى، ئەمى رۆلەکانى لاپەرە نووسراوهکانى دەستى نەفس و ئارەزوو، هاوار بۆ ئىتو شانشانێن لەگەڵ تايپەتاندا دەکەن، ئىتو بەو کارەتان پشتتان دەشکێت و تیا دەچن و ناگەنە مەرامە و بەشى خۆتان، چۆن پێشینه و زانستى خودا بە هەولێ ئىتو گۆرانی بەسەردا دیت، باوەردار و موسلمان بن، گویتان لەم نایەتە بوو کە دەفەرمویت:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ الزخرف: ٦٩

هەقیقەتى ئىسلام بریتىیه لە "ئىسلام-خۆرا دەستکردن"، خودا ئاسان لەبەردەستى خودادا (عزوجل) راکشان، بۆچى و چۆن و بکە و مەکەیان لەبەرچووێوه، بە چەندین جۆر عىبادەت گۆنرايەلێ خودا دەکەن، ئەوان لەسەر پای ترس وەستان، بۆیه حەق (عزوجل) وەسفیان دەکات و دەفەرمویت:

﴿يُؤْتُونَ مِمَّا آتَوْا وَقَلَّ عَلَيْهِمْ وَجْهٌ إِنَّهُمْ لَكَنَ يَوْمَ رِجْعُونَ﴾ المؤمنون: ٦٠

فەرمانەکانى خودا جێبەجێ دەکەن و لە نەهیلێکراوهکانى خۆیان دەگرنەوه و لەسەر بەلاکان ئارام دەگرن و شوکرى نىعمەتەکان دەکەن و نەفس و مال و منداڵ و نامووسیان رادەستى بریارى پێشینهى خودا دەکەن لەگەڵ ئەوەش دلیان دەلەرزێ و لەبەر خودا دەترسێت، کەسێ عاریف کە لە دواپۆژ زوهدى کرد پێى دەئێت: لێم کەنارگێر ببە، چونکە دەرگای حەق (عزوجل) دەوێت، تۆ و دنیا لەلای من یەکیکن، دنیا لە تۆ بێبەشى دەکەم و تۆش دەبیت بە پەردەى نێوان من و مەولام (عزوجل)، هەرشتێک لە ئەو (سەحانە و ئەلى) بێبەشم بکات لەلام ریز و بەهای نیه، گوێ لەم قەسە بەگرن، چونکە ئەمە کرۆکی زانستى خودایە (عزوجل)، کرۆکی وىستى خودایە لە دروستکراوانى و لەناو دروستکراوانى، ئەوەش حالێ پێغەمبەران و نیراوان و ئەولیا و صالحان بوو.

ئەمى بەندەکانى دنیا، و ئەمى بەندەکانى دواپۆژ، ئىتو ئەزانن بە خودای خۆتان و بە دنیا و دواپۆژ، نایا ئىتو دىوارن، تۆ بەتەکەت بریتىیه لە دنیا و تۆش بەتەکەت بریتىیه لە دواپۆژ، نەتۆش بەتەکەت بریتىیه لە دروستکراوانى خودا، تۆش بەتەکەت بریتىیه لە حەزەکان و چێزەکان، هەروەها تۆش بەتەکەت بریتىیه لە حەمد و سەنا و

قبوولی خەلکی بۆت، ھەرچی شت و کەسە لە خوار خوداوە ھتە، خوداناسان رووی
 دنیا و دواڕۆژ ھەڵدەدەنە بەردەرگای خودا (عزوجل)، ھەڵیان دەدەنە ناو خانەی پزیشک
 نەوی دەیەوێت لێی وەردەگریێت و دەرخواردی نەخۆشە کەمی دەدات، نەوی دووڕووان،
 ئێو ھەوائیکتان لەم بارەوہ نییە، کەسی دووڕوو ناتوانێت پیتیک لەم ھاسە بیستیت،
 نەو قیامەتی لێ ھەڵدەستیت، چونکە ناتوانیت گوی بۆ ھەق بگریێت، قسە کاتم ھەقن
 و من لەسەر ھەقم، قسە کاتم لە خوداوەن، نەک لە منەو، لە شەرەوہن نەک لە
 ھەوہ سبازییەو، بەلام نافەتە کە تیگەیشتنی چەوت و خواری تۆیە.

ھاوار بە ھالت، زانست فیزیوویت و کارت پێ نەکرد، نیتەر چۆن زانستە کەت سوودت
 پێدەگەییەت، لە کاتی لاوێتیدا خزمەتی گەورە پیاوانت نەکرد نیتەر چۆن لە پیریدا
 خزمەتیان دەکەیت؟ ھەموو باوەردارێک لە کاتی مردندا پەردە لەسەر چاوانی لادەدریت
 و شوێنە کەمی خۆی لە بەھەشتدا دەبینیت، حۆرلەمین و منداڵانی کۆشک و تەلارە کەمی
 ناماژە بۆ دەکەن، دەگات بە خۆشییەکانی بەھەشت و مردن و سەرەمەرگی بۆ
 خۆش دەبیت، خودا چی لە گەڵ ناسیە (علیھا السلام) کرد ھەمان کار بۆ ئەوانیش دەکات،
 ھەیانە بەر لە مردن لە شوێنی خۆی ئاگادار دەکریئەو، ئەوانە بریتین لە نزیکان و
 موراوان و تاک و تەنھاگان، ھاوار بە ھالت، ئەو کەسە بەرھەڵستکاری خودا
 دەکەیت، و پێنە پووج و بیتەنا مەکە، قەزای خودایی ھیچ بەرھەڵستکار و
 رەدکەرەوہ یەکی بۆ نییە، خۆت رادەست بکە ناسوودە و ئارام دەبیت، دەتوانی رێگری
 بکەیت لەم شەو و لەم رۆژە، گەر شەو ھات و تۆ ھاتنە کەیت پێناخۆش بوو بیان رۆژ
 ھات و تۆ ھاتنە کەیت پێناخۆش بوو نایا رەد دەکریئەو؟ ھەر بەو جۆرە خێر و شەر
 پێناخۆش بیت و پێناخۆش بیت رووت لێ دەکات، خودا بەم جۆرە قەزا و قەدەری خۆی
 بەسەر تۆدا تێدەپەڕینیت، گەر شەوی ھەژاری رووی لێکردی خۆت رادەست بکە و
 مالتاواپی لە رۆژی دەوڵە مەندی بکە، گەر شەوی نەخۆشی رووی لێکردی خۆت رادەست
 بکە و مالتاواپی لە رۆژی عافییەت بکە، ھەر بەو جۆرە گەر شەوی نەو شتانە لە لات
 گران و ناخۆش رووی لێکردی خۆت رادەست بکە و مالتاواپی لە رۆژی نەو شتانە بکە
 خۆشتەریست، پێشوازی لە شەوی دەرد و نەخۆشی و ھەژاری و گەدایی بکە بە دلێکی

ناسوردهوه، شتىك له قهزا و قهدهرى خودا رهد مهكه رهوه چونكه تيا ده چيت و
نيمانه كهت بارگه و بنه ده پيچيته وه و دلت ليخن ده بيت و نهيتيت ده مرست،
خودا (عزوجل) له هه ندئ له كتيبه كانيدا فهرموويه تي:

((من نهو خودايم كه تاك و ته نهام و هيچ خودايمه كي تر بووني نيه جگه له من،
ههركهس خوي رادهستي قهزاي من كرد و له سه به لا نارامي گرت و شوكرى
نيمه ته كانى منى كرد له لاي خوم به صديق ده ينوسم، ههركه سيش خوي رادهستي
قهزاي من نه كرد و له سه به لاى من نارامي نه گرت و شوكرى نيمه ته كانى منى
نه كرد با بچيت پهروه ردگار يكي تر جگه له من بو خوي داوا بكات))¹.

گه رازى نه بيت به قهزا و له سه به لا نارام نه گريت و شوكرى نيمه ته كان نه كهيت
نهوا پهروه ردگار بو تو نيه و برؤ پهروه ردگار يكي تر بو خوت بيه نه وه و هيچ
پهروه ردگار يكي جگه له نهو (سبحانه و تعالى) بووني نيه، گه ده ته ويت نهوا رازى به
به قهزا و باوه بهينه به خير و شه و تال و شيريني قهدهر، نهوه ي برياردراوه تووشت
بيت به خو پاريزى ليت دوورناكه و يتته وه، نهوه ش برياردراوه تووشت نه بيت به ههول و
داوا به دهستي ناهيتيت، گه نيمانت بو به ده ستهات به رهو ده رگاي ويلايهت
پيشه خر تيت، نهوكات ده بيت به يه كيك له بهنده راستگوكاني خودا، نهوانه ي
به ندايه تيان بو خودا بووه، نيشانه ي وهلى نهويه له هه موو حال و بار يكي دا له گه ل
پهروه ردگاري (عزوجل) ته با بيت، هه موو بووني به يى بو چى و چون له گه ل خودا و
جيه جى كردنى فرمانه كان و خو گر تنه وه له نه هيلنكراوه كان ته با ده بيت، گومانى
تيدا نيه هاوه لى خودا بو نهو كه سه دريژه ده كيشيت، ده بيتته هاوه لى نزيك له
خودا وه، نه بو لاي راست و نه بو لاي چه پ و نه بو دواوه لانا دات، به لكو ته نها بو
پيشه وه، نهو ده بيت به سينه يه كى بى پشت، نزيك يكي بى دوورى، پالقه يه كى بى
لبنى و ليخنى، خير يكي بى شه ر، تو رجات بر يتيه له دروستكراوان و ترست له
نهوانه، نهوه ش بر يتيه له هاوه لدانان بو پهروه ردگار ت (عزوجل)، له بارى پيه خشيندا

¹ رواه القرطبي في المسود.

حمد و سەنای دروستکراوان دەکەوێ و لەباری لینگرتنەوهیان لە تۆ زەمیان دەکەوێ،
نەمەش دیسان هاوێلدانانی تۆیە بۆ پەرورەدگارت (عزوجل).

هاوار بە حالت، شتێک لەوانە بە دەستی خەلکی نییە، تۆ خێرتکت تێدا نییە، تۆ
یەکتاپەرستیت نییە، هەموو شتەکان لە خوداوە دەبینرێنەوه و وەرەگیرێن، نەک لە
دروستکراوانی، بە گەڕانەوه بۆ دەرگای خودا و دواى برینى رینگە بۆ لای ئەو شتەکان
وەرەگیرێن، هۆ لە سەرەتاوەیە و هۆکار (سەبەبکار) لە کۆتاییدا، کەسێ سەرەتا لە
هۆوە داوا دەکات وەک ئەو بێچووێ داوا لە باوانی دەکات تاكو رۆزى پى بدەن،
کاتێک گەورە بوو و فێری فەڕین بوو لە دایک و باوکی بێنیاز دەبێت، لەباری
بەهێزبوونی بالەکانیدا بۆ خۆی هەولێ رۆزى دەدات، نایا هەرگیز یەکتێک لە نێو
بوو بەبێ هەول و هێزی خۆی و بەبێ دروستکراوان و شانداوان لەسەریان- پاروویەک
لە دەستی تەو کۆل بە پەرورەدگاری (عزوجل) بھوات؟ هاوار بە حالتان بانگەشە
شتێک دەکەن لە نێویدا بوونی نییە، چۆن بانگەشەى نیسلام و نیسان و یەقین و
یەکتاپەرستی دەکەیت لە کاتێکدا شانت لەسەر هەول و هێز و هۆ داداوە؟ کەسێکی
ژیرمەند بە ئەم کارە بە بانگەشە نایەتە دی.

هاوار بە حالت، لەم مەقامەدا دادەنیشی و نامۆزگاری خەلکی دەکەوێ پاشان
لەناویاندا پێدەکەنی و حکایەتى پێکەنیناوی دەگیرێیەوه، گومانى تێدا نییە نە خۆت
و نە ئەوان سەرفرازی بە دەست ناهێنن، نامۆزگاریکەر مامۆستا و نەدەبدادەرە و
گوێگران وەک مندال وان، مندالیش تەنها بە زبیری و پابەندبوون بە سووربوون و لێبران
و رووگرژییەوه فێر دەبێت، دانە دانەیک هەبە بە رینگەى تر فێربێت ئەوەش وەک
بەهرەیک لە خوداوە (عزوجل)، زۆرێک لەوانەى لە ناشکرادا بانگەشەى نیسلام دەکەن
نەوه دەلێن کە بێباوەران دەیانوت:

﴿ مَا مِنْ آلِهَةٍ إِلَّا نَسُوهُ وَنَحْنُ وَمَا بَلَّغْنَا إِلَّا الْآخِرُ ﴾ الحالة: ٢٤

ئەوان نەمەیان وت و زۆرینەى نێوێش هەمان شت دەلێن، کردارەکانتان هەمان نەوه
مانا و مەرامەیان تێدا، بۆیە لەلای من کێشێ بالە مینشوو لەیک رێز و بەهایان

نییه، لای خودا (عزوجل) هه موو نهوانه دیار و بی پەردەن، نهوان نه ژیریسان ههیه و نه جیا کردنهوه تاكو بتوانن زیانبهخش و قازانجبهخش جیا بکه نهوه.

نهو نایهته له چوژکی یوسفدا (علیه السلام) که ده فەر مویت:

﴿قَالَ مَكَادُ أَكُلُّهُ أَنْ نَأْخُذَ بِالْأَمْنِ وَجَدْنَا مَتَمَعًا عِنْدَهُ﴾ یوسف: ۷۹

هه که سێک شه کی ویلایهت و یه کتاپه رستی و نیمانی له لا بینرایهوه - گهر دل هاته راسته - له پای هۆ و دروستکراو وازیان لی ناهینیت، له پای کهرن و فرۆشتن و وهگرتن و بهخشیندا وازیان لی ناهینیت، خودا به هۆیه کان نهو جیا ده کاتهوه و پالقمی دهکات، له بهریوونهوه راستیده کاتهوه و له بهر ده رگاکی دایده نیشینیت و له نامیزی لوتفیدا ده یه مویت.

هاوار به حالت، کراسی نیسلامه کهت دپاوه، پۆشاکێ نیمانه کهت پیسبووه، تۆ رووتی و دلت نه قامه، و نهینیت لیخنه، سینته به نیسلام والا نه بووه، ناوه دهت ویرانه و دهروهت ناوه دان، لاپه ره کانت رهش و نهو دونیایه ی خوشتده ویت کۆچ و بار له تۆ دهکات و گۆر و دواپۆژ روو له تۆ ده کهن، له کاروباری خۆت و نهوه ی بهم نزیکانه رووی لی ده کهیت به ناگابه، لهوانه یه شه مرۆ یان له م کاته دا بهریت، په رده بکهو ته نیتوان تۆ و ناواته کانت، نهوه ی له دنیا ناواتی بۆ ده خوازی ناییینیتهوه و پنی ناگهی، نهوهش له دواپۆژ له بیری خۆت بهردووه تهوه به تۆ دهگات، سه رقالبوون به شانیکهوه جگه له خودا ههوه سبازییه، ترس و رجا له شتان و کهسانیک جگه له خودا ههوه سبازییه، هیچ که سێک جگه له خودا ناتوانیت زیان و قازانج به نیت به کهوینیت، نهوه خودایه (عزوجل) بۆ هه موو شتیک هۆیه کی داناوه، حوکم به سه ر هۆیه که دا دیت، گهر به خوداوه کارت به حوکم کرد کار کردنت به خوداوه نه بجا مداوه، نه موکات هۆیه کان له تۆ هه لده وه رین وه ک چۆن گه لا له دار به رده بیتتهوه، هۆکار (سه به بکار) ده رده کهویت و هۆ نامینیت، کرۆک ده رده کهویت و توێکل ده پروات، کرۆک بریتییه له پمیه ستبوون به سه به بکارهوه (خوداوه)، هه ر نه وهش بریتییه له نعل و بناغه، نهوه وه ک بهرینک وایه له داری په کتاپه رستییهوه، کهسی په کتاپه رست

كاتينك دەرلەمەندى و مولكى كەوتە دەست و گرژى و تەنگەلانى نەما و كراندەر
رووى لىكرد، بەر لەو لە چالەكە و لە بەندىخانە كەدا زمان لال بوو، كاتينك ھائە
دەرەو زەمانەوانى رووى لىكرد.

خەلكىنە، ھەموو شتىك لە دروستكەرى ھەموو شتەكان داوا بكەن، ھەموو
بووتتان بۆ گەشت بە ئەو ببەخشن، خوداناسان رۆحيان بەخشى لەپىناو داواى نزيكى
لە پەرورەدگارەو (عزوجل)، زانپان داواكەيان چەندە مەزنە بۆيە رۆحيان لەو پىناو دا
بەخشى، ھەركەسىك بزانيٹ چى داوا دەكات ئەو ھى لەو پىناو دا دەيبەخشىت لەسەرى
ناسان دەبيٹ.

دەگىرنەو پىاويك بە پال كۆيلەفرۆشىكدا گوزەرى كرد و جاريەيەكى جوانى لەلای
بينى، دللى بەو جاريەو پەيوەست بوو و نەيتوانى ئەو شوینە بەجىبەھيائىت، نەسپىكى
لەژىردا بوو نرخەكەى سەد دىنار بوو، پۆشاكى زۆر جوانى پۆشى بوو، شمشىرىكى پى
بوو بە زىر رازابوويەو، لەبەردەستىدا بەندەيەكى رەشپىست ھەبوو ھەموو شتەكانى
پىدا و بردى بۆ خاوەنى جاريەكە و داواى لىكرد پىنى بفرۆشىت، ئەويش پىنى وت:
گومانى تىدا نىيە تۆ جاريەكەى منت خۆشويستوو، كەسى موحىب دەبيٹ بۆ
گەشت بە مەحبوبەكەى ھەرچى شت ھەيە ببەخشىت، من نايفروشم ھەتا ھەموو
شتەكانى بەردەستت لەم كاتەدا بە من نەبەخشى، ئەويش لە نەسپەكەى دابەزى و
ھەموو پۆشاكە گرانبەھاكانى لەبەر خۆ كەردەو و لە باباى كۆيلەفرۆش كراسىكى
خواست و ھەموو شتەكانى-لەگەل بەندە رەشپىستەكەش كە لە بەردەستىدا بوو-
رادەستى ئەو كرد و جاريەكەى وەرگرت و بەپىنى پەتى و سەرى رووت گەرايەو بۆ
مالەو، كاتينك نرخەكەى پىدا كەراوەكەى خۆى وەرگرت، زانى داواى چى دەكات بۆيە
بەخشىنى ھەموو شتەكان لەلای ناسان بوو، كەسى راستگۆ لە خۆشەويستىدا
لەپىناوى مەحبوبەكەيدا لەپاى ھىچ شتىك ناوەستىت، گەر يەكىك بلىٹ ھەوائى
بەھەشم بىستوو و دەزانم چ نىعمەتىكى تىدايە بە نايەتى:

﴿وَفِيهَا مَا كَتَبْنَاهُ الْإِنْسُ وَكَذَ الْأَعْتِ﴾ الزخرف: ٧١

نایا نرخه که می چهنده؟ پیتی ده لئین: خودا (عزوجل) بوخوی فەرموویه تی:

﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ﴾ العنبر: ۱۱۱

نەفس و ماله کهت راده ست بکه به ههشت به ده ست ده هینیت، به کینکی تر ده لئیت: من ده مه ویت له ریزی نهوانه بم رووی پاکی خودایان ده ویت، دلم سەرنجی داوه له ده رگای نزیککی له خوداوه و موحیبانی بینیه لییه وه ده چوونه ژووره وه و لییه وه ده هاتنه ده ره وه و پۆشاککی به خشراوی مه لیکیان پۆشی بوو، نایا نرخه که می چهنده؟ پیتی ده لئین: هه موو بوونت ببه خشه و واز له حه زه کان و چیژه کانت بهیته و تیایدا له خۆت فانی ببه و ده سته بررداری به ههشت و نه وهی له به ههشتدایه ببه و وازی لییه یته، هه ر به و جۆره ده سته بررداری نهفس و ئاره زوو و سروشت ببه، پشته هه لکه له حه زه دونیایی و دواپۆژییه کان، هه موو نهوانه واز لییه یته و هه لیانبده پشته وه و دلت پاکبکه ره وه و پاشان برۆ ژووره وه، له وێ شتیک ده بینێ چاو نه بینیه و گوی نه بیستوه و به خایله و ختووره به دلی مرۆفدا گوزه ری نه کردوه، هه رکه سیك نه مه ی بو تیر و ته واره سوو و پییه کانی دلی تیایدا دامه زرا ده بیته خاوه نی دنیا و دواپۆژ، نه و دوانه - به بی تالو - بو ی ده بن به نیعمه تیککی پاک و بیگه رد، دنیا ده بیته به میوانخانه ی نه و و دواپۆژیش خانه ی نزیککی له خوداوه و شوینی ته ماشا کردنی خودا (سبحانه و تعالی)، ته ماشا کردنی خودا له دونیادا به دله، به لام له رۆژی دوایدا به چاوه.

نه ی گه نج،

﴿قُلِ اللَّهُ تَعَالَىٰ ذَرَمٌ﴾ الأنعام: ۹۱

بلی:

﴿الَّذِي خَلَقَ فَهُوَ يُحْيِي﴾ الشعراء: ۷۸

نه ی که می زاهید له دنیا گه ر دلت له دنیا بیته ده ره وه و داوای دواپۆژ بکات

بلی:

﴿الَّذِي خَلَقَ فَهُوَ يُحْيِي﴾ الشعراء: ۷۸

تۆش نەى مورىدى حق(عزوجل)، نەى نەو كەسەى حەز و خوشەويستىت ل
نەودايە و لە ھەرچى شتى ترە جگە لە مەولا(عزوجل) زوھدت كىردووە، گەر دلت ل
دەرگای بەھەشت ھاتە دەرەو و داواى مەولای كرد بلى:

﴿الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ﴾ الشعراء: ٧٨

بە ھىدايەتى خوداوە خۆت سەرقال بکە و لە چالوچۆلەکانى رینگە خۆت پياريزە،
ھەرکەس دەيەوت لەم دوو رینگەيەو سەلوك بگريته بەر با شوينى ئەوانە بکەوت
پيشتر رینگەيان گرتووەتە بەر و جيگە ترسناکەکان دەزانن، ئەوانەش بریتين ل
گەورەپياوانى کارکەر بە زانست و خاوەن ئىخلاص ل کارەکانياندا.

نەى گەنج، ببە بە خزمەتکاری رنیشاندەر و شوينى بکەو، ولاخى سوارىيەکەت
لەبەردەستى ئەودا وازليتبھينه، لەگەلى بپۆ جارتيك لەلای راستەو و جارتيك لەلای
چەپەو و جارتيك لە دواو و جارتيك لە پيشەو، لە راي نەو دەرەچۆ و سەرپيچى ل
قەسەکانى مەکە، چونکە بەو کارە بە مەبەستى خۆت دەگەيت و لە جادەکە لانادەيت،
پەرورەدگارت بە تاک و تەنھا رابگرە کارەکانت دینە راستە و تەنگەژەکانت لى
دەبەنەو، کاتیک ئىبراھیم(عليه السلام) لەناو مەنجه نيقددا بوو بۆ نەوى ھەليبەنە ناو
ناگرەکەو، ھەرچى ھۆکارە لە نەو برا و لای بە لای ھيچ شتيکدا نەکردەو جگە ل
پەرورەدگارى(عزوجل)، بۆيە گومانى تيدا نييە بە ناگر دەوتریت:

﴿قُلْنَا يَا كُوفِي بَرًّا وَسَلَامًا عَلٰى رُؤُسِهِ﴾ الانبياء: ٦٩

نەى ناگر کەنارگىر ببە و گۆرانت بەسەردا بىت و ئالوگۆر بەسەر گەرمى و نھيتى
خۆندا بھينه، تىر و کەوانت بکشينەرەو، گەرمى و توورەيى خۆت دەلانى و لەو سيفەتە
رووتبەرەو، ببە بە ساردىيەکى بىن زيان، ھەموو نەمە بە بەرەکەتى يەکتاپەرستى و
ئىخلاص تياپدا، کاتیک بەندە پەرورەدگارى بە تاک و تەنھا رادەگريت و ئىخلاصى بۆى
دەبىت، جارتيك بۆ نەو دەبىت و دەچنە ناو پينکھاتن(تکوين)يەو، جارتيکيش پينکھاتنى
رادەست دەکات و نەو بۆ نەفسى دەبىت، ئەمەيان بۆ تايبەتانە لە دروستکراوان،
ھەرکەستیک بچيتە بەھەشتەو بە شتەکان دەلبيت "کەن-بە" راستەوخۆ "فيکون-
"

دهبیت "گرنگی له پیکهاتنی نه مړېدایه نه ک سبهینی^۱، نیراهیم (علیه السلام) بمرده وام له سهر پای ته وه کول بوو له مندا تییه وه تا گه وره یی، گهر خه لکی له جیران و خه لکانی تر دوورده که وتنه وه و مال و مندا ل زیادی کرد له گه ل بوونی هه ژاری و تنگه لانی له گوزه راندا و گرانی نرخ و داخستنی دهرگا به رووی نیوه دا له لایه ن براکانه وه نه وکات بیر له وه ده که نه وه من به نیوهم وتووه، بیرتان ده که ویتنه وه و په شیمان ده بنه وه، گویم لیبگرن من نوینه ری پیغه مبه ری خودا (ﷺ) و هه موو نه وانم ره وان هی کردوون.

خودایه، داوای لیبووردن و عافییه تت لی ده که م له م نوینه رایه تییه دا، له م کاره ی منی تی که وتووه یارمه تیم بده، پیغه مبه ران و نیروانت برد بۆ لای خو ت، منت له ریزی یه که م راوه ستان تالوای دروستکراوانت ده چیژم، خودایه داوای لیبووردن و عافییه تت لی ده که م، شه ری شه یتانه کانی نیس و جین و هه موو دروستکراوانم لیبکه ره وه. ثامین.

هه روه ها فهرمووی:

ته ی زاهدان و ته ی عابیدان نیخلاصتان هه بیت نه گینا شوینم مه که ون، خوشیتان له روژ و نوژ و زبری خواردن و زبری پوشاک و هرگرت به بی بوونی نییت و نیخلاص، به لکو له گه ل ناماده بوونی نه فس و چوونه ناو ناره زوو، هاوار به حالتان، خوداناسان له سهر ناستی دل کاره کانیان له و دیو کاره کانی نیوه یه، نه وان به هاوه لی حوکم و پاریزگاری له سنوره کان له دهر وه و ناوه وه و له نه یتی و ناشکرا و له گه ل خودا و خه لک و قه در ده سوړینه وه، فه زل بۆ هه موو خاوه ن فه زلیک ده گپرنه وه و مافی هه موو خاوه ن مافیک ده دن، مافی کتیه که ی خودا و سوننه تی پیغه مبه ره که ی ده دن، مافی نه و خودایه ی له دلیاندا جیه جی ده که ن، به مافی خانه واده و مافی نه فسی خو یان و مافی دل و مافی دروستکراوان هه لده ست، نه وان له سپاردن و دامه زران و به ندبوون و به ربوون و هرگرتن و به خشیندان، سنوره کان به سهر دل و نه ینیدا جیه جی ده که ن، له گه ل دروستکراوان چاکه ده که ن، نه مه کاری که له و دیو کاروباره کان و زانراوه کانی نیوه وه، که سی باوه ردار گهر

^۱ (وانه گرنکه له دنیا دا نه م سیغه ته به ده ست به ینی و به توانی به شتیک بلنیت "به" و "بیت" نه که له به معشتا).

نامۆزگاری براكه‌ی كرد و لیبوه‌رنه‌گرت پی‌ی ده‌لیت: پاشان بیر له‌م قسانه‌ی مر ده‌که‌یه‌وه، من کاروباره‌کانم به‌ خودا ده‌سپیرم^۱، که‌سی عاریف دژ به‌ نه‌فسی دروستکراوان ده‌کۆشیت به‌هۆی شمشیری یه‌کتابه‌رستی و مه‌عریفه‌که‌یه‌وه، هه‌رکه‌سینک له‌ نه‌ینیه‌کانی نه‌و به‌ده‌ستبه‌ینیت هه‌لیده‌گرت بۆ ده‌رگای مه‌لیک، نه‌و (سه‌حانه‌ و ته‌الی) بینایه‌ (بصیر) به‌ به‌نده‌کانی خۆی، خۆشترین شت له‌لای باوه‌ردار عیباده‌ته‌، خۆشترین شت له‌لای نه‌و نویژه، نه‌و له‌ ماله‌وه‌ دانیشتوه‌ و دل‌ی چاوه‌پروانی بانگوێژ ده‌کات که‌ بانگه‌ری حه‌قه‌ (عزوجل)، گوئی له‌ بانگ ده‌بیت خۆشی ده‌چیتته‌ ناو دل‌یه‌وه‌ و به‌ره‌و مزگه‌وت ده‌فریت، به‌ هاتنی سوالکه‌ریک دل‌خۆش ده‌بیت گه‌ر شتیکی له‌لا بیت و بیه‌ویت بیبه‌خشیت، چونکه‌ گوئی له‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بووه‌ فەرموویه‌تی: ((سوالکه‌ر هه‌دی‌ی خودایه‌ (عزوجل) بۆ لای به‌نده‌که‌ی خۆی))^۲.

چۆن دل‌خۆش نابیت له‌ کاتی‌کدا فەرمانی په‌روه‌ردگاری جیبه‌جی کردوه‌، خودا له‌سه‌ر ده‌ستی که‌سی هه‌زار داوای قه‌رز له‌ نه‌و ده‌کات، نه‌مه‌ بریتیه‌ له‌ نادابی باوه‌رداریکی عابید، به‌لام که‌سی عاریف سنووری شه‌رع راده‌گرت، دل‌ی ده‌پارتیزیت له‌ هاتنه‌ژوره‌وه‌ی هه‌ر شتیکی جگه‌ له‌ په‌روه‌ردگاری، دل‌ی ده‌پارتیزیت و ناهیلیت ترسی هیچ که‌سیکی تری تیدا بیت، نایه‌ویت شان له‌سه‌ر هیچ که‌سیکی تر جگه‌ له‌ خودا دابدات، دل‌ی له‌ پیسبوون به‌ دروستکراو و هۆ ده‌پارتیزیت، لیکای خه‌لکی پیناخۆشه‌ و هه‌رده‌بیت لیکای له‌گه‌لیان هه‌بیت، چونکه‌ نه‌وان نه‌خۆشن و که‌سی عاریف پزیشکه‌که‌یانه‌، ژیا‌نی ناو دونیا و ژیا‌نی ناو دوا‌پۆژی لا ناخۆشه‌، نه‌وه‌ش له‌ خۆشه‌ویستی بۆ نزیک‌ی له‌ خوداوه‌ که‌ هه‌موو ناوات و هه‌لبه‌زاردنیک‌ی نه‌وه‌، له‌ پیغه‌مبه‌ری خوداوه‌ (ﷺ) فەرمووی: ((خودا له‌ رۆژی دوا‌یدا به‌ به‌نده‌ باوه‌رداره‌کانی ده‌فەرمویت: دوا‌پۆژتان به‌سه‌ر دونیادا هه‌لبه‌زارد، عیباده‌تتان به‌سه‌ر هه‌زه‌کاندا هه‌لبه‌زارد، سویند به‌ عیززه‌ت و جه‌لالی خۆم به‌هه‌شتم ته‌نها بۆ نیوه‌ دروستکردوه‌))^۳.

^۱ (ناما‌زه‌ به‌ ناهه‌تی: ﴿ فَتَذَكِّرُونَ مَا الْأَوَّلَ لَكُمْ وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ ﴾ غافر: ۴۴).

^۲ فی زواله‌ السوطی علی الجامع الصغر بلفظ قریب منه، وانظر كشف الخفاء (۱۹۶).

^۳ لم أجده له‌ أصلاً.

ئەمە فەرموودەى خودايە لە گەل ئەوانە.

بەلام قەسەى خودا (عزوجل) لە گەل موحىبەنى خۆى ئەو بەى كە پىيان دە فەرموئەت:
ئىو بە سەر هەموو دروستكراوانى دونيا و دواڤۆژدا منتان هەلبۆارد، دروستكراوتان لە
دلى خۆتان كە نارگير كرد و لە نەينيدا وەلاتاننان، ئەو رووى پاكى من و نزيكى لە
منەو بە ئىو، ئىو بە راستى بەندەى من، هەندى لە ئەوليا لە رۆژدا لە خۆراكى
بە هەشت دەخوات و لە خواردنەو بە هەشت دەخواتەو و هەموو ئەو شتانەى لە
بە هەشتدا بە دەبينىت، هەيانە لە خواردن و خواردنەو فەنا دەبىت و لە دروستكراوان
كە نارگير دەبىت و خۆى دەشارىتەو و لە زەويدا تەمەندريژ دەبىت بەبى مردن وەك
"ئىلياس و خدرى زىندە"، ژمارەى كى زۆر هەن لەوانە، لە سەر زەوى شاراونەتەو،
ئەوان خەلكى دەبينن و خەلكى ئەوان نابینن، زۆرىنەيان ئەولياى خودان، و كەمىكيان
سەرورەئان و دانە دانەى كيان ناوازهكان، هەمووان دىن بۆ لای ئەو دانە دانانە و لىيان
نزيك دەبنەو، ئەوان ئەو كەسانەن زەوى بەوانەو سەوز دەبىت و ئاسمان بەوانەو باران
دەبارىنىت و بەوانەو بەلا لە خەلكى دەبىتەو، خواردن و خواردنەو فرىشتەكان
برىتيە لە يادى حەق و تەسبيحات و تەهليلات (سبحان الله، لا إله إلا الله)، دانە
دانەى كە لە ئەوليا خۆراكيان دەبىت بەو، ئىو چىتانە لە بيستنى ئەمانە، زۆرىنەتان
بىلبىلەى چاوى ئىبليس و بەندەى ئەون، رىژ و بەها بۆ ئىو و ئەو بوونى نىيە، ئەى
ئەو كەسەى خۆت خزانەو تە دىرتىك^۱ واز لە خزمەتى ئەو بەينە و لىي جىابىرەو،
بە پاى دڵەو بچنە ژوورەو بۆ لای حەق (عزوجل) و داواى لى بكنە كە سىكتان پىي
نیشان بدات رىنمايىتان بكات بۆ ئەو كارەى خودا لىي رازىيە و پىي رازىيە، داواى لى
بكنە بە كارتان بەينىت، داواى لى بكنە گەنجىنەى كتان پىي نیشان بدات بۆ هەتاهەتايە
كۆتايى پىي نەيەت، سەرچاوەى كتان پىي نیشان بدات هەرگىز وشك نەكات، داواى لى
بكنە دونياتان لەبەرچاوى ناشىرين بكات و دواڤۆژتان لەلا شىرين بكات، گەر ئەو پىي
بەخشىن داواى لى بكنە دواڤۆژتان لەبەرچاوى بخت و كار كردن بۆ ئەو (سبحانە و تعالى) و
خۆشەويستى بۆ ئەو و كۆچ كردن لە هەرچى شتە جگە لە ئەو بكات بە بەشتان.

^۱ (ئىنى عىبادەتى رەبەانەكان).

تۆ بهندهی دروستکراوانی، بهندهی هۆی، گەر تۆ بهندهی حەق(عزوجل) بیت هەموو کارەکان بە ئەو دەسپیریت و پیتیستییه کانت بۆ لای ئەو دەگیریهوه، بۆ شتیک دەلێن و کارەکانتان قسەکان بە درۆ دەخاتهوه، گویتان لە پەرورددگارتان نەبووه دەفەرمویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ۚ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا

تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾﴾ الصف: ٢-٣

فریشتەکانی سەرشاتان لە بەدەرەفتاری نێو سەریان سوپە دەمیڤیت، لە زۆری درۆی نێو لە حالدا ئەوان سەرسامن، سەریان سوپە دەمیڤیت لە درۆی نێو لە یەکتاپەرستیدا، هەموو قسەکانتان دەربارەی هەرزانی و گرانی و کاروباری سولتانەکان و دەولەمەندانه، فلان کەس خواردی و فلان کەس پۆشی و فلان کەس هاوسەرگیری کرد، فلان دەولەمەند بوو و فلان هەزار کەوت، هەموو ئەمانە هەوەسبازی و خەشم و تووڕەیی خودایی و سزایە بۆ نێو، تەوێه بکەن و واز لە گوناھەکانتان بهێنن و تەنها بۆ لای پەرورددگارتان بگەرێنەوه، یادی گوناھەکانتان بکەن و هەرچی شتی ترە جگە لە خودا لەبیری خۆتانی بیەنەوه، دامەزران لەسەر قسەکانم نیشانەی بوونی ئیمانە و راکردن لێیان تیشانەی دووڕووییە، ئەو ئەو کەسە تانەم لێ دەدەو، وەرە حالی من و حالی تۆ بەدەین لە سەنگی مەحەکی شەرع، هەرکامێکمان حالی لە شەرع بەدەرئوو، شک و گومان کەوتە سەر حالی شایستە دەبیت بە تانەلێدان و کۆچلێکردن، ئەو کات بە ناوی خودا(عزوجل) مردن دەرگای پێ دەگریت، خۆت دەربخه و خۆت مەشارەوه و رامە که وهك نێره مووک، ئەو نیشانەی پوچی و هەوەسبازی و سووکی تۆیە.

هاوار بە حالت، بەم نزیکانە هەوالی تۆش روۆشن دەبیتەوه، خودایە تەوێه مان لێ قبوڵ بکە و لە دنیا و دواپۆژدا شەرمەزارمان مەکە.

ئەو گەنج، کارەکە تۆ لەسەر بنچینهی پتەو دانەمەزراوه، گومانی تێدا نییه دیواره کەت دەپمیت، بینای تۆ بیدعه و گومرایه، بینای تۆ ریا و دووڕووییە، نێر چۆن بیناکە تۆ دامەزراو دەبیت، ئەو نارهزوو و سروشته، دەخۆیت و دەخۆیتەوه و هاوسەری دەکەیت و بە نارهزوو و سروشت کۆدەکەبەوه، نیهنی چاکت نییه لە هیچ کام

لهوانه‌دا، باوه‌پدار له هه‌موو کار و حال و باریکی‌دا نینتی باشی هه‌یه، به‌فرمانی
خودا(عزوجل) ده‌خوات و ده‌خواته‌وه و ده‌پۆشیت و هاوسه‌ری ده‌کات، نه‌و له‌دوینیا و
دواپۆژدا به‌م جوهره‌یه، له‌دوینیا‌دا به‌هۆی شه‌رعه‌که‌یه‌وه فرمانی پی‌ده‌کریت و له
دواپۆژدا به‌بی‌بوونی ناوه‌ند، دوینیا و خیرایی تیاچوونه‌که‌ی ده‌بینیت، بۆیه زوه‌دی لی
ده‌کات و بیر له‌هاتنی به‌شه‌کانی خۆی ده‌کاته‌وه، نه‌و به‌شانه به‌شاهیدی شه‌رع و دل
وه‌رده‌گرین و ده‌ستیان بۆ ده‌بات، بۆیه ده‌لێت: هیچ پیوستیه‌کم به‌مانه‌ نییه و دلی
بۆ لای راست و چه‌پ له‌و به‌شانه هه‌لدیت، به‌لام پابه‌ند و ناچار ده‌کریت له‌سه‌ر
وه‌رگرتنیان، نه‌مه‌حالی نه‌وه له‌دوینیا‌دا، حالی له‌دواپۆژدا چاوی به‌رووی به‌هه‌شتا
ناکاته‌وه تا به‌په‌روه‌ردگاری(عزوجل) شاد ده‌بییت، گه‌ر ده‌ستی بۆ شتیک له‌به‌هه‌شت
برد ته‌نها به‌فرمانیکی پێداگر و پیشکه‌وتنی ئاماژه ده‌ستی بۆ ده‌بات، نه‌و کات
وه‌ک بریاریکی قه‌زا فرمانه‌که‌ ده‌ریاره‌ی به‌هه‌شت قبول ده‌کات، مافی حورلعین و
خزمه‌تکارانی به‌هه‌شت ده‌دات، پیغه‌مبه‌ران(علیهم‌السلام) و نیراوان و شوهدا و
صالحان له‌و هه‌زانه‌دا-له‌کاتیکه‌وه بۆ کاتیکی تر- ته‌بابوون، نه‌گینا زۆرینه‌ی
کاته‌کانیان لای په‌روه‌ردگار بووه، گه‌ر له‌هه‌موو حال و باریکی‌دا ته‌قوای په‌روه‌ردگارت
کرد له‌نه‌وه‌وه ده‌رووت لێده‌کریته‌وه، نه‌م نایه‌ته‌ت بیستوه که ده‌فرمویت:

﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۖ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ الطلاق: ۲-۳

نه‌م نایه‌ته ده‌روازه‌ی شاندا‌دانی له‌سه‌ر هۆیه‌کان داخستوه، ده‌رگای ده‌وله‌م‌ه‌ندان و
مه‌لیکانی داخستوه و ده‌رگای ته‌وه‌کولی کردوه‌ته‌وه، هه‌رکه‌سینک ته‌قوای نه‌و بکات
پادا‌شتی ده‌داته‌وه به‌وه‌ی ده‌روو و چاره‌سه‌ر بۆ نه‌و ته‌نگه‌لانی و ته‌نگه‌ژه‌ی نه‌و بدۆزیته‌وه
که خه‌لکی ته‌نگاتا و کردوه، من نازانم چی له‌نیوه بکه‌م؟ چه‌ند جار پیموتوون:

لقد اسمعت لو ناديت حيا

ولكن لا حياة لمن نادى

(ده‌نگت ده‌بیسترت گه‌ر بانگ له‌زیندوویه‌ک بکه‌یت، به‌لام گیان له‌به‌ری نه‌و
که‌سه‌دا نییه تۆ بانگی لی ده‌که‌ی)

دلت له نیسلام و نیمان و یه قین خالییه، نه مه عریفه تت هه یه نه زانست، نر بریتیت له هه وه سبازی، قسه کردن له گه دلت ته من به فیرو دانه، نهی دو وروان به له وه پرگا و ته وه کول به زمان و ها وه لدانان به دل قه ناعه تتان کرد، دلم پره له رق به ران به رتان نه وهش وه غیره تیک بۆ خودا (عزوجل)، گهر بیده نگ بن و شانسانین وازلی بهینن بۆ نیوه باشه، نه گهر نه، ماله کانتان به سهردا ده سووتینم، نهی ناپاکان ناوی سویر و ناوی رهوان که وتوو ته نیوان من و نیوه، که وتوو ته نیوانمان به هزی نارازی بوونه کانت له خودا و ململانیت کانتان به ران بهر به قه ده ر، گونا ه و یاخی بوونه کانت نیتمی له تو جیا کردوو ته وه، خودایه به ره حه تی خۆت ناسووده ی بکه ی. نامین.

نه ی گه نج، گهر ته قوادار بیت بۆ په ره رد گارت، یادی نهو بکه ی و یه کتا په رست بیت بۆ، و بهر له هاتنی به لا ناماژهی دلت بۆ لای نهو بیت نهوا کاتیک بۆ ناو ده روازه ی به لا به رده بییه وه به به لا که ده فهرمویت:

﴿يُنَادُكُمْ فِي بُرُكَا وَسَلَامًا﴾ الانبياء: ٦٩

خودایه، بهو جزره مان له گه دل بکه هه رچه ند شایسته نین، به به خشنده یی خۆت مامه له مان له گه دل بکه، خودایه، پشتمان تیه که و ده ستمان لی به رمه ده. نامین.

نه ده ب بۆ که سی عاریف فهرزه، وه ته وه وایه بۆ که سی سه ره تای گونا هکار، چۆن نابیت خاوه نی نه ده ب بیت له کاتیکدا نهو نزیکترین دروستکراوی خودایه له دروستکه ره وه (سبحانه و تعالی)، هه رکه س به نه زانی مامه له له گه دل مه لیکان بکات نه زانینه که ی سه رده کیشیت بۆ کوشتنی، هه رکه سیک نه ده بی نه بیت له لای دروستکه ر و دروستکراوان که سیک خه شملینگه راوه، هه رکاتیک نه ده بی تیدا نه بیت که سه که خه شملینگه راوه، هه رده بیت نه ده بی جوانت له گه دل خودا (عزوجل) هه بیت، با نه ده بتان جوان بیت و روو له دوا پرۆی خۆتان بکه ن، پشت له دنیا که تان بکه ن و وه بیتا وه پران روو له دنیا مه که ن، چونکه نهوان به هزی که می هه والیان له م دنیا رووی لیده که ن و خۆشیان ده ویت، به نه له یاخی بوون و هه لخلیسکان و گونا هه کانی ته وه ده کات و به رۆزرووی رۆژ و نوژی شه وانعه سه رقان ده بیت و له که سابه تی دهستی خۆی ده خوات

که بریتیه له حهلالی شهرع، پاشان بهرزده بیتهوه و ده بیت به کهسیکی خاوهن وهرع پاشان بهرزده بیتهوه و ده بیت به کهسیکی زاهید، پاشان بهرزده بیتهوه و ده بیت به کهسیکی عاریفی دل هه ژار بۆ لای خودا (عزوجل)، له خزمهتی خودا داده نیشیت و ناخافتنی له گهڵ دهکات، دلی له دروستکراوان خالیده کاتهوه، لیان بیتاز ده بیت و هه ژاری خۆی بۆ خودا (عزوجل) نیشان ده دات، له گهڵ رۆحی پتعه مبه ران (علیهم السلام) و هه لبارده کانی خودا له خزمهتی خودا داده نیشیت، هۆگری به خوداوه پیدای دهکات و لیتی نزیکده بیتهوه، نه مه دواي چه نديک و چه نديک له کوشان و ماندوو بوون.

هاوار به حالت، تۆ نازانیت حال چیه بۆ قسه له حال ده کهیت، حهق (عزوجل) ناسیت بۆچی بانگ ده کهیت بۆ لای نهو (سبحانه و تعالی)؟ تۆ ته نهها نه مه دهوله مه نه و نهو سولتان ده ناسیت، نه په یامه یینیکت هه یه نه په یامنیتریک، به وهرع ناخویت، به لکو به حه رام ده خویت، دونیا به دین ده خۆی، نه وه حه رامه تۆ کهسیکی دوو پرووی ده جالی، منیش تۆ ده بوغزینم و تهخت و تاراجی دوو پرووان ویران ده کهم، نه قلیان کون ده کهم، پاچ و نوێلم مالتی نهو کهسه دوو پرووه ویران دهکات و نهو نیمانه ی بانگه شه ی دهکات نامینیت، کهسی دوو پروو چه کیککی پی نییه پتی بجه نگیت، نه سپینکی پی نییه سواری بیت و هیرشی پی بکات و به هۆیه وه له نیوان دروستکراو و دروستکه ر و ناشکرا و په نهان و هۆ و هۆکار و حوکم و زانستدا غاریکات، له کاتی هاتنی نافه تدا کاریگه ری نیمان و کاری به قین و هیزی به کتا په رستی و ته وه کول و متمانه به خودا (عزوجل) رۆشن ده بنه وه، نیمان به لگه یه له سه ر بانگه شه، باوه رداران به دل له خودا (عزوجل) ده ترسن و رجایان له لای نه وه نهک لای کهسانی تر، پتیو یستیه کانیان ده بن بۆ لای خودا نهک بۆ لای کهسانی تر، ده گه رتسه وه بۆ لای ده رگای نهو نهک ده رگای کهسانی تر و ناساری دروستکراوی دهستی خودا، چۆن په روه ردگار تان ناناسن؟ هه رکه س دونیا بناسیت و ازبیلنده هینیت، هه رکه س دوا پۆژ بناسیت ده بینیت دروستکراوه و سه ریه له داوه دواي نه وه ی که نه بووه، بۆیه نه وه ش وازبیلنده هینیت و به دروستکه ری به هه شت دهکات، دونیا و دوا پۆژ له بهر چاوی دلی به چووک ده بنه وه و خودا له بهر چاوی نهیننی نهو مه زن راده گیریت، داواي خودا دهکات و هه رچی شتی تره له

خوار خوداوه وهك گهر ديله يه كي لي ديت به راورد به نهو (سبحانه وتعالى)، وهك مندا لان
 نهواني ديتته پيش چاو كاتيك ياري به بهرد و خوّل ده كهن، مهليكان ده بينيت
 ده سلات ده گرنه ده ست، ده يان بينيت له ده سلات كه ناگير ده كرين، ده وله مهنده
 فريو خوار دووه كان ده بينيت به شتيكه وه سهر قالن له پهروه ردگار بيه شيان ده كات، من
 ده بينم نيوه به كتيبه كه ي خدا و سوننه تي پيغه مبه ره كه ي و قسه ي صالحان ياري
 ده كهن، به نه زاني خو تان گالته به وانه ده كهن، گهر شوي ني قورشان و فهر موده
 بكه وتبانايه شتي سهروسور هيتان ده بيني، بهرده وام له گهلّ خودا له سه ره نه وي
 ده يه ويت نارامتان ده گرت تا نه وي پيده دان كه ده تانه ويت، هه ژاري و به لا له گهلّ
 نه بووني نارامگرتن سزايه، له گهلّ بووني نارامگرتن ريز و پييه خشينه، باوه ردار له ناو
 به لا كه يدا - له په ناي نزيكي له پهروه ردگار و مونا جات له گهلّي - له نيغه تدايه، حه ز
 ناكات له شوتنه كه ي خوي ده ريجيت، بازاري قسه كا تم زور بي ره واهه، چونكه خهر جي
 بو نه فسه كان و ناره زووه كان ناكات، نه م سهرده مه ناخر زه مانه، بازاري دوو روويي
 كه ره مه و منيش تيده كو شم ناييني خودا به گه يه نم، نهو نايينه ي پيغه مبه ره (ﷺ) و
 هاوه لان و شوتنه كه وتوان له سه ري بوو، ناخر زه مان ها تووه، په رستراوي زور ينه تان
 دينار و دره مه مه، وهك هوزه كه ي موساتان (عليه السلام) به سه ره ها تووه، نه وانه ي
 خوشه ويستي گو نره كه چوزايه ناو دل يان، نه م سهرده مه سهرده مي دينار و دره مه مه.

هاوار به حالت، چو ن داو اي پله و پا يه و مال و سامان ده كه ي لهو مه ليكه دونيا يه،
 له كار ه كاندا شاني له سه ره داده يت له كاتيكدا نهو به م نزيكانه يان له كار لاده بر يت يان
 ده مر يت، نه وي هه به تي له مولك و مال و پله و پا يه له ده ستی ده دات و جه ستی
 ده گو نيز ريت مهو بو ناو گز به كه ي كه بر يت يه له خانه ي تاريكي و وه حشمت و ته نها يي و
 خه م و په زاره و كرم و مار، له مولكه وه بو تيا چوون ده گو نيز ريت مهو، مه گهر كاري چا كه و
 نييتي چا كه ي هه بو ييت، نهوكات خودا ده ييا ته ناو ره حه تي خويه وه و داد گايي كردني
 له سه ره ناسان ده كات، پشت مه به ست به كه سينك كه نار گير ده كر يت يان ده مر يت، چونكه
 بينه روا ده ييت و كومه كيت لي ده مر يت، باوه ردار هه مول و لين بر اني له زه وي و دونيا و
 روله كاني دونيا و دوا روزه و روله كاني دوا روزه به رزه بو وه ته وه، نه وي زانيوه بالا بووان له

ههول و لیبیرانیان له لای پهروهردگاریان خوشهویست، بۆیه کهسی خوداناس ههول و لیبیرانی بالا کرد تا گهیشته خزمهتی خودا و له بهردهستییدا سوژدهی برد، مۆلهتی نه دره سهر له سوژده بهرزیکاتهوه تا دل و نهیانی شهو هیتنان و نوینه رایهتی و سهروکایهتی و نه مارهت و دامه زانیان له سهر خه لکی درایه دهست، له دونیادا وهك سهروك ژیا و له دواپوژدا وهك سهروك، له دونیادا مهلیك و له دواپوژدا مهلیك.

خه لکینه، له سهر نیعمه ته کان شوکری پهروهردگارتان (عزوجل) بکهن و مهیده نه پال کهسانی تر، گویتان لهم نایه ته بووه که دهفرمویت:

﴿وَمَا يَكُم مِّنْ قَوْمٍ أَلْفُ النُّحُلِ: ۵۳﴾

له ههژاران بگهړی و پتیان ببه خشه، به فیتلی دوو پرویه کی دروژن فریو مه خو و تیبکو شه بۆ ناسینه وهی کهسی ههژار، شهو خوی گۆزیوه و وانیشان ده دات ههژاره کهچی دهوله مهنده و دهیویتی له غایشکردنه کانی و گریانه دروژینه کانی و نیشاندانی زه لیلیه کهیدا شانسانتین له گهډ ههژاران بکه، گهر یه کینک لهو جوړانه داوای لیکردی ماهویهك بوسته و پرسیار له دلت بکه لهوانه یه شهو کهسه دهوله مهند بیت و خوی به ههژار نیشان بدات، له دلت وردبهره وه و بزانه چی به دلدا گوژه ده کات، پرسیار له نهفسی خوت بکه با موفتییه کانیش فتوات بۆ بدهن.

باوهردار ههستیك (سیفه تیک) ی هیه به هۆیه وه دوو پرووان له ناو ههژاراندا ده ناسیتته وه، دلی ههستیاره و تیایدا نیشه چی بووه و به نووری خودا (عزوجل) ته ماشای شته کان ده کات.

هاوار به حالت، تۆ ته مه بلی، بۆیه گومانی تیدا نییه شتیکت بهرچنگ ناکه ویت، جیران و برا و خزمه کانت سهفریان کردوه، نهوان گه پان و چالپان هه لکه مند و کهوتن به سهر گه نهینه کهدا، له یهك درههم ده و بیست درههمیان قازانج کرد و به قازانجیکی زۆره وه گه پانه وه، به لام تۆ له شوینی خوت دانیشتووی، بهم نزیکانه شهو بیره پاره که مهی به دهستی تۆوه یه نامینیت و ده که ویته سوالکردن له خه لکی.

هاوار بۆ تۆ، له پیتاوی رینگهی حه قدا (عزوجل) تیبکۆشه و شاندامه ده له سهر
قه ده ری، نهم نایه ته ت بیستوه که ده فهر صویت:

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾ العنکبوت: ٦٩

تۆ ده ست پیتکه و کهسانی تر دین و کاره که ی تۆ ته و او ده که ن، ههرچی شه
به دهستی خودایه (عزوجل) بۆیه داوای هیچ شتیک له کهسی تر مه که، گویت له
نایه ته بووه:

﴿وَلَا يَنْفَعُ إِلَّا عِنْدَنَا خِرَآئِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا لِقَادِرٍ مَّعْلُومٍ﴾ الحجر: ٢١

له داوای نهم نایه ته قسه نه ماوه ته و ده، نه ی نه و که سه ی به داوای دینار و دره مه و ی،
نه و دوانه (دینار و دره مه) دوو شت به دهستی خودان (عزوجل)، بۆیه داوای نه و دوانه له
خه لکی مه که، به زمانی هاوه لدانان و شان دادانت له سهر هۆیه کان هه و لی نه و دوانه
مه ده.

داوات لی ده که م نه ی دروستکمری هه موو دروستکراوان و نه ی سه به بکاری هه موو
هۆیه کان له کۆتویهندی هاوه لدانان به دروستکراوان و هۆیه کان رزگارمان بکه.

﴿رَبَّنَا مَا نَشَاءُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

البقرة: ٢٠١

هه روه ها فهر صو ی:

نه ی به نه ده گانی خودا، ئیوه له خانه ی حیکمه تدان هه مرده بی ناوه ند و هۆ بگریته
به ر، داوا له په رستراوه که تان بکه ن پزیشکیکتان بۆ ره وانه بکات نه خوشییه گانی
ده رووتان چاره سهر بکات، داوای لی بکه ن ریتموونی که ریتکتان بۆ ره وانه بکات
ریتگه تان پی نیشان بدات و دهستی ئیوه بگریته، خۆتان له نزیکانی خودا و
نه ده به دادهران و ده رگاوانانی ده رگاگانی نزیک بکه نه و ده، ئیوه به خزمه تی نه فسی خۆتان
و شۆنکه موتنی ناره زوو و سه روشتان رازی بوون، من له پیتاوی دینی خودادا نه خلاقان
جوان ده که م و ده موکووتان ده که م، گو ی له وانه مه گرن نه فستان دلخۆش ده که م، بۆ

مەلىكان زەلىل دەبن و لەبەردەمیاندا دەبن بە مێروولەییەکی بچووک، بە فەرمانی
خودا فەرمانیان پێ ناکەن و لە ئەهیلێکراوەکان ئەهیان لێ ناکەن، گەر ئەو کارەش
ئەنجام بدەن بە دووڕوویی و زۆر لەخۆکردنەوە ئەنجامی دەدەن، خودا زەوی لەوانە و لە
هەموو دووڕووییەك پاكبكاتەوێ یان تەوێیان پێ بکات و هیدایەتیان بدات بۆ بەر
دەرگای خۆی (سبحانه وتعالی)، من دەجوێشم کاتێک کەسێک دەلێت "الله، الله" و
کەسانی تر دەبینیت، ئەو یادکەر بە زمان و بە دڵ یادی خودا (عزوجل) بکە و لەلای
نامادە بە، یادی خودا مەکە و دڵت لای کەسانی تر بێت، ئەو کەسێ دەستدرێژی
دەکاتە سەرم و ئەو کەسێ منی خۆشەوێت لەلام یە کسانن، لەسەر رووی زەوی دۆست
و دوژمنم ئەماوە، ئەمە ئەو حالەیدە کە دێت بەدوای یەکتاپەرستی راستەقینە و
سەرئەجدانی دروستکراوان بە چاوی دەستەوسانی، بەلام ئەو کەسێ تەقوای
خودای (عزوجل) هەیە ئەو کەسە دۆستمە، ئەو کەسەش لێی یاخی دەبێت دوژمنی
منە، ئەوەیان دۆستی نییە و ئەوەیان دوژمنی نییە.

خودایە، ئەو حالەم بۆ بهێتە دی و رۆشنی بکەرەوێ و دامەزراوم بکە لەسەری،
خودایە بیکە بە پێدان و بەخشش بۆم ئەک خواستن، ئەمە شتێکە بە بانگەشە و زرق و
برق و خۆزگە و ناوی زل و نازناوی جوړاوچۆر و زمانبازی بەدینایەت، بەلکو بە صدق
و ئیخلاص و وازەینان لە ریا، و دوژمنایەتی کردنی نەفس و ئارەزوو و شەیتان
بەدەست دێت، خەڵکانێکی ژیرمەند بن، نابینم نێوێ خواوەنی دڵ بن و مەعریفەشتان
بە وەرگێڕانی دڵان (خودا) نییە، نەفستان رامنەهێناوە و فێرتان نەکردووە، پەرە لە
لوتبەرزی و خۆبەزلزانی، رێگەى حەق (عزوجل) "من" و "بۆ من" و "لەگەڵ من" ی
تێدا نییە، هەموو ئەم رێگەیدە سەرانیوە و فەناوە، لە سەرەتاوە و لەبارى لاوازی ئیماندا
"لا إله إلا الله" یە، بەلام لە کۆتایی و لەبارى هێزی ئیماندا "لا إله إلا أنت" یە،
چونکە گفتوگۆ دەکات و نامادەیدە و دەبینیت، هەرکەسێک لە دروستکراوان داوا بکات
لە دەرگای دروستکەر (سبحانه وتعالی) کوێر دەبێت، ئەو کەسە خزمەتی

¹ (واتە سەرەتا لێی دووری و لات نادپارە، بەلام دواتر لێی نزیک دەبێتەوە و نامادەیی پەیدا دەکات).

دروستکهری (عزوجل) نه کردووه و هاوهلی له گهل شو نه بووه، گهر له سهردهمی
 گه نجیتیدا خزمهتی بکردبایه له کاتی پرییدا بیتیاژی ده کرد، نهو (سبحانه و تعالی) بهر
 که سانه ده به خشیت که خزمهتی ناکهن نیتر چون بهو که سه ناب به خشیت خزمهتی
 ده کات؟! باوهردار هتا پیرتر بیت نیسانی به هیترتر ده بیت و له خهلکی بیتیاژتر ده بیت
 به هوئی نزیکي نهو له حقه وه (عزوجل)، لیسان بیتیاژ ده بیت هر چه ند له دونیادا
 خاوهنی پاروویهک، گهر دیله یهک، خه رقه یهک نیسه، به ناگابن له وهی ده یلیم و ره دی
 مه که نه وه و هه لیمه دهنه پشت سهرتانه وه، من حهق جیگیر ده کهم له پیناوی
 حهقدا (عزوجل)، له نه زمونه وه نهو قسانه ده کهم، من ده بینم زورینه تان بیتیه شن،
 بانگه شمی نیسلام ده کهن و شتیک له حهقیقه تی نیسلامتان له لا نیسه، هاوار به
 حالت، تهنه ناوی نیسلام سوودیک به نیوه ناگه یه نیت، له دهره وه کار به مهرجه کانی
 نیسلام ده کهن نهک له ناوه وه، کاره کانتان نرخیکي نیسه، شهوی له یله توقه در له لای
 بهنده صالحه کانی خودا نیشانهی خوی هه یه، نهوان په رده له سهر بینینیان لادراوه،
 بویه نووری نه وه لی که به دهستی فریشته کانه ده بینن، ههر بهو جوړه بینینی نووری
 دهرگای ناسمانه کان و نووری رووی پاکي حهق (سبحانه و تعالی)، چونکه لهو شه وه دا خودا
 بۆ نه هلی زهوی ته جه لا ده کات، بهنده گهر حهقی (عزوجل) ناسی به ته واوی شو له
 خوی نزیک ده کاته وه و هه موو شتیکي پیته به خشیت و هه موو هوگریه کی پیته دات و
 ته واوی عبیره تی خه لات ده کات، گهر به لای خهلکیدا لایکاته وه هه موو نه وانه ی
 لیورده گریته وه، دهستی هزار ده کات و ده یگیریتته وه بۆ لای نه فسی و په رده یهک
 ده خاته نیوان نهو و خوی وه، تاقیده کاته وه بۆ نه وهی دهریکه ویت چی ده کات، هه لدیت
 یان خوی راده گریته، گهر دامه زراو بسو په رده که ی نیوان شو و خودا (عزوجل)
 هه لده کیریت و ده یگیریتته وه بۆ نه وهی پیتر له سهری بوو.

جونه ید (ره حهقی خودای لی بیت) زفریه ی کاته کانی ده یفره موو: چ شتیکم له سهره
 و چ شتیک پیوسته له سهر من؟ بهنده و نه وهی هه یه تی به شی خاوه نه که یه تی
 (مهولا که ی)، بهنده نه فسی خوی به په رومردگار سپاردووه و هه لپژاردن و شانسانینی لی

لابردووه و رازیبسووه به سهرپدرشتی قهدهری مهولا (عزوجل)، دلی هاتووته راسته و نهفسی دلنیا و نارامبووتهوه و بهم نایه ته کاری کردووه که دهفرمویت:

﴿إِنِّ وَلِيُّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ تَوَكَّلُ الصَّالِحِينَ﴾ (الأعراف: ۱۹۶)

فوزه یلی کوری عدیاز (رهحمه تی خودای لی بیست) گهر به سوفیانی سهری (رهحمه تی خودای لی بیست) بگه یشتبایه پیی دهوت: وهره با بگرین بۆ زانستی پیشینهی خودا له سهر نیمه، نه م قسهیه چهند جوان و شیرینه! نه مه قسهی که سیکی عاریفه به خودا (عزوجل)، زانایه به خودا و کاروباره کانی له دروستکراواندا، نهو زانستهی خودا که فوزه یل ناماژهی پیی دهکات کامهیه؟ نهوه بریتیه لهو فرموده ی خودا (عزوجل) که دهفرمویت: ((نه مانه بۆ به دهشت و باکیکم نییه، نهوانهش بۆ ناگر و باکیکم نییه))^۱. هه مووانی له یهک شویندا داناوه و بهنده نازانیت له کام دوو دهستهیه، خوداناسان بهو کار و کردهوه چاکانهی نهغامیان دهدا فریویان نهخوارد، چونکه کارو کردهوه کان به سهر نهغامه، بۆ زۆریک له خه لکی مهلیکه کان بوون به خواوهند، دنیا و دهوله مهندی و عافییهت و ههول و هیز بووه به خواوهند، هاوار به حالتان، لقتان کردووه به نهسل و رۆزیدراوتان کردووه به رۆزیده و بهنده کانتان کردووه به مهلیک و ههژارانتان کردووه به دهوله مهند و دهستهوسانتان کردووه به خاوهن هیز، مردووتان کردووه به زیندوو، ریز و پایه تان بۆ نییه، نیمه شوینی نیه ناکهوین و مهزه بی نیه ناگرینه بهر، بهلکو له نیه که نارگیر ده بین و دهچینه سهر گردی سهلامهتی، گردی سونه تی پیغه مبه (ﷺ) و وازهینان له بیدعه، دهچینه سهر گردی یه کتاپهرستی و نیخلاص و وازهینان له ریا و دوو پرووی و وردبوونهوه له دروستکراوان به چاوی دهستهوسانی و لاوازی و ژیرهستهی، گهر ملهوپانی دنیا و فیرعهونه کان و مهلیکه کان و دهوله مهندانت به مهزن راگرت و خودات (عزوجل) له بیر کرد و به مهزن راتنه گرت نهوا حوکت وهک حوکی نهو که سه وایه که بهنده ی بیتی که، ده بیست به یه کیک لهوانه ی بت به مهزن راده گرن.

^۱ صحیح أخرجه أحمد وابن حبان، وقال المصنف في "المجمع": "ورجالة لقات.

هاوار به حالت، دروستکهری بته کان بپهرسته بته کانت بۆ زه لیل ده بن، له
خودا (عزوجل) نزیکبهرهوه دروستکراوان له تۆ نزیک ده بنهوه، به نه اندازهی به
مه زپراگرتنی خودا دروستکراوانی خودا مه زن ته ماشات ده کهن، به نه اندازهی
خۆشهویستیت بۆ خودا (عزوجل) دروستکراوانی تۆیان خۆشدهویت، به نه اندازهی ترست
له خودا ترسیان له تۆ ده بیت، به نه اندازهی ریز و به گهوره زانیینی تۆ بۆ فه رمانه کان و
نه هییه کانی دروستکراوان ریز له تۆ ده گرن، به نه اندازهی نزیکبوونهوت له نهو (سبحانه
و تعالی) دروستکراوان له تۆ نزیکده بنهوه، به نه اندازهی خزمهتکردنت بۆ خودا
دروستکراوان خزمهتت ده کهن، یادی مردن دهوایه بۆ نه خۆشییه کانی نهفس و
قهلاچۆیان ده کات، چه نندین سال شهو و رۆژ بیرم له مردن ده کردهوه، به یادی مردن
سهر فزایم به دهستهیتنا و به یادی مردن نهفسی خۆمم ژێردهسته کرد.

هه ندی له شهوان یادی مردنم ده کرد و له سه ره تای شهوهوه تا به ره به بیان من ده گریام،
لهو شهوه دا ده گریام و ده موت: خودایه، داوات لی ده کهم فریشتهی گیانکیشان رۆحم
لنهر نه گریتمهوه و خۆت رۆحکیشانه کهم بگریته ده ست، چاوه کانم لیکنه و پیاوئیکی
خاوهن هه بیه تی جواغاسم بیینی، له ده رگا که وه هاته ژووره وه، پیم وت: تۆ کیتی؟ وتی:
من فریشتهی گیانکیشانم، پیم وت: من داوام له خودا (عزوجل) کردووه بۆخۆی گیانم
بکیشیت نهک تۆ گیانم بکیشیت، نهویش وتی: بۆچی نهو داوایهت کردووه؟ من چ
گونا هینکم ههیه، من ته نهها به نه دهیه کم فه رمانم پینکراوه، فه رمانم پینکراوه له گه ل
دهستهیه که نهرمونیا ن بم و له گه ل دهستهیه کی تر زیر و رهق مامه له بکه م، پاشان دهستی
کرده که ردنم و گریا، منیش له گه لی گریام، به ناگا هاتم و بیینیم ده گریام.

نه حمه دی کوپی هه نه ل (ره حمه تی خودای لی بیست) ده یفه رموو: دلانیك هه ن
جینگه ی به زه یی منن، به خۆشهویستی دنیا هه لکزا ون، زۆر تر له برا صالحه کانیان
سینعیان قورنانی تیدا یه، نهوانه ی به پتوه ده وه ست و رکوع و سوژده ده بن و فه رمان
به چاکه ده کهن و رینگری له خرا به ده کهن، نهوانه ی وه رع دهسته کانی له که سابهت
کۆتویه ند کردوون و هه ول و لێ پرا نیان بۆ په روه رد گاره (عزوجل)، ماله کانتان بۆ نهوانه
خه رج بکه ن، چونکه نهوانه سه بیینی له لای خودا ده وه لته یان هه یه.

یه کینک پرسیری له شینخی گه یلانی کرد و وتی: کامیان توندتره ناگری ترس یان ناگری شهوق؟

فهرمووی: ناگری ترس بۆ موریدانه و ناگری شهوق بۆ مورادانه، نه مه یان شتیکه و نه وه شیان شتیکی تر، کام ناگریان له لای تۆیه نه ی نه وه که سه ی پرسیاره که ت کرد؟ نه ی نه وه که سانه ی شانتان له سه ر هۆیه کان داداوه، نه وه که سه ی سوود به نیه وه ده گه یه نیت یه ک که سه، نه وه که سه ی زیان به نیه وه ده گه یه نیت یه ک که سه، نه وه که سه ی مه لیکی نیه وه یه ک که سه، نه وه که سه ی ده سه لاتداری نیه وه یه ک که سه، خودای نیه وه یه که، گویتان لیبووه چی ده فهرمویت:

﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِمِلَادَةِ رَبِّهِ أُسَدًا﴾ (الكهف: ١١٠)

له نیوان تۆ و نه ودا (سه حانه و تعالى) تۆ (نه فسی تۆ) هیه، له "خۆت" جیا به ره وه خودا ده بینیت، وتی: چۆن له خۆم جیا به ره وه؟ پیم وت: به سه ریچی کردن و کۆشان و خۆکه ر کردن له وه لامدانه وه ی نه فس له نه فست جیا به ره وه، هه زه کان و ناره زووه کان و مه یله کانی ده رخوارد مه ده، نه وه کات نه فست زه لیل ده بیئت و له به رده م رووی دلدا ده چه میتته وه، وه ک پارچه گۆشتیکی هه لدرای لی دیت به بی جووله، رۆحی دنیایی و نارامی ده چیتته ناویه وه و رۆحی بوونی خۆی لیده رده چیت، رۆحی دنیایی ده چیتته ناو، نه وه کات نه فس و دل په روه ردگار ده بینن، گه ر نه فس خامۆش و نارام بوو و کۆمه کی دلی ده کرد رۆحیکی تری-جیا له رۆحی یه که م- به به ردا ده کریت، رۆحی په روه ردگاری، رۆحی نه قل، رۆحی زوه د له دروستکراوان، رۆحی بوون به هه قه وه (عزوجل)، رۆحی دنیایی به لای خودا وه و هه له اتن و دوور که و تنه وه له که سان و شتانی تر، که سی صادق له کاره که یدا مالتاواپی له شتیه کانی ده کات و به جییان ده هیلیت، ناماژه یان پی ده کات و ده لیت نیه وه له جینگه ی خۆتان دانیشن تا بگه مه نه و شینه ی نیه و نیشاناندام، گه روه پیاوان (شیخان) ده رگای تینگه یشتنی تۆن، باشه پابه ندبیت به ده رگاوه و نه چیتته ژووره وه:

﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ﴾ (ابراهيم: ٢٥)

باوەر بە خدا و پێغه مەبرەكەى (ﷺ) بەئین لەوێ هەوالیان پێداوه، بنچینهى گەشتن بە خدا (عزوجل) بریتییه لە نیمان، بنچینهى هەموو خێرتیکە، نیمان و نیخلاص بنچینهى پێغه مەبرایەتین، پێغه مەبرایەتى بنچینهى ریسالەتە، ریسالەتیش بنچینهى ویلايەت و بەدەلى و غەیبیەت و قوتبیەتە^۱.

کاتێک عەلى کورێ فوزهیلی کورێ عە یاز مرد باوکى له خەوندا بىنى و پى وت: خودا چى له گەل کردى؟ نەویش وتى: بابە گیان، هیچ شتێک بۆ بەنده له پەرورەگارى باشتەر نییه، بابە گیان تەنها بە خداوه خەرىک بە و بە شتێکى ترهه خەرىک مەبە، ماله که مالى ئەوه و رۆزیه که دروستکراوى دەستى ئەوه ﴿وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا﴾، فریشتەکان بەرپرسن له رۆزى تۆ، خێر له خداوهیه و شەڕیش له خداوهیه، بە تیری ئافەت بەنده داده گرێتەوه تا بەنده دوو چاوى خۆى له تیره کان داده خات پزیشکى نزیکى له خداوه دیت و برینه کانی تیمار دەکات، پزیشکى خێریش بەرزى دەکاتەوه و دواجار پزیشکى شەوقیش لەئامیزی دەگریت، سەرەتاکه پر له ناخۆشییه، گەر بەهەشت بە ناخۆشى دەوره درابیت^۲ ئەى دەبێ نزیکى له حەقەوه (عزوجل) چۆن بیت؟! باوەردار کرێکاری مەلیکه له کاره چاکه کانی دونیادا، گەر نهیئى بیئت بە ناسمان و دل به زهوى دل له شورا کانی ناسمانى نهیئى خۆراك وهرده گریت، گەر بیهویت هەردووکیان کۆدە کاتەوه، پاشان بەزوى بەزوى خودا لەسەر خۆى دەبینیت و دەستى درێژ دەکات وەك ئەوهى دەستله ملانى شتێک بیت.

پاشان فەرمووی:

ئەى ئەهلى مەجلىس عوززىکمان بۆ دابنن من له کۆت و بەندى حالدام، له کۆت و بەندى رۆژنیکدام من لال یم و من کەر یم.

بارکه ئادهەم (عليه السلام) بىنى فەرمووی: (ئەى کورێ خۆم، راست و دروست بە، وەحشەتێک که هەردەبێ بیئت لەبێردە کەى)، گەر مردن بەسەر تۆدا دابارى هەموو

^۱ (نعمانه چەند پلەر پاپەیه کى باوەرێن که شىخى گەیلانى له چەند جێگەیه کى ئەم کتێبه دا ناساژەیان بێ دەکات).

^۲ إشارة الى الحديث الذي رواه مسلم: "حلت الجنة بالکفارة وحلت النار بالشهوات".

شتيك له تۆ ده گيريتمهوه، همموو نزيكان كۆچت لى ده كهن، بهرلهوهى كۆچت لى بكن
 كۆچيان لى بكه، بهرلهوهى پهيوه نديت له گهل پچرن پهيوه نديان له گهل بپچره، نهوكات
 گۆږ ده بېته ريگه و توناوتونيك بۆ لاي حق (عزوجل)، بهر لهوهى بمریت خۆت (نهفسى
 خۆت) بمرینه، له نهفسى خۆت و لهوان بمره به خداوه زيندوو ده بيهوه، وهك مردووت
 لى ديت و دهستى بريارى پيشينهى خدا لوقمعت ده رځوارد ده دات و نازناوت پى
 ده به خشيت و به شه كدى خۆت به بى همل و كوشان وهرده گريت، گهر نه ممت بۆ تير و
 تهواو بوو ژيانى نزيكى له خداوه و زانست به خدا رووت لى ده كات، نهو شووميه
 ده روهيتهوه، گوینادات قيامت ههستاوه يان نه، مردن دروستبووه يان نه، يهك كارى
 هديه نه ویش گهيشتنه به حق (عزوجل)، حوكمه كانى خوداش پاريزراو و
 پاسه وانى كراون، پاكييتى بۆ نهو خودايهى به حوكم ده تانبزوئيت و به زانست زمانتان
 رهوان ده كات، يه كيك له نيوه پوښاكى صالحانى به زرق و برق و خورى بهرى پوښيوه،
 به لام نهو له لاي نيمه بياوه روه، هه ندى جار بهنده له كه سابه تى خوى ده خوات، كاتيك
 نيمانه كهى به هيتز ده بيت حرام ده كريت له سهرى له بهرى كه سابه تى خوى بخوات، پتى
 ده وترت: گه نجينهى سهره له دان بكه روهوه، له گه نجينهى زانست وهرى گره،
 پتغه مبهر (ﷺ) ده فهرمويت:

((هتا ده توانن له خهم و په ژارهى دونيا يه كلا بڼه وه))^۱.

زۆر يادى مردن بكن، ههروهها يادى دواى مردن و دواى پردى سيرات، يادى
 دواړو بكن به نيمه ته كان و سزاكانيه وه، دهست له دونيا بكيښنه وه به سهرقاالبون
 له گهل خدا و پاكييتى دل و نهينى و تيكوشان دژ به نهفس و جهنگان دژ به شيطان،
 بۆ خدا له همموو شتيك نازاد بن و خۆتان بۆ نهو يه كلا بكنه وه، يه كتاپه رستى
 بزر كردن و ونكردنى دروستكراوانه و ده رچوونه له وهرگه پانى سروشتى خۆت بۆ
 سروشتى فريشته، پاشان فنه نابوونت له سروشتى فريشته و گهيشتنه به
 په روه دگارت (عزوجل)، چهندى بويت ده رځوارد ده دات، به كۆمه لىك كار تاييهت

^۱ تقدم عمره.

ده کړيټ که زیاده د لاسه کارې ناشکرا و دیار، ئیسلام ناشکرایه و ئیمان
 هیزه که یه تی، پاشان مه عریفه به خدا (عزوجل)، پاشان بوون (وجود) به
 خداوه (عزوجل)، گهر بوونت به خداوه بیت بو نهو ده بیت، باوه پردار له بهری هژ و
 که سابه تی خوی ده خوات و ده شزانیټ شهوه له خداوه یه، گهر به هیژ بوو له
 تده کوله که ی ده خوات و له خدای ده بینیت، له سهر سه رنجی یه که م گورانی به سهر دا
 نایه ت، گهر له رووباری دیچله دا هزار سال دابنیشیت شهو دلی په یوه سته به
 خداوه (عزوجل)، ره حمه تی خودات لی بیت له ههر روویه که وه رووت لی ده کات
 ناموزگاری وهریگره، تو به ره له سستی قهزا و قهدهری خدا ده که ی، به ره له سستی مه که و
 ده مه قالی وازلی بهینه، عوزه یر (علیه السلام) له دروستکراوانی خودادا به ره له سستی
 په روه ردگاری خوی کرد، دروستکراویک دروست ده کات و پاشان سزای دروستکراوه که
 ده دات، خدا نعو له دیوانی پیغه مبه رایه تی سرپیه وه، سه د سال به تهنه ها مراندي،
 پاشان زیندووی کرده وه و پیغه مبه رایه تی بو گتیرایه وه، "استغفار" بکه به ویردی سهر
 زمانت و داننان به هله و گونا هه کاند بکه به ره فتاری دلت، خاموشیش بکه به
 کالای بالای نهیتیت، یادی خدا یه که مجار به زمانه و پاشان تیده په پیت بو ناو دل،
 نهو جا خوزه ویستی و شوق دین و سهرده که ن (جاری ده بن) بو سهر زمان، هاوه لی
 چه ندین شتخم کرد ددانیام نه بینی (واته پیته ده که نین)، له خواردنی حلال ده یاغخوارد و
 جاریان نه ده برپیه پاروویه ک، خاوه نی نه ده ب بن، ریگه بده که سانی تر تیر بن و تو
 برسی بیت، خه لکانی تر خاوه نی عیززه ت بن و تو زه لیل بیت، خه لکانی تر بیت نیاز بن
 و تو هزار بیت، من په روه رده تان ده که م و له سیفته دزیه کان پاکستان ده که موه و
 فیرتان ده که م بو نهو روزه، یه کلا بووه مته وه به وه ی نیوه قازانچ و زیان به من ناگه یه نن
 و به نه ندازه ی گهر دیله به ک روزی من زیاد و که م نا که ن، له دوا ی نه وه هاتم و قسم بو
 کردن، نهو باوه پرده له خومه دا دامه زرانده له کاتیکدا له دهشت و سارا و
 چوله وانیدابووم، خواردنی همزه کان دل رهق ده کات و نهینی کزویه ند ده کات و ژیری و
 چیکه مت ده سرپته وه و خم و بینا گایی زیاد ده کات و هله په به هیژ ده کات و هیوا و
 خوزگه دریژ ده کاتوه، نهی نهو که سی له بهندیمانه ی ناره زوودا بهندکراویت، نهی

بەندەى دروستکراوان، ئەى ئەو کەسەى نەزانی بە سەرئەنجامى کاروبارەکانت، ئەى نەزان بە دروستکراوان و دروستکەر (عزوجل)، نەزان بەوێ لەسەرئەنجامى بەدەى و نەوێ مافى تۆیە، گەر ئاقل ناییت پەند و ئامۆزگارى لە یادی مردن وەرێگرە، چونکە یادی مردن کلیلە ھەموو خێر و سەلامەتیەکە، گەر یادی مردنت کرد زیادەپرەویت لێدەبیتەو، گەر ھەلپەت لاواز بوو و ھىوا و خۆزگەت کەمبوویەو بۆ لای خودا دەگەڕیتەو و ھەموو کاروبارەکانت بە ئەو (سبحانە وتعالى) دەسپێریت.

ئەى گەنج، سەرفرازیت بۆ نییە تا دان بە نىعمەتەکانیدا دەنیت، نىعمەتەکانى خودا لە یەکتاپەرستى ئەودا تۆ نوقم دەکەن، پاشان لە یەکتاپەرستى ئەودا فەنا دەبیت و ھىچ کەس و شتێکى تر جگە لە ئەو (سبحانە وتعالى) نایینى، چۆن کە سێک دەگاتە خۆشەویستى سکاڵای لە دەست بکات و بەرانبەر بە خودا بوەستى و چەنەبازى بکات، خۆشەویستى و شەوق و نزیکى لە خوداوە لە گەل ئەو دۆخەدا پێکنايەنەو و دانامەزێن، گەر خۆشەویستى راست و دروست بیت- لە کاتى ھاتنى قەدەرە ناخۆشەکاندا- تازار بوونى نییە، کاتێک خۆشەویستى دادەمەزێت بەرھەڵستکاری و تۆمەت ھەلەدەگیریت، ھەموو ھەنگاویک ھەلیدەگریت بۆ لای گۆرەکەتە، تۆ لە سەفەریکداى بەرەو لای گۆرەکەت.

یە کێک لە خودا ئاسان دەلێت: کەسى عاریف مەعروفەکەى (خودا) لە قبوولکردن و رەدکردنەو و مەدح و سەنا و زەمکردن سەرقالێ دەکات، گەر نەفس سەپایەو جینگەکەى بە ئەمرى خودا (عزوجل) دەگیریتەو، گەر دنیا سەپایەو جینگەکەى بە دواپۆژ دەگیریتەو، گەر دواپۆژ سەپایەو جینگەکەى بە نزیکى لە خوداوە دەگیریتەو، بە نزیکى لە ئەووە ھۆگرى پەیدا دەکات و لە گەلئى ئاسوودە دەبیت، نوێژ نیوێ رینگەکەت پێ دەپێت و رۆژووش لەبەر دەرگا کەدا راوەستاوت دەکات و سەدەقەش لە دەرگا کە دەتباتە ژوورەو بۆ ناو مالەکە، ھەندى لە گەرەپیاوان بەم جۆرەیان فەرمووە، بۆ بڕینی رینگەکە- بۆ لای خودا- کۆمەکى لە ئارامگرتن و نوێژکردن وەرێگرن، کەسى سالیک ھاواری- ھاوار بۆ تەنھایی، ھاوار بۆ غوریەت- لى

به‌رزنايیته‌وه، گهر پارتیزگاری له حوکم نه‌بوايه "مهن" ه‌که‌ی یوسف (عليه السلام) له نه‌یني و کرده‌وه‌کانتان ده‌هاته ده‌نگ، به‌لام حوکم په‌ناده‌گریت به‌ په‌تی زانست بو نه‌وه‌ی ده‌رنه‌که‌ویت، ه‌ندی که‌س خوی سه‌رقال ده‌کات به‌ زوهدکردن له نیعمه‌تیک و سه‌رقالبوونه‌که له خاوه‌ن نیعمه‌ته‌که (خودا) بیتاگای ده‌کات، له‌و باره‌دا نیعمه‌ته‌که‌ی لیده‌گیریته‌وه بو نه‌وه‌ی پیته‌وه سه‌رقال نه‌بیت، گهر به‌رده‌وام بوو له خه‌ریکبوون به‌ خوداوه (سبحانه و تعالی) خودا له خوی نزیک‌ی ده‌کاته‌وه و هیزی سه‌ره‌ل‌دان (تکوین) ده‌داته ده‌ستی، قسه‌کانم له‌ودییو ئیوه‌وه‌یه، له‌دوای نه‌وه‌ی ئیوه‌م نه‌بینی، بۆیه دونیای ئیوه‌م به‌جیه‌تلا و دواړوژم تیپه‌راند، ته‌ماشای ئیوه‌م کرد بینیم نه‌ زیان و نه‌ قازانج و نه‌ پیدان و نه‌ لیگرتنه‌وه به‌ده‌ستی ئیوه‌ نییه، خودا نه‌و که‌سه‌یه ئیوه‌ هه‌ل‌ده‌سورپینیت، ئیوه‌ ناتوانن زیانیک بگه‌یه‌نن هه‌تا خودا بریاری زیانه‌که‌ی نه‌داییت، بۆیه گه‌رامه‌وه بو لای خودا (عزوجل)، دونیاشم ته‌مasha کرد و بینیم فانی و کاتی و گوزه‌رکرده و فریوده‌ر و تیا به‌ره، بۆیه نه‌مویست پال بده‌م به‌ لایه‌وه و له‌پای بوه‌ستم، نه‌مه‌ش به‌هوی خیرایی رۆشینی دونیاوه، ساتیک له‌پای دواړوژیش وه‌ستام و له‌ کاروباری وردبوومه‌وه نه‌نگی نه‌ویشم بو ده‌رکه‌وت، نه‌و نه‌نگیه‌ش بریتیه له‌ رووداو (واته نه‌بووه و دواتر هیتراوه‌ته بوونه‌وه)، هه‌روه‌ها بینیم خودا (سبحانه و تعالی) حه‌زی نه‌فس و چیژی چاوی تیدا داناوه، نه‌وه‌ش له‌م نایه‌ته‌دا نامازه‌ی پی ده‌کریت:

﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَكْذِبُ الْأَعْيُنُ﴾ الزخرف: ۷۱

به‌ خۆم وت: نه‌ی کوا حه‌زی دل له به‌هه‌شتدا، بۆیه پشتم له‌ دواړوژ کرد و روومکرده مه‌ولا و به‌دیه‌تنه‌ر و دروستکه‌ر و سه‌رپه‌ته‌ل‌ده‌ری به‌هه‌شت، گهر به‌نده ته‌قوای خودای هه‌بیت له نه‌زانی زانستی پی ده‌به‌خشیت، هه‌ر به‌و جوړه له‌ دووری نزیک‌ی و له‌ بیده‌نگی یاد و له‌ نامویی هوگری و له‌ تاریکی نوور، نه‌ی نه‌فس، نه‌ی ناره‌زوو، نه‌ی سروشت، نه‌ی وبست، گهر قه‌ناعه‌تتان کرد به‌ یه‌کتا په‌رستی و برینی په‌تی

^۱ (مهن: ده‌فریک بوو بو پیوانه‌ی گه‌م و حق).

دروستکراوان، و سوکنایی و خاموشی بۆ لای خودا (عزوجل)، ههروهها وازهیتان له بینینی دروستکراوان که پاروویهکیان لی وهرنهگرم تا حهق (عزوجل) نه بینم باشه و لهگهلتان ته بام، نهگینا سویند دهخۆم نه بخۆم و نه بخۆمهوه، گهر مردم به نهیتیمهوه بالدهگرمهوه بۆ لای حهق (عزوجل)، دیوارهکانی نایینی پیغه مبه ره که مان رماوه، پدنا بۆ که سیک ده بات بینای بکاتهوه، رووباره که ی وشک بووه، پهروه دگار ناپه رسترت گهر بهندهیه که به ریا و دووروویی خودا په رستیت، کی کۆمه کیم ده کات بۆ راستکردنهوهی دیوارهکانی و هیتانهوهی رووباره که و تیکشکاندنێ نههلی دووروویی، قسه له زانستیک ده کهم که نابیت قسهی لی بکهین و ده ریبهرین و هیچ مهلیکیکی پی فیر بکهین و له لای که سیک باسی لیه بکهین، "طور" که مه، شهیتان نایینیت تیکی بدات و ده سه لاتدار نایینیت ژێردهستهی بکات، خودا (سبحانه و تعالی) سویندی به "الطور" خواردووه بههۆی مونا جاتی خوشه و یست و که لیمی خۆی و تهجه للی نهو (سبحانه و تعالی) له سه ر کیه که، گهر دل خودای (عزوجل) ناسی فراوانی ده کات تا جین و مرۆ و فریشتهش ده گریتهوه، تا شتیک نامینیت بیته له مه پهر له بهرده میدا و دوور و نزیک ته ماشای ناکهن، بیستووته چۆن عه سا که ی موسا (علیه السلام) نهوهنده و نهوهندهی کیشی خۆی - له پتهی جۆراوجۆر - هه لده لووشی و هیچ گۆرانیکی به سه ردا نه ده هات؟!

پرسیار: کامل الملاح پنی وت: حه سه نی به صری ده لیت: گهر زانا زاهید نه بیت ده بیته سزا بۆ نههلی سه رده می خۆی، بۆچی ده بیته سزا بۆ نههلی سه رده می خۆی؟ شیخ فهرمووی: چونکه به بی نیخلاص و کردار قسه ده کات و قسهکانی ناگه نه دلی گونگرانی و له دلدا دامه زراو نابن، بۆیه نهوانیش گویده گرن و کار ناکهن، گهر دل راست و دروست بوو و به زانست نوورانی بوو بهو نوورهی ناگری گونا ه و یاخیبوون ده کوژینیته وه وک چۆن نووری باوه ردار ناگری دۆزه خ ده کوژینیته وه کاتیک به سه ریدا گوزهر ده کات¹، و تراوه گۆشه نشینی سه رپنجیکردنه له نهفس و حه زه کان، نه خلاق و

¹ (نهر چیا به ی موسا (علیه السلام) له سه ری له گه ل په روه ره گاری گفتوگۆی ده کرد).

² رواه الطبرانی فی الکبیر.

بەدەستەيتنانى ھاۋەل و پاشان گۆشەنشىنى، خەلۋەتت رىگەى دواپۇژە، نەفس چال
 نايىت گەر لەو رىگەيەدا ھاۋەلت بىت، ھەر بەو جۆرە ئارەزوو، بۆيە كەسەكە گومرا
 دەبىت بە ھاۋەلى كىردى نەوانە، بەھەمان شىۋە شەيتان دوزمىنە و بەكارى
 ھاۋەلىكردن نايەت، ھەزەكان كۆمەلىك ئافەتن-لە رىگەدا چاۋى ژىرى و ھىكمەتت لە
 رىگەدا كۆتەر دەكەنەۋە، دروستكراۋان جەردە و رىگىرن، ئارەزوۋەكەت لەبەر دەرگاي
 خەلۋەتگاكدە دابنى پاشان بەتەنھا بچۆ ژوورەۋە، لەۋى ھۆگرەكەى خۆت دەبىنىيەۋە،
 ھەۋارىيەكانى عىسا(عليه السلام) فەرموۋيان: زانستى مەزغان فېر بكة، فەرموۋى:
 ((ترسان لە خودا(عزوجل) و رازىبوون بە برپارەكانى و خۆشەويستى بۆ خودا))، تۆ
 زەندىقى ياخيىبوونەكانت دەشارىتەۋە و پشان عىبادەت و زوھد دەخەيە دەرەۋە، و لە
 سەرئەنجام ناترسىت.

ھاۋار بە حالت، بەشەكان لەگەل خودا ۋەك ئەو پياۋە وايە لە خۇراسان مردوۋە و
 كەسكى نىزىكى لە عىراق ھەيە، پياۋە خوراسانىيەكە مالىكى زۆرى ھەيە و
 مىراتگرى نىيە جگە لەو كەسەى لە عىراقە، ئايا ئەۋەى مولكى ئەو پياۋەيە ناگاتە
 دەست ئەو پياۋەى لە عىراقە؟ لە كاتىكدا مىراتگرەكە ناگاي لى نىيە، ئىۋە
 خەلكانىكى رەشۋكىن قەسەكردن لە خواردن و خواردنەۋە و پۆشەن بۆ ئىۋە باشە، بەلام
 ھەندى جار حال زال دەبىت بەسەرماندا و قسانىك دەكەين جىاۋاز لەۋانە، دل
 سادىبوۋنى نەفس نەرى دەكات بۆنەۋەى بە رىگەى ئەۋدا بگەرپتەۋە بۆ لاي
 خودا(عزوجل)، گەر خۆشەويستى پياۋىك و رق لە پياۋىكى تر كەۋتە ناۋ دلتەۋە چى
 دەكەى؟ ئايا بە سىروشت و مىزاجى خۆت نەۋەت خۆشەۋىت و نەۋەت رق لىتەبىت؟
 رىز و پايت بۆ نىيە گەر بەو جۆرە بىت، كىتاب و سوننەت بكة بە سەنگى مەدەك و
 ئەو دوانەى پىن بېنەۋە، گەر لەگەل كىتاب و سوننەت تەبا بوو خۆشتەۋىت، ئەگەر نە،
 خۆتى لى بگىرەۋە، گەر ئەو دوانە فتۋاى دروستىيان بۆ داي بگەرپتەۋە بۆ لاي دلت، گەر
 دل كار بە كىتاب و سوننەت بكات لە خودا نىزىك دەبىتەۋە، گەر نىزىكبوۋىدەۋە زانست
 فېر دەبىت، گەر زانست فېر بوو نەۋەى بۆ نەۋە و نەۋەى لەسەر نەۋە دەبىت، ھەر بەو
 جۆرە نەۋەى بۆ ھەقە و نەۋەى بۆ باتلە و نەۋەى بۆ شەيتانە و نەۋەى بۆ رەھمانە،

نزيكى خۆى له پەروەردگارىيەوه دەبينىت، ھەر بەو جۆرە نزيكى پەروەردگارى له خۆيەوه، بە ھەميشەيى له گەل رەحمان له دلخۆشى و ناسوودەبيدايە، دەبيت بە کپيارى مەليك، دەکړيت و بەسەر دروستکراواندا پەخشەکاتەوه، گەر ليترەوه چوويته ژوورەوه زانسته کەت فريښدە و بەرووتى بچۆرە ژوورەوه، ھەر بەو جۆرە زوهد و وەرە و حالت له خۆت بکەرەوه، چونکە گەر ھاتى بۆ لای من بە يەکيتک لەوانەوه لەوانەيە بييتە بيته شېوونت له من، ئەوانە لەبەرى خۆت بکەرەوه و وەرە ژوورەوه، ئەوھى لەلای منە وەرېبگرە، ئەوھشت لەدەست دەرنایچت.

چوومه ژووره وه بۆ لای یه کیڅک له گموره پیاوان ده‌بارهی خایله و ختوره قسه‌ی ده‌کرد و وتی: نه‌وه‌ی من له‌سه‌ریم خوشتده‌وێت؟ وتم: به‌لێ، وتی: من به‌هه‌میشه‌یی به‌پۆژووم و بارشێوان رۆژوو ده‌شکێنم، خواردنی ئهم‌شاره‌ پاک و بێ‌گهرده‌ نییه‌ وهرعی لێ بکه‌.

"سري السقطي" هانی جونہیدی دہا قسہ بؤ خہلکی بکات، جونہید پیغہ مہبری خودای (ﷺ) بینی بہو کارہ فہرمانی پیئکرد، کاتیئک گہیشٹہوہ پیئ "سري السقطي" پیئ وت: لہ نیئمہ قبولت نہ کرد تا فہرمانت پیئکرا.

هاوار به حالت، تۆقسە بۆ خەلکی دەکەي، لەدوای کارەکتەوه دونیایەك لە
گوناهي رهش بوونی ههیه، لەسەر رووی زهوی و لە ناسمان و لە دنیا و لە دواڤۆدا
کەستەك بوونی نییه لیتی بترسم یان رجام لەلای بیټ، جگه لە خودا(عزوجل).

به يه کينک له صالحان وټرا: نایا په روږد گارت ده بیښی؟ وټی: گهر نه بیښم له جینگه مډا پارچه پارچه بېم، وټی: چوڼ ده بیښی؟ وټی: چاوی بوون (وجود)م خاموښ ده کم، نه ویش په روږد گاری خوی ده بیښیت، هر بهو جوړه چهنډی بویت نه فی خوی له بهه شتدا ده بیښیت، بهه مان شیوه دلی خوی ده بیښیت، سیفه ته کانی خدا و لوتف و چاکه ی خدا و په نا و دالده ی ده بیښیت.

نه بو قاسم جو نه ديد (خوا ليني رازي بينت) ده يوت: من چيم له سره؟ صوفي
كه سيكه بووني پالفته بووه، دلي ده بينته سه فير له نيوان نه و په روه ردگاري (عزوجل)،
تا پيغه مبر (ﷺ) له خهوندا نه بينيت مزله تي بدات نابيت به صوفي، پيغه مبر (ﷺ)

فەرمانی پێ بکات و نههی لیبکات، له بهر ده رگای مه لیکدا و دهستی له دهستی پیغه مبهری خودا (ﷺ) دلی به رزده بیتهوه و نهیانی پالته ده بیته و روشن ده بیتهوه. به که مین زمانیک نادهم قسه ی پیکرد سریان بو، له رۆژی دواییدا به زمانی سریان دادگایی خه لکی ده کریت، کاتیک چوونه به هه شتهوه به زمانی عه ره بی محمه د (ﷺ) قسه ده که ن.

یه کیک له خودا ناسان ده لیت: گهر به نده گوپرایه لی خودای کرد مه عریفه ی پێ ده به خشیت، کاتیک یاخی ده بیته مه عریفه که ی لی وهرنا گریتهوه بو نه وه ی له رۆژی دواییدا بیکاته به لگه له سه ری، خایله (ختووره) ی فریشته دیت و له په نای دلی باوه رداردا ده وه ستیت، نه ویش پیتی ده لیت: تو کیسی و له کوپوه هاتووی؟ خایله وه لامده داته وه و ده لیت: من به شی پیغه مبه رایه تی تو م له حقه وه، من حقه م، من خوشه ویستم، من له چاودیره وه (الرقیب) هاتووم، نه و خایله و ختووره یه نا وه وه و بیست و بینینی که سه که پر ده کات، ده بیینیته و خه لوه تی لا خوشه ویست ده بیته و له نیشتمانی خۆی کۆچه کات، پاشان فەرمانیکی تر رووی لیده کات و به هندی وهرسی بیزاری ده کات، پاشان فەرمانیکی تر که دیسان بیزار و وهرسی ده کات، تا بیده نگه بو دیت، کاتیک بیده نگه بو هات ناخافتن به رده وام ده بیته، ده بیینیته وه نه وه ی به گوتیه کانی گوتی بو که سیک گرت بیته که له ته نیشته وه دانیشه توه و قسه بو به کتری ده که ن.

پیاوینک هه ستایه سه ری پتی و دارای شتیک له دونیای ده کرد، نه ویش داینیشانده وه و پیتی فەرموو:

من فەرمانت پێ ده که م به زوه د له دنیا پاشان زوه د له دوا رۆژ، نه و جا داوا له خودا بکه، زوه د بکه تا حقه (عزوجل) پیتده به خشیت و وهرینا گریته.

خودا (عزوجل) وه ی بو عیسا (علیه السلام) ره وانه کرد و پیتی فەرموو: نه ی عیسا، وریابه منت له ده ست نه چیت، موسا (علیه السلام) فەرمووی به پهروه ردگاری: نه ی

¹ ذکره السوطی فی "الدر المنثور" من ابن حجر

پەرۋەردگار ئامۇڭگارېم بىكە، فەرمىۋى: ئامۇڭگارېت دەكەم بە خۇم، پاشان فەرمىۋى: ئامۇڭگارېم بىكە، فەرمىۋى: ئامۇڭگارېت دەكەم بە خۇم، ھەر بەدو جۈرە چوار جار، ھەر جارىك دەيفەرمىۋى: ئامۇڭگارېت دەكەم بە خۇم (ۋاتە بزانە چۈن مامەلە لەگەل خدا دەكەي)، تا ھىلكەي بوونت ھەلنەيەت و بالەكانى شەرع نەتخاتە ژىر خۇي قسەكردن نىيە، خويندنت بۇ دروست دەبىت و دەنكى فەزلى خدا ھەلدەگرىتەۋە و دەبىەي بۇ خۇت، مەبەست نەۋەيە ۋاز لە قسەكردن بۇ خەلكى و بانگكردنيان بۇ لاي خدا بەيئە تا لەلاي خدا راكىشيتك تۆ كيش دەكات و شايستەي قسەكردن بۇ خەلكى و بانگكردن بۇ لاي خودات پى دەبەخشيت، ئەم حوكمە ناشكرا بە كاركردن توندوتۆل بىكە پاشان تەماشاشا بىكەن لە خۇشى و پاكى نزيكى نەۋ چى دەبىنن، موناجاتى خدا لەگەل عاشقان خۇراكە، مەن قسە دەكەم و تۆ و ئاسمان و زەۋى لەلام نەبوون، تەنھا خودايە (عزوجل) قازانچ و زىام پىدەگەيدەنيت.

ماناي قسەي نەۋ گەۋرە پىاۋە چىيە كە دەئيت: موريد ۋەردەگريت بەر لەۋەي فىرى ژىرى و حىكمەت بىيت؟

نەۋىش (خۋاي لى رازى بىت) فەرمىۋى:

ۋاتە موريد بىە ناۋ عىبادەت و تىكۇشان لە نويز و رۆژوۋ بەر لەۋەي پەيىبات بە نزيكى و لوتفى خدا، كاتىك نزيكى كىردەۋە و لوتفى پىكرد لە زانستەكەي سارد دەبىتەۋە بەر لە پەيىردن بە ھاۋەلى و مورادبۋونى، تۆ نەۋ رىگەيە داۋا دەكەي و نىمەش ۋازت لى دەبىنن، ھەريەك لە نەھلى دونيا خەريك و سەرقالى كارى خۇيەتى، ئەمە بەندەي پلە و پاىە و درەمە، نەۋە بەندەي دەسەلاتە، نەۋەش بەندەي نەفس و پۇشاكە، ھەريەك لە رۆلەكانى دۋاپۇزىش سەرقالى كارى خۇيەتى، ئەمەيان بە رۆژوۋەۋە، نەۋەيان بە نويزەۋە، نەۋىترىان بە رىۋايەتەۋە، ئەمەيان بە ترسان لە ناگر و نەۋەش بە خۇشەۋىستى بەھەشتەۋە.

كەسيتك ھەستا كە دلى بۇ خدا (عزوجل) و لەگەل خدا و پەيۋەست بە خدا و زاھىد لە دروستكراۋان بو، نەۋ بۇ سەرخستنى ئايىنەكەي ھەستايە سەرى، زەۋى بۇ

پیشکن، گهر نهو پیاوه تان بینییوه پتیوه په یوه ست بن، مژده ی باوه ردار له
 روخساریدایه و دلته نگییه کدی له دلیدا، پاشان نهوه پیچه وانه ده بیته وه،
 دلته نگییه کدی له روخساریدا ده بیته و دلخوشییه کدی له دلیدا، پتکه نینی هدی به
 لای قهزا و قهدهر و مژده به هاتنیان وهرده گریته.
 ((دو نیا به ندیخانه ی باوه رداره))^۱.

هتا باوه ردار بیت دو نیا به ندیخانه ی نهوه، گهر ته قواکدی به رده وام سو له دو نیا
 دیته دهر وه و له به ندیخانه و له تنگه لانی به ندیخانه دیته دهر وه.

﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۖ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ الطلاق: ۲-۳

هیلکدی بوونی هلدیت، ده نکی حوکم هلدیته گریته وه، بالی نریکی له خوداوه له
 نامیزی ده گریته، نهو خاوه نی سفره و خوان و مدجلیسی خویته ی، نهی گه مژه،
 چه خماخه یه کت له لایه جیگیر بوونی سو نییه، والا بوونی کت له لایه وه ک چون دیت
 ههرواش ده روات، تو ناتاجی به وهی هزار جار فه نایت و بریت، کو تاجار جیگیر بیت
 وه ک چون شو و روژ دین و ده چن، به رده وام به و لامده، گه شه ده کدی و ریگه به
 سیمبرت دهریت له دوی نهوه ی ده بیت به کوله که سو حوت زه وییه که نه ک نه م
 زه وییه، بانگه شه مه که، تو می شو له یه ک گازت لیده گریته قیامه ت لیده لده ستیت،
 گهر له ژمی نیواره دا پاروویه کت کم بیت قیامه ت لیده لده ستیت، واز له حالته که
 بهینه بجیته ناوته وه و له گه دلته یه کانگیر بن(هاوسه ری بکه ن)، نهوکات بیتچو
 له دایک ده بیت و به سر جیهانی نهی نی تو دا به ره و روژ ه لات و روژ ناوا و دهریا و
 وشکانی ده فریت له باریکدا چاوه کانی تو له خه و دایه، پیغه مبه ر(ﷺ) ده فرمویته:
 ((خه لکی نوستون کاتیک مردن به ناگا دین))^۲.

خراپترین پیاو نهو پیاوه یه له دوی مردن به ناگا دیت، پتویسته که سی هه ژار
 پو شاکي قه ناعت و عیغه ت له به ربکات تا بگاته حه ق(عزوجل)، به پای صدقه وه

^۱ تقدم لخرجه.

^۲ قال الملا علي القاري في "المصنوع" والمحلولي في "الكشف": هو من قول علي - كرم الله وجهه -.

ههولبدات و داوای ده‌رگای نزیککی له خوداوه بکات، له دونیا و دواپۆژ هه‌لبیت، له دروستکراوان و بوونی خۆی هه‌لبیت، چاوه‌دێر و سۆز و به‌زه‌یی حه‌ق پیشوازی لێ بکات، شه‌وق و راکێشان و سه‌ره‌جدان و شانازی پیشوه‌کردن رووی لێ بکات، کاروانی رۆحی پیغه‌مبه‌ران (عليهم السلام) و فریشته‌کان پیشوازی لێ بکهن، فریشته و رۆحی پیغه‌مبه‌ران و نێراوانی خودا به‌ که‌ژاوه‌یه‌کی شکۆدار بیسه‌ن بۆ لای حه‌ق (عزوجل)، نه‌ی دلمردووان، داواتان بۆ به‌هه‌شت له‌ گه‌یشتن به‌ حه‌ق (عزوجل) کۆتویه‌ندی کردن، بێزار بن، بێزار بن، بگه‌ڕێنه‌وه، بگه‌ڕێنه‌وه، با هیوا و ئاواته‌کانت که‌م و کورت بن تا دلت نزیک بکړێته‌وه و نه‌هینیت له‌ دروستکراوان پاکبیتته‌وه و له‌ حه‌ق (عزوجل) نزیک بپیتته‌وه، پیشینه‌ی خۆت بخوینیه‌وه و دێر به‌ دێر و وشه‌ به‌ وشه‌ و پیت به‌ پیت بوه‌ستی له‌ سه‌ر کاته‌کان و سه‌رده‌مه‌کان و ساته‌کان و چرکه‌کانی ته‌مه‌نت، نه‌وکات بۆت روونبیتته‌وه چیت تێدا نه‌ه‌ج‌امداون، هه‌رکات ترس بۆ لای نه‌و راتده‌کێشیت نزیککی له‌ خوداوه‌ دامه‌زرانت پێ ده‌به‌خشیت، گوێ به‌وه‌ مه‌ده‌ ته‌مه‌نت درێژ بیت یان کورت بیت، قیامه‌ت هه‌ستاییت یان هه‌له‌ه‌ستاییت، خه‌لکی تۆیان خۆشبویت یان رقیان لیت بپیتته‌وه، پیت به‌خشن یان بپه‌شت بکهن.

لی‌ره‌دا هه‌ستایه‌ سه‌رپێ و هاوارێکی لێ به‌رزبوویه‌وه و رووی خۆی داپۆشی و پاشان رووی خۆی ده‌رخسته‌وه و فه‌رمووی:

﴿ قُلْنَا يٰ نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلٰٓى اٰرْمِيسَ ۝۶۹﴾ الانبياء: ۶۹.

خودایه‌ هه‌واله‌ کافمان ده‌رمه‌خه‌.

پاشان دانیشه‌وه و فه‌رمووی:

سوفیانی سه‌وری به‌ فوزه‌یلی کوپی عه‌یازی وت: وه‌ره‌ با بۆ زانستی پیشینه‌ی خودا (عزوجل) له‌ نێمه‌دا بگه‌ڕین، نه‌وان ده‌ترسان و خزیان ده‌پاراست.

﴿ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ مَا آتَاوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ ۝۷۰﴾ المؤمنون: ۷۰.

ده‌ترسان له‌وه‌ی کرداره‌کانیان قبوڵ نه‌کړین، ده‌ترسان له‌ سه‌رنه‌ه‌ج‌امی خراپ.

نیام نه ههده (خودا لیتی رازی بیت) ده یفه رموو: ته نهها پۆشاکیکه جیا له پۆشاکیکه تر و خواردنیک جیا له خواردنیکه تر و چهند رۆژنیکه کم و کورت^۱.
 نهی گهنج، ده رگای منهتی خه لک دا بجه ده رگای منهتی خودات به پروودا ده کریته وه.
 پاشان ههستایه سه ره پێ و جارنیک بۆ لای راست لارده بوویه وه و جارنیک بۆ لای چپ، دهستی له سه ر سینه ی دانا بوو، توند مه مکه کانی خۆی گرتبوو، پاشان دانیشته وه و فهرمووی:

نه ی کویر، له و ده رگا کراوه وه بچۆ ژووره وه، نه وه دوو ده رگایه: داخراو و کراوه، له و کراوه وه بچۆ ژووره وه، هاوه لێ "هۆ" بکه به سوننه ت له به ر شه رم و حه یا له شه رعی پیغه مبه ر (ﷺ)، پاشان له هۆکار (سه به بکار) - به شوینکه وتنی پیغه مبه ر (ﷺ) له حالیدا - بچۆ به ره وه، که سابه ت سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) بوو، ته وه کولیش حالی بوو، پاشان گهر توانیت له خۆت فه ناییت نه بجامی بده، نه له گه ل هۆ و نه له گه ل حال، هه ردوو به حق (عزوجل) بسپیره، نه و به سه بۆ تۆ، به رزته ده کاته وه و نزیکت ده کاته وه، به لکو شتیکت پێ ده به خشیت که تۆ نایزانی:

﴿وَاللّٰهُ يَكْلَمُ وَانْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ البقرة: ۲۱۶

نه و خۆی رادهستی شه پۆله کانی قه ده ر کردوه، له هه رکوێ به ریته وه روویه پرووی فه زلی خودا ده بیته وه، روو له هه رکوێ بکات رووی خودا (عزوجل) له وێ ئاواده یه، نزیکه و هۆگری و سۆز و به زه یی نه و (سبحانه و تعالی) ده بینیته وه، غموونه ی که سی ده وله مه ند وه ک پیاوینکی کویر وایه که خواردنه که ی له سه ر سینییه ک بۆ ده هیئن، خواردنه که ی بۆ دیت و نازانیت له کوێوه بۆی هاتوه، که دوا جار سه رچاوه که ی زانی رۆشت به دوا ی ناراسته کهیدا و هه موو ناراسته کانی تری داخست، شه م بهنده ش به هه مان شتیه به گهر زانی خودا (عزوجل) کارناسانکه ر و پێبه خشه ره رووی لێ ده کات و دلی به خودا وه په یوه ست ده بیت، نه فست بووه به مه عشوقت، گهر به ترانیبایه دوژمن و بکوژی تۆیه سه ریچییت لێ ده کرد، خواردن و خواردنه وه ت لێ قه ده غه ده کرد،

^۱ (زه ههتی رازی کردنی خودا ماوه یه کی کم و کورت).

مەگەر ئەوئەندەي كە ھەردەبەيت پىشى بىدرىت، ئەوئەش بىرىتپىيە لە مافى خۇي،
 گۆشەنشىنى بۇ تۇ باش نىيە، بەلكو بازار بۇ تۇ باشە، بۇ ئەوئە شىياو نىت
 سەربكىشىتە ناو نەيتىيەكانى خودا (سبحانە وتعالى)، كەسەيك دەتوانىت سەربكىشىتە
 ناو نەيتىيەكانى خودا لال بىت، ھەركەس نەتوانىت دەست بەسەر نەيتىنى خۇيدا بىگىرىت
 با لە خەلكى دووربەكەوتتەو و روو لە نەشكەوتەكان و كەناردەرياکان و دەشت و چۆل
 و بىابان بىكات، ھەركەسەيك نەتوانىت حوكم (شەرىعەت) و زانست (زانستى دل) پىنكەو
 كۆبكەتەو گرانى و تەنگەلانى دەبىتە قامچى مەلىك و ئەدەبى دادەدات، نەم قەسەپە
 لە كاتى سىياسالى و گرانىدا وتراو.

ھاوار بە حالت، داواي دونيا و دواړۆژ دەكەي و بانگەشەي خۆشەويستىش دەكەي،
 نەي گەمژە، بانگەشەي خۆشەويستى ئەو دەكەي و داواي لى دەكەي زىانت لەسەر
 لايدات و سوود و قازانجت بۇ بەيتىت، كەنارگىر بە تۇ يەكەيك نىت لە خوداناسان، تۇ
 بەندەي دروستكراوانى، بەندەي نەفس و ئارەزوو و ھەزەكانى، لەلاي ئىمە سەنگى
 مەحەكى ھەلسەنگاندنى ئىتو بوونى ھەيە، لەلاي ئىمە ئالوگۆپكارى پارە (سكەناس)
 بوونى ھەيە، لەلاي ئىمە سكەلىدەر بوونى ھەيە، نەي بانگەشەكەر، ئەمە چىيە؟ شت
 لە جىگەي خۇي نالىت، دوعا شوينى خۇي ھەيە، كاتى قەسەردن خالى خۇي ھەيە،
 كاتى بىتەنگى بەھەمان شىتو، سەرنەبدان خالى خۇي ھەيە و چاوداخست بەھەمان
 شىتو، كوا كەسەيكى كاركەر تا ھاوئەلى بىكەين؟ صادىقان لە ھەموو سەردەمىكدا
 ھەن، ھەموو دەمەيك بەندايەتى پىتويستيان لەسەرە، ئەوئەش وەك شوكرەك بۇ خاوەنى
 نىعمەتەكە، نىعمەت كە بە گوپرايەلى و شوكر پىشوازي لى دەكەن، فەرمانت پى
 دەكات بە كەمەيك لە ھەلەل لەو ھەلەلەش دەستت كورتبەكەرەو، گەر لە ھەلەلدا
 پىتراكىشا و زۆرت كرد سەردەكىشىت بۇ دەستەردن بۇ موباح كە لە نىوان مۇسلماناندا
 ھاوبەشە، گەر لە موباحدا پىتراكىشا سەردەكىشىت بۇ شوبەھ، شوبەھەش بۇ حەرام،
 حەرامىش بۇ ناو ناگر، زاھىد ئەو كەسەپە زوھدى لە ھەلەل كەدووە، بەلام زوھد كردن
 لە حەرام واجبە، لەوانەپە ھاتووبەك روو لە دل بىكات و نەتوانىت شانبداتە ژىرى و
 ھەلبىگىرىت، وەك داىك كاتىك ھەوالى مەرگى كۆپەكەي پى دەدرىت ھاوار دەكات و

پوشاکه کانی له بهر خوی ده درپیت، نهقل ناتوانیت شانبداته ژیر هه واله که، واته بیستن و وه جدی پیوهیه، به دوعا تیکم له به خه لکی ده بین و به دوعا له گه لیان ته باده بین و تیکه لیان ده بین، به لام دلمان فینکه و ته ماشاکه ره بۆ به لینی خودا (عزوجل)، ته ماشاکه ره بۆ خواردن له فەزل و چاکه ی نه وه وه تا دل دامه زراو و جیگیر ده بیت، له ویستی خۆت زوهد بکه بۆ نه وه ی ویستی خودا (عزوجل) بۆ خۆت ده سته بهر بکه ییت، له مهرجه کانی خۆشه ویستی نه وه یه ویست وازلی به یینیت، له کاتیکدا تۆ له و دۆخه دای زمانت دیته گۆ و گرتیه کانت ده که ونه بیستن و چاوه کانت ده که رتیه وه، لوتف و به خشنده یی روت لی ده کات، پاکی و بیگه ردی نه یینی - وه ک بهر و گه نجینه ی نه و حاله - دیته بهر وه، خزمه تکاران روت لی ده که ن، هه موان ده بنه خزمه تکار و هه موان مه دح و سه نات ده که ن، خودا (عزوجل) به سه ر هه مواندا شانازیت پیوه ده کات، نه و (سبحانه و تعالی) ده فەرمویت:

﴿وَمَا أَمَّا لَكُمْ الرَّسُولُ فَاخْذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ الحشر: ٧

فه رمانه کانی خودا (عزوجل) و فه رمانه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) جیبه جی بکه ن و کاریان پی بکه ن، له م رینگه یه دا "من" و "نیمه" - جگه له "تۆ، تۆ" بوونیان نییه:

﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾ الحديد: ٣

له سه ر نایه تی: ﴿وَاللَّهُ وَالطَّائِفَةُ ١﴾ الطارق: ١ فه رمووی:

خودا سویندی به ناسمان و رینگه کانی خواردوه، رینگه که ی بریتییه له محمده (ﷺ)، هه ول و لیبرانی نه و (ﷺ) ته قه ی دا له ناسمانه کان و پاشان جه سته ی موپاره کی بهر زکرایه وه و ته قه ی لیندا، پیغه مبه رمان (ﷺ) بۆ ناسمانی حه و ته م بهر زکرایه وه و پهروه ردگاری قه ی له گه ل کرد و به چاوی سه ری خودای (سبحانه و تعالی) بیینی، پاشان به چاوی دل ته ماشای کرد، هه ر به و جزره هه ر که سینک دلی راست بکات پهروه ردگار ده بینیت و پهروه کانی نیوان نه و و ناسمان ده بریت و نه یینی و هه ول و لیبران ته قه لینده وه ن و نه یینییه کان هه نگار هه لده گرن، سینه ی صادیقان به سووری نه یینی پهروه ردگاری جیهانانه وه یه، کۆمه لیک سینه ی نوورانی ((له فه راسه تی باوه ردار

ترسن))، دل که نزدیکه بیته وه وهک ناسمانیکی لی دیت، نه ستیره ی زانست و خوړی مه عریفه ی تیدایه، فریشته کان لهم نوورانه روشنایی وهرده گرن، هه موو نه فسنیک له خوداوه پاریزه ریکی له سهره دهیاریزیت له وهی شهیتانه کان بېرفیتن، دانه دانه به کیش هه ن پاریزه رانیان ریزیک پیکده هیتن و دهیانپاریزن:

﴿وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ﴾ البروج: ٢٠

زمانپاراوی و رهوانبیرئی له کوئیه؟ ماله کهت ویران بوو له شوینی خۆت دهسورپیهوه و دهسورپیهوه، دووری نابیریت، وهک حوشتی ناعوورهت لیهاتووه و له بازنییهکی داخراودا خول دهخۆیت، لهوانیه ههندی له دۆستانی خودا دوغایان لیکردبیت و دوو چاوی بهصیرهتی تۆیان کوئیرکردبیتیهوه، تۆ خودات لهدهستدا خوداش تۆی لهبیر خۆی بردهوه، له ریگه لاتدا و توولهپینگهکان روویان لیکردی، خهم و پهژارهت زۆربوو و بالی مهبهست و مهرامی شکاندی، بوویت به پارچه گۆشتیک له نیوان دونیا و دواپۆژدا، ناتاجی به دۆستیک دوغات بۆ بکات له دوای نهوهی دان به نیفلاسی خۆتدا دهنییت، خوداناسان یهکهجار هۆگریان به خوداوه(عزوجل) پهیدا کرد پاشان به فریشتهکانهوه، گهر بهوانهوه هۆگری پهیدا بکهی دهرگایهکی تروت بۆ دهکریتیهوه، گهر بهدروستکراوانهوه له مروڤ هۆگریت پهیدا کرد پاشان نهوهت داخست دهرگای هۆگری جینت بۆ دهکریتیهوه، گهر نهو دهرگایهشت داخست دهرگای هۆگری به فریشتهوه والا دهبیّت، شتهکان بۆخۆیان کارناکهن، ناگر به سروشتی خۆی ناسوتیتیت، ناو به سروشتی خۆی پاراو ناکات، ناگرهکهی نه مروود نیبراهیمی(علیه السلام) نه سوتاند، کاتیک نهبو موسلمی خهولانی(رهحهتی خودای لی بیت) خرایه ناو ناگرهوه نه سوتا، گیانداري "سمندل" ناگر نایسوتیتیت، گهر له کارهکاندا نیخلاصت هه بیّت له دروستکراوان رزگارت ده بیّت، له ناو نهواندا دتیه ده رهوه، به ده رجوون له ناو خه لکی به پهروهردگار(عزوجل) ده گهی، ده بی وهک پیاوئیکی غهریب که چووه ته شارنکهوه و

١ (وا باړه بالنده يه ك پټ له هندستان به ناگر نه سوتی) (معجم المعاني)، و تراوېشه كاتيك پر ده پټ خوی
هملده داته نار ناگره وه و گمنج ده پټه وه.

به دواي دۆسته كەي خۇيدا دەگەریت تۆش بۆ خدا بگەریت، نەو پیاوہ غەریبە دەگانە
 نەوپەری شار و دەرگای مالەكەي نەو نازانیت، بەلام دۆسته كەي تەماشای دەكات،
 كاتێك سەرسامی و سەرلێشیوانی نەوی بیینی خۆشەویستی زۆری بۆ دەهینیت و
 دەچیتە دەرەوہ بۆ لای و دەست لە گەردنی دەكات و بەخۇیدا دەگوشیت، وەك چۆن
 یوسف لەگەڵ "بەنیامین"ی برای نەنجامیدا و پیتفەرموو:

﴿أَنَا أَخُوكَ﴾ یوسف: ۶۹

خودا زەوی دلی کردووە بە نشینگەي مەعریفە و زانست، لە شەو و رۆژێكدا
 سێسەد و شەست خودا(عزوجل) سەرنجی دل دەدات، گەر دل نەبوايەتە نشینگە
 پارچە پارچە دەبوو، كاتێك دل دیتە راستە و بەهۆی نزیکي لە خوداوە دادەمەزريت-
 بۆ سوود گەياندن بە دروستكراوان- رویاری حیکمەتي پیاو گوزەر دەكات، ئەوان بۆ
 نابین دەبن بە چیاي دامەزراو، مەزنەكانیان لە جیتی پیتفەمبەر(ﷺ) دادەنیشیت(واتە
 میراتگری ئەمن)، بچوو كەكانیشیان لە جیتی هاوہەلان(خوایان لی رازی بیت)
 دادەنیشن، ئەوانەي خوار ئەوان لە جیتی شوێنكەتووان(تابعین) دادەنیشن، كار بەوہ
 دەكەن كە وتووینە، ئەوہش وەك جیبەجێكردن و هاتنەراستەي قسە و كردار و
 نەینی و ناشكرا، چاوی پیتفەمبەرانیان(عليهم السلام) پێ رۆشن دەبیتەوہ و خودا-
 بەسەر فریشتەكاندا- شانازیان پێوہ دەكات، خۆشەبەخت ئەو كەسەي شوێنیان
 دەكەوێت و كۆلی دنیا و مال و مندالیان لە كۆل دەكاتەوہ، خودا ناسان كاریكی
 مەزنیان ھەبە و بۆ ھەستان بە بەرژەوہندی دروستكراوان لە كەسابەت-بۆ خۆیان-
 بێناگا بوون، دروستكراوان لەلایان وەك رۆلە وان، پەيوەست نابن بە دنیاوہ، دنیا
 خۆی بۆ ئەوان دەخاتە روو، بەلام ئەوان پشتی لی دەكەن، ئەوہی لە دەستی تۆدایە
 بەشی تۆ نییە، بەلكو هاوہەشە لەگەڵ جیرانەكانت، كەسابەت ئەو بەشەي خستووہتە
 ناو دەستی تۆ بۆ وەرگرتن و نالوگۆڕ.

﴿وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُتَعَلِّفِينَ﴾ الحديد: ۷،

﴿لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَقْعَلُونَ﴾ يوسف: ۱۴

دلنه وایی جیرانه کانت بکه و خواردن به هه ژاران بده، ده رگای خانهدی کهسی صدیق
 تنگه لانه و ناوه وهی بهرینه، نهوانه له کوین ده رگای دروستکراوان داده خهن و له بهر
 ده رگای هه قدا ده وهستن و پیویتییه کانیا بۆ لای پهروه رگار بهرزده که نهوه، هویه کان
 بهره و نه ربابه کان له کۆلبکه ره وه پاشان ته ماشا بکه و بزانه چى ده بیینی،
 له بهر ده رگاکه ی بههسته و نارامگرتن له سهر نازاری قهدهر و قهزای رایجه نازاره که
 کۆتایی پیدیت و نازار ناچیژی، نهوکات شتی سه سوپهین ده بیینی،
 سه ره هلدان (تکوین) ده بیینی چۆن ده بیته حالی تۆ و چۆن ره حمهت پهروه ردهت ده کات،
 چۆن مه حمهت بهرزت ده کاته وه، هه موو کاره کان له سهر بیتهنگی بهندن له دواى
 پیویتی، نه وهش حاله تیکه، شانازی خودا به بهنده که یه وه شیر پیدانی خه لکی و
 هویه کانى لى حهرام ده کات و ده یگپیتته وه بۆ نامیزی نزیکى خۆى^۱، کاتیک نازار
 سه ره هلدات هه ق بۆ نهو بهسه و به بهزه یی خۆى نازاره که ی له کۆل ده کاته وه.

﴿أَمِنْ يُحِبُّ الْمُضْطَرَّ إِذَا دُكِّئَ﴾ النمل: ۶۲

خودا (عزوجل) پیویتی و بیتچارهیت بۆ دروست ده کات تاکو بانگی لى بکه ی،
 پیداکری له دوعادا پیتخۆشه، هه موو ده رگاگان بهرووی تۆدا داده خات تاکو له بهر
 ده رگای نهودا بههستی، خۆشه ویستان بینییان ده رگای نزیکى کراوه یه، وهک چۆن
 دایکیک ده رگا که بهرووی رۆله کهیدا داده خات و داوا له جیرانه کان ده کات ده رگای بۆ
 نه که نه وه نه وهش له بهر مه رامیک که دایکه که ده یزانیت و ده یه ویت، منداله که ده چیتته
 ده ره وه و له شرتیک داده نیشیت و ده گری و په شیمانی ده رده بریت، روو له هه
 ده رگایه ک ده کات ده بینیت داخراوه، ده گپیتته وه بۆ بهردهم ده رگاکه ی دایکی،
 هه ق (سبحانه و تعالی) تنگه لانی بۆ بهنده که ی دروست ده کات بۆ نه وه ی بیگپیتته وه بۆ
 لای خۆى و دلی به دروستکراوه نه وه په یه وهست نه بیت، پیوسته هه ژاری راستگو داواى
 نهرم و نیانی نه کات بۆ مامه له کردن له گه ل نهفسى خۆى، نه گهر هه ده بیت داوا یه ک

^۱ (له ناماژى چه رۆکه که ی موسا (علیه السلام) وه یگرتوه کاتیک خودا شری هه موو زینکی له سهر حهرام کرد،
 بۆ نه وه ی بیگپیتته وه بۆ نامیزی دایکی).

بکات با داوای قه‌دهری بیتن‌ازبوون بکات، گهر تۆی نزیک کرده‌وه و تاقیکردیسه‌وه له
 به‌لاکه‌ی خۆشی وهریگره، نه‌گینا به به‌لاکه‌وه سه‌رقالت ده‌کات، چه‌ز له شته‌کان
 نزیک‌ی له خودا و نارام‌گرتن له‌گه‌ل خودات لی ده‌شیوتینیت، ههرکه‌س له خودا
 نه‌ترسیت نه‌قلی نییه، شاری بی ده‌شته خوی ویرانه‌یه، رانه‌مه‌ری بی شوان گورگ
 ده‌یخوات، ناین بریتییه له ترسان له خودا، ههرکه‌س بترسیت به‌شه‌وه ده‌ست به
 سه‌فه‌ره‌که‌ی ده‌کات، له یه‌ک شویندا ناوه‌ستیت به‌لکو ده‌روات، نامانجی سه‌فه‌ری
 خوداناسان نزیک‌یه له چه‌قه‌وه، رویشتن رویشتنی دلانه، کاتیک ده‌گه‌نه ده‌رگا‌که
 نه‌یتنی مۆله‌ت وهرده‌گریت و مۆله‌تی ده‌دریت له‌داوای هۆگری دل له‌گه‌ل خودا،
 نه‌ستیره‌ی دلی پیغه‌مه‌بر (ﷺ) بوو به مانگ، مانگ بوو به خۆر، خه‌لوه‌ت بوو به
 ناشکرابوون و هاتنه ناو خه‌لکی، ناوه‌وه که‌وته ده‌ره‌وه، به‌نده له دوو حاله‌تی
 هه‌لچوون و داچووندایه، سه‌ری به‌ته‌واوی ده‌خاته‌وه ناو لانه‌که‌ی خۆی و ره‌شمالی نه‌یتنی
 خۆی، نه‌وه موجه‌وه‌راتانه‌ی له‌ژیر ده‌ریادایه ده‌یان‌بینیت و ده‌ستیان بۆ درێژ ناکات،
 ناماژه به ناماده‌بووانی لای خۆی ده‌کات و پێیان ده‌لێت نه‌ی فلان تۆ نه‌وه وهریگره و
 نه‌ی فلان تۆش نه‌وه وهریگره، نه‌وانه مه‌لیکن، نه‌وانه له‌پرووی نوینه‌رایه‌تی و
 جێنشینییه‌وه - مه‌لیکی ناسمان و زه‌وین له‌به‌رده‌ستی چه‌قدا (عزوجل)، من له‌به‌ر
 ده‌رگای مه‌لیکدام، چاوه‌پروانی نیوه ده‌که‌م، ته‌ماشاتان ده‌که‌م له ناگایی و له خه‌ودا،
 بۆ نیوه نازاره‌کانی نه‌م شاره ده‌چیژم، له‌ژیر نافه‌ته‌کانیاندا نارام ده‌گرم، له هه‌له‌هاتنی
 خۆده‌وه تا داهااتنی تاریکی به خه‌م و په‌ژاره و بیرکردنه‌وه و نه‌جمادانی دوا‌ین بریاره‌وه
 خه‌ریکم، هه‌رکات هه‌نگاوێک هه‌لده‌گرم ده‌مگێرنه‌وه، نیبراهیم کۆری نه‌ده‌م له
 دوعا‌کانیدا سه‌رسامی رووی لیکرد و چاوه‌کانی داخست و گوئی لی بوو (عزوجل) پینی
 ده‌فه‌رموو: (نه‌ی نیبراهیم، بلی: خودایه، به قه‌زای خۆت رازیم بکه و له‌سه‌ر به‌لاکانت
 نارامیم پێبه‌خشه و توانای شوکری نیعمه‌ته‌کانم پێبه‌ده، خودایه داوای ته‌واوی
 نیعمه‌ت و به‌رده‌وامی عافییه‌ت و دامه‌زران له‌سه‌ر خۆشه‌ویستیت لێده‌که‌م)،
 پیغه‌مه‌بر (ﷺ) زه‌نگانه‌وه‌یه‌ک که‌وته سه‌ر دلی، دلی ده‌ریاره‌ی خانمواده‌که‌ی هه‌والیدا،
 رویشت بۆ "هه‌را" که پارچه‌یه‌که له "طور سینه"، له‌وێ نه‌سیمی بۆنی وه‌حی

هه‌لیکرد، نه‌شکه‌وتیکی لیبوو پښتر عابیدیکی تیدا بوو پنی ده‌وترا "ابو کبشة"،
 پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) هات بۆ شوینه‌که‌ی و له‌و جینگه‌یه‌ په‌روه‌ردگاری خۆی ده‌په‌رست، له
 کاتیکدا نه‌و له‌و باره‌دا بوو خه‌ونی ده‌بینی و وه‌ک به‌ره‌به‌یان ده‌هاته‌دی، بانگی لیکرا:
 نه‌ی عه‌مه‌د، نه‌ی عه‌مه‌د، نه‌ویش له‌ ده‌نگه‌که‌ هه‌لده‌هات و گه‌رایه‌وه‌ بۆ ناو
 خانه‌واده‌که‌ی و ده‌یفه‌رموو: دامپۆشن، دامپۆشن، من ده‌نگیک ده‌بیستم، وترا: نه‌ی
 عه‌مه‌د: نه‌ی عه‌مه‌د، به‌ خۆداپۆشین له‌م ده‌نگه‌ تیناگی.

﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ﴾ یوسف: ۲۱

نه‌مه‌ بریتییه‌ له‌ دل، نموونه‌ی نه‌و دلّه‌ وه‌ک ناوکه‌ خورما وایه‌ له‌ناو خانویه‌کدا که
 سه‌قفی نییه‌ و ته‌نها چواردیواریکه‌ و به‌پتوه‌ وه‌ستاه، بارانی لیزمه‌ی زستان و خۆری
 هاوین به‌سه‌ریدا داده‌بارین، ده‌رویت و که‌س نایبینیت، کاتیک په‌لوپۆ لینه‌دات و
 گه‌به‌ل ده‌بیت و ده‌که‌وێته‌ به‌ر و به‌ری پێده‌گات له‌و به‌ره‌ ده‌که‌نه‌وه‌ و رینگه‌یه‌ کیش نییه‌
 بۆ نه‌وه‌ی ده‌ستیان به‌ نه‌و دره‌خته‌ بگات، دلێش به‌م جۆره‌یه‌.

﴿ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ﴾ عبس: ۲۲

ویلایه‌ت له‌ ناوه‌وه‌یه‌ و شاراه‌ته‌وه‌، نموونه‌که‌ی وه‌ک پتخه‌فی راخراوی مه‌لیک وایه‌ و
 هه‌میشه‌ له‌گه‌لیدا، مه‌گه‌ر سواری نه‌سپ ببیت لیتی جیابیتته‌وه‌، ته‌نها ناسایشی
 خواردن و خواردنه‌وه‌ و پۆشاک له‌ خودا داوا بکه‌، له‌ خودا رامه‌که‌، بۆ داوای نه‌و
 شتانه‌ مه‌یه‌رسته‌، چی ده‌که‌یت له‌ ره‌حه‌ت؟

پاشان فەرموو:

خودایه‌ به‌ خۆت له‌ که‌سانی تر بێنیا‌زمان بکه‌ و به‌ که‌سانی تره‌وه‌ خه‌ریکان
 مه‌که‌، نه‌وه‌ چیه‌؟

نه‌م قسه‌یه‌ی به‌ روویه‌کی توو‌به‌ و گرژه‌وه‌ کرد و پاشان روخساری خۆی داپۆشی و به‌
 هاواره‌وه‌ هه‌ستایه‌ سه‌رپنی و پاشان دانیشه‌وه‌ و نه‌وجا هه‌ستایه‌وه‌ و فەرموو:

﴿وَلَقَدْ لَعَنَّكَ إِذْ أَنْتَ مِنَ الْمُمِرِّينَ﴾ مر: ۸۸

دەستەبەك داواكردن لە خودا (عزوجل) بە ناپەسەند دەبینن، بۆ ئەوەی شەڕ و
وازیشتان لە سپاردن و رادەستكردن نەدریتە پالیا، شەوق هەنگاوهكانیان خێرا
دەكات، گەر زوهدت لە دنیا كرد بەخشینی دونیات لا ناسان دەبیت، كۆمەڵە حالك
بۆ دۆستانی خودا هەیه، "بەدەل" نابیت بە بەدەل تا كۆلی قورسی خەلكی لەسەر
پشتی هەلنەگریت، پەرورەدگاریش كۆلەكە بۆ ئەو هەلنەگریت، چونكە لەبەردەستیدا
و لە جوولە كەوتوو، ناشكرای كۆلەكە لەسەر بەندەیه، بەلام ناووەوەی لەسەر دەستی
بەزەیی خودایە، بەراستزانیشتان هەبیت و تۆمەت لە دلتان دەربەكەن.

هەروەها لەسەر نایەتی: ﴿إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلاً﴾ المزمّل: ٦

فەرمووی:

ئەو لەدوای خەوتنە، خەوی جەستە و نەفس و سروشت و ئارەزوو و ویست،
موناجات بۆ خودا و ركوع و سوژدە لەبەردەستی خودا دەبیت بە خواردنەو و
خواردنەوێ دلی، ئەوانە دەبینی-لە داواكردن و گەڕان بەدوای حەقدا- زوهدیان لە
دنیا كردوو بۆ ئەوەی سەرقال نەبن پێشەو؟ هەر بەو جوړە ئەو كەسە لە دواوژ
زوهد دەكات بۆ ئەوەی لە خودا سەرقال نەبیت، ئاوات دەخوازیت دواوژ نەبوا،
چونكە شیرین و ناشكرا و رەحمەتە، دل و نەهینی دەبن بە رووبەك لەسەر ناشكرای
ئەوێ لە دلدایە دەردەكەوت، بەردەوامی دنیای پێخۆشە، چونكە بەنەهینی خودا
دەپەرسیت و بەنەهینی مامەلە دەكات، تۆ لەگەڵ حەق لە وەحشەتدا، كەس دلت
لە دروستكراوان وەحشەتی بۆ دروست دەبیت و لەگەڵ حەق (عزوجل) هۆگری بۆ پەیدا
دەبیت؟ لە دەرگایەكەو بۆ دەرگایەكی تر، تا دەرگایەك نامینیتەو، لەم شارەو بۆ
ئەو شار تا شارێك نامینیتەو، لەم ئاسمانەو بۆ ئەو ئاسمان تا ئاسمانێك نامینیتەو،
قیامەت لە نەفسی خۆی هەلنەستینیت، لەبەردەستی حەقدا (عزوجل) راستەبیتەو،
لەپەرەیی چاكە و خراپەكانی خۆی دەخوینیتەو، بەردەبیتەو بۆ ئاواكر لە كاتیكدا
ئەو لە نیشان ترس و رەجادی، لە نیشان بەربوونەو بۆ ئاواكر و پەڕینەو و
فریاكەوتنی خوداییدایە بۆ ئەو، خودا بە لوتفی خۆی و بە شای رەحمەتی ناگرەكە
دەكوژینیتەو، ناگرەكە بانگ دەكات و دەلێت: ((پەڕینەو ئەو باوەردار نوورەكەس

تۆ کلپه کهی کپری منی کوژاندووه تهموه))^۱. ماوهی سی ههزار سال دووری بۆ چرکه بهک نزیك ده بیتهوه، کاتیك له خانهی مهلیك نزیك ده بیتهوه ده گهریتهوه بۆ مۆش و ویست و خۆشهویستی و شهوقی خۆی بۆ مهولا (عزوجل)، ده لیت: ته نهها له گهڵ مه حبووم ده چمه ژوورهوه، نابینی مندالی له بارچوو له بهردهم ده رگای به ههشتدا ده وهستی و ده لیت: بهی باوک و دایکم ناچمه ژوورهوه، کوا جیرانه که، کوا شاهیده که؟ ناچیتته ژوورهوه تا دهستی پیغه مبهه (ﷺ) ده نریتته ناو دهستی و ده چیتته ژوورهوه بۆ لای مه حبوویی، کاتیك نه مهی بۆ تهوار بوو ده یگێر نهوه بۆ دونیا بۆ نهوهی به شهکان تیر و تهوار بکات تا کو زانست ئالوگۆر نه بیته و نه سریتتهوه و مه حونه کریتتهوه، خودا لهو کاره بووه تهموه، خودا ناسان ئاواتی هاتنی شهو ده خوازن، کاتیك مال و منداڵ خامۆش ده بن و ده خهون، شهوان داوالیکراون و کۆلی قورسی مال و منداڵ و "هۆ" یان هه لگرتووه له گهڵ خامۆشی و سوکنایی دلیان بۆ لای پهروه رداگار (عزوجل)، نه ندامه کانیان له ناو هۆیه کاندای ده بزوتن، گهر بهر له هاتنی به لا خۆپارێز بیت له کاتی به لا دا ته نهها بۆ لای نهو (سبحانه و تعالی) ده گهریتهوه، ته نهها خودا به لابهری نهو به لایه ده زانیت، خیر و شهر و زیان و قازانج و عیززهت و زه لیلی و دهوله مهندی و هه ژاری ته نهها له خودا ده ناسیت.

فەرمووی:

چونکه لیم نزیکه، کۆمهلتیک شت دهبینیت و ههوالی لهبارهی نهوه نادات و
ناشخهویت، بۆیه دهست له ملانی دهیم، پیتی وت: نيمه له دلی تۆوه نزیکتین؟!

فەرمووی:

کۆره کهی دایتی، نیتوه کاتیک له دلی منهوه نزیکن گهر تهقوای خوداتان ههیت،
چاودیری خوداییتان ههیت و لپی بترسن و داوای بکهن، نهوکات من بۆ نیتوه دهیم به
خزمهتکاریکی موحیب، گهر بهنده زوهدی کرد و گهرایهوه و پیر بوو لهسهری خودا
دهرگای بۆ دهکاتهوه و نزیکی دهکاتهوه و لهپهنای خۆی دهیژییه نیت و چاوی له
ناگاداریبون بۆ سهر زانست دادهخات، زانستی پی نیشان ده دات و فیری خامۆشی و
کزی دهکات و پیری و نهدهبی جوان دهیت به کالای بالای، خوداناسان به نهندامهکان
و دل و نهینی و تهنهایی و پهنانیان لهژیر زهحمهت و نه رکی پهروهردگاریانهوه قسه
دهکهن، لهلای خودا بوون به تهقواداران و خاوهن ریز و پله و پایه، په رستراوی یه کیک
له نیتوه درهم و دیناره کانییهتی، گهر نهو درهم و دینارانهی لی بگیریتتهوه قیامهتی
لی ههلهستیت و نوژی جومعه یان نوژی جماعهتی لهدهست دهچیت و گوپی پی
نادات، بهلام کاتیک کۆرکی فاسقی بهدیرهفتاری دهمریت نیگهرانی و په ریشانی رووی
لی دهکات، دهگهریت بۆ یه کیک هۆگری لهگهڵ پهیدا بکات، کهچی فریشته کانی
لهگه له هۆگری لهگهلیان پهیدا ناکات، کاتیک دلی بهنده ساز و رهوان و پالقه
دهیت هۆگری به فریشته کانهوه پهیدا دهکات، ههندی جار له تهنهایدا قسهیان لهگه
دهکات، نهی نهو کهسهی له حق بزر و نادیا ری، نهی نهو کهسهی له شرع و دین بزر
و نادیا ری، نهی نهو کهسهی لهگه دنیا و نهفس و سروشتدا راوهستاوی، نهو کهسهی
بهندهی دروستکراوانی، نهی نهو کهسهی حهقت (عزوجل) له بیرکردووه ههردهیت به
لیقای خودا بگی، نیستا نهوانه له خۆت بکهروه، دروستکراوان و نهفس و ازلی بهیتنه
حق دهسته بهر دهکیت، جگه له یادی خودا ههرجی شتی تره باتله، جگه له زانست
به خودا شته کانی تر باتلن، ههرجی مامهلهیه بۆ کهسیکی تر جگه له خودا
زیانۆمهندییه، داواکارانی دنیا زۆرن و داواکارانی دواپۆز کهمن، و داواکارانی

حق(عزوجل) که میکی زور که من، تو شو و روژ له گه دل دویای خوتی، دنیا به کارت دهی و پارچه پارچه ده کات و له ریگه داتده بیت، نیمه دنیا و نهوی له دنیایه به کارده هینین، نهی حالی تو چونه؟ نهی نهی که سهی خه ریکی ته گیر کردیت هه ده بیت دهستی شرع و زانست له دنیا که دا سوونی هه بیت، فتوی هه شتیکیان بو دای و هریگره، نهوش که فتوات بو نادهن خوتی لی بگره وه، چنده باش ده کی ده چی به دهم بانگی مونا جاتی پهروه رگاره وه، له کپین و فروشتن و پارووی ژیان و وهرگرتن و پیدان و وتن بوسته، نهوی بو خودایه وه فورسه تیک به دهستی بهینه و نهوش بو که سیکی تره جگه له خودا کوتایی پی بهینه و دهستی لی بکیشه وه، کاتیک خوشه ویستی زال ده بیت جیاکاری نیوان دنیا و دواپوژ نامیتیت، هه بهو جوړه جیاکاری نیوان پی به خشین و لیگرته وه، جیاکاری نیوان قبول کردن و ره دکرده وه، دلی به خوشه ویستی نهو (سبحانه و تعالی) پر ده بیت، خیر و شه ری مه جو به کی له لای نهو یه کده گرن، دهرگاگان و ناراسته کانی یه کانگیر ده بن، خوشه ویستی هه مو نه وانه کی کوکرده وه ته وه، هه وال و بینراو و زیان و قازانج له لای نهو یه کیانگرتوه، به هه میشه یی دلی له وه جدایه، جاریک به یادی خودا و مه زنی و شکومه ندی خودا (عزوجل) (واته جه لالی خودا) و هجد دهیگریت و جاریکیش به یادی خودا و جوانی خودا (واته جه مالی خودا)، له روژدا سه رسامه، هه تا لیتی نزدیکه بیتسه وه دوور ده که ویتسه وه، وه ناگره کی موسا (علیه السلام) که هه تا لیتی نزدیکه بو یسه وه دوور ده که ویتسه وه، تا له کوتاییدا گه یشته:

﴿إِنِّ أَنَا اللَّهُ﴾ القصص: ۳۰

هه بهو جوړه دل نووری نزیکی ده بینیت، هه تا ده چیته پی شه وه دوورده که ویتسه وه:

﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ﴾ البقرة: ۲۳۵

له کوتا هه نگاوه کانی واده کی خویدا کاره که وهرده چه رخیت و داواکر ده بیت به داواکراو و خاوهن مه به ست ده بیت به مه به ستگیراو و مورید به موراد، راکیشانی له راکیشانه کانی هه وه (عزوجل) له کاروکرده وی نینس و جین چاکتره، خودا بهنده کی

خۆی ده‌بینیت له سروشت و هه‌زی خۆی هاتوو ته‌ ده‌ره‌وه و ماله‌واویی له دروستکراوان کردوو و هه‌زه‌کانی وازلیه‌تنامه و ته‌نه‌ها داوای خودا ده‌کات و بۆ ئه‌و به‌ته‌واوی گه‌زراوه، هه‌لده‌ستی و داده‌نیشی، نه‌ تویشوو و نه‌ ناسووده‌یی و نه‌ هاوه‌ل، له هه‌له‌هاتنی خۆره‌وه بۆ داهاتنی تاریکی رۆژوو و نوێژوو و تیکۆشانی به‌رده‌وام، له کاتی‌که‌دا نه‌و له‌و باره‌دايه له‌به‌ر ده‌رگای نزیکي خودا خۆی ده‌بینیته‌وه، له‌ نامیزی لوتفی خودا و له‌سه‌ر سفره‌ی چاکه‌ی خودا، خوداش (عزوجل) ته‌ماشای پێشینه‌ی ئه‌و ده‌کات، تۆ شوێنی به‌رزت گه‌ره‌که و له‌ زه‌لکاودا چه‌قیوی، به‌هه‌شتت خۆشه‌ده‌وێت و کاری بۆ ناکه‌ی.

یه‌ کێک له‌ خوداناسان ده‌لێت: نه‌فست له‌ ده‌قه‌په‌وه‌گیراوه‌کان (مالوفات) به‌ند بکه‌، به‌ سروشت خواردن مه‌خۆ، با خواردنی پاروویه‌ک له‌لای تۆوه به‌ واژووی خودا (عزوجل) بێت، ده‌وا ته‌نه‌ها به‌ فەرمانی ئه‌و ده‌ستبۆیه‌، میزاجی پشته‌ده‌کات له‌وه‌ی له‌ کتێبه‌ پزیشکییه‌کان و فتواکانیا نه‌وه‌ دینه‌ ده‌ره‌وه.

﴿وَهُوَ تَوَكَّلِ الْمُصْلِحِينَ﴾ الأعراف: ١٩٦

پزیشکه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی له‌ ماله‌که‌یدا یه‌، ئه‌و سه‌ره‌یه‌رشتی خواردن و خواردنه‌وه‌که‌ی ده‌کات.

پاشان هاواریکی مه‌زنی لی به‌رزبوویه‌وه، هه‌ستایه‌ سه‌ره‌یتی و جارێک به‌لای راستدا و جارێک به‌لای چه‌پدا لار ده‌بوویه‌وه، ده‌ستی به‌رزکرده‌وه بۆ ناسمان و ناماژه‌ی به‌ خۆپاده‌ستکردن کرد، هه‌ر به‌و جۆره‌ تا کۆتایی دانێشته‌که‌ی.

پاشان فەرمووی:

هاوار بۆ نه‌م سووتانه، هاوار بۆ نه‌م موسیبه‌ته‌ له‌سه‌ر ئێته‌وه.

پاشان ده‌ستی به‌رزکرده‌وه بۆ دوعا و دانێشت بۆ دوعا و قسه‌ی نه‌کرد، پاشان گه‌رایه‌وه و هه‌ستایه‌ سه‌ره‌پی و جارێک ره‌نگی روخساری به‌ زه‌رد ده‌گه‌ژرا و جارێکیش به‌ سوور.

پاشان فەرمووی:

کاتیک دڵ لە دنیا بەرز دەبێتەوە و دەبێت بە میوانی نزیککی لە حەقەو (عزوجل) -
لە عەرشەو بۆ فەرش - عیصمەتی لە دروستکراوان ناوێت، وەک ئەوێ دروستکراوان
دروستنە کرابن، وەک ئەوێ خودا هیچی بەدینە هێنا بێت، وەک ئەوێ ئەو تەنها
دروستکراوێک بێت، واتە خواوەنی ئەم دڵە رازاوە بە یەکتایی خودا و یەکتاپەرستی،
یەک بۆ یەک: موحیب و مەحبوب، داواکەر و داواکراو، یادکەر و یادکراو، نەک
شتیککی تر جگە لە خودا (سبحانه و تعالی).

هەروەها فەرمووی:

هەوالتیکم بۆ هاتوو بەلایەک روو لەم شارە دەکات.

پاشان دوای بۆ ئەهلی شار کرد بەوێ خودا ئەو بەلایان لەسەر لابادات، پاشان
وەک کەسیکی گەردنکەچ فەرمووی:

سوێند بە خودا لەمەدا کەسانیک هەن شایستەیی کوشتن و لەداردان، بەلام بۆ
چاوێک رێز لە هەزار چاو دەگیریت، خودایە، نێمە بە ئەوانەو تیا دەبەیی، نێمە بە هۆی
ئەوانەو دەگیریت، نێمە چیمان کردوو؟!

ئەو قسانەیی بە توورەییەو دەکرد.

دۆست و دوژمنت خستە ناو کورەیی قەردەرەو، هەموویان توانەو و بوون بە
دارێشتەییەک، داوای کەرامات و موعجیزە مەکە، تۆ لە موعجیزەدا لە گەڵ پیغمبەران
و لە کەراماتدا لە گەڵ ئەولیا شانشانینت پێ ناکریت، گەر دەتەوێت لە حەق نزیک
ببەرەو و هاوێلی بکە، گەر هاوێلییەک بەردەوام بوو ئەو شتەیی دەبێ بیخۆیت
دەخواردت دەدریت، ئەوێ دەبێ بیپۆشیت پێت دەپۆشریت، ناواتخواستن بۆ ئەم شتانە
پەردەیی، رەدکردنەویان لە داوای هاتنیان - لە خوداوە - بۆ ئەولیا پەردەیی، گەر رێگەیی
حەقیان گرتە بەر نینس و جین و فریشتە خزمەتیان دەکەن، لە هەر کۆتییەک بەردەبنەو
بەرز دەکێشەو تا بیگەیهننە جێگەیی خۆی، تاکو کڵەیی دنیا و بوونیان لێ
دوور بھەنەو، لەو جێگەیی لوتف و رێنیشانان خزمەتیان دەکەن، کاتیک مۆلەتی

چونە ژوو و دەیان بۆ دەرگای نزیکی پێ دەدریت رووبه رووی نافەت دەبنەوه، نافەتی جەلال بۆ ئەوهی نەفس و پاشاوهی بوونیان بتوینیتەوه، کرانەوهی ناشکرا و خواردنی ناشکرا و پۆشاک و سەرئەنجامی لی دەگیریتەوه، دل بەرووتی لە گەل نەیتنی پالقتەدا دەمینیتەوه، خۆراکی فەزل و خواردنەوهی ھۆگریان پیشکەش دەکریت، ھەر بەو جۆرە تاجی ریز و شکۆ و پۆشاکێ مننەتی خودایی، زانستی لەدوونی (العلم اللدنی) و حیکمەتی پێدەدریت، پاشان مەلیک ناوەکانیان پێ دەناسینیت، نەعمەتی پیشینە و پاشینەیان پێ دەناسینیت، لە ھەموو ئەمانەدا نیشتەجێیان دەکات و دەیانگیریتەوه بۆ بوون (بۆ ناو خەلکی) لەپێناو چاککردن و ھیدایەتدان و رێنموونی کردن و نوێنەرایەتی کردنیان، پاشان دلێان لە سەرپێھەلدان (تکوین) و زمانیان لە داوا و دوعا لە گەل وەلامدانەوه دادەمەزریت.

نەم سەردەمە سەردەمی کۆتاھاتنی رۆژگارە، سەردەمی دووڕوویی و خۆپەسەندی ھەمیشەیی و بیتاوەری ھەمیشەیی و پەردەیی سەر دلانە، خۆپەسەندی لەبەر چاری پەروردگار (عزوجل) بەرتەداتەوه، دووڕوویی و خۆپەسەندی دوو دژن و پەردەن بۆ گرتنەبەری رینگەیی ھەق، گەر یەکیەک بلیت: دووڕوویی چییە بۆ ئەوهی خۆمانی لێبەدوور بگرین؟ پێی بلی: پێغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی:

((کەسی دووڕوو کاتێک بەلێن دەدات نایاتە سەر، کاتێک قسە دەکات درۆ دەکات، کاتێک نەمانەتی لا دادەنریت ناپاکی لی دەکات)).^۱

باوەردار پۆشاک و خواردن و ھاوسەری و خوشی و سروور و ئاسایش و سەرەوتنی بۆ نییە تا شوێنەکەیی خۆی دەبینیت و گوێ بۆ دلی دەگریت، تا پیشینە و ناوی خۆی لە خەلووەکەیدا دەبینیت، لە سارا و دەشت و بیاباندا لەسەر قەدەر دەخەویت، فریشتەکان ھالی نەو دەبینن و گوێ بۆ دلی دەگرن، فریشتەکان دەلێن: نەم کەسە کینیە، ھەندیکیان بە ھەندیکیان دەلێن: نەمە فلائی مەحبووبی دۆستە، یەکیەکە لە چل کەسەکان یان یەکیەکە لە ھەوت کەسەکان، یان یەکیەکە لە سێ کەسەکان، نەو و

^۱ صحیح، لایەن ھەریە

نهووی بۆ ههیه، به لای راست و چهپدا قهدهر وهریدهگیرێ و ههڵیدهلوشیت و تاوتونی دهکات.

﴿وَاللَّهُ يُحِيطُ بِالْكَافِرِينَ﴾ البقرة: ۱۹

لهلای دلهوه گهتوگزی بۆ دیت، پیتی دهوتریت: بگهړیوه بۆ مالهکەت، گههچینهکەت پاریزگاری لێ بکه و نهفسی خۆت بشارهوه، وای لێ بکه وهك نهووی خهونیک بیت دل و نهینیت بۆ لای بهرزببنهوه، له نووسراوی حوکمدا دا بنیشه، پاشان له نووسراوی زانستدا بجهوه تا بالغ ده بیت و مندالییهکەت نامینیت، نهوکات پۆشتهت دهکاتهوه و خۆراکت پێ ده دات، تۆ نه مهت ده ویت کهچی لیوانلیوی به سروشت و جهز و نارهزوو، تۆ کاتیک ههڵدهستیت بۆ نوێژ به دل و وهسوهسه فرۆشتن و خواردن و خواردنهوه و هاوسهری دهکە ی.

پیتی وترا: دهوای نهوه چیه؟

فهرمووی:

پارووهکەت پالفته بکه له حهرام و شوبهه، دهوای دووهم سهڕپێچیکردنه له نهفس لهووی فرمانت پێ دهکات له کاره خراپهکان، گهر بهنده له وشهیهك بێزار بوو ههلبدریت بۆ ناو دلی و نیگهرانی دا بگهڕیتهوه نهوا وشهیهکی تری بۆ ههڵدهدریت، بهره بهره نیگهرانی و بێزارییهکە ی کهم ده بێتهوه و شتی تری ده دریته پال، سوکنایی و خامۆشی رووی لێ دهکات و نیگهرانییهکە ی نامینیت، له سهڕ رینگه دار و بهرد قسهی له گهڵ ده کهن نهو ههش وهك دامهزران و دلنیاکردنهوه و نارامی بۆ نهو، پیتی دهوتریت: نهی وهلی خودا، نهی مورادی خودا، نهی خۆشهویستی خودا، نهی کهسی نزیك له خودا، پیاویك پیتی وت: دوغام بۆ بکه، نهویش فهرمووی: خودایه بۆ خۆت له دروستکراوانم بێ نیاز بکه و نهویش به یادی خۆت له داواکردن بێ نیاز بکه، کاتیک له دروستکراوان بێ نیاز ده بیت پابه ند ده بیت به درگای خوداوه (عزوجل) نهویش به نزیکی خۆی بێ نیازی دهکات، کاتیک به نزیکی له خۆی بێ نیازی کرد به یاد و شوکری خوداوه سهرقال ده بیت و بێ نیاز ده بیت له داواکردن لێی، گهر له دهشت و چۆل و

بیاباندا خواردن و خواردنموهت دهست نه کهوت کانیهک له خانوو کهتدا ههله قوئیت، بههترترین چهکی شهیتان بۆ سهر تۆ دروستکراوانه، سهرهتا دلت چاک بکه و پاشان دهرهوهت، ههموو کاره که و دامهزران له سهری له خانهی دروستکراودایه، کهسیکی خوشهویستی چاکه کار بهدوای مهجوبیه کهیدا له مال چوو دهرهوه، یوسف (علیه السلام) بۆ داوای یهعقوب رویشته دهرهوه، نهوهی بینی خوشیویست و عاشقی بوو، رووپۆش درا به روویدا و بهند کرا، مه بهسته کهی یاقوب بوو نهک نهیاران.

وليت الذي بيني وبينك عامر

وبيني و بين العالمين خراب

(خۆزگه نهوهی له نیتوان من و تۆدایه ئاوهدان بوایه، با نیتوانی من و ههموو خهلکی ویران بوایه)

بانگهری حق هات، بینای دروستکراوان له خۆتان بکه نهوه.

﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ﴾ البقرة: ۲۳۵

قه کردن نییه تا ناو له بۆقه کهوت نه بریت، تا وشکانی لا شیرین ده بیئت بۆ عیبادت کردنی خودا، نهیانی تۆ له کهشتی توانا و دهسه لاتی نهودایه، له ده ریای زانستدا رایبهیته له سهر وتنی:

﴿يَسِيرُ أَفْوَاجًا بَهِيمَاتٍ فِئَافِافًا﴾ هود: ۴۱

هارهلی بهندهکانی خودا وهک هارهلیکردنی شیر وایه له گهڵ بوونی ترس و لهرز، نهو کهسێ به کهسانی تر جگه له تۆ تیربووه به تۆوه خهریک نابیت بههوی سهرقالتی به کهسانی ترهوه، کاتیک لایهک به لای تۆدا بکاتهوه -دوای گهرا نهوهی بۆ لای تۆ- دهتکاته نتیجهی خۆی، هارهلی کردنی کهسی صدیقیش بههمان شیویه، چونکه له هارهلی مهلیکدان.

(پیاویک له هاوه لانی جونهید به زانینی خایله و ختوورهی دل و دهررون تۆمه تبار ده کرا، جونهید لهو کاره ناگادار کرایهوه، پیتی فرموو: چیه پیت دهلتین تۆ که سینکی که مژهی؟ پیاوه که وتی: بهلای وایه، نیستا تۆ به دل قسه بکه (واته شتیک بجه ناو دلتهوه)، جونهید وتی: باشه، نهوا به دل قسم کرد، نهو قسهیه چی بوو؟ پیاوه که وتی: قسه ت دهربارهی نهوه و نهوه کرد، جونهید وتی: نهخیر، پاشان به دل قسهیه کی تری کرد و پیاوه که پیتی وت قسه که ت نهویه و جونهید وتی: نهخیر، بۆ جاری سییم جونهید به دل قسهی کرد و پیاوه که ههوالی پیتا و جونهید وتی: نهخیر، له کوتاییدا پیاوه که وتی: گهوره، نهوهی له لای منه حقه، تۆش وردبهرهوه بزانه چیت له لایه، جونهید وتی: له ههر سیکیاندا راست کرد، تهنها ویستم پاکیتی و روشنی دلت و دامه زرانی تاقیبکه مهوه)، دلی خوداناسان جۆگه لهی ویستی خودان و گهغینهی زانستی خودا و سینهی نهینی نهون، گهغینه کانی قهدهرن له دۆلی قهدهردا، ههرکات نهیتیه کانیان بهرهو لایه کی قهدهر دهرپینهوه زانست و نهینی وهرده گرن، چی له دارنکی رهق و بیگیان بکرت، چی له دیوارنکی بیتانا بکرت.

﴿مَنْ يَكْمُمْ عُنَى قَهْمٍ لَا يَقُولُونَ﴾ البقرة: ۱۷۱

که سینک سیسه د و شهست چیرۆکی نووسی، ههر رۆژیک چیرۆکیکی بۆ شهصیری شار رهوانه ده کرد، لهو کاره دا شه که ت و ماندوو نه بوو، تا له کوتاییدا له لای مهلیک واژووی مه بهسته که ی بۆ کرا، تۆش چه ند شهو و رۆژیک کی که موکورت داوا له خودا ده که ی و شه که ت و بیتار ده بیت و ده گهرینهوه بۆ لای دروستکراوان، بۆ بیر له خاوهنی نهو چیرۆکانه ناکه یه وه؟ ههتا له گه ل دروستکراوان بیت سهر فرازی به ده ست نهیتیت، له دروستکراوان تهویه بکه و بۆ لای حهق (عزوجل) بگه رپنوه، وه ستانت له بهر ده رگای نزیک کی نهودا (سبحانه و تعالی) ده بیت هه زی راکیشان و نزیک کردنه وه ت به دهستی خۆشه ویستی، ده بیت به نیشته جیتی نهو ماله، کاتیک نهو شوین و جینگه ده بیینی له هه موو لایه که وه کرانه وه روت لی ده کات، باله کانت به هیز ده بن ده فریت بۆ سهر بانی نهو خانه یه، نهو سهر بانه ده که ویتته ژیر لاقه کانت، گهر بهر بهیتته وه بۆ سهر بانه که بهرده بییه وه، له بهردهم خاوهن ماله ی نه مدیو نهودیو ده که ی، ده بیت به بانگ که مرێک

که وهلامی ده درتهوه، گهر سوود و قازانجی دروستکراوانت ده ویت بهم جوړه بکه و وړینه ییماننا مه که .

شیخ عبدالقادر (خوا لینی رازی بیت) مه بهستی به وړینه نهو قسانه برو ناموژگاریکمران به سهر خه لکیدا ده یاغورینه وه .

نویژ په یوه نندیکردنه به خوداوه پاش دابران له که سان و شتانی تر جگه له خودا، جهسته بو دوو شوین دابهش نابیت، دابران له دروستکراوان و په یوه ستببون به خوداوه، نه مه بریتیه له نویژی خوداناسان، به لام نویژی عابیدان به ههشت له لای راستی دلته و داده نین و ناگر له لای چه په وه و پردی سیرات له به رده مدا و په روه ردگاریش ناگادار و چاودیر به سهر وه، نویژی موحیبانیش بریتیه له دابران له دروستکراوان و په یوه ستببون به خوداوه (عزوجل)، نیشانه ی صدق نه وه یه نه فست داوای خواردن بکات و گویت له هاواری ناو سکت بیت وه ک چیکه و هاواری بیچووی بالنده، له و کاته دا نه وه ی پتوسته بو تیرکردنی بیچووه که پتی بگه یه نه، خودا (عزوجل) ده فهرمویت:

﴿قَالَمَهَا جُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ الشمس: ۸،

هه روه ها ده فهرمویت:

﴿أَضْحَكَ وَأَبْكَى﴾ النجم: ۴۳

کار بهم دوو نایمه مه که تا دل نه چیتته ناو مولکه که یه وه، له و باره دا کردار و نیلهام دین، بهر له چونه ژوړه وه جیاوازی ده کریت له نیتوان واریدیک که له ناوه وه روت لن ده کات له گه لنیلهامی شهیتان و نیلهامی سروشت و نیلهامی نه فس و نیلهامی فرشته، گهر ویستت له بهر خودا (عزوجل) هاوه لی که سیک بکه ی له کاتیکدا دنیا خاموش ده بیت و چاوه کان ده چنه خه و ده ستونویژیک بگره و روو له نویژکردن بکه، ده رگای نویژ به ده ستونویژه که ت و ده رگای په روه ردگارت به نویژه که بکه روه، پاش ته و او بوونی نویژه که داوای لن بکه و لینی پهرسه: بو رینموونی کردنم هاوه لی کی بکه م، نهو که مه کتیه له توره هه و الم پیده که یه نیت، نهو که مه ته نها و ناوازه یه

کټیځه، چټنشین کټیځه، نوټنډر بریتیه له کسی؟ نهو(سبحانه وتعالی) کدریمه و بټهیاوت
ناکات و گومانې تیدا نییه نیلهام بۆ سهر دلت رهوانه دهکات و وهحی بۆ نهټیت
دهنټیت، بۆ توی روون دهکاتهوه، دهگاکان دهکاتهوه و ریگهکات بۆ روشن دهکاتهوه،
ههکهسیک داوا بکات و سوور و لیپراو بیت دهیپنټهوه:

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾ العنکبوت: ٦٩

عیللهت له تۆدایه نهک له قسهی نهو دا، گهر ناراستهکان له دلدا یهکیانگرت و
دیاریکردنی کهسیک له خوار خۆتهوه بهسهر دلدا زال بوو، هاوهلیکردنهکات بۆ نهو
وهک هاوهلیکردنی درنده و مار و دوویشک وایه، تهماشای ههژاری و ناتوهایی و
رهچلهکهکی و ناتوهایی حالی و شیرزی باری و ننگی دهبرپینی مهکه، چونکه مانا
له ناوهوهیدایه نهک له دهروهی، نهک له بونیاد و روخسار و قسه و حالیدا، چاوهروانی
سوودبینین له نهو له پهروهردگارت بکه، نهو نووسهر و فرمانکهر به کهسانی تر،
نهو سهفیر و ناماژهبوکراوه و جیبهجی کردن به کهسانی تر، نهو گوزارشتهوه و
قسهکردن به کهسیکی تر، نهوهی خودا لهسهر زمانی نهو بۆ توی دهکاتهوه قبوولی
بکه، له سهرنجهکانی خۆت بهدووهر مهگره، سنوورهکانی مهبهزتنه، بهههمیشهیی
سهرت نهوی بکه و له ترس و لهزدا به، له حال و گوشتار و کرداریدا تۆمهتباری
مهکه، فەزلی نهو بده بهسهر ههموو کهسیکدا، با دلت لهلای نهوهوه بۆ لای
پهروهردگار بیت نهک بۆ لای کهسانی تر، نهو میوهخۆره و خۆراکی پی نادهی،
قسهزانی و وهلامی نادهیهوه، سروشتی نیعه لهسهر نهوه بارهاتووه ناژهلان لهسهری
بارهاتوون، بهلام نهقل و شهرع و زانست و نزیکسی و مهعریفه و گوێپایهلی
جیاکردنهویان بۆ ههیه و بنهپهتهکesh یهک بنهپهته، کاتیک کار به زانست دهکهن به
پال مردوویهکدا گوزه بکهن زیندووی دهکهنهوه یا به پال یاخیهکدا گوزه بکهن
خودای بیر دهخهنهوه، له مالهکهی خۆیهوه سینی خواردنی بۆ دیت بهلام بۆ کهسانی
تره، ههولی بهدهستهتانی خهراج دهوات، کاتیک بهدهستی دههټیت رادهستی
مهلیکی دهکات، ههقهدهستییک وهردهگریت له خهلکی، بهلام بۆ خۆی نییه، گهر خودا

خیری بۆ تۆ بویت ناگادارت ده کاتهوه و به نهنگیه کانی نه فست ناشنات ده کات،
زاناکانی نیتوه نه زانن و نه زانه کانتان درۆهه لپهستن، زاهیده کانی نیتوه دونیاویستن، به
دینه کت دونیا مه خو، به دین دواپۆژ ده خوریت نه ک دونیا.

ههروهها له سههر نهم نایهته:

﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِلِينَ﴾ (الأعراف: ۵۵)

(لینکدانهوه کهی هه لدایه سهه ناشکرایه نایهته که) فهرمووی:

کهسی دهستدریژکار نهو که سهیه داواکه ره له کهسانی تر جگه له خودا و
دهستپانکه ره وهیه له کهسانی تر جگه له خودا، عه بدولای کۆپی مه سهوود (خودا لینی
رازی بیت) به هاوه لانی خۆی فهرموو: نیتوه پاککه ره وهی دلی منن، هه رکهس بۆ خودا
گوینده گریت و سوود له قسه کانی من ده بینیت ده بیته پاککه ره وه، نه گینا با له
مه جلیسی مندا ناماده نه بیت، چونکه ده بیته لیخنکه ری دلم.

کاتیک نیراهیم (علیه السلام) له ناگره که هاته ده ره وه و مه پ و مالآت و شوان و
کارکه ری زۆریوون، له شام خانویه کی دروست کرد ده رگای زۆری هه بوو له وی که نارگیر
بوو، دوا لینیو نه وه له نرخه کهی و ده وای هۆزه کهی به خیتو کردنی مه پ و مالآت -
له لایه ن خه لکه که وه - زیادی کرد، "خلة" چیه؟ بریتییه له هاوه لی کردن و
خۆشه ویستی و په یوهندی به رده وام.

پرسیارێک: نایا شوینی گوشتار بکهوین یان شوینی حال؟

نهویش فهرمووی:

خه لکی ره شوکی شوینی گوشتار ده کهون، تاییه تانیش شوینی حال ده کهون، "اهل"
کین؟ تۆ کینی؟ لپدانی دلی خۆم هین نیشان بده له سهه حالی خۆت داتده نیت و توندی
نه خۆشیه کت هین نیشان ده ودم و چاره سهه ری ده کهم.

شیخ عبدالقادر (خودا لینی رازی بیت) سهردانی نه خۆشی ده کرد، نیتمه لهو کاره
رینگرمان لیکرا، به لام به ههول و لینیانی خۆمان سهردانی ساغه کالمان ده کرد.

پتیه کاغان له روښتن بهر یانلیتگی راوه و دهستان له دستبردن بۆ مال و سامانتان
 بدستراوه، له پرووی حال و قهدهره وه فخرمانان پتیکراوه.
 هدره ها فخر صوی:

ده گوځی پیاوێک بمړیت و ده منداڵ به جیبه یتیت، هه موویان به یهك ناست و پله
 له گه لای چاك بن و به یه كسانی میراته که ی دابهش بکهن، به لام باوکه که دلی لای یه کینک
 له مندا له کان بوو، ناواتی ده خواست هه موو میراته که بۆ نهو بیت، قهدهر وای هینا
 یهك به یه کیان مردن و نهو دانهیان مایه وه و هه موو میراته که ی پتیکه یشته و قهزا و
 قهدهر بهو جوړه ی هینا، نایا له مه دا نهنگییهك بوونی هه یه؟ تا نیره و سهلام.

خودایه، بیتنیازمان بکه له خه لکی و نهفس و شاره زوو و سروشتمان لیتیکه ره وه،
 وت: له م ده ریا ده ترسم که چی تۆ مه له ی تیدا ده که ی، ترس پیچه وانده ی نه وه یه.

﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ فاطر: ۲۸

کاتیک زانییان ترسان، زبانی شتم بۆ ده رکه وتوه خوستانی لای پیاوێزن و لای
 دوور بکه مونه وه، مردن هه ده بیت رووت لای بکات بۆیه کاری بۆ بکه، نه ی شهو که سه ی
 خانووه که ی سه قفی نییه و مال و مندا له که ی بی ناردن و گه م و جو له مایدا نییه، شهوا
 زستان هات خو ت ناماده بکه، نهوا نه میر هات خو ت بۆ کاروان ناماده بکه، درنده هات
 خو ت بۆ درنده ی مردن ناماده بکه، مانای نه م نایه ته چیه له نوێزه که تدا ده بخوینی:

﴿إِنَّكَ قَبْلُ وَإِنَّكَ فَتَنِيْتُ﴾ الفاتحه: ۵

ته نه ها گوێرا یه لای تۆ ده که یین و یه کتا په رستیمان ته نه ها بۆ تۆیه، که ی حه قته (عزوجل)
 به تاه و ته نه ها راگرتوه، که ی له کاره کاندای خه خلاصت نه غامداوه، که ی له خه لکی و
 ریا و دوور بوی و هاوه لیکردن زوه دت کردوه، که ی بۆ حه ق زه لیل و گهردن که چ
 بویت؟ زه لیلی له دل و ته نه هایدا یه، گه ر حه زی نهفس و بینینی حه ق که وتنه مملانی
 شه رم و حه یا له بینینی خودا بکه ی و حه زه که ی نهفس واز لیت به یتیت، که ی له توندی
 حه زی سه رجیتی و ته نه هایدا په عقوبت بینینی په نه به کانی خو ی ده گه زی؟ نه وه

پاریزگاری غیرهتی خودایه، کاتیک یوسف (علیه السلام) له گهل نهو نافرته کوبووسه،
غیرهت هات و یوسف (علیه السلام) پشتی له نافرته که کرد و ههلهات له دهستی:

﴿كَذَلِكَ نَصْرِفُ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ٢٤﴾ یوسف: ٢٤

ههركات حالت بۆ حالی یوسف (علیه السلام) وهرگهرا، کاتیک یوسف (علیه السلام)
له مالی خودادا و له نامیزی نهو دا خو پاریزی و عیصمهتی هه بوو و له بهندیخانه که شدا
له گهل پهروه دگاری تهبا بوو خودا عیصمهتی له ته نهاییدا پی به خشی، نیوهش بهر
جوړه بن نهی بهنده کانی خودا، نهی موریدان حالهتی صدیق بخوازن و له خودا داوای
بکه، تهوه کول برینی هویه کان و وازهینه له هه مووان، کاتیک دل وهرده گهریت
دهبیت به فریشته، نهوهی فریشته دهیبیستی نهویش دهیبیستی، نهوهی فریشته
دهیزانی دلش دهیزانی، پاشان معریفه کهی زیاد دهکات و بهسهر فریشته کانهوه
دهبیت به مهلیک.

ههروه ها لهسهر چیرۆکه کهی موسا (علیه السلام) فهرمووی:

نهینی نهینی نهیتییه، خانمواده کهی به جیهیلا کاتیک له لای کیوی "طور" وه
هزگری ناگریک بوو، چی بیی؟ چاوی سهر ناگریکی بیی و چاوی دل نوورینکی بیی،
چاوی سهر دروستکراوینکی بیی و چاوی دل حهقی (عزوجل) بیی.

﴿قَالَ يَا هَلِيهِ آمْكُتُوا إِلَيَّ مَا كُنْتُمْ تَارِكُوا ٢٩﴾ القصص: ٢٩

ناگره که به دل که مهنگینشی بۆ زوهه کرد، له دهستی له ژنه کهی و کوره کهی
زوهدی کرد، وتی به خانمواده کهی نیوه لیره بهینمووه، نهو بانگی به لای بۆ هت.
قولا په کانی قهدهر هاتن و خودا ناسانی له خانمواده و مندانه کانیان جیا کردهوه، نهو
حوکم دامه زراو به و نهی زانست به نهینی خودا پیشکمووه، نهی نهفر دامه زراو به و
نهی دل و نهینی وهلام بهدنهوه، هاوار بۆ نهو زیانموهندهی پهی بهمه ناست و نهوهی
خوشاویت و باوهپی بهمه نییه، هاوار بۆ زیانموهندهی، هاوار بۆ بهنومهندهی. ههوه
بۆ پهردهی نیوان بهنده و خودا و خهشم و تووه بهوونی!

﴿لَمْ يَكُنْ لَكُمْ مَتَابَعِينَ﴾ طه: ١٠

له شونى خوتان جىگىر بن تا هه والىكى ريگه تان بو دههينم، چونكه له ريگه كه
بزر بوو، رينموونيه كانى لى بزر بوو، نه قيسى هه موو نه قيبان له لاي ناماده بوو،
بهر لهوه هه رگيز له لاي ناماده نه بوو بوو.

ناماژهى بو كرد و وتى:

خوزگه دروستنه كراباي، وهك دروستكرائى بترانيبايه بوچى دروستكرائى، نهى كهسى
خهوتوو به ناگابى، چونكه لافاوه كه چوارده وري گرتوى، نيمامى تو له رۆزى دوايدا
كينه و بانگه شهى چ نيماميك ده كهى؟ كتيبه كهت چ كتيبيكه؟ كى ماموستا و بانگه
و پينغه مبهري تويه؟ تو ره چه له كت نييه، ره چه له كى دروست له لاي خودا و له لاي
پينغه مبهري (ﷺ) نه هلى ته قوايه، و ترا: نهى پينغه مبهري خودا (ﷺ) نالى تو كينه؟
فرمووى: ((هه موو ته قوادريك نالى عه مه ده))^١.

تو بيندهنگ به نه قلت نييه، ماله كهت له سهر ديجلهيه و له تينوتيدا ده مريت، ته نها
دوو ههنگاوه (نفس و دروستكرائى) و به "ره همان" ده گهيت، توش نهى موريد دوو
ههنگاوه و گهيشتوى به دونيا و دواپۆز، گهر سه رفرازيت ده وىت له سهر چه كوشى
قهه كام نارام بگه، من كاتيك شيتگير دهه تو نابينم، گهر سروشتى نهينى و سروشتى
نيخلاصم هه لچوو روى تو نابينم، من چاكهى تو و سپينه وهى پيسيم ده وىت له دلت،
ناگر له ماله كهت ده كوژتمه وه و ژن و مال و مندالت ده پاريزم، دوو چاوت بكه ره وه و
تعاشا بكه چى له پيشه وهيه، سه ربازانى سزا و گرنتت بو داباريوه، هاوار به حالت،
نهى گه مژه، تو پاش كه ميكي تر ده مريت، هه موو نه وهى تو تىداى تياچوو و
لينا براوه، نه مه له ژنه كهى و كوړه كهى و خانووه كهى جيا ده بيتته وه و ده بيت به هاوه لى
خۆك و گۆز و زهبانى (ده رگاوانى دۆزهخ) يان فريشتهى ره همت، نهى گوزه ركه رده، نهى
تياچوو نهى ره وهند، نهى مروقى رووتى ده ست به تال، پاكيى بو نهو خودايهى منهى
به سهر نيه ودا كردوو، نهى بيتاگايان كه هيج نابينن، نهى نهو كه سهى پشت

^١ رواه الطبراني في "الأوسط".

هەلکەردوو، لە سائینکدا جارێک یان لە مانگینکدا جارێک یان لە هەفتهیه کدا جارێک بێ
گەردیلە و دەنکینک دانەوێلە روو لە من مەکە، شتێک وەرێگرە بە هیچ شتێک و سەبەینێ
هەزار هەزار شت وەرێگرە، من هەلگری کۆلەکە ی تۆم، دەترسی کۆلی قورسی خۆم
پێهەڵبەگرم، خودا ئەو کۆلە قورسەم بۆ هەلده گریت، هەزار سال سەفەر بکە بۆ ئەوێ
وشەیه کەم لێ ببیستی، ئەو بۆ نابیستی لە کاتێکدا نیتوانی من و تۆ چەند هەنگاوێکە؟
تۆ تەمبەلێ، تۆ نەزانێکی گچکە، کاسە لێسینکی مندالی، پیتوایە شتێک بە خشیو،
هاوشیوەکانی تۆ زۆر کە بۆ دنیا قەلەو بوون، بەلام قەلەوییە کەمی خواردی، بە پلە و
پایە و زۆری مال و سامان قەلەو بوو پاشان قەلەوییە کەمی ئەوێ تیا برد، گەر خێرمان لە
دنیا ببینیایە تۆ پێشی نێمە نەدەکەوتی:

﴿الْأَلَى أَهْوَى الْأُمُورُ﴾ الشوری: ۵۳

ئەوێ نێمە تێیدا ئێمە هەمووی بۆ خودایە و لە خوداوەیه.
(کاتێک لە کورسییە کەمی دابەزی هەندێ لە قوتابییهکانی پێیان وت: لە نامۆزگاری
کردن تێپەراند و لە قسەکردن بۆ ئەو کەسە زۆر زێر و رەق بوویت؟)
ئەویش فەرمووی:

گەر قسەکانم کاری تێکردی ت دەگەریتەوه.

(ئەدوای ئەو ئەو کەسە بەردەوام ئامادە دانیشتنەکانی دەبوو و لە کاتەکانی
تێرشدا دەهات بۆ لای و لەبەر دەستی بە تەوازوع و خۆگچکە کردنەوه دادەنیشت،
رەحمەتی خودای لێ بیت).

خودایە، داوای نارامگرتن و لێبوردن لێ دەکەم، خودایە کۆمەکیان بکە، گەر بۆ
داوای شتێک لەبەر دەستی بەکێک لە دروستکاران وەستای-کە لەلایەتی-خودا خەشم
و تووپیەت بەسەردا دادەبارێنیت.

((هەرکەسێک بۆ دەوله مەندێک و لەپێناو ئەوێ لەلایەتی خۆی سود و رسوا بکات
دوو سێهەکی نایینە کەمی دەروات)).

تەمەن ئەرەبە

ئىك بى
سەينى
قۇست
سەوى
ونىكە؟
شىو،
پلە و
سان لە

گارى

كانى
نت،

مر بۆ
نەشم

كات

تۆ راھاتووى لەسەر داواکردن لە دروستکراوان، بە خودا (عزوجل) دەگەى و لەسەر
ھەمان ھالى، لە مەدینە پیاویکم بىنى داواى لە خەلکى دەکرد، عەبايەكى دىباچەدارى
بە بىست و پىنج دینار فرۆشت، منیش شوئىنى کەوتم، لەسەر پیاویک وەستا ھەریسەى
دەخوارد، لەو شوئىنە نەپۆشت تا ھەریسەخۆرە کە پاروویەكى پىدا، پىموت: تۆ
عەبايەکت بەو ھەندە فرۆشت؟ وتى: دەتەوئ لەپىناوى تۆدا واز لە پىشەکەم بەینم؟!
ھەرکەس بگاتە لوتکەى ویلايەت دەبیتە قوتب، کۆلى قورسى ھەموو دروستکراوان
ھەلدەگریت، بەلام بەقەدەر ھەموو ئىمانى دروستکراوانى پى دەبەخشریت، بۆنەوہى پى
بەھیز بىت و بتوانیت کۆلى قورسى ئەوان ھەلبگریت، تەماشای کراس و ژىرەخەرەکەم
مەکە، ئەمە پۆشاکى دواى مردنە، ئەمە کفە، کفنى مردووش جوان دەکریت، ئەمە
لەدواى ئەوہى خوریم پۆشى بوو، لەدواى ئەوہى خواردنى زیرم دەخوارد و خۆم برسى
دەکرد، من کارىکى گەورەم ھەيە لەگەل کەسانى تر جگە لە نێو، ئەى ئەھلى بەغدا
خەلکانىکى ژىرمەند بن، ئەى ئەھلى ناسمان و ئەى ئەھلى زەوى.

﴿وَمَخْلُوقٌ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (٨) النحل: ٨

بە خۆجوانکردن نىيە، ئەمە ناشکرايە کە پەنھانىک لەگەل راستگۆيە کەيدايە،
پەنھانىک راستگۆيەک لەگەل ناشکراکەيدايە، قسەکردن نىيە تا ھەموو
خواو ھەندە کانت دەبیت بە يەك خودا، ئاراستە کانت يەك ئاراستە دەبیت و
خۆشەويستە کەت يەك خۆشەويست، دلت يە کبگریت و يە کتاپەرست بىت، کەى
دەتەوئ لە نزىکى ھەقەوہ (عزوجل) رەشمال ھەلبەدى و دلت کە مەندکیش بىت و
نەينىت نزىککراوہ و لە دروستکراوان دەربچى و دلت بە پەروردگار (عزوجل)
بگات؟ پىغەمبەر (ﷺ) دەفەرموئ:

((ھەرکەس بۆ لای خودا يە کلابىتەوہ و لىپراو بىت خودا پىوئىستىيە کانى بۆ
جىبەجى دەکات، ھەرکەش بۆ دونيا يە کلابىتەوہ خودا دەيداتە دەست دونيا))^١

^١ أخرجه الطبراني في "المعجم" والحكيم الترمذي في "مؤلفه الأصول".

ده قېڼه گېراوه کان (مألفات) له نه ودا ده شکین، نه وهی له لای خودایه به دهستی ناهیتیت تا به یه کجاری و به هم موو دله وه خوی بو نهو (سبحانه و تعالی) یه کلانه کاته وه، خدا (سبحانه و تعالی) ده فرمویت: ((هر که مس کاریک بکات مه بهستی که سیتی ترییت جگه له من، من بیتیا زترینی دوو شهریکه که م، نهو بو شهریکه که مه نهک بو من))^۱. نیخلاص زه مینه ی باوه رداره، کرده وه چاکه کان دیوار و په رژی نی نهو زه ویسه یه، دیوار ده گوریت و نالوگور ده کریت، به لام زه ویسه که نه خیر، دامه زرانی بیا له سر ته قوایه، گهر بوترییت خوم بو خدا یه کلا کرده وه و پیوستییه کانی جیبه جی نه کردم، وه لامه که ی نه وه یه ناته و او ییه که له توه یه نهک له پیغه مبهری خودا دا (ﷺ):

﴿ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ (۲) ﴾ النجم: ۳

نایا نیوه هه والیکتان له خودا وه پیگه یشتوه، نه، سویند به خودا، به لکو نیوه عاشقانی دنیا و جوانییه کانی دنیان، گهر له وهی بانگه شه ی بو ده که ی راستگو بیت له داوا کردنی گهر دیله یه که گیر ناخویت، نه فست هه لیده بو ناو دۆلی قه ده ر، کاتیک گه یشت به کاری خوی سهری پله و پایت په یوه ست ده بیت به ده رگای نزیک ی له خودا وه، روویه کی جوانتر له دنیا و دواړوژ پيشوا زیت لی ده کات، خوشه ویستی له نیوان تو و خدا تیر و ته و او ده بیت، په رده و ناوه ند نامیتن، گویت له بریاری داله و په نادانی ده بیت له دۆلی قه ده ریدا، سپارده کانت بسپیره، خزمه تی من بو ت وهر بگره، من له وی له سر تو به ند کراوم، بو تو شفاعت ده که م، وه لامدانه وهی دوعاکت نزیک ی تویه له نه وه، نهوکات دهستی زانستی بو دریژ ده بیت و دهستی حوکم کومه کی ده کات، به لام روچوونت تیایدا له سهره تای کاره که ته وه و بهر له سهر پیچی سروشت و ناره زوو و ویستت له گه ل بانگه شه ی نه وهی تو له نزیکان و مه حبووبانی نه وه په شیمانییه کی له گه ل ده بیت و بیه شییه که فریوت ده دات، گهر بتزانیا یه دنیا دواپراوه داوات نه ده کرد، گهر ناوه ووت بو خدا پالغته بوو دنیات بو پالغته ده بیت،

^۱ صحیح رواه مسلم

خوردنموی دنیا ژهره بهلام شیرین دهرده کمویت و تالییه کدی دهشاریتنه تا دهگانه
دیت و ژیر بانه کانت نموکات وهرده گهریت بۆ ژهره و سمرتده بریت، نهواندی پیش نینه
کموتن جیاکاریان دهکرد له نیتوان خایله و خوتووره کان بهر لهوهی گوشه نشین بین، نهی
نمو کسمی ناتوانی جیاکاری بکمی له نیتوان خایلهی نهفس و شدیتان و دل، چون
خایلهی شیتان به یاخیبوون و ههله و بیرکردنهوه له نسل و یاخیبوون له لق کوتایی
دیت؟ جیاکاری ناکات له نیتوان نمو خایلانه و خایلهی فریشته به گوپرایهلی و کرداری
چکه، بهو کسمه و ترا که له داردرا (واته حلاج) نامۆزگاریم بکه، وتی: (بریتییه له
نعلست، گهر سواری بوویت باشه، نهگینا نمو سوارت دهیتت)، گهر دهتهوی له گهل
مملیکان بخویموه روو له ویرانه و چۆل و بیابان بکه تا بهناگاهاتنهوه له ممدستییه
رووت لی دهکات بۆ نهوهی نهیتنییهکانی نهوان بلاوه پی نهکمی، چونکه نهوان تو
تیادهبین، بۆ نمو مهبهسته کوچ و سهفدریان له مانموه و نیشتهجیبوون لا باشتره، نم
دونیایه کراوه به ولاخی سواری، گهر دهتهوی به پهروهردگارت بگی بچۆ خهلوتهوه
نعدوای نهحکامی شعرع (دهرگای خودا (عزوجل))، ههردهبی کۆمهکی وهرگرتن و لیتیران
نمسر شتیک-وهك هو-بوونیان ههیتت، له رینگهی حوکمهوه دهگهییه دهروازهی زانست،
حوکم بریتییه له فرمانهکان و نههییهکان، نهوهی حوکم فرمانان پی دهکات قبولی
دهکمین و گوتی بۆ دهگرین و گوپرایهلی دهبین، نهوکات نافهت روومان لی دهکات،
نیردها پنیسته بهنده زانا بیت، یهکینک له نیتمه دهلیت بۆچی من تووشی بهلا دهیم
نهگهل مانموم لهناو گوپرایهلییهکاندا؟! پیی دهوتریت: تو ناتاجی به کهمیک له
زانست، خاوهنی حوکم پاشهکوت دهکات و خاوهنی زانست له ههموو شتیک دیته
دهرده، حوکم بۆ زاهدانه و زانست بۆ صدیقان و مهجربان و هۆگران به خوداوه،
زهد له گهل حوکمدایه و خوشهویستی له گهل زانست، نهمهیان هاوکاریهتی و نهوهیان
دهزیرییهتی، زۆرلهخۆکهر له زوهدا پهسهنده، زاهدیش دهرداوییه و عاریفیش لهدوای
مردن زیندوووه، نمو زۆرلهخۆکهر له زوهدا حمزهکانی وازلتهیناوه و بهپۆزوو بووه و
پاسموانی نهفسی خۆی کردوووه، زاهدیش وازهینانهکدی بهمردهوام بووه و
نهخۆشییهکدی بهمردهوام بووه، نهوش تووشی دهردی کردوووه، دنیا بهراورد به نمو

مردووه، له کاتیکدا نهو له سهر جینگه لوتفی خودا بهو جوړه یه، گهر له بدردهم
 دهروازهی زوهده کدی خواردنی دانا تووشی فیتنه بووه، پوښاک له بهر نهواندی
 نهوتاد (کوله که) ن گورانی به سهر هاتووه، له دونیا ده رناییت تا بیباوه ران و یاخیوان
 ماله کدی ده بن، له داواکردندا باشیان نه نجام نه دا، حرامیان به ده ستهینا، خودا نه
 بهنده یی زیندوو کرده و دروستکردنیکي تری پی به خشی، گوشت نامینیت و
 نیسقان لاواز ده بیت و پیست وشک ده بیت و شیرینییه کدی نفس ده توتیه و
 ناره زوو که نارگیر ده بیت و سروشت ژیرچه پوکه ده بیت و دل روح و مانا و معرفه و
 یه کتاپه رستی تیدایه، هیچ شتیکی تر لهو جینگه نییه جگه له دل، حق سهر پر رشتی
 ده کات و زیندووی ده کاتمه له دواي مردنی ناره زوو، چیژه کانی مردوون به مردنیکي
 معنوی، مردنی زانسته کهم له لام مردنی دوستیکمه، خودا زیندووی ده کاتمه دواي
 نهوی لهو شینه نهوی نیشاندا، هر کهس له بهر ده رگاکدی به مردووی بکه ویت
 زوری حوکم و نهینی و زوری سهر یازان و چاودیری ده بینیت، کاتیک خودا مولکی خوی
 پیبینی و نهینی خوی پی نیشاندا روح و جهسته و ناشکرا و ناووهی کوکرده و به
 وهرگرتنی به شه کانی بهر لهوه، گهر بهشی خوړه لالت و خوړناوای بۆ بخړیته روو ده ست
 بۆ گهر دیلمه کی نابات، قودره تیکي شارواه و ویستیکي ناوه کی له خوداوه (عزوجل)،
 پیغه مهران و نهولیا و تاییه تان له دروستکراوان له حمزه کانیان دوورده خړینه ووه،
 گهر دیلمه کی حمز و ویستیان تیدا نامینیت بۆ نهوی ناوه و هیان بۆ شو پالقه بیت،
 گهر ویستی به شه کانیان پی بدات ژيانی بوونیان به وهرگرتنی شو به شانه - تیدا
 دروست ده کاتمه، عیسا (علیه السلام) خاوهنی هیچ نه بوو و هاوسه ری نه بوو، له
 ناخرزه ماندا خودا دایده به زینیت بۆ سهر زهوی و جاریه یه کی قوره یشی لی ماره
 ده کات، لهو جاریه به کوپنیکي ده بیت، کهسی عاریف دواي دامه زرائی زانست و زوهد
 ده ست بۆ شته کان ده بات، به شه کانی خوی له گم ل شیه ده ست بۆ ده بات، ده ست بۆ
 حمزه کان ده بات له دواي نهوی - له باری بوونی شکدا - زوهدی لیکردن، کاتیک زانی
 حمزه کانی بۆ پاکبویمه، ناری سارد و خواردنی گوشت پاک له لای زاهیدان وه
 خواردنهوی نارهق و خواردنی گوشتی بهراز وایه، زورن نهو زاهیدانهی به زوهده کیدان

بەردەم
وانەى
خەيوان
نا ئەو
يەت و
مەو و
يەفە و
بەشتى
يەكى
دەوى
مەيت
خەوى
ە بۆ
ەست
ل)،
مەو،
ت،
يەدا
لە
سارە
ەد
بۆ
نى
ەك
يان

لە ھەق بېشەش بوون، زۆرر ئەو عارىفانەى بە سەرنجىدانىيان لە مەعرىفە كەمىيان پەردەيان
بۆ دروست بوو، ئەم دوو ھالەتە زۆر دەگەنن، و زال ئەو ھەى ئەو دوو كەسە سەلامەت
بن، بەگشتى نەزىكىت لە رۆلەكانى دۇنيائە لە خودا (عزوجل) دوورت دەخاتەو،
دروست بۆ تۆ ئەو ھەى روو لە دواپۆژ و گوپراپەلى بەكى، بەلكو رزگارت بېت و
بەشەكانت بۆت بېن و نەفست لىيان بىزار بېت، فەرمانت پى دەكات لە سروشتى خۆت
بەچىيە دەروو و لە جىگەى ئەو روخسەتەكانى شەرع دابىيەت، پاشان فەرمانت پى
دەكات ھەنگاو بە ھەنگاو روخسەتەكان وازلىبھىنى، تا ھەموو كەدارەكانت دەبن بە
عەزىمەت، گەر لەسەر عەزىمەت نارامت گرت خۆشەويستى بۆ خودا (عزوجل) دىتە ناو
دلتەو، گەر ئەو خۆشەويستىيە جىگەر بوو ويلايەت لە خودا (عزوجل) رووت لى
دەكات، گەر كەسىكى ژىرمەندى نەفسى خۆت لە ئەھلى ناگر دابىنى بۆ ئەو ھەى ئەو
ھالە بەرو كەردارى چاكە ھەلتەبىنى، گەر لە ئەھلى بەھشت بوو شوكرى خودات
جىبەجى كەردو، كاتىك لە مالىەو دەردەچىت وەك ئەو ھەى بۆ جەنگ دەردەچىت، وەك
ئەو ھەى ناگەرئىيەو بۆ مالىەكەت، بزانە تۆ بە كەسابەتەكەت تاقىدەكەتەو، يەقىنت
ھەيت خودا (عزوجل) دەتوانى رۆزىت بەدات بەبى ھەل و كۆشانى تۆ، باوەردار جارىك
وەك چىايە و جارىك وەك پەرى بەر با، لە كاتى ھاتنى بەل و ناخۆشەيەكاندا بارەشى
قەدەرى خودا وەرىدەگىرەت، باوەردار لە كاتى ھاتنى بەل و ناخۆشەيەكاندا جارىك
وەك چىايەكى مەزن واىە، و جارىكەش وەك پەرىكى بەر با، بارەشى قەدەرەكانى خودا
وەرىدەگىرن، ئەى ھۆزەكەمان پەيامدارى و پىغەمبەرەيتان لەدەستچوو با
ويلايەتتان لەدەست نەچىت، ھاوئى كەردنى مەلىك بوونى نىيە لەگەل بوونى خۆتدا،
وەك ئەو ھەى كۆپىر بېت و نەبىنى، وەك ئەو ھەى پاراو بېت و پىويستت بە ناو نەبىت، وەك
ئەو ھەى مردوو بېت و جوولە و بزوانت نەبىت، ھاوار بۆ بېشەشان، ئەوانەى نازانن پەردە
كەوتووەتە نىوان ئەوان و خودارە، نە خۆت خىر نەخام دەو ھەى نە يارمەتى ئەھلى خىر
دەو ھەى لەسەر خىر، تۆ شەرىكى و دۇنيات بەبى دواپۆژ خۆشەويست، دەروو ھەى بەبى
ناو ھەو، ويلايەتى دۇنيائى و دەولەمەندى و ھاوئەكەت سەود و قازانچىكت پى
ناگەيەنن، بەم نەزىكانە دەمرىت و دەپىنچەريەو.

﴿ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْإِمْرَةَ فَلْيَتَوَّأَلِ الْإِمْرَةَ جَمِيعًا ﴾

فاطر: ۱۰

بۆ ئەولیا و صدیقان دەریاکە دۆنیایە و کەشتییە کە شەرعە و دەریاوانە کە ئوتفی
خودایە (عزوجل)، هەرکە سینک لە شوێنکەوتنی شەرع شازبوویەوه لە دۆنیدا ئوتفی
دەبێت، هەرکە سینک رووی لە کەشتی شەرع کرد و ئەوی مایەوه نوێنەرایەتی دەریاوانە کە
دەکات و کەشتییە کە و ئەوی تێنیدایە دەداتە دەستی و نێوانی لە گەڵ دروست دەکات.
ئەو کەسە واز لە دۆنیا دەهێنێت و بە زانستەوه خەریک دەبێت و لەسەر بازار شارە
دەگرت دەبێتە خۆشەویستی شەرع، لە کاتێکدا ئەو بەو جۆرەیه خودا (عزوجل) ئوتفی
خۆی بۆ رەوانە دەکات، مەعریفەت و پۆشاکێ ویلایەتی بۆ رەوانە دەکات، ویلایەت
لەسەر ویلایەت تاییبەت دەبێت بە ئەو، خودا قەرەبووی هەموو شتێکت بۆ دەکەتەوه.
گەر شتێکت لە دەستچوو بۆی دڵسەنگ مەبە، چونکە مەلیک کاتێک مەلیکە ئە
مالە کە خۆیدا دەستتێوەردانی هەبێت، بەندە و ئەوی هەمەتی بۆ مەولای خۆستەتی.
ئەوی لێت وەر دەگرتەوه سەبەینی دەبینییەوه، ناگر پیتی دەلێت: ((ئەم بەوەردار
پەڕێوه نوورە کەت بێسە کەمی کوژاندووتەوه))^۱ دۆنیاش بەهەمان شێوەیه، گەر نێمان
بەهێز بوو و ناوێوە پەڕێوە بوو بە نزیکێ لە حەقەوه (عزوجل) ناگری ئافەت رووی ئۆ
دەکات و دەکەوتە سەر رینگە دڵان، ناگری تێکۆشانه کان دێت و لەسەر رینگە
موریدان دەوێستێت، هەتا مورید پاشاوەی دۆنیا و یێنێی دروستکراوانی تێدا مەبێت
ناگر دەبێتەوه، بەلام ناگر بە کەمی نێمان ئەواو دەلێت: ((ئەم بەوەردار پەڕێوه
نوورە کەت بێسە کەمی کوژاندووتەوه))^۲، ئەو تێرانە لە دۆنیدا دەبێتە دیواری
قەلاکە زیانیکیان پێ ناگەبەنیت، کارێک ئەهەم بەمن ناگری دۆنیا و دواڕۆژ
نەمانگرێتەوه، بۆ خودا کۆمەلێک بەندە هەبە پێشان دەوترێت پزیشکەن، ئەوانە ئە
عافییەتدا دەزین و لە عافییەتدا دەمرن و لە عافییەتدا دەچنە بەهەشتەوه، هەرکەس

^۱ ئەم ئەرکە.

^۲ ئەم ئەرکە.

خودا بناسیت له حمزه کان و چیژه کان دوور ده که ویتته وه، به لکو له سهر ده ستردن بۆ به شه کان ناچار ده کړیت، جیران بهر له خانوو، جیرانی به ده سته یتناوه بویه نه و که سه موباره که خانووی به ده سته یتناوه له مه لیکه وه، مه لیک ده فمر مویت:

﴿إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾ یوسف: ۵۴

هر که س خودا بناسیت و بۆ لای بکړیتته ژووره وه چاو نابړیتته شتیک له مولکی خودا و ده ست نابات بۆ شتیک له دونیا، مه لیک خواردن و خواردنه وهی بۆ ره وانه ده کات و نزیکی ده کاته وه، هم موو حمزه کانی له نزیکی خودا وهن، کاتیک نه فس گوپړایه ل بپو و له گه ل دل توایه وه و دل بوو به پاسه وانی ته و دل له به نديخانه دیتته دهره وه:

﴿وَقَالَ الْمَلِكُ أَتَأْتُونِي بِهَذَا﴾ یوسف: ۵۴

دوای دهر که وتنی نه جابه ت و پیکه وتوویی نه و نه خلایق جوان و نه ده بی ده به یتن، مه لیک به ریژ و شکوه پیشوازی لی ده کات و له خوی نریک ده کاته وه و چاکه ی له گه ل ده کات و پو شاکي گه وره یی پی له بهر ده کات و به بی نا وه ند له گه لی ده که ویتته گفتوگو:

﴿إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾ یوسف: ۵۴

به شتیکي تره وه جگه له خوی خه ریکي ناکات.

پاشان هاواریکی لی بهر زیوویه وه و وتی:

یا الله، یا الله، یا الله، خوشه ویستیکی بزربووی نادیار دیتته پیشه وه، خه ریک ده کړیت تا خه ریک نه بیت به شتیکي تره وه، گهر هاو له ی کردنه که ی دریژه ی کیتشا و ماندوویوونی سه فدی لیبوویه وه گزشته که ی ده پو یتته وه و نیسکه کانی به هیز ده بنه وه و زینده گی خزشده بیت و ترس و له رزی ده پو یتته وه و ده بیتته نه هلی مه جلیسی مه لیک، نه وکات خودا ویلایه تی پی ده دات و ده یکات به نه میری سهر ره عیبه ته کانی و ده بیتته هاو له و هاو کاری مه لیک، ره وانه ی ده کات بۆ ده ریا بۆ نه وه ی نوقبووه کان قوتار بکات، ره وانه ی ده کات بۆ وشکانی بۆ نه وه ی پیاوان و مندالان له ده می درنده کان قوتار بکات، کاتیک

له خانەى سروشتى خۆى ھاتە دەرەو شايستە بوو بە نوینەرى و ئەمانەت، پۆشاک
دەکریتە بەر دلیان وەك چۆن پۆشاک کرا بە دللى پیتغەمبەرەن و نیراوان، نازناوێکانیان
بریتییه له ئەولیا و ئەبدال، ئەى كەسى بازارى، نا لەو جینگە ئەهلى مەجلیسى مەلیك
و ھاوێلانی ھەلبژاردە بوونیان ھەیه (ناماژەى بۆ ئەو دەکرد لە مەجلیسەكەیدا ئەولیا و
فریشتە نامادەبوون) ئەوانە شاراوەن و ئەو كەسانەى لیڤە نامادەن نایانبینن.

پرسیاریك: كەى کرانەو دەبیت بە گرژبوون و كەى گالتە دەبیتە راستى؟

فەرمووی:

گەر کرانەو رووى لیکردى بکریو، بۆ عەزیمەت و وەحشەت وەردەگەڕیت، کاتیک
ھەموو بوونت بوو بە عەزیمەت دەتباتە ناو خانەى فەزل و ھۆگرى خۆیەو، ئەو کات
بەبى روخسەت و عەزیمەت دەمینییەو و دەبیتە کرداریكى رووت، نمونەى تۆ وەك
نمونەى ئەو كەسە وایە سینییەك خواردنى لەبەردەستدایە، ھەندیکى لى خواردووە،
پتیی دەوتریت بپۆ لە مالتیکى تر ھەرچیت ھەز لیتە بپخۆ، روخسەت بۆ
ھەلوەشتەرانى نەجەلە و عەزیمەت بۆ ئیمان تەواوێکان و مولکیش بۆ فانییەکانە،
پشتەر لە خەلوەتدا لەسەر زەوى دادەنیشتم، ئیستا بەپێچەوانەى ئەوێوە، من لەوانەم
لە باسکردنى ھالى خۆ شەرم ناکەم، چونکە كەس نابینم، ئەدەبى جوان لە دوو
شوندايە: وازھێنان لە دنیا و دەستبردن بۆ دنیا، خەلوەت بەدینایەت گەر نەزانیت
لە گەل بیت، مەچۆ خەلوەتەو تا پالغە دەبیت، ببە بە خواوێنى فیکم نەوجا كەنارگیر
ببە، لە زۆر دانیشندا نامادە دەبیت و کار بە وشەیک ناکەى، زۆر ئەوانەى وەلییەك
دەبینن و وەسیتی خیریان بۆ دەکات و کار بە وەسیتەكەى دەکەن و دەبیت بە
توێشوو دواپۆزیان، بەلام تۆ ھەوالەکان بەدەست دەهینیت و لە ناسارەکان
وێردەبیبەو و لە مەجلیسى زیکردا نامادە دەبیت كەچى ھەنگاویك ھەلناگریت،
خۆزگە لاقت لە شونى خۆى جینگەبووایە^۱، بەلکو ھەركاتیک بۆ پێشەو دەیت بۆ
دواو دەگەڕێبەو، ھەركەس دوو رۆژى پەكسان بیت زیانۆمەندە، بەناگا بى، خودا

^۱ (واتە وەك ناتوانى بۆ پێشەو بپۆ بۆ دواوێش بەگەراپەو).

رهجت پى بکات، دونيا ساتيکه و پال مهده بهلايهوه، دهسته يک له خوداناسان ههيهت لاوازي کردوون و نه دنامه کاني بهستوونه توه، سدرسامى له خه لک دهستی بهسر دلياندا گرتووه، بويه دانيشتن و ههستانه وه له حالياندا بوونى نيه، کاتيک کاتى وهرگرتنى به شه کان ديتيه بهروه خودا که سيک ده نيريت پاروو بکات به ده ميانه وه، نهوانه ي پيشکهوتن و نهوانه ي دواکهوتن به رهه لستيان لهسر نهم بهنده يه نيه (مه بهستى خودى خويه تى)، سدرمايه ي نايينه که ت پاريزگارى لى بکه، نه گمر نه، خودانه پال و ريگه ي من وازلي بهيته، که سيکى نهزان مه به، له ماله وه داده نيشيت و ورينه ده که ي، نهو دهوايه ي نيمه خواردمانه وه و سوودمان لى بىنى پيت دهرخوارد ده دهين، شتيکى نه زموونکراوت پى نيشان ده دهين، له رۆژيک بترسن نه مال و نه مندال سوودتيکيان نيه، چ شتيک ماله؟ مالتىک له جه لاله وه کۆکراوه توه و به که سابهت به دهه ست هيناوه، نهو ماله له خيڙدا ناراسته بکه، بانگه شى نهو ده که ي سبه ينى ماله که ت و منداله کانت سوود و قازانجت پيڙه گه يه من وه که عمره باني پيشوور بانگه شيان ده کرد، خودا (عزوجل) ده فهرمويت:

﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾﴾ الشعراء: ٨٨-٨٩

به دل ته ماشاي مال و مندالي ناکات و سوکنايى دلى بو لاي شعوان نيه، به نکو واده بينيت لهو دوانه دا (مال و مندال) کراوه به بريکار، به ته بایی له گمەل خودا هاوه نى نهو دوانه ده کات، نهوکات دل له نافه تى مال و مندال سه لامه ت ده بيت، وه که پياوئى که مه ليک رايد ده گه يه نيت ده يه ویت جاريه يه که بکاته هاوسه رى نهو و لهسر ده ستى نهو جاريه يه به ريت، له نهفسى خويدا ده لئيت گمر هه لبينم سه رياره کاني ده مگمى. گمر سه ريڭچى لى بکه م ده سه لاته که ي مه ليک من تيا ده بات، گمر له گه ليشى ته به به جاريه که ي رووبه پرووى تيا چوونم ده کاته وه، مه ليک به ريارى هاوسه رگيرى له گمەل به کيت له جاريه کاني ده ده کات، فهرمانيش ده کات به جاريه که ژه هرخواردى بکات يان گمر خهوى لينکهوت سه ريڭچريت، (زيانۆمه ند نهو که سه به نه مرۆ له من دواکهوتووه، زيانۆمه ندى بو نهو)، به لام نه ده بهى جوان و دهرخستنى ته بایی بو به رياره که ي مه ليک -

له گهډ ناگاهي دل- له پيشته، پياوه که وتی: گوی بؤ فرمانه که ت ده گرم و گوږايد
 دهم، رويشته ژورده و هاسهريه که و هديه که قبول کرد، شوي زاوايی هات،
 زرينوشي خپاريزی له بهر کرد، دوو چاوی دلی خوی رشت، شه و غونی چشت بوشه
 سمرغی جوجوړ و هلسوکوت و کاره کانی بدات، خوشی شوي زاوايی و هرگه پابه
 ناخوشی و شه و غونی، پياوانی دیوان و خزمه تکاران و اياننده زانی نهو پياوه مالتیران
 بووه بهوي تیکه وتووه، بهیانی هات و ژهري دهستی جاريه که نه یکوشتبوو:

﴿الْأَمَنَ أَيْ اللَّهُ وَقَلْبِ سَلِيمٍ﴾ الشعراء: ۸۹

دوینا بریتیه لهو هاسهريه (جاريه که) خهوتن نییه له گهډی و له ته مه ندا نایت
 له گهډی ته نها بکه ویت، دوینا لاواز لی دهینیت و روو له دواړوژ دهکات، نه میس
 تعواکه لی داگیر ناکات و نایینه که ی ناگوریت، نهو بریتیه له سهلامه تی، گهر
 بهیامهینی زانست- له باری پالته بوونی نهینیدا- هات بؤ لای که سی عاریف به خدا
 و زاهد له دنیا و همز که له دواړوژ بهوي به شیک له دنیا بداته پالی بؤ نهوي
 بیته زنده گی بؤ دلی صدیقان، نهو ش دیسان جوریکي سرقال که و ماندوو که و
 لیخ که و لا کرد نهو به به لای دنیا دا، بویه سمرنج بده و بزانه چی ده که ی؟ دل و
 نهینیت- بهو به له دنیا- راده ست ده که ی؟ به لام نهینی لهو کاره به ناگا دیت،
 نهینی و دل راسته بهو، دهن به هاو له یه کتر بؤ ده رگای مه لیک، ده لیتن: نهی
 مه لیت ده تو ی چی له نیمه بکه ی؟ ده تو ی له خوت نیمه دابریت، له ده رگای خوت
 دویر من همیوه. زیانمان لی تال بکه ی؟! لیره ناروین تا به لکه نامه و په پمان نامه مان
 پی حیت، نهو دوا به مرگا که بهر نادهن تا پینان ده و تریت:

﴿لَا تَحْزَنْ أَيْ سَعَا أَسْعَى وَلَئِنْ﴾ طه: ۴۶

بویه ده گه بهو بؤ دنیا له گهډ پاسه وان و پارنیز کار بلی که:

﴿الْأَمَنَ لَيْسَ اللَّهُ بِغَلِيظٍ غَلِيظٍ﴾

الشعراء ۸۹

دلتیکی سەلامەت لە نافەت و ریا و دوورپوویی و بینینی خەڵک، ئەمە مورییدی لایەنگەر، ئەمە ئەو کەسەمە لە توناوتوونەکانی قەدەردا سەرگەردان بوویت، ناتاجی بەوەی جینگە کەت پاکبکە یەو، درهەم و دیناری تێدا دامەنێ، با تەنھا گەوھەر بیت و کلێلە کە لە گیرفان دا بنێ، تۆ ناتاجی بەوەی دلت لە دونیا و حەزەکان و چێژەکان و ھەموو توورەھات خالی بکە یەو، یادی خودا و بیرکردنەوێ تێدا بەجێبھێلە، ھەرۆھە بیرکردنەوێ و یادی مردن و یادی ئەوێ بەدوای مردندا دیت، کیمیای ھیوا و ناواتی کورت کاری تێدا بکات، دەلێیت: مەن نیتا مردووم، چونکە کارەکان بە کورتکردنەوێ ھیوا و ناوات پالڤتە دەبن، بەلام گەر ھیوا و ناوات درێژە کێشا ئەمە لە کارەکاندا دەبینی و بۆ ئەوێش دوورپوویی نەنجام دەدەن، کەسی خاوەن ھیوا و ناواتی کورت کۆچلێکراو، ھەرچی شتە رینگەت لێدەبێت، ھەموان پۆشاکێ زوھد دەپۆشن، پاشان پۆشاکێ فەنا، پاشان پۆشاکێ مەعریفە، پێغەمبەر (ﷺ) دەفەرموێت: ((شەش شتم بۆ دەستەبەر بکەن بەھەشتان بۆ دەستەبەر دەکەم: گەر یەکیک لە ئێو قسەم کرد با درۆ نەکات، گەر نەمانەتی درایە دەست ناپاکێ لێ نەکات، گەر بەلێنی دا بەلێنشکێنی نەکات، دەستان لە سازاردانی دەرویر بکێشنەو، چاوەکانتان داخەن و داوێنتان بپاریزن))^۱.

گەر نەیتیت پالڤتە بوو و یەکانگێر بوو گویت لە بانگی پەرورەدگارت دەبیت بەبێ ناوەند، گەر ترس و رجات یەکیانگرت گوتاری پەرورەدگارت (مەولات) رووت لێ دەکات، کورێ خۆم لەبەردەستم رابکشێ، جێپێتی نەسپی قەدەری ئەو (سبحانە وتعالی) یان وردوخاشت دەکات یان باز دەدات بەسەر تۆدا، ((ھەرکەس تیاچوونەکەم بۆ خودا بیت جێگرەوێ کەم لەسەر خودا دەبیت))^۲، گەر بەسەر تۆدا گوزەری کرد پێیەو پەییوەست بە و ببە بە نامانجی تیری قەدەری، گەر بووی بە نامانجی تیری قەدەری بەرکەوتنی تیرە کە روشن دەبیت نەک کوشتن، ئەمە ئەو کەسەمە لە ھەموو نەمانە

^۱ صحیح، رواء ابن حبان واحد، وأخرج الحاكم في مستدرکه وصححه.
^۲ ينسب هذا القول الى احمد بن محمد الغزالي أحي الإمام الغزالي (طبقات الأولاء).

رووتی پالڻه ببه و وهره پښهوه و دست به کار بکهرهوه، به همواندا بکښه، له دانښتن له مالهوه تهوبه بکه کاتیک من بۆ قسه دادهنشم، لیږه ویلايهت همیه، لیږه پله و پایه همیه، نهی نهو کهسهی به مال و مندالهوه گیروده بوویت با کهسابهتهی بۆ مندالکان بیت و دلت بۆ فزل و چاکهی پهرهردگارت، دهستهیهک حهلالیان له کهسابهتهکیاندايه، دهستهیهکیش حهلالیان لهوهدایه به دوعاکانیان بۆیان دیت، دهستهکی تر حهلالیان لهوهدایه له کهسانی ترهوه بۆیان دیت بهبی داواکردن، دهستهیهکی تر حهلالیان لهوهدایه له دهستی خهلکی داوای دهکن، نهوهش حالتهی وهرزش و رامینانه و بهرهوام نابیت: یهکه میان که بریتیه له کهسابهت سوننه، دووه میان که بریتیه له دوعاکردن لاوازیه، سییه میان عزمهت له گهل جوریک له سوالی و روخست له نیتوان نهو دواندها، هندی جار کهسیک سوال دهکات و خوی نایهوات و دهبته فیتنهیهک بۆ داوالیکراوه که و تاقیکردنهوه بۆی، داوای نهو بهندهیه وهک داوای شهو وایه، پیغه مبر (ﷺ) دهفرمویت: ((داوای شهو ردد مهکنهوه، هندی جار کهسیک دیت بۆ لای نیتوه نه جینییه نه سرؤؤ بۆشهوهی ببینیت-لهوهی خودا به نیتوهی بهخشیوه و نیتوهی تیدا سرپشک کردوه- چی دهکن))^۱.

هر بهر جوړه هم بهندهیه فرمانی پیکراوه به داوا(سوالکردن) بۆنهوهی-لهوهی به توی بهخشیوه له نیعمت- خودا ببینیت، له مهجلیسی زانایاندا ناماده ببه و سهردانی گزپستان و صالحان بکه، بهلکو دلت زیندوو بیتهوه، گهر فرمانهکانیان جینهجی کرد و خویان له نههیکراوهکان کیشایهوه قهدهرهکان کومهکیان دهبن، عهبدولای کوپی زوبیر له ههفتهیه کدا یهک جار خواردنی دهخوارد، حالی تو نایهت راسته تا وهک دهفریکي کون کونت لسی دیت، شلهی تیدا ناوهستیت، وهک کهشتی ههزارهکان که "خضر"ی تیدا سوو و عمیبداری کرد، پاشان حالت حالیکه که کؤکردنهوه و جیابونهوهی تیدایه، حالیکه کهمی تیدایه و حالیکه زوری تیدایه، ههرکهسیک لهبردهستم دهریچیت بهرمو ناگر خودا رهچی پی نهکات.

^۱ أخرجه القرطبي في المعجم من غير «صحيح» (ص) بلفظ مغارب.

خودایه، داوای لیسوردن و داپۆشینت لی دهکهم، خودایه داوای دامه‌زرانت لی دهکهم، خودایه داوای رازیبونت لی دهکهم، گهر به خودا گه‌یشتی به جیبه‌جی کردنی فەرزه‌کان لیت رازی ده‌بیئت، چیشتلینه‌ری مه‌لیک پیربوو و نه‌قلی له‌ده‌ستدا و بینین و بیستن و ئاماژه‌ی کۆتاییان پێهات، نه‌وه‌ی به‌سه‌ردا هینا که بۆی هه‌بوو له‌ حاله‌تی زانستدا، سویندت ده‌دهم به‌ خودا نه‌ی موریدی صادق، به‌پینی بانگه‌شه‌ی خۆت که‌ی جیرانه‌که‌ت-له‌ خۆراکدا- به‌سه‌ر خۆتدا پێشخستوه؟ که‌ی به‌ کراس و میزه‌ره و به‌رمالت پێشخستوه؟ که‌ی به‌ ماله‌که‌ت پێشخستوه؟ خودا ناسان نه‌فس و سروشت و ئاره‌زوو خواردنه‌وه‌ی خۆیان تووانه‌وه‌ تا نه‌وانه‌ مردن، مانای فه‌نا‌بوون واته‌ ده‌ستی قودره‌ت سه‌رۆکارییان ده‌کات، قه‌ده‌ری مردووشۆر بۆ راست و بۆ چه‌پ وه‌ریانده‌گیریت.

﴿وَكَلِّبُهُمْ نَسِيطَ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ﴾ الكهف: ۱۸

پاشماوه‌ی نه‌فس له‌ژێر ده‌رگای قه‌ده‌ردا ده‌سته‌کانی راکیشاوه، ده‌وای نه‌ندامه‌کان ده‌ست‌گرتنه‌وه‌یه‌ له‌ گونا‌ه، ده‌ست‌گرتنه‌وه‌ له‌ نه‌غامدانی خراپه‌ و تاوان و یاخییوون و هه‌له‌ و تیکه‌وتن، ده‌ستت له‌ دزی و لێدان بکێشه‌ره‌وه، لاقه‌کانت له‌ رو‌یشتن بۆ گونا‌ه و رو‌یشتن بۆ لای سولتان یان به‌کێک له‌ رو‌له‌کانی ئاده‌م بوه‌ستینه، نه‌م چاوه‌ له‌ جوانییه‌کان بگره‌وه، حیکمه‌ت نه‌فسی خه‌واند، دل به‌ هاوه‌لیکردنی مه‌حبووبه‌وه‌ فێری، گهر وه‌لی خودا(عزوجل) نه‌ده‌بی جوان بوو به‌ سیفه‌تی پێغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌رازتیه‌وه، که‌سی که‌یم له‌ نیتوان سروشت و زانستدا سه‌رگه‌ردان ده‌بیئت، جارێک سروشت دیت و جارێک زانست و ده‌لیت:

﴿وَمَا أَلَيْسَ لَكُمُ الرَّسُولُ فَخْرٌ﴾ الحشر: ۷

هه‌کیم به‌ دل ده‌لیت: نه‌وه‌نده‌ت به‌س نییه‌ من راوه‌ستاوم وه‌ک خزمه‌تکارێک بۆت و چاودنیری تۆ ده‌کهم و تۆش له‌ گه‌ل مه‌لیکی؟ شه‌و جێخه‌وی مولکی نه‌وانه، خه‌لوه‌ت ته‌ختی زاوا‌ییانه، رو‌ژ بۆ شتێک له‌ هۆیه‌کان هانیان ده‌دات، موسیبه‌ته‌کان ده‌شارنه‌وه:

﴿يَبْقَى لَا تَقْصُرُ رُءُوكَ عَنْ آخِرَتِكَ﴾ يوسف: ۵

له نيتوانيان خاوهن عيززهت به، پاسهوانى يه كتر بكهن و يارمهتى يه كتر بدهن تا نووسراوه كه دهگاته واده و رادهى خوى، دهربارهى من پرسىيار بكه له كاتى هاتنى مونكمر و نه كير بؤ گوږه كەت، نهو دوانه دهربارهى من هه والت پى دهدهن^۱، ليڙه ناوت گوناهاكاره، سبهينى ناوت دادگايىكراو و ره خنه لينگيراوه، تو له گوږدا كه سينكى ناپه سهند و بيزراوى، نازانيت نايا له شهلى ناگريت يان له شهلى بههشت، سمرنه نجامه كەت نادياره بويه به پاكيىتى حالت فريومه خو، نازانيت سبهينى ناوت چيه، كورى خو، گهر روژت ليڙويهوه با نهفست بير له نيتواره نه كاتهوه، گهر نيتوارهت به سمردا هات با نهفست بير له بهيانى نه كاتهوه، دوينى و نهوهى تييدا بوو روشت، بوو به شاهيد بوو و له سمرت، نازانى به سبهينى دهگه يان نه، تو تهنها روڤه نهو روژهى خو^۲، تو چهنده بيتاگاي! نيشانهى بيتاگايست نهويه هاوهلى بيتاگايان دهكهى، نهى گه مره، كه سيك نيشانهى حەقى له سمر دهرناكهويت بوچى هاوهلى دهكهى؟ بوچى هاوهلى كه سيك دهكهى بنچينه كهى لاواز و رماوه، ناشكراكهى نهفسه و ناوهوهى ياخي بوون و بيتنه دهبييه بهرانبهر به حەق (عزوجل)، نهفه بهروبوومينكه به شانداچه كاوى رووالهتى ناكريتتهوه، رشتنى چاو به كليه نهك به شومانهوه، هه موو بوونى پره له دروستكراوان و پهندي پتوه نييه، هه موو بوونى برىتييه له زورله خو كردن و پهندي پتوه نييه، نهى گه مره، روو له دهرگاي نهه و نهو دهكهى تا زورتر كۆيكهيهوه، چون هيوای سهركهوتن و سهرفرازيت بؤ دهكرىت؟ بؤ ناچيت بؤ دهرگاي مهليك وهك دهرگاوان، ههركه سيك هات-دهربارهى پله و پايهى-ههوال به مهليك بده، سهربورده كانى وهريگره و به هزگرى ته نهايه كهى بره و يتنهوه، بؤ دروستكراوان ناكهى به مال و مندالى خو و لىيان كه نارگير بيت؟ له ماله كەتدا به پشه كهى خوتمهو خەريك به، تا دىن بؤ دهرگاكهى تو و شتىكت له لا ده بيننهوه دهبيتته هوى چاك كردنى نهوان، ماله كەت بووه به خهلو هتت، دلت برىتييه له

^۱ (مههستى نهويه مونكمر و نه كير پرسىيارت لى دهكەن و پيت دهلن: نيشانه كەت كى بوو؟)

^۲ (نهفه نهو نهنييه گهرهيه پتويسته كهسى ساليك لاى به لاوا بكاتهوه، نهو نهنييهش برىتييه له زيان له "بيتا" دا، نه رابردوو و نه داهاوو.)

ماله کەت، نهیتیت بریتییه له ماله کەت، ناوهوت هاوهتیت دهکات بۆ لای
 پهروهردگارت به جیبه جی کردنی فرمانه کان و کوتاهیتان به نههیلێکراوه کان و
 تهبابی له گهڵ نهو له قهدهره کانیدا، رۆزی دروستکراوان له دوعا و لیبرانی تۆدایه،
 له پیناوی چاوێک له ههزار چاو ریز دهگیریت، گهر ریزت له فرشته به ریزه کان گرت له
 تهنهایدا گوێرایه لێ مهولای خۆت دهکهی و لێی یاخی نابیت، گهر ریزی خوداناسان
 بگری و خۆت له لای نهوان شهرمهزار نهکهی به "کریم" ناوه بریت، گهر بوویت به
 "کریم" له پیناوی تۆدا ریز له ههزار چاو دهنریت، به لای له خانهواده و جیران و نههلی
 شاره کەت دوورده خریتهوه، به هه میشهیی سوال دهکهی و تهقه له ده رگاگان دهدهی،
 کهی سوال له تۆ ده کریت، کهی خواردنت لێ داوا ده کریت، کهی دین بۆ ده رگاگەت،
 کهی نه جابهت و شایسته گی و ده سه لاتت به هۆی نزیکی له مه لیکه وه ده رده کهویت،
 کهی نازناوه کانت دینه دهروه و شانازییه کانت ده رده کهون و ده بیت به نه جیتر و
 نه جیتر له رۆله کانی محمده (ﷺ) و به ره کهتی ثبوت راده ست ده کریت؟

((زانایان میراتگرانی پیغمبرانه))^۱ به گوشتار و کردار و حال نهک ناو و نازناو،
 پیغمبرایه تی ناوه، په یامه که نازناوه، نهی نهزان گهر پیغمبرایه تی و په یامت
 له ده ست چوه بۆ ویلایه تی شاره وهی نه بدل له ده ست خۆت ده دهی:

﴿أَرْضَيْتُمُ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ﴾ التوبة: ۳۸

ژیا نی دنیا واته نهفس و ناره زوو و سروشت، له م ژیا نی دنیا نه وهی ناسرپته وه له
 ههزه کان به شی خۆته، نه وهی به لیبران و نه دنامه کانت به ده ستی ده هیتنی له دنیا

^۱ (وهك نهوهی له گهڵ من قسه بکات بهم نامۆزگاریانه، نه مهش کهراماتینکی تری شینخی
 گه بلانییه که له قسه کانیه وه بۆ کهسی خویندر جیلوه دهکات، کاتی خۆی مامۆستا نه وره سی
 روودا رینکی له م جۆره ی به سه ر هاتبوو کاتیک خه ریکی خویند نه وهی نه م کتینه بووه، مامۆستا
 نه وره سی له خانه ی حیکه ت (دار الحکمه) ده بیت له نه سه نبول، شینخی گه بلانی له م کتینه دا پنی
 ده فهرموت: "چۆن ده توانی به بن مامۆستا شتیک فیربیت، تۆ له خانه ی حیکه تدا ی، داوی
 زانست بکه، چونکه داوا کرد نه کهی فهرزه".

^۲ تقدم نخرجه.

بهشی تۆیه، نهوهی مهلیک به تۆوه په یوهستی دهکات و ههر دهییت له دنیاوا دهستی بۆ بهی بهشی تۆیه، بوونی خانویهک له نامیزت بگریت و پۆشاکیک داتیپۆشیت و نانیک تیزت بکات و ژنیک سوکنایت ههیت له لای پی ناوتریت دنیا، ژیانی دنیا بریتییه له رووکردن له خهلی و پشتهه لکردن له حق (عزوجل)، ئاره زو دژی عیبادته، هۆ دژی هۆکاره، ئاشکرا دژی ناوهویه، گهر دهرهوهت دامهزراند فرمانت پی دهگریت به دامهزراندنی ناوهوه، گهر حوکمت به کارکردن پی- دامهزراند دهیته بهردهست و شوینکهوته و هاوهلی نهوه، دهیته کهسیک بونیاد (جهسته) ی له سروشتی خۆی فانی دهییت، زانست لغاوت دهکات و عاشقت دهییت، وهك رۆحنیکت لی دیت له نیتوان دوو رۆحدا، وهك دهرگاوانی نیتوان مهلیک و وهزیرت لیدیت، له دنیا و دواپۆژ و له لای دروستکراوان و خودا (عزوجل) و فریشته دهییت به کهسیکی خۆشهویست، ئاسوودهیی و دلخۆشی بۆ دلان، حاله تیکمان ههیه له ئامادهبوونی نیتوه نادیاره.

داود به کوره کهی خۆی (سولهیمان) وت (عليهما السلام و على جميع الأنبياء والمرسلين والملائكة المقربين والأولياء الصالحين):

((کۆری خۆم، چهنده گونا و ههله ئاشیرینه دواي خامۆشبوون و سوکنايی بۆ لای خودا، ئاشیرینتر لهوه نهویه پیاویک کهسیکی عابید بوو عیبادهتی پهروهردگاری وازلیهتینا))

﴿أَرْضِيْكُمْ بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ﴾ العوبة: ٣٨

ژیانی دنیا بوونی تۆیه و ژیانی دواپۆژیش فهناکردنت، ههول و لیبران گۆرانی بۆ ههیه، نهیننی گۆرانی بۆ ههیه، خهلی رهشۆکی گۆرانیان بۆ ههیه، تایبهتان گۆرانیان بۆ ههیه، دنیا نهویه دهیبینی، دواپۆژیش نهویه بۆت والا دهییت، شتیکت بۆ دی نهقل نایگریت بۆیه سهرسام دهییت و نهوجا بۆت رۆشن دهیتهوه، نهوهی به ژیری هاوبهش بۆت دیت له دنیا، نهوهش لهرووی ژیری پالغتهوه بۆت دیت- که بریتییه له ژیری ژیرییهکان- له دواپۆژهویه، نهینیت دواپۆژه و دهرهوهت دنیا، حالهتهکانی دنیا بریتیین له ههرچی شته جگه له حق (عزوجل)، دواپۆژیش بریتییه

ادا
نك
با،
رو
ند
ن
نك
نت
و
ته
يه
سء
دا،
بو
يان
دى
رى
يم
م
يم

له په يوه ستببون به به معولاوه (عزوجل) و پشته لکردن له وتى وتى و مهدح و زهم،
و روښتن و بدرده و امبوون له گه ل همول و ليرپان و سووربوون، با خهم و په ژارهت بو
نوه بيت بو تو گرنگه، گهر له ويستا راستگو بيت حق (عزوجل) دهست ده گرت،
به هاوېلى قهدهرى خوى ريگهت پيده پرېت، دوورى نيوان دوو ههنگاوت له
ههنگاوه كانى نادهم (عليه السلام) بهرینتر دهيت تهوهش بهوى راستگوى له ويستا
و نهدهى جوان و كهړبوونت له قسهى جيرانه كانت، دهست به برين بچيت نهى نهو
كهسهى نه زانى به حق (عزوجل) و نهو چاكانهى به سمر تزه ههيه تى، بهنده كانى
گوښيان گرت و گوږپرايه لپان كرد، بهنده به شه كانى خوى له لهو حله حقوزدا دهينيت،
پاشان سهرده كيشيت بو بهشى خانه واده كى و منداله كانى تا سهريسورده ميتيت له
ناوه وهى بانگى لى ده كريت:

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ﴾ الزخرف: ٥

﴿وَلَهُمْ عِنْدَنَا لِمَنْ الْمُصْطَفَيْنَ الْآخِرِ﴾ ص: ٤٧

نهم شتيكه به پيشينه ديت پاشان به شونكه وتنى جيتى گوره پياوان پالفته دهيت.
شيخ (خودا لى رازى بيت) له بيستن و وهجيدا پارچه وهره قديه كى بو هات كه
پرسيا ريكى فيقهى تيدا بو.

بويه فهرمووى:

با داواى مؤلت بكم بو قسه كردن و نيلهامى دلم بكریت.

پاشان وتى:

نايا هاوسه رگيرى واجبه يان نه؟ نهم بابه ته جياوازي تيدا به، هه يانه فهرموويانه
سوننه ته، هه يانه وتوويانه سهرقا لبون به عيباده تهوه باشتره گهر له نهفسى نه ترسا،
له لای شافيعى و نه حمد و نه بى حنيفه خهريكبوون به هاوسه رگيريه وه چاكره، تو
نهو كاتانهى موریدی خهريكبوونت به عيباده تهوه له پيشتره، به لام گهر موراد بوويت
له نهفسى خوتدا ته گيرت نيهه گهر خودا (عزوجل) بيه ديت هاوسه رگيريت پى ده كات،

گەر نەيمووت بە کارى ترهوه سەرقات دهکات، گەر به شينک هه بوو پیتی بگهیت به شى
 شونى تو ده کمووت و به حق (عزوجل) ده ئیت مافم لهم کهسه بق وه رگه، نهو له من
 رادهکات، توش منت کردووه به بهشى نهو، ده ئیت: من چى بکهه؟ ههتا تزلای
 پینه که بهوه به لای مندا لام به لادا ناکاتهوه، به لام مورید ژنهیتان له سهرى حرامه
 نهرووى نهوه بین کراسینکى زیادهى ههیت یان چوار په نجه زهوى ههیت، نهو کهسه
 گهرۆکه نیشته جینبوون و پوڤشاک و کهلوپه لى ناو مالى نییه، به لکو له هه موو که لوپه ل
 و پوڤش کیند رووتبووه نهوه، کاتینک به ممرامى خوی گهیشته و گه پانه کهى وازلنهیتان
 گەر خود ییمووت هاوسه رگيرى پى دهکات و له بوونى خوی بزرى دهکات، هه رکس
 هه وى که سینکى گه مژه بکات گه مژه یه، گه مژه نهو که سه یه خودای (عزوجل)
 نه سیه و راز سووه به ژيانى دونیا و دواپوژى وازلنهیتانوه.

نهى گهچ، بهشى تو کهس نایخواه، به سروشت و شاره زوو له دهستى شهیتانوه
 مه خو به کو پیشینی هاتنى دواپوژ بکه تا ده گمیه خانمى به ههشت یان تریکی له
 بهر وه رگه وه (عزوجل).

په ویت پیوت نه مندا ییموه تا نیستا ویردیکم هه بووه هه لدهستم و دوو رکات
 نوێ ده کهه. پاشن نه کاته کهه ده چمه ده وهوه؟

شیخ خود نى رزى بیت) فعر مووی:

سهرخینکى کهوتى به رى پیشینه نه تو گیراوه، جاوى که سینکى صدیقت نینگیراوه
 که نیت بهر بهر حق (عزوجل) به پان تو دا گوزهرى کردووه، نهو کهسه صدیقه توى لا
 ش هوه. بویه به بر کسى وتوو نه گه ل خوتان بیمن.

((نه بویه کسى بزرگى نیهوه هه لاهه)) هه لاهه یی ره ههت بوونى ههیه، بویه خوتان
 هه بهر نهو هه لاهه هه لاهه یی ره ههت بوونى ههیه، بویه خوتان

بویه هه لاهه یی ره ههت بوونى ههیه، بویه خوتان

دلت پیر نابیت نه گهر مهلیک له بهر ده رگای نژیکی خوی نیشته جینی بکات، نابیت
 دهره وه لاواز بیت و ناووه بهیتر، نابیت لاوازی گه وره له دلی تودا بوونی هه بیت،
 پیستی نه رمبووه ته وه و غیره و منعت نهیینی نه وی فراندووه، دلت ده رگای
 په روه ردگارت ده بینیت، هه بیسته تی نژیکی دایده گرته وه و ده بینیت به چوکدا،
 پاریزگاری له دل کارنکی گه وره یه، گهر دیله یه که له کاری دل چاکتر و باشتره له هه زار
 گهر دیله یی کاری دهره وه، هه تا له سهر فهرز و سونهت به رده وام بیت گرفتیک نییه.

(وترا به جونهید: "الحضري" له سهر ده سته پاریک داده نیشیت ده سته پاره که بوخوی
 ده سوپیته وه و خواردن و خواردنه وه ناخوات، جونهید فهرمووی: سهرنجی حالی بدهن له
 کاتی نویره کاند، پتی و ترا: کاتیک بانگویتز بانگ ده دات خاموش ده بیت، فهرمووی:
 گرفتیکیان نییه، کی ده توانیت له مندالییه وه تا گه وره یی به رده وام بیت له سهر
 کاروکرده وه باشه کان؟! هه شیان به رده وام ده بیت تا لاوازی رووی لی ده کات)، گهر له
 نژیکی و له زانست و له موشاهه ده وه بیت گرفتیک نییه، له شتیکی تره وه بیت
 شهیتانه و فریوت ده دات و نه فسه و نازارت ده دات، هاوه لی کردنی حوکم زانست
 بهرهم ده هیئت، نهیینیان بو بهرهم ده هیئت، نایا هه والیکت له مه هه یه؟ دابری،
 پاشان په یوه ست ببه، په یوه ست ببه پاشان پیی بگه، زیانۆمهندی بو نه وانده یی له سهر
 دوکانی هه لپه و هیوا و ناوات و لوتبه رزی دانیش توون، گومانی تیدا نییه نهیئت
 ده مریت و دلت رهش ده بیت.

پهغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمویت:

((دلان ژهنگ ده گرن، مسگه ری نهو دلانه بریتییه له قورنان))^۱.

خودایه، نیمه هیدایه ت بده و خه لکیش به نیمه هیدایه ت بده، ره حمان پیی بکه،
 خۆتمان پیی بناسینه و بمانگیره له وانده یی تو به خه لکی ده ناسینه، خودایه، رووم له هه
 شونیک کرد بکه به که سیک موباره ک.

^۱ لقدم لخرجه.

په یوه ست ببه پاشان دابېرې و پاشان گه یشتی به ده ست بهیښه، فیه وه رېگره و پاشان
که نارگیر ببه، هرکس به نه زانی خودا پهرستیت نه وهی تیکي ده دات زورتره لمړی
چاکی ده دات، چرای شعرعی خودا له گهل خوت ببه، به حوکم ده چیه ناو زانسته وه،
هویه کان بېره و له برا و جیران جیا بېره وه، زوهد له به شه کاندو دروست نیسه، پشت
بده به هاوسه رکه ت، پشت هه لیکه له به شه کان، هه ولتی زوهد بده و پاشان زور له
خوت بکه له سهر زوهد، زور له خوت بکه له سهر پشت هه لیکردن، چلیسیه کت
وازیلیه پینه، نه ده بی خوت جوان بکه، له هه رچی شتی تره دابېرې، له نه یاران و
هویه کان جیا بېره وه، بترسه له کوزانه وهی چراکت به هوی به رده وامی تاریکیه وه، له
کاتیکدا نهو لهو دڅه دایه حق (علیه السلام) روڼ (نهوت) ی کومه کی ده گه یه نیته
چراکمی، نووره کت له کرداره کانی تودایه.

((هرکس کار بکات به وهی دهیزانیت خودا زانستیکي بو ده کات به میرات که
نمیزانیوه))^۲.

((هرکس چل به یانی بو خودا ښخلاصی هدیته کانیایو حکمهت له دلییه وه بو
سر زمانی ده تعقیته))^۳. له کاتیکدا نهو لهو دڅه دایه له نا کاو ناگری حق (عزوجل)
ده بیست وهک موسا (علیه السلام) کاتیک ناگریکی بیی،

﴿فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي مَأْسُتٌ نَارًا﴾ طه: ۱۰

حق (سبحانه و تعالی) به ریگمی ناگره که بانگی لیکرد، ناگره که ی کرد به نریکی
له خوی، بیینی ناگره که له لایه موساوه بوو به رینومایی بو، له دره ختی دلییه وه
ناگریکی بیی بو نفس و ناره زوو و هو و بوونی خوی.

﴿امْكُثُوا﴾ طه: ۱۰ له شوینی خوتان بهیښه وه ﴿إِنِّي مَأْسُتٌ نَارًا﴾ طه: ۱۰، نهینی
دل بانگی کرد ﴿إِنِّي أَنَارُكَ﴾ طه: ۱۲ ﴿إِنِّي أَنَا فَاعْبُدْنِي﴾ طه: ۱۴

^۱ (ناسازمه به فرموده بهک پیشتر دهره پتر او ده (تبرج کراوه).
^۲ نظم نوحه.

^۳ رواه ابن أبي حبه والبيهقي في "مسند الفردوس" وأبو يعقوب في "الخطبة".

بۆ هیچ کەسێکی تر جگە لە من گەردنکەج مەبە، من بناسە و لە کەسانی تر خۆت
 بیتاگا بکە، پەییوەست بە بە منەوه و لە کەسانی تر خۆت داگیرە، داوای من بکە و پشت
 لە کەسانی تر بکە، وەرە بۆ لای زانست و نزیکی و مولک و سولتانی من، کاتێک نەمەت
 بۆ تێر و تەواو دەبێت نەو لێقایە کە هەموو شتێکی تێدا بوو تێر و تەواو دەبێت.

﴿قُلْ هَبْ لِي ذُرِّيَّتًا مَّا أَوْفَىٰ﴾ النجم: ۱۰

پەردەکان نامینن، لیخنی و لیلی نامینیت، نەفس سوکنایی بۆ دیت و نارامی و
 خامۆشی رووی لێ دەکات، لوتفی خودایی دادەباریت.

﴿أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ﴾ طه: ۲۴

نەو دل بگەڕێوه بۆ لای حەز و نەفس و ناره‌زوو، رنگەوێ ئەوان گەڕانەوهیە بۆ لای
 من، هیدایەتیان بەدە، پێیان بلی:

﴿يَقُولُ أَتَيْمُونِ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ غافر: ۳۸

ئەوێ دا براوێ پێیەوه پەییوەست ببەرەوه، پاشان پەییوەست ببەرەوه، پاشان خەلکانی
 تر بە من بگەیه‌نە، تۆ ئەو گەدا، لە داها توودا هیژت لێدەبریت و ناپاکیت لێدەکات و
 خوشەوستانت کۆچت لێدەکەن، هەژاری و دنیا و سزای دواوژۆت بۆ کۆدەبیتەوه، گۆڕ
 دیت و لیت بەرتەسک دەبیتەوه، تا پەراسووەکانت دەچنە ناو یەکتەر، لال دەبیت لە
 وەلامدانەوهی مۆنکیر و نەکیر، لە گۆڕەکەتدا سزا دەدریت و دەروازەیه‌ک لە ناگرت بۆ
 دەکریتەوه، سزا و نازار و ژەه‌ری ئەو ناگرە رووت لێدەکات، ئەو هۆزەکەو نیتە، لەم
 خانەوێ دنیا دا با ئەدەبتان جوان بیت، نابین و ناشکرا و پەنھانتان سەلامەت دەبن، تا
 لەبەر دەستی ئەو (سبحانە و تعالی) راستەدەبییەوه، ئەوکات پەردە نامینیت لەسەر چار و
 زمان و گویت، پاروت دەرخوارد دەدات و هیژ لە پال هیژ بۆت زیاد دەکات،
 بەرچاوپۆشنیت بۆ دەخاتە پال بەرچاوپۆشنی، تەمەنت بۆ دەخاتە پال تەمەن، مانەوه
 لەپال مانەوه، رۆزی لەپال رۆزی، شوکری هەول و کۆشانت دەکریت و مەدحی ئەدەبی
 جوانت دەکریت، بە شوکرکەر ناوت دەبریت، داوی ئەوێ ناوی نارامگر و ژیرمەند و
 دینداری لێنایت، گۆرانت بەسەردا دەهینیت:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الرعد: ١١)

نه خلای خراب به شوتنکهوتنی شرع ده گۆرن، پاشان زانست پاشان قهدهر، وەك نهوهی رزگاریان بیت له برینی دهست و پی و برینی نهندامه پیسهکان، خۆرهی تیدا دادهنریت، نه جووله و نه بۆچی و نه چۆن؟ ژیرییهکان رویشتن، ژیری صرۆیی، رۆزگاری بیهۆشی گوزهری کرد و ژیری گهرایهوه بۆ لایان، لوتفی خودایان بۆ هات به گۆرین، گۆرین بریتییه له خۆراك له دواى بریتیت، خواردنهوه دواى تینووتیت، پۆشاک له دواى رووتیت، ههتا له رتگه بیت فرمانت پی دهکات به کهمخوازی، تا حهزهکانت خاموش دهبن، مافی نهم کهیمه بده، به فرمانی شرع وهریگره و له نههییهکانی خۆن بکیشهروه، نهم چهند رۆژهی تهمهن گوزهر دهکات و له گهڵ رویشتنی شهو و هانتی رۆژ ههنگاوهکانت له حهق (عزوجل) نزیکدهبنهوه.

سلیکان و موریدان چهند بهشیتکن:

همیانه له رۆژتیک و له مانگتیک و له چهند سالتیکدا کۆتایی پی دیت، با تهمهنهت به "بۆچی و چۆن و دواتر" بهفیرۆ نهچیت، پشتوینت بیهسته، کار بکه، بهلکو گهر له خانهکهیدا کارت کرد بتکات به مهیگیر، بهلکو جارییه له جاریهکانی عاشقت بیت و مارهی بکهی، وینهکهت دهگۆریت و زههیبیله و تهورهکهت دهفرۆشریت، دهبیت به سهركرده یان مهلیک یان وهزیر، ههرکهس خودا بناسیت لهپیتناوی نهودا زۆر داوا ناکات، نهه کاتیک نهگهر تۆ به نهو گهیشتبیت، بهر له مهعریفه حهزت پی پهیدا دهکات له زوهه و وازهینسان، بهر لهوهی بگهی به مهلیک، بهر لهوهی بزانیتهت تۆ کینی و و نازناوهکهت چیبه و ناوت چیبه، بهنده مالتاواپی له بهشهکانی خزی دهکات، مالتاواپی له پۆشاک و قوماش و خانوو و خانهواده و مندال و جیران و ژن و دۆستانی، لاتیکی بۆ پێشهوه و لاتیکی بۆ دواوه، به دوو ههنگاوی ترس و رجا ههلهستیت، تۆ لهسر چی ههنگاو ههلههگریت؟ نهو نهزانه به ههموو شتیک، بۆیه ههموو شتیک به نهزان دهبینیت لهوهی بۆ نهوه و لهسر نهوه، گهر ههموانی وازلێهینسا دیت بۆ دههنگای مهلیک، لهگهڵ خزمهتکاران و نهسپ و ولاخهکانی

دههستیت، دهترسیت و رجای هدی، نازانیت چی بۆ پریار دراوه، مهلیک تهماشای دهکات و ناگای لییهتی، دهلی به خزمهتکاران: بهسەر ههمواندا پیشی بخهن، پاشان بهردهوام له کاریکهوه بۆ کاریکی تر وهردهگهریت تا له بهردهستیدا دهیت به دهرگاوان، تا له گهل مهلیک تهناده که ویتتهوه، ناگاهی به نهینیهکانی مهلیک پیدای دهکات، ناگاهی به پۆشاک و تاج و شتهکانی بهردهست مهلیک پیدای دهکات، مهلیک پیتی دهلیت:

﴿وَأَتُوفِ بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ یوسف: ۹۳

لهدوای نهوهی مهلیک شایهتی لهسەر نهفسی خۆیدا که بهرانبهرت ناگۆریم، واژووی هاوهلی ههمیشهیی و ویلایهتی بۆ دهکات، چونکه زوهد له گهل مهعرفهدا نامینیتتهوه، تهمه له ههر ههزار ههزار کهسێک یهک دانهیه، تهمه شتی که قهدهر و بریاری پیشینه و زانست بهرهمی دههینیت، تۆ لهوانه مه به خودا (سبحانه وتعالی) دهبارهیان دهفرمویت:

﴿لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۝ وَلَا أَقِيمُ وَالنَّفْسِ الْوَأَمَةِ ۝﴾ القيامة: ۱-۲

باوهردار پرسیار له خۆی دهکات و دهلیت: مه بهستم چی بوو به وتنی نهو وشهیه، مه بهستم چی بوو لهو ههنگاوه، مه بهستم چی بوو لهو خواردنه، نهو دادگایی نهفسی خۆی دهکات و نهدهبی دادهدات و لیتی دهپرسیت: بۆ نهو کارهت کرد؟ بۆ نهو نیشهت نهخامدا؟ نایا نهو کاره له گهل قورنان و فرموودهدا تهبايه؟

دهست به یهقینهوه بگرن لهدوای دادگاییکردنی خۆ، چونکه نهوه کرۆکی نیمانه، فرزهکان تهنه به یهقینهوه جیبهجی دهکرتن، به یهقین له دنیا زوهد دهکات، لهباری وهلامدانهوهی دوعادا سوکنایی و نارامی روت لی دهکات، گهر دوعاکهت وهلام نهدریتتهوه پشت ههلهکهی، له نیشانهکانی صدیقان گهرانهویه بۆ لای خودا له ههموو شتی کهدا، گهر ویستیان حالی خۆیان بشارنهوه-له وهرگرتن و پێدان- دهگهریتتهوه بۆ لای خهڵک، دلیان له گهل خودایه و جهستهیان له گهل دروستکراوانی خودا، رۆلای نادهم ناتاچه بهوهی له دنیادا کار بکات تا سروشت و نهفس و شهیتان

و ښاره زووی خوی بگوږیت، تا له سیفته ناژه لیه کانه وه بۆ شه خلاقى مرړی
بگوږیتته وه: نایا بیتاوه ږی بهم په روه ردگاره ده نویتیت؟

که ﴿خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ۝﴾ الکهف: ۳۷

نایا پاداشتی نهم په روه ردگاره نهمه بوو بیتاوه ږی بۆ بنوینی و نیعمته کانی شوکر
نه کدی و له چاوی خه لکی شهرم بکدی له وهی له خراپه دا بتبینن و له خودا شهرم
نه کدی که به همیشهمی ده بتبینیت؟ نهی بانگه شه کدی ویلايهت له روواله تدا و
سهریچیکر له حق به گونا و تاوان، نایا شهرم له خودا ناکدی؟! نه و به ناگاپه
له سر نهی و پدنهانه کانی تو، تو ش نهی نه و کسمی هه ژاری نشان ده دی و
ده وله مهندي ده شاریه وه نایا شهرم ناکدی دینه کت به دنیا ده فروشیت؟

﴿وَمَا يَكُم مِّنْ تَمَرٍ قَمِيْنٍ اَفَلَا تَعْلَمُونَ﴾ النحل: ۵۳، کوا شوکر کردنت؟

نهی گه نج، کس تومته بار مه که له دروستکدی خوتدا، له وانه په هله یان راست
بکدی، تا کاری خوت چاک و باش نه بیت کاری که سانی تر به ناشیرین ته ماشا مه که،
باش و خراپ بۆ لای شهره نه که بۆ لای نه قل، نهمه له پرووی دهره وه و ناشکراوه، به لام
له سرو حاله وه باش و خراپ بۆ ناوه وه ده گه پته وه، فتواي دل فتواي فقهیه که کوتایي
پي ده نهیت، چونکه فقهیه به جوری نیجته په ده کدی فتوا ده دات، به لام دل تنه ها به
عزیمت فتوا ده دات، نه وهی خودا رازی ده کات و له گه لی ته بایه بریتیه له قه زاوه تی
زانست له سر حوکم، بن به به ندهی حوکم پاشان بن به به ندهی زانست له گه لی به ندهی تی
حوکمدا، واته له گه لی خودا (سبحانه و تعالی) ته باین و بزی گه ردنکه چ بن، له گه لی زانست
بچه ناو هاوه لی کردنی حوکمه وه، هر حقیقه تیک شهریه تی بۆ نه دات
بریتیه له زنده قه، گه بجیته ناو نه هلی حقه وه (عزوجل) دامه زراو ده بیت له وهی
نموان تیندا دامه زراون و نه وه ده خزی نموان ده یخون، شوکری خودا بکن له سر نهی و
تنه های، نهی خه لکی نهم شاره، هم مو نه وهی تیندان لای من ناپه سنده،

^۱ (مه بخت بهر دله دلی که سی عاریقه، نه که دلیکی نمزان و دور له په روه ردگاری).

هه موو نه وهی من تییدام لای نیوهش ناپهسهنده، نیمه دوو دژین و کۆنایینهوه، بهیژی
خاوهنی ناسمانه کان له ناو نیوهدا ده ژین، خوشی دلمان لای نیوه نایهته دی.

گه نجیتییه کهت له خهشم و تووڕهیی خودادا (عزوجل) بهسهربرد، ژنه کهت و کوڕه کهت
و جیرانه کهت و سولتانه کهت رازی ده کهی، بهلام فریشته و خودا (عزوجل) له خۆت
تووڕه ده کهی، له کاتی کهدا گه پانه وهی تو بۆ لای نهوه، هه رده بی وهلامی مردن بده یهوه،
باوک و دایک و برا و هاوه لآن و سولتانه کان به جیده هیلیت، یه کیتک له نیوه نه لیت کهی
قیامهت هه لده ستیت، چونکه گهر مرد قیامهتی نه وهه ستاوه، سه رهتا دۆستانی خودا،
نه و جا ژیان له نزیکه حه قه وه (عزوجل) و به خۆدانه پال حه ق، به چه ندین مردن مردن،
یه که به جار له حه رام مردن، دووه به جار له شو به و هات، و سییه به جار له موباح، و چواره به جار له
حه لالی ره ها و پینجه به جار له هه رچی شته جگه له حه ق (عزوجل)، مردووان له م شتانه
داوا ناکهن و نزیکه دونیا ناکه ون و هه ولای بۆ نادهن، وه که نه وهی سه راپانه وهو شیوا بن،
مانا بن به بی وینه، پاشان خودا زیندووی کرد نه وه:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ هود: ٤١

گهر دل له سه ر ده ریای قه ده ر جاری بوو له نگه رگرتنی له بهنده ری زانست و نزیکه
خودایه، ناگاهیهی خزمه ته و خه و تن گه یشتنه، کاتی که بهنده له نوێه کهیدا خه وی لای
ده که ویت خودا لای فریشته کا نی شانازی پیوه ده کات.

جهسته قه فه سینکه و رۆح بریتییه له با لنده کهی ناوی، دروستکراوان لای نه هلی
مه عریقه وه که میتش و زه رده واله و کرمی ناو رشم وان، حالیا ن بۆ نیوه نایه ته به ر
باس، خه لکانی کهی ژیرمه ند بن، ته نها گه مره کان له لای خودا تیا ده چن، ته نها تیا چووان
تیا ده چن، نه وه که سه ی فه رمانه ت پی ده کات به به خشین و پیدان دۆستی تۆیه، هه ر کهس
بۆ هه ژاران له مال و سامان بیتیا ز بیت خودا نزیکه ده کاته وه، ته نها به نیسلام خودا
لیت رازی نابیت^١، کهی حه ق ده کهی به کردار و حه ق نه بهام ده ده ی، گهر نه ندانه کام

^١ (واته ده بیت له پال نیسلامدا به ره و نجان و نیحسان به رزیسته ره).

بزواند بزانه دلم گريگرتووه ((نهي دونيا به سمر دؤستاندا گوزهر بکه با له سمره تاره
تويان خوشنه ويته، له کوتايشدا خزمه تيان بکه بؤ نه وهی به تۆوه سمرقال نه بن))^۱.

کاتیک لای عيسای کورې مەريەم (عليه السلام) باسی قیامت ده کرا هاواری لی
بهرز ده بوویه وه وهک چۆن جگه رسووتاوینک هاواری لی بهرز ده بوویه وه، و دهیوت: ناییت
رۆلەمی نادم کاتیک باسی قیامتەتی له گەڵ ده کریت خامۆش و نارام بیت، تۆ نه بوونیت
و ههستت تیدا نییه، نه عاشق بوویت و نه عاشقت بوون، به هۆی درێزه کیشانی
مانه وهی له دونیا دلتەنگی رووی لی ده کات، چونکه ترسی له وهرگه پرانی حالی خۆی
و پیوستیه به بؤ لای دروستکراوان و سه رهه لدانی په رده یه له نیتوان خۆی و
ره هماندا (عزوجل) نه مهش به هۆی زالبوونی ئاره زوو و نه فس و سروشت و شهیتانه وه،
هه رکه سیک له م دونیا یه دا خۆی له ناسایشدا بیینیته نه زان بووه به نه زانییتیکی مه زن.
نه ی گه نچ، هه نا ناسایشت زۆرتر بیت ترست زۆرتره، سویند به خودا نزیکت
ده کاته وه و روویه روو داته نهیشتی و گفتوگۆت له گەڵ ده کات و پارووت ده رخوا رده
ده دات و ده تبینیته و ده رگا کانت بؤ ده کاته وه و له سمر سفره و خوانی فه زل و نزیکتی
خۆی داته نهیشتی و له گەلت ده کریته وه، به لām داوای حوزنت لی ده کات.

پیاوینک هه ستا بۆ نه وهی پرسیاری لی بکات به لām لینی نه ییست و فەرمووی:

نه مه شوینی دلتەنگیه، بروسکه چه خماخیه، هه موره کان خۆیان له باران خالی
ده که نه وه، به نه له حق (عزوجل) نزیک ده ییته وه، نزیکتی له خودا وه له دوا ی دامه زران و
جنگیر کردنی حوکمی شرعی دیت، له دوا ی دانده مستی نووسراوی یه قین و ناگاهتی له
نه یینییه کانی و نه وهی لینییه سهره له ده دات، برای "ابن عقیل" خاوهنی خویندنه وهی
زۆری قورنان و زانستی فیهقه بوو، دواتر بوو به مسیحی و له ولاتی بیباوه راندا پیترابوو
که خاچی له هه ل کرده بوو، پیترابوو: چیت کرد له خویندنه وه و ناینداری و
به ندایه تییه جارانت؟ نه ویش له وه لāmدا وتبووی: له قورنان ته منها یهک نایه تم له بیر ماوه:

^۱ رواه الطبرانی في "المعجم" والطبرانی في "المعجم" بلفظ مغارب

﴿ وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَىٰ عَمَلٍ فَعَجَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ﴾ الفرقان: ٢٣

یه که مین شت گهره که کاری لهسر بکریت بریتیه له نهیئی، نهوجا دل، پاشان
نفس، دواجاریش نهندامه کان، گهر نهیئی وهرگهرا ههرده بیت دهریکه ویت، کهسی
دووړو له مزگه وتدا وهك بالنده وایه له قهقهسدا، ناشکرای شرع قهقهسی نهوه، گهر
واز له ناشکرای زانست بهیئین گونا نه کانت بو دهرده خهین و پیت ده لئین: نهی بیباوه،
نهی فاسق، به لام شرع دهستی لهو کاره گرتووین، خزمه تی حوکم بکهن و داوای
زانست (زانستی دل) بکهن، چونکه زانست په رده لهسر نهیئیه کان لاده دات، فیری
شرع بیه نهوجا که نارگیر بیه، گهر له تایبه تانی خودا بیت ناگاهیت به زانسته که
پی پهیدا ده کات، گهر نفس به مهولای خوی گه شت له دهرگاهه دهو مستیت و وهك
مهلیکان ده چیتته ژووره وه، گهر بینیت دهرگاهه کراوه بوو پیت دهوتریت: بهم جوړه
مهچوړه ژووره وه، خانه واده کهت مافیان لهسر تویه:

﴿ وَأَتُوفِّي بِآهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴾ يوسف: ٩٣

نهی نهیئی - له گهل دل و نهندامان و هه موو بوونت - جیگیر بیه، نهوکاته کپین و
فرۆشتن و بهر هه لستکاری بوونیان نییه، بخو نهی نهو کهسهی نه تخواړدوه، بخوړه وه
نهی نهو کهسهی پاراو نه بویت، کاتیک "پیر" (پیری ناو) لهسر هه لکهندن و پاچ و
بیل نارامی گرت سهرچاوه که لی دهرکهوت و بوو به ماوای هه لته اتوان و
کاروانیان، گهر لهسر نازاری تیکو شان و به لا نارام نه گرت کهی ده بیت به عاریف؟
نهی هه ژاری نارامگر بهم نزیکانه حق (عزوجل) ته ماشات ده کات، بویه به رزت
ده کاتوه و تاجت لهسر داده نیت و پو شاکي مه زنی و مولک و شکومه ندیت
له بهرده کات، خودایه له دروستکراوان دوورم بهر وه و له خوت نزیکم بکه ره وه،
خودایه لهوان بینیا زم بکه و هه ژاریم بو لای تو بیت، گهر دلت به دهرگای نزیکی له
خوداوه په یوه ست بوو له تاریکی بووندا بهر به یانی زانستی لی ده بیت وه و چاوی
دلت به کلهی نهیئی ده پوژریت، ناوهر وکی قهده ره کان ده خو نیت وه، نهوکات خواردن
و خوار د نهوه - دواي چوونه ژووره وه - ده ست پی بکه، خودا به هه شتی بو کومه له

مرۆڤتيك له دروستكراوانى دروستى كردوو كه وهك مهليك وان، ههروهها بۆ
نهجيبان و دۆستانى خۆى.

تۆ دهخۆى و دهخۆيهوه و بهدوورودريژى دهخوى و بهنهيتنى كارى مندا لانه نهجام
دهدهى و دهلتى: من له دۆستانى خودام، من له نهبدالم، ئهم كار به هيسوا و خۆزگه
نييه، نهجيبان له دروستكراوانى خودا تهماشاي مورادى خودا دهكهن، ئايا ئيره
ههوايكتان له مه هديه ئههلى مهجليس؟ ئهه رۆله كانى وتى وتى.

فروى به دهستيدا كرد و رووى به هه موو ناراسته كاندا گيترا پاشان فهرمووى:

ههركه سيك بهبى وهرع له تهنهايه كهيدا بانگه شهى خۆشه ويستى خوداي كرد ئهه
كهسه درۆزنه، ههركه سيك بانگه شهى خۆشه ويستى به ههشت بكات بهبى بهخشينى
مال و مولىك ئهه كهسه درۆزنه، ههركه سيك بانگه شهى خۆشه ويستى پيغه مبهه (مَكَل)
بكات بهبى خۆشه ويستى ههزاران ئهه كهسه درۆزنه، به چاوى سهر دونيا بيهه و به
چاوى دل دواړۆ بيهه و به چاوى نهيتنى مهولا (عزوجل) بيهه، له گهه دروستكراوان
خاوهنى ئهدهب به بهجۆريك دهنگ بهرمزمه كهرهوه بهسهر دهنگى كه سيك لهوان،
نهوهش وهك پاريزگارى له ئهدهبى خۆت، به گوناوه كانه زۆرانبازي دهكهيت له گهه
حهق (عزوجل) و له كرداره كانيدا بهرهه لستى دهكهى، چهنده كارتيكى ناشيرينه، خۆر
تهنها لهسهر نهزان ههلهيت، تهنها لهسهر ئهه كهسانى ئارهزوو و سروشت و نهفسيان
بهسهر خودادا پيشخستوه، ئهه شتيكه لهوديو ژيريهوه، رۆح به تهبايى و
نيواغخوشى دهگيريت، بهلام به زۆرليكردن نهخير.

﴿إِلَّا مَنْ أَكْثَرَهُ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ النحل: ١٠٦

ههه هاتويهك (وارد) روو له موريدى راستگۆ دهكات كار به ناشكراكانى لهسهر
ناوينهى حوكم نايهش دهكات و كار به ناوهكويه كانى لهسهر ناوينهى زانست دهخاتهروو،
گهر كاره كانى له گهه ئهه دوو ناوينه تهبايوون دهيهه بۆ خزمهتى مهليك (عزوجل)،

١ (حوكم بريتيه له حوكمى شهمى و زانستش بريتيه له زانستى دل).

گەر لەگەڵ ئاویئەمەکیان تەبا بوو ئەک لەگەڵ ئەوێریان ئەوا ناگات بە ئەنجام^۱، لە
 دەرگاگەدا دادەنیشیت و پیتی دەوتریت حوکم دامەزراو بکە تا هەولەکەت جێگە
 شوکر بیت و کارەکەت جێگە مەدح و سەنا، چونکە ئەمە دەرگایە کە تەنها لە
 دەرگای حوکم و زانستەوه لیتی دەچیێ ژوورەوه، گەر بەو جۆرە بوو کۆمەڵێک کەرت
 بەروودا دەکرێنەوه، جیاکردنەوهی ئەو کارانە ئەوەیە لەنیوان خۆت و پەرورەدگاردایە،
 هیچ کەس ناگاهی بەو کردارانە نییە، ئە فریشتەیدەکی نزیک لە خودا و ئە
 پێغەمبەرێکی رهوانەکراو، ئەقلى شەرعییان لى رویشتوو و ئەقلى ئەقلەکانیان
 پێدراوه، کاتیەک رۆژگاری بێهۆشیان لیبوویمەوه گەپانەوه بۆ خواردن لەدوای برسیتی و
 خواردنەوه لەدوای تینویتی و خەوتن لەدوای شەوئخونی و ناسوودەیی و پشوو لەدوای
 ماندبوون، پاشان روو دەکات لەو کارەى کە مەزنترین کارە، چونکە بەناگایە لە
 گەنجینەى نەینییەکان، پاشان ئەو بەندەیه بەناگا دەبیت لەوهی دەیەوت لە ئەهلی شار
 و ولات، گەر کەسە کە قوتب بوو لە کاروکردهوه و بەش و سەرئەنجامی کاری ئەهلی
 دنیا ناگادار دەبیت، سەردەکیشتە ناو گەنجینەى نەینییەکان و شتیەک لە دنیا لە
 خێر یان لە شەر لە ئەو شاراوه نییە، چونکە تاقانەى مەلیکە و نەینییاریزی ئەوه و
 جێگری پێغەمبەران و رهوانەکراوی خودا و ئەمینی مەملەکەتە، ئەمە بریتییه لە
 سەرچاوهی قوتبوون لە سەردەمی خۆیدا، دل جێگەى هاتوو(وارد)ەکانی فریشتەیه،
 نەینیش جێگەى هاتووەکانی حەقە(عزوجل)، گەر خودا ویستی بەندەیهک بۆ ئەو
 دابەریت و یەکلاییتەوه یەکەجار لە رۆژەکانی ئادەم وەحشەتی بۆ دروست دەکات،
 پاشان لەگەڵ درپندە و وەحشی و جیندا هۆگری بۆ پەیدا دەکات، تا نامۆیی ئادەمی
 دەرەوتەوه بە هۆگری بۆ جین و درپندەوه دواتر هۆگری بە فریشتەوه-بە جۆراوجۆری
 وێنەیان- بۆ پەیدا دەبیت، لە دەشت و چۆل و سارا و دەریادا قەیان دەبیست، ئەى
 ئەو کەسەى خۆت یەکلادوووە-بەو بۆ دابەران، گوێبگر، ئەى ئەو کەسەى داوای
 حەق(عزوجل) دەکەیت، سەرەتا قەیه و پاشان بێنیه^۲، کاتیەک هۆگری بە قەیانەوه

^۱ بۆ نمونە: گەر ئەنجا سەرقالی دل بیت و حوکم شەرعیەکان پشتگیری هات، پان بەیئەوانەوه.

^۲ واته سەرەتا قەیهان دەبیست پاشان دەیانجی.

پیدا دهکات و بۆ بینینی وینهکانیان تامه زرق ده بیئت پهرده له نیوان نمو و نهواندا هه لده گیریت، خوشترین گفتوگو له گه ل دروستکراوانی خودا گفتوگو یه له گه ل فریشتنه، له هه رچی دروستکراوه وینه یان جوانتره و که لامیان شیرینتره، پاشان په رده دادریتسه و به ره و ده رگای خودا پالده نریت، پاشان که سه که هوگری نریکی خودا ده بیئت، دواتر نه وه ده بیئت که ده بیئت، له دوای بیده نگه بۆ دل وه حی ره وانه ده کریت وه ک چون وه حی بۆ دایکی موسا (علیه السلام) کرا کاتیک ترسا منداله که ی تیابجیت، نه ی دل گه ر له تیابچوونی نمو نه یینییه ترسای له ناو تودایه جهسته هه لده ناو ده ریای دهشت و بیابان و چۆله وانی و له خانه واده و هاوه لان جیابسه ره وه، ئافره تیک له تو شازاتر و چاکتره منداله که ی هه لده ناو ده ریاهه، که چی تو دوو هه نگاو- له خوت و دونیا- ده رده چیت ده ترسیت، نمو ههش به هو ی ناته وای باوه رته وه:

﴿لَوْلَا أَنْ رَّبَّنَا عَلَّ قُلُوبَنَا﴾ القصص: ۱۰

هه ره به و جوړه گه ر له دهشت و چۆله وانیدا ترسایت- له باری برانی مه رام و ئامراز و ده قینوه گیراو- تا پی له دۆخیک ده نییت ده ته و ی بگه ر پیسه وه بۆ ناو هو و خه لکی، له و کاته دا دلت داده مه زرتیت.

نه ی نمو که سه ی په کتاپه رستی و زانست و ته قوات ناته واره- له هه موو حاله تیکه ته گه ر بۆ کراودا - نیوه و ته و به کردن له کویتن؟ خواردن به دین دوو پروویه، خواردن له رینگه ی پیسه وه سوننه ته، له گه ل نه م سوننه ته دابنیشه تا نیمان دیت و پیسه که له دهست وه رده کریت و ده رگا کانی خه لکی له تو داده خات، نمو کات به دل ده رچو یان دابنیشه له خانه ی زانستی نمو دا (سبحانه و تعالی)، که ر و کویر ته نه ها حق ده بیستی و ته نه ها فزل و چاکه ی خودا ده بین، پاشان گهشت و گه ران به ناو زه ویدا دهست بیده کات له گه ل توشوو.

نه ی نه زان، گه ر په کینکتان به شتیک گهشت نابیت هه لیبگریت و به و و له چاوان خزی بزر بکات، باری وه رگرتن له دروستکراوان و باری وه رگرتن له حق (عزوجل) راسته قینه یه، به لام گه ر پله و پایه ی به رزبوویه وه و ویلایه ته که ی هاته دی به دل گو ی

به وەرگرتن یان وەر نه گرتن نادات، شته کان دین بۆ لای و شهو لیتان بزره و دهستبۆردنی ده بیته بهش بۆی، نهی دایکی موسا (علیه السلام)، گهر لینی ترسای بیخه ناو ناوی رووباره کهوه، تۆش گهر له دینه کهت ترسای دلت ههلبده بۆ لای خودا، دلت رادهستی شهو بکه، بلی: ((أنت الصاحب في السفر والخليفة في الأهل والولد-تۆ هاوهلی رینگه می و تۆ له ناو خانه واده و منداله کاندا جینشین منی))^۱، مهعرفهت به خودا و خۆشه ویستیت بۆی وهك حه مه یال^۲ وایه له ناوقه دی تۆدا روو له ههر کوی بکهی له گهل تۆیه، بۆیه له گهل قه ده ردا ده نویت، له ده سه لات و خاوهن ده سه لات وه ده بیستی، سویند به خودا، پاشان سویند به خودا، حالی نهولیا وهك حالی پیغه مبه ران (علیه السلام) وایه، به لام ناز ناوی پیغه مبه ران (علیه السلام) جیا به له ناز ناوی نهولیا، پیغه مبه ران و نیراوان (علیه السلام) مونکهر و نه کیر دانا به زیت بۆ سه ریان، چونکه شهوان تکا کاری خه لکین، ههر بهو جوړه نهولیا دادگایی ناکرتن، چونکه تایبه تانی دروستکراوانن، نهی بهنده ی ئاره زوو و سروشت، نهی بهنده ی مه دح و سه نا، شهو ی مه ره که بی نووکی قه له می پی وشکبوویه وه^۳ و شهو ی زانستی پیشینه پیایدا گوژه ری کرد له به شه کان هه رده بیته به دهستی به نیت، به لام قسه که شهو یه نایا به خۆشه وه وهریده گرت یان به خوردا وه، ده تبیینت وه و داتده نیشیت له گهل یه کتا په رستی، نه نیه که له نه نیه کانی حه ق (عزوجل) له دلی بهنده کهیدا نه شه تان ناگاداری پی هیه، نه نه قل و نه فریشته، له ده رگای فعا وه داوای نزیک ی بکه، گهر رازی بیت خۆشیده ویت، گهر خۆشویستی نیشانت ده دات، گهر عاریف هاوه لیت بکات به هه میشه بی-له گهل زانسته کهت-له هاوه لی شه ودا ده بیت، که سی عابیدیش به عیباد ته که ی هاوه لی ده کات، نه مه ته نها که سی عاریف ده یزانیته، تۆ بۆ شهو رامها تووی، گهر له وه دا له گهل خودا (سبحانه و تعالی) ته بابوویت کاره کهت ته واره، نه گهر

^۱ هر لطفه من حدیث رواه مسلم و ابو داود والنسائي.

^۲ (پشتونیکه له ناوقه ده به ستری و پارهی تیدا هه لده که یت، به زوری حاجیان ده بیست).

^۳ (ناماژه به بهر فەرمروده ی شین عباس ده بکترینه وه له به شکیدا هاتوه: "رأيت الأعلام و جفت الصحف"). رواه الرمزي وقال حدیث حسن صحیح.

نه، تۆ دەرکراویت، ئیتمه له دوای عاریفانهوه ده پۆیشتین و وهك گهردیلهیهك خۆمان لا
 بچووك ده بوویهوه بۆ نهوهی وشه ی چوونه ژووره وه یان لی بییستین، ههر کهس به رای
 خۆیهوه بیتیا ز بوو گومرا بووه.

درا ی هه ندی قسه فهرمووی:

له شوێنکه وتندا ده بیته جیگری پیغه مبه ر(ﷺ)، وازیلیده هیتریت پاشان
 وازیلیده هیتریت، وهرده گیریت، پاشان وهرده گیریت، وازیلیته یتررا و ده هیتریت و
 وهرگیرا و وهرده گیریت، وهك به ره به یان کاره که ت بۆ رۆشن ده کاته وه، له سه ر بهنده دوو
 پۆشاک: جاریک پۆشاک ی بوون و جاریکی ش پۆشاک ی نه بوون نویده بنه وه، جاریک
 بزده بیته و حه ق رووی لی ده کات و جاریکی ش بوون په یداده کاته وه و له
 حه قمه وه (عزوجل) هه وای ده دات، دلم له په روه رد گاره وه ده گیریتته وه^۱، با خه لوه ته که ت
 دوو ده رگای هه بیته، ده رگایه ك بۆ لای دروستکراوان و ده رگایه ك بۆ لای حه ق (عزوجل)
 که مافی حه قی (عزوجل) تیدا به جیبه ییتیت، بۆ حه ق هاوه لی دروستکراوان بکه، نه وکات
 له شه ری دروستکراوان رزگارت ده بیته و نزیک ی حه ق (عزوجل) بۆ به رده وام ده بیته،
 دره سترکراوان بریتین له هه رچی شته جگه له حه ق (عزوجل)، نه مه ش مانایه که هه موو
 حاله کان ده گرته وه، مانای هاوه لیت له گه ل دروستکراوان واته نامۆژگاری کردنیان
 له دوای هاوه لی کردنی حه ق (عزوجل)، نه وکات تۆ له گه ل حه ق (عزوجل) ده بیته نهك

^۱ (نهم نسیمه کراوه به جی تانه له سه ر نه هلی ته سه و له لایه ن نه هلی فهرمووده وه و فه قیه ده کانه وه،
 کوا به سۆفیه کان فهرمووده یان وازیله یتررا و شوینی خه و و خه یالی خۆیان که وتوون و پێیانوا به له
 خودا وه، هه ندیک له توندیروان زیاتر له مه ش ده دته پالیا ن و ده لێن له شه پتانه وه شت وهرده گرن نهك له
 په روه رد گاره وه، له راستیدا نهم ره خه مه یه یینه مایه، چونکه گه ووه عاریفان- له وانه شیخی گه یلانی-
 بۆخۆیان چوون به گۆ هه موو نه وانه دا نه زانانه که وتوونه ته ناو ته سه و و وازیان له نه حکام و زانسته
 شه رعییه کان هیتررا و ده یینه و قسه ی یینه ما له سه ر نیمان و نیسلام ده که م، نه و که سانه ی دلیان له
 په روه رد گاره وه نیلها م ده کریت زانای عاریفه، نهك نه زانیکی یه مه عریفه، نیلها م کردنی دلی با وه ردار له
 چه مندین نایه ت و فهرمووده ی پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) ها توه، ته نها بۆ نه وونه نه و
 نیلها م (وه هی) ی بۆ دلی دایکی موسا و بۆ هه وارییه کانی عیسا و بۆ یارانی نه شکموت ها ت).

له گهڙ دروستکراوان، نيشانه‌ی هاوه‌ليت له گهڙ دروستکراوان نمويه قازانچ و زيان نه‌لای دروستکراوانه‌وه ته‌ماشا نه‌که‌يت، به‌لکو هم‌مووان له‌لای تو نامراز و راهب‌تيراون. کوم‌ه‌ليک دل همن له خوراکی فزلي خدا ده‌خون و گوشتان له فرموده‌ی شو گرتووه و ناسووده‌یی نزيکی شويان بينيوه، خدا له دنيادا بهر له مردن و بهر له قسه‌کردن له‌گه‌ليان له دواړوڅا قسه‌يان له گهڙ ده‌کات، دانه دان‌يه‌ک له بونده‌کان له دنيادا قسه‌يان له گهڙ ده‌کريت، نه‌بو قاسم جونه‌يد ده‌فرمودت: (قسم به‌خه‌لکي نه‌کرد تا چل که‌س له نه‌بدال شايه‌تيايان به‌دام، له‌وانه "السري السقطي"، کارم نه‌کرد به‌قسه‌کميان تا گه‌يشتمه خزمه‌تي پيغه‌مبه‌ر(ﷺ) و فرمودی: نه‌ی جونه‌يد قسه به‌که به‌خه‌لکي، نيستا کاتي نه‌وه هاتووه قسه به‌خه‌لکي به‌که‌يت)، گهر حق و زياته و داسه‌زانت گهره‌که نه‌وه نه‌غلام بده که ده‌لييت نه‌گينا هاوار به‌حالت، له کاتي نوښډا روو له قيبله ده‌که‌ی، روو‌کردنه قيبله نمويه رووی دلت له حق(عزوجل) به‌که‌ی، وه‌ک چون رووی خوت له که‌عبه کردووه، به هه‌مان شينه رووی دلت له حق(عزوجل) به‌که، گهر له کاتي نافه‌تدا رووت له دروستکراوان کرد نيمانه‌که‌ت ده‌بيته باتل، چونکه به‌لا نه بوونی نيماندا ده‌شکيت، شکانه‌وه‌ی دلان تيايدا گه‌وره‌يه، به‌لام شکانه‌وه‌ی دلي خه‌لکي ره‌شوکی به‌ دونيابه، و شکانه‌وه‌ی دلي تاييه‌تان به‌ دواړوڅه و شکانه‌وه‌ی دلي تاييه‌تاني تاييه‌ت به‌ له‌ده‌ستچوونی مه‌ولايه(عزوجل) يان به‌ پم‌رده‌يه که که‌وتووه‌ته نيوان بونده و خداوه، به‌ هره‌يه‌کيک له‌مانه شکانه‌وه‌يه‌کی تاييه‌ت به‌ خوی بوونی هميه، مه‌گهر دانه دان‌يه‌ک که شکانه‌وه‌يان له پيټناوی حه‌قدايه(عزوجل).

پرسياړی ليکرا ده‌رياره‌ی نه‌ر فرموده‌يه‌ی پيغه‌مبه‌ر(ﷺ) که ده‌فرمودت:
(خودا دوعای ناوازدار(ملعون) قبول ناکات))^۱

فرمودی: خودا دوعايه‌ک قبول ناکات زور له‌خو‌کردنی تندا بيت و سه‌جعی تندا به‌کاره‌يتايت.

^۱ آيت وروده الطي السکي: وقال: الاظهر ان المراد ب"الملعون" الخطأ في الإعراب والبناء، ولعل المراد به الدعاء بغير حق، كذا قال المجلوني في "الكشف".

((من و تەقواداران لە ئومەتە کەم بەرین لە زۆر لە خۆ کردن))^۱.

هەندێ جار باوەردار رجا داوا دەکات، تەماشای دیوانی گوناھ و یاخیبوونەکانی دەکرێت گوناھێک نابینرێتەو، هەر لە منداڵییەوە خودا روشدی پێبەخشیو، لە نووسینەو بۆ خوێندنەو و بۆ میحراب^۲ گوناھێکی نەکردوو و یاخیبوونیکی لەسەر تۆمارنەکراو، لە دیوانی فەرمانەکاندا کارێکی بەجێنەهێلاو، ئەوکات بپراری نەجامدانی گوناھێکی بۆ دەدرێت بۆ ئەوێ تیانەچیت، پاشان فریای خۆی دەکەویت و تەوێ دەکات، ئەو گوناھ و پێشینەکە دەبێتە پەتیک لە گەردنی، ئەم گوناھە لە پای ئەم بەندە باوەردارە صادقە وەک گوناھەکە نادەم (علیه السلام) وایە، ئەمە زۆر دەگەن و شازە، لا بەلایدا ناکرێتەو و گەرنگی پێنادرێت، ویست لە نەفسدا دوو ویستە و هەردووکیان دژ بەیەکن، ویستی هەرچی شتە جگە لە حەق (عزوجل)، لەگەڵ ویستی حەق (عزوجل)، ئەم دوانە بۆ ماوەی چل ساڵ بە یەکتەدا دەکێشن و لەگەڵ یەکتەر دەجەنگن، ئەوەش مانای فەرموودەکە پێغەمبەرە (ﷺ) کە دەفەرموویت:

((هەرکەس تەمەنی بگاتە چل ساڵ و خێری بەسەر شەڕیدا زال نەبێت با خۆی بۆ ناگر نامادە بکات))^۳.

ناماژێ بە ئەم ئەسلە، ئەو هەلەتوو بە روونکردنەوێ رێگە، بۆ ناشکرا بفرە، ناوەوەت لە شیرپێدان بگرەو، تا-جگە لە خودا- کەسان و شتانی تر بناسیت و ئەوانیش تۆ بناسن تۆ لە هەوەسبازیدای، جارێک شوێنیان دەکەویت و جارێکیش بۆیان زەلیل دەبێت، ئەم خانەییە دوو رێگە بۆ هەیە، نیشانە وەلسی بپێنایزبوونە بە خوداوە (عزوجل) لە هەموو شتێک و قەناعەت بە خوداوە لە هەرچی شتە و گەڕانەوێ بۆ لای نەر لە هەموو شتێکدا، گەر نەفست بەردەوام بوو لە بانگەشە و یلایەت بەم خەسلەتە سەوورنکی بۆ دا، گەر نەفست رانەووستێت تۆ وەلسی نیت، لە دوای

^۱ تقدم نحرجه.

^۲ (قزناغەکانی خوێندنێ ئەوکاتە بون).

^۳ آورده السخاوي في المقاصد، وقال آورده الأزدي بسنده عن ابن عباس مرهوعا.

یه‌قین له نیمان و هیژی زانست به خودا و زوهد له دنیا و دامه‌زران له معریفه و
هۆگری به خوداوه زانا سردانی مه‌لیکان بکات، نه‌وکاته به هیژه‌وه ده‌چنه لایان و به
هیژه‌وه لایان دینه ده‌ره‌وه.

هاوه‌لی که‌سانیکم کرد همه‌وو نه‌وه‌ی جاری ده‌بوو به‌سهر مندا و له داهاتوودا
روویان لی ده‌کردم ناماژه‌یان پی ددها و قسه‌یان له‌باره‌وه ده‌کرد، مندا‌لیکی جوان
له‌گه‌لی ده‌پۆشت و ده‌چوو بۆ لای سولتانه‌کان، له‌وه‌دا شتی‌ک به‌ دل‌دا گوزهری کرد،
نه‌ویش وتی: کوری خۆم، نهم مندا‌له له‌ خانه‌ی سۆفییه هه‌ژاره‌کاندا‌یه (الرباط)،
ده‌ترسم له‌وی به‌جیبه‌هێلم سووکایه‌تی پی بکرنیت، چونیشم بۆ لای سولتانه‌کان بۆ
پتو‌ستییه‌کی خۆم نییه به‌ نه‌وان، به‌لکو ده‌چمه لایان نامۆژگاریان ده‌که‌م و رینگه‌ی
دادپه‌روه‌ریان بۆ روشن ده‌که‌مه‌وه، ئیوه ناته‌واوی له‌ هاوه‌لی کردنتان بوونی هه‌یه،
به‌لام نیتمه به‌ نه‌ده‌به‌وه هاوه‌لییان ده‌که‌ین.

که‌سێک پرسیری کرد: گهر خواردن تیکه‌ل بوو (له‌ حه‌لل و حه‌رام) چۆن نوێژ و
رۆژوو دروست ده‌بن؟

فه‌رمووی:

((حە‌لل روون و ناشکرایه و حه‌رامیش روون و ناشکرایه))^۱، شه‌رع رۆشنی
کردووه‌تمه‌وه، به‌هه‌مان شتیه جێگه‌کانی وه‌ستان (بێده‌نگبوونی شه‌رع)، گهر دلت پینی
وتی "نه‌خیر" نه‌وه - بۆ تۆ - حه‌رامه، گهر پینی وتی "به‌لی" نه‌وه - بۆ تۆ - حه‌لاله، گهر
بێده‌نگ بوو، نه‌ نه‌خیر و نه‌ به‌لی نه‌وه بریتییه له‌ شوپه‌ه، گهر وازت له
ده‌قپنیه‌گیراوه‌کان هینا و نارامیت به‌ نه‌فست گرت نه‌وه بریتییه له‌ قه‌ناعت، نازانیت
چهنده گونپایه‌لی و رۆژوو و نوێژی له‌لایه، گرنه‌ نه‌وه نییه، به‌لکو مه‌به‌ستی خودا
له‌ کارانه دلنکی پاك و بێگه‌رده له‌ نه‌قدار و نه‌پار، که‌سی زاھیدی دووروو ناشکرای
پاك و بێگه‌رده و ناوه‌وه‌ی لیخنه، گۆناکانی زه‌رده‌هه‌لگه‌راون و خشوع له‌ ده‌سته‌کانیدا
دیاره و پۆشاک‌ی خوری پۆشیه، و زوهده‌که‌ی بریتییه له‌ ده‌ستگرتنه‌وه، به‌لام ناوه‌وه‌ی

^۱ (نیسانی بوخاری و مسلم ره‌وایه‌تیان کرده‌وه)

له نفسی خوئی سوال ده کات و هزی له مه دح و سه نایه و رقی له زهم ده بیتهوه،
 چاری برپوه ته نه وهی له دهستی خه لکیدایه، به لام که سی عاریف ناشکرای به شتیک له
 به شه کانی دنیا چلکن بووه، به شه کانی نفس و نهو به شانیه تر پتیه وه په یوه ستر،
 که سیکي بیوتنه و مه لیک، وه که نه وهی ماموستای خانه ی خوئی بیت، سوپا که ی
 ناماده کردوه له گه له سه لامه تی نهی تی و پاکیتی دل و بینینی خودا (سبحانه و تعالی)،
 شه پوله کانی زانست نه مدیونه و دیوی ده که نه، ده ریا کانی دنیا دلی پر ناکه نه، همو
 نه وهی له هوت ناسمانه کان و زهویه کان و همو بوونه وهراندایه له بهر دلی نهو
 بوونیان نییه و به سرچوون، نه مه وینه ی عاریفه و نه وهش وینه ی زاهیده، تو
 هه والیکت له مه نییه، بچی زمانت له گومان بردن به دروستکراوان نابری؟ نه ی
 نهوانیه به ریگه ی دواړوژ (به دین) دنیا له نه هلی دنیا داگیر ده که نه، نه ی نه زانان
 به حق (عزوجل) نیوه له پتشتن به تهویه کردن لهو خه لکه ره شوکییه، نیوه له پتشتن
 له دانان به گوناها لهو خه لکانه، خیرتان لا نییه، قازانج و روح و رزگاری و نوور و
 دینتان لا نییه، دنیا که شتان به سروشت و ثاره زووه وه ده ست بو ده به نه، دنیا بو دنیا
 ده ست بو ده به نه، نه که بو دواړوژ، کارم له گه لتان و قسم بو تان ناماژه به وه ده کات،
 همو روی روو به واعیزه کانی سدرده م و شاره که یه تی، گوئی خویان که پرکرد و خویان
 بیتاگا کرد، که میان قسه ناکه نه، وه که نه وهی قسه که بو کهسانی تر بیت جگه له
 نیوه، نه مرق زمانم کلپه ی سهندووه و جهستم گریگرتووه، نه مرق هوزگری به
 غوربه ته وه، و خه لوته کللی نریکین، نه ی نهو که سی له خه لوته که یدا بیده نگ
 بووه، شکو و گهره یی له بیده نگ بووندایه له کاتی ده که وتندا، نه ی کوپی خوم،
 خه لوته، نهو جا خو ناشکرا کردن، لالوون پاشان قسه کردن، روو کردنه مه لیک پاشان
 روو کردن له بنده کان، به کینک له صدیقان ده لیت: حه لالی به روا لا (ره ها) له
 روحانییه کاندایه، ده ته وی به کینک بیت له روحانییه کان ده بیت حالت حالی روحانییه کان
 بیت، جیاکاری بکه بیت له نیوان پیس و پاک، چرای نهیتیت خوری مدعریفه ی تویه،
 مانگی نریکیت له پمروهر دگارتدویه، حه رام له باری بوونی نه فسدایه، شوبه هاش
 له باری بوونی دلدا، حه لالی ناوه لا (ره ها) ش له باری پاکی و پالقمه یی نهیتیدا، نه مه

له وديو ژيرييه وديه، ههتا نهفس ليره دا بسوونی ههبيت تو حهرام دهخويت، ههتا دل
 بوونی ههبيت تو شوبهه دهخوی، گهر پاکی و بيگهردي نهيني هاته بهره وه تو حهلالی
 ناوه لا (رهها) دهخويت، پرسى: بوجی؟ و ترا:

﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ يوسف: ۵۳

گوی ناده ی به وهی له کویسه خوار ووتسه، وهك ژینکی به دکار که به میرده که ی
 دهلیت: بدزه و خواردم بۆ بهینه وه، نهو جیاکاری ناکات له نیوان حهلال و حهرامدا،
 بویه پیغه مبهه (ﷺ) فهترموویه تی: ((نافره تی خاوه نایین بهینه دهستت به خیردا
 دهچیت))^۱.

نافره تی خاوه نایین بۆ کاروباری دواپوژت کۆمهکت دهبیست، نهفس وهك نهو ژنه
 وایه له ناوه وه، دهیه ویت جیاکاری بکهیت له نیوان حهلال و حهرامدا، تهنا نهت گهر
 حهلالی رههاش بیست و له بهر دهستت ناماده بیست-با له کهسابه تی دهستی خویش
 بیست- له سهری دهو سهیت، ورد به ره وه له وهی دهکریت به نان و نه وهی لی ده نریت، با
 دلت تکا له نهینیت بکات، با نهینیت پهنا و هانا بۆ خودا (عزوجل) بیات، خودا
 فریشته یهك ناراسته ی سهردلت دهکات و گهر حهلال بیست دهلیت:

﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ البقرة: ۵۷

نه نایه ته به سهردلی توژدا دهخوینیتسه وه، لهو باره دا بهو، بهلام گهر حهرام و
 شوبهه بوو پیت دهلیت:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْثَالَهُ بِلَاكُمْ أَنْتُمْ أَلْوَحٰی﴾ الانعام: ۱۲۱

نه وه حهرامه و نزیکى مه که وه، خودا به خیرتر و باشتر له وه باریووت بۆ دهکاته وه،
 له بهر دهستی قهزا و قهدهری خودا دا (عزوجل) دا بهیشه، خوژ رادهست بکه، تا دهستی
 فهزلی نهو رووت لی دهکات و دهستت دریز ده بیست بۆ وهگرتنی بهشی خوژ، زوهه

^۱ تقدم محرمه.

کاری ساتیکه و وهرع کاری دوو سات، مدعریفهش کاری همیشهمی و ههتا ههتایی، گهر حالی توومان به حالی نهوانه پینش تو بهراورد کرد شتیک له حال له توذا نابیننهوه، گوپرایهلی نهفسی خوتت کرد و نهویش زال بوو بهسهرتدا، له حهزهکان تیرت کرد و لهسهرت پیپراکیشا، گهر سهراچاوهکانت بپریبایه به شکاندنییهوه خهریک دهبووی، بهلکو له حهزهکان تیرت کرد و دهراگایهکت له شهیتانهکعت کردهوه، چونکه لهسهر هیوا و ناوات رایدههینیت، زمانی نییه، بهلام شهیتانی جین بووی ههلهدهات، تنها شهیتانی مرؤ دهسهلاتی بهسهر توذا ههیه، گهر حهزی جووتبوون له توذا گهری سهند و زیادهرهوی کرد و پیپراکیشا، گهر رهشوت توندکردهوه و خوت لهو حهزه گرتهوه و له دهسبردن بۆ حهرام و شویوهات داتبری ههلهچونهکهی دادهمرکیتهوه، گهر مویاحت کهم کردهوه چهک و تهقهمهنی زیادهرهوییهکهی دهتویتهوه و حهزهکانی لی ههلهکهترین، درهختی ترس و رجا تیایدا دهرویت، تاریکی ناوهوهی روشن دهبیتهوه، بهلای دلهوه دلتیا دهبیته و بانگی لی دهکریت:

﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾﴾ الفجر: ٢٧-٢٨

کەسی رهشۆکی له کاتی مردندا بانگی لی دهکریت، تو له کووی و نهوانه له کووی له خوداوه نزیکن لهسهر دۆشهکی مهجلیسی خودا دانیشتون:

﴿وَلَهُمْ عِنْدَنَا لِمَنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾﴾ ص: ٤٧

دلت پاک و پالته نابیت تا وهک سهگهکهی یارانێ نهشکهوتی لی نهیده، شوینیان کهوت و لهبهر دهراگای نهشکهوتهکه پالکهوت، بههۆی نزیککی دل له نامادهبوون ههمیشه چاوهروانی هاتنهدهرهوهی نهوه (سهحانه وتعالی) بۆ لای، به ناشکرای شهرعیش لهباری لاوازی نیساندا روخسەت له کیتاب و سوننهت وهردهگریته تا نیسانت بههیز دهبیته نهوکات سواری سووربوون و لنبیران و کاره مهزن و سهختهکان دهبیته، گهر سواری نهفست بوویت لهگهله قهدهر و تهبابی قهدهردا دهرویت.

له کاتی لهداردانی ههلاجدا پیپوترا: نامۆزگاریم بکه، وتی: نهفست، گهر سهرقالی نهکهی سهرقالت دهکات.

له سهرهتاي ريگهوه كراسيكم ههبوو نهرم بوو، چهندين جار بردم بۆ بازار كەس ليني نهكريم، بردم بۆ لاي كهسيك وهك بارمته (رههن) له برى ديناريك لهلاي دامنا، تا رۆژى جهژن هات پياوه كه كراسه كهى هينايه وه و وتى: ها بيجره و له بهرى بكه و له ديناره كەش گهردنت ئازاد بىت، من لىتم وه نه گرت، وتى: وه ريجره نه گينا دهيسوتىنم، ناچارى كردم له بهرى بكەم، بۆم دهركهوت نه وهى بهشى منه و ناتوانم زوهدى لى بكەم.

پرسیاری لیکرا دهريارهى قسهى زانايهك كه دهفهرمويت: ويستماني زانست بۆ شتيكى تر جگه له خودا فيربين، بهلام خودا ويستی فيربونه كه مان تهنها بۆ خۆى بىت.

تهویش فهرمووی:

نهم قسه بۆ دۆستانی خودا تياچوونه، چونكه فيربوون بۆ شتيكى تر جگه له خودا هاوهلدانانه، بۆيه ده بى ههلبدریته سهر روويهكى تر نه وهش نهويه مانای نهو بهشى قسه كهى "بۆ شتيكى تر" ههلبدریته سهر مانايهكى تر كه بریتییه له "دواپۆژ"، نه مهش دیسان ناتهواويه، نهوان بهردهوام کاریان به زانسته كهيان ده كرد تا نهو زانسته نهوانى هینا بۆ لای خودا و تزیكى كردنه وه، ناشکریان له په نهان و لقیان له نه سهله وه وه رگرت، له سهر سفرهى خهلكى رهشۆكى دانیشتن پاشان به خۆراكى زیاده تايبهت بوونه وه، له يهك حالهتدا دوو خۆراکیان خوارد، به شداری نه وهیان كرد به خهلكى رهشۆكى دراوه و خواردنی تايبهتیشیان پندرا، گهر خودا تۆى بۆ کاریك بویت نامادهت دهكات، ههر كهس سهرهتاي كارم بزانیته و دابنیشیت و نهیهت بۆ لام نهو كهسه له راستیدا گونا هبارة، گهر په كێك كه راماتیكى له خوداناستك ببینیبايه دهیوت من نه وهم له تۆ ببینوه نهویش پینی دهوت: دهستی خۆم به دهیى خودا بكەم به شایهت به سه رته وه تا مردن لای كهس باس نه كهى، پیاویكى گه دا چهندين رۆژ بۆ خودا كار دهكات تا له شهودا نهتینییهك له خوداوه رووی لى دهكات كه چى رۆژى لیبوویه وه باس دهكات، لیوه رگرتنه وهى خودایی لهو پياوه شتيكى تره و زانست و كه رامه تیش

شتیکی تر، فرمان به خاوهنی زانست و کهرامت ده کریت به شارینه و هیان تا قهزا و
 قهدهر دین و فرمانی پی ده کهن به ده رختنیان له گهل پاریزگاری له دلی له گهل
 حق (عزوجل)، گهر جوانی و رازاوه بی دنیا کهوته ناو دلتوه لینی رابکه، گومانی
 تیدا نییه شوینت ده کهویت.

پرسیاری لیکرا و پی و ترا: له شیرگرته و هی نه فس سخت و دژواره.

فهرمووی:

له سهر تو سخت و دژواره، چونکه له شیرگرته و هی، له شیرگرته و هی له سهر مندالیک
 سخت و دژواره که تنها دایکی ده ناسیت، به لام نهو که سهی ژیره و ده زانیت خواردن و
 خواردنموه بخوات لهو شیر پشته لده کات که له مەمکی دایکییه و ده دیته ده رده و وه
 جزانی ده رزی تەماشای ده کات، به خوداوه هه لپی و روو له ده رگاکهی بکه، به لکو بیت
 به به کیتک له دوستان و هه لپی راوانی و دنیات لیبگریته و تا دلت پاک و پالفته ده بیت
 له دنیا و یادی دنیا له دلت ده سپرته و ده نارگیر ده بیت و حه سرت و په شیمانی بو
 له ده ستانی دنیا کوتایی پی دیت، و خوشه ویستیت بو مه لیک راسته بیت و ده جینگه
 خوشه ویستی دنیا ده گریته و، تا دلت به خوشه ویستی په روه ردار و هۆگری به نه ووه
 پر ده بیت و هۆکار و نامراره کان ده برین نه وکات دنیا وه خزمه تکاریک ده هیتن له گهل
 بوونی زریوشینک له سهرت و بوونی پاسه وان له گهل پاریزهران، نه وکات دنیا ژه ره که ی
 ده رهینراوه و به زمانی موحیبتیک دیت و ده لیت به شه کت له فلان شوینه، فلان شوین
 کچی فلان که سی لیه و به شی تویه، هه موو چرکه کانی تەمهنتان له زیاد کردنی دنیا دا
 به خت ده کهن، شه کت نه بوون نهی نه هلی عیراق؟ نهی نه هلی مەمله که تی دنیا و
 مه لیک و پوشاک و والیه کانی دنیا، پوشاکیکم هه یه له مالیک هه لاسراوه، کامه م
 نه ویت به سه لامه تی له به ری ده کهم، روو له من بکهن، یان سه رباز که لیکتان بو ده هیتن
 سه ره تا و کوتاییان دیار نییه، والسلام.

وازهیتان زوهده و ده رگرتن مه عریفه، واز له قسه ی نه وانه به هینه پیش نیوه که ووتن،
 هه ریبه که یان شینخی سه رده سی خویان بوون، زاهید خزمه تکاری به رده سی عاریفه،

هەتا جۆر بوونی ھەبێت، پاشەپۆژ چاکترە لەوەی لە دنیادایە، جۆریک لە پاشماوەی
 نەفس و ئارەزوو، نایا ئەو جۆرە لە وازھێنانت ھەیە؟ گەر دلی ئەوەی وەرگرت کە
 وەریدەگریت تا ھەمووان لە دڵ رۆشتنە دەرەو و رەگ و ریشەیان بنجێ کرا زوھد
 کۆتایی پێ دیت و مەعریفە دیتە بەرەو، پاکێ و بێگەردی دیتە دەرەو و لێلی و
 لێخنی دەروات، نزیکێ دیتە بەرەو و دووری دەروات، حەق(عزوجل) دیت و
 دروستکراوان دەپۆن، سەبەبکار دیت و ھۆ(سەبەب) دەروات، ئەوکات دامەزران و
 جێگیربوونی بۆ دەگەرێتەو و لەبەر دەرگای خانەکەیدا دادەنیشیت، فەرمان بە خەلکی
 دەکات و نەھیان لێ دەکات، گوناھ و یاخیبوونەکان پێتەو پەییوەستن، دوژمنان
 دەست بە ریشیاندا دەھێنن، گەر دەتەوێ لوتی دوژمنان لە خۆلەو بەدی ئیستا تەو بە
 بکە و بە دواپۆژتەو خەریک بە، خودا لەسەر تۆ شایەتە و روو لە ھەر کوی بکەیت
 ئەو لەگەڵ تۆدایە.

ئێین ھەتا دەپارایەو و دەیسوت: خودایە، رەحم بە غەریبی و نامۆییم بکە لە
 دنیادا، مردن دوو مردنە: مردنی خەلکی رەشۆکی کە بریتیە لە مردنی ئاسایی
 زانراو، لەگەڵ مردنی تاییبەتان کە بریتیە لە مردنی ئارەزوو و نەفس و سروشت و
 عادەت، ئەوکات دڵ زیندوو دەبێتەو، گەر دڵ زیندوو بووێوە نزیکێ دیتە بەرەو،
 گەر نزیکێ ھاتە بەرەو زیندەگی ھەمیشەیی سەرھەڵدەدات، ئەوکات پەردە دەکەوێتە
 نێوان ئەو و یادی مردنەو، لە ناوہوێ شتێک ھەیە تاییبەتە بە ئەو، ناشکراشی مردن
 یادی خەلکی دەخاتەو، نەویش لەگەڵیان یادی حوکمی ناشکرا دەکات، من دەبینم
 دەرەوستان شایەتی دەدات لەسەر یەکتاپەرستی و ناوہوستان پێچەوانەمی ئەو
 شایەتیدانە، دەبینم رووتان لە کەعبە کردوو و دڵتان رووی لە درھەم و دینارە،
 ((ھەرکەس بترسیت بە شەو گەشت دەکات)) کوا ترسی ئێو، خودایە، داوای رزگاریت
 لێ دەکەم، شەیتان روو لە دلی تاقانەپەکی خودا دەکات لە زەوی خودادا، گوێراپەلێ
 بەندەکە دەبێت و دەستەوسانی خۆی رادەگەینیت، ھەرکات یادی خودا دەکەیت تۆ
 موحیی، کاتێک یادی خودات بێست بۆ خۆت تۆ دەبیت بە مەحبوب، ھەرکات بە
 زمان یاد کرد تۆ جێگری، کاتێک بە دڵ یاد کرد تۆ سالیکی، بەلام گەر بە نەیتنی

خۆت يادت كرد تۆ عاريفى، هەتا ئەخلاقت پالڤتە نەكەى لە سىفەتە خراپەكان
پتويستە لەسەرت ھاوەلى صالحان نەكەى، گەر پاروويەك يان پۆشاكىك تۆ بگۆزىت
ھاوەلى صالحان مەكە، چونكە تىكچوونت لە ھاوەلى كردنيان زال دەبىت بەسەر
چاكبوونت، نەم بىباكييه واز لى بهيئە و خۆشەويستى بە هيچ كەس و شتىكى تر
مەدە جگە لە خودا، ھاوەلى هيچ كەسيك مەكە جگە لە خودا (عزوجل)، لە ريزى
هيچ كەسيندا مەوەستە جگە لە ريزى خودا، هەموو شتىكت لە خۆت تىكەل كەردووە،
ئەى پيستر لە پيسى، ئەى گەمژەى نەزان، يەهودى يان نەصرانى لەلاى من لە تۆ
خۆشەويسترن، دەجال لە خوراسانەو ديتتەرەوەى خۆى پاكەدەكاتەو و خۆى بە فەقىم
بۆ تۆ نیشان دەدات، دەجال لەلات لە من خۆشەويستەرە، ئەى بەندەكانى خودا،
هەلبىن بۆ ژيانىكى هەتاهەتايى، هەلبىن بۆ سەرچاوەيەكى هەميشەيى كە هەرگيز
وشك ناكات، هەلبىن بۆ بەر دەرگاكيەك بەهەميشەيى كراوہيە و داناخرىت، هەلبىن
بۆ ژىر سىبەرىك كۆتايى پى نايەت، بۆ لاى بەروبوومىك كەم ناكات.

﴿وَمَا يَسْكُم تَأْوِيلُهُ إِلَّا اللَّهُ﴾ آل عمران: ۷

ئەى پەرەردەكارى حەزەكان و چىژەكان، ئەى پەرەردەكارى ھەوەس و ئارەزوو، خىر
لەودىوى تۆوہيە، بە ناگرى صدق بسووتى، ويستى نىمە پەرەدەكان و دەرگاكان كۆن
دەكات، بۆيە پەردە لە نىوان نىمە و تۆدا نامىتتەوہ، تۆش دەبيىنى وەك چۆن نىمە
دەبيىنى، نەوكات دەچىتە ناو بەشەكانەوہ، ئەى بانگەشەكەرى ويلايەت بانگەشە
مەكە، چونكە زانستىكە بانگەرىك لەسەر سەرت رادەوہستى و بلاوى دەكاتەوہ و
بانگى ويلايەتى تۆ رادەگەيەنىت، كسدار نەك گوشتار، بىناكردنى ناوہ و
ناوہدانكردنەوہى پەيوەستبوونى دلە بە خوداوە، كلىلى نمو پەيوەستبوونە برىتييە لە
نىمان و حەقىقەتى نىمان، تۆ لەوہ ھەوالىكت نىيە، دەست بگرە بە پشتوينى ھەندى
لە تاقانەكانى خوداوە، ھەندى لەو بەندانى نەفسيان گەيشتووەتە خاموشى و نارامى،
داواى پاروويەكيان لى مەكە، بۆنەوہى واتلىبكەن پۆشاكى نەوان بپۆشيت و
لەبەردەستيان رابوہستى، گەر لەسەر نەمە بەردەوام بوويت لەوانەمە نزىكت بكاتەوہ و
ھەندى لە كەلىماتى پوواى خۆيت پى بپۆشيت و لە ھەندى ھالى خۆى ناگادارت

بکات و توانا و لیپرانت دامه زراو بکات و مهقامت پاک و خوش بکات، تا هاتوو هکانی حهق (عزوجل) بۆ سه ر دلت ده بیینی چاوت دا به و دلت تهخت بکه، نهیینی نه و که سه له لای کهسانی تر باس مه که، به پیتی جۆراو جۆری حال و مه قامیان هاتوو (وارد) ی حهق روو له دلیان ده کات، ده ره وهیان به هۆی گۆرانی ناوه وهیان ده گۆریت، پتیو یسته موریدی ناگادار به نهیینی نه وان خۆی کویر و کهر بکات، خۆی به مهست و سه رخۆش نشان بدات، تا نه جیبی نه و ده ره ده کوهیت و نه ده بی دیته دی، نهیینی نه و ده شاریتته وه به لکو هه ندیک له پۆشاک ی خۆی بکات به بهر دلیدا و به ناشکرای داوا له خودا بکات، دلی وهك "یوشعی کرپی نون" (علیه السلام) ده بییت له گه ل موسا (علیه السلام).

نه ی گه نهج، نه وه ی له بهر ده سه لاتی تۆدا نه بییت له ده ره وه ی مهمله که تی تۆوه یه، جا یان بۆ تۆیه یان بۆ کهسانی تر، مانا که ی نه وه یه یان به شی تۆیه یان به شی کهسانی تر، گهر به شی تۆ بوو له داها تودا رووت لی ده کات له کاتی که دا تۆ خه وتوو ی، نه م ماندوو بوونه که دینه که تی تیدا که م ده کات له پیتاوی چیه؟! گهر له سه ر بیستی زانست به ره ده وام بیت و له وه ی که دیت هاوه لی نه هلی دین و مه عریفه و بهر بکه ی نه واز هیتان له هۆ و نه ریاب له سه رت ناسان ده بییت، له دوای نه خلاص واز هیتان له کار له پیتاوی دروستکرا وندا ریایه، به لām گهر بیینی دروستکرا وانی واز لیت هیتا له پیتا و به ده سه ت هیتانی نه خلاص نه وه جینگه ی رجایه، گهر تۆ موریدی پتیو یسته پا به ند بیت به م حوکمه ره، به لکو کرداره که ت به زانستت بگه یه نیت و دلت بهاته گهر، و زانست فه رمان به نه ندامه کان و نه ییت بکات و رینگریان لی بکات.

خودایه، هه ریه ک له نیته تۆمان ده ویت، به لām نافه ت رینگریمان لی ده کات به تۆ بگه یین.

فه رمانه کانی خودا له سه ر تۆ قه رزن، گهر له گه ل توانات هه لته ژارد سه مه ت کردوو، گهر وازیان لی به یینیت بپاوه ی بوویت، به نه ندازه ی پتیو یستی خۆت له دونیا وه ریگه، نه ک بۆ یاری و زۆر کردن، گهر نیسلا مه که ت به خۆپا ده ست کردن ها ته دی و نه فسی خۆت را ده ستی قه ده ری نه و کرد دلت پۆشته ده کاته ره، پاشان ده ره وه و ناوه وه ت

پوشتە دەکاتەوه و له فلان رۆژدا دەمریت، پاشان زیندووت دەکاتەوه، پاشان پیسی و
 بیهیئت لی دەکاتەوه، هەتا دروستکراوان بیهیئت مردووه، هەتا حەق (عزوجل)
 بیهیئت لە زیندەگیدا، کاتیەک دروستکراوان دەبیهیئت هەژاری و زەلیلی روی
 تێهەکات و سووک و رسوا دەبیت و عادات هەڵیدەلوشیت، کاتیەک حەق (عزوجل)
 دەبیهیئت دەژی و زیندەگی دەکات و زیندوودەبیتەوه و بەرز و بلند لییدەوهستیت، لە
 دروستکراوان و نەفس و بوون (وجود) بزر بووه، لەگەڵ حەقدا (عزوجل) دەژی و لە
 خەمکی مردووه، هەمکات موریدێک دیت بۆ لای نووسەری موریدانی راستگۆ فەرمانی
 پێ دەکات بە سڕینەوه (محو)، بە سڕینەوهی دروستکراوان و نەفس، پاشان سڕینەوهی
 دەوی و دواڕۆژ، کاتیەک نەمە تیر و تەواو بوو حەق (عزوجل) وەریدەگیریت، ئەو (سبحانە
 و بحم) وەرگیرانی بۆ دەکات بەو جۆرە خۆی دەیهویت، گەر بەرزبوونەوه بگاتە ئەم
 مەقامە نەسرت پێوستە واز لە حەرام و شوبهە بهیئت، کاتیەک ئەمەت بۆ تیر و
 تەواو بوو واز لە حەلالی هاوێش بهیئت، پاشان وازەپێنان لە مویاح، پاشان حەلالی
 رەه که بریتییه لە کۆکردنەوهی حوکم و زانست، کۆکردنەوهی پەنھان و ناشکرا،
 ئەوێش نەویە ناچیتە ژێر دەسەلاتی بەمولککردنەوه، وەك ئەو شتانە ی لە دەشت و
 سەر و چۆ و بیاباندا دەپوێن و سەرھەڵدەن، ئەو بەشەت بۆ دیت و دەرخواردت
 دەدریت لە کاتیکیما تۆ لە چاوەپوانی کردن و گرنگی پێدانی نادیاری، رووت لی دەکات
 و تۆ خەوتیت. دوو چاوی دلت بکەرەوه فریشتە و رۆحی پێغەمبەرەن لە دەوری خۆت
 دەبین. زانست فتاویش دەست بۆردنی دەدات و سەلامەتی نزیکیەت لە خوداوه بۆ
 دەستبەر دەکات. راستبەرەوه و خۆت لە دروستکراوان خالیبکەرەوه، نە رجای ئەوان
 و نە مەدح و نە زەم و نە رووالت و نە مانایان، مەنتی خودایت بۆ دیت بە بوژانەوه،
 پاشان نزیکی و دەوڵەمەندی و بەردەوامی هاوێشکردن و دەوری لە دروستکراو و فەنا
 نە بووت بۆ دیت. ئەدوای جینگکردن داوای سڕینەوه و لەدوای نەبوون داوای بوون و
 ئەدوای دەوری داوای نزیکی و لەدوای لیخنی داوای پاکێ و بینگەردی و لەدوای داپەران

* واتە حەلالت حوکمی شەری لەگەڵ (هەندێ جارێش حوکمی بە شەری بە "ناشکرا" ناو
 دەکات) و زانستی دیش (هەندێ جار زانستی دڵ بە "پەنھان" ناو دەبات) فەرمانی پێ دەکات.

داوای گه‌یشتن و له‌داوای بزریوون داوای لبقا له خودا بکه، تهن‌دروستی دل بهی زما‌نه،
ته‌ندروستی نه‌یینی بهی دل، تهن‌دروستی نه‌یینی بهی بوونه:

﴿ هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ اللَّهُ الْحَقُّ ﴾ الكهف: ٤٤

﴿ ثُمَّ إِنْ شَاءَ أَنْشُرْكُمُ ﴾ عبس: ٢٢

گەر بیه‌وێت بۆ خەلکی ناشکرای ده‌کات، به‌هۆی نه‌وه‌وه به‌نده‌کان چاک ده‌بن و له
خودا نزیک ده‌بنه‌وه.

ئه‌ی پوچ، ئه‌ی هه‌وه‌سباز، هۆیه‌کان بېره و نه‌ریاب له خۆت بکه‌ره‌وه ده‌گه‌یه
به‌ره‌وه، نه‌وه‌ی وازی‌لیدی‌نی له‌و شۆینه پێشوازیی لێ‌ده‌کات، هه‌موو خواردنیک له‌سه‌ر
سینییه، پزیشکه‌که له‌ خاندی مه‌حبوب و خاندی نزیکیدا‌یه.

پیاوی‌ک هه‌ستا باب‌ه‌تیکی لێ بپرسی‌ت پێغه‌رموو:

خۆت‌بگه‌ره، ده‌بینم پرسیاره‌که‌ت له‌ سروشت و ئاره‌زووه‌وه دێته‌ ده‌ره‌وه، له‌گه‌ڵ من
خۆت مه‌خه‌ره به‌ر هه‌ره‌شه، من شمشیربازم، من جه‌نگاوهرم.

﴿ وَيَحْذَرُكُمْ اللَّهُ نَفْسُهُ ﴾ آل عمران: ٢٨

تۆش ئه‌ی که‌سی ره‌شۆکی، خودا به‌ سزای خۆی تۆ ده‌ترسێنیت، تۆ ئه‌ی که‌سی
تایبه‌ت خودا له‌ به‌ نه‌فسی خۆی تۆ ده‌ترسێنی، نه‌تۆش ئه‌ی تایبه‌تی تایبه‌ت خودا به
وه‌رگێرانه‌کان (تقلیبات) تۆ ده‌ترسێنیت، ئه‌ی که‌سی ره‌شۆکی ده‌ترسێنیت له‌وه‌ی بیست
و بینین و هێز و مال و خانه‌واده‌ت ببات و پاشان بت‌گۆزێت‌ه‌وه بۆ دوا‌ڕۆژ و له‌وێش
بگه‌ڕێیت و گه‌ڕۆده‌ ببیت، ئه‌ی تایبه‌تی تایبه‌تان ده‌ترسێنیت له‌ خۆی، بۆیه هه‌میشه
له‌سه‌ر پای ترس بوه‌سته، بۆنه‌وه‌ی پێنا‌گا نه‌بیت، حه‌ق (عزوجل) دلت خۆش ده‌کات و
پێی ده‌لێت: من خودای تۆم، مه‌ترسه و مه‌له‌رزه، گەر نه‌مه‌ تیر و ته‌واو بوو کاتینک له
ترس ده‌چییه به‌ره‌وه رێگه‌ری لێ ده‌کات، هه‌رکات لیخه‌ن ده‌بیت ناسایشت پێ
ده‌به‌خشیت، به‌ ترس نه‌و دله‌ی پالفته کردووه، گەر دروستی و تهن‌دروستی دل تیر و
ته‌واو بوو هه‌موو نه‌وه‌ی له‌ نێوان ناسان و زه‌ویدا‌یه مولکی نه‌و بیت زیانی پێ

ناگهینه، نه مه به روواله تکاری و ناواتخواستن و زور له خو کردن به دینایه، نه مه به شایسته گی دیته دی که له ناسمانه وه داده به زیت، کردار به رزت ده کاته وه له گم، راستبونه وهی زوهد له دلدا، ره حمت داده به زیت بۆ سه ر تۆ و مه جلیسی تۆ، شانازی کردن و زیاده به خشین پیت به دوای یه کتردا دین.

موریدیک هات بۆ لای حه کیمیک له به رده ستی دانیش و پیتی وت: (من ناوات بۆ شوینیک له به هشت ده خوازم و داوی هیچ شتیکی تر ناکهم، حه کیمه که پیتی وت: خوژگه وه چۆن له دواروژدا به وهنده قه ناعه ت کردوه له دونیاشدا به وهنده قه ناعه ت بکردبایه)، گهر مردن حه ق بیته هه رده بیته بیته، نیسته بمره، مردوو تیکه لی نییه، مردوو به خشین و لیگرتنه وهی نییه، مردوو رجا و نه یاری و به راستزانین و خاموشی و بیده نگه بۆ نییه، له راکیشانی قازانج و پالنانی زیاندا وه نه و مردوو وابه، مردوو قسه ناکات، پاشان گهر خودا بیه ویت تۆ ده هیئتته گۆ و له کاتیکدا تۆ مردووی، گهر له دروستکراوان و له خۆت بمریت به زمانیک قسه ده که ی پاراو به صدق و حه ق، چونکه مردوو ته نه ا به حه ق و صدق هه وان ده دات.

پیاویکی صۆفی شتیکی بۆ نووسی، نه ویش فهرمووی:

نه مه پووچه، صۆفی له دروستکراو پالته ده بیته و نایانینیت، صۆفی داواده کریت نه که داوا بکات.

پیاویک پیتی وت:

گهر خه رقه^۱ بۆ پینه که ره برین بوو چی بکات؟

فهرمووی:

به خاموشی داده نیشیت و ته با ده بیته له گه ل قه ده ر تا قه ده ر دیت خه رقه یه که به نه ندازه ی شوینه که ده داته ده ستی یان نه ویتری لینه رده گریتته وه، گهر کلله که ت لی بزور بوو له به رده رگا که و له سه ر چوارچینه ی ده رگا که به وه، تۆ به نه ده ی دروستکراوانی

^۱ (نه و پۆشاکه ی له شنه وه به مورید ده کات، وه که هه مای پینگه پش و مۆلعت پهنداس).

قهلهو بیست له رووتیکردنی نهواندایه، لاتی و لاوازیست له پشتتیکردنی نهواندا، تو
تیاجوو و هاوهلدانهری، دلت له یهکتاپهرستی خالییه، تو بهندهی دروستکراوانی و له
خیر خالی بوویتهوه، تو له سههژمیترراوان بهدهری، له ریزی زانایان و موریدان و
مورادان و صالحان بهدهری، گهر شهرم و هدیام له خودا نهبویه دههاتم بۆ بهر درگی
یهک به یهکی نیوه و داوای میوانداریم لی دهکردن، گویم رادهکیشا و نهدهم دادا، نهی
خۆشهویستی نهمه نهو کهسه رسویه تهماشای دهکات و پۆشاکي نهوی پۆشیوه.

هاوار به حالت، داوای دونیام لی دهکهی له کاتیکیا دونیا له رۆژههلاته و من له
رۆژناوام، به یهکتاپهرستی بهشی خۆم له دونیا وهردهگرم، داوای دواپۆژ و نزیکیم له
ههقهوه(عزوجل) لی بکه، ئایینی محمده(ﷺ) وا دیوارهکانی دهپمین و بنچینهکانی
له بهریه کتر ههلدوهو شین، وهرن نهی نههلی زهوی نهوهی دهپروخی بینای بکهینهوه و
نهوهی دارماوه راستی بکهینهوه، نهمه نهو کارهیه دهبیست نهجام بدریت، نهی خۆر،
نهی مانگ، نهی رۆژ، وتیان: بهلی، ههندی له ههلال ههیه دهشاریتتهوه، به هاتنی
قهدهر به "بسم الله" دهستی بۆ دهبریت.

پاشان پالی به کورسییه کهوه دا و دهستی خسته ژیر سهری و چاوهکانی لیکنا و بۆ
ماوهیهک لهوی مایهوه، پاشان دانیشته و فهرمووی:
نیوه گه مژه و شیتن، داواکهوتنتان له من زیانۆمهندییه له سهرمایه دا، بوونی
عوزریک بۆ نههاتنتان شتیکی تره، نهک به ههوهسبازی، با شهپری شهپهنگیزان و
ملهپوران زال نهبیست بهسهر تۆدا، تۆ بهم نزیکانه دهمریت.

۱(واته چاکانی خودا، نهوانهی له دیوانی پیاواندا تۆمارکراون، که دهئین دیوانی پیاوان نافرمانیش
دهگرتتهوه چونکه قوربان به معریهم(علیها السلام) دهفرمویت: ﴿يَمْزِيهِ الْفُتُوحُ رَبِّكَ وَاتِّخَذَ مَعَ
أَرْكَبَيْكَ ۝ آل عمران: ۴۳، ههروهها دهبارهی دهفرمویت: ﴿وَسَمِعَ آدَمُ يَمْرَأَتَهُ آتَتْهُ الْهَيْجَمَ وَجَعَلَهَا
قَتَقَاتٍ مِّنْ لَّدُنَّا وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ ﴿٥٧﴾ وَكَانَتْ مِنَ الْغَابِيَةِ ۝﴾ (التحریم: ۹۲، دپاره وشه
"الراکعب" و "الفانین" بۆ کۆی نیر(جمع مذکر) بهکاردههینرین که معریهم بووه به یهکین لهوان، واته
دیوانه که پهپوهست نییه به رهگزی نیر و مپوه بهلکو پهپوهسته به نیمان و نیحانهوه).

مامۆستای "دار الإمام عزالدین" - که کورپی سه‌رۆکی سه‌رکرده‌کان بوو - له مه‌جلیسه‌که‌دا ناماده بوو، خزماتکاران و شوینکه‌وتوانی زۆری له‌گه‌ڵ بوو، به‌ر له‌وه له مه‌جلیسی شیخدا ناماده نه‌بوو بوو و له‌گه‌ڵ نه‌ودا کۆبوونه‌وه‌ی نه‌بوو، له کاتی هاتنه‌ ژووره‌وه‌ی ناوبراودا شیخ فهرمووی:

هه‌مووتان خزمه‌تی یه‌کتر ده‌که‌ن، کێ هه‌یه‌ خزمه‌تی خودا بکات؟ هه‌مووتان دروستکرای ده‌ستی نه‌و بوونه‌ن، نه‌ی مردوو، نه‌ی خاك و خۆل، ده‌بیت به‌ خاك و گۆره‌که‌ت پنی لی ده‌نریت، له‌ خاکه‌وه‌ به‌و خاك، له‌ لانکه‌وه‌ به‌و گۆر، تۆ حال و هه‌والێکت له‌مه‌ نییه‌، هه‌یه‌که‌ی نه‌وه‌یه‌ تۆ که‌ری، گیلێتیت تێدایه‌، شیتیتیت تێدایه‌، به‌ناگا بێ به‌ر له‌وه‌ی مردن به‌ناگات به‌یتیت، به‌ به‌ نامۆزگاریکه‌ری نه‌فسی خۆت، ماله‌که‌ت دابه‌ش بکه‌، تۆ موسافیری به‌بی نه‌وه‌ی به‌تووت:

﴿ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْذِنُ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴾ الاعراف: ٣٤

هه‌موو نه‌وه‌ی تۆ خاوه‌نیتی دژ به‌ تۆیه‌، هه‌موو نه‌وانه‌ی تۆ به‌ مه‌زن ده‌زانن دژ به‌ تۆن، هه‌موو نه‌وانه‌ی مه‌زنی و شکۆت ده‌ده‌نه‌ پال دژ به‌ تۆن، دۆسته‌که‌ت نه‌و که‌سه‌یه‌ ناگادارت ده‌کاته‌وه‌، دۆژمه‌که‌ت نه‌و که‌سه‌یه‌ فریوت ده‌دات.

خودایه‌، له‌ خه‌وی بیناگایان به‌ناگامان به‌ینه‌، وامان لی بکه‌ هه‌ندیگمان سوود به‌ هه‌ندیگمان به‌گه‌یه‌نین، خودایه‌ به‌ خۆمان و به‌ تۆوه‌ خه‌ریگمان بکه‌، تا نه‌فسمان بێته‌ راسته‌، خودایه‌ به‌و خۆت هه‌دايه‌قان بده‌ و نه‌م ته‌مه‌نه‌ی که‌ ساوه‌ له‌ چاکه‌دا به‌کاری به‌ینین.

مه‌رجی نامۆزگاری کردنت به‌و خه‌لکی نه‌وه‌یه‌ باوه‌ردار بیت، نابیت به‌نده‌ خه‌لکی به‌و لای هه‌ق (عزوجل) بانگ بکات هه‌تا خۆی به‌ خودا ده‌گات نه‌ک چاویلنگه‌ری بیت، هاوار به‌ حالی که‌سی ناپاک، ناپاکی له‌ خۆی و په‌روه‌ردگار و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی کرد، فه‌رمان ده‌کات و خۆی جێبه‌جێ ناکات، نه‌هی ده‌کات و خۆی له‌ نه‌هیلنگراو ناگرێته‌وه‌، ده‌لێت و کاری بێ ناکات، په‌ند له‌وه‌دا نییه‌ دوو شانی خۆت کۆبکه‌یه‌وه‌ و

سینلت کورتبکه یه وه و روخسارت زهردهه لښگر پیت، شیمان لیږه دایه، (ناماژه ی کرد بۆ نهوانه ی دهوری ماموستای "دار الإمام عزالدین" یان دابوو)، نه مه سیفته ی نهوانه، هه موو نه هلی خودا له وانن، له سهر دلی کۆلنک هه یه، دژ به نهفس و نار هزوو و رنگرانی رنګه ی خودا ده جهنگن، پیغه مبه رمان محمد (ﷺ) ده فرمویت:

((کۆمه لیکم بین ی لیویان به گاز (مقدهستی ناسن) ده برین، وتم: نه مانه کین؟ وتیان: زانایانی نومه ته که ت))^۱.

خودایه، هه موان چاک بکه، خودایه بمانگیره له صالحان و خه لکی به نیتمه نیصلاح بکه، پیوستیه کاغان ته نها له لای تو بیت و روکردمان ته نها بۆ لای تو بیت.

هه سته ده ست بجه ناو ده ستم، به وه ناماژه ی بۆ ماموستای "دار الإمام عزالدین" کرد تا هه لبتین بۆ لای په روه ردگارمان، تا له م خانه ویرانه وه، له مال و مندال هه لبتین و کاره کاغان بۆ خودا بیت، به م نزیکانه ده گه رتیه وه بۆ لای حق، پرسیارت لی ده کات له کار و کرده وه کانت، نهو (سبحانه و تعالی) تو ی بۆ یه کتاپه رستی خۆی دروست کردوه، تو ی بۆ دنیا و بۆ دواړو دروستنه کردوه، دنیا تیر و پاراوت ناکات، دنیا فریوده و فیلبازه، زیره کییه که ت بینینی نهفسی خۆته، روانیت بۆ رووی دنیا له ته گیری نهفسی خۆته وه یه و تو ی کردوه به وه زیری دنیا، باوه ردار ته گیری بۆ کراوه نهک ته گیری که ر، که ر له نهفسی خۆت خالی بوویه وه دلت قسه ت له گه ل ده کات، پاشان نهین ی گفتوگو تان له گه ل ده کات، پاشان حق سه ر و کاریتان ده کات، نهوکات ده بیت به تویشووی به نده کان و ولاتان، به چی نه م نهفسه که نارگیر بکه م؟ که ر پیرنک بینم ده لیم نه مه به دل خودای په رستوه، پیشت به نده یه کی صالح بووه، به رله وهش که سینکی فاسق، پیشت ریش لاوینک بووه، سه ر تا که شی مندالینک بووه، به مه نهفس که نارگیر ده بیت و دنیا له بهر دلت ناشیرین ده بیت، چاوی دلت چاوده برپته دواړو و هه لته داته بهر ده رگای نزیکی له نهو، ده رگای سولتانی نهو، ده رگای مه زنی و شکۆمه ندی و جه لالی نهو، دواړو له بهر دوو چاوی دلت بهر ده بیت، تاهه زرزی ده بیت و لیقای

^۱ رواه احمد والطبرانی في "المعجم".

نەوت پىنخۆش دەبىت، تەماشای دنیا دەكەى و بە نامۆترین دروستكراوى خردا
تەماشای دەكەى، بۆيە دنیا لە دلت دەچىتە دەرەو و وەك تەلاقدرای لى دىن
لەدوای دەرکەوتنى نەنگى و ناتەواوى، نەفس خۆى لە دنیا دەگریتەو، پاشان دواپۆز
خۆى جوان دەكات و دیتە بەرەو، پىشینه بۆ نەنگیەکانى ئاشکرا دەبىت، دەبینىن
دواپۆزىش رووداو و دروستكراو و یەهود و نەصاراش گەر موستمان بن تیايدا
بەشدان، نىعمەتى گەرە و پالفتەى بەهەشت نزیكى و هۆگرى و گەشتە بە
خودا (عزوجل)، بەو هەوەسبازانەو خۆت سەرقال مەكە، دۇنيایان نەناسى و داویان
کرد، دواپۆزیان نەناسى و داویان کرد، دروستكراوانیان نەناسى و ئارامى و دلىیان
لەلایان بوو، نەى خەلكینە بەناگا وەرەو.

خودا وەحى بۆ یەكێك لە پىغەمبەرانى رهوانە کرد و پىتى فەرموو: ئاگاداربە لەپر و
لەناكاو نەتگرم، لەسەرەتاو یەعقوب (عليه السلام) بۆ يوسف (عليه السلام) دەگریا،
پاشان گەراپەو بەسەر نەفسى خۆیدا دەگریا، ئەو فیراسەتى لە يوسفدا (عليه السلام)
کردبوو دەیزانى دەبىتە پىغەمبەر، لە عیصمەتى يوسف دەترسا بەهۆى ئەو جوانى و
كەمەلەو كە تیايدا دەبینرا، (كەر و لال و كویر)، بانگى سەر بۆ ئیو، بەلام بانگ
بە دلت بوونى نییە، نەى سووتەمەنى ئاگر، نەى خەلكى رەشۆكى، نەى گەمژینە، ئیو
لە هەوەسبازیدان.

﴿الْأَمَلُ اللَّهُ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾ الشورى: ۵۳

دەزانن من شوانى ئیو، ئیو لى دەخویم، من باخەوانى ئیو، بۆ ئەم جیگە
بەرزە دەبوو، گەر زیان و قازانج لە ئیو تەمەشایا بکە، لەدوای ئەو بە
شمیتری بەکەتەستى هەمووانم بەرى بەم جیگە دەپەيوەستبووم، مەدح و زەم و
رووتیکردن و پشتیکردن ئیو لەلای من یەكسانە، لام یەكسانە كەستىك زۆر زەم
بكات و پاشان وەرگەپى و زۆر مەدحم بكات، هەردووکیان لە خوداوە تەمەشایا
دەكەم نەك لە ئەو، رووتیکردن من بۆ ئیو بۆ خودایە، وەرگرتن لە ئیو بۆ
خودایە، گەر بتوانم لەكەل بەك بە یەكى ئیو دەچوو، گۆرەو و وەلامى مونكەر و

نه کیرم ده دایه وه، نه وهش وهك سۆز و به زهیی بۆ ئیوه، گهر خودا بهندهیهك له
بهندهکانی خوشویست وهجد و شهوقیک بۆ لای خودا ههله داته ناو دلییه وه.

ههوت جار قسهی سهرسوپهین له نه بو یه زیده وه بیستراوه، قسه گهلینك ده رگای
نزیکی له خودا وه بهرووی دلی گویگراندا ده کرده وه، نهوانه تهنها پینج نویژه که له گهل
مرۆڤ کۆده بنه وه و نازناویان ناده می مرۆیه، وینهیان وینهی مرۆڤ و دلیان له گهل قهدهر
و نهینیان له گهل مهلیک، بهلام تۆ گویپرایه لیه کانت له روخسار و پۆشاک و دهرهوت
ده بینریت، کهچی زه ندیقییه کهت له تهنه یادیه و بیتاوه پیه کهت له ناوه وه، دلت پره له
دوو پرووی و خۆیه سهندی و گومانی خراب به رانه ر خه لکی، تهنها له ترسی شمشیر نه وه
نیشان ده دهی، مه گهر تهویه بکهی و بۆ لای خودا بگه ریه وه، شەرع فەرمانی
پتکردوین به بیدهنگی و داپۆشین و شاردنه وه و نهینی، نه گینا ناماژم پی ده کردی
تا کو بتگرن، پشتوینم ده گرتی و دهرمه کردیه دهره وه، قسه کافان له ناشکرا و دهره وهی
ئیوه دا کار ده کات و دلمان له ناوه وهی ئیوه کارده کات، ههرکس تۆمه تبارم ده کات و
به درۆم ده خاته وه خودا به درۆی ده خاته وه، نهو له مال و مندال و خانهواده و شار و
ولاتی جیا ده کاته وه مه گهر تهویه بکات، ههر نویژیک دیت ده مهویت یه کیک له جینگه
خۆم دابنیم بۆ نه وهی نویژ به خه لکه که بکات، بهلام که کاتی هاتنه به ره وهی نویژه که دیت
ده گه ریه وه بۆ نویژه که، ههر بهو جوړه له کاتی هاتنی ههر مه جلیسینکدا.

خودایه: ﴿وَلَا تُحِیْلُنَا مَآلًا طَافَةً لَّنَا بِهٖ﴾ البقرة: ۲۸۶

دلخۆش مه به له گهل نهوانهی دلخۆش ده بن، به لکو دلتەنگ به له گهل نهوانهی
دلتەنگ ده بن، پیمه که نه له گهل نهوانهی پیده که نن، به لکو بگری له گهل نهوانهی
ده گری، له گهل خاوهن لیبرانه بالا کان برۆن، له ده رگای خودا و له سه ر چوارچینهی نزیکی
له خودا وه به شه کانتان بهوون، تۆ ژیریت نییه، پشت له دنیا بکه له وهی به ده ستدیت،
گهر مال و مندال له گهردنت بوو بۆ نهوان له دنیا وهریگره نهك بۆ خۆت.

۱ (واحه ده مهووی ئیوه و نه م شاره به جیهینلم بهلام خودا مۆله تم نادات نهو کاره نهام بهدم).

پیتغه مېسر (ﷺ) صده ده قه کانی وهرده گرت و به سهر هه ژاران و گه دایان و
تیکو شمراندا دابه شی ده کرد، پاشان ده هات بو ژووری ژنه کانی و ده یفه رموو: ((نایا
دهرگاهیه کمان لیکراو تهوه؟ شتی کمان بو هاتووه؟ گهر بو ترایه: نه خیر، ده یفه رموو:
که وابوو من نه مرق به پرژووم))^۱.

به نه بوونی خواردن رایده گه یاند نهو ده یه وی به پرژوو بیت، نه ولیاش به هه مان
شیوه، نهو هندی جار له گهرمای به تیندا سرده که ویت بو سهریانی ماله که ی بز
نهو ده له وی بخوویت، له سهر پیپله کانه که دهرگاهیه که ده بینیت ده زانی مه به ست پنی
نووسته له ماله کهیدا، یان ده بینیت دهرگای ماله که ی کراو هیه ده زانیت مه به ست پنی
دهرچوونه بو دهشت و سارا و چوله وانی، بویه ده چیتته دهره وه، نهو پیتغه مېسرایه تیبه
له ناو دروستکراواندا بهر ده وامه، ناسار و سووده کان و مانا که ی به سهر دلی نه ولیادا
دابه شبوون، پیتغه مېسرایه تی وه خواردن و خواردنه وه بوو نیستا بهرماوه ی نهوان بو
نیتمه ماوه تهوه^۲، له لام بچنه دهره وه نهی هه راخوژان و سوو خوژان، من قازی نین، من
په روه ده که ری یه کتا پرستی و نیخلاصم، من چی بکه م له زوری نیوه، سوو دینکان
تیدا نییه، کاره کانتان له روخسارتاندا بانگ به سهر نیوه دا هه لده دات خیرین یان شه
بن، بینه نگی خیره، چاوه پروانی ده کریت به لکو نهو به سهر نیوه له روخسارت، به لکو
خه لوه ته که ت گزپانی به سهر دا بیت و ره شیتی روخسارت به سهر نیوه.

پیاویکی نه هلی شار له ده ج گه پایه وه و هات بو لام و پیم وت: تهویه بکه و بو
لای خودا بگه پروه، نهویش وتی: من له ده ج سووم! پیم وت: ده زانم، به لام زینا و
فیسق و فجور بوونی هیه و تهویه لی نه کراوه، کاتیک مرد له کاتی نویره کهیدا
بینیم له تابوته که ی هاته دهره وه و دهستی به پشتوینه که مه وه گرت، پیم وت: من
له مه ناگادارم کردی، له وه ی بانگه شه ی ده که ن درو و بوختانان بی سنوره، شینخکت

^۱ صحیح، رواه السانی فی "الکبری" و الحمیدی فی مسنده.

^۲ (نهو قسانه له نهو پیری کرنکی و نهو پیری ترسا کهیدا به و نهو نهو کهورمه که ی وه شتی گه یلانی ده توانیت
بیانکات).

ههيه و نهو بۆ تۆ دهبيت، با نهوه بۆ نهو بيت، تا نووسراوينكت پى دهوات كاره
 بچوو كه كانت قورس دهكات، بۆنهوهى له كارى چاكه و خيتر لاواز نهبيت، نهوه له كاتى
 مردندا دهخوينريتهوه، له كاتى خويندنهوهى نووسراوه كه تدا دهبيترت، لهو رۆژه دا
 رجاى شفاعهتى نيهوه دهكهم، نهوه هاوه لدانانه، به كتا پرستى كه له مندالييهوه
 پهروه ردهم كردووه لهو رۆژه دا له دهستى دهدهم، ده رگايه كى كراوه داخستنى له سهر من
 پتيوسته، من نيوهم له بير كردووه، نه خو شه ويستى و نه ريز.

له مه جليسه كه دا پياويك هاواري لى به رزيبويهوه و رتى: الله.

نهو يش پتي فهرموو:

له داها توودا پرسى يارى نهوهت لى دهكرت، له سهرى دادگايى دهكرت، پنت
 دهوترت: بۆ نهوهت وت؟ نايا به ريا و دوو پرووى وتت يان به ئيخلاصهوه يان به
 هاوه لدانانهوه؟ نه مريو رۆزى چه كوشكاريه، كى دهيموى با پرواته دهروه و كيش
 دهيمويت با بمينيتهوه.

پاشان هاواريكى لى به رزيبويهوه و ههستايه سهرپى و خهلكينكى زۆر ههستانه
 سهرپى بۆ لاي، تهويه يان دهكرد و هاواريان دهكرد و دهگريان، له ناكاو چۆله كه يهك هات،
 له سهر سهرى شيخ نيشتهوه، نهو يش سهرى خۆى نهوى كرد، بهو جۆره له سهر سهرى
 مايهوه، خهلكى له سهر پله كانى كورسييه كه بوون و هاوار له دهووبهري به رزده بوويهوه،
 كه چى چۆله كه كه شوينه كهى خۆى به جينه دههينلا، تا يه كيتك له هاوه لانى شيخ دهستى
 بۆ دريژ كرد و چۆله كه كه فرى، خهلكى به گريان و دوعا و تهويه كردن و وهجد و پۆشاك
 فريندانهوه هاواريان لى به رزيبويهوه، پاشان شيخ فهرمووى: ئهم سهرده مه ناخر زه مانه.
 خودايه، نيمه په نات پينه گرين له سهرى ناخر زه مان، شتيك له ناسزوه خۆى نمايش
 دهكات هيو اخوازم لى ههلبيم، به لام له گه ل قهزا و قهدهردا تهبايه.

دهكات هيو اخوازم لى ههلبيم، به لام له گه ل قهزا و قهدهردا تهبايه.
 با دونيا دينت له دهست نهوات، ناوى روخسارت بپاريژه، كه سابهت بكه بۆ
 كۆكردهوهى خهم و په ژاره كانت، نهوه ده رگاي و ده رگرتنه له خوداوه، بهوه له

دروستکراوان بیتياز ببه، هو له گهل هوکاردا قسه دهکات، دهرهوه قسه له گهل ناوهره دهکات، ماندووبوون کوتايی پتهاتووه يان له شتيك له تيههلچوونموه و دهستپيکردنموه، هسته با بچين بو لای سه به بکار، بچين بو سه رچاوه که، بچين بو لای نه سله که، تهقه بدهين له دهرگاگانی قهزا و قه دهر، له سه ر دهرگای زانست بو هستين، له سه ر دۆلی فەزل بو هستين، له سه ر روياي پاراوکه ر بپۆين، بچين بو سه رچاوه ي رويا ره که، خوداناسان ههلقولانی ناوه که يان بينی که له ژيتر شاختکه وه هه لده قولا، له و شويته دانيشتن و ره شماليان هه لدا، به ش و چاوديريان بو هات، هيدايت و معريفه تيان بو هات، زانسته کانيان بو هات، دهرگای جوراوجورمان هه يه، به وه ده چينه ژووره وه، تو پتيويسته نه ده ب پياريزی.

ئيبراهيمي خه واصل (رهحمتهی خودای لی بيت) فهرمووی: چەندین رۆژ لە دەشت و سارا مامه وه، له و ماوه دا هه یج که سم نه بينی، گه ران و روشتن بردمی بو شوتنيك که تيايدا نامۆی دايگرتمه وه، له ناکاو له و جتيگه گه نجنيکم بينی به پتيوه وه ستابوو، پنی سه رسام بووم و پتم وت: تو له کوپوه هاتووی؟ وتی: نه و، پرسيم: بو کوی ده چيت؟ وتی: نه و، پتم وت: گه ر راست ده که يت نه فسی خۆت بکه به فيداي، هاوارنيکی لی به رزبوويه وه و به ربوويه وه بو سه ر زه و، چوومه پيشه وه بو لای بينيم گه نجکه مرده بو، پشتم لينه لکرد بو نه وه ي هه ندي به رد بينمه وه به هۆيه وه جهسته که ي به شارمه وه، کاتيک گه رامه وه بو لای جهسته که م نه بينيه وه، به هه شتی بو گه رام نه مبینيه وه، دۆزه خی بو گه رام نه مبینيه وه، وتم: نه مه ده بی له کوی بيت؟! گوتم له بانگه رنيک هو ده يوت:

﴿إِنَّ الْتَّوْبِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِندَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾﴾ القمر: ٥٤-٥٥

نه ي هه وه سباز بيناگا مه به، له دهرگای خۆيه وه بچو ژووره وه، له دهرگای گه وره پياوانی خاوه ن فه ناوه بچو ژووره وه، نه و گه وره پياوانه ي له گوپرايه لی خودا و عيباده تدا فه نا بوون، بوون به مانا، بوون به هامنشيني خانه ي نزيکی له خوداوه (عزوجل)، بوون به ميواني مه ليک (عزوجل)، به يانيان جزره خوان و سه ريه ک و

نیواران جۆره خوان و سفره یه کیان بۆ رهوانه ده کریت، چه ندىن جۆرى پۆشاکيان له بهر ده کریت، به مهمله که تى مهلیکدا گهشتیان پى ده کریت، به زهوى و ناسمانه کانی خودادا گهشت ده کهن، له ناو نهینى و مه عریفهى خوداییدا سه فەر ده کهن، تۆ له و دیو دیو دیواره که وه، فەر سه خێک^۱ پانتاییه که یه تى، تۆ ده رزیسه کی چۆن ده توانی نهو دیواره کون بکهى، خودا ناسان کاتیک گه یشتن به دیواره که هه زار ده رگایان بۆ ده کریت وه، هه ریه کیک له و ده رگانه بانگیان لى ده کات بۆ نهوى له و تیه بچنه ژووره وه، نیعمهت وه ر بگره هه لى بۆ لای خاوهن نیعمهت، با نیعمه ته که کۆت و به ندت نه کات، واز له و نیعمه ته و نهوانهش بهینه که نیعمهت کۆت و به ندى کردوون، ته ماشای رووی نیعمه ته که بکه، بزانه ئایا نیعمه ته یان نه قهت (سزا) یان ره حهت؟ به رووالهت فریو مه خۆ، خاوهن نیعمه تى تیدا له یاد مه که، ته ماشای راست و چه پ مه که، چاوت له خاوهن نیعمهت لاهه ده، له ده ستی دنیا وه ر مه گر و مه خۆ، له وانیه ژه هراوی بیت، گهر خواردنیکیان بۆ هینای ته ماشای دوو وه زیره کهت بکه، قورشان و سوننهت، با موفتییه کانیش فتوات بۆ بهن، گهر دژ به نه فست تینکوشای و سه ر پیت لیکرد لاده کات به لای دله وه و ده چۆر ته تى، هه ردووکیان ده بن به یه ک شت، قسه ی له گه ل ده کریت و بانگی لى ده کریت:

﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ الفجر: ۲۷

نهوکات نهفس هه والیکى له دل ده بیت، دلش هه والیکى له نهینى ده بیت، نهینیش هه والیکى له حهق (عزوجل) ده بیت، مافی وه ر ع به و پاشان بخۆ و گوی مه ده به هه یج شتیک، مافی ته قوا به و پاشان بخۆ و گوی به هه یج شتیک مه ده، هه ر وه ها فەر مووی: خودایه، نینه تۆمان به مهران و مه به ست گرتوه، نینه مورید و شاگرد و مو حیب و داوا که ری تۆین، دین بۆ لای تۆ و مال و مندال و خانه واده و ولا تمان به جیهیلا وه، خودایه، شه ر مه زارمان مه که، خه ریک بوون به غهیری خودا وه پاریه، خه ریک بوون به نه فسه وه یا خه یبوونه، خه ریک بوون به دروستکرا وانه وه خوار بوونه وه یه له ده رگای

^۱ (فەر سه خێک نزیکه ی سى مه له ده وری).

ئەو (سبحانه و تعالى)، ھەندى ئەوليا ھەن فرىشتە سۆز دەيان بۆ دەبات و دەستيان دەبەن
 دواوہ بۆ رىزلەينانى، ھەندىك ئەوليا ھەن فرىشتە دەبينن، (ئەو پىساوہ صالحە كە لە
 مەزگەوتى شام دانىشتووہ بە برسىتى لە نەفسى خۆيدا وتى: خۆزگە ناوى مەزنى خودام
 بزانىبايە، بىنى دوو كەس دابەزىن و لە تەنىشتىيەوہ وەستان، يەككىيان بەويترىانى وت:
 دەتەوى ناوى مەزنى خودا بزانىت؟ وتى: بەلى، پىتى وت بلى: "اللہ"، پىساوہ كە دەلىت:
 لە نەفسى خۆمدا وتم: منىش ئەوہ دەلىتم، يەككىك لە دوو كەسە كە پىتى وتم: ئەوہ بەر
 جۆرە نىيە، نىمە دەمانەوتىت بلىت "اللہ" و لە دلى تۆدا ھىچ كەس و شتىك جگە لە
 خودا بوونى نەبىت، پاشان لە تەنىشتەوہ بەرزبوونەوہ بۆ ئاسمان^۱، با ئاشكرات لەناو
 دروستكراواندا بىت و دلت لە دواپۆژ و نەيتىت لەگەل ھەق (عزوجل)، گەر دەتوانى لە
 دونيا و دواپۆژ وەرە دەرەوہ، نەگىنا بە سەلامەت پىچ ناكەيەوہ، بەرەو چۆل و دەشت و
 بىابان ھەلبى، لە خەلوەت و بىابان و چۆلەوانىدا ئىمان بەدەست بەيتنە، پاشان بچۆ
 ژوورەوہ بۆ لای دروستكراوان، لە خەلوەتدا و بەر لە رىگەي چوونە ناو خەلك داواي
 ھاوەلىك بكە، لەداواي قسە كردن وەرەدەگرن، بەسەر كەسانى تردا پەرش و بلاو و دابەشى
 دەكەن، ئەوان لەگەل مانادا راستبوونەتەوہ، بە وەرگرتن لە تۆ خىر و سەدەقەت پى
 دەكەن، مۆرىد لە خوداوە (عزوجل) وەرەدەگرتى، عارىفیش لە دروستكراوانەوہ، عارىف
 لە دروستكراوان وەرەدەگرتى چونكە كاركەر و زانا و زىرەكە و نووتەرى مەلىكە، لە
 دروستكراوان وەرەدەگرتى بۆ كەسانى تر جگە لە خۆي، خواردن و خوانى ئەو لەگەل
 مەلىكە و لەبەردەستى ئەودايە، لەو دىو دەرگا و پەردەكانەوہيە، ھەزەكانى لەژىر پى
 داناوہ، دروستكراوانى لەژىر پى داناوہ، ھەساكەي موسا (عليه السلام) ھەموو شتىكى
 ھەلدەلوشى كەچى گۆپان و ئالوگۆپى بەسەردا نەدەھات، گەر لەسەر دەستى من
 سەرفرازى بەدەست نەھىتە ھەرگىز سەرفرازى بەدەست نەھىتە، فەرت ناكەم بۆ سەر
 و خوان و سىنى خواردن، لە ترسى سولتان و دەسلەلتە ھەسات لەسەر ھەلناگرم،
 كارتىك ھەبە لە من سەرقالى كردوى، ئەو كارە بووہ بە شوومى لەسەر خۆت و مال و
 مەندالت، بەم نزيكە شومى تۆ بەوانىش دەگات و دەكەونە سوال كردن، كەسى صالح

^۱ (ئاساژە بە پىيار چاكىك دەكات لە مەزگەوتى شام نىشتەمى بۆوہ و ئەو رووداوى بەسەرھاتووہ).

مال و مندالتی رادهستی خودا دهکات و تەوە کول بەو دەبەستیت، بەلام کەسی دوو پرووی بەدکار مال و مندالتی دەداتە دەست درهەم و دینار و ئەوێ بە جێهێلاوە لە خانوو بەرە و پیشە، گومانێ تیدا نییە سەرئەنجامە کەیان بۆ لای هەژارییە، تۆ کەسێکی نەزان و خەشملێگیراو و نەفرەتلیکراوی، خۆشەویستی گوێرە کە ی دنیا چراوەتە ناو دلتەووە.

خودایە، ئەوێ داوای دونیای کردووە بۆ یارمەتیدانی لەسەر دین رۆزی بەدە، هەروەها رۆزی ئەو کەسە بەدە دواڕۆژی بۆ رووی پاکی تۆ داوا کردووە، خودایە هەرکەس دواڕۆژی بە ریا داوا کردووە رۆزی مەدە، خودایە ئەو کەسێ دونیای بۆ دنیا داوا کردووە رۆزی نەدە، چونکە ریا و دنیا پەردەن لە نیتوان تۆ و بەندە کانت، خۆزگە یەکیەک لە نیتووە سەرفرازی بەدەستبەیتنا بایە، نیتەش دەستمان بە پشتینە کەمەووە دەگرت، سبەینێ گەر پیاویکی صالح هات بۆ لام پیتی دەلێم: گەر سبەینێ شتیکت هەبوو هاو لەیمان بکە و لە بانگەشکردنە کەت نیتەش بێبەش مەکە، خۆ گەر نیتە شتیتمان هەبوو تۆش بە شتیکت لیتەووە دەست دەکەوتیت، قەسە کائەم بە پوختی و پالڤتە وەر بگرن، نەک بۆ مانایەک، ئەو کات سەرفرازی بەدەست دەهێتن، گەر ئەمە راست بوو نیتووە و منیش سەرکەوتن بەدەست دەهێنن، گەر بە دژی ئەو بووم نیتووە سەرکەوتن بەدەست دەهێتن و من زیانۆمەند دەبم، دروستکراوان سیانن: فریشتە، شەیتان، مەرۆڤ، فریشتە هەموو بوونی خێر و چاکە، شەیتان هەموو بوونی شەر و خراپە، مەرۆڤ تێکەڵە کە لە خێر و شەر، گەر خێر زāl بوو بەسەریدا دەچیتە خانە ی فریشتە کەنەو، گەر شەر زāl بوو بەسەریدا دەچیتە خانە ی شەیتانەو.

خەلکینە، نێسلام دەگری و دەستی لەسەر سەرداناو و پەنا و دالەدە داوا دەکات لە دەستی بەدکاران، لە دەستی لادەران، لە دەستی نەهلی بیدعە و گومراپی، لە دەستی ستەمکاران، ئەوانە ی پۆشاکێ درۆ و ناپاکیان پۆشیو، ئەو بانگەشە کەرانە ی خالین لە بانگەشە کەیان، تەماشای ئەوانە بکە پێش تۆ کەوتن، تەماشای ئەوانە بکە لە گەڵ تۆ بوون، فەرمانیان دەکرد و نەهیان دەکرد و دەیانخوارد و دەیانخواردووە، بەلام نیتا وەک ئەوێ بوونیان نەبوویت، چەندە دلی تۆ رەقە! سەگ لە راوکردن و پاسەوانی کشتوکال و مەرومالاتدا گوێرا بێتی

خاوه نه كهى ده بىت، كاتىك خاوه نه كهى ده بىنيت كلكه له قىتى بۆ ده كات، شىوان پاروويهك يان دوو پاروو يان چەند پاروويهك هەلده داته بەرده مى، خواردنىكى زۆر كه مى پى دەدات، تۆ نىعمه ته كانى خودا ده خۆى و لىيان تىر ده بىت، بەلام نه وهى لىت داواكراوه پى نادهى، مافى خۆى پى نابه خشى، فرمانه كانى رەد ده كه يەره و سنوره كانى ناپار تىت.

نەى گەنج، لە هەژارى و نارامگرتن و سەلامەتى لامەدە، لە هەژارىيە كەتدا كۆمەكى لە خودا (عزوجل) داوا بكە، دەوله مەندى گومرا كەر و لەبىر بەر وهى پەر وهرد گارە (عزوجل)، ژيانى دونىاي هەلبژارد، نارەزووى خۆى بەسەر خودادا هەلبژارد، نەفس و سروشتى بەسەر فرمانى خودادا (عزوجل) هەلبژارد، رۆژوو شكاندنى بەسەر رۆژوو گرتندا هەلبژارد، حەرامى بەسەر حەلالدا هەلبژارد، بىتاگايى بەسەر ناگاهيدا هەلبژارد، ياخي بوونى بەسەر تهويه دا هەلبژارد..

هاوار بە حالت، عەورەت و نەنگىيە كانت بەدەر كه وتوون شەرم لە خۆت بكە، لە پىغه مەبرى خوداوه (ﷺ) فەرمووى:

((گەر بە پىاو نىك ببىستى باشترە لە وهى بىت بۆ لای، گەر بىت بۆ لای باشترە لە وهى هەوالى پى بەدى، گەر هەوالى پىدا خۆى و كارە كهيت بىتراو و قىزەون كردووه))^۱.

نەم سەردەمە كارىگەرە، زۆرىنەى خەلق كەوتوونە ته ناو ئولفەتمو، پىويستە لەسەرت بەرهو پەنهان و ناوهو ناشكرا و رووالەت بېرىت، وىرانە كلىل بەدە، دارىكى بووى رەق و تەق تەنها بۆ سووتان باشە، باوهردار لە دونىادا مەلىكە و لە دواڤۆژدا مەلىك، بە گوێرايەلى خودا (عزوجل) كارى كردووه و وازى لە ياخي بوونە كان هیناوه، نەو لە خەلوت و تىكه لىبونىدا تەنهايە، رقى لە دونىايە و تەلاقىداوه، دونىا بەدوايدا هەلدىت و تەكای لى دەكات، پى دەلنىت: كوپى خۆم خواردن و خواردنەوه كەت بخۆ، نەویش دەلنىت: ناخۆم تا نەگەمە دەرگای دواڤۆژ، لەوانەيە خواردن و خواردنەوهى تۆ ژەهراوى بن، داىكى من نەوهى لاتە لىنى بەدوور بگرە تا دەگەمە خزمەتى قارەمانى

۱ لم اجد له اصلا.

دواړوژ، گەر دواړوژ هات و خواردنه کمې دهستی توی پشکنی قبولی ده کم و بونی ده کم، نهوکات له دهستی دنیا دهخوم، دواړوژ تۆ دهبات بۆ لای، له خواردنه کمې ده خواردت ده دات و له خواردنه کمې پیت نۆش دهکات، له نیتوان تۆ و دنیا دا ده رگا داده خات، له کاتیکدا تۆ بهو جوړه دهستی غیره له تمسیحی دهستی عزیزه له تۆدا ده تگریت، پیت ده لیت: نهم دلنیایی و سوکناییه چیه بۆ لای کهسانی تر جگه له من، نایا نهوانه دروستکراون نین؟ نایا نهوانه به دیهیتراو نین؟ بۆ بهر له خانه که نه هاتی بۆ لامان، فیرمه ده کردی و پۆشتم ده کردیسه و هۆگریم پیده به خشی و خۆراکی دژه هرم پی ده دایت و زریپۆشی سه رکه وتن و وهرع و پاریزگاریم پی ده پۆشیت، نهوکات به هاوهلی خوداوه ده چویه ده روه بۆ ناو دنیا، نهوکات سه کویه کی بۆ دروست ده کردی له سهری قسه له گهل نه هلی دنیا و دواړوژدا بکردبايه، چی به ماله کهت ده کمې، "تا" ی ساتیکت له کۆل ده کاتهوه مردنت بۆ دیت و له کۆلی توی ده کاتهوه، لهوانیه نهوه دواي ساتیک بیت، په یوه ست به پساوانی حقه وه، نهوان کۆمه لیک شیتیان هیه له ده رای دنیا دا نوقم بوون، چاره سهری نه خۆشه کان ده کهن و نوقمبووه کان رزگار ده کهن و به زه بیان به نه هلی سزادا دیتسه وه، گهر ناسیوته له لای نهو به، گهر نه تناسیوه گونا هه که له نه فسه وهیه، قه ده به پرووی رازیبوواندا به قهزا پیده که نیت و ده ستیان ده گریت و ده یانات بۆ لای مه لیک و ته قه ده دات له ده رگا و نزیکیان ده کاتهوه له مه لیک، نهوکات نهوان ده بن به حیزی خودا، نهم هوه سبازیست له چیه، به پرهتی نهمه که ماله، له گهل قه ده ته با بن، کیتسه رکی و ململانیتی له گهل مه کهن و هه ولمه ده ن زال بن به سه ری دا، ته بایی، ته بایی.

یه حیای کوی معاز ده لیت: قسه ی صدیقانی راوه ستاو له مه قامی پیغه مبه راندايه، نهوان نه بدالن بۆ پیغه مبه ران و پاریزگاری نه نیتیان وه ک پاریزگاری پیغه مبه ران وایه له وه حی، قسه کانیان ده رباری خودا و به خوداوه و له پیناوی خودا دایه، له گۆرستانیک دا بنیشه و قسه له گهل مرده ووان بکه: چیتان به ده ست هیتا؟

۱ (وشه ی قاره مان سانای نه مینداری مه لیکیش ده کمپنیت).

بۆ كۆي چوون؟ خانەوادە و مال و خانوو و سەرودەت و سامان و گەنجىتى و ھىزو
فەرمانكردن و نەھى كردن و ۋەرگرتن و پىتدان و خۆشەويستىتان و ھەزەكانتان چى لى
ھات و لەكۆتەك ھەھى ۋەلامەت بەدەنەۋە و پىت بلەن: پەشيمانين لەۋەى ئەنجاماندا
و لەدوای خۆمان بەجىمانەھىلان و خۆشەھالەبووين بەۋەى پىشى خۆمان خست، كاتىك
دەتەۋىت زيارەتى گۆرستان بەكى خالى بە لە دۆست و ھاۋەل، گۆرستانەكەش خالى
پىت لە ژنان و پىاوان، خەلكانىكى ژىرمەند بن ئىۋە بەم نەزىكانە دەمرن.

رۆژنىك جەنازەيەك ھىترا ژورەۋە بۆ مەجلىسەكەى فەرەموى:

ئايا ئىۋە ئەم مردوۋە دەبينن، كاتىك مەرگ دەرگاي پىگرت و سەرسامى كرد و
ھۆش و ژىرى لىسەندەۋە تا ۋاي لىنھات يەكىك لە كەس و خزمە نەزىكەكانى خۆى
نەناسىيەۋە، مەعريفەش بەھەمان شىۋەيە، كاتىك روو لە دل دەكات سەرسامى
دەكات تا ۋاي لى دىت تەنھا خودا(عزوجل) دەناسىت.

باسی مردنه که ی (خودا لیی رازی بیټ)

له نه خوښی مردنه که یدا عبدالوهاب داوای وه سیټ و ناموژگاری له باوکی کرد،
نهویش فەرمووی:

دهست به ته قوای خودا و گوێرایه لای خوداوه بگره، له کەس مەترسه و رجات لای
کەس نه بیټ، هه موو پتووستییه کان رادهستی خودا (عزوجل) بکه، لهوی داوا بکه،
تهنها متمانهت به خودا بیټ، تهنهها شان له سەر خودا دابده، یه کتاپه رستی،
یه کتاپه رستی، یه کتاپه رستی، سهری هه موو شته کان و کۆکهره وهی هه وان بریتییه له
یه کتاپه رستی.

ههروهها له نه خوښی مردنه که یدا فەرمووی: کاتیك دل له گه ل خودا (عزوجل) راست
و دروست بوو له هیچ شتیك خالی نابیت و له هیچ خالی نابیتتهوه، من کرۆکم نهك
توئكل.

ههروهها به مندا له کانی خوی فەرموو:

لیم دووریکه ونه وه، من به دهره وه له گه ل نیتووم و به ناوه وه له گه ل کەسانی ترم،
نیوان من و نیتو و هه موو دروستکراوان وهك دووری نیوان ئاسمان و زهوی وایه، من
پتوانه مه کهن بۆ سەر کەس و کەس پتوانه مه کهن بۆ سەر من.

ههروهها فەرمووی:

کەسانی تر جگه له نیتو له لای من ئاماده بوون، جینگه یان بۆ بکه نموه و له گه ل یان
به نه ده ب بن، لیره دا به زه ییه کی مه زن بوونی هه یه، جینگه که یان لی به رته سک مه که نموه.

هه ندی له کو به کانی هه والیان پندام که شتخ فەرموویه تی:

وعا یکم السلام ورحه الله وبرکاته، غفر الله لی ولکم، خودا تهویه له من و له
نیره ش قبول بکات، "بسم الله غیر مودعین" شه و رۆژیک ته وهی فەرموو، هاوار بۆ

نېټه من گوټم له هېچ شتېك نېيه، نه به فريشته و نه فريشته ي گيانكېشان، نه ي فريشته ي گيانكېشان كه ناگير به له نيمه، كې جگه له تو سهرپه رشتيمان دهكان؟ هاوارنكي زور گوره ي لى به رزبوويه وه، نه وهش نهو روزه بوو كه تيايدا له شيواندا كوچي دوايي كرد.

يه كېك له كوپه كاني پرسياړي نهو حاله ي ليكرد كه تييدا بوو، نهو يش فمرموو: كس دهرباره ي هېچ شتېك پرسياړم لى نه كات، من نا نهوهم، له زانستي خودادا (عزوجل) هاتووچو ده كم.

به عبدالجباري كوپي فمرموو:

تو خهوتووي يان به ناگا، له مندا بمرن به ناگادېنه وه.

بو لاي چوومه ژووره وه دهسته يه كه له كوپه كاني له لاي بوون و عبدالعزيزي كوپي شتي بو دهنوسي، فمرموو: بيده به "عفيف" با نهو بينووسيت، منيش ليمگرت و نوسيم:

﴿سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ الطلاق: ۷

فرمان بكن به ههواله كاني سيفات بهو جوړه ي هاتوون، حوكم ده گوړيت و زانست ناگوړيت، حوكم نه سخ ده بيتته وه و زانست نه سخ نابيتته وه، زانستي خودا به حوكمي خودا (عزوجل) هه لناوه شيتته وه.

عبدالرزاق و موساي كوپي هه واليان پيندام شتيخ (خودا لتي رازي بيت) ده ستې به رزده كرده وه و دريژي ده كرد و ده يفرموو: عليكم السلام ورحمة الله وبركاته، تمويه بكن و بجه ريزه كه وه، نهو كاتېك هيترا بو لاتان.

همروها ده يفرموو:

نرمونيان بن، نرمونيان بن، پاشان حقي بو هات و كهوته ناو سهره مهرگه وه، ده يفرموو: په ناده گرم به "لا إله إلا الله المحي القيوم الذي لا يموت ولا يخشى الموت" پاكيستي بو نهو خردايدي به قودرهت خاوهني عزيزه ته (تعزز) و بهنده كاني به مردن ژنده سته كرده وه، "لا إله إلا الله محمد رسول الله".

موسای کوپی ههوالی پیتدام و وتی:

کاتیک دهیویست بلی "تعزز" زمانی به دروستی بۆی نهدهات، بهردهوام دووباره دی
دهکردهوه تا به تهواوی وتی "تعزز" و دهنگی پی دریهکردهوه و پینداگری لهسه رکرد
تا زمانی به تهواوی بۆی هات، پاشان فهرمووی: الله، الله، الله، پاشان دهنگی کزیوو و
زمانی نووسا به سه رهوهی مه لاشووی، پاشان مرد (خودا لیلی رازی بیت)، و نیتمه
له گهل نهو کۆیکاتهوه له "مقعد صدق عند ملک مقتدر".

والحمد لله رب العالمین، وصلوات الله علی سید المرسلین ومقدم الشفاء محمد خیر
البریه، صلی الله علیه وعلى آله وأصحابه أجمعین.

له شەری هەیینی ١ له سەر ٢/١٢/٢٠١٦ له وەرگیران و پێداچوونەوهی ئەم
کتێبه بوومەوه، هەمد و سەنا بۆ خودای مۆتەعال و دروود و سەلامیش بۆ
سەر گیانی پاکی پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، خودا ئە خاوەنە کە
قبوڵ بفرموی و ئیمەش له خیری وەرگیرانی بیبەش نە کات، چاوەڕوانی
دوعای خیری ئێوەم.

عبدالکریم فتاح.
سلیمانی

ناوەرۆك

پیشە کی وەرگیت

۷

پیشە کی

۹

مەجلیسەکان

۱۱	بەرھەلستی نەکردنی خودا	مەجلیسی یدەم
۲۱	ھەژاری	مەجلیسی دووھەم
۲۸	خۆزگەنە خواستنی بۆ دەولەتە مەندى	مەجلیسی سییەم
۳۸	تەوبە کردن	مەجلیسی چوارەم
۴۵	ھۆی خۆشەویستی خودا بۆ بەندەکی	مەجلیسی پینجەم
۵۳	نامۆزگاری باوەردار بۆ براکەى	مەجلیسی شەشەم
۵۷	ئارامگرتن	مەجلیسی حەوتەم
۶۰	بى ریاىى	مەجلیسی ھەشتەم
۶۳	تاقیکردنەوى باوەردار	مەجلیسی نۆیەم
۶۶	زۆر لەخۆ نەکردن	مەجلیسی دەیەم
۷۵	ناسینی خودا (عزوجل)	مەجلیسی یازدەھەم
۸۲	نەھى لە "داواکردن لە کەسانى تر جگە لە خودا"	مەجلیسی دوازدەھەم
۸۹	پیشخستنی داواوۆ بەسەر دۇنيادا	مەجلیسی سنازدەھەم
۹۵	نەھیکردن لە دووېوویى	مەجلیسی چوانزدەھەم
۱۰۲	پیشخستنی باوەردار بەسەر نەفسى خودا	مەجلیسی پازدەھەم

۱۰۷	کار کردن به قورئان	مه جلیسی شازده هم
۱۱۱	راسته قینه ی پشت به ستق به خودا	مه جلیسی هه ئده هم
۱۱۸	تیکۆشان دژ به نه فس و ئاره زوو و شه یتان	مه جلیسی هه ئده هم
۱۲۵	ترسان له خودا (عزوجل)	مه جلیسی نۆزده هم
۱۳۰	گوفتار به بی کردار	مه جلیسی بیسته هم
۱۳۹	لانه کردنه وه به لای دروستکراواندا	مه جلیسی بیست و یهك
۱۴۲	دهرچوونی خۆشه ویستی دونیا له دل	مه جلیسی بیست و دوو
۱۵۲	سپیکردنه وه ی ژانگی دلان	مه جلیسی بیست و سێ
۱۵۷	راده ستبوونی ره ها بۆ خودا (عزوجل)	مه جلیسی بیست و چوار
۱۶۴	زوه د له دنیا	مه جلیسی بیست و پینج
۱۶۹	سکا لانه بردن بۆ لای دروستکراوان	مه جلیسی بیست و شهش
۱۷۴	نه هیکردن له درۆ	مه جلیسی بیست و ههوت
۱۷۷	خۆشه ویستی له پیتناوی خودا (عزوجل)	مه جلیسی بیست و ههشت
۱۸۳	ته وازوع نه تواندن بۆ دهوله مند له پیتناو دهوله مند بیه که یدا	مه جلیسی بیست و نۆ
۱۹۵	داننان به نیعمه ته گانی خودا (عزوجل)	مه جلیسی سیه م
۱۹۹	توو پیه ی په سه ند و ناپه سه ند	مه جلیسی سی و یهك
۲۰۳	جینه جی کردنی فره مانه کان و دوو رکه رتنه وه له نه هیلنکراره کان	مه جلیسی سی و دوو
۲۰۶	بینینی خودا له رۆژی دوا یدا	مه جلیسی سی و سێ
۲۰۸	نه هی له خراپه	مه جلیسی سی و چوار
۲۱۱	ترسان له خودا (عزوجل)	مه جلیسی سی و پینج

۲۱۳	نیخلاصی کار بز خودا (عزوجل)	مه جلیسی سی و شەش
۲۲۱	سەردانی نەخۆش	مه جلیسی سی و هەوت
۲۲۷	گەورەیی "لا إله إلا الله"	مه جلیسی سی و هەشت
۲۳۴	خۆشەویستی ئەولیا و صالحان	مه جلیسی سی و نۆ
۲۳۸	تێگەشتن لە نایین	مه جلیسی چلەم
۲۴۴	خۆشەویستی لە پێنناوی خودا (عزوجل)	مه جلیسی چل و یەك
۲۴۸	تەقوا	مه جلیسی چل و دوو
۲۵۵	سەرپێچی لە نەفس	مه جلیسی چل و سێ
۲۶۳	دوینا بەندیخانەیی باوەردارە	مه جلیسی چل و چوار
۲۶۹	دەستگرتن بە گری (قولف) ی نەپسارەوه	مه جلیسی چل و پێنج
۲۷۴	شوێنکەوتنی پێغەمبەر (صلی الله علیه وسلم)	مه جلیسی چل و شەش
۲۸۱	کۆچی خەلکی و رقیببونیان لە باری پیسی ناخیاندا	مه جلیسی چل و هەوت
۲۸۶	کرداری چاکە	مه جلیسی چل و هەشت
۲۹۲	بەخشینی بە داراکەر و بەخشندەیی	مه جلیسی چل و نۆ
۳۰۷	خۆئیکردنەرە لە دوینا	مه جلیسی پەنجا
۳۱۳	مەیل نەدان بە دوینا	مه جلیسی پەنجا و یەك
۳۲۲	تەماشاکردنی خەلکی بە چاوی فەنا	مه جلیسی پەنجا و دوو
۳۳۰	ناقیکردنەرە و بەلا	مه جلیسی پەنجا و سێ
۳۳۶	بێکردنەرە لە روژی دوا	مه جلیسی پەنجا و چوار
۳۴۴	رازیبون بە قەزای خودا	مه جلیسی پەنجا و پێنج
۳۵۵	گەشتن بە مردن	مه جلیسی پەنجا و شەش
۳۶۲	صدق	مه جلیسی پەنجا و هەوت

۳۷۷	کار کردن به نیخلاصه وه	مه جلیسی په لجا و هه شت
۳۷۰	چه وره یی نه کردن (عدم مداهنه)	مه جلیسی په لجا و نز
۳۷۹	وازهیتنان له و شته ی په یوهندی به توره نییه	مه جلیسی شه سته م
۳۸۹	خایله و ختووره ی مرزؤ	مه جلیسی شه ست و یدک
۴۱۵	یه کتاپه رستی	مه جلیسی شه ست و دورو
۵۵۱	باسی مردنه که ی (خودا لئی رازی بیت)	
۵۵۵	ناوهرؤک	

